T.D.R.C : 3284
RR No : 195-I-1882
DIGITIZED

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அரிச்சந்திரோபாக்யான

நாடகாலங்காரம்

என்னும் கீர்த்தனை.

இஃது

கும்பகோணத்திலிருக்கும்

மணஞ்சேரி

நரசிம்மையரவர்கள் பௌத்திரரும்

சூர்த்திராமையரவர்கள் புத்திரருமாகிய

நரசிம்மையராலியற்றி

சங்கீதசாஸ்திரமுறைப்படி

ஸ்ரீங்கார-வீர-கருணை-அற்புத பய-ஹாஸ்யமென்கிற

ஷட்ரஸா பேதமாய்

இராகதாள ஸ்வர வர்ணங்களமைத்து

கோகுலாபுரம்

சரவணபண்டிதரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டுச்

சித்தூர்

வீரசாமிநாயுடு

அவர்களது வித்தியாவிநோத

அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷு-௵.

O-, 842MNN1;A
M82

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அரிச்சந்திரோபாக்கியோரா

நாடகாலங்காரம்.

125/52
874 4112
3289

விநாயகர் - துதி

விருத்தம்.

திருமருவும்பரிதிகுலத்திறைவனான
தீரன்அரிச்சந்திரன்தன்சரிதைதன்னை
அருமைமிகுகீர்த்தனமாயருளிச்செய்ய
அத்திமுகத்திருத்தமனையவதரித்த
பெருமைமிகுமேருவையேடதாகப்
பிடித்தொருகொம்பொடித்தெழுதி ...
ஒருமைமனத்துடன்முடித்த கடவுள்பொற்றாள்
உளங்கொள்வேன்சித்திமங்களங்கொள்ளவேனே. (௧)

௧ - தரு - இராகம் - காட்டை - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருவருள்புரிவாயே - ஞானத் - தேனினைச்சொரிவாயே

அநுபல்லவி.

இருவொழிந்திடுவாயே உத்த
விணையடி துணையெனக்கிங்கிடுவாயே (திருவருள்)

சரணங்கள்.

௧ அண்டர்கள் தொழுவோனே மிக
அருந்தவர்மகிழ வாருவினெழுவோனே
தொண்டர்கள் புகழ்வோனே - உன்னை
துதிப்போர்மனத்தி விருந்து மகிழ்வோனே (திருவ)

௨ மதியில்லா ... லோடன் - உத்தன்
மலர்ப்பதத்தொழுவது யாமைக்கேடன்
கதிசிறும்பாத பாடன் நிஷ்னோக்
கருத்திற்சேர்க்கவென்னரச்சுதாவிசேடன் (திருவருள்)

௫, சத்யவசன பாலன் - அரிச்
சந்த்ரன்வண்மைகள்சொல் வோர்க்கனுகூலன்
முத்தியளிக்குஞ் சீலன் நீயே,
மூலகாரணனாய் வந்தாதிமூலன் (திருவரு)

முருகர் துதி.

விருத்தம்.

வள்ளளவுமாறுதகீர்த்திபெற்ற
இனகுலத்திற்புகழ்படைத்து இணைவேறில்லா,
வள்ளலெனவர்துதித்த அரிச்சந்திரன்றன
வண்மைதனைநாடகமாய்வகுத்துரைக்க
உள்ளமகிழ்ந்திடுதிருமான்மருகனாக
வுமையவளீன்றருளி... தம்மைக்காத்த
கள்ளவிழுமலர்ப்பதத்தோன்முருகவேளைக்
கருதிமீதான்போற்றிசெயப்பொருந்தினேனே, (௨)

௨-தரு-இ-ம் தனாசரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

[illegible] அடியார்க்கன்பு-கூருந்தயாபரா,

அநுபல்லவி.

அமரர்கட்கதிபா அயிராவதத்தனதிபா
சமரபுரிவாஸா சத்ருஜயவுல்லாச (குமர)

சரணங்கள்.

௧, ஞானமுருதந்தாய் குருவடிவாய்ஞாலந்தனில்வந்தாய்
மானுபிமானு மாதவத்தோர்மோகனு
கோனுவன்மருகா ஞதனேமொழிமுருகா (குமர)

௨. புள்ளிமயில்வேலா கதிவிரும்பும் புனிதர்க்கனுகூலா
வள்ளிமனோகர வரதகருணாகர
தெள்ளியகல்விதற்ருய் தீரனெனப்பெயர்பெறறோய் (குமர)

௩, வெற்றிமிகப்படைத்தாய் வெகும்பிறின்ற- வேலைமிற்கண் (அடைத்தாய்
முத்திக்கோர்வித்தாய் மூவர்க்குமிக்குறித்தாய்
நித்தியமுனைப்போற்றும் விமலர்கவலைபாற்றும் (குமர)

௪, வண்மைதனின்மிகுந்த அரிச்சந்த்ரன்வளங்கள்சொல்லத் (தொகுத்த
உண்மையெனக்கருள்வாய் உனைத்தொழுதோரைவெருள்வாய்
நுண்மணியாகவந்தாய் கபாலனுக்கருள்தந்தாய் (குமர)

(உமாபதிதுதி.)

விருத்தம்.

நன்னெறியுடனயோத்தி நாட்டினையாண்டவேந்தன்
சொன்னெறிதவருச்செல்வன் சுருணனுமரிச்சந்திரன்றன்
தன்னிகரில்லாத்திவ்ய சரித்ரகீர்த்தனங்கள்பாடக்
கன்னியோர்பாகம்செம்பொற் கழலினைப்போற்றுவேனே (௧)

௩-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி- ஆடதாளம்.

பல்லவி,

அரனேகங்காதரனே-உனைப்போற்றும்
அடியார்க்குபகாரனே

அநுபல்லவி.

பரனேசிற்பதமலர் பணிந்தேன்குறைதனிந்தேன்
பார்தருவாய்செழிப்பாய் பவக்கடலையொழிப்பாய் (அர)

சரணங்கள்.

௧, உனதுபாதமேகெதி விண்ணோர்கள் [illegible]
உளமகிழ்ந்ததபோநிதி
மனதுமிகமகிழ்வாய் மருத்துவமேநிகழ்வாய்
எனதுகன்மமுடிப்பாய் எழிலுறவேகடிப்பாய் (அர)

௨, சத்தியஅரிச்சந்திரன் சரிதைகீர்த்
தனஞ்சொல்லவோர்தந்திரம்
வெற்றியைமிகக்கொண்டேன் விரும்பிபுன்பதங்கண்டேன்
நித்தியமும்அபயம் நிறைந்தநன்மையேஜெயம் (அர)

௩, பட்டகடன்றீரவே தவியேற்றுப்
பாரில்புகழ்சேரவே
இட்டமாயிதுசொல்லத் திடங்கொண்டேன்வேறல்ல
இட்டவனுக்குப்பொருள் எவ்விதத்தாகியருள் (அர)

திருமால் துதி.

விருத்தம்.

அனைத்துலகெங்குந்தானாய் ஐவகைப்பூதமாகி
நினைத்தவருளத்துதிக்கு நெடியமால்பாதம்போற்றி
தனத்தினில்மிகுந்தயோத்தித் தாரணிசெங்கோலாண்ட
கனத்திலன் அரிச்சந்திரன்றன் கதைகீர்த்தனஞ்செய்வேனே.

க-தரு - இ-ம்-பியாக்-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆராவமுதனே ஐயன் அமர்ந்தகுருநாதனே

அநுபல்லவி.

ஆதாரப்பொருளே உந்தன் அடியார்திருவருளே
தீராவினை தீர்ப்பாய் பொல்லாத் தீம்பனைக்கதிசேர்ப்பாய் (ஆரா)

சரணங்கள்.

க, வல்லரக்கரைச்செறுத்தாய் வாழ்வை வானவர்க்குப்பகுத்தாய்
நல்லவரந்தருவாய் மிக நன்மைசெய்யவருவாய்
புல்லறிவாளனெனைக் - காக்கப்போற்றினேனுன்னை (ஆரா)

உ, ஆதிமூலமானவா-தந்திக் கருள்தந்தகோனவா
கோதிலாச்சுடரொளியே முத்திக் குதவும்பரவெளியே
தீதிலாதபாதனே-மிகத்தெளிந்தஞான போதனே (ஆரா)

ங, சத்தித்தாம்பாலனே பூர்ண சந்த்ரவதிலோலனே
நித்யமாய்புகழ்ச்சரிதை-சொல்லும் தெய்வநிவேதனை
சத்யமாயென்னுவில் நின்று சாற்றுவாயிப்புவியில் (ஆரா)

சரஸ்வதிதுதி.

விருத்தம்.

அரசரிற்சத்யந்தானே அரும்பிதாகுருவென்றென்னும்
குரிசிலரிச்சந்த்ரன்றன் குலவுநற்சரிதைதன்னைத்
தரணியிற்புகழ்ந்திடுக்கீர்த் தனமெனப்பாடுதற்குச்
சரஸ்வதிதுதியென்னுமிற் சாற்றுவேன்போற்றுவேனே (இ)

உ-தரு-இ-ம்-ஸ்ரீ-ராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாணியென்னுவிருந்தருள்வாயே வனஜாஸனித்தாயே (வாணி)

அநுபல்லவி.

எணிலோசனியே எக்கலைக்கும்-இறைவிநீயே
எளியேன் தெளியேன் எம்பாய்காப்பாய் (வாணி)

சரணங்கள்.

க, உலகமாதாவெனவந்துதித்தாயே உளங்களித்தாயே உலக
நிலைகண்டிடச்செய்குவாய் நிறைமதிதந்துய்குவாய்
நீவா மூவா இறைவீ நறைவீ (வாணி)

உ. வேதபுரிசீர்தங்கமனையாளே வெள்ளைத்தாமரையாளே
ஆதரவெனக்குநீயே அன்பாய்நுண்கிரமேயாயே
அறியேன்சிறியேன் அமலை கமலை (வாணி)

ங. எக்கலைக்குமிறைவியாய்நின்றாயே எளியோனைக்காத்தாயே
வக்கணைச்சொற்களையாவும்வழுவாதென்னுமிற்பொருள்
வகையை அகையை வைப்பாய் ஒப்பாய் (வாணி)

குருஸ்வாமி துதி.

விருத்தம்.

தருமநெறியுள்ளவனுந்தவறிலாத
தருமன் அரிச்சந்திரன்பெருமைசொல்ல
பரமரகசியப்பொருளைப்புகுந்துரைக்கும்
பரமகுருபதமலரைப்பணிகுவேனே (க)

ங-தரு-இ-ம்-சாவேரி ஆதிதாளம்

பல்லவி.

போதகுருநாதா புனிதர்துதிக்கும்பாதா
போற்றிசெய்தேன் ஸர்வாதிதா

அநுபல்லவி

ஆதரவாயென்றனை நகத்துயர்தணித்தாயே
ஆக்ரமிக்குமெண்மலர் அடக்கியபயந்தாயே (போ)

சரணங்கள்.

க. அண்டரும்முனிவரும் எண்டிசைக்கதிபரும்
அருந்தவமிருந்தோர்களும்
கொண்டேசமெய்ம்மியாக் குறிபடவேதற்காத்தாய்
குவலயந்திகெனது குறைகளையுமாற்றாய் (போ)

உ. உனதாவிட்சணத்தாலே உயர்ந்தோர்சிதமன்மேலே
நிதவெளிதோவென்றலே
மனதமகிழச்செய்தாய் மாயாவிகளைவதாய்
மாய்க்கவுகந்தாணையெய்தாய் மகாநுபாவாஉய்தாய் (போ)

ங. ஒப்பாக்கவலையான உத்திதனிலென்றென்னும்
உழன்றுதயியேனை யின்னும்
நியாதேவெமந்தேற்றி நியோர்வநுமையாற்றி
காசைமகவைக்காற்றுயே நாதையேபோற்றி (போ)

நாட்பெருமை.

விருத்தம்.

மிகுத்தசுத்தியுற்ற மேன்மக்களெவருக்கேனும்
வகுத்தகல் அரிச்சந்திரன்றன் வண்மையீர்த்தவமதாகத்
தொகுத்தபல்லிசைகளாலே தொல்புவிதன்னிலிக்க
மகத்துவக்கேட்போர்செத்த மனக்களிப்படைகுவாரே (௭)

எ-தரு-இ-ம்-மருட்டி-ஆடதாளம்,

பல்லவி.

மகிமையிருக்க அரிச்சந்திரன்சரிதங்கேட்க
மனதுஞ்சலித்தவர்களுண்டோ

அநுபல்லவி.

நகைமையில்லாதுணர்த்தும தம்முளம்வெறுப்பாரோ
தம்பியின்னொருதரம் தயவாய்ச்சொல்வாயென்றுரோ

சரணங்கள்.

௧, உன்னவுன்னத்தெவிட்டாதவமுதாயிது
உம்பர்சோறுமெவரும் உண்டாசேபுவிமீதே
உம்பாகன்ஜெகன்மோகன்ஒருவரும்இணையில்லா
ஒருமுனிவனைக்கண்டு கெந்தானேகெடும்போது
பண்ணவரியாருஜாபலமடைந்ததுபோல
பார்த்திபன்முனிதவத்தில் பாதிகொண்டானப்போதே
பார்த்தேர்நினைத்தஇம்மாநிறுச்சவலகற்றி
பதிவாய்த்தொழுதேத்திப் பணிக்கானோமிகச்சாது (மகி)

௨, ஆண்பின்னைதாத்திறமிக்கவத்தினத்தினில்
ஆத்மஞானியாயதரித்தர் னெக்குஞ்செழிக்க
அண்டருமமுனிவரும் எண்டிசைக்கதிபரும்
அதிசயித்தானந்தம் கொண்டாடிகள்கொழிக்க
விண்பழிவிதவிஸ்வாமித்திரமுனிக்கேதோதி
வினைவினையுமெய்தரு தவத்தோரெலாம்பழிக்க
வெத்தவிலவொருவனுலேசதபதர்மங்கள்
விளங்குயினியென்றே சூழலகுந்தபமொழிக்க (மகி)

௩, பசித்தழுந்திசுவைத்தால் மூலைதங்காதரித்தாப்போற்
பஞ்சவர்க்குமார்க்கண்டரிது சொல்லத்தொடுத்தாரே
பத்திவிஸ்வாசமர்மவிஞ்ஞயுளக்களித்து
பரிதாபமகன்றவர் பதத்தினைபடித்தாரே

புவித்தலைதகவயின் அருமைமபிசுத்தெவிட்டும்
புணையமைவயமுறைதப் புகட்டுமென்றெடுத்தாரே
பிறப்புயிறப்புமில்லா புகழ்ச்சியென்றென்றுமுணர
புனிதமேங்கபிளையென்று புகழ்தனைக்கொடுத்தாரே (மகி)

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

கருடனிருசிறகினையும் விரித்துவானில்
கனதோற்றமாய்ப்பறந்ததுகொட்டிட
தருணமதிலக்குப்பூச்சியுந்தன்றெக்கை
தனைவிரித்துப்பறந்திடவெத்தனித்தாப்போல்
வருணடைபோர்பாதாக மங்கலமகேதர
சருந்தவத்தோர்முன்னெம்மனையாசையாலே
பொருளறிவியனிதபுகழும்பிழைபொறுத்து
யோர்ந்துவிசேஷமேசெய்து (௮)

அ-தரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆடதாளம்.

பல்லவி,

மகிழ்ச்சிகொள்வாய்மொழிகேட்டுப்பிழைசொல்லினும்
மதலைச்சொல்லென மீட்டீர்

அநுபல்லவி.

இகழ்ச்சியாப்பாதேசிக்கிங் கொஞ்சுகிச்சொல்லை
புகழ்ச்சியாகக்கொண்டாடும் புண்யமாதாபிதாப்போல் (மகி)

௧. எளிசிறகமுகர்தம்மூ டிச்சுக்கமாடுங்கொஞ்சும்
எந்திழையர்மொழியை இனிப்பாய்ச்சொல்லதுபோல
இமைந்தழுவுக்கள்ளப் புருஷர்கடும்புணலை
எதும்போதவன்கூறும் இனியவசனம்போல
விளிகளைவார்த்தைகள் காசொன்றுபொய்கையெல்லை
கேட்டுள்ளங்களித்திடும் செம்பீர்தனைப்போல
இலேசமகத்துமகிச் சந்திரமன்னனசரித்
தீர்த்தமேசொல்லக்கேட்டு ரென்மனம்போல (மகி)

௬, பலதுளிபெய்த்தொரு பெரியநதியாகியே
பாரிற்றீய்ந்தபயிராய் பண்பாய்க்காப்பதுபோல
பரிவுள்ளசிங்கந்தங்குங் குகையிற்பார்சைக்குக்குடி
ப்ரபலமாச்சுதாமென்னும் பழமொழியாதுபோல
ஜலதாரையிலுயிர் லோகந்தனைச்சேரில்
ஜாதியென்றேற்விடும் ஜாதியினைக்கம்போல
ஜெகத்திலுள்ளவரிற் செல்லாபுருஷனென்றென்
சத்ருதனைக்ரஸிக்குஞ் சாதுக்கண்மனம்போல (மதி)

௭, அரியவரங்கள்பெற்று ஆயுள்மிகவடைந்த
அருந்தவமார்க்கண்டர்பால் அன்றுபஞ்சபாண்டவர்
அருமில்வந்தடைந்துசேர் வடைந்துமிகமெலிந்து
ஐயநவரல்சிறைத்தோ மையாவெனவாண்டவர்
தெரியவேயவர்க்கருள் செய்துமாறைமிதனால்
தெளிந்தகத்துயர்தீர்ந்து திருந்தாள்பணிபூண்டவர்
தேறுதலையான்மன மாறுதலையடைந்து
தெவிட்டவமுதினைத் தேடியுண்டுமீண்டவர் (மதி)

ஆக்கியோன்பெயர்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்மருவுகலியுக நாலாயிரத்துத்
தொள்ளாயிரத்தன்பத்தொன்பான்
நிகழ்ராயிரத்தெண்ணூற்றெழுபத்தொன்பதிற்
சிறந்தசாலிவாகனம்.
ஏர்மருவுகாளயுக்தியி லிகழுமார்கழியி
லியல்பாணபூர்வபட்சம்
எழிலுற்றபஞ்சமி யிருகுவாரமகளி
லியம்பாத்திருக்கூட்டமை
பேர்மருவுகரிஸ்ருக்லேதியனெனப்புகழ்
பெற்றநரஸிம்மாரியன்
பெருமைமிகுதேவர்களை முனிவர்தணர்தமைப்
பிரியாதகவிஞர்களையும்
கார்மருவுலகத்துள்ளசிவனடியாரைக்
கண்ணனடிதொழுதாளரைக்
கழலதொழுதிறைஞ்சியரிச்சந்தரன் கீர்த்தியைக
கவினிவிவோதினனே (௪)

மார்க்கண்டரியல்புகூறல்- விருத்தம்.

உமையவளோர்பாகன்றுட் படைத்திரேழு
லகோருதும்புகழவென்றும் பதினாறுயவாழ்
வமையவரந்தருகவென்த் துதித்திறைஞ்சி
யடியவருக்கடியவராய் மார்க்கண்டேயர்
சமையங்களெவற்றையு மாராய்ந்துணர்ந்து
ஜகமுழுதுஞ்சிவமயமே யெனத்தெளிந்து
இமையகிரிக்கடுத்தவில்வ வனத்திற்சென்று
இருந்திட்டாரவர்களுக்கும் விருந்திட்டாரே. (௫)

௯-தரு இ-ம் தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வனத்தில்வந்திருந்தாரே-மார்க்கண்டர்வில்வ-வனத்தில்வந்திருந்தாரே

அநுபல்லவி

அனைத்துயிர்க்குமீசனும் அரன்றிருவடிதனை
வினைகளப்புதித்தப்போற்றி
விலத்தில்வீழ்த்தியேயனை (வன)

சரணங்கள்

௧, அவனிமீதினிலரனடியார்க்கடியனாகி
ஆயிரத்தெட்டுசிவஸ்தலமுமன்புடனேகி
தவநிலையிற்குறையாதன்மைதனக்கிறையாய்
பவனிவாவுகந்தபத்தர்களிற்சிறந்து (வனத்தில்)

௨. இந்திரன்முதற்றேவரெவர்களுமகிழ்ந்திட
ஈசன்மாலயனோர்களொன்றென்றும்புகழ்ந்திட
மந்திரமுறைநீதிமார்க்கமெவர்க்குமோதி
தந்திரமதிபூதவத்தோரெவர்க்குந்தியாதி (வனத்தில்)

௩. மாதவத்தோரெவருமலரடிதொழுதேத்த
மணிமுடியரசர்சர்மமேனுமலர்தூவிப்போற்ற
பேதவபேதத்தீதப்பிறப்பிறப்பைநீருக்கி
ஆதிவன்மதிருமுமருந்தவத்தோர்களாமும் (வனத்)

பஞ்சபாண்டவர்மார்க்கண்டர்ஆச்ரமஞ்சேர்ந்தமைகூறல்.

விருத்தம்.

மதிமிகுந்ததர்மபுத்ராதியர்களாண்ட
மாநகரவிட்டெழுந்தமதிமயக்கமுற்று
கிதிமிகுத்தவனவாசியாகியென்றுசில்
லமவனடியேற்றிதர்மநிலையைச்சாற்றி
நதிமிகுந்தவாச்ரமங்களெல்லாவையுந்தேடி
சுற்றமறவோர்தமைநாடிநலங்கொண்டடி
௨

விதிமிகுந் தமார்க்கண்டராச்சிரமத்தை
விரும்பினர்மனமகிழ்ந்து திரும்பினரே (௰௧)

௰-தரு-இ-ம் ஆரபி

பல்லவி.

தலையடிவாகப்பஞ்சபாண்டவர்கள்மார்க்கண்டர்
தமைக்காணவந்தாரே

அநுபல்லவி.

செடிவனமிதென்று தேடித்தேடிச்சென்று
சிந்தைதனில்மதித்துச் சேவடியைத்துதித்து

சரணங்கள்.

௧. மன்னன்தர்மபுத்ரன்செய்தயாத்திரைதன்ஞானிகள்
மனமொத்துமிகவாட-யெவருங்காட
ஆய்கைகட்டுமொழிபதைத்துக்கொண்டோடிவந்து
ஆசையுடனபுணாஜவர்க்குமுகந்து (தலைய)

௨. இன்பமாகராஜசூயமகமியற்றவென்று
எழுதியவோலையைமேல-அயலோர்போலே
அன்பாய்வந்துபோதருமியனைக்கைத்து
ஆசியுஞ்செய்ததிறலேமிகத்திசைத்து (தலைய)

௩. சகுனிமாமன்சொற்கேட்டுச்சபையுண்டாக்கிக்கௌரவர்
சதிருக்கிழுந்தாலே-அவருடன்
வெகுநீதியாய்ச்சூதாடிவிளங்குமரசைத்தோற்று
வேந்தனருந்தவச்சையபாத்திரந்தனையேற்று (தலைய)

பாண்டவர்க்குமார்க்கண்டர்-அரிச்சந்திரன்

சரிதைகூறல்-விருத்தம்.

வந்தபஞ்சபாண்டவரைமார்க்கண்டேயர்
வருந்தியழைத்ததற்றரியவணைமேயெல்லாம்
தந்தவர்கள்முகவியல்வைத்தாவறிந்து
தயங்கவேதோபுரவலர்கள்தன்மையென்று
பிர்தவனைகெபரிதல்லவிகற்குமேலா
வியம்பக்கேளிதிதுரமீசவிசித்திரமென்று
கொக்ககன்னைப்பகழிலந்தார்நமாய
கொடிக்கின்றார்ஆகுளுறப்படிக்கின்றாரே (௰௨)

௰௧-தரு இ-ம் மோகனம்-அட்டதாளம்.

பல்லவி.

உங்கள்மனக்குறை மீட்பீர் மிக வுசிதமாயிதிகாஸ
மொன்றுண்டதைக்கேட்பீர் (உங்கள)

அநுபல்லவி.

உங்கள்குலத்தோர்க்கித் தீவினையில்லை
தெளிந்திதைக்கேட்போர்க்குத்தீருமேவெகுதொல்லை (உங்கள்)

சரணங்கள்.

௧, சீர்மருவுமயோத்தி சிமையாளச்சிறந்த
செங்கதிர்குலத்துற்ற செல்வனரிச்சந்திரன்
செங்கோலேந்திராஜ நீதிசெலுத்துநாளில்
சிறந்தவருந்தவத்தோர் சேர்ந்துவந்தாபூசித்தான்
பேர்மருவுவாயென்று பெருகவாசிவதித்து
பெருமைசேர்மதிதயன் பெற்றபேர்தறைத்துதித்து
பெண்கட்கரசிசந்திர மதியைமணம்புரிந்து
ப்ரியமாய்வாழ்வாயென்றப் பெண்குணமறிவித்து
நேர்மருவுமதிதய மன்னர்க்கின்னேர்மை
நெறிதவறுதுணர்த்தி நிருபன்றன்மனங்கண்டு
நிறைசெல்வனரிச்சந்திர மன்னர்க்கிந்நெறிசொல்லி
நிலையாளசதுரக்க தானத்தையளித்துக்கொண்டு
ஏர்மருவுமோர் உலகத்திடையறுகையில்
எழிலுயர்துர்க்கையின் கோயிலொன்றைக்கண்டு
எல்லவருமன்றும் சொல்லவருந்தவம்
இயற்றினேமென்றுளம் தேற்றிக்களிப்புகொண்டு (உங்க)

௨, அர்த்தபாசத்தி தந்தபொற்றேரேறி
அடக்கமகிழ்ச்சிகொண டடைந்தானேகன்றோனே
அன்பத்தாறுதேசத்தரசருங் கொண்டாட
அழைத்தானேமதிதயன் செலித்தாகவிருவாசி
இந்திராசனத்துக்கினை யிந்திரனுவானென்ன
எழிலுயர்கனகத்தேரேறி யூர்வலம்வந்து
இலகுதினிலுவமையில்லாச் சந்திரமதியை
யேற்றுமனைந்துபள்ளி யெழுச்சிக்கொலுவடைந்து
சுந்தரமமலரம்போற் காயன்களறிகூடி
களித்துதிர்யாகத்தக் கட்டிலோடிசைத்து
கண்ணேநிகாடாளன் தந்திதனையகெனே
களித்துச்சேனைகளுடன் காதலங்காகுவித்து
அந்தகர்லோகாகடற் சடர்வனமபூந்சேர்லே
அனைத்துமடைந்துகாளி யம்மன்பொற்பதம்போற்றி
ஆனைசேனையுடன் ஆதரம்அயோத்தியை
அடைந்திடக்கண்டோர் மகிழ்மகிழ்ந்தார் (உங்க)

௧, சிங்காதனமேறிச் செங்கோலுருளவிங்கச்
சிரபாணிசபையிற்கோ சிகவசிஷ்டர்சபதஞ்
செய்ததிறல்வன்மைக் கொண்டரிச்சந்திரன்
செமையாவுங்கொள்ளக்கோ சிகன்செய்தான்விபரீதம்
தங்காமல்மறுகவேகச்செய்தவல்லியில்
தாங்கொணுத்துன்பத்தாற் றளர்பிவேதம்பெயழ
தாயுஞ்சேயையுமறை யவருக்கடிமையாக்கித்
தந்தானேபுலையனுந் தார்வேந்தன்கைதொழ
அங்காதரவான சந்திரமதிமகனை
அடர்வனத்தேகச்செய் தரவாலுயிர்செகுத்து
அண்டர்கள்திகைத்திட வாதித்தன்குலமாதை
அவள்கணவன்கையா லகந்துணிக்கவருத்து
கங்காதரன்முதற்கடவுளரெவர்களும்
கண்டதைத்தடுத்துக் களித்துமலர்கள்தூற
கனகநாளன் கையாலமுடி சூட்டி
கனங்கொண்டவரிச்சந்திரன் கதைகேட்டுக்களிகூற(ஸின்)

விருத்தம்.

வேதமுனிமார்க்கண்ட முனிவரிந்த
விதம்யம்பக் கேட்டதர்மபுத்திரனைவர்
பேதமறவிளங்கவெமக் கின்னொருக்கால்
பிரித்துரைக்கவேண்டுமெனப் பேசுவோரை
போதமுறத்தழுவியரு ளிருத்திமெத்தப்
புண்ணியருநகையலதிப் புவியிலுண்டோ
காதலெனத்துதித்தவர்க்கு நன்மையாக
கவிதுவர்முகமலர்ந்து கவிலுவாரே. (௰௧)

சுத்தமங்களம்.

சங்கரன்முருகனுக்குமரனயன்றிருமாலுக்குஞ்
செங்கரனிந்திரனுக்குஞ் செப்பகாரதமுனிக்கும்
பொங்கியவிசுவாமித்திரர் புகழ்பெறுவசிஷ்டர்சுக்ர
ரங்கனுமுறைந்தவானோ ரெவர்க்குமங்களஞ்சொல்வேனே (௰௨)

இதுவுமது.

அத்தியும்பரிதேர்சேனை யனைத்துடனவனியாண்ட
சத்தியரிச்சந்திரனுக்குஞ் சந்திரமதிமங்கைக்கும்
சத்தியகீர்த்தியென்னுஞ் சதாரனுமந்திரிக்கும்
நித்திய[illegible]களஞ்சொல்வேனே; (௰௩)

சுத்தமங்களம்.

௰௧-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேவாதிதேவருக்கு ஜெயமங்களம்-சகரும
திங்களணிவேணியர்க்கு சுபமங்களம்.

அநுபல்லவி.

மூவர்முதலானவர்க்கு முத்திதரும்யோகர்க்கு
மேவுதவத்தோர்களுக்கு மேலவர்களுக்கும்(தேவா)
கணநாயகனுக்குக் கந்தனாகாரசர்க்கும்
விண்ணோர்புகழ்கௌசிக விசுவாமித்திரமுனிக்கும்(தேவா)
வேதகாலமுநூலும வினங்கியவசிஷ்டருக்கும்
நாட்சத்ததாயருக்கும் உத்தமர்பாணவர்கட்கும்(தேவா)
சத்தியவரிச்சந்திரனுக்குஞ் சந்திரமதிமங்கையர்க்கும்
புத்திரலோகிதாசனுக்கும் புகழ்சத்தியகீர்த்திக்கும்(தேவா)

பாயிரம்-முற்றியது.

ஆக-விருத்தம்-௰௩-தரு-௰௨.

௧.

முதலாவது.

அரசாட்சிகாண்டம்.

கடவுள்வணக்கம்.

விருத்தம்,

காசிபபுகழ்பெற்றோங்குசோர்திரனரிச்சந்திரன்றன்
சீரியசரித்திரத்தை சிறைந்நாடகமாய்ப்பாட
கூடியவிவேசைச்சொற்குலவுமுத்தமிழினாலே
சூடியகவிமாலைக்குத் தோட்டமசொல்லுவேனே, (௧)

தோட்டமங்களம்,

௧-இ-ம்-நாட்டை-தாளம் ஜம்பை,

ஜெயஜெயசுஜம்புகேச ஜெயஜெயகுமரேச
ஜெயதேவதேவேச ஜெயஜெகநிசா-ஆ-ஆ
ஜெயஜெயவாரணேச ஜெயபட்சமிபிரமனேசநிசே-ஆ-ஆ
ஜெயலர்வலோகேச ஜெயஜெயஜெகதீச ஜெய ஜெய

வானவசிஷ்டமுனிவர் — வாழ்த்துமரிச்சந்திரனைநாம்
கோனவன்றன்சரித்திரத்தை — கூறவருமாறபாட-ஆ-ஆ
ஆனவசிகளாரு — மரியனைவர்புவர்-பசேர-ஆ ஆ
ஆனவொருவனைத்தினரு — மேடிபணிகுவேனே-ஜெய
இலங்கையுலகெங்கும்புகழும் — இறைவனரிச்சந்திரன்றன்
கலைபெருகுங்கதையுதனை — காதலாற்றப்பாட-ஆ ஆ
உலைபயன்னொடசபிவாணி — உத்தமியாளிருமடியர்-அசேர ஆ ஆ
நலையுனதிவருமபோற்றித் — தாமரைத்தாளிதமுருமை ஆ ஆ
தருமநெறிதவறாத — சத்தியஅரிச்சந்திரன்றன்
அருமைசரித்திரமதனை — யகமகிழ்ந்துபாட-ஆ ஆ
குருமுனிவர்பெரியோர்கள் — திருவடியர்மறையோதும்
அருமையதுதவபிய — மையர்பதந்துணையே-ஜெயஜெய

வசனம்-அகோகேளுஞ்சபையோர்களேராஜாதிராஜனான அரிச்சந்திரமகாராஜனதுபுகழ்பெற்றசரித்திரத்தை ஆடிப்பாடிமுடியுமளவும் யாதொருவிக்கினமும்வாராமற் பாதுகாக்கும்பொருட்டு சர்வேஸ்வரியாகிய விக்கினராஜர்வருகிறவிதங்காண்க,

விருத்தம்,

மெத்தியையமிசப்படைத்தவருடைய திண்சேமபடைத்தோன்
சித்தமாருவாகனத்தோன் செக்கவோர்செங்கோலாண்டோன்
பத்திசெய்பவர்கட்செல்வம்பாக்கியமளிக்கக்காப்போன்
வித்தகன்மைந்தனானவிக்கினராஜனும்வந்தானே, (௨)

உ-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

ராஜராஜமகாராஜனானவிக்கின-ராசன்சபையில்வந்தானே

அநுபல்லவி

போஜன்முதலாகிய — ராஜராஜர்துதிக்கும்
தேஜோமயனுடட — ரச்ஜன்றவத்துதிதக ராஜ ராஜ

சரணங்கள்,

௧. இஷ்டமாமுனிவசிஷ்டர் — விசுவாமித்திர
திருவருமிமையவர்க் — கெதிரேசெய்யவிஷ்டர்
அஷ்டகாலத்துணையநிக்க — அருளர்புத்திர
அரிசசந்திரராஜனுக்கனுகூலமானமித்திரர் (ராஜ)

௨. கிம்புருஷர்களர் — இதக்கம்பாட
தும்புருநாரதர் — துதித்துக்கொண்பாட
தம்புருவீணையிசை — நடச்சபையிலாட
அரம்பையூர்வசி — சங்கராபரணம்பாட(ராஜ)

௩. நெற்றியிற்றூயவெண்ணீற்றி — னொளிவிளங்க
கொத்துமுடியிற — சந்திரகாந்திமிகத்துலங்க
உற்றபுயத்திலுக — யக்ஞோபவீதமிலங்க
சித்திரருபமதத்தில் — பத்மபூஷிதமிலங்க(ராஜ)

வசனம் இவ்விதமாயெழுந்தருளியவிநாயகமூர்த்தியை குருக்களையர்பூசைசெய்கிறவிதங்காண்க

விருத்தம்

சம்புவின்பதந்துதித்துச் சாயுவிலஸ்நானஞ்செய்து
அம்புவிபோல்லபோற்கமடையுள்குருக்களையர்
தம்மையம்பாரத்தைகொண்டைத்தலைமாலிகையுஞ்சூடி
தும்பியாமுகவன்பாதம் துதித்துநற்பூசைசெய்தார் (௩)

௩-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆடதாளம்,

கண்ணிகள்.

ஆதிதேவனானவிநாயகனே-சிவசாம்பசிவ
ஐயனேயுனைப்பூசைசெய்குறேன்
பாதிமதியைப்புனைத்தாயீசனே-சிவசாம்பவசிவ
பண்புடனேனைக்காரும்பரமனே
உமையவளருக்குகந்தமைந்தனே-சிவசாம்பவசிவ
உளமகிழ்ந்துமை பூசைசெய்குறேன்
இமைப்பொழுதமைமறவிடாமலே-சிவசாம்புவசிவ
இதமதயிர்தத்தையாளுமீசனே
சௌலயுலம்முல்லைமல்லிகைமலரால் ஐங்கணபதி
நேசமாயுனைப்பூசைசெய்குறேன்
வல்லமைதனையுடைத்தில்லைவதநமா-வரதவிக்னேசா
வாருடனேனைக்காருவரதனே
எப்பிழையும்பொறுத்தருளுமீசனே-சிவசாம்பசிவ
ஏழைக்கிரங்குமீசன்மைந்தனே
முப்பழமோதகமப்பமவல்பொரியும் - ஐங்கணபதி
ஒப்புடனுமக்குத்தப்பாமல்தான்தருவேன்

வசனம்-இவ்விதமாகப் பூசைசெய்கிறசமயத்தில் குருக்களும்அர்ச்சகரும் சபதந்செய்வதுகாண்க.

குருககள்சொல்லுகிற பூசை சுலோகம்

மூஷிகவாகனமோதகஅஸ்வதா சாமதகாணவிலம்பிதசூத்ரவாமனருபமகேஸ்வரபுத்திர-விக்னவிநாயகபாதநமஸ்தே-

யக்ஞோபவீதம்-பூணூல்,

அர்ச்சகர்சொல்லுகிற-பூசைசங்கோகம்,

தசாநாம்திவ்யருசிணும் சடகோபாதியோகிநாம்
தேசிகேந்த்ராத்தயாசித்தம்வக்தேகம்சைசியநாயகம்

(குருக்கள்) ஏதுகாணும்இல்லாதவாடிக்கையெல்லாம் பண்ணுகிறீர்
(அர்) என்னெனக்குமில்லாதவாடிக்கைஇப்போ என்னகாணுமுண்டா
ச்சு,

(குரு) விக்னேசுவரருக்குவைத்தவாள்பூசைபண்றது அகம்பிரதி
த்தியந்தானே.

(அர்ச்சகர்) விஷ்வக்ஸேநருக்குசைவாகம்பூசைபண்றது ஆகாத்திய
ந்தானே,

(குருக்கள்) வயிற்றுவலிக்கிடம்கொடுத்தாலும்வைஷ்ணவனுக்கிடங்
கொடுக்கப்படாது,

(அர்ச்சகன்) சைத்யோபத்திரவத்துக் கிடம்கொடுத்தாலும்ஸ்
மார்த்தனுக்கிடங்கொடுக்கப்படாது.

(குருக்கள்) தத்துபுத்திரனெப்வந்தவனேஇல்லையோ அதான்தத்தூபி
த்தென்னுடனடிவழியிரான்,

(அர்ச்சகர்) கடம்தண்டவந்து கண்டகாசுரனேயில்லையோ அதா
ங்கபிகம்பிகிடென்றுகண்டகன்டவாக்கேகதரான்,

(குருக்கள் ஏண்டாசவுங்கள்பிதாமகாளகாணியாட்சியோ

(அர்) அடேஇல்லாதேபோனு உங்கம்மாதாமகாள் பிதுரார்ச்சி
தமோ

(குருக்கள்) போடாபோடாஜாதிப்ரஷ்டஜடாமுனியே

(அர்ச்) விடுவிடுஷிடாதிப்ரதிஷ்டமஹிஷாசுரா

(குருக்) பொங்கலும்புளியோரையும்தின்னத்தான்தெரியும்பூஜை
பண்ணிப்பிட்டாய்பூஜைபதாவிதி சிவராணுக்குத் தான்தெரியும்.

(அர்ச்) சவுசபுஷ்கரணியிலேஸ்தானம்பண்ணி சவுண்டிசோடச
ந்சாப்பிடத்தான்வரும் அர்ச்சனைபண்ணிறுய் அர்ச்சனைபூஜாவிதாக
பருஷோத்தமனுக்குத்தான்தெரியும்.

(குருக்) இனிமேல் கேள்விலுக்குள்ளேவந்தால் குடுமியையறுத்
து கோமயத்தைக்கரைச்சுத்தி முள்வயும்பல்லைப்பிடுங்கி மேசை
யை மூளியாக்கிப்பிடுவேன்,

(அர்ச்) சன்னிதிக்குள்ளேவந்தால் சாணியைக்கரைச்சுத்திசண்
டாள அபிஷேகம்பண்ணி முழங்கால்கில்லைப்பேத்து முழியைவாட்
டிமூணுவருஷம்முப்பத்தாறுமாசம் மூலையிலேபோட்டிவிடுவேன்,

குருக்கள் ஏண்டா - திருப்பட்சி பொங்கல் கெடடாமல்திண்ணி
ந்தேசா.

அர்ச்சகன் ஏண்டா திருவாக்களிவில்லுண்டைபோலேதிறம்பா
விழுந்தெப்போ.

குருக்கள் போடாபோடா சாப்பாட்டுராமா

அர்ச்சகன் போடாபோடா ஹபுரதிண்டி குண்டோதரா

பராசாரியன்சொல்லும்-வசனம்.

பட்டமார்களே நீங்களிருவரு மிப்படி ஒருவருக்கொருவர் சண்
டை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களே தேவஸ்தானத்தார் கண்டால்அ
பராதம்போடுவார்கள் சீக்கிரமாய்ப் பூசைக்கு யத்தனப்படுங்கள் சு
வாமிகளே.

குருக்கள் நான்நான் பூசைபண்ணுவேன்

அர்ச்சகர் நான்நான் பூசைபண்ணுவேன்

குருக்கள் ஏதுடா ஒண்டவந்த பிடாரி ஊர்ப் பிடாரியைதுரத்தி
னதுபோலே யிருக்கிறது ஸ்வாரஸ்யந்தான்.

அர்ச்சகர் ஏதுடா மழைக்கொதுங்கி மனைக்கிழுக்கிறது போ
லே யிருக்கிறது பலேபலே சபாசு சபாசு

பராசாரியன்-வசனம்.

ஓய் சுவாமிகளே இப்படி நடக்கிறது பார்த்தபேருக்கு மரியாதை
தப்பிப்போய்விடும் சுமுக்கமாய் நான்சொல்கிறபடிகேட்பீர்களா

பட்டமார்-வசனம்.

ஆகா நல்லது நீசொல்றபடியே கேட்கிறோம்.

பராசாரி-வ.ம்-சரிதானு பாட்டர்-வ.ம்-சரிதான்

பராசாரி சுவாமிக்குப்பெயரென்ன நிசமாய்ச்சொல்லுங்கள்.

பாட்டர் சுவாமிக்குப்பெயர் சங்கரநாராயணதாமோதர குருநாத
பிள்ளையார்

பராசாரி ஆகா நல்லதையா இது நீங்களிட்ட பேரா பெரியவா
ளிட்டதா.

பாட்டமார் இந்தப்பேர் எத்தனையுகமோ ஆயிருக்கும்

பராசாரி நல்லதுதான் இரண்டுபேருமாகப் பூசைபண்ணிப்போ
ட்டு சீக்கிரமாயலங்கிர்தஞ் செய்துக்கொண்டு தூபதீபத்தைவேத்தியா
திஷோடச உபசாரங்கள்செய்துகொண்டு அவரவர்கள்ஆச்ரமத்துக்
குளருந்தருளுங்கள்சுவாமிகளே.

(பட்டமார்) அப்படியே ஆகட்டும்பிள்ளாய்.

பட்டர்கள்செய்கிற அர்ச்சனை

ஓம்சுமுகாயநமஃ
ஏகதந்தாயநமஃ
கபிலாயநமஃ
கஜகர்ணிகாயநமஃ
லம்போதராயநமஃ
விகடாயநமஃ
விக்நராஜாயநமஃ
கணாதிபாயநமஃ

ஓம்தூம்கேதவேநமஃ
கணாத்யக்ஷாயநமஃ
பாலசந்திராயநமஃ
கஜாநநாயநமஃ
வக்ரதுண்டாயநமஃ
சூர்ப்பகர்ணாயநமஃ
ஏரம்பாயநமஃ
ஸ்கந்தபூர்வஜாயநமஃ

சித்திவிநாயகாயநம நாநாவிதமந்த்ர புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி

வசனம். இந்தப்பிரகாரமாய் விக்னேசுவரர் பூஜாவிதிகளைப்பண்ணிக்கொண்டு அவரவர்கள் ஆசிரமஞ்சேர்ந்த பின்பு அரிச்சந்திரமகாராஜாவினது துவாரபாலகனான கட்டியக்காரன் வருகிறவிதங்காண்க.

விருத்தம்.

கொட்டியமுரசுசின்னங் கொண்டுதான்முழங்கயோத்தி
மட்டிலாப்புகழ்படைத்த வாழரிச்சந்திரன்வாசல்
கட்டணையாளதீரனடைவழிசெலுத்திவைக்கும்
கட்டியக்காரன்வந்துகளிப்புடன்றோன்றினனே.

௩-தரு இ-ம்-சுருட்டி தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

கட்டியக்காரனும்வந்தானே-ஒய்யாரமாகக்
கட்டியக்காரனும்வந்தானே

அநுபல்லவி.

கட்டியக்காரனும்வந்தான் கைகளில்விருதுகட்டி
சட்டமாயயோத்தியாளுஞ்சத்திய அரிச்சந்திரன்வாசல் (கட்)

சரணங்கள்.

௧, பாதச்சிலம்பொலி பன்ன-இடையினில்வெண்
பட்டுச்சல்லடமு முன்ன
சோதிமார்பில்மகமல்செக்காய்ப்பச்சென்றுமின்னக்
கோதில்லாமுடிமீது குண்டுமண்டாசுதுன்ன (கட்)
௨, பிண்டிபாலமும் எடுத்து-மருங்கினிலே
பின்னர்க்கச்சையு முடுத்து
வெண்டயம்பொற்கொலுசு தண்டைசிலம்புடுத்து
பண்டுவில்லம்புதொடுத்து பசப்புமொழியடுத்து (கட்)

௩, சிறக்கப்புகழ்ந்து பேசியே-சித்தியதாளங்கள்
செய்யுங்கைகளை வீசியே
துறக்கத்தவரைக்கூப்பித் தொழுதுநின்றவாசியே
உறக்கத்திலுமறவா உளவுக்கள்ளனையேசியே (கட்)
௪, மந்திரிப்ரதானிமார் கூடி-தினமும்போற்றி
மகிழ்ந்திடுஞ்சமுகத்தைத் தேடி
சுந்தரந்தனைக்கொண்டாடிச் சுருட்டிராகம்பாடி
வந்தனஞ்செய்திடுமரி சந்திரன்சபையைநாடி (கட்)

கட்டியக்காரனுக்கும்-பாதசாரியனுக்கும்-தர்க்கவசனம்.

(கட்டியக்காரன்) ஸத்துஸத்து அரோமியா அஜாதீங்களியார்வோய் நம்முடைய அரிச்சந்திரமகா ராஜனுடைய அரண்மனைவாசலிலே ஆட்டமென்ன பாட்டமென்ன நாட்டமென்ன கூட்டமென்ன கடபிடாயென்ன லோடபிடாயென்ன யெவ்வளவாவது பயமச்சமில்லாமல்மரிகாலத்திலே மதிச்சுப்போன தவளைகளைப்போலே தலைதெறிக்கக்கத்துறீங்கோ அச்சா சூப்பரதோ நீங்கள்யார்வோய்,

(பாதாசாரியன்) நாங்களெல்லாரும் உம்முடைய புத்திரசிகாமணியினுடைய விவாக முகூர்த்தத்துக்குவந்த வித்துவாம்ஸாள்.

(கட்டி) நீங்கள் யெத்தனைபேர் வந்தீங்கோவோய்.

(பாத) இந்த சபையிலே வந்திருக்கிறவர்களெல்லோரும் எங்களைச்சேர்ந்தபேர்கள்தான் வோய்.

(கட்டி) அடேயப்பா இத்தனைபேருக்கு எங்கேயிருந்து சர்பராயண்ணுனீங்கோ அரோவோய் நீங்கள் வருகிறவழிகளிலே காடுசெடிகல்லு கரடுபள்ளம்-படுகுழி-கரடி-புலி பாம்பு தேள் இதுகளிலே ஒண்ணுமில்லையா.

(பாத) ஏண்டா அப்பா இவ்வளவுகடுமையாகக்கேட்கிறாய்

(கட்டி) உங்களத்தனைபேருக்கும் வைகுந்தத்துக்குவழிகாட்டத்தான்வோய்.

(பாத) எங்களையேண்டாப்பா அப்படிசொல்கிறாய்,

(கட்டி) இல்லாவிட்டால்ஒங்களப்பன்பணம்சேர்த்துவட்டிக்கிப்போட்டிருக்கிறீங்களோ,

(பாத) அரண்மனைசொத்தெல்லாம் உங்களப்பாட்டிகொட்டை நிறந்தோ,

(கட்டி) அடவோய் நீங்கள் வருகிற வழியிலே ஆறுகுளங்களுண்டா,

(பாத) மூடிகொண்டான் குடமுருட்டி-திருமலைராஜன்-அரசலு காவேரி கொள்ளடம்இதுகள்தானிருக்குது.

(கட்டி) இந்த ஆறுகளிலே தண்ணீர் யெவ்வளவுயிருக்குதய்யா

(பாத) இடுப்பளவு-மார்அளவு-கழுத்தளவு-வாய்யளவுயிருக்குதும்

(கட்டி) இன்னமதாலுகிறதடைதண்ணிபஞ்சமாய்ப்போச்சா,

(பாத) ஏண்டாப்பா இவ்வளவுபரிதாபப்படுகிறாய்

(கட்டி) உங்களை யிப்படிந்தானே அடித்துக்கொண்டு போகாமல் போச்சேயென்கிற என்கிறதுக்குந்தான் சாப்.

(பாத) நாங்கள் வேண்டுமானால் சொல்லாமற்புறப்பட்டு ஓடிப்போய்விடுகிறோம் நீயேன் இவ்வளவுமனசலிக்கிறாய்,

(கட்டி) பஞ்சகாலத்திலே ஒருத்தர்வீட்டுக்கு ஒருத்தர்வந்தால்பரிகாடமாயிருக்குதா ஒருத்தரா இரண்டுபேராதாங்குகிறதற்கு இந்தப்பக்கத்திலே இருக்கிறவுங்களெல்லாம் யார்வோய்

(பாத) அவர்களும் வித்வாம்சான்தானையா

(கட்டி) ஆஹாஹா வித்துவாம்சின்மச்சங்களாயெத்தனைகருவாட்டுக்குவோய்,

(பாத) என்னவோய்சாத்திரம்பொய்யானாலும் சாதிபொய்யாதாமீர்யார்குடிமக்களிலேகரையோரத்துலபைக்கூட்டமோ

(கட்டி) அரோபாபுமாகுலமுதோடிமிசேமிகாவலபி உண்டாதிமிரோவருவோய்,

(பாத) மேழுபாகவதலமண்டி.

(கட்டி) ஆ-ஆ-ஆ-ஆ-ருபாயிக்கினத்தினிபடி விக்கிரங்கோமாதரியெங்கேகாட்டுவோய்பார்ப்போம.

(பாத) தன்மதங்கொண்டதடியா பிள்ளையென்னவோய் வாதகம்பண்ணபுறப்பட்டாய்பார்த்தமுகங்களெல்லாம் வேத்துமுகமாகுதோ என்னவோய் பாககாவத்தில்கேட்கிறாய்.

(கட்டி) அரோதாத்தேரி மாவிலேபெல்லம் சனவர்லேபிச் அரோபாய் நைதோதும்யொபோலே

(பாத) நாங்கள்ஹரிபஜனைபண்ணுகிறவிஷ்ணுபக்தாள்வோய்

(கட்டி) அரியபபத்தாதேபோனால் ஆக்கினால்ஒருசட்டி எப்படிகாணும்ஐய்,

(பாத) என்னவோய்உங்கள்விட்டிலே பொங்கலுக்குபொங்கல் அடிப்பூதுகிறதும் தீபாவளிதண்ணீர்மோர்க்கிறதுதான்வழக்கமோ என்னதைதவோய் அரியப்பந்தாது ஆக்கப்பத்தசென்கிறாய்

(கட்டி) அரிப்பசனைக்கீரைதான் ஓய் அரிப்பசனைக்கீரைதான்

(பாத) அசுயவருஷத்திலேயல்லவோ அஞ்சரிப்பஞ்சம்இப்போயென்றுவோய் உமக்கு அரிக்கீரைபஞ்சம்வந்தது,

கட்டி பின்னை நீசொன்னதென்னவோய்.

பாத என்னவோய் தட்டுகெட்டமுட்டிப்பாந்தாஉமக்கு காதிலேகல்லும்முள்ளும் கலந்துதைத்திருக்குதோ நாங்கள் பரதநாட்டியஞ்செயகிறபாடகாள்ஐய்,

கட்டி ஆ ஆ ஆ ஆ அரோமியா பௌத்சச்சர் அம்மைகனேபலே பலே சபாஸ் சபாஸ் உங்களுக்குபாரம்பரியமாய் இதுதானபிழைப்பு.

பாத ஆம் எங்கள் குடும்பந்தோணியாள் முதலாக இதுதான்பிழைப்பு,

கட்டி எய்காமமேதும்குகியாளபஹோனு ஒருத்திக்குபாடிகாதலம் பண்ணினால் உங்களுக்கு என்னுவோய் தாருகொடுப்பாங்கோ.

பாத என்னடாதட்டுகெட்டபயல் தாருமாருமாய்ப்பேசகிறான்அடவோய் நாங்கள் சங்கீதசாஸ்திரமறிந்து பரதநாட்டியங்கற்றவித்துவாம்சர்கள்ஐய்,

கட்டி இவ்வளவுசொற்பகாரியத்துக்கு வாயிலேவந்ததெல்லாம் உளறுவானேன் நாங்கள் அரிச்சந்திரமகாராஜாவினிடத்திலே ஆடிப்பாடித்யாகம்வாங்கிக்கொண்டுபோகவந்தோமென்றுசொல்லுகிறதுதானே இப்போதான் கற்றறிமோழையென்பது கண்ணுக்குக்கண்ணாடி வைத்ததுபோலிருக்கிறது நல்லது உங்களுக்குத் தெரிந்த வித்வத்தென்னவோய் நம்முடைய அரண்மனையிலே யிருக்கிற வித்துவாம்சானைப்போல பாடுவீர்களா என்னென்னராகம் தெரியும்ஐய்

பாத நாட்டைகவரோசு-துஜாவந்தி செஞ்சுருட்டி - குருஞ்சி-நாதநாமக்கிரியை - சைந்தவி - மாளவம் - சங்கராபரணம் - இப்படி இன்னம் அநேகவிதராகங்களும் பாடுவோம்.

கட்டி அரோகியாரோ லரப்கறுப்லிக்ஹே - நம்பள்து இப்படியிருக்காதுவோய் ரொம்பசம்மத்தா இருக்கும்வோய்

பாத ஆனால்உங்களுக்குத்தெரிந்த இராகதாளங்களிலே கேட்டாலும் பாடுகிறோம்.

கட்டி ஆ ஆ ஆ ஆ பல்மஜாக் உவாபல்குளிமே ரக்தாகும் அரோபியாகுநோ சாக்கடைராகம் - நாயிராகம் - தோண்டிராகம் - குண்டுசட்டிராகம - இதுகளெல்லாம் பாடும்ஐய்பார்ப்போம்.

பாத இதுகளெல்லாம்எங்கேவோய்பாடம்பண்ணினீர்.

கட்டி அரோவோய் அவுங்கபேர் மகா அருமையானபேர் வோய் அந்த மகாவித்துவானுடைய பேர் அங்கதீன அலங்காரஞ்ராகாந்தகவி ர்தத்தகுண்டரோர்ப்பாகவதர்ளுய்,

பரத சபாசு உம்முடையவித்வத்துக்கு நாரதாதிகளும் சடன்ல மகாராஜாவினுடைய சமுகத்துக்கு எங்ஙனே அழைத்துக்கொண்டு போய் பேட்டிபண்ணிவையும் கட்டியக்காரரே.

(கட்டி) அப்படியே அழைத்துக்கொண்டுபோய் மகாராஜாவினி டத்தில் தயாளம்வாங்கிக்கொடுத்தனுப்பிவிக்கிறேன் இங்கேதானே யி ருமகள் கொலுச்சபைக்குப்போய்வருகிறேன்.

அரிச்சந்திரமகாராஜன்-அரசாட்சிசெய்தல் - விருத்தம்.

மகராஜன்கதிர்குலத்தி லுதித்தயோத்தி
மகராஜன்திரிசங்கு மகாராஜனபெற்ற
மகாராஜன்சத்ய அரிச்சந்திரனென்னும்
மகாராஜனரசியற்றி மகிழ்கின்றானே.

அ-தரு-இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராஜராஜமகாராஜன் அரிச்சந்திர ராஜன் செங்கோலாண்டானே

அநுபல்லவி.

க்ஷேமாயன்பத்தாறு தேசத்துள்ளராஜரும்
நிறைந்துகங்கணங்கட்ட நெடியமுடிபூண்டானே (ராஜ)

சரணங்கள்.

க வேதாகாலுமாறு நூற்களுங்கற்றுணர்ந்த
வேதியர்மறையோதி மகிழவே
விளங்குமக்ஷத்திரியர்கள் கலங்கமில்லாமறு
விதிகளையாராய்ந்து புகழவே
சோதிலர்தவைசியர்வாணிபமதிற்
கொள்கைதவறாமல் திகழவே
குடியானவர்கள் வேளாண்மைத்தொழில்களில்
குறைவிலாமலே திகழவே(மகரா)

௨ கற்புமிகுந்தபெண்கள் கணவனுயட்குன்றாமல்
காலமறிந்துநோன்பு நோற்கவும்
கழல்தொழுவோர்க்குதேவர்வேண்டும்வரங்கொடுத்து
கலுஷம்போக்கியெவையுங் காக்கவும்
சற்பனையாவெல்லாருஞ்சிந்தை நொந்துருகாமல்
சதாகாலமுங்கிருபை பார்க்கவும்
தர்பாரருள்படைத்தொப்புறவடைந்தோர்கள்
தண்ணீர்திருவுளத்தைக் கோர்க்கவும்(மகரா)

௩ கருங்கடற்போலவேதனையெங்களுந்கசிந்து
கசிந்துபுனல்மிகப் பெருகவே
காலகாலத்திற்பயிர்கள்தழைத்திட
கருதுமுழவர்க ளுருகவே
நெருங்கவிளைந்திடுகவதியும் நாட்டில்
நிறைந்துமிகமிக வருகவே
நீர்வளமும்நிலவளமுங்குறைவிலா
நெறிவளமெய்வர்க்குந் தருகவே

ஸரயுநதியின்மகிமை வருசிவிருத்தம்.

பரவியநாட்டில்விரவினிற்பாந்த
சரயுவினியல்பைக்கரவிலாதுரைப்போம்

ஆ-தரு-இராகம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

புவியில்மிகமகிமை பெற்றநதியில்நல்ல புண்யநதி ஸரயுவாம்.

அநுபல்லவி.

இரவுகுலத்தரசர்கள் அரசாட்சிசெய்துதரும்
ராஜ்யத்திலயோத்தியாயு நத்தினிற்பரவிய(புவியில்)

சரணங்கள்.

க. விசும்பிற்குலதரன்போல் வெளுத்துபரவிமேகம்
விரிவாங்கடலிற்சென்று விரும்பியமுதருந்தி
விமலன்விண்டுவைப்போல் மேனியெல்லாங்கறுத்து
விளைவிற்றிரும்பிச்சூர்யன் வெறும்பாலிமயமன்னான்
பசும்பொன்னிகர்மெய்நைந்து பரதவித்தாரொன்றெண்ணி
பஞ்சதீர்த்தாபிஷேகம் பண்ணிவைப்பதுபோலப்
பருவதத்திற்பொழிந்த மழையின்புனற்றிரண்டு
பகரும்தியாகிகள்போல பாரிலருவிபாய்ந்து
விசும்பிச்சரயுதனில் வேகமாகவேபாய்ந்து
விளங்குமிருகரையும் வெடிக்கவினைந்தோடையில்
விண்ணுமண்ணுள்ளோர்களும் வியந்மேதென்றெண்ண
வெற்றிமிகுந்தரசர் விளங்கும்கௌசலமன்ன
நுகம்பார்மலையின்மீது துலங்குபொருட்களெல்லாம்
தூறுட்னேயழித்துத் தொல்புவியிற்புரட்டத்
தோதகமாடும்விலை மார்க்கடையையொத்து
தூயபூவிற்பரவித் தொல்லுலகோரைக்காக்குந்

சோதியே தவசிகள்செய்யும்
நீதியேமகங்கள் விளக்கும்-அ
ராதியே நிஷ்டானுபூதியை, (புவியில்)

உ. நிலம்வைரம்வைடூரியம் — சித்திலங்கோமேதகஞ்செம
கோலந்திகழுந்துகிர்க் — கோமளம்பத்மராகம்
நீதிமிகுபுட்பராகம் — பச்சைமாணிக்கமுதல்
நிறைந்தவர்நிடுமாவ — ரத்னவிதமநேகஸ்
சாலநீரிற்பிறந்தசருவும் — ஜலசெந்துக்கள்
சன்னைசெய்யுமுயிர்கள் — சாட்டைவாலின்நிருக்கை
சடுதியிற்கொட்டுஞ்தேவி — மடலைவாளையுளுவை
சராளாஸர்ப்பமுதனா — சரிந்துவருமநேகம்
தாலம்ஏலம்லவங்கம் — தக்கோலந்தேவதாரம்
தாதகிவசவாசி — தாளிகர்ச்சூரங்கோஷ்டம்
தவளம்மல்லிகைமுல்லை — தாமரைமலர்கொன்றைத்
தருவுங்கொடியும்அந்தத் — தனும்பில்வருமநேகம்
ஞாலமீதினிற்றந்தி — யாளிபுலிகரடி
நாளிகேசரிநாகம் — ஞமலிஞாய்கலைமான்
ஞானமிகுமன்னப்புள் — ஞலவனுடன்மன்னிகம்
ஞாபகமிகுகுயில் — ஞாட்புக்களுமநேகம்

நாட்டமே — கரையோரத்திலைகள்
கூட்டமே — தேடும்யோகியர்களின்
தேட்டமே — ஆட்டபாட்டமே (புவியி

௩. அத்திருநதிக்கரை — யருகேயானகர்மாதர்
ஆனந்தஜலக்கிரீடை — ஆகமகிழ்ந்தாடுவார்
ஆத்மஞானிகள்கூடி — அருணையத்தின்முனே
ஆதித்தனன்புகூற — அன்புடனேகூடுவார்
முத்திருவழியிலும் — முப்பொருளுணர்ந்தோர்களு
முன்னவர்கள்கடமை — முடிக்கவந்தாடுவார்
மூவேழுதல்முறை — மூப்பர்கள்கதிசேரும்
முத்திவழியைநாடி — முனைந்துஸ்நானம்பாடுவார்
ஒத்திருந்தரசர்மக்கள் — பத்திபத்தியதாக
ஓதும்வேதாகமங்கள் — உரைவிதிகள்தேடுவார்
ஓங்குபுகழ்வேதியர் — யாவருமன்புடனே
ஒப்புறவாமொழிவி — லோபிக்கமதிகூடுவார்
இத்திருநகர்க்கிணை — இலகும்வைகுந்தமென்ன
இமையோருளமகிழ்ந்து — இயம்கையாய்க்கூத்தாடுவார்
இவ்விதமாம்சரயு — மகிமையெய்ந்துளாக்க
என்னலாகுமோஆதி — சேஷனொருவர்க்கல்லால்

ஈசனே — அயோத்திநகர்
வாஸனே — கவிவாணர்கள்
நேசனே — சத்யவிலாசனே (புவ

அயோத்தியா புரவர்ணனை புராணவிருத்தம்.

மகரதோரண வாயிலுங்காஞ்சியும
சிகரமாமதி லுஞ்செறிப்போசும்
சகரர்வான்புகழ் சாற்றுமயோத்திமா
நகரமேன்மை சிறிதுரைத்துவாம்.

ஈ-தரு-இ-ம-அடாணா-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மருத்துவக்தனின்மிகுத்த மாதவத்தோர்புகழும
மாநகரிதுதானே-அயோத்தி மாநகரிதுதானே-கலைவாணே,

அநுபல்லவி.

மிகுத்தபெருஞ்செல்வமும்-மேலாமேன்மைபடைக்கத்
தொகுத்தபுராணமங்க — ளுலங்குமுறைகளெல்லாம் (மரு)

சரணங்கள்.

௧. வேதவாக்கிய — வோசையும் — வேதியரோதி
விளங்குங்கலைக — ளோசையும்
போதஞ்செய்திடு — மோசையும் — வெகியோரோதும்
புனிதமந்திர — வோசையும்
கீதமுழக்க — வோசையும் — கின்னரர்கூடி
கொண்டும்பாடலி — னோசையும்
காதமீதெனு — மோசையும் — கன்னிகையர்கூடி
நடித்திடும் — பதவோசையும்
நீதிநெறி — யோசையும் — நிறைமங்களவோசையும்
காதிற்கேட்டிடும்நித்ய — கல்யாணவோசையும் (மரு)

௨. ஓமசாலைகள் — காணுமே — சோமயாகஞ்செய்
தண்ணுஞ்சாலைகள் — தோணுமே
வாமச்சாலைகள் — காணுமே — ராஜர்களின்
ஸங்கச்சாலைகள் — தோணுமே
ஹோமச்சாலைகள் — தோணுமே — பலகலைகளுற்
இசைக்குஞ்சாலைகள் — தோணுமே
காமச்சாலைகள் — காணுமே — கணக்கில்லாக்கண
நாட்சிசாலைகள் — தோணுமே
கோமகன்குணங்கலைக் — கொண்டாடிக்குதித்தவும்
கேமக்ஷிதெளிய — நின்றுடமயில்தாவும் (மரு)

௩. அத்திரு — நகரத்திலே — அதியுன்னத
மாசவகேக — முத்திலே

சித்திரப் பதுமைபோலே அமைத்திட்ட
அத்தமண்டப மீதிலே
நித்யதான தர்மத்திலே மிகுத்தமுறு
வற்றநீதி நெறியிலே
சத்ய நிதகனத்திலே நிறைந்தநவ
ரெத்நசிம் மாதனத்திலே
சித்திரமணித்தவிவன் முத்திரைலங்கிருந்தசெம்பொற்
சந்திரமுற்றவரிச் சந்திரமன்னனிருந்த (மகு)

அரசாட்சிகாண்டம்-முற்றிற்று

ஆக-விருத்தம்-எ-தரு-எ.

இரண்டாவது.

விவாககாண்டம்.

—※—

தபோதிகள்வருகிறவிருத்தம்.

பொருந்துநன்னெறிதப்பாக பூபனுமரிச்சந்திரன்றன்
திருந்தியசெங்கோலேந்தித் திறமுடனாளுநாளில்
அருந்தவத்தோர்கள்போற்றும் அமரர்கடொப்பதாக
கருந்தவத்தவரநேக ரயோத்திமாநகரடைந்தார்.

க-தரு-ழ-ம-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

யோகிகள்வந்தார் தவமிகுத்த யோகிகள்வந்தார்

அநுபல்லவி.

போகிமுகலோர்கூறும் புண்யநெறியினிரு
வாகிகளானபெரு வாழ்விற்சிறந்தஞான (யோ)

சரணங்கள்.

க. முப்புரிநூன்மார்பர்சிலர் தப்பிலாவாசகர்சிலர்
செப்பருந்தவத்தோர்சிலர் ஒப்பிலாக்குழையர்சிலர் (யோகி)
உ. வேதமோதுவோர்சிலர் இதம்பாடுவோர்சிலர்
நாதமுணர்ந்தோர்சிலர் பாதம்பணிந்தோர்சிலர் (யோகி)
ந. விபூதிதரித்தோர்சிலர் தொடுத்தசடையர்சிலர்
உடுத்தவுரியர்சிலர் எடுத்தகோலினர்சிலர் (யோகி)

குசலப்பிரசனை பொதுவிருத்தம்.

வந்தமாதவத்தோர்தம்மை வரமரிச்சந்த்ரனோக்கி
சிந்தைமிகக்களிப்படைந்து சேனையுடெதிர்கொண்டேகி

அந்தமாமுனிவர்பாதந் தனிமுடிமலரைத்தூவி
விந்தையாய்த்துதித்துப்போற்றிவிரகமுற்றுரைசெய்வானே

வசனம்.

அகோகேளும் தர்மபுத்திராதிகளே இந்தப்பிரகாரமாய்வந்தயோகிசுவரர்களைப்பார்த்து அவர்கள் வருகையையறிந்து எதிர்கொண்டழைத்துவந்து சுகாசனமளித்து அர்க்யபாத்யாசமனாதி ஷோடசஉபசாரங்களைப்பண்ணிக் குசலப்பிரச்னை பண்ணுகிறவிதங்காண்க.

உ-தரு-இ-ம-சாவேரி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

(வினு) வந்தகாரியஞ் சொல்லீரையா - மாதவர்களே வந்தகாரியஞ்

அநுபல்லவி.

எந்தன்பந்தமகல முந்தநாளில்வெகு
தொந்தம்போலவுங்கள சிந்தைமகிழ்ந்திவடம் (வந்த)

சரணங்கள்.

க. அறியாசனத்திருக்க லையா உங்கட்குரிய
மரியாதைசெய்யவல்லேல் லையா
சரியாசனத்திருக்க லையாமுனிவர்களே
பரியாசம்பண்ணவேண்டாமையா
பெரியோரையானறியே னையா எத்தனையென்றும்
பிரியாவரந்தாருங்க லையா
சுருதிமுறையறிந்த சோதிமுனிவர்களே
கருதியிங்கர்தனைக் கணடுகவிதிவடம் (வந்த)

இராசன் வசனம்.

சுவாமிமகத்துக்களேஎந்தனது பிறவித்துன்பமகல அநேககாலையாயிரமேனிதர்கள் போலேசந்தோஷமாய் இவ்விடத்துக்கு வந்தகாரியமென்ன நீங்களெல்லாரும் இந்தநேத்தியான நவரத்தின கசித்மான சிம்மாசனத்தின் மீதெழுந்தருளுங்கள் உங்களுக்குரிய மரியாதை செய்யும்படியான முறையறிந்தவனல்ல பரியாசம்பண்ணாதையுங்கள் உங்களைப்போலுள்ள மகத்துவமாக்களை என்னாலறிந்தவனல்ல என்னையென்றும் இனைபிரியாதிருங்கள் சுருதிஸ்மிருதிகளினியல்பறிந்த யோகீஸ்வரர்களே மனவம்போடு இந்தஅயோத்தியாபுரிக்கு வந்தகாரியமென்ன திருவருள்புரிய வேண்டும் முனிவர்களே,

விடை.

மன்னுவுன்மகிமையைவினவியேவந்தோம் - சத்தியரிச்சந்திர - மன்
உன்னிதமாய்வநாரு மிக்கெம்புவிதனில்
உன்னைப்போலரசர்கள் பின்னையொருவருண்டோ (மன்)

தேசதேசமாய்சுற்றிவந்தோம் உந்தனுடைய
நேசவிசுவாசம தறிந்தோம்
ஆசையெனுங்கடலிலாழ்ந்தோம் மனமகிழ்ந்துன்
வாசகரயோத்திவந்தோம்
மாதரும்மாரிக்கண்புகூர்ந்தோம் மனமதனில்
மாநிலாமணியென்றுனைத்தேர்ந்தோம்
கூடிடாச்சிலவார்த்தை பேசவெண்ணியேவிசு
வாசமுடனேவந்தோம் தாசனுதாசனுன (மல்)

முனிவர்வசனம்.

அரிச்சந்திரமகாராசனே உன்னுடையப்ரபாவங்களைக் கேழ்வியுற்றுஉனக்கிணை இந்த அன்பத்தாறுதேசத்திலும் இராசாக்களில்லையென்று மதித்துவந்தோம் உனக்கிணையான ராசாக்களாிருக்கிறார்கள் ஒவ்வொரு தேசமாய் சுற்றிவந்தோம் உன்மீதினுற்ற ஆசைவலையிலகப்பட்டு நீவாசமாயிருக்கிற அயோத்திக்குவந்தோம் மாதரும்மாரிதவறுமற் பெய்யும்படிக் கருள்தந்தோம் களங்கரகித னென்பதையுமறிந்துணர்ந்தோம் உன்றுவம்சாபி விருத்தியாகும்படியான சிலசேஷமசமாசாரங்களைக்குறித்துபேசவேண்டி மகாவிசுவாசத்துடனே இவடத்துக்குவந்தோம் தாசானுதாசனே.

௧, எந்தெந்தத்தேசங்கள் கண்டீர்கள் கண்டுமகிழ்ந்து
எந்தெந்தத்திசைதனிற்சென்றீர்கள்
எந்தெந்தத்தீர்த்த மாடினீர்கள்-ஆடியநீங்கள்
எந்தந்தலங்கள் சேவித்தீர்கள்
எந்தெந்தமகிமையைக் கேட்டீர்கள்கேட்டறிந்தோர்கள்
எந்தெந்தமருத்துவ மறிந்தீர்கள்
விந்தையாவையு மாதியந்தமாயுரைத்தால்
எந்தன் அன்பமகன்று சந்ததமுமிருப்பேன் (வந்)

இராசன்சொல்-வசனம்

எந்தெந்ததேசம் போய்வந்தீர்கள் அங்கே என்னென்னஅதிசயங்கள் கண்டீர்கள் எந்தந்ததீர்த்த மாடினீர்கள் எந்தெந்த ஸ்தலங்கள்சேவித்தீர்கள் எந்தந்த மகிமையைக் கேட்டீர்கள் எந்தெந்த மருத்துவமுணர்ந்தீர்கள் அந்தந்தஅதிசயமான விசித்திரங்களை கிருபைசெய்து புகன்றால் ஜென்மாந்திரங்களில் பண்ணின பாபவிமோசனமாய் க்ஷேமத்தைபடையுவேன் மகத்துக்களே.

௨, அதிகநாகரீகமாங் கண்ணோசி எனும்நன்னாட்டிற்
கதியளிக்கும்புண்யகண்டகி
நதியெனுமதிற் றீர்த்தமாடி நன்மையதாய்ப்
பதியாளும்மதியவனைநாடி

விதியாகச்செய்தபூசை கொண்டோம் அவன்பெண்சந்திர
மதியாளும்மனையாளாக வெண்கொண்டோம
துதிபெறுமன்று அவளிருபயிருப்பதி
மதிகளைவர்ணித்திட விதித்தவனுலுமாமோ (மல்)

௩ முனிவர்சொல்-வசனம்.

அகோகேளும் அரிச்சந்திரமகாராசனே நாங்களிந்தபூமண்டலமெங்கும்யாத்திரைபண்ணிவந்தோம் அப்படிவரும்போது மிகுந்தநாகரீகமாயிருக்கிற கண்ணோசிராச்சியத்திலிருக்கிற கண்டகிநதியில் ஸ்நானம்பண்ணி அந்தராஜாதிபதியான சந்திரதயமகாராஜனைடைக்குப்போயிருக்கையில் அவர்செய்த வேதவிதியான பூஜையானையுமடையும்போது அவருடையமகளான சந்திரமதியினது ரூபலாவண்யசவுந்தரியாதி வைபவங்களை யாராய்ந்துணர்ந்து உனக்கு அக்கன்னிகையைபாணிக்கிரகணம் பண்ணிவைக்க வெண்ணங்கொண்டு உன்சமுகத்துக்குவந்தோம் அந்தமகாபதிவிரதையை வர்ணிக்கவேண்டுமானால் அவளைப்படைத்தபிர்மாவுக்காலும் அருமையாகும்மகாராசனே.

விருத்தம்.

மிகுத்தவருந்தவத்தவரித்தன்மைகூற
மெய்த்தவன்ஆதவன்குலத்தோன்மிகமகிழ்ந்து
தொகுத்துரைத்தஉங்கள்மனத்தோற்றம்போலே
துடங்குகருமங்களெலாந்துரிசிற்கூடும்
பகுத்தறியாவடியேற்கப் பாவைக்குற்ற
பற்பலநற்குணவொழுக்கவடிவமெல்லாம்
வகுத்துரைக்கவிரும்பியடிதொழுதேனென்று
வணங்கினன் அவர்கள்மருங்கிணங்கினனே. (௧)

வசனம்.

இவ்விதமாய்ப்புகழ்ந்துகொண்டாடிய யோகீஸ்வரர்களைப் பாதபூசைபண்ணி உபசரித்து மதியமகாராசன்மகளுடைய வைபவங்களை அரிச்சந்திரமகாராசன் விவரமாய்க்கேட்பதுகாண்க.

௪ - தரு-இ-ம-கேதாரகவுளை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அருள்வாக்கிய மீதுங்களன்பே எனதுபாக்கியம்
ஐயாமிகவும் சிலாக்கியம்

அநுபல்லவி.

திருவாக்குக்கெதிர்வாக்கு தேடிச்சொல்வாருண்டோ
தெளிந்தமுனிவர்களே தெரிசனந்தந்தீர்களே (அருள்)

சரணங்கள்.

க. அந்தநாளிலெங்கள்முன்னோர் முயன்றுசெய்த்
அருந்தவமிது தானே
ஆணபிள்ளைபெண்வடிவா யவனியிலெனையீன்ற
தறிந்தோறும்நீங்கள் தானே
இந்தநாளிலுங்க ளெழிலுயர்வசனத்தால
எவர்க்குமதிபன் நானே
எட்டுமொணமெரியா ஏழைமதியேனெனை
ஏற்றிப்புகழ்ந்தீரோநான் எக்குறையுந்தீர்ந்தேனே (அருன்)

உ, திங்களொளிமுகமும் செங்கமலபாதமும்
தேவரீனாக்கள் போலே
திகழுஞ்சடைமுடியும் தெளிநீர்க்காவிபுடையும்
தெரிசித்தேனொருக் காலே
எங்கள்மூவேழுதலை முற்றையுங்குமொழிந்தேன்
இனியுங்களரு ளாலே
ஏர்வையான துரைக்கி லிப்போமனங்கொள்ளுவேன்
இகபரத்துள்ளார்ககொப்பர் தென்னிலதைத்தள்ளுவேன் (அ)

ங. கன்னியின்நல்லுருவும் குணமும்சவுந்தரியமும்
காணமனது கோறுதே
கருதும்நற்கற்பும்பொற்புங் காக்கும்தர்மசிந்தையின்
கருத்தறியவுட் சோறுதே
உன்னியகருமங்கட் கொபபவுரைப்பர்ளோவென்
றுள்ளமிக வயறுதே
உங்களாலேயிதெல்லா மழிந்தாலென்மனமுய்வேன்
உபசரிக்கவறியேன்உள்ளம்பாய்த் தொண்டுசெய்வேன் (அ)

விருத்தம.

உத்தமநீ துரைத்திடலும் நற்றவத்தோர்
உமைபாகன்வரம்படைத்தமதியேந்திரன்
பெத்தமகட்குத்தவிசேட்களயாவும்
பேதமகன்றிடக்கேளாய்பெம்மானேயென்
றத்தலத்திலமச்சர்முதலோர்கொண்டாட்
அகமகிழ்ந்தேயாதியந்தமாயுரைக்க
சித்தமகிழ்களிப்புற்று ரெவருமோர்பால்
சேர்ந்திட்டார்வள்ளலன் முன்சேர்ந்திட்டாரே (௩)

ச-தரு-இ-ம-௩ தநாமக்கிரிகைதிரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

அவனிதனிற்சந்திரமதிக்கிணை அரிவையரரரா அதிந்துரைட்கூறா

அநுபல்லவி.

தவனதித்திற்றுரோபதை தானிவட்கிடோ
தாரைமாதகலிகை தமக்கெனிற்சரோ
கவனமாயிவளவ தரித்ததுசேரு
கல்யாணபுருஷனு இருந்தாசாறு (அவனி)

சரணங்கள்.

க. செந்திருமகளோ புலோமிசைப்பெண்ணேவெனத்
தோனும் இவர்கட்கிணை
செப்பவெனிலிப்புவியிலொப்புவோரில்லாமல்மனப்நானும்
சுந்தரவனங்கள்வேத மந்திரமேகதிகணந்த
ரதியோ அவனைச்சொன்னால்
சொர்க்கத்திலில்வாழுந்தேவர்வர்க்கத்தோரி லிவற்குநற்கதியோ
கந்திருவமாதர்களு மிவள்கற்புக்கிணையோ
கதிதரும்பிசன்பாதம் பெறவொருதுணையோ
சிந்திக்கப்பாரின்னமுந்தன் மதிசனக்கிசைந்த
சித்திரவிசித்திரர்கள் எத்தனைகோடியுண்டிந்த (அவ)

உ. கார்முகிலெழுமிவள் கருங்குழல்தனக்கிணை
யாமோ கடலோரத்து
கரியதெள்ளரலச்சைவனத்தைஎனிலும்சொல்லரிபோமோ
ஆரிருக்கிறுரெனக் கிணையெனவாக்ரமித்
ததட்டும் மதியகுத்து
அருந்தவத்தோர்க்குமிவள்மீதிலாசைகொள்ள மனங்கிட்டும்
நேரிருக்குமோயிவள் கூர்விழிக்கெமன்வேல்
நெடியவஞ்சனஞ்சமும் நெறியொழிந்திடின்மேல்
கூரிருக்குமோகாமன் கணைக்கெனிற்சொல்லு
குதலைமென்மொழியாளைக் கொண்டாடப்புல்லு (அவனி)

௩, இந்திரன்கைச்சிலைதனைப் பழிக்கவெழுந்திவள்
புருவம் ஆகாஎன்சொலவோம
எழிலுயர்தபோலமோ யிசைந்தகண்ணுடியினுருவம்
சுந்தரத்திலதப்பூ வினையொத்தபூங்குமிழ்
நாசி வள்ளைப்புட்பத்தை
சுருக்கில்முனிந்துநகைத் திடித்தேயவள்காதின்வாசி
புந்திமகிழ்ந்தருந்தும் செழுங்கோவைக்கனியை
பூவையரணியும்செம் பவளத்தின்மணியை
சிந்தியமகரந்தந் தருமரவிந்தச்
செழுமலரெனத்த ரமுடையாளிந்த (அவனி)

௩. சித்திரத்தைச்செம்மாதரோ முத்தினைப்படிக்குமவள்
பற்கள் ஆரவமுதை
நேராகுந்தேனைக்கண்டமுப்பழத்திரும்மதுரச்சொற்கள்
முதல்பாகட்டுக்குவளைசந்திக்குஞ் சங்கினையொத்த
கழுத்து பிரமனன்று
முக்கணன்வரத்திருப் பவளத்துளிதனைச்செழுத்து
அத்தினத்தினிற்பிரமன் ஆலிலைமுப்படைத்து
அடிமுகடிதனைக்கிரு கைகளையுந்தடைத்து
அத்திமத்தகத்தைச்சக்கரவாளத்தைப்பொன்பொருப்பை
அதின்பின்படைத்தனன்தானிவள்முலைப்புறப்பை (அவ)
௪. வடத்தினைத்தனிரியன் வயிற்றினைக்கண்டுகட்ட
சேரும் ரோமத்தாரைகள்
வரியெறும்பைபக்காரெள்ளவாறுகள்செய்தேதொட்டுவிட்டசேரும்
தொடுத்தவைகளைத்துற்றும்நாரையின்கைக்களையெனும்
உந்தி தோள்களிரண்டும்
துலக்கும்வானையளாவி விளக்கும்மூங்கிலையொத்தபந்தி
தடக்கைகளிரண்டுஞ்செங் காந்தளின்மலரோ
தையலிடைகாணல்சொற் பனமென்பார்பிலரோ
துடைகள்செங்கதலியைத் துதிக்கையைப்பழிக்கும்
தோற்றும்பதங்களாமைமுதுகை நகுக்கொழிக்கும் (அவ)

இவைமேகங்களின்பெயர்.

சம்வர்த்தம் ஆவர்த்தம் புட்கலாவர்த்தம் சங்காரிதம் துரோணம் காம்முகி நீலவருணம் இவைமுறையே மணிநீர் பொன்பூமணகல்நீ.

பொது-வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் மாதவத்தோர்களால் சொல்லக்கேட்டஅரிச்சந்திரமகாராசன் மதியக்கிளையல்பெருகி காதல்மிகுத்து கனிந்துநி சந்திரமதியின்மீதுள்ள விரகதாபத்தினால் வெதும்புண்டு அந்தபோதனர்களை அடிபணிந்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க,

இராசன்சொல் விருத்தம்.

அருந்தவத்தனைக்குமேலாமவ்வரிவையானாலே
பொருந்தமாலைசூட்டப்பூபாலன்மனதிறந்து
வருந்தியிங்கேபோய் வன்மைகளீந்தவந்தால்
இருந்தனமகிழ்ச்சியேமன்மை எங்காளுந்தாங்கட்காமே (௬)

வசனம்.

அகோவாருங்கள் தபோதனர்களே அருந்ததியேசித்தும் அதிகமான பதிவிரதாதர்மத்தை யுடைத்தான அந்த சந்திரமதியை

எனக்கே மாலையிடும்படியான ஏதுகரஞ்செய்யும்பொருட்டு நீங்களே அந்தமதிதயமகாராஜனிடத்திற்குப்போய் வருவதையமுனோராவாறித்துக்கொண்டுவந்தாலன்புமனோவிஷ்டத்தைத்தகைவேற்றினால் அதினாலுண்டாகப்பட்ட சகலநந்திராதாதிமகிமையும் புகழ்ச்சியுமுலகளுக்குக்கிடைக்கும் மகத்துக்களே.

முனிவர்கள் சொல்-விருத்தம்.

முல்லையிளநகையாய்மன்ற முகைமலர்த்தாரைத்தவுந்தன்
சொல்லையுமதிதயன்பாற சுருகினில்மொழிந்துவார்தான்
தொல்லையைவிட்டுச்சந்திர சூரியருள்ளமட்டும்
எல்லையில்லாதுசித்திக் கிடக்கேடிவருகுவோமே. (௫)

வசனம்.

அகோவாரும் அரிச்சந்திரமகாராஜனே-நீமகாசந்தோஷத்தோடேசொன்ன சொற்களை மதிதயமகாராஜனிடத்தில் அதிசீக்கிரத்திலறிவித்து உன்னுடைய விரகதாபத்தைத்தீர்த்து சந்திராதித்தருள்ளமட்டுக்கும் நிலைபெறச்சித்திக் கிடக்கேடிவருவோம் அரிச்சந்திரமகாராஜனே,

பொதுவிருத்தம்.

சந்திரமதிதன்பாரந் தனங்களுஞ்சைலதாமஞ்
சுந்திரமாரமின்னும்பூச் சூட்டுவோமென்கவலைத்தி
மந்திரமுனிவரெல்லா மணம்பமகன்றுதேவ
இந்திரபுரியிதென்று மெழினகர்கடக்கின்றாரே. (௭)

வசனம்.

அகோகேளுந் தர்மபுத்திரர்களே இந்தப்பிரகாரமாய் சந்திரமதியையே உனக்குக் கல்யாணம்பண்ணிவைக்கிறோமென்று எழுந்தருளியமுனிவரர்கள் யாவரும் இந்திரநகருக்கிணையான அயோத்தியாபுரியைவிட்டுப் புறப்பட்டு கன்னோசிமாநகருக்கு வருவதுகாண்க.

௫-தரு இ-ம்-ஆநந்தபைரவி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னன்வாசகங்கேட்ட-மாமுனிவர்கன்னோசி
மாநகர்தனைத்தொடர்ந்தார்-வழிநடந்தார்

அநுபல்லவி.

சொன்னமொழிதவறாச் சுகுணன்சத்யஅரிச்சந்திரன்
தன்னைச்சந்திரமதிக்குத்-தகவாய்க்கலியாணஞ்செய்ய (மன்)

சரணங்கள்.

௧. வாவிகூபதடாகம் வளிபருகைபோலடைகள்
செவிக்குத்தேவஸ்தலங்கள் நிறைந்தவழிநடந்து (மன்
னி)

௨. குன்றாசன்மேதிகள் — குதிக்குமந்திகளும்
செவ்வகரிசனந் — செய்யுமவேள்கடந்து (மன்)
௩. நந்தனவனங்களும் — நாகநன்தசக்களும்
அந்தமானபூஞ்சோலை — யடர்ந்தகாவுங்கடந்து (மன்)

பொதுவிருத்தம்,

முனிவர்கள்போனபின்னர் முன்னவன்கொலுவைநீங்கி
இனியசாப்புசிப்புமுண்டு எழிற்றிருப்பள்ளிசென்று
கனிவுளமாகன்றங்கைக் கன்னைகளாலெய்தல்கண்டு
தனியனுயுள்ளத்தோடுந் தானிதுவுரைத்திட்டானே. (௮)

வசனம்

இவ்விதமாய்ப்போனதவத்தவர் நெடுந்தூரம்நடந்து கன்னோசிகா டையும்போது இங்கே அரிச்சந்திரமகாராஜன் விரகதாபத்தினல் வெதும்பி தன்னுடைய கொலுச்சமுகத்திலிருந்து அரண்மனைக்குப் போய் உண்டுதாம்பூலந்தரித்துப் பள்ளியறையிற்சேர்ந்து படுத்திருக் கும்போது தன்னிலேதானே சொல்லிக்கொள்வதுகாண்க.

எ-தரு-இ-ம்-தோடி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி,

உள்ளத்தோவேரைத்தானே - உருவிலிக்கணை - உடம்பெங்குந்தரித்தா (னே

அநுபல்லவி.

கிள்ளைமீதேறிமாரன் — வள்ளலரிச்சந்த்ரன்றன்
பள்ளியறைசேர்ந்தபின் — சல்லைசெய்தவையாவும் (உள்)

சரணங்கள்.

௧, மயங்கிவருந்திமனம் — வாடிமன்மதனம்பாற
தியங்கிவளருங்காமந் — திமிறுஞ்செயலற்றுத்
தயங்கித்திராதமோக — தாகத்தாலசனிசோர்ந்து
வுயங்கியயங்கிமெத்த — வுருகியுருகித்தானே (உள்)

௨. சந்திரதயனன்பால் — வந்தமாமுனிவரோடு
வந்தவன்மாயமாகி — யெந்தனுளத்தைவவ்வி
தொந்தம்போலுட்புகுந்து — தோதகஞ்செய்திருந்து
வந்தமாமுனிவர்பின் — னடந்ததுயேனென்று (உள்)

௩. மாதுயாடசயென்னையும் — மாதுசிரோமணி
வேறுமிப்படியனேக — விதஞ்செய்தயாவுஞ்சொல்லி
ஆறுதலெவரோடென் — றயர்ந்துமிகப்பயந்து
ஏதுமோகுறையுமோ — வெஞ்சமனந்தளர்ந்து (உள்)

பொதுவிருத்தம்.

மானவனுமாச்சந்திரமன்னவனிவ்வண்ணமுற
மாலேதமீச்சாற்றவென்றுமகிழ்ந்தெழுந்த
ஞானமிகுயோகீசர்கள்தானடந்தவழிகடந்து
ஞாலமுமயர்கன்னோசிநகரடைந்தார்
மாகரிற்றேர்கரிசெம்மாசிகைச்சேனையொடு
மன்னமன்னரடிவணங்கமகிமைகொண்ட
வானவர்கள்வாழ்த்திடவும்வையகத்தோர்போற்றிடவும்
வண்மையுளகொலுவில்மதிதயனும்வந்தான் (௯)

வசனம்.

இவ்விதமாயரிச்சந்திரமகாராசன்காமன்கணையால் உள்ளமுருகிமெ தியழிந்து மனந்தளர்ந்து ஏங்கிநெடுங்கி நெறிதயங்கி தனக்குள்தானேபுல ம்பிசந்திரமதியினுடைய ரூபலாவண்ணியசவுந்தர்யாதிகளை நினைந்து ருகினன், யோகீஸ்வரர்களும் நெடுந்தூரம் நடந்துகன்னோசிமாநக டைந்தார்கள். இப்படியாக வரக்கண்டமதிதயமகாராஜன்கொலுவி ல்வந்திருந்துராஜரீகஞ்செலுத்துவதுகாண்க.

அ-தரு-இ-ம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

மதிதயனெனமிகவதிகமகிமைபெற்றமன்னவன்கொலுவில்வந்தான்.

அநுபல்லவி.

பதிதவாவனனை — பாநுகுலேசனெனும்
பாலனரிச்சந்திரற்குப் — பாணிக்கிரகணம்பண்ண (மதி)

சரணங்கள்.

௧ மேருகிரியைவெளிச்செய்ததெனவுமுயர் — மேனிலேமணிமாட்
வரிதியிதுவெனவந்துகப்பணங்கட்டி — வருமரசர்கொண்டாடக்
காருங்கடல்போலக் — கதிர்மணிமுரசாடத்
தேருமயானையும்பரித் — திரள்களுநடமாட (மதி)
௨, செங்கதிரொளியெனப்புங்கவன்சிரமீது — தங்குமகுடமின்ன
செங்கரமிரண்டினும்வங்கிகடகமுந் — தோள்வளைகள்சிறந்துதுன்ன
செங்கமலபதத்திற் — றங்கப்பிரகாசமென்ன
அங்கமுழுதுந்நிறைந் — தொங்கனுமொளிபன்ன (மதி)
௩, செம்பொற்குடம்போற்கொங்கை சிறந்திலகுமாதர்கள்- செழுங்க (வரிகளவீச
கும்பற்கும்பலாய்மந்திரிப்ரதானிதானுபதியர்கொண்டாடி போற்றிப் (பேச
அம்புவிகாமறையோர் முனிவர்வாழ்த்தும்விலாச
ஸம்ப்ரவமாகச்சிம்மா — ஸனந்தின்மீதுவுல்லாச (மதி)

பொதுவசனம்.

இவ்விதமாய்கொலுவிருக்கும்மதிதயமகாராஜன் - சபைக்குவந்ததபோதனர்களின்பாதிவணங்கி பதம்பணிந்து உபசரித்துசிலவர்த்தமானங்களை இராஜன்வினவுதல்காண்க.

மதிதயராஜன்வினவுதல்-விருத்தம்.

வானநீர்பொழிந்துமூத்தமணிகொழித்தருவிபாய்ந்த
கானநீர்பெருகுந்தெய்வக்கண்டகியென்னுந்தீர்த்தத்
தானநீராடியெந்தன் றலைக்கடிமுடிகள்சூட்டிப்
போனநீருடனேமீண்டபுதுமையைப்புகலுவீரே. (௰)

ஆகோவாருங்களையா சுவாமி தபோதனர்களே-நீங்களெல்லாருங்கண்டகிநதியில்தீர்த்தமாடி எனக்குத்தெரிசனங் கொடுத்துப்போய்வருகிறோமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டுசென்று மறுபடியும் உடனே வந்தகாரணம் திருவுளம்பற்ற வேணுமையா சுவாமி.

மாமுனிவர்நன்சொல்-விருத்தம்.

அரசனேபுகலக்கேளாயவனியிலயோத்தியாளுங்
குரிசிலரிச்சந்திரன்றன் கொலுசபையதனிற்சென்று
பரிசரித்துன்மகட்குப்பதியவனெனக்குறித்தோம்
அரசரிலனேகர்தம்மு ளவனலதில்லைத்தானே. (௰௧)

வசனம்.

ஆகோகேளும் மதிதயமகாராஜனே உமமுடைய கொலுச்சபையைவிட்டு அயோத்தியாபுரியைநோக்கி நடந்தோம் அங்கே அரிச்சந்திரமகாராஜனைக்கண்டு அவன்செய்த அத்யபாத்தியாதி ஷோடசோபசாரங்களையும் மனக்களிப்போடேகைக்கொண்டோம அவனிருக்கிறசிருஷ்டி ஆசாரவிவகாரங்களையும் ரூபலாவண்யாதி சுணதிசயங்களையுமறிந்தோம் மதில்மிகுந்தஆனந்தபரவசமாகினோம் இந்தலோகத்திலேஅவனைப்போலேசிலனையும் குணக்யனனவனையும் நாங்கள்எந்தேசத்திலுங்கண்டதில்லை ஆகையால் அவனுக்கு உன்னுடையபுத்திரியாகியசௌபாக்கியவதிசந்திரமதியைவிவாகஞ்செய்துகொடுத்துசந்தோஷிக்கவேணுமென்கிற எண்ணமுற்றுமறுபடியும்வந்தோம் மகாராஜனே.

மதிதயமகாராசன் முனிவர்களுக்குச்சொல் - விருத்தம்.

ஐபனலமைந்தவாரி லனுவேனுந்தவறிடாது
தெய்வராசியங்காதன்னைத் தெரிந்தறிந்துரைக்கவல்லோர்
தையலென்மகட்குக்கேள்வர் தரணியோரியவரேனுந்
துய்யதோர்நீகைகொந்தன்தொல்சபைக்கழைத்துவாரீர். (௰௨)

வசனம்,

ஆகோகேளும்முனிவர்களே, பிரமாவினாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டபிரமாணங்களிலனுப்பிரமாணமாவது பிசகுவதாகு, எமக்குமுன்னோலேசுவரனால் கொடுத்திருக்கப்பட்டதிருவருட்படிக்கு எவர்களினிமையாய்ந்தறிந்து இயல்புடன்சொல்வார்களோ அவர்களே எனதுசவுந்தர்யவதியாகிய சந்திரமதிக்குப்பிராணநாயகராவார்கள் ஆகையினால்யாவராகிலும் பூலோகத்திலேயுள்ளவர்களுடைய மனதுக்கிசைந்தவர்களையழைத்துக்கொண்டு அதிசீக்கிரத்தில வாருங்களையாசுவாமிகளே.

பொது-விருத்தம்.

மாதவர்கள்சத்யரிச்சந்த்ரனையழைத்துவர
மகிழ்ச்சியொடுசென்றபோது
மதிதயனும்மகளினதுசுயம்வரமேயோரேழுநாள்
மத்தியிலிருக்குதென்று
தூதுவர்கள்கையிற்கலியாணவோலைவிடுத்து
தொல்புவியுள்வேந்தர்க்கெலாம்
அரிசிலறிவித்துவர வெள்ளசுபமங்களம்
சொல்லியாக்ஞாபித்திடும்
போதவர்களன்பத்தாறுதேசத்திறைவர்
புந்தியில்மகிழ்ந்துபொங்க
பொற்புடையகல்யாணஓலைகொடுத்தப்புறம்
புகழுமங்களசோபனம்
ஆதரவதாகமதிதயன்மகட்கென்னவே
அதிசயித்தாசரொவரும்
ஆனைசேனைகளுடன்கன்னோசிநாடாளன்
அரண்மனையில்வந்தமர்ந்தார்

வசனம்.

இந்தப்ரகாரமாய் வந்த யோகீசுரர்கள் அரிச்சந்திரமகாராஜனையழைத்துவரப்போனபோது மதிதயமகாராசன் அன்பத்தாறு தேசத்துஇராசாக்களுங்கல்யாணஓலையனுப்பிஇன்னம் ஏழுநாள் முகூர்த்தமிருக்குதென்று அறிவித்தசேரது அவரவர்களறிந்து ஆனைசேனைசைன்யங்களோடுகன்னோசிநாட்டை நோக்கிப்புறப்பட்டுவந்து அரண்மனைக்குள்வருவதுகாணக.

தேசாதிபதிகள்வருதல்.

௬-தரு-இ-ம் கௌளிபந்து-அடதாளம்.

பல்லவி.

அஷ்டதிசையாளுமரசரெவர் ரும் -ஆசைமிகுத்துவந்தார்

அநுபல்லவி.

சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்யுஞ்சந்திரதமையன்
இஷ்டமாயச்சுயம்வர மியற்றுஞ்சபைதனில் (அ)

சரணங்கள்-

க, சிங்களர் கேரளர் சீனர்களுடகர்
சிந்தர் குலிங்கர் சூரசேனர்
கொங்கணர் தெங்கணர் நேபாளர்கூச்சரர்
கோயர் மகதர். குருதர்கையிடர் (அ)

உ, காந்தாரர் காஸ்மீரர் காம்போஜர்நேப்பாளர்
கலிங்கர்வங்களரோட்டர் காசர்
ஆந்த்ராயுகாந்தரர் யவனரவந்தியர்
அருணர்பிலாடர் மராடர்அங்கர்வங்கர் (அ)

ங, பல்லவர்சாலவர் பாஞ்சாலர்திராவிடர்
பாண்டியர் விதர்ப்பர் பப்பரர்சேரர்
கொல்லர் துளுவர் குடகர்மச்சர்விராடர்
கோசலர்செளராஷ்டரர் கொங்கர்குருகர் (அ)

பொதுவிருத்தம்.

இன்னவாறெழிற்கன்னமாபுரிதனையடைந்த
மன்னமன்னவாயாவருமதிதயான்விடுத்த
வன்னமாமணிமேடையில்வந்தமர்ந்திருந்தார்
சொன்னமாதவரயோத்தியைச்சுகத்துடனடைந்தார் (௰ச)

வசனம்.

அகோகேளும்தருமபுத்திரர்களே- இந்தப்பிரகாரமாகவந்தஅன் பத்தாறுதேசத்தரசர்களுஞ்சந்திரதயன்பட்டணத்தில்வந்து அவரவர் களுக்குவிடுத்தவீடுதியிலமர்ந்தார்கள் முன்வந்திருந்தமுனிவர்கள்யா வரும்அயோத்தியாபுரியைச்சேர்ந்தபிற்பாடு நடக்கிரவிதங்காண்க.

இதுவுமது

வந்தமாதவத்தோர்நற்றுளிவணக்கியேஇரிச்சந்துமைந்தன்
அந்தமாய்மதிதயன்பாலடைவுடன்சென்றுவந்த
விசனையாம்வாத்தமானவிவரங்கள்சொல்கவென்ன
புந்தியிலுவகைகொண்டுபுனிதர்கள்புகலுவாரே. (௰டு)

வசனம்.

அகோகேளுஞ்சபையோர்களே-இவ்விதமாய்வந்த மாதவமுனி வர்களைவணங்கிய அரிச்சந்திரமகாராஜனானவன்மதிதயமகாராசன் ச பைக்குப்போய்விவாகசமாசாரங்கள் விசாரித்ததை விபரமாகச்சொ ல்லவேண்டுமென்று வேண்டும்போது மாதவமுனிவர்கள் சொல்லுகி றவிதங்காண்க.

செஞ்சுருட்டி ராகம் சாபுதாளம்.

பல்லவி.

சேதிகேட்டகமகிழ்வாய்- ராஜகுமாரா கேள் சேதிகேட்டகமகிழ்வாய்

அநுபல்லவி.

சோதிகுலத்துதித்த சுந்தரா அரிச்சந்திர
நீதியதாயபிரமன் நெஞ்சினினினைந்த (சேதி)

சரணங்கள்.

க, அதிகுணவானெனும் மதிதயனுமொரு
விதிமதியதுவின விபோகித்தெடுத்தசேதி (சேதி)
உ, சந்திரமதியெனும் சுந்தரவதிக்குநீ
மந்திரவிதிமாலை தந்திடவிசைந்தாய் (சேதி)
ங, முன்னமுன்னமுந்தவ பின்னதென்றறிதலை
மன்னவருணைநி மணிகளுமவராய (சேதி)
ச, மங்களமாதய பூமங்கமுஞ்சத
ரங்கதனயநேர டங்குறுவினைசலவாய் (சேதி)

மாதவமுனிவர்கள்சொல்-வசனம்.

அகோவாரும் அரிச்சந்திரமகாராஜனே உம்முடையமனதில் நினை த்தபடியே பிரமஸங்கற்பமுமிருந்தது மதிதயமகாராஜனும் நாங்க ள்சொன்னவர்த்தமானங்களை யங்கீகரித்து மந்திரமுறைதவறாமல் சந் திரமதியைப் பாணிக்கிரகணம்பணணிக்கொண்டு சீக்கிரமாய்வருவீர் உம்முடையசதுரங்கதளங்களுடனே கல்யாணஞ்செய்துக்கொண்டுவ ரலாம் வாரும்மகாராஜனே.

பொதுவிருத்தம்.

உத்தமமுனிவரிவ்வா றுரைத்திடவயோத்தியாளும்
சத்யரிச்சந்திராஜன் சதுரங்கதளத்தினோடு
முத்தியைச்சேர்ந்தபோற்சேனை முழுவதுங்கூட்டிக்கொண்டு
வெத்தியின்மிகுகண்டுனி வேந்தனைக்காணவாரார்.

வசனம்,

அகோகேளும் தர்மபுத்திரர்களே இவ்விதமாகக்கேட்ட அரிச்சந் திரமகாராஜனானவன்தன்னுடையசதுரங்கதளங்களுடனேகண்டுனி கடாளப்பட்ட மதிதயமகாராஜன் சபையைநாடிவருவதுகாண்க

பல்லவி,

மகாராஜன்அரிச்சந்திரமகாராஜன்மதிதயமகாராஜன்சபைக்குவாரார்,

அநுபல்லவி.

மிகராஜர்போற்றவர ஜெகராஜனுந்திரிசங்கு
சுகராஜர்வாழ்த்திய மகராஜனற்தவத்தின் (மக)

சரணங்கள்.

௧, சந்திரவிம்பநிகர்முகமாதர்கள
  சாந்துபனிநீர்கலந்து — தெளிக்க-வேத
மந்திரமுறைதவறுதமாமுனிவர்கள்
  மங்களஞ்சொல்லிமனங் — களிக்க மேலே
அந்திரத்தமரர்களனைவருமனங்களித்
  தபயாஸ்தமரசனுக் — களிக்க-பு
ரந்தரனைக்கண்டசம்பரன்பேரலேவேமா
  ரன்மன்னவனானத்தி — ஜொலிக்க(மகாரா)

௨, முத்துப்பவழமாவரத்னங்கள்கலந்தநூ
  லாத்திகவாசினிகள் — சுத்த-அங்கே
சப்தமேகமும்மேகோபித்துகொச்சித்தல்போலச்
  சகலவாத்யகோஷமும — நத்த-வங்கும்
மெத்தப்பெருஞ்செல்வம்பேற்றகெடிமன்னர்
  மெத்தகப்பணங்கட்டி — வைத்த-புகள்
பெறறவெற்றிவீரர்கள் பத்தியதாய்வரப்ர
  ஜிதலாளென்செயபெத்த — வரிச்சந்திர(மகாரா)

௩, ஆனைகுதிரைசேனைகளுமவ்
  கணியணியாய்நின்று — கொண்டாட-உயர்
வானையளாவும்நிசான்மகரதோரண
  லாலவட்டச்சுருட்டிக — ளசைந்தாட-பேசுந்
தேனைப்பாலைநிகர்ப்பொழியும்மொழிகள்பேசுந்
  தெரிவையர்தோடிபாடி — யாட-தேவர்
தேனைநிகர்த்தகுணவானைச்சத்தியவானை
  மானைப்பழித்தமடமான்சந்திரமதிதேட — (மகாரா)

பொதுவிருத்தம்.

சொர்க்கரிற்றவருமன்னன் சுகுணனுந்தனதுசேனை
வற்கதகூடெழுந்தடர்ந்தவனமதில்வரும்போது
மற்கடமதின்மேற்றுலை மயிற்குயிற்கூவுந்தேவ
துற்கையின்கோயில்கண்டு தொழுதெழுந்திறைஞ்சலுற்றார்

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாய் கல்யாணத்துக்குப்புறப்பட்ட அரிச்சந்திரம காராஜனவர் சதுரங்க தளங்களுடனே யெழுந்து நெடுந்தூரங்கடந்து அடர்ந்தவனமத்தியில் வரும்போது அங்கிருந்ததுற்காதேவியின் கோயிலைக்கண்டு சிவிகையினின்றுமிறங்கி அம்மனைவணங்குதல்காண்க,

௰௨-தரு-இ-ம்-கெண்டா-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

துர்க்காவதிதேவித்தாயே-எனதுபக்கத்- துணையாய்நீவந்துநித்தாயே

அநுபல்லவி.

பொற்கழல்களபணிந்து — போற்றிசெய்யும்பாற்கலன்
வற்கத்தவர்களிக்க — வரப்ரசாதமளிக்கும்(துர்)

சரணங்கள்.

௧. சமபுவாகனமேறியே — அலகைக்கொடி
சாற்றியிசனை மீறியே
தெம்புபடைத்தகுலி — தேவியெனத்தேறியே
கும்புகும்பாய்க்கூளிகள் — கூடிவிருதுகூறியே(துர்)
௨. அன்னைபிதாகுருதெய்வம்நீயே — எவ்வுயிர்கட்கும்
ஆதாரபூதமும் நீயே
உன்னைப்பணிந்தோர்நீரோழுலகாளும் — வகைசெய்வாயே
என்னையிடேற்றவுந்த — னிதையமகிழ்ந்துய்வாயே(துர்)
௩. எந்தன்கவலையைத் தீர்ப்பாய் — எனக்கெந்நாளும்
உந்தன்பரந்தந்து காப்பாய்
சுந்தரிசூலிதேவி — யந்தரியம்பனத்தி
செந்தாமரைப்பதத்தி — செய்யசக்ராயுதத்தி(துர்)

பொது-விருத்தம்.

சிந்தனைசெய்துவந்த சீருளவயோத்தியாளன்
சந்தனம்புட்பங்கூறை சகலவாபரணங்கொண்டு
எந்தனைப்பாதுகாப்பா யென்னவேயிறைஞ்சியேற்றி
வந்தனஞ்செயதுபோற்ற வனதுர்க்கைவருகின்றாளே — (௰அ)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் கந்தபுஷ்பஅக்ஷதாதி சகலபரிமள சுகந்தவஸ்திராபரணங்களோடு துர்க்காதேவியைப் பூசித்து மனப்பூர்வகமாய்த்தோத்திரஞ்செய்யும்போதுஅம்மன்பிரத்யக்ஷமாய் சுயரூபத்தோடு வருகிறவிதங்காண்க

௰௩-தரு-இ-ம்-கௌளிபந்து-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இனகுலத்தினன்மிகக்கனவானரிச்சந்திரன்முன்
வனதுர்க்கைவந்தாளே

அநுபல்லவி.

அனுகூலசாதுரை — ஜனபரிபாலி
அதியோகசாவித்ரி — சூலஹஸ்தகபாலி(இன)

சரணங்கள்.

க. ஒருக்காலும்விபுதர்கண் டொருக்காததிரிபுர
வருக்காதிகளீசன் வருத்தும்வகைதோணுமல்
பெருக்கநகைத்தெரித்த பெருந்தீயும்
ஒருவராலும்வெல்லொண்ணு துருகும்வகையெய்திடு
உருவலியெனும்பொல்லா வுளவறிகளவன்ந்த,
திருநுதற்கணுளிசன் றீய்த்ததீயும்
பெருக்கமாயலைவீசி ப்ரளயம்போலப்புனலை
முருக்கமாகத்தெறிக்க முனைகின்றகடல்நடு
விருக்கும்வடைவையினு லெழுந்ததீயும்
ஒருக்காலேயெழுந்தோ ரூலகும்பரித்தாற்போல்
தரிக்குஜெஜ்தரித்த தழிங்கணத்தோமென (இனகு)

உ. ஒருகைதனிற்பட்டைய மொருகைதனிற்சொட்டையும்
ஒருகைதனிற்பத்திர மொருகைதனில்மழுவும்
இருகைதனிற்சக்கர மெடுத்திலங்க
ஒருகைதனில்வச்சிர மொருகைதனிற்கரகம்
ஒருகைதனிற்பேய்க்கொடி யுடன்வரவெவர்களும்
ஒருக்காதகனற்கொழுந் தெரிந்திலங்க
பெருகுங்காதினேலைகள் பிணைத்தசரப்பணிகள்
மருவுமஸ்தகடக மணித்தோள்வளைச்சூடகம்
பருத்தபதங்களில்நூ புரமிலங்க
பெருத்தபாடகந்தண்டை பின்னற்கொலுசுபூண்டு
தரிக்குஜெஜ்தரித்த தழிங்கணத்தோமென (இனகு)

௩. ஆடுஞ்சிலபூதங்கள் பாடுங்கெவுளிபந்து
போடுஞ்செழுங்கவரி கூடியிருபுறமும்
ஓடுமலர்களைக்கொண் டுளமகிழ்ந்து
சூடுந்திருப்பதத்தை நாடுந்துதிசெய்துகொண்
டாடுமஞ்சலிசெய்து தேடுமிடாகினிகள்
கூடும்விதவிதமாய்க் கோடாகோடி
வாடும்நரபலிகொடுத் தாடுமெக்களித்துக்கூத்
தாடுமேவலாற்சில சாடும்வாயல்முகப்பிற்
போடுங்காவலில்மிகப் புகழ்ந்துபேசி
முடுகுதுந்துமிபேரி முழங்குமூன்றுலோகமும்
மூடுகுதப்புகள்திடு முதிடெனமுழங்க(இனகு)

வசனம்.

இவ்விதமாக பிரத்தியட்சமாய் எதிர்கொண்டுவந்த தூர்க்காதே

வியையும் எதிரேயிருந்த தேரையும் அரிச்சந்திர மகாராஜன்பார்க்கு ங்காலத்தில் சம்பவிப்பதுகாண்க,

புராண-விருத்தம்.

கற்றேரைவிட்டிறங்கி நாயகியைத்தொழுதிறைஞ்சி நண்ணிராஜ ன், முற்றேரைநோக்குதலும் முடிவேந்தன்கருணைவிழி முனைகடாக்க த்,கற்றேருங்கற்பரியுங் கற்சிலையுங்கற்கணையுங் கன்னிமுன்னே, பொ ற்றேரும்பொற்பரியும் பொற்சிலையும் பொற்கணையும் பொலிந்ததா மால்

வசனம்.

இப்படியாக பரதேவதையையும் சன்னிதானத்துக்கு நேரேயிரு ந்த கல்லினுலுள்ள தேரையும் குதிரையையும், வில்லையும். கணையை யும் பார்த்தமாத்திரத்தில் முன்னுருவமாறிபொற்றேராயும் பொற்கு திரையாயும் பொன்வில்லாயும் பொற்கணையாயுமானதுகண்டு அதிச யித்து மதிபிரமணமடைந்து நின்ற அரிச்சந்திரமகாராஜன் முன்னு ம்பின்னும்பார்த்து யாதொன்றுந் தோற்றும விதுசொல்லும்போது நடப்பதுகாண்க.

புராண-விருத்தங்.

முன்னுவிற்கல்லானமுடித்தேரும்வாம்பரியும்மூறிவில்லும்
பொன்னுகக்கண்டிறைவன் புந்திமகிழ்ந்ததிசயித்துப்புளகமெய்தி
என்னுகவந்ததிதுவெனக்கருதிமவ்வளவிலிருண்டமேனி
பொன்னுருங்களபமுலைப் புரிசடையாள் மணிவாயற் புறத்துவந்தாள்

வசனம்.

இவ்விதமாய் கல்லாயிருந்ததெல்லாம் பொன்னுகக்காரணமென் னவென்று அதிசயித்து மதிமறந்து புளகடைந்து எவ்விதமாயுண்டா ச்சுதென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்குமளவில் தூர்க்காவதிதேவி யானவள் கோபுரவாயிலில்வந்து நின்றதுகண்டு அரிச்சந்திரமகாராஜ ன் தோத்திரஞ்செய்வதுகாண்க.

இராஜன்சொல்-தேவாரம்.

முச்சுடருதயம்போலென் முன்வந்ததாயேபோற்றி
அச்சுதன்றன்பினுற்ற வமலியேபோற்றிபோற்றி
நச்சுமிழரவாபரணன் நகைப்புடனடமுகந்து
மெச்சுதற்கரிதாமுந்தன் மெய்ப்பதம்போற்றிபோற்றி (உச)

அரிச்சந்திரமகாராஜன்-அம்மனைவினவுதல்விருத்தம்.

பொற்குலைப்போற்றவந்தபோதுவுந்தன்சன்னதியிற்
புகழுமொருபெருமலைபோற்பொலிந்துநின்ற
கற்றேரைக்கற்பரியைக்கற்சிலையைக்கற்கணையைக்
கண்டவுருமாறிபெருங்காட்சியாகப்

பொற்றேராம்பொற்பரியாய்பொற்சிலையும் பொற்கணையாய்ப்
பொற்புமிகத்தோன்றமிந்தப்புதுமைதன்னை
நற்றுளிற்றெரண்டுபடுமநாயேனுமுணர்ந்தறிய
நன்மனத்தோய்களங்கமறவிளுவாயே (௨௨)

வசனம்.

அகோவாரும்மா லோகமாதாவே உமது பிரகாசமாய் மின்ங் கநின்ற வரமிகுத்த பாதாரவிந்தத்தை தெரிசனஞ்செய்து தோத்திரஞ் செய்ய யான்வரும்போது உம்முடைய திருவாலயத்து முகப்பின் னின்ற சற்றேரினையும் சற்குதிரையினையும் கல்வில்லினையும் கற்கணையினையும் காணும்போது கல்லைப்போலிருந்தது உம்மைதோத்திரஞ் செய்கையில் தற்செயலாய்த்தோன்றிய ஒளியைக்கண்டு ஜிவ்வென்று திரும்பிப்பார்க்கையில் அவை யாவையும்பொன்னுருவாகக்காட்டிய கன்காட்சியைத் திருவுளம்பற்றவேணுமம்மாதாயே.

அர்க்காவதியம்மன்சொல்லும்-விருத்தம்

தவமிகுத்தவருணமன்னன் தரணியிஞசையையொழித்து
தற்பரத்துக்கேகுமக்காட்டனதாயாரும்
தவராதுபொற்றேரைக்கற்றேராகச்செயித்து
கடல்சூழ்ந்தவையாகத்தென்கண்முன்காட்டி
எவராணுமிதுநோக்கினிவ்வுருப்போய்முன்னமுரு
வெய்திடலாமவர்தமக்கென்றியம்பிப்போனர்
உவராழிசூழுலகாளுமரிச்சந்திரனே
யுந்தனதாமிவைகள்கைக்கொண்டுய்குவீரயே. (௨௩)

வசனம்.

அகோவாரும் அரிச்சந்திரமகாராஜனே மாதவமிகுத்தவருணமகாராஜனானவர் முப்பொருளாசையையும் ஒழித்து தேவலோகத்துக்கேகும் போது தனக்கிருந்தபொற்றேரையும்பொற்குதிரையையும் பொன்வில்லையும் பொன்னம்பையும் அவைக்குடையவர்களை யல்லாமல் வேறேயாராவது அபகரித்துக்கொண்டு போகாமல் அவைக்குடையவர்கள் வருமளவும் கல்லாய்ச்செயித்தோம் உடையவர்கள் வந்தால் பொன்னுய்விடுமென்று யென்னிடத்தில் ஒப்பித்துப் போய்விட்டார், ஆகையா லிந்தநாலுருவங்களும் உம்முதாகையால் இதுகளைநீரெடுத்துக்கொண்டுசுகமாகப் போய்சந்திரதயன் பெண்ணைக்கல்யாணஞ்செய்துக்கொண்டுக்ஷேமமாய்வாரும்மகாராஜனே

இராசன்-வசனம்.

அப்படியேமகாபாக்கியமம்மா அர்க்காதேவிதாயே

அரிச்சந்திரன்-மதிதயமகாராஜன்
சபையைநோக்கிவருகிற-விருத்தம்.

உன்னியகருமந்தன்னை உரிமையாய்ப்பாதுகாக்கும்
தன்னியனரிச்சந்திரன்றன்றளங்களைக்கூட்டிகொண்டு
கன்னிமாதேவிதந்த கனகத்தேர்மீதிலேறி
மன்னியமதிதயன்றன் மாநகர்நோக்கிவாரார் (௨௪)

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாய் அர்க்காதேவியினிடத்தில்வரப்பிரசாதம்பெற்றுக்கொண்டு சதுரங்கதளத்துடனே அம்மன் கொடுத்தபொன்னின் தேரிலேறி மதிதயமகாராஜனுளபட்டணங்கண்ணேறுசெல்லக்குவருகிற விதங்காண்க,

ஒசை.தரு-இ-ம்-சாவேரி-அல்லது-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

மன்னவனரிச்சந்திரமன்னனன்மதிதயன் - மாநகர்நோக்கிவந்தானே

அநுபல்லவி.

மின்னிடைச்சந்திரமதியாள் மீதில்மிகமோகமீறிக்
கன்னிமாதேவிதந்த கனகத்தேர்மீதிலேறி(மன்ன

சரணங்கள்.

௧, சிஷ்டர்துதித்திடும் வசிஷ்டமகாமுனிவரும்
அஷ்டமந்திரிமாரும் இஷ்டமுடன்வெகுசந்
துஷ்டியதாகவர அஷ்டாதசவர்த்தியமும்
சட்டமதாய்முழங்கப் பொன்மாரிகள்
திட்டமதாய்வழங்க
கட்டியங்களடிக் கடிநின்றுகூறக்
கருணசாவேரிபாடிக் கவிவாணர்சேர
வட்டமாகவரு மட்டில்லாபடைகள்
எட்டுத்திசையுமேவ மலர்கள்தூவ
விசும்பிற்றுவ கணைகளேவ(மன்ன)

௨, அச்சுதனரன்பிரமன் வச்சிரபாணிமுதலாய்
மெச்சிப்புகழும்வெகு உச்சிதமாமணிகள்
தைச்சரத்தின்மேலே வச்சிரவன்னம்போலே
பச்சைப்பரிகளாலே பூட்டிய
செச்சையினிசையாலே
முச்செகத்தவரு மிச்சையொடுவரவே
முழங்குமோசைபெட்டு முகங்களுமதிரவே
எச்சரிக்கைசொல்லி மொச்சுமன்னவர்கள்

வச்சகப்பணத்தாலே	பூவைமேலே
ஆசையாலே	மலைபோலே(மன்ன)
௩, மத்தமதகரியும்	நித்தமிடிபரியும்
சத்தியங்கிழ்கொடியும்	ரத்னமணிமுடியும்
உத்தபூசக்ரக்குடையும்	நத்திவரும்படையும்
மெத்தமகிழ்ச்சிகொண்டு	அறுசுவை
யுற்றவமுத	முண்டு
பத்தியாகயிரு	ப்க்கமும்வருக
பார்க்குமாதர்மனம்	பதைபதைதுருக
சித்தமானதுபிர	மித்துசந்திரமதி
நத்தும்வகையையாடி	மெத்தமோடி
செய்துகூடி	கொண்டாடி(மன்ன)

வசனம்.

அகோகேளும் தருமபுத்திராகளே இந்தப் பிரகாரமாய் இரதகஜ துரகபதாதி சேனைசேனாபதிகளோடு தேவேந்திரனுக்குச் சமானமான பிருதுகளோடுங் கூடியிருக்கிற அரிச்சந்திரமகா ராஜனை சந்திரதயமகாராஜன் எதிர்கொண் டழைக்கப்புறப்படுவதுகாண்க

பொது-விருத்தம்.

எண்ணருந்தளங்கள்சூழவிரவியன்குலத்துவேந்தன்
நண்ணருமானைசேனைலங்கமிழமைச்சரோடுந்
தண்ணருட்சபையைமேவிச்சகலரும்வருகக்கண்ட
அண்ணலன்மதிதயேந்திரனகமகிழ்ந்தெதிர்கொண்டானே

வசனம்.

அகோ கேளுந்தர்மபுத்திராதிகளே இந்தப்பிரகாரமாய்சேனைசைனியங்களுடனே வந்த அரிச்சந்திர மகாராசனுடைய ஆரபாரத்தைக்கண்ட மதிதய மகாராஜன் ஆனை சேனை துரகபதாதிகளோடே எதிர்கொண்டுபோய்அழைப்பதுகாண்க.

௰௫-தரு-இ-ம்-சுருட்டி-அடதாளம்.

பல்லவி.

மருகன்வருகைகண்டு
மகிழ்ந்தெதிர்கொண்டானே -மதிதயமன்னவன்

அநுபல்லவி.

அருகேயிருந்தவ	மச்சர்சூழஅரி
யாசனமிழந்துபே	ராசையுடனெழுந்து (மருகன்)

சரணங்கள்,

க, மன்னமன்னவர்களும்	மாதவத்தோர்களும்
பன்னரும்வீரரும்	பற்பலமுனிவரும்
அன்னியமாதர்களும்	அளிக்குமரந்தாணிபோல்
உன்னியிமைக்கொட்டாம	லுளகாளன்முகநோக்க(மரு)
உ, மாந்தருமாதரு	மமைச்சருமன்னரும்
எந்தலைப்பார்க்குங்கண்க	ளிமைத்திலர்சற்றேனும்
மாந்தளிர்நிகர்மேனி	வரனுதல்ரதியின்றன்
காந்தனிவனேவேறு	காமனுளனோவென்(மரு)
௩, இவனமக்கருளிய	திருவருளிவையென
விவனதிவானேயாகி	லின்றவனுமிவன்செய்
தவப்பயனிதுவென்ன	தரணியோரெவர்களும்
புவனத்திலிவனினை	யூபருள்ரோவென்ன(மரு)

பொது-விருத்தம்.

எதிர்கொடுபோ யழைத்துவந் தரசருக்கு மியாவருக்குமியற்கையான, கதிரொளிபோல் விடுதிவிடுத்தவரவர்க ளமர்ந்தபின்னேர்கன்னிகல்லாள், கதிர்கொடுபோய்ச் சந்திரமதிபொன்னடியில் முடிசூட்டிநகைநகைத்து, சதுர்பெறவேசதய அரிச்சந்திரன்றன்வடிவழகைச்சாற்றுவாளே. (உ௬)

வசனம்.

அகோ கேளும் சபையோர்களே இவ்விதமாய் வந்த அரிச்சந்திரமகாராஜனை யெதிர்கொண்டழைத்து வந்த மதிதயமகாராஜன் அவரவர்களுக்குத்தகுந்தவிடுதிவிடுவித்து அரண்மனைக்குள் போனபிற்பாடு சந்திரமதியின் சமுகத்தில் சஞ்சரிக்கிற ஒருமாதுசிரோமணியானவள் சந்திரமதியினுடையபாதாரவிந்தத்திலே தெண்டனிட்டு அரிச்சந்திரமகாராசனைவர்ணிக்கிறவிதங்காண்க.

௰௬-தரு-இ-ம-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

முன்னாளினில்நீசெய்ததென்னதவமோஎன்னால்
மொழியவரிதுமானே

அநுபல்லவி.

இந்நாளினிலுந்தனை	கல்யாணஞ்செய்யவந்த
இனகுலத்தரிச்சந்திர	னியற்கைசொல்லுவேனே-முன்

சரணங்கள்.

1 திருவளர்ந்தமுகமும்	திகழ்செம்பவளவாயும்
மருவளர்மாலைமார்பும்	மலர்தாமரைக்கரமும்
அரிவையரேயெவரு	மதிசயிக்குமிடையும்
சிறுவமாம்சேரமசேகை	சிறந்தமேனியுங்காண(முன்)

௨, புரந்தரன்சாபம்போற் புருவம்நுதற்பிறையாம்
நிரந்தரமுந்தேகத்தில் நிறைந்தவயிறுங்காய்ந்த
மரந்தழைத்திடநகைக்கும் மாமொழியும்வாயினல்
சுரந்தவமுதச்சொல்லுஞ் சோராநடையுங்காண(முன்)
௩, உள்ளந்துருகுமின்பத் திறைவனையுற்றுநோக்கின்
ளுள்ளமன்னவர்களை யுடன்களித்தெதிர்நோக்க
கள்ளர்க்குந்துணையான காரிருள்கடந்துஞ்சோதி
வள்ளலைக்கண்டகண்கட்கு வளர்தாரகைபோலாமே(முன்)

விருத்தம்.

ஈதுரைத்தால்லேந்திழையருகுறும்
போதுள்ளவணிற் புன்சிரிப்புற்றிட
வோதுகொய்திடும்பூவையர்சூழவே
மாதுசந்திர மதிசபைவந்தனள் (௨௭)

வசனம்,

இந்தப் பிரகாரமாய் சந்தோஷித்துச்சொல்லிய தோழியானவள் அருகே யிருக்கும்போது சந்திரமதியானவள் தனக்குள்ளே அடங்காத மகிழ்ச்சியினல் புன்சிரிப்புகொண்டு புஷ்பசாலங்கள் செய்துவரும் சகிமார்களோடு கூடிக்குலாவிக் கொண்டுகன்னிமாடத்திலுலாவ வருவதுகாண்க.

௰எ-தரு'இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

வந்தனளே-சந்திரமதி-வந்தனளே

அநுபல்லவி,

வந்தனள்சபைதனில் சந்த்ரமதாகவே
கந்தமலர்க்குழலாள் கன்னிமாடத்துலாய் (வந்த)

சரணங்கள்-

௧, திங்கட்சடையோனருள் திகழ்ந்ததிறைற்பிறந்த
பங்கையபதத்தினற் பாவைதலகலென (வந்த)
௨. முல்லைநகையாள்நவ் மோகனுங்கியர்சூழ
வில்லைப்பழித்தவேல் விழியார்களுடுலாவி (வந்த)
௩, சித்ரப்பதுமைபோலே சேடியருடன்கொஞ்சி
பத்ரமிகவுடையும் பாவைசந்திரமதி (வந்த)

வசனம்,

அகோ வாருமம்மா பெண்கள் நாயகியே இப்போது வந்திருக்கிற அரிச்சந்திர மகா ராசாவி னுடைய ஸ்ரீகரம்பொருந்தியமுகத்தின தழகும் இந்திரன் தனுசு போல இசைந்த புருவமும்தாமரைமலரி னிதழைப்போற் கண்களும் செழும் பிறை போன்ற நெ

த்தியும் சங்குபோன்றகழுத்தும் விசாலமானமார்பும் கமுகுபோன்ற தோள்களும் காந்தள்மலர்போன்ற கரங்களும் பவழங்காய்போன்ற விரல்களும் பருத்த இடையும் பொருந்திய பிருக்கட்டிகளும் கதலியை இசைந்ததுடைகளும் பதுமமலர்போன்றபாதங்களும் தாயளயமாய் அரிச்சந்திராதிருதியான யிகங்களுமுள்ள அந்தராஜனைமும்பார்த்து இளைக்கினையாகவந்திருக்கிற இதாராஜாக்களையும் பார்க்கையில் அனேகங்கோடி நட்சத்திரங்களினடுவே செகத்ஜோதியாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற சந்திரனுக்குச் சமானமாய்வந்திருக்கிற உனது பிராணநாயகனைக்கண்டுவந்தேன்தாயே.

பொது-வசனம்.

இப்படி வந்த சந்திரமதியினுடைய இயற்கை எவ்விதமாயிருக்குதெனில்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்-இ ம்-பந்துவராளி.

விதம்விதமான பதுமைகல்யாண வேட்டைகாரிகமிகவிளைப்பாள், விளாந்தசம்பந்தியாருநற்றேழி மாத்தெலாம்விளைவினின்மிகுந்த, முதமுளவறுகளைப் போனகமளிப்பாள் முப்பழம்பால்நெய்தேனுடனே, முகிழ்ந்தறுகொழுந்துஞ்சோலைக்களமைத்து முனைந்துநுங்கொடிகளைப் புதைப்பாள், இதமுடனவரத்நமேடைமீதிருந்து இன்பமாயூசலாடிடுவாள், இணைபுரிவிலாநற் பாங்கியர்தம்மூ டெழினுயர்பந்துகளாடிப்பாள், படமிகுசாரிகாகீரங்கடமக்குப் பற்பலபாஷைகளயிற்றி, பரிவுளமயில்குயில்களங்களுட்களிக்கும் பான்மையிற்பற்பல விளைப்பாள், மதமாளங்கட்கிகமுருவிதமாய் மந்தகதிகள்பயில்விப்பாள், மதிதலத்திந்தநேர்மையாய்சந்திரமதியெனுமாதிருந்தனளே. (௨அ)

வசனம்.

இப்படியிருக்கிறசமையத்தில் இருவருக்குமஉடற்கூறுதொந்தநிலைமைஎப்படியிருக்கின்றதெனில்.

பொது-விருத்தம்.

இனகுலாதிபனெண்கொடிபடர்ந்திணிதிலங்க
இமகரன்குலத்திறைவிமெய்க்கொடிபடர்ந்திலங்கும்
கனமிகுந்தவனிதைய கமலமதுமலரக்
காமியாள்செழுங் கமலமாமுகமதுமலரும்
இனமிகுந்தவனிதையத்துட்காமத்திபெழும்ப
இறைவிமார்பிலைசனமுமுலையதுபுடைத்தெழும்புர்
ள

இனகரங் குலத்தலைவன்றன் வீரமுஞ்செருக்க
செல்வியன்றன் பிள்ளிடையாளுவளவெனச்சிறக்கும்
கன்னிதேரினாருசாபாசமாதிதரிக்க
எனக்குமெய்க்கட்டுகொள்மிகவுதிகரிக்கும்
வசாமித்ராநேலேக்கிரான்பாமையதுயினாய
வனிதைபெண்ணட்டருவவளமும்நிறைந்ததுவே.

வசனம்.

இவ்விதமாயிருக்கிற சந்திரமதியினுடன்றுக காமராஜன்பாணப் பிரயோகஞ்செய்ய மன்மதநாபத்தினால் மனதுவாயசந்திரனைத்தாவிக்கும்விதங்காண்க.

சந்திரமதிசொல்-தெலுங்கு நடை-சிபத்தியம்
இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

கடவளாருதங்கடைந்திடும்போதுமந்
தரகிரியாலேகிதவிடதாகின்
ஆலகாலவிஷாக்கினிஜ்வாலைதன்னை
முழ்கச்செய்திட்டதில்மூட்டுமோவில்
பரமேசன்சிரந்தனைப்பரிவுடன்றரிக்கையில்
நெத்திகண்ணைநப்பினால்நீறுசெய்யின்
மாயவர்க்கேவல்கிமகிழ்ந்துசெய்யும்போது
நாகாரிக்கினாயகில்னாவிலத்தில்
இந்தவாதனைசெய்திடவெய்திடாது
குருமனைவியைதொட்டால்குருவுன்னைப்
பங்கஞ்செய்யாமல்விட்டதாற்பயமிலாமல்
விரகியாவேதைசெய்கிறாய்வெண்ணிலாவே. (௧)

ஐஅ-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்

பல்லவி.

இந்தமதிவந்தநேதடா சந்திரவுனக்கு (இந்த)

அநுபல்லவி.

இந்தமதிவந்தநேது அந்தமாரன்போதினையோ
வந்தடிக்கடியெந்தனைத்தொந்தரவுசெய்கிறாயுனக் (இந்த)

சரணங்கள்.

௧, பாற்கடலிலேபிறந்திட்டாய் தேவர்பணியும்
பரமன்சிரவாசியாய் விட்டாய்
தார்த்தனென்றும்பெற்றாய் தோகையர்களைவதைத்தாய்
கார்த்திகைக்கன்னிகைதன்னைக்கர்த்துளம்தவிக்கச்செய்தாய் (இந்த)
இலக்குமிக்குச்சோதரனாய் அழகையும்
ருக்மிணிக்குத் தக்கவனாய்

தக்கவனென்று பக்கம்வருமுன்னமென்னை
மொய்க்குமதனுக்குப்பயக் தொளிக்கவென்னைச்சிக்கவை
(த்தாய் (இந்த)

௩, பெண்பழிதன்னையே நேர்க்கிறாய் விரகமென்னும்
பெருங்கடலதிலேன் சேர்க்கிறாய்
பண்புறுமவனென்றுனைப் பாருளோர்புகழ்வதுபோய்
கணபற்றவனென்றுனையிந்தானிலத்துள்ளோரிகழ (இந்)

சந்திரமதிசந்திரனை நாஷணித்துச்சொல்-சிபத்தியம்.

கடிஜசித்தனேயுனைக் கண்ணுக்குக்கண்ணாக
வைத்திருந்தானே ஸ்ரீ வாசுதேவன்
நஞ்சுடன்பிறந்தநீயஞ்சாநெஞ்சனென்றலோ
சிரமிசைதரித்தனன் சிவனுமுன்னை
பாவியேஉந்தனை ப்ராணநாயகனென
அரிவைரோகிணிதேவியாசையுற்றாள்
கோமளமேனியனென்றலோ குருபாரி
தாராமாதுந்தனைச்சார்ந்தனைந்தாள்
கொடியபாதகாவுனை நுதற்குணமறிந்தும்
என்னமாய்க்காதலுற்றனர் கன்னிமார்கள்
நிமிஷமாவதும்பொறுத்திடார் நினதுமாய்கை
பூததயைசற்றுமிலையோ பூர்ணசந்திர (௨)

வசனம்.

இவ்விதமாய்நாஷணித்துமறுபடியும் தன்னிடத்திலிருக்கிற பிர பாவங்களைச்சொல்லிக்காட்டும்விதங்களைக்காண்க.

ஐகூ-தரு-இ-ம்-அடாணா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அதிதுரிதமாகவோடடா-அடாசந்திரா
அதிதுரிதமாகவோடடா

அநுபல்லவி.

கதியளித்திடுமீசன் கழுத்திலிருந்தநாகம்
சதிசெய்யவந்துனையே சடையிலொளித்திருக்கு (அதி)

சரணங்கள்.

௧, விம்பந்தனக்குப்பிரதி விம்பமொன்றிருக்கந்த
விம்பமெனதுமுக விம்பமென்றறியாயோ (அதி)
௨, காந்தியுளனென்று காந்திக்குநிகரான
காந்தியென்மேனியென்று ராயந்துபார்த்திடுமிக (அதி)
௩, அமுதமிருக்குதந்த னமுதத்துக்கிணையெந்தன்
அமுதமொழியேநேவ ரமுதமென்றறியாயோ (அதி)

வசனம்.

இவ்விதமாய்ச் சந்திரனைத் தூஷித்தபிறபாடு வசந்தனை நிந்திப்பது காண்க.

சீசபத்தியம்-இ-ம-எதுகுலகாம்போதி.

விரகியர்மீகப்பயப்படகாமுருவேளையில்
உனையேயன்படைத்தனன் ஊர்திபூத்தோன்
உலகையுண்டவனென்னவுயர்ந்தபெருமாளுமாயன்
உனையெங்குவிடுத்தனனெறுதுங்கிநின்றாய்
ஆனைகளைத்தத்தமுதுங்கிக்கியஆண்டவனை
அங்கயினனென்றுனை பதிவிலாரோ
எந்தகாளிலேனுமெந்தமாமுனியானுறு
சாபமிட்டுந்தனைச்சபித்திலரோ
கருசன்முதலானவர்களுமவனுசமீகா
ஆனையிறனையான சொல்லியாவதென்ன
யூகித்தறிகுதிலனுவ்வளவிதமில்லை
வாடயெனையானடாபோரில்வசந்தமன்னா. (௧)

உ௰-தரு-இ-ம-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாவாவாவசந்தா-உந்தன்வளமுயர்தளமுடன்-வாவாவாவசந்தா.

அநுபல்லவி.

ஆவலுடனேவந்தாய் ஆகாதீசெய்கொடுமை
பாவையானுறுவோர்கைபார்க்கிறேன்போர்க்களத்தில் (வாவா)

சரணங்கள்.

௧, உள்ளவும்மதிகெட்டு உறுவிலியைநேசித்தாய்
உன்னிலுமவன்மிக வுயர்ந்தவனோவசந்தா
வெள்ளமிருந்தாலரிப் பள்ளந்தூர்ந்துபோமென்ற
வள்ளலதிந்திடாயோ தாளர்தேபோர்க்களத்தில் (வா)
௨, நளினபங்கயங்கண்டு களித்தேதன்னெதிர்வந்தாயுன்
நாட்டங்கண்டாலென்முக வாட்டமடைவேனென்றே
பனிதமினைவிலக்கண்டு பயந்திடையிற்பதுங்கி
படந்தைவிரித்துப்பாம்பு பசித்துவந்திருக்குது (வா)
௩, அலைக்குளசைந்தசைந்து நிலைக்குள்கில்லாமலிதம்
கலைகுறைந்தானைச்சேர்ந்து கலங்கிறாயோவசந்தா
தலைகிறாதுபோதல் தலையேயெந்தன்முன்னேசென்று
சிலையுடனேவாமுலை மலையுடனமர்பொருத (வா)

கலித்துறை.

திங்கட்குடையுந்தென்றலுந்தேருந்திமிங்கிலத்தி
னங்கட்கொடியுமருங்கின்னாரூர்தியுமலைமுரசமு

29

றுங்கக்கரும்பின் றுலக்குநல்வில்லுநறுமலர்வண்டி
னங்களிறுநாணங்களைக்கண்டு நடுங்கிலனோ.

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாய்ச் சந்திரமதியானவள் வசந்தனைநிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும்போது சந்திரனைக் குடையாகவும் தென்றலைத்தேராகவும் மகரத்தைக்கொடியாகவும் கடலை முரசமாகவும் கருமபை வில்லாகவும் வண்டினங்களை நாணாகவும் நினைத்து சேனையையமாக்கிக்கொண்டுவந்த மன்மதனைக்கண்டு நடுக்கமுற்று பாணப்பிரயோகங்களுக்கஞ்சி கெஞ்சுவதுகாண்க.

உ௧-தரு-இ-ம-பியாக்-அடதாளம்,

பல்லவி.

எய்யாதடாமதனுகனை-எய்யாதடா

அநுபல்லவி.

எய்யாதடாமெய்யினிற் றையாதடாவிடுக்கந்
செய்யாதடாவென்மேற்கனை வையாதடாவம்புகள்
எய் வாயோ-ஐயாவுன்மனம்
நை வாயோ-செய்யாதவினை
செய் வாயோ- வையகத்தினி
லுய் வாயோ- (எய்யாதடா)

சரணங்கள்,

௧ பதிவிருதையர்களைப் பங்கஞ்செய்திடுமந்த
பதிபோதனையோமாரா மதிமோசமோசொல்வாய்
இது வேதோ-நீசெய்திடு
வது வாதோ-பெண்ணுய்ப்பிறப்
பது திதோ-பூமியில்வரி
யுத வாதோ- (எய்யாதடா)
௨, கன்னமாபுரியாளும் மன்னன்மகளாமென்னைச்
சின்னப்படுத்தவுறு முன்னையறியேனிக்கா
ளெக் காளோ-எவனுனக்குச்
சொன் னனோ-துசங்கட்டி
நின் றனோ மன்னர்வருநா
ளெக் காளோ-(எய்யாதடா)
௩, பெண்பழியோர்க்காதே கண்மீறுதபார்க்காதே
செண்பகமேனியைப் புண்படச்செய்வது
பண் பாமோ-பெண்பழிகொள்ளல்
விண் போமோ-விண்ணாவெனனல்

நன் பாமோ-கனவிலுமுனைக்
காண போமோ-(எய்யாதடா)

சந்திரமதிசொல்-வெண்பா.

மன்னவனீயாவாபோமானிலத்திலேமதியிம்
இன்னவனேயல்லாற்சிறந்தவனோ உன்னை
மதிப்பாரோபூவுலகில்மங்கையர்கட்கிவ்விதியை
விதிப்பாரோவேதன்விரைந்து. (௧)

வசனம்.

ஆகோகேளாய் மன்மதா நீ இராஜனுவாயா பூபதிகளாசேலே அர்
பபுத்திக்காரனேயொழிய கன்யமுனளவனு-உன்னிடத்திலே உலகத்
தாரியாவரும்சந்தோஷப்படுவார்களா அந்தப்பிரமதேவன்தான் ஸ்தி
ரீஜாதிகளுக்குமாத்திரம்இவ்வளவு விரகதாபத்தை உண்டாக்கலாமா
சகலசிவசெந்தாக்களும்உன்னுலேஎங்காளும் காமாந்தகாரமென்னுங்க
டலிலேயமிழ்ந்தி கரைகாணமல் மடியலாமாசிவசிவா-அரிகரி.

உ௨-தரு-இ ம்-பிலகரி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, மாதர்மேற்கணையெய்தல்-மன்னவர் குத்தகுமோமன்மதா- இந்த
நீதருனைப்போலானிலத்திலுங்காணலிலேனே மன்மதா
௨, குடியிருந்தவீ டைடக்கொளுத்தக்கோமுவாருண்டோமன் - என்
ன-பொடியிருக்குதோகைவிற்பூமாரிபொழிகிருய் மன்மதா
௩, வன்மிகாணேற்றுயே வல்லவனோமிக மன்மதா-உன்னை
கண்டவர்கைக்காரோகரும்புவில்லேலானென்றால் மன்மதா
௪, திங்கட்குடைபிடித்தாய்தென்றற்றேரேறினுய்மன்மதா இவையுங்
கள்குலத்தவர்க்குரியவிருதுகளோ மன்மதா

சந்திரமதிசொல்-சீசபத்தியம்,

மதிதலந்தனைக்காக்கும் மாயவன்றவத்தினில்
பங்குலுக்குப்பிறந்தாயேமன்போல
கணவனைக்கண்டிடாக்கன்னியர்தமைமசக்கும்
பாவியென்றேன்பெயாபடைத்துநின்றுய்
மாருதமதிவண்டுமயில்குயில்கிளியலே
இவைகளைத்தோழரா எங்களுற்றும்
மூவுலகிலுள்ளோருமோகிக்குமந்திரம்
உபதேசஞ்செய்ததாரோதுமதனு
நல்லதாகட்டுமேநீயும் நல்லவனேயானுல்
நங்கையரையிகவாட்டுதல்நியாயமல்ல

ஆறுவதாகினமென்மனந்தேறவுந்தன்
மாயைசெல்லாதுபோபோவுன்மந்திரத்தே. (௨)

உ௩-தரு இ-ம் அடாணு-அடதாளம்.

பல்லவி.

அடடாமதிகெட்டாபோடா மன்மதாமெத்த
ஆணவமுடையாதடாபோடா (அடடா)

அநுபல்லவி.

அடடாபோருக்குப்புறப் பட்டாசவரியத்தை
விட்டாமலர்க்கணைக ளெட்டாவுன்னிறுங்கேடா (அடடா)

சரணங்கள்.

௧, கன்னக்கென்னிமிக்கணையுன் கரும்பவில்லுக்குப்பருவம்
இணைக்கிணைத்தென்றற்றேர்க்கென் ஆலகுக்கேறிருக்குதா (அட)
௨, அம்புலிக்குடைக்கெங்க மைமிபாமனமங்கன்
மும்மதக்கருலானக்கெதிர் மலையானைவணங்குதக்கு (அடடா)
௩. வன்கிராணுக்கென்மேனி மலர்ச்செண்பகமென்கிறதன்
வெண்டிரைக்கடலுக்கிதே விரகாக்கினியிருக்கு (அடடா)

கலித்துறை,

குன்றாலவுநெகிழ்கொடிக்கெதன்றலோசையுங்குமுகன்னபன்
கன்றாலவுந்திரைகடன்மாபோசையுங்கன்னகல்லின்
சென்றாலமங்கமந்தைநாதிநேசையுங்கிகெகெகிறோ
நின்றாலவுக்கண்டுநேரிழைதோழியைபினோக்கனளே

வசனம்,

இவ்விதமாய் விரகதாபத்தினுல் சந்திரனேயும் மன்மதனேயம்தா
வித்தசந்திரமதியானவள் முன்தனக்கு சுபவர்த்தமான மூனைக்கசித்ரா
ங்கியென்னும் சகியானவள் வாராதிருப்பதுகண்டு துக்கமடைந்து விரக
வேதனையால் வருந்தப்படுகிறுகாண்க.

உ௪-தரு-இ ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வந்தாளில்லையே-என்பாங்கி-வருத்தமறியாளோசித்ராங்கி

அநுபல்லவி,

நொந்தார்மனத்தினுன சந்தாபந்தீர்த்திதருளும்
சிந்தையுளமன்னவர் மந்தாரன்றவளின்னம் (வந்தாளி)

சரணங்கள்.

௧ கொன்னைடச்சொருக்கிற்பொல்லா வண்டினங்கள்சுழலக்
கொம்மைகண்மேற்பரவிக் குழுதன்னபுழைல

கொண்டைக்கொடியோன்செய்யுரு, சண்டையின்மனமடையக்
கேள்வர்க்குறிக்கைசெய்ய வெகுதானமாகுமங்(வந்தா)
உயிரியவிசுவந்தாமேன்னைச் சரியானசெயர்கொடு
பெருமையாகமக்குறுன்னைச்சிறு பேறுதானறிசெய்தோ
அரிசையமருமுமுதல்வமணிசெய்யு மனமகள்
செருவடைக்கியாருமு சேர்மவந்தாசென்றொனருமம்(வந்தா)
உடயகானந்தோயுற்ற மாலேப்புருவகாகன்மி
புகாமகன்மயுடைந்து இரதிகாந்தன்செய்போரில்
யோகமாமக்கவேறு முத்திநல்தருஅம்
பக்குமைகருக்கு பிரானேசாவந்தாமெய்ம(வந்தா)

விருத்தம்,

மதிமிருந்தசந்திரமதியிந்தவாறு
மனமகிழ்ச்சிதருமெனதுதோழிமார்கள்
விதிமிருத்தேதனயகன்றன்னேவேலை
வேறுமைகையேதாதோவதிலேனே
விதிமிருத்தவிருகாட்டிவேலைவிளம்பி
கொடுகருரும்வேயிணியினுமைபார்போலக்
கதிமிருத்தசுறவஞ்சிபொருந்திவந்து
கதிக்கின்றாயின்கொடிபோலுநிக்கின்றுனே. (கூ௰)

வசனம்.

அகோகேளும் சர்கபுத்திராதிகளே அதிசாதரியமுனளசந்திரம தியானவன் காகந்தசந்தோஷத்தைத்தரப்பட்ட பிராணநாயகனைந்திருக்கிரு மென்று சொல்லிப்போனசதியாகவன் இவ்வளவும் சம்மிடத்திக்குவராதவனைகன்னை இந்தமன்மதனை செயிக்கிறதற்கு முடியவில்லையே என்றுசிந்திக்கும்போது முக்காலகுறிகளையும் அறிந்துசொல்லப்பட்ட உமாதேவிக்கொப்பான வடிவையுடைய குறவஞ்சியானவள்சபைக்குவருகிறதுகாண்க.

உரு-குறத்திவருகிற-தரு-ஙி-ம சவராஷ்டகம் அடதாளம்,

பல்லவி.

வஞ்சிவந்தாளே-மலைக்குறவஞ்சிவந்தாளே

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலேமாரனுக் கஞ்சிவிரகநோய்
மிஞ்சியருக்கிய வஞ்சியணையிதக்
கெஞ்சிக்களிப்புறக் கொஞ்சிமகிழ்ந்திடம்
ரஞ்சிதமோகன சஞ்சீவிமருந்திடும் (வஞ்சி)

வசனம் கூடையில்லையாம்மேகட்ட - கூடையில்லையாம்மே கட்ட கூடையில்லையாம்மேகட்ட.

சரணங்கள்.

க, பாரமுமேமுக மேருவிமயமாம்
பார்க்கவொண்ணுதசொற் பனமொமாயிடை
பாரினிமுலே நலணயொத்தனைக
பருசயானனுமஞ்சப் பார்க்குமிழிக்கை
குரத்தவத்தில் மிருத்தமடோ
குசனைவென்றந்தி குறியெனக்குற(வஞ்சி)

வசனம்-முறம்மில்லையாம்மேகட்ட-முறமில்லையாம்மேகட்ட-முறமில்லையாம்மேகட்ட.

உ, பங்கயத்தன்னைப் பழிக்கின்றபாதமும்
பரிவளநாபுற வொலியிசைகீதமும்
செங்கதிரைக்கண்டு செழித்தமலரைச்
சிந்தமுகமும்செய் பரியகரங்களும்
பொங்குமுளைவன்னைப் பூவைநிகர்செவி
பூங்குமிழ்நாசியைப் பெருந்துமெனக்குற(வஞ்சி)

வசனம். பச்சையில்லையாம்மேகுத்த பச்சையில்லையாம்மே குத்த பச்சையில்லையாம்மேகுத்த.

௩, மானைச்சடைபுடை யானைத்தொழுதேத்தி
வளிமறைன் மலர்ப்பதத்தைவாழ்த்தி
பூனைக்காசிவக்கர மணிசாமிசப்பூட்டி
பொற்புளமாத்திரைக் கோலுங்கையிற்காட்டி
தேனைப்பழித்தமொழி யாவெருமருட்டி
தெரிவையீதுள்ளமுன் னுரிமையைப்பாராட்டி(வஞ்சி)

வசனம், கூடையில்லையாம்மேகட்ட-முறமில்லையாம்மேகட்ட-பச்சையில்லையாம்மேகுத்த.

பொதுவிருத்தம்.

கொந்துகைந்து தளர்ந்துமெலிந்துக
சிந்துருகுந்சந்திர மதியைத்தேற்றப்
பந்துமாமுலே குலுங்கக்குறவஞ்சி
வந்துவாசல் வளந்துதாயவாள். (கூக)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் வந்த குறவஞ்சியானவள் மன்மதனுல்பீடிக்கப்பட்டு இந்தனையுறாதயக்கமடைந்த சந்திரமதியின் மலர்ப்பாதமுமம்படி மதிதயககாராஜனது வாசல் வளப்பம் கூறியிடுவதுகாண்க.

அ

௨௬-தரு-இ-ம-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வாசலிலாகான்-மதியேந்திரன் வாசலிலாகான்

அநுபல்லவி.

நேசமிருந்தபாக சாலனன்முதலோர்களின்
வாசமுடன்பணியும் வள்ளிமணாளருள் (வா)

சரணங்கள்.

௧, அஷ்டலட்சுமிகளுஞ்சக அஷ்டிபுடனேவாழும்
இஷ்டாகதாகமிகு சிஷ்டர்மிகமுன்குழும் (வாச)
௨, சோதியில்லாதமனு நீதிநெறிமிகழும்
ஆதியயன்மால்போற்றும் சோதியருள்திகழும் (வாச)
௩, போதகுமாருரு பாதந்தொழுதாலு
வேதமோதுந்தெளம்ப ராதரவாயருளும் (வாச)

சந்திரமதிசொல்-விருத்தம்.

வாசலின்வளங்களலிதாய்ச்சொலி
பாசமுற்றுப்பரிவுடனேசெக
நேசனாருளாரிங்குவந்தவன்
நேசமியாதுநீ யாரெனக்கூறிடுவாள் (௩௨)

வசனம்.

அகோவாரும்பெண்ணே மகாசந்தோஷமாய் லோகநாதனுடைய இருப்பிடமாகிய எங்களரண்மனைக்குவந்த உன்னுடைய அனுபந்தமென்ன நீயார் எனக்கறியச்சொல்லுமம்மா துசிரோமணியே.

௨௭-தரு-இ ம-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆரடி-அடிபெண்ணேநீ-யாரடி.

அநுபல்லவி.

ஆரடிநீயெந்த ஊரடி உனக்கென்ன
பேரடியென்முகம் பாரடி அடிமாதே (ஆரடி)

சரணங்கள்.

௧. நாககன்னிகையோமே னகையோ திலோத்தமையோ
மோகனாங்கியோசெகன் மோகினியெனவந்தாய் (ஆரடி)
௨. ஆவலுடனேயுனை யாவரறிவாரதை
மூவருமறியவுன் முழுமதியோமொப்பாய் (ஆரடி)
௩, மாத்திரைக்கோலுடன் மகிழ்ந்துவந்தாய்கைக்குறிச்
சாத்திரமுரைப்பாயோ சங்கரியோவந்தாய் (ஆரடி)

வசனம்.

அகோவாராய் மாதரசே உன்னுடைய ஊரேது பேரேது நீயார் நாககன்னிகையா திலோத்தமையா அல்லமோகனாங்கியோல்

31

வந்து எங்கள் வாசல்வளப்பஞ் சொல்லிவந்தாய் உனக்கு சாமுத்திரிகா லட்சணந்தெரியுமா கையிலேமாத்திரைக்கோலுடன்வந்த வகையென்ன உன்னுடைய சாதியென்ன இவையெல்லாம் விஸ்தாரமாய் தெரியப்படச்சொல்லிவாரும் பெண்ணே.

விருத்தம்.

ஆதிகொன்முதலாகவவனியில்
நீதிநெறி யாவுக்குமொப்பனே
சோதிபோல் விளங்குஞ்செகத்திலுன்
சாதியேதெனச் சாம்பவிகூறுவாள் (௩௩)

வசனம்.

பூர்வகாலம் முதலாக இந்த பூலோகத்திலே இராஜநீதிகளுக்குத்தக்க உன்னுடைய சாதியின்னிலைமை ஏதென்றுகேட்டபோது உமையவளைப்போலுள்ள குறமாது சொல்லுவதுகாணக.

௨அ-தரு-இ-ம-கல்யாணி அல்லது-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆரென்றிருகிந்த-அவனியிலேயென்றும்
அறியாயோ நீமடமானே

அநுபல்லவி.

பாரெல்லாந்துதித்திடப் பற்பலருதிகளும்
பகுத்துரைத்திடுங்குறம் பாவையானவள்நானே (ஆரெ)

சரணங்கள்,

௧, மூவர்க்குஞ்செகதலப் புகழ்ந்திடுமுப்பத்து
முக்கோடிதேவர்க்கும் முனிவர்க்குங்குணாதிர
கோவர்க்கத்தோர்கட்குங் குறிகள்சொல்லதொடுத்து
குமரேசர்க்கொருபெண்ணைக் கொடுத்தோந்தனனருள்
(சேர (ஆரென்றிரு
௨, குறவள்ளிக்குலந்தனைத் திடவாங்கொடுப்போம்
செழுந்தினையழைத்தொரு குடிசைக்குட்படிப்போம்
உறமுடனருந்தவர்க் குபசரித்தமிப்போம்
உலகில்நாங்களேதெய்வ மெனச்சென்மமெடுப்போம் (ஆ)
௩, அளவில்லாமலையடி வாரங்கள்திரிவோம்
அன்புடனமுகன் பூசைகள்புரிவோம்
களவினைறைக்கனடால் கன்மாரிசொரிவோம்
காசினிதனிலாக்கியர்கள் மூக்கையரிவோம் (ஆரெ)
௪, விமலனவர்க்குமலை யாசாட்சிகொடுத்தோம்
விரும்பிவந்திடுத்தோர்கள் மனக்குறைவிடுத்தோம்

அமலன்முதலோரை யடிபணிந்தடுத்தோம்
அசுரர்குலத்தோற்கர சாட்சிதனைக்கொடுத்தோம் (ஆசெ)

விருத்தம்.

இனிமையென நெறியைச்சொன்னாயினி
மலைவளஞ்சொலி மனமகிழ்வாயெனத்
தலைவியானவதைப்பலநோக்கியே
கலைமகளெனக் காதலிகூறுவாள் (௩௪)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் சாதிவளப்பஞ்சொல்லிவந்த குறவஞ்சியை நோக்கி மலைவளப்பமேது தென்றுவினவிய சந்திரமதிக்குக்குறவஞ்சி மலைவளப்பஞ்சொல்லி வருவது காண்க.

இபதை-தரு இ-ம்-சங்கராபரணம்-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧- எங்கள்மலை தங்கமலை இமையமலையம்மே
இப்புவியோர்களிந்துறையும் இடபமலையம்மே
இங்கண மல்லைசைலமலை திருமலையாமம்மே
தேவர்கள்வந்தனுதினமும் திரியுமலையம்மே
௨, நாகமலைசித்ரக்கூடம் நகரிமலையம்மே
நற்றவத்தோர்வீற்றிருக்க நாமமலையம்மே
தோகைமலைவெள்ளிமலை எங்கள்மலையம்மே
துறவோருறைபழனிமலை யருணமலையம்மே
௩- வெற்றிமிகுவேழமலை யருணமலையம்மே
வேதநூலும்ஓதியரும் விருத்தமலையம்மே
பத்திமிகுத்தவருறையும் பழவமலையம்மே
பஞ்சமாபாதகமொழிக்கும் பருதிமலையம்மே
௪- வல்வினைதீர்த்தருள்கொடுக்கும் விராலிமலையம்மே
வாரணவருணமலை சாமிமலையம்மே
தொல்வினையாவையுமொழிக்கும் தீர்க்கமலையம்மே
துதிப்போர்கள்குறைதவிர்க்கும் தருவமலையம்மே

விருத்தம்

இந்தவகைகூறிடவும் எந்தவாற்களித்து
உந்தனுரையாலென்று ஊழ்வினையொழித்தேன்
பந்தமரகன்றதெனைப் பாவியெனவஞ்சி
மந்தமலைகட்குளவதிசயங்கேளென்றாள் (௩௫)

வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாய் மலைவளப்பஞ்சொல்லிவந்த குறவஞ்சியை அவைகளிலுள்ள அதிசயங்களைச் சொல்லிவாவென மலைகளினதிசயஞ் சொல்லிவருவது காண்க

௨௰ - தரு -இ-ம்-ஆனந்தபைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மலைகளினதிசயங்கேளாய் அம்மேஇந்த (மலைகளி)

அநுபல்லவி.

மலைகளினதிசயங்கள் பலபலவிதங்களுண்டு
மாலேவிளம்பாயுத்தன் மனமகிழ்விப்பேனானே (மலைக)

சரணங்கள்

௧, தேனருவிவழிந்து தெளிந்தம்பரத்திற்பாயும்
செங்கதிரவன்றேரித் திகழ்ந்தகால்களுஞ்சாயும்
வானரங்கள்களித்து வளர்கனிகள்பறித்து
வானவர்க்குக்கொடுக்கும் வழிகளிற்போய்மறித்து (மலை)
௨. ஆடுமரவின்மணி யாலேவெயிலெறிக்கும்
அம்புலிமைக்கவள மென்றேதும்பிபறிக்கும்
நாடும்வனையாடுகள் நடித்தாக்கொம்பேறிப்பாயும்
நறுமணமீயும்பஞ்சத் தருவுமங்கங்குசேரும் (மலை)
௩, விந்தையாகக்கிளிகள். வேதாகமங்களோதும்
விளங்குங்குயிலினங்கள் விருவிப்பாடுமப்போது
சிந்தைத்துயரொழிக்கும் சிவசுப்பிரமணியமலை
சிங்காரஞ்சொல்லவாதி சேஷன்கூறுதேறுமலை (மலை)

விருத்தம்.

தாழும்பார்சடையண்ணலனார்புடைச்
சூழுமானிலந் தனில்மாதவர்களி
லேழுலோகத்துளோர்க்குமெழிலுற
வாழும்நாட்டுவளமதுகூறுவாள் (௩௬)

வசனம்.

மலையினதிசயஞ்சொல்லிவந்தகுறமாதினைப்பார்த்து நாட்டுவளப்பஞ்சொல்லென்னநாட்டுவளப்பஞ்சொல்லுவதுகாண்க.

௨௧-இபதை-தரு-இ-ம் சங்கராபரணம் ஆடதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. வேதமோதும்நாற்களாறும் விளங்குங்கௌநாடு
விமலனிலாவின்குலத்தோர் வெற்றியெறுமகநாடு
போதன்திருமாலாறும் புகழ்ந்திடுங்காடு
பொற்புமிகுவீந்தவனை பொருந்தியசெங்காடு
௨. தேசமன்பத்தாறினுக்குஞ் சிறந்தவனோநாடு
தீரன்சந்திரதமவர்சன் சேருலவுமாநாடு
கேசவஞ்டலட்சுமியும் நிலையாய்வாழுமநாடு
செறிதவருச்சரயுவெனும் நதிபெருகுமநாடு

௩. அருந்தவர்கட்கனுதினமும் — விருந்திடுங்நாடு
அமரர்கொண்டாட்டமுடனேவந் — தமர்ந்திருக்குநாடு
சுரந்தவருட்கடவிதெனச் — சொல்லியங்நாடு
சுக்ர்முதலோர்பூசைசெய்து — சுகிக்கவருநாடு
௪. சிலவளமும்பலவளமும் — சிறைகண்ணேறுநாடு
நித்தியானந்தங்கொண்டமனு — கீர்த்திகொள்நாடு
குலமன்னைகளனுவளவும் — குறைவிலாநாடு
குமாரகுருபதம்போற்றிக் — கொண்டாடுநாடு

விருத்தம்,

உலகிலுள்ளநன்னாட்டிலிலங்குநாடு
இலகியவிந்தையெல்லாமொழிந்தநீ
விலகியெந்தெக்குந்திசையிலோடினாய்
அலகிட்டாப்போலுரைவெனக்கூறினன். (௬௭)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய்நாட்டுவளப்பஞ்சொன்ன குறத்தியைப்பார்த்து நதிவளங்கள்கேட்க நதிவளஞ்சொல்லிவருவதுகாணக,

௧௨-தரு-இ.ம-கேதாரகௌளம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காருடியபுண்ய — நதிகளின்வளமைகேள்
தேனூர்மொழியுறை — தெரிவையர்க்கரசே (காருடிய)

அநுபல்லவி.

தேனுளித்செய்த — தவப்பலனுண்கிற
மெல்லியரேயித — மேதினியிலுற்றது (காருடிய)

சரணங்கள்.

௧. மங்களமிகத்தருந் — துங்கபத்திரைநதி
மகிமைமிகப்படைத்த — மாலாபாலறிநதி
செங்கதிர்குலத்தோரை — சிறக்கச்செய்யுங்காளிநதி
சிறுலாவியசொர்ண — முகிசிந்துஸரஸ்வதி (காருடிய)
௨. காதம்பினிகபினி — கபிலமகாநதி
கண்டவெம்பைநதி — காச்யபிகாவேரி
சௌந்தமிஷ்ணவேணி — கர்த்தமாலைகாயத்ரி
கௌசிகைகோமுகி — கனுதைசோமசனி (காருடிய)
௩. வேகவதிபவானி — வருணையசரயு
வேத்ரவதிமாய — காசனிரேணுகா
மேகமாலாநதி — மிகலைதருமகவேதம்
மேன்பதமதரும்பிம — ரதிபாகிரதிநதி (காருடிய)

விருத்தம்.

கலகலம்பாயுங்குழித்துகளித்துநீ
பலகளிகருகாநானர்க்கலைமே
உலகுமீதிலுனக்கிணையோரிலை
தலைமைமகன்சாற்றெனக்கூறினன். (௬௮)

வசனம்.

நதிவளஞ்சொன்னகுறத்தியைப்பார்த்து தலைமைமகன்சொல்லிவருவாபொன்றசந்திரமதிகரு ஆனைகபுரைய தலைமைமகளோசொல்லுவதுகாணக.

௧௩-தரு-இ.ம-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பூதலத்தினிரமிகப் — புண்யதலங்களுண்டு
புகலக்கேளடி — யம்மே-அம்மே-(அம்மே)

அநுபல்லவி.

காதல்கொண்டொப்பேறுமன்கருத்தென்னிடத்திருந்து
களித்துக்கொண்டாடிமிக — காட்டிபெறுவாயம்மே (பூத)

சரணங்கள்.

௧. கண்டுதெண்டனிட்டே — களித்தவலம்வரக்
கருத்திலினைப்போரைக் — கருதியறைத்திடும்
காலதூதர்க்கிணக் — கனவிலும்விடுத்திடாக்
கருமஞ்செய்தேமிகக் — கருணைகறைத்திடுந்
தொண்டுசெய்தோரது — தொழிலுஞ்செய்வோர்பத
தூளியெனத்திரி — வார்க்குமுத்திதரும்
துறவோர்கள்வாழுந் — சிதம்பரமென்றெரு
தாய்யதலமுண்டு — தொல்லுலகினிலம்மே (பூத)
௨. ஊர்வனங்களாய்ப்பிறந் — தெந்தனைசெனனமோ
உத்தமச்செந்தவென் — றலகினில்வாழ்நாபின்
உயரப்பறக்கின்ற — பரவைகளாய்ப்பிறந்
துர்வியுள்ளோர்மகிழ் — தெங்குலும்புகழுற
பார்தனில்நடப்பன — வாகச்செனித்திடும்
பதவிதனிலிருந்து — பதவாய்ப்பூமிச்செனித்து
பரிவுள்ளமானிடச — செனனந்திருவாரூரிற்
பவித்தவர்க்கினியுண்டோ — பவமெனுமல்லலம்மே (பூத)
௩. வேதபுராணக — மாதியாமநாலும்
விளங்கியச்சொனகமார்த் — தாதிதனமெய்தரும்
விரிகடல்சூழ்ந்த — பூதலத்தினிற்பெரிய
வியலர்களரியரத் — தவங்களினிலக்கரும்

கோதாயக்குபாகாதி — க்குருக்கருடன்
குலமன்னமைகவுறுமத் — பிரர்க்கன்மர்கள்க்கழும்
குவலயமெறு நதிகள் — காசினிமரித்தோர்க்
குயர்முத்திதருமென்றே — புலவோர்முப்புகழும் (பூக)

௪. மூன்றெருநாலந்திற் — திருமாலும்விரிஞ்சியும்
அடியடிகாணவென் — நன்னவராகமாய்
முயர்ச்சிக்கொண்டுதேடித் — தேடிநெடுந்தூரம்
முடியாமலோடிவந் — தேரிகவேகமாய்
இவ்விருக்காலும் — படையோமிவ்வாணவம்
என்றுபணிந்தோரை — எற்றிக்காட்சிதந்த
ஈசன்குறை — லேசனுணனுறுமலை
நேசனேனெந்தோர்க்கு — நிறைந்தமுத்தியாமம்மே (பூக)

விருத்தம்.

பாரளந்தவருக்குமயனுக்கும்
சீரணிந்தலோசனர்க்குங்குறி
போரச்சொல்லிப்புகழ்ந்துநீவாங்கிய
பேரதென்னெனச்சேயிழைசாற்றுவாள். (௧௬)

வசனம்

அகோநேரம் தர்மபுத்ராதியரோதலமிகைமசொன்னகுறமாதை பார்த்து அந்தந்த இடங்களில் குறிசொல்லிவாங்கின வெகுமதிகளெ ங்கேயென்றுகேட்கவுங்கவைகளை விவரமாகச்சொல்லுவதுகாண்க.

௧௪-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

அரிகரபிரம்மாதி — கட்குநான்குறிசொல்லி
அடைந்தவெகுமதிகள் — பாரம்மே

அநுபல்லவி

விரிகடற்சூழ்புவியில் — வெற்றியிருகண்ணுறவே
வேந்தன்றவத்துதித்த — விமலசந்திரமதியே (அரி)

சரணங்கள்

௧ நாமகள்மேற்பிரமன் — மோகித்துக்குறிகண்டு
நாயகியுடனைத் — தேடிசொன்னேர்குறி
நேமமாயவன்தந்த — நிறைமதிக்கலைமிகு
நெறிதவறுமப்புதி — மாலைதக்காளம்மே (அரி

௨ மிக்கவைகுந்தன்பிறு — விளக்குமியாவரின்வண்ட
மேன்மையறிந்துசொன்ன — மெய்க்குறியாவமகிழ்ந்து

கைக்கங்கணமுத்தங்கம் — பிதாம்பரமுமரத்ன
கணையுந்தந்தமனம் — களித்தாளிதோபாரம்மே (அரி)

௩. மலையரசன்மகள்மேல் — கைலையாளிமோகித்து
மனமயங்குவதறிந்து — மகிழ்ந்துசொன்னகுறிமால
விலைமதிப்பில்லாச்சந்திரக் — கலையளித்துகொண்டாடி
வெகுமதியாகத்தர — விளங்குமணிபிதம்மே

விருத்தம்.

நெறியெலாம்வெகுநேர்மையாமென்னுளம்
அறியச்சொன்னுயானந்தமிக்கொண்டேன்
வெறியனங்களை வெல்லவென்னக்கொரு
குறிசொல்வாயென்னக் கோதைகுறவிகூறினுள் (௪௰)

வசனம்

இவ்விதமாயவிடங்களில் வாங்கியவெகுமதிகளைக் காட்டினவு டனே சந்திரமதியம்மாள் தனக்குக்குறிசொல்லவகுறத்திபூசைசெ யக்கேட்பதுகாண்க.

௧௫-தரு-இ-ம்-பைரவி-அடதாளம்

பல்லவி.

குலதெய்வபூசைசெய்து — குறிசொல்வெக்காக்கேட்பதை
கொண்டுவந்துகொட்டியம்மே

அநுபல்லவி.

கறிவக்குணகாது — காரியசித்திபுண்டு
காமராஜனைவெலவும் — கண்வளினையனைவாய் (குல)

சரணங்கள்.

௧, கருமணக்சக்கிட்டுத் — தரைமொழுகிஅம்மே
நல்லசந்தனத்தினுக் — கோலமிட்டுஅம்மே
பெருங்கணவனைக்கட்டிப் — பிள்ளையார்பிடித்திட்டு
பெருமையாகத்தொழுது — பேசமனைகயதிந்து (குல)

௨, அருகுவில்வந்தும்பை — அருமைச்செம்பரத்தையும்
அலரித்தாமரைப்புட்ப — மகிழ்தெளித்துப்போற்றி
பருகும்பொரிகடலைப் — பயறுவல்முப்பழமும்
பாக்குவெற்றிலைத்தாம் — பாதகாணிக்கையிட்டு (குல)

௩, ஆதிபராபரியை — போதியுளங்களித்து
அறுசமயமிருக்குதங்கல் — மைஅப்பாவாடையிட்டு
பாதிப்பெண்ணுருவான — பரமனருளாலுண்டும்
பரிபூரணத்தை — பிரமனேசனைத்தெரிந்து (குல)

விருத்தம்.

கலநிதன்னைக்கவிக்கிழிக்கின்
றலநிலைக்கதலாதககுறையென
நலநிதன்னிலக்காலைவெனாட்டியபின்
குலதெய்வங்களைக்கும்பிட்டுக்கூறுவாள். (௬௪)

வசனம்.

இவ்விதமாய்ச்சகலமான பூஜாவிதானஞ்செய்து குலதெய்வங்களை கும்பிடுவதாவன.

௬௬-தரு-இ-ம-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்

பல்லவி.

ஆதிமூலப்பொருளான-விநாயகனே
அருள்தரவருவாயே

அநுபல்லவி.

சோதிச்சுடரொளி யாகவிளங்கிய
ஷண்முகனைகுரவம் காவேனுமண்முகனே (ஆதி)

சரணங்கள்.

௧. கந்தாகுமாரகுகா கடவரக்கதிபனே
கடைகண்ணாருளிக்காரையா
காளத்திப்புரளிமாள் புலிக்குகுறக்குல
கன்னிவள்ளிசாமியே
சங்காபமிர்க்கும்அர விந்தப்பொதசரணனே
சாம்பசதாசிவனே
சந்நுசகாரனே சகுசக்ரதரனே
சதுமுகதேவனே எண்றைபத்மநாபனே (ஆதி)

௨. திருமலைவாசனே தேவர்கள்சேனே
திருவருள்தருவோனே
திருக்குடந்தாபுரி வாழுஞ்சக்கதேவியே
தில்லையம்பலத்தாடியே
பெருமலைமேல்வாழும் அருமைப்பெண்களமுதே
பெருகுமுத்துமாரியே
பேசரியகல்லியாயும் மூழ்த்தாரும்
பெருந்தேவியேதிரு குருந்தவனத்தாயே (ஆதி)

௩. துலையக்கொண்டாடும் கோலமறுளியை
கும்பகோணக்காளியே
கொண்டாட்டமுட்னவரும் சக்கடனைபுநத்திட்ட
குன்றவில்லியின்பாதியே

கலையாவுமொழிக்கும் கனதுஷ்டிக்கறுப்பியே
கருணைப்பொன்னியம்மையே
கருத்திலிருந்தெந்தன் உளத்திநினைந்தருள்
காதலைமின்றஆநந்தவைபிரதியே (ஆதி)

விருத்தம்.

வையகத்தோரவாழ்த்தக்குலவுந்தி
ஐயதேவர்கள்பாதந்தொழுதபின்
செய்யமாமலர்தன்னைச்சிவத்திடுங்
கைகைக்காட்டெனக்காரிகைகூறுவாள் (௬௨)

வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாய் குலதெய்வங்களை கும்பிட்டு சந்திரமதியின் கையைப்பார்ப்பதாவன.

௬௭ நியமைத-தரு-இ-ம,உசேனி-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. கைதரஅம்மைதாகமன் கன்னக்கரசேகைதா
கருணைதியெனமேனிய கமலமலர்கைதா
மைதாவியவிழியாளேசெம் மணிகள்தரும்கைதா
மன்னரஞ்சந்திரதயன்செய்தவ மகளேவைக்கைதா

௨. முல்லைநகையாளேகவ மோகனாங்கியுன்கைதா
முத்திக்குயர்வித்தேகிளி மொழியேசெழுங்கைதா
எல்லையில்லாத்தவமாதர்கள் இறையேயுந்தன்கைதா
ஈசன்குமரேசன்முனை எத்திதொழுங்கைதா

௩. சோமகுலக்கொழுந்தேகர்ப்பின் சோதியேஇருக்கைதா
சுருதிமுதலெலைவையும்புகழ் சுடரேயெழிற்கைதா
எமசபைபிசன்றந்த எங்கிழையேயுன்கைதா
இலையோர்புகழ்ச ந்திரகுலத்திலுதியேயருட்கைதா

௪. கோககமேயன்னமே குயிலனமேகைதா
குவலயமாதரசின்மிரு தேனேசிலியேகைதா
போகமாமயிலேதவ முத்தேலசெழுங்கைதா
முனிவர்பதம்போற்றுநு செங்குமுதமாமலர்கைதா

௫. கண்ணேசிநாடாளன்றவக் கடலேயருட்கைதா
கருதருணர்ந்தமரைப் பேறுந்தன் கருணைமிகுங்கைதா
விண்ணோர்க்குயர்முதேதஞ்ச விளக்கேவெற்றிக்கைதா
விரகமாய்நுகுதமேகட்டிட விரும்பிவந்தகைதா

விருத்தம்.

உறவின்மிக்காருணைக்கெவ்ந்திபோலிலத்
அறவிநென்னனத்தேமாற்றிதாமெனைப்

பறவின் றுமன் றுளோர்பிரமிக்கவே
குறவிமலைக்குறிய றுகூறுவாள (௪௩)

வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாய் கைபார்த்து குறிசொல்லும்விதங்காண்க.

௩அ-தரு-இ-ம ஆனந்தபைரவி-சாப்புதாளம்.

கண்ணிகள்

௧,	திருவுளத்துநிந்தகுறி	சொல்லுகிறேன்கேளாய் குல
	தேவியைமனத்திலுன்னி	யாதரித்தாளாய்
	குருகுமாரதேவராட்	குறிகேளும்மே-அ
	கொண்டபெருங்கோலமனக்	கோலங்காணம்மே
௨,	அச்சாயமிகுந்தரேகை	தன்னைப்பாரம்மே-இது
	அஷ்டலட்சுமியுமுன்தோழமை	யகன்றிடாளம்மே
	சக்கராயுதமணியும்	ரேகையிதம்மே எனே
	நாடுவருமசக்காதேவி	நாட்டங்காணம்மே
௩,	வெற்றிபெறும்ரேகையிதின்	சுத்தம்பாரம்மே-மன
	வேதனையகற்றியாளுந	சோதியையம்மே
	பத்தினிப்பெண்களைக்	காக்கும்ரேகையிதம்மே-இக்க
	பாரினிலுந்தனதிலை	யோரில்லையம்மே
௪,	விசித்திரமனோசங்காட்டும்	ரேகையிதம்மே-இதின்
	விளங்குறவிதங்கள்மெத்த	வேடிக்கையம்மே
	பசித்திருப்போர்க்கன்னமிடு	ரேகையிதம்மே-மெத்த
	பாக்கியவதியார்க்குமிது	யோக்கியவதியம்மே
௫.	இந்தரேகைசத்யதர்ம	மேற்றிடுமம்மே உன்னை
	ஈரேழுலகமும்புகழு	மியற்கைதானம்மே
	வந்துவாவிந்தரேகை	சுந்தரமம்மே-இத
	வையகத்தோரிராருவருக்கும்	வாய்த்திடாதம்மே
௬,	அம்மேயிந்தரேகையி	லதிக்கம்கேளம்மே-புவியில்
	அரிவையர்க்கிதுலபிப்ப	திசயமம்மே
	செம்மையாகவேடபாயிக்க	ரேகைதானம்மே-உந்தன்
	சிந்தனையகற்றியாளும்	செல்வமுண்டம்மே
௭,	பூமிதன்னிலிந்தரேகைத்	தன்மைகேளம்மே-நீ
	புருடன்கொண்டதோனேமனம்	புணருவாயம்மே
	காமிதம்யாவுமுதவும்	ரேகையிதம்மே-இதைக்
	காலகாலனுமறிந்து	காரெண்ணாதம்மே
௮,	அண்டரும்மதியவொண்ணு	ரேகையிதம்மே-உன்னை
	அணையுமோர்னல்லாதெவரு	மதியோறுதம்மே
	தெண்டனிட்டுக்கொள்வாயகுல	தெய்வத்தையம்மே-நாடு
	செல்வமுமிகத்தழைக்கும்	சொல்வதென்னம்மே

விருத்தம்.

கந்தமார்சடைக் காரிழையேயுனை
இந்தவாறுரைத் தேகவேவேண்டினேன்
அந்தமாயெனை யாளவருபவர்
எந்தநாட்டிறைவருரையென்றாள் (௪௪)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் குறிசொன்ன குறவஞ்சியுடன் சந்திரமதிதர்க்கஞ்செய்வதுகாண்க.

௩௯-திபதை-தரு-இ-ம-பந்துவராளி-அடதாளம்

கண்ணிகள்.

௧, ஆகாசமெத்தச் சமர்த்தியடியுந்தன்
அசப்பும்பசப்புமனா னறியாமல்மோசம்போய்
வேகமாயுனைத் தொடர்ந்துவந்தேன்மன
விருப்பமறியாமல்வீண்பேசுபோக்கிறாய் (ஆகா)
௨, தோகையரோமதியூகத்திறனுந்தன்
தொல்வினைதீர்க்கத் தொடர்ந்துவந்தேனெந்தன்
ஆகமகிழ்ந்துசொல்வேனவனுண்டிடும்
அவனியின்மேன்மையா மயோத்திநாடம்மே (தோகை)
௩, வேள்வியின்மிக்கவல் வேந்தனியற்கையும்
விளங்கியவேதன்மா லரனும்புகழ்ந்திட
தாழ்வில்லாதுரைப்பாயிந் தாரணியோர்புகழ்
தையலேயெனைச்சுற்றும் மையல்தனைத்தீர்ப்பாய் (ஆகா)
௪, அந்தரியவனங்களித் தளித்தபொற்றேரேறி
ஆசைகொண்டுசதுரங்கதளத்துடன்
சுந்தரியேவந்தானுன்னைமணந்திடச்
சோர்வில்லாசத்தியரிச் சந்திரமன்னவன் (சுந்தரி)

விருத்தம்.

வந்தகுறவஞ்சியிந்த வண்ணஞ்சொல்லி
வனிந்தந்தவெகுமதிகளெல்லாங்கைக்கொண்
டந்தமடந்தையாம் மதியோத்ரன்
அடைந்தசபைக்குமார்முதலோரும்வந்தார்
தொந்தமுளசந்திரமதிதனையழைக்கச்
சொல்லுமெனுமவசிஷ்டருரைதனைவிரும்பி
கந்தமலர்க்குழலசனியா ரொழுந்துவந்து
கதிக்கின்றார்கன்னிகைமுன் குதிக்கின்றோர் (௪௫)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் சொல்லிவந்த குறவஞ்சிக்கு அனேகமாணா
க்கியாரணங்களை வெகுமதிகொடுத்து அனுப்பினபின்பு மதியமகா

ராஜன்சபைக்கு தேவர்கள்முனிவர்கள் இராஜாக்கள்முதலான ஸர்வத்சாரும் வந்திறைந்தார்கள், அந்தவேளையில் வசிஷ்டமகரிஷியானவர் சந்திரதயமகாராஜனைப்பார்த்து உமதுசௌபாக்கியவதியான சந்திரமதியை மணக்கோலத்துடன் சபைக்கழைத்துவரச்சொல்லுமென்றவாக்கியத்தைக்கேட்டிவுற்ற சித்ராங்கியென்னும சகியானவள் எழுந்துவருவதுகாண்க.

சஅ-தரு இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

சந்திரமதிக்குகந்த-சகிவந்தாளையா
சந்திரமதிக்குகந்த சகிவந்தாளையா

அநுபல்லவி.

அந்திவிலெழும்பூர்ண — சந்த்ரநிகர்முகார
விந்தமெனவேபிரம்மா — நந்தமடைந்திருந்த(சந்திர)

சரணங்கள்.

க, பாதச்சிலம்பொலிகள் — கொஞ்ச-விழித்துப்
பார்க்கும்பார்வைமிகப்பஞ்ச — பாணனுமஞ்ச
காதலானதன்னை — மிஞ்ச-மிகக்
களித்துக்காமிமையவள் — கைகூப்பிக்கெஞ்ச(சந்திர)

உ, சிலையுள்காமனைச்சினந் — தோங்கிக்கூட்டிச்
சேர்க்கப்பிரிக்கவொண்டுங் — தெரிந்தசித்ராங்கி
கலைகள்யாவுங்கறறுணர்ந்த — பாங்கிப்-பருவ
காலமதிந்நாளைக்கக் — கருதுமாத்சாங்கி(சந்திர)

ங, வண்டுநாணவேணி — லோதநி-வரசிர்
வனிதையர்மனத்தினை — வாகுடன்தேர்ந்தி
தன்டுளபார்பனைப் — போதர்க்கரூந்
தையற்சந்த்ரமதியைத் — தழுவுஞ்சம்ப்ரீதி(சந்திர)

விருத்தம்.

மங்கையிவ்வாறுவந்தவள்மன்னன் மதியிதுற்றவையறிந்தெழுந்து
செங்கதிர்குலத்துமன்னவவெருந் திறந்தகல்யாணமண்டபத்திற்
பொங்கமாய்விரைந்துவந்தனர்நீயும் புகப்பமேகிழந்தென்ன
மங்கையர்முதிக்கணடுவுளமதிபோன் மதிதயன்மகளும்வந்தனளே.

வசனம்.

இவ்விதமாய்வந்த சகியானவள் சந்திரதயமகாராஜன் சபையைநீந்து சந்திரமதியினந்தப்புரஞ் சேர்ந்து சகலமான சாசபாசகக்

ளும்வேதவேதாந்த வேதோத்தமரிஷிகளும் பிராமணர்களும் கல்யாணசபைக்கு வந்துவிட்டார்கள் காயேநீயும் கல்யாணசபைக்கு எழுந்தருளவாயென்றழைக்கச் சந்திரமதியானவள் கல்யாணசபைக்குவருகிறவிதங்காண்க.

சக-தரு இ-ம்-தர்பார்-அடதாளம்

பல்லவி.

வந்தாள்சந்திரமதி-மனமகிழ்ச்சி தந்தாளதிசமதி

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைமலராம் — சிவந்தமலர்முகத்தி
சந்த்ரதயன்றலைநதியல — வந்தனந்தாகதி(வந்)

சரணங்கள்.

க. செண்பகமலரெனச் — சிவந்ததிருமேனி
செகத்திலொளிவளைப்போ — வில்லெக்கயானி
பண்புமிகுத்தப்பாரில் — பலர்க்குமிவளாமேமானி
பதிவருணைதகளிலுணடோ — பாரில்வளசமானி (வந்)

உ, மின்னைநிகரிடையா — ளன்னநடையுடையாள்
சன்னபின்னற்சடையாள் — சதுர்யமுடையாள்
கல்னல்பராவிய — காமனிகர்க்குடையாள்
கண்டோர்களிக்கச்செய்யுங் — காட்சிமிகவுடையாள (வந்)

௩. மூவுலகோர்கட்கு — மிவளதுகூலி
மும்மூர்த்திகளுமிவளை — முனிசநிடசோலி
பூவுலகினிலிவ — ளேபுண்யசாலி
புறக்குமபோதேகழுத்திற் — புனைந்தாள்புகழ்மாலை (வந்)

ச. [illegible]பூமிஇனில்ராதிதேவி — அன்பிலவனிதேவி
[illegible]தம்பனடபயதி — லக்ஷ்மிமாதேவி
பழு[illegible]பேர்மீறிற் — பார்வையில்ஸ்ரீதேவி
[illegible]லரிச்சந்திரற்காய்ப் — பண்ணாயதிவளாலி (வந்)

விருத்தம்.

உத்தமிப்படிவந்துபெற்றவளையடிபணிந்து
உடவினடுமதியனைபொருந்திருந்தாள
மத்தமதகரிபரிகள்ந்திவருஞ்சுறறமுடன்
மெத்தமயனுற்றரசர் மிகுந்துவந்தார்
மெத்தப்பெருஞ்சேனையுற்றவரிச்சந்திரனும்
வெற்றிமிகுசபைநோக்கிவிரைவில்வந்தான்
அத்தகையயுற்றசபைமத்தியிலோர்சித்திரிப்பெண்
ணெழுந்துயெழுந்தவரவர்களுடவுசொல்வாள. (௱)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் வந்தசந்திரமதியானவள் தன்னுடைய நன்னாயகனான சந்திரதயமகாராஜனைநமஸ்கரித்து, தாரகைக்கணங்களுக்குநடுவேயிருக்கிறசந்திரனைப்போலசபையிலேவந்திருக்கிற ஸ்திரீசெனங்களின்மத்தியிலேஅமர்ந்திருந்தாள் அந்தசமயத்திலேசகலமகாராஜாக்களும் சகலசேனைகளோடேவந்தார்கள், அரிச்சந்திரமகாராஜனும் ஆசைகொண்டிருந்தான் அந்தசமையத்திலே சித்ராங்கியென்னும் பாங்கியானவள் சந்திரமதிக்குசபையிலுள்ளோர்களினியல்பைச்சொல்லி வருகிறவிதங்காண்க.

சித்திராங்கிசொல்

௬௨-தரு-இ ம,உசேனி-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்,

௧, மாதுசிரோமணியே சந்திரமதியேநீவாராய்-இந்த
மன்னமன்னவரையுந்னிப்பார்த்து விடைதாராய்மனந்தேறிய

சந்திரமதிசொல் தரு.

அவனிடமிடம் வந்தவரார்கள்தங்கேதும் ஊருமே
ஆசைகொண்டிரைக்க சேயானதிப்போதே-வஞ்சிமாதே

௨, (சித்) வான்வர்புகழுதற் கானவரங்கள்பெற்றதாயே-இந்த
அவனியையுளோர்கதாகுருகுலிவர்களைப்பார்ப்பாயே காப்பாயே
(சந்தி) மாமேனமரகதமே மயிலேகுயிலினமே - இந்த
மண்டலீகருக்குள்கான் தெண்டனிடுந்தானாது - [illegible]

௩, (சித்தி) கன்னமாபுரியாளும்மன்னவன்தவந்தனித்த [illegible] இவர்
கவுடர்கன்னடர்மிக்ககலிங்கர்-தெலுங்கர்களைக்காணு- [illegible]
(சந்திர) மின்னேரிடையிலே பெண்ணமுதேயெனையுள் [illegible] இவர்மே
ததேமாகவே கொண்டதெத்திறத்தடைவோர்-கேளாய்-எனையா [illegible]

௪, (சித்தி) முசிலிவிவராயர்லெச்சைவலத்தைமமன்னர்தகூத்தலமுதி இவ
ர்-அருவர்புகழுதுசேரர முதிபாண்டியர்சேரர் - முன்னேர்சபை
தானேர்

(சா) அதிலச்சிசன்பகத்தைதக்கேதகைபயில்தந்தமேனியானே இ
வர்அன்னசமம்பிமுகைமலையாருமென்பனதயதியாயோருநியாயோ
௫- (சி) பாலிநேமமுகதாழம்பத்தைப் பறித்தமொழியாளேஇவர்
பாப்பார்தூர்ந்சராயாருசகலர்கேப்பாளர்-பாராயன்னக்காராய்

(சந்) வேல்விழிக்கிரன் விலலைப்பழித்தவிழியாளே-இந்த
வேந்தருருக்குள்திருக்குமரங் தருமெந்தன்சிறுதந்தை-பெருந்

௬, (சித்) அன்னந்தைநமதகரி யதனைப்பழித்தநடையாளே-இவர்
அவர்தியாகர்வங்கர் ஆரியர்கொங்கணர் அன்னேயிடையின்னே
(சந்) பன்னகந்தைப்பழித்த சன்னற்பின்னலுற்ற சடையாளே-இந்
த, பார்மன்னவரெவரையும் பார்க்கவெனக்குச்சிறு பாட்டன்-பெரு
ம்பாட்டன்.

௭, கொவ்வைக்குடத்தைப் பூர்ணக்கும்பத்தைச் சினத்தமுலையாளே
இவர், குடகர்வடுகர்சீனர் கோசலர்கூட்டமிதுகோதாய் எந்தன்தா
தாய
(சந்) பங்கயத்தைக்கூர்மத்தைப் பழித்தபதத்தையுடையாளே உந்
தன்,பார்வையின் முன்னேயுள்ளபதிபிலுள்ளவரைப்பாரு-கல்திரு

௮, (சித்) பருதிகுலத்துதித்த பாலரரிச்சந்திரரிவரோ-இந்தப்
பாரில்வருக்கிணையானோ புரைப்பேனிவர்க்கிவரோ-மிகுந்தவரோ
(சந்) சருதியப்படிக்குக்கண் காட்சியருளியகாந்தவேயிவரைக்
கண்டவுடனேப்ரமைகொண்டு யென்மதிமயங்குதடி-தயங்குதடி

வசனம்.

இவ்விதமாய் சபையில்வந்திருந்தவர்களை எல்லாம குறிப்பாகக் காட்டிக்கொண்டுவந்து அரிச்சந்திரமகாராசனிடத்தில் வந்துநின்று அவருடைய குணநிசயங்களைச்சொல்லும்போது ஆசையடக்கத்துணியாத அரிச்சந்திரமகாராஜன் ஏறெடுத்துமுகத்தைப்பார்க்கும்போது கழுத்திலேமின்னிய மாங்கல்யசூஸ்திரத்தைக்கண்டு திகைத்துச்சொல்லுகிறவிதங்காணக.

விருத்தம்.

தேர்முடனணியணியாயிருந்தவன்பத்
தானதேசத்திறைவரியல்புகூறி
வந்தீர்க்குதனதுமுகவனசநோக்கி
வள்ளதிரோமணிசந்திரமதிகைத்தாத்
தொழுமுளவவர்களனுபங்கூறித்
தொடர்ந்தவளைக்கடைப்பார்த்தேதோற்றங்காடி
எந்தன்மனக்கனவனிதோவென்றேமாலும்
எழில்கண்டானரிச்சந்திரனெழில்கொண்டானே. (௬௮)

வசனம்.

ஆகோகேளும் தர்மபுத்திராதிகளே இவ்விதமா யன்பத்தாறுதேசத்திராசாக்களி னியல்புகூறிய சகியினது வாய்மொழிகேட்டுக்கொண்டுவந்தவளாஅங்கங்குள்ளவர்களுடையகுணநுபவங்களைச்சொ
ல

லீக்கொண்டுவந்து கடைப்பந்தியிலேயிருக்கிற அரிச்சந்திர மகாராஜனைக் கண்டவுடனே நிறைபுற்று தன்னுளிதமனக்குறிப்பினாலேயிவர் தானென்னுடைய பிராணநாயகனென்ன [அரிச்சந்திரமகாராஜன் [ஆனந்தசந்தோஷ பரிதனானுகாண்க.

சஉ - திபதை - தரு - இ - ம் - ஆனந்தபைரவி இரட்டைதாளம்.

கண்ணிகள்.

க, கன்னிகைமனத்தானகருத்தையறிவித்திடக்
 கண்டகதிர்குலதேரன் — களித்தானே
உன்னிப்பார்த்தவ்வாறனத்துதித்தகாதலாலவள்
 உவமையில்லாமுகங்கள் — டொளித்தானே

உ, சங்குபிகர்கழுத்திலங்குந்தாலியின்ப்ரகா
 சத்திலேக்கண்டமனது — சலித்தானே
நங்குமொழிக்கவல்லேலமைபிற்கழைத்தானென்று
 காருதனமனத்து — டொலித்தானே

ந, கன்னிகாச்லாமதிதயனவ்வகையறிந்து
 தன்னியனுனுமென்று — நடித்தானே
அன்னியரெவர்களுமயர்வுறவரிச்சந்திரன்
 அரிவையின்பெருமையை — கொடித்தானே

ச, அவ்வுளாயேமெய்யாநலரசரொருவரேனும்
 அறியீரோகளென்றே — அறைந்தானே
ஒவ்வுமோயில்பானடம் ஒப்புவாருண்டோவென்றே
 உர்வியில்மதிதயன் — உறைந்தானே

ரு, அச்சபையோரெவரு மரிச்சந்திரமன்னவன்பொய்
 யறைந்ததென்னென்றேமனந் — திகைத்தாரே
முச்சகமும்புகழ முக்கண்ணாரன்றுதா
 மியன்றறிவ்விதமென்று — நகைத்தாரே

சு, அரசரொவருமனங்களிக்கச்சொல்லக்கேளென்
 றனைத்துங்கொண்டேடந் — செய்தானே
புரிசடையோனளித்த வரத்தினைமதிதயன்
 புகழ்ந்துகொண்டாடிமனத் — தூய்தானே

எ, தங்கத்தாலிபுடனித் தையல்பூவிற்பிறக்கத்
 தற்பரன்முன்னேவரம் — தந்தானே
இங்கதறிந்தவரிச் சந்திரனலதிவனோ
 எவருமினிக்கொணாதென் — றிசைந்தானே

அ, தேவாரியமிது தெரிந்தவரிலரெனத்
 திருவருள்படினைக் — கண்டாரே
காவலாக்தள்ளடைந்தகதிர்குலமன்குன்னிக்
 கருத்தினையோகியர்பாற் — கொண்டாரே

கூ, அத்தருணமிந்தசந்த்ர மதிகைப்புட்பமாலையை
 அரிச்சந்த்ரர்க்கென்றேவாணி — லெறிந்தாளே
கொத்தவன்றன்கழுத்திற் கோணுதப்புட்பமாலைக்
 குதிகொண்டுவிழுந்தவகை — யறிந்தானே

ம, தங்கத்திற்சிறந்தாளிவள் றனக்கிவண்மனைவியாகத்
 தருமென்றசரீரவாக் — குண்டாச்சே
பங்கத்திற்சிறந்தோளிவ னென்றேதேவர்பூமாரி
 பலதரஞ்சொரியவிட — முண்டாச்சே

மக, அக்காலக்கரசாகனுன் மகிமையறிந்திலோமிந்
 அம்மனையெங்கட்கென்றடி — பணிந்தாரே
முக்காலுமுநீயேயெம்மைப் பாதுகாத்திடவென்றும்
 முயல்வானென்றுரைத்திடத் — துணிந்தாரே

மஉ, அரிவைமதிதாசைகொண்ட அரசரெவருந்தம்முள்
 அடக்கமோகபாசத்தை — விடுத்தினரே
பருவந்தனிற்றேவர்களெவரும்மனங்களித்துப்
 பகருமாசிகூறி — வாழ்த்தினரே

வசனம்.

இவ்விதமாய்யோசித்தஅரிச்சந்திரமகாராஜனனவர் சந்திரதயமகாராஜனே உம்முடையபெண்ணினின்கழுத்தில் தாலியேதென்றுகேழ்க்கச் சந்திரதயமகாராஜன் அதிகசந்தோஷப்பட்டு இவரேயும்முடைய மகளுக்குப்புருஷரென்று மகிழ்ந்துகொண்டு இதாராஜர்க்களின் இதயமகிழும்படிக்கு ஐயராஜராஜர்களே இந்தஅரிச்சந்திரமகாராசன் எங்குமாரத்திகழுத்தில தாலியைக்கண்டோமென்கிறாரே உங்களுக்காருக்காவது அதுதெரியுதாவென்று கேழ்க்க அவர்களில்லாங்கள் யாதொருவரும் காணோமென்றுசொன்னவுடனே அரிச்சந்திரமகாராசனுனவர் தன்னையழைத்துக்கொண்டுவந்த முனிவர்களிருக்குமிடத்தைநோக்கிப்பார்க்கும்போது சந்திரமதியானவள்எழுந்து மாலையைக்கைகளிலெடுத்துக்கொண்டு ஆகாசவாணிபூமாதேவிமுதலான தேவர்களைப்பிரார்த்தித்து ஆகாசத்திலெறிய அந்தப்புட்பமாலையானது தர்ச்செயலாய் அரிச்சந்திரமகாராஜன் கழுத்திலவந்துவிழுந்தது, பிறகுசந்திரதயமகாராசன்சந்தோஷப்பட்டு எல்லாராசாக்களையும்பார்த்துத் தனக்கு ஈஸ்வரனருளிச்செய்த வரப்பிரசாதத்தின்மகிமையையும்சொல்லி யுபசரித்தார் பிறகுயாவரும் ஆனந்தமடைந்து தேவர்கள்முதலானவாகளும் பூமாரிதூவி ஆசிகூறிவாழ்த்தினார்கள். தவுமியாவசிஷ்டர்முதலான முனிவர்களும் அம்பதுகாதுதேசத்து ராஜாக்களும்வந்திருந்து கல்யாணம் நடப்பிவிக்கிற விதங்காண்க,

வசனம்.

(வசிஷ்டர்) தவுமியர்முதலானவர்களும் ராசராஜாக்களும் வேதவேதியரும்சொல்லுமல் (தேவர்கள்சொல்) அகோ வசிஷ்டமகாமுனீஸ்வரரே (வசி) ஏன் (தவுமியரே) (ஏல்-கல்யாணசாமக்ரியமெல்லாம்வந்திருக்கிறதோ (தவுமியர்) ஸமஸ்தஸம்பத்தும் வந்திருக்குறது (வசிஷ்டர்) புண்யாகவாசனத்துக்கு ஏதாம்பண்ணலாமோ இல்லையோ (தவுமியர்) முன்னேமுன்னே பிள்ளையாத்துகல்யாணந்தான் ஆரம்பிக்கவேணும் (வசிஷ்டர்) ஆம் சரித்தான் பரத்வாசரெங்கே-கௌதமரெங்கே - வாலகில்லியரெங்கே (தவுமியர்) அவர்களெல்லாரும் எங்கேயோதெரியாது விசுவாமித்திர மகாரிஷிஸ்வரர்மாத்திரம் வந்திருக்கிறார் (வசிஷ்டர்) ஓகோய் அத்தான் அவன்பேச்சைசொற்பனத்திலேகூடச் சொல்லாதையும் அவனென்ன தபஸ்வியோ என்ன-தேவதைகளுடைய உபத்திரவத்துக்காக ஆனால் பிர்மரிஷிதானென்று சொன்னேன் (தவுமியர்) ஆமாமா நானுமுன்னேயே அப்படித்தான் கேள்விப்பட்டேன் (வசிஷ்டர்) நல்லது-இஷ்டமித்ரபந்துவர்களதிதி அப்யாகதாதி சகலஜெனங்களும் வந்திருக்கிறார்களா விசாரித்துக்கொள்ளும் (தௌமியர்) சந்திரதயமகாராஜனே சமஸ்தமானபெயர்களும் வந்திருக்கிறார்களா (சந்திரதயமகாராஜன்) சுவாமிதேவர்களும் முனிவர்களும்-அவந்திமுதலானஅின்பத்தாறுதேசத்துராஜாக்களும்பந்துவர்க்கஇஷ்டமித்திராதியாவரும்வந்திருக்கிறார்கள்,கலயாணமுகூர்த்தத்துக்கு(ஆரம்பிக்கலாமா) (சந்திரதயமகாராஜன்) அப்படியேஆரம்பிக்கலாம் (தௌமியர்) ஏன்அரிச்சந்திரமகாராஜனே முகூர்த்தத்துக்கு ஆரம்பிக்கலாமா (அரிச்சந்திரமகாராஜன்)சுவாமிகளேசபையாருடையஅனுமதியின்படிமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள்நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள்முதலானவர்களுக்கும் உபசாரஞ்செய்துஅநுக்ஞைபெற்றுக்கொண்டு என்னுடைய நமஸ்காரஞ்சொல்லி அன்பத்தாறுதேசத்து ராசாக்கள்முதலானசர்வத்ராளுடைய அனுமதியின்பேரில் முகூர்த்தத்துக்குஆரம்பிக்கலாம் (தௌமியர்) புண்ணியாகவாசனம் சிவாபஸ்வஸன்று - நாந்தி - உபநயனம் இவைகளுக்கெல்லாம் வேண்டிய சாமக்கிரியைகளை வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் (வசிஷ்டர்) அப்படியே அப்படியே நீர் மகாசமர்த்தரோ அந்நோ இப்படிப்பட்ட கல்யாணங்களிலே லட்சோபலட்சம் கோடாநுகோடி நடப்பித்திருப்பீர்கள் சந்திரசூரியவம்மிசத்திலேகல்யாணவிமரிசையேமகாசிரேஷ்டம் அரிச்சந்திரசேிவாபஸ்வர்துநாந்தி உபநயனம்முதலானதுசகளுமாசக்காரி

யாத்திரைக்கு புறப்படலாமா அரிச்சந்திரமகாராஜன் அப்படியே புறப்படுவோம் சுவாமி (தௌமியர்) சந்திரதயமகாராஜனே மாப்பிள்ளையை எதிர்கொண்டழைக்கசகலசந் தோஷத்துடனே எழுந்தருளுங்கள் (சந்திரதயமகாராஜன்) அப்படியேவருகிறோம்சுவாமி (தவுமியர்) அக்கினிக்காரியம நடப்பிவிக்கிறதுதானே (வசிஷ்டர் கல்யாணப்பெண்ணை மணவறைக்கு அழைத்துக்கொண்டு வரவேணும் (தவுமியர்) அம்மா குழந்தையை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள் (வசிஷ்டர்) தௌமியரே அக்னிகாரியங்களெல்லாம் ஆச்சோ இல்லையோ ஆயிட்டுது (வசிஷ்டர்) சந்திரதயமகாராஜனே பாணிக்கிரகணம் பண்ணிக்கொடுக்கிறதுக்கு ஆகவேண்டியசாயக் கிரியைகள் அழைப்பித்துக்கொள்ளும் (சந்திரதயமகாராசன்) அகோவாரும்கருணாநிதியென்னும் மந்திரி(மந்திரி) மையாப் (சந்திரதயன்) கோதானாதி சமஸ்தமானதானங்களுக்கும் பிராமணாளை மேகம்பண்ணிவாரும் மந்திரி (மந்திரி) அப்படியே நேமகம்பண்ணியாய்விட்டது(சந்திரதயன்) அவாளவாள் இஷ்டப்படிக்கு இஷ்டப்படிதானதருமங்களைக்கொடுபித்து விடும் மந்திரி (மந்திரி) அப்படியேமகாபாக்கியமகாராஜனே (வசிஷ்டர்) சந்திரதயமகாராஜனே சுவாமி (வசிஷ்டர்) விவாகசாலமாய்விட்டதுகன்னிகாதானத்துக்கு எதுகைப்படும் இந்த இடத்தில் கன்னிகாதானம் செய்விக்கிற ஸங்கல்பம செய்துக்கொள்ளவேண்டியது (சந்திரதயன்) அரிச்சந்திர மகாராஜனே எமக்கு ஸர்வசௌபாக்கியத்திலேயேவிதமாயிருக்கிற ஸவுபாக்கியவதியான சந்திரமதியென்னும் எனதுபுண்ணியகுமாரியை பாணிக்ரகணஞ் செய்து தருகிறேன் மனமகிழ்ந்து வாங்கிக்கொள்ளும் மகாராஜனே (அரிச்சந்திரன்) அப்படியே மனமகிழ்ந்தேன் மகாராஜனே இனி அவரவர்கள் போஜனத்துக்கு எழுந்திருக்கலாம்.

அஸ்தமித்தபிறகு நடப்பதுகாண்க.

வசிஷ்டர்சையாக்கிரக ப்ரவேசித்துக்கு சமயமாய் விட்டது கேட்பாதான் மனோற்சவத்திற்கு யாவரும்வாருங்கள் இவ்விருமயு தம்பதிகளை பள்ளியறையில் சேர்வைத்தபின்பு யாவரும் கொந்தமபூலாதி வாங்கிக்கொண்டு அவரவரை வீடுகளுக்குசென்ற பிறகு கல்யாணசம்பிரமத்தை புகழ்வதுகாண்க.

புஹூசனி-ராகம்-இ-ட-தோடி-ஏகதாளம்.

இருநாட்கண்ணிகள்.

௧. சந்திரதயோ சந்திரன்றன் — செந்தவத்துதித்தபூர்ண
சந்திரமதியையரிச — சந்திரன்மணம்புணர

மந்திரமுறைக ளுரைத்தார் வெகு
சுந்திரமதாய்ககரை யலங்கரித்தார்

௨, கல்யாணபேரிகை யடித்தார்-சந்திரதயன்
சொல்லியபடியேவேலை எல்லாமுடித்தார்
எல்லோருமானந்த மடைந்தார்-ஆதிசேடனும்
சொல்லரியமுனிவர்மண வுறைநாடர்ந்தார்

௩, வாழைக்கமுகுகள் நாட்டினார்-பாவுநெடும்
வானமட்டும்பந்தலையுலாவ வோட்டினார்
ஆழிபோலேதிரை யமைத்தார் மிக்கவலங்
காரமாய்வேதிகைபடவுடன் சமைத்தார்

௪, தாணுக்குத்தாணுவை பூட்டினார்-பூரணச்சந்திர
சூரியர்போலநிலைக்கண்ணாடிகள் மாட்டினார்
சாணுக்குச்சாண்மாலை தொடுத்தார் தங்கமயமாய்
தாலமுங்கும்பமுந்தக வாகவெடுத்தார்

௫, பொன்னரிமாலைகள் தேக்கினார்-கன்னயமான
பொற்பதுமைசித்திரப்படம் பொறபாய்த்தூக்கினார்
கன்னபுரியோர்கள் நிறைந்தார்-அணியணியாய்
காவலர்சேனைகளுடன் கலந்தங்குறைந்தார்

௬, பூரணகும்பங்கள் பதித்தார்-முனிவர்வேத
பூசுரர்வேதாகமங்கள் புகழ்ந்துதுதித்தார்
தோரணத்தால்வெளி மறைத்தார்-வரிவரிவீதி
தோறுஞ்சொர்ணமாரி பொழியவேயிறைத்தார்

௭, மாணிக்கதீபங்க ளேற்றினார்-முகமலர்ந்து
மணங்கமழுவாடை கஸ்தூரிபுனுகுநீக்கினார்
ஆணிப்பொன்னுடைகள் சாற்றினார்-வீதிவீதியாய்
ஆனபனிநீரின்மாரி யாகவூற்றினார்

௮, சந்தனத்தாற்கோலந் தீட்டினார் மணவறையைச்
சார்ந்தற்பகத்தினர சணிபூட்டினார்
சுந்திரப்பிகை கூட்டினார்-நறுமணமும்
தூபமுந்தீபமுந்தூரி சாகக்காட்டினார்

௯, பொன்னினாலவட்டம் வீசினார்-மகரந்தம்
பொழிந்திடும்புட்பசாலங்க ளெங்குந்தூசினார்
மத்தளமல்லரி தாளங்கள்-பேரிகையோடு
உத்தமத்தளங்கைந்தாள முகவீணைகள்

௰, நாகசுரம்பில்லாங் குழல்கள்-நவரத்தினக்கள்
நகராடமருகங்கள் நந்துமொத்துக்கள்

மோர்சிங்குகள் மகுடிகள்-முதலாகிய
முப்பத்திரண்டுவாத்ய முழக்கங்களும்

௰௧, அண்டகோளமெங்கு முட்டவே-அந்தத்தொனியைக்
கண்டவர்கள்கொத்தளித்துக்கைகள் கொட்டவே
பந்திபந்தியர்க ளிருந்தார்-பந்தலங்கேவே
வந்தவர்யாவரும்புட்ப மாரிசொரிந்தார்

௰௨, பூவுலகோரக்கெல்லா மாவிஷ்ணு-மதியன்றன்
புண்யத்திலுதித்த சந்திரமதிதேவியை
அந்தரங்கத் திருக்கச்செய்தார்-அக்கவேளையில்
அருந்தவரெவருங்கூடி யாசிர்வதித்தார்

௰௩, சத்யதர்ம பரிபாலனை-மணவறையைச்
சார்ந்தென்றராதரவாம் சயசீலனை
வெற்றியில்மிகுத்த கீர்த்தி-படைத்தயோத்தி
விதிசனையோர் குடைக்கீழாளும்மூர்த்தி

௰௪, மந்திரிப்பிரதா னியர்சூழ-மணவறையை
வந்தானதனம்பந்துவர்க்கத் தாடன்வாழ
சதகோடிமன்மதன் போல-வந்தயின்பத்தாச்
சதகோடிரதிதேவிபோல் சந்திரமதிவந்தாள்

௰௫, முனிவரோர்களுங் களித்தார்-தௌம்யவசிஷ்ட
முனிவரிருவருமானந்த முற்றுக்குளித்தார்
முகநுப்போற்றண்டுலை மிறைத்தார்-சாத்திரத்தினை
முகூர்த்தவேதமந்திர முற்றிலும்விரைத்தார்

௰௬, உத்தமமந்திரம் விளைத்தார்-மாதவர்த்தோர்கள்
ஓமகுண்டத்தினிலக்கி னியைவளர்த்தார்
கெவுரிதேவிபூசை முடித்தார்-சுமங்கலிகள்
கெம்பிரமாய்க்கெவுரி கல்யாணக்கல்படித்தார்

௰௭, சுருதிதேவதையை யாசித்தார்-அருமுதலாய்
நர்தன்கொண்டபிரமசாரி யதைதயார்சித்தார்
சபையோரனுமதி கொண்டார்-செய்துமுடித்த
சாத்திரசடங்குகள் சகலமுங்கண்டார்

௰௮, எல்லோருமின்பம் பூணவே-சந்திரமதியாள்
எங்கோனுங்கணவனை இணங்கிப்பேணவே
மன்னர்மதிதய னெழுந்து-மூவருக்கேவர்
மானிடர்யாவருங்காண மனமகிழ்ந்து

௰௯, சந்திரமதிவலக்கை தொட்டு-சத்தியஅரிச்
சந்திரன்வலக்கைமேலிட்டுத் தன்னரிருமிட்டு

பாணிக்கிரகணம் — பண்ணினார்-அந்தணர்களும்
பாரானர்களென்னும் — வாழியாசிசொன்னினர்

உ௰, கொன்னேங்கட்டின கோடி — கோடியாய்-அருவிட்டு
சன்னோதிர அன்னமிட்டார் — சாடிசாடியாய்
தேவரும்மாசபட — புகழ்ந்தார் ஒரேபட்டியாய்
தேவரும்பூவோருமுன்மேதக — முகித்தார்

உக, கெக்தாம்பூலங்க — வழங்கினார் வந்தபேர்க்கெல்லாம்
சிந்தையமிழவேயரி — மனம்தெளித்தார்
யாவர்க்குஞ்சன்மானங்கள் — செய்தார்-உலகிலெல்லாம்
யாவரும்வாழ்கதவேர் — பூமாரிகள்பெய்தார்

உஉ, இந்தவகைபாகமே — ஆசந்திரார்க்கமாகமாயன்
உந்திபிலுதித்தோன்செய்த — தந்திரவடாவதந்தை
சந்திரகயேந்திரன் — சொந்தவத்துதித்தபூர்ண
சந்திரமதியையரிச் — சந்திரன்மணம்புணர

பொதுவிருத்தம்.

மங்களச்சடங்குசெய்து மகிழ்ந்தரிச்சந்திரராஜன்
திங்களன்மகட்கைபற்றித் திருப்பள்ளியெழுச்சிகொண்டார்
துங்கமாமதிமுகத்துச் சுமங்கிலிப்பெண்கள்கூடி
மங்களவையகுபாடமகிழ்வுடன் றுடங்குவாரே. (௬௪)

௬௩-கலங்கிடி-தரு-இ ம-சங்கராபரணம்.

கண்ணிகள்.

க. சீர்மருவுமதியன்றன்செக்தவந்திலவதரித்த
பார்புகழும்அயோத்தியாளும்-எந்தன் பார்த்திபனைபதர்தருவீர்

உ. சந்தபரிமளகளபகஸ்தூரிகமழ்க்திலங்க
அந்தரங்கமறிந்தருளு மெந்த-வரசேநற்பதத்தருவீர்

ங. விண்ணவர்மன்னவர்புகழும் வெற்றிபெற்ற நற்புயத்தேராய்
அண்ணலெனவந்துதித்த அரசேனைகளைத்தருவீர்

௪. குலிசிலரிற்சீர்த்திபெற்றகோமானேயுமைப்புகழும்
நரசிம்மருபனைத்துதிக்கும்-பிராணநாதனேயெனைக்காரும்

௬௫-பலவிதசெய்கை-தரு-இ-ம-உசேனி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

க, திருமருவியசெக — சோ-உமது
திருவருள்புரிவீர்பிரா — னேசா

உ, பரிமளங்களணிப — வரீர்-எனது
பக்கதிருந்துமுத்தந் — தாரீர்

ங. நறுமலர்மாலைதாரோன் — வாரீர்-கூச்ச
மச்சமகத்தினேனைச் — சேரீர்

௪, வெந்நசைவிட்டகலாத — சோ-அனா
நிமிர்ந்தமார்புகமாம்பிரா — னேசா
பஞ்சபாணஞ்செய்துன்பத் — திரும்-உமது
பாதமேமலகருளிக் — காரும

ரு. அஞ்சலென்றேர்க்கருள் — நீதா-இந்த
அகிலமெங்குமடிகப்ரக் — யாதா
தஞ்சமென்றனையடைந் — தேனே-உமது
தாள்களிலெனக்குதாடாங் — தேனே

௬. அம்புவியாண்டஅரிச் — சந்திரா-என
தன்னைபணவீரயோக் — யேந்திரா
தாமபூமைருந்தும்ராஜ — திரா உமது
தாளைத்தந்துதாருங்கள் — சூரா

௬௬-மாலையிந்த-தரு-இ-ம-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாலைகளணிந்துமகிழுவீர் மணவாளாவென்
மனுவினுக்கிசைந்துதிகழுவீர

அநுபல்லவி.

மாலைசோத்திரண்ட — மாருகன்மதிமன்மத
னுசெழுபடைகளைச்சிதைத் தெதிர்த்துப்போரில்வெல்ல (மாலை

சரணங்கள்.

க. மனோசிதசாதிமல்லிகை — அரும்பெனப்பட்டர்ந்தமுல்லை
தனைவிற்படர்சம்பங்கிதமக்கந்த — விழ்க்குருஞ்சென்பக (மாலை)

உ, நாகப்புன்னுகமலர் — நன்மணமுள்ளரோஜா
மோகமிருந்தபன்னீர் — முனிவரணியுந்தும்பை(மாலை)

ங, விருவாட்சிவெண்செவந்தி — விமலமாலிகைகாந்தள
பருவப்பெண்களணியும் — பாரிசாதமலரின்(மாலை)

௬௭-பூவின்செண்டால்-தரு-இ-ம சங்கராபரணம.

பல்லவி,

செண்டெடுத்தாடினரே-அரிச்சந்திரன்
செண்டெடுத்தாடினரே

அநுபல்லவி.

அண்டர்புகழ்முனி — சருளினுலகோருக்
கன்னைசந்திரமதி — தன்னைவதுவைசூடிச் (சென்)

சரணங்கள்.

க, கண்டோர்களிரேகொ-சந்திரமதி — கொண்டமயல்மீறவே
தண்டேவாவிபச்சந்திரமதி — தயன்தலமேடேறவே
அண்டர்கள்பூமாரி — பனுநினர்நாடவே (சென)

௰க

உ. கதிர்குலந்தனிற்பிறந்தோன் உலகாளுங்காவலரிற்சிறந்தோன்
சதுர்பெறவொருகுடைக்கீழ்ச் சாகேதபுரியாண்டோன்,
சயமகளாலேகாகு சனத்தேறியீனவோன் (செ)

ங, மல்லிகைபுன்னைமுல்லை-மலர்ந்த. தாமரைவெண்செவந்திபுட்பம்
வல்லிகையாறகொடுக்க வதுவைமன்னனெடுக்க
வதுவைமன்னன்கொடுக்க வல்லிகையாலேபெக்கச் (செ)

ச, சவேயாமதிருவருமாய் பஞ்சபாணன் காமினிலொருவிதமாய
கவியாமலேவாகனுக்கும கனுகொழித்திடாமல்
நரசிம்மதாசனும் ங்விதுவாமெய்யாமல் (செ)

சக-லாலி-இ-ம்-காம்போதி.

லாலிஷண்முகதேவ லாலிகுகதேவ
லாலிசதாசிவதேவ லாலிமகாதேவ
லாலிவிநாயகதேவ லாலிதேவதேவ
லாலிசர்வதேவ லாலிகுருதேவ லாலி

லாலிஞானஸ்வரூப லாலிப்ரதாப
லாலிசத்யமூர்த்தி லாலிஜகத்கீர்த்தி
லாலிசந்திரமதீச லாலிசாகேதேச
லாலிகோசலகுலேந்த்ர லாலியரிச்சந்திர-லாலி

ஊசல்.

திருவளருங்கன்னபுரிதன்னையாளுந்
திரங்மதிதயன்முன்னாட்செய்தவத்தால்
பெருவளமுமிகச்சுகமார் தருந்திரிநேத்திரன்
பெற்றமனமகிழ்ச்சியினாற்பிறந்தபூவை
ஒருவரினையுரைக்கரியசுறபின்மிக்கா
ளுத்தமதிருமகிலியதாடலுதித்த
பருவமறிற்கணவனரிச்சந்திரன்கூட
பாவைசந்திரமதிகூடியாடுமூசல்.

கம-ஆலாத்துசுற்றுதல்-தரு-இ ம-சவுராஷ்டகம்.

பல்லவி,

சோபானே-சோபனமே

அநுபல்லவி.

வைபவந்தரும் வரதவிக்னேசருக்கும் சோபானே

சரணங்கள்,

க, புள்ளிமயிலேறிவரும் புண்யனுக்கும்
பூவைவள்ளிதெய்வானையைப் புணர்வானுக்கும்
வெள்ளிமலையாளனுக்கும் விமலஸ்ரீகும்பேசனுக்கும்
பள்ளிகொண்டசாரங்க பாணிபர்க்கும் (சோபா)

உவேதனுக்கும் விமலைசாரசுவதிக்கும்
விண்ணவர்கள்நாதனுக்கும் விமலையிந்திராணிக்கும்
போதமிகுயோகியான புண்யர்தவும்மியருக்கும்
ஆதவன்குலகுருவா யமைந்தவசிட்டருக்கும் (சோபா)

ங, சத்தியஅரிச்சந்திரனுக்கும் சந்திரவதிக்கும்
சத்தியகீர்த்திமந்திரிக்கும் சகலசேனைக்கும்
நித்தியமதிதயனுக்கும் நிறைமதிமந்திரிக்கும்
வெற்றியில்மிகுதவந்த வேந்தவருக்கும் (சோபா)

(வசனம்) அந்தப்புரத்திற்புறத் தொழில்நடப்பதுகாண்க

புராணவிருத்தம்.

உடைபெரும்பண்டமிசக்கலந்தேறி
யொலிகடலீந்தியோர்துறைசேர்ந்
தடைபெரும்பதத்தாற்றூழுமென்றேடி
யறப்பயந்திறக்குவார்போல
படைக்கலவிழியாளணியொடுகலையும்
பனிமலர்த்தொடையலும்பரமாய்
இடைக்கிடர்விளைக்கவருமெலப்பதறி
யிருகையாடகளோந்தருகிருந்தாள (ருக)

இதுவுமது,

தானைசென்றார்க்கமங்கலமிடற்றுஞ்
சஞ்சலம்புடம்பிடத் தனக்கோட்
டானைசெ றடாமாத்தலைமயங்க
வல்லை தேரினைச்செலுத்தி
மீனவென்மகெண் வேல்படப்புருவ
வில்வளைத்தியோத்தியர்வேந்தை
தேனைவென்றினிக்க செஞ்சொலாளின்பச்
சிறுத்தொழிற்பலவிளைத்தாள் (ருஉ)

பொதுவிருத்தம்,

மந்திரதந்திரங்கள் மாதவமறையோர்செய்யச்
சுந்தரமிகுத்தமாதர் சுபசோபனங்கள்பாடச்
சந்திரமதிகல்யாணச் சம்ப்ரமமெல்லாங்கண்டு
அந்தரத்திருந்தே வ வரிசையாய்துசொல்வாரே (ருங)

வசனம்.

அகோகேளும் சகலலோககர்த்தருமாய் அவோகவியரிசை
சையாக நடந்தசந்திரமதியின் கல்யாண விமரிசைகளைக் கண்ணாரக்
கண்ட காட்சியைக்கண்டு அதிசயித்ததேவர்களுந் தேவகன்னிகையர்
களும்புகழ்வது காண்க.

இ௨-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

சந்திரமதிகல்யாண சுந்தரஞ்சொல்லுதி
சந்திரதேவிக்கல்லாமல் மற்றவர்க்குத்தகுமோ

அநுபல்லவி,

மந்திரதந்திரமும் நித்தியபவித்திரமும்
மகமாதவங்கள்செய்யு மதிநயமனோன
மதன் கணை-மாரன்றேவியோ
இவட் கிணை-உவமைசொல்லல
வக் கணை-அவளோயவ
ளுக் கிணை-எங்களுக்குத்தானே (சந்திர)

சரணங்கள்.

௧, அண்டகோளமுட்ட வழிக்கத்தாந்தடுமோபரி
அதுகேட்டவரேறுபூவோர் அடைந்தார்கல்யாணபுரி
எண்டிசையுமுலாவ விசைந்தநுணக்ளாட்டினார்
இயற்கையாகவேசித்ர விசித்ரகாணகள்பூட்டினார்
கொண்டலின்மண்டலத்தைக் குறியப்பந்தலிட்டார்
கோலமாமணிகளின் கொத்துகள்தொங்கவிட்டார்
வண்டுமொய்த்திடும்புட்ப மாலைகளனேகமாய்
மான்மீன்கள்போலத்தன்ன வரிசைதிருத்தெவ்வ
மண்டலந்தன்னிலிருந்த மகிமைகண்டவர்களும்
மகிழ்ச்சிகொண்டுள்ளடங்கா மையல்மிகவும்மிஞ்சி
மாய்கு வார்-மாதர்மென்மாதர்
பாய்கு வார்-மாரன்வெதுப்பாற்
காய்கு வார்-மாதவத்தோர்கள
தேய்கு வார்-பேய்குவார்பூமாரி (சந்திர)

௨, மனைமுறைக்கண்டபயிர்போல் ...தவத்தோர்கள்கூடி
மந்திரமுறைகளை மன் ...னவர்முன்னுரைப்பார்
துறைவழிதனைக்கண்டு ...க்கியவெருகள்போல்
கொடிக்குள்ளதுவிதங்கள் கொது ...லாகொடித்துரைப்பார்
தழைவிரியவனுக்குந் நா ...அகமலர்கள்போல
தந்திரங்களைக்கற்றோர் சா ...புகழ்ந்துரைப்பார்
பிழையறுமாமந்தார்க்கும் தகவாய் ...சாயரத்தைபோல
பெருமக்கள்செய்தங்க பெற் ...குருவிஷ்டர்
இறையருசியுடனேவ வெகு ...இருமணமொத்து
இனைந்துவாழ்வீர்களென்று ...வம்படனேபுகழ்ந்து
கூறு வார்-முகூர்த்தஞ்செய்து
தேறு வார்-மதிநயனையத்

சேறுவார்மகிழ்ந்துசேனை
நாறுவார்-கூறுவாராசிகள் (சந்திர)

௩, திங்களொளிமிகு முகங்களோர்சாயுறுத்த
தெரிவையர்களுங்கங்காய் பருவந்தனிற்கூடினார்
அங்கரங்களைபோக மாச்சுபமங்கிலிகள்
மங்களகெளரிகல்யாண சோபனங்கள்பாடினார்
மங்களவாத்தியங்களாற பூங்கமனவறையில்
மன்னைகதலையிட்டுசற மலர்கள்மிகச்சூடினார்
இங்கட்குடையோன்கோடி தெரிவைதியோர்கோடி
நிகழ்ந்துதங்கிருந்தார்போல தெளிந்ததேவர்களும்பாடி
தங்கம்புளகிக்கவா னந்தம்பரவியாடி
புங்கவர்களும் பொலிந்தசபையொடு
போற்று வார்-பொன்மாரியாகத்
தூற்று வார்-வாழ்த்திலென்
தேற்று வார்-மனக்கவலே
மாற்று வார்-சாற்றுவார்மணிமுடி (சந்திர)

பொது-விருத்தம்.

வேந்தனாமரிச்சந்திர விளங்கியகலைமானென்னு
காந்தனுமாதியுமென்னகளித்திணிதிருந்தபின்னு
ளேந்தலவாரிசைக்கொண்டுமிஞடனேபோத்திசேர
வேந்தலாவரித்தபொற்றேரேறியேவருகின்றுரே (இச)

வசனம்.

இப்பிரகாரம் தேவதேவர்கள் முதலானவர்களும் ஐம்பத்தாறுதேசத்துராஜாக்களும் புகழ்ந்து துதித்துப்போற்ற சதிபுமன்மதன் போலே கூடிகுலாவி கொஞ்சிமருவி சிலநாள் மாமனுடைய அபிஷ்டப்படிக்கு அங்கிருந்து அவர்கள்கொடுத்த சன்மானங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு தம்பதிசமேதமாகப் புறப்பட்டு ரதகஜதுரகபதாதிசேனைசமூகங்களுடனே நாற்காதேசிகொடுத்த பொன்ரதத்தின் மேலேறிக்கொண்டு அயோத்திபுரிக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

இ௩-தரு-இ-ம்-கனுசரி-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி.

இரதமேறிவாரார்-இராஜாதிராஜன்
இரதமேறிவாரார்

அநுபல்லவி.

இரதமேறிவாரார் மதனைநிகரான
சதிபதிசகிதசந்திர மதிபுடனேசுருதி (இரத)

சரணங்கள்.

க, ஆனைகுதிரைகளும் அஷ்டமந்திரிகளும்
சேனைகாவலர்சூழ செறிந்தசத்யரிச்சந்திரன் (இரத)

உ, இஷ்டர்புகழ்ந்திடும் வசிஷ்டர்முப்பகமேறி
இஷ்டருடன்முன்னேக எவர்களும்பின்னேக (இரத)

ங, வாத்தியங்கள்பலவொலிக்கும் நேத்திரங்கள்முழங்கவும்
யோத்தியாளவெனவர்க்குந் தோத்திரபொன்வழங்க (இரத)

ச, கவரிசாமரைகொண்டு கன்னியர்வீச
கவிவாணர்கள்புகழ்ந்து களிப்புற்றுப்பேச (இரத)

ரு, குயிலினங்களைப்போல கோதையினங்கள்வாட
மயிலினங்களைப்போல மாதர்கள்நடமாட (இரத)

சு, மாதவமிருந்த மதிதயனளித்த
சிதனவகைக்கொண்டு சிருஷயோத்திசேர (இரத)

எ, விளவுகுகல்யாணபேரி விசும்பினிற்குலவ
உளங்களித்துப்பூமாரி யும்பர்கள்தூவ (இரத)

பொதுவிருத்தம்.

தேரினிலேறிவந்த தெரிவையும்வதுவையாளும்
பாரினிற்சூழ்ந்துவந்த பலரையுமனுப்பிக்கொண்டு
காரினைப்பழித்தகூந்தற் கன்னிதன்மனங்களிக்கத்
தாரினிற்சிறந்தகானந்ததிசயமரசன்சொல்வான் (௫௰)

வசனம்.

அகோகேளும் சபையோர்களே தேரின்மீதேறி வந்த தம்பதிக ளிருவரும் தம்மைச்சூழ்ந்துவந்த கன்னோசிதேசத்தா ரனைவரையும் அனுப்பிவிட்டுக்கொண்டு அயோத்தியா புரிபட்டணத்துக்கு தம்மோடு வருகிறவர்களை யழைத்துக்கொண்டு விமரிசையாக வரும்போது மன ங்களிலுள்ள பற்பலவினோதங்களையும் அரிச்சந்திர மகாராஜன் சந்தி ரமதிக்குசொல்லிக்கொண்டு வருதல்காண்க

இசு-தரு-இ-ம-மோகனம்-அட்தாளம்

பல்லவி.

ஆசைக்கிசைந்தமனையாளே-என்ன
அதிசயம்பார்மதிப்பெண்மயிலையாளே (ஆசைக்கி)

அநுபல்லவி.

ஓசைமுழக்கங்கள் ளோமகிழ்வாயே
ஒருநாளுமகாணாத திருநாளைக்காண்பாயே (ஆசைக்கி)

சரணங்கள்.

க. முனிவர்களோதிய வதனைக்கிரிகைகள்
மொழிமாறவில்லாமல் கேஸ்தமாய்ப்படிப்பதும்

இனைப்புனங்களிற்குரவ் இனங்கள்கூடிப்பம்பைகள்
இசையுள்ளோர்மனங்களிற் றிசைத்திடவடிப்பதும்
இனகரன்பரிகள்போற் றெளிபச்சைநிறப்பாய்ந்தத்
திகிரியேறியமேடத் திரள்கொண்டாளடிப்பதும்
பௌவியானகத்தினிற் பிணைத்தோம்மேகத்தைப்
பிடியானைதனைக்கைபாற் பிணையானைபிடிப்பதும் (ஆசை)

உ, வல்லமாதவத்தோர்கள் மலையேறும்படிபோல
வனைக்கியபடத்துடன் வளைநாகங்கிடப்பதும்
கல்லுமுறைதைக்காமல் காட்டுபன்றிகள்கொம்பால்
கம்பலைவழிகளை சருகிசரிப்பதும்
சொல்லரியவயோத்திதன்னிற் சத்தியக்கொடிபோல
தோன்றும்மூங்கிற்பாம்புத் தோற்பளபளப்பதும்
வெல்லரியமுனிவ சொல்லோர்க்கும்வழிகாட்டி
விளங்கியமந்திகள் வீதிகள்கடப்பதும் (ஆசை)

ங. மதகயங்கள்தம்பியால் மலையருவிமைமொண்டு
மாதவத்தோர்களை மண்டலம்நிறைப்பதும்
கதிர்நிறைதினைகளை முந்திதனியால்கொத்திக்
கருத்துடன்மடந்தனிற் களிப்புடனிறைப்பதும்
இதமாயோமகுண்டத்தில் எரிவளர்த்திடமயில்
இயற்கையானசிறகால எழிலுடன்மறைப்பதும்
திருமார்னிவர்க எவ்வியுமுப்புரிநூற்காய்
கிரந்தம்பிலந்திகள் செகிழ்ந்நூற்றிரைப்பதும் (ஆசை)

விருத்தம்.

அந்தரியன்தருளியபொற்றேரிலேறி
அரிச்சந்திரன்மணவாளக்கோலத்தோடு
சந்திரசூரியரொருகாலெழுந்தாற்போல
சாகேதபுரிதனிற்சகலமான
விந்தைபுரிவிதியெல்லாம்பவனிவந்தான்
வேதனரன்மால்விண்ணோருளம்பூரித்து
அந்தரத்திற்பூமாரிபொழியச்செங்கோல்
ஆருமணிமுடிபூண்டானரசாளுடாளே, (௫௧)

வசனம்.

அகோகேளுஞ் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாய் அரிச்சந்திரம காராஜன்மணவாளக்கோலத்தோடு பொற்றேரேறி வீதிகள்தோறும் பவனிவந்து தேவரிஷியர்கள புகழ நவரத்தினமணிமுடிதரித்து செங்கோ சபைக்குவந்து அரசாளும்விதங்காண்க.

விசா-தரு-இ-ம் கமாஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராஜாதிராஜன் கொலுவில்வந்தான் - ரவிகுலதிலகமக
ராஜாதிராஜன் கொலுவில்வந்தான்

அநுபல்லவி.

பூமிதனை பரத்வாஜர் முதலோர் புகழ்
மேதனை மகாராஜன் சத்தியரிச்சந்திர (ராஜா)

சரணங்கள்.

௧. சிஷ்டர்புகழ்ந்திடும் வசிஷ்டர்முனிவராகிற அருள்சேர
அஷ்டவர் தங்கள்மதி தானுக்கமதெய்திடும் இச்சோற,
அஷ்டதிசையுள்ளோரு மரசன்றன்ஜெயமகுட
இஷ்டமாயெவர்க்கு பிறைவன்பொன்மாரிதர (ராஜா)

௨. வேதியர்முனிவர்கள்மனம் யோகமிப்புகழ்ந்துகொண்டாட முர
விதநியாதரர்கூடி விசித்ரக்கவிகள்மிகப்பாட (குட
ஆதிதனைமுத்தேவ விசித்ரக்கவிகள்மிகப்பாட
அரம்பையூர்வசிய ரசேந்துநடமாட (ராஜா)

௩. சத்தியக்கொடிபடைத்து நித்தியமும்வாழ்ந்திடும்மித்திரகுலதிலகன் பரிச
சகலஜர்தூதுவடமன்னர் செங்கோலாண்டிடும்மெத்தன் (அதன்
எத்திசையிலும்முன்னே வெற்றியிரக்கதங்க
ஏகச்சக்ராவை போகமுற்றுமக (ராஜாதி)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய்க் கொலுவிருந்த அரிச்சந்திரமகாராஜனைவர் தேசத்திலிருக்கைகளைய் விசாரித்து வருகிறதுகாண்க.

இராசன்-மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சத்தியந்தவறாச்செங்கோல் சதுர்பெருமைகூட்டித்
பத்தியதேவர்நீதி பாராளும்வேந்தர்நீதி
முத்தியம்மறையோர்மற்ற முந்திறந்தவர்சன்றி
நித்தியமெத்தியப்பாமல் நிகழ்ப்பதைபகல்வாய்மந்திரி. (௩௭)

வசனம்.

அகோவாரும் சத்தியகீர்த்தியென்னும் சற்குணமந்திரி மைபய் தேவர்நீதி ராஜநீதி பிராமணநீதி க்ஷத்திரியவைசியசூத்திரர் முதலானவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை தெளிவாய்ச்சொல்லும் வாரும்மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தியென்னும்மந்திரி-ராஜனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

காலமும்மாரிபெய்யக் கட்டளையொவருமுய்ய
சாலவேதிகளும்பிர்மம க்ஷத்திரியர்வைசியர்சூத்திரர்
சீலராம்வர்களீதி செல்லுவதயோத்திபோல
கோலமாய்த்தேவர்கோன்செய் கோமுறையுளதேமன்னா (௩௮)

வசனம்.

அகோகேளும் அரிச்சந்திரமகாராஜனே தேவநீதி இராஜநீதி பிராமணக்ஷத்திரியவைசியசூத்திரர் முதலானவர்களுடைய வர்ணாச்ரமங்களின் நீதிகளும் காலாகாலத்தில் மாரிபெய்யவும் நடக்கிறவிதங்களான தேவேந்திரன் ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணிவருவதிலும் அதிகமாய் நடந்துவருகின்றது மகாராசனே.

பொதுவிருத்தம்.

வாரணத்தொகுதியெழுமணிவர்யவிநம்புரக்கத்
தோரணத்தெருகடந்து சோபனம்பலசொல்ல
காரணத்திலசிவாஹிகள் மணமுயெவெவர்க்கப்
பூரணக்குடங்கமந்து பொற்கோயிலுட்புகுந்தார். (௩௯)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் தேசவிசாரணை முதலானதுகளுஞ்செய்தபிறகு இரதகஜதுரகபதாதி சேனைசைந்யங்களை ஆயத்தப்படுத்திவிருந்து பூரணகும்பங்கள்கொண்டு சகலசன்னத்தோடு கல்யாணமண்டபத்தில்மகிழ்ந்து அந்தப்புரத்தில் நடக்கிறவிதங்காண்க.

ருது-சந்திரமதிசொல்-தரு-இ-ம் பிலகரி-சம்பைதாளம்.

பல்லவி.

நம்மிருவரைப்போற்கூடி நலமுடனின்பம்நாடி

அநுபல்லவி.

இம்மகீதலத்தினின்னும் எவர்காணலாமன்று (நம்மிரு)

சரணங்கள்.

௧. நளமகாராசனுந்நேரே காதிமயந்திதானே
குளவரியும்ஸ்ரீகிருஷ்ணனுந்நேரே தோகைருக்மணிதேவிதானே (ந)

௨. தேவர்சேனாபதிந்நேரே தேவிதெய்வயானைதானே
தேவதேவர்கோனுந்நேரே தேவிஇந்திராணியுந்தானே (நம்)

௩. நித்யமாமன்மதனுந்நேரே விறைமதிரதிதேவிதானே
சத்யஅரிச்சந்திரனுந்நேரே சுவாமிசந்திரமதிதானே (நம்)

பொது-விருத்தம்.

தருவைபொற்கரத்தரிச்சந்திரன்
அரிவைநீங்கப்பிரியாமல்நிறைந்தனன்
மருவையுற்றமலர்க்குழல்வல்லிதன்
திருவயிற்றிலிற்கற்பந்திகழ்வே. (௪௰)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் மன்னனும்மனைவியும் அந்தப்புரத்திலே ரதிகேளிக்குதூகலத்துடனேயிருந்து வாழ்ந்திடுநாளில் கர்ப்போற்பத்தியாவதுகாண்க.

௫௯-தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்
பல்லவி.
கெற்பவதியானாளே-சந்திரமதி-கெற்பவதியானாளே
அநுபல்லவி.
தற்பரன் செயலினால் தரையிற்பிறந்தபோது
தன்னிகரில்லாத்தக்க தாலிபூண்டகன்மாது (கெ)
சரணங்கள்.

௧, காதல்மிகுந்திட மருவி-கணவன்றன்
கருத்தையறிந்து சருவி
களிப்புமிகுக்கப் புணர்ந்து-காமன்போர்த்
கலவியரவைபு முனைந்து
பூதலத்தினி லேவரே புனிதர்கள்
புகழுந்திடும் அருந்தவரே
பொறுமைமனத்தினுள்ளி புகழுருங்கற்பின்கன்னி
போகபாக்கியமிவர்க்கே பொருந்தியதெனத்தான்னி
புண்ணியமன்னரில் கன்னியரிவரென
வெண்ணியவசிஷ்டர்முன் நண்ணியவேள்வியசல் (கெ)

௨, செவற்பேடையைக் கூடும்-அதுபோலச்
சிந்தையிசைத்து காடும்
செங்கதிர் குலதிரன் ரதிகாந்தன்
செயல்படைத்த கெம்பீரன்
ஆசல்கொண்ட டணைந்திடவே-அட்கொண்டு
வருந்தனி பிணைந்திடவே
அநுகவைவிற்பிசைந்த புளியிற்றயிரிசைந்த
வதுபோலரவிந்தத்து ளமர்ந்தந்தவிந்துகொள்
அதாமுகலாவொழி விராமுற்றமசக்கைகொள்
விதமறிந்தவள்மனே ரதமதற்கிசைந்திட (கெ)

௩, மூனைவந்து தினத்தினிலே-பிண்டமும்
முதிர்ந்தவள் வயற்றினிலே
முன்மாதத்தினிற் சிரமும்-இரண்டினில்
முயன்றெழு புலபுயமும்
தேவகற்பனை யாலே-மும்மதியும்
தெளிந்தநற் கதியாலே
திறமாய்வயிற்பருத்துத் தேர்ந்தகான்காமாதத்தில்
திகழுமியவங்கள் சிறந்திடுகற்றினத்தில்
திரண்டெழுசுசர முரந்தனிற்மறைந்திட
பருவிமுலை நுனி கறுத்திடவும் (கெ)

௪, ஐந்தாமாதத் தினிலே-ரூமராசிக
ளதுமெய்யிற்படரை யிலே
அன்னையின் குழலவிழ்ந்து மதிசோர்ந்து
அனுவினிடையை நெகிழ்ந்து
செந்தாமரைமுகம் வாடி-செண்பகமேனி
சிவந்துருவழிந்து கூடி
செய்தவறுசுவையின் சிறந்தகாவுணவழிந்து
சேற்றாறம்பண்டங்கள் தெச்சிச்சிமென்றமிழ்ந்து
திருடனிருக்கையில் பேருளசாப்பிட
அருஞ்சுபசோபனம் பெருடன்கூடிட (கெற்ப)

௫, ஆறுமாதத்தில் சிமந்தம்-அடவுடன்
அடைந்தாளே யதுபக்கம்
அதுமுதல்நடை தளர்ந்து-காலகள்பவித்
தரிவையிவளிடை யுளர்ந்து
கூறுனகொப்பங் தனக்காய சலயங்களுற்றுக்
குணவாயல்களு மோர்பதாய்
கூறுமேழாமாதத்திற்கோமளமெய்ப்புருவாய்
விறுகொள்மதியெட்டில் விளங்குமதிநுகியாய்
குலமகளிவளென நலமுளவொன்பதில்
இலகுமதிற்செனித்திடத் தலமெலாமதித்திட (கெற்)

பொது விருத்தம்.

தற்பரனருளாற்சந்திர தயன்றவமகள்வயிற்றில்
கெற்பவுற்பத்தியாகி இனிமொழிமதியாள்மெய்யி
லற்பவமானநோயா லுளத்தினிற்கவலைகொண்டு
அற்புதமாகச்சந்திர மதிமனமயர்கின்றாளே (௯௧)

வசனம்.

அகோ கேளுஞ்சபையோர்களே கடவுளுடைய கிருபையினாலே சந்திரமதியினுடைய கெற்பத்தினாலுண்டாகிய பலவீதரான்பதனை சகிக்கப்படாமல் அறிவழிந்து சகியின்முகம்நோக்கிப் புலம்புகிறவிதங் காண்க.

௬௰-தரு-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளம்.
பல்லவி.
வஞ்சியே-இந்தவண்மையறிகிலேன்-வஞ்சியே
அநுபல்லவி.
கொஞ்சுங்கிளிமொழி மானேதிருமயி
பஞ்சமீபரற்கண் படர்ந்துதென்செய்வேன் (வஞ்)

சரணங்கள்.

௧. அசதிமசக்கையா — லங்கம்சோருதா
பசிதீவளிற்றுடல் — பதைபதைக்குதே (வஞ்)

௨. ஆயிரந்தேள் — கொட்டினதுபோலவென்
காய்துடிக்கிதேன் — காரணமறியேன் (வஞ்)

௩. நிற்கையோலவென் — சரிடையைத்திருகுதா
அறிவிலெனக்கு — ஆசைக்கிசைந்தலை (வஞ்)

வசனம்.

ஆகோவாரும்பெண்ணே சித்ராங்கி கண்களிரண்டும் பஞ்சுபோல வெடிக்குது தேகத்தில் அசதியும் கடுப்பும் வலியும் மயக்கமும் இடைவிடாமல் ஒருவேளையைப்போல ஒருவேளையில்லாமல் ஆயிரந்தேள் கொட்டுவதைப்பார்க்கிலும் அதிகமாய் தேகமெங்கும் கடுத்து துடிதுடிக்குது இதின்வலியோ சொல்லிமுடியாது புத்தியோ அடிக்கடிபேதிக்குது, நமது அரண்மனையில் வயித்தியம்பார்க்கும்மருத்துவச்சியை அழைப்பியும்பெண்ணே அப்படியேமகாபாக்கியம்மடந்தாயே.

(பொதுவசனம்) அப்போதுமருத்துவச்சிவருகிறவிதமெங்கனெ.

விருத்தம்.

சந்திரகாந்தம்போலச் சரிகைசல்லாவுடுத்திச்
சுந்திரக்கொந்தளோலை சொருகுகாதினிற்பெருமித்துத்
தந்திரயந்திரங்கள் தக்கதுான்முறையெடுத்து
மந்திரமுறைநடாத்தும் மருத்துவமாதுவந்தாள் (௬௨)

௩௮-தரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி,

மருத்துவமாதுவந்தாளே-மன-மகிழ்ச்சிதந்தாளே

அநுபல்லவி,

குருத்தாக்கரும் — தரித்தாள்முதல்
குறிகள்தீர்ந்து — மருந்துகொடுக்கும் (மருத்)

சரணங்கள்,

௧. உடற்கூறினிலேமை — யாவுமறிந்து-வைத்துறக்கமதந்து
ஓயாக்கவலை — கொண்டுலமறிந்து
இடர்விளைத்திடும் — வேளையறிந்து
ரசதுரபாத — பூசைபுரிந்து (மருத்)

௨. பருதிகுலத்துதித்தபெண்களுக்கு-மெய்ப்பாலமையறிந்து
பரசவிக்கும் — காலத்திலவர்க்கு
கருதியவிதி — மறிந்துகாக்கும்
கருத்தில்மிகுத்த — வருத்தமேற்கும்

௩. மருந்துதப்பையை — யிடையிலேசொருகி- தசவிதநாடிகளின்
மர்மங்க — ளறிந்துமனமுருகி
பொருந்தாய்போற் — பூவையைமருகி
புகழுவார்த்தையி — லமுதமபெருகி (மருத்)

சந்திரமதிசொல் விருத்தம்,

வாராய்மருத்துவச்சியே மெலிந்துமனம்
வாடுதேமதிசோருதே
பாராளுமதிபர்வெண்ணிடையினைத்திருகிமுறு
காங்கமெங்கணுஞ்சோருதே
போராடவெந்தனிந்தடைகளுங்கடுக்குதே
பிரமையாவுமெத்திகொள்ளுதே
சீராகவேயிரமதேதானெனதேதடியென்
சிந்தனியிலிருந்ததிதாலே. (௬௩)

வசனம்.

ஆகோவாரும்மாமருத்துவச்சித்தாயே தேகமெல்லாமிகவும்வாடி மதிகலங்கி இடைவிடாத்தீர்க்க துக்கமுறுதும்சோருதே என்னிதுதானடைச்சனைக்கும் கடுகடுக்கிறதேடு மனமொடுக்கிப்படபடத்தனரிம்பிபடைந்துருகிறேனம் ஒருயுகமாகுதே இதுக்கென்னசெய்குவேன்தாயே.

மருத்துவச்சி வசனம்

அம்மாமாளன்கண்ணே என்கண்மணியே நீயொன்றுக்கும்பயப்படவேண்டாமஉனக்குசேலாகோத்தமாய் இம்மமயிலும்மாதமே நீயும்புகழத்தக்க புத்திரனுற்பவமாகப்போகிறான் பயமில்லை நீ சந்தோஷத்துக்கொள்ளுமம்மணி.

௩௯-சந்திரமதிசொல-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்

பல்லவி.

என்செய்வேனம்மா-இந்தயிமிசைக்- கென்செய்வேனம்மா

அநுபல்லவி.

என்செய்வேனம்மா — இதுவென்கோலமோ
இவ்சொல்லுலோகா — வெனக்கிடுங்காலமோ (என்)

சரணங்கள்.

௧. உத்தமதேகம் - என்னுயிர்பதி - முபத்ரவமேனகம்-நடுக்கிடும்
பசாதேயிதுவென் — பாவவினையோதாகம
படைத்தபரமன்கற் — பனையோவிதுவென்ன
பாவமதிமிகுமே — யாருக்கொருயுகம் (என்)

௨. நாம்பெல்லாருங்கருட்டித்துடித்துடல் - நலவுயிர்பரட்டிக்குழிசற்று
கரும்புபோகமுழுது — சோகமிகவாருதே (என்

சோரவுகொண்டிரு — விழியுஞ்சொருகுத
சோம்பியுடலசைவ் — மொழுகாயுருகுத — (எவ)

௯. பூங்கொடிமாதே-மிகவுருத்தம்பொருக்கவொண்ணுதேகோவிதை
நாங்கொணுமென்செயவேன் — தலைவிதியைப்புறட்டுமது
தாதாசுவ்வினை — மதிமயக்குது
தயக்கமுற்றுமனஞ் — சலித்திலகுது — (எவ)

பொது-விருத்தம்.

திக்கனைத்துமுன்னுமிறைந்தபூரணமாய்
தெரிவையிணுகாத்தினின்று
அக்கண்மாநூலத்தமவ்விதிப்படியே
யாக்ரமித்தவைகுசெயலும்
பக்காப்போலவிரிப்பனைதத்திட்டுதைக்க
பாவையாதுடலமிகமெலிச்
செங்கதிர்கோடியுதித்ததுபோலச்
செல்வனுஞ்சேருடனுதித்தான் — (௬௪)

வசனம்.

ஆகோகேளும் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாய் ஒன்பதுமாத முந்நிறைந்தசந்திரமதியினுடையகெற்பத்தி லுற்பதியாயிருக்கின்ற பிண்டத்தின்சிரசிலே பிரம்மதேவருடைய யேவலுனைத்தனஞ்சயனென்பவன்விதிப்படியே பலதபலைத்து உதைக்கசந்திரமதியினதுமதி தயங்கி மனங்கலங்கி அதிவழிந்துடல்பதறித்திகைத்திம்போதுகோடானுகோடிசூரியர்ஏககாலத்திலேபிரகாசித்தால்எவ்வளவுபிரகாசமாகுமோ அதற்குப்பதின்மடங்குமேலானபிரகாசத்தையுடையவனுஞ்சந்திரமதியினுடைய கெற்பத்திலேயுதித்த லோகிதாஸன் பிறப்பதாகனைக.

கும்-தரு-இ-ம-கௌளிபந்து-ஆடதாளம்.

பல்லவி.

சாகூதியருளும்விருபாக்ஷன்கிருபையால்லோகி
தாஸன்பிறந்தானே

அநுபல்லவி.

ஆட்சியாகவேயோத் — யாபுரிதனேயா
சாட்சிசெலுத்துமரிச் — சந்திரன்றவத்தில் (காட்சி)

சரணங்கள்.

௧. நித்தியமாயவனிதலத்தருந்தவர்
நிறைந்தமாதவத்தாளின் — பம்பூன-மனு
நீதிதவறுதா சாருஞ்சத்யரிச்சந்திரன்
நிகழ்த்துந்தவத்தாற்றேவ — சடிபோன

சித்திரமாதச் சதுர்த்தசிபுதன்மருக
சிரத்தினில்மீனலக்னத் — தோண-லெரு
சிரானசௌபாக்கிய யோகமுங்கூடிச்
செழித்தகபத்திராகாணஞ் சிறந்துமுன்கான — (காட்)

௨. பருதிகுலபாலகன் பாரிலுதித்தானென்னப்
பச்சைப்பரிகளேழும் — நடிக்க-மிக
பரிவுளவேதியர் முனிவர்தபோதனர்
பணபாய்வேதாகமங்கள் — படிக்க
கருதிபடிக்கிக்கண்காட்சி கண்டோமெனக்
காசினியோர்மெத்த — கொடிக்க-நாளும்
காதலுடனுவர்றைச்ரமத்தோர்செய்
கருமங்கள்தவறுமல்களித்து — முடிக்க (காட்சி)

௩. சந்ததமுக்கிரி சங்குவம்சாதிபர்
சகலருமாசைந்தச் — சதிராட கலகல
சாமிகுருருக்மிணியான வசிஷ்டருஞ்
சத்யசிந்தனைச்சபையை — நாட
அந்தப்புதினத்தன்னிலயோத்திய
நடனசுமாசனுடன் — ஜொண்டாட்
அண்டம்புவனபி ரண்டிதுவந்தேவர்கள்
அடலகாமகிழ்ச்சிகொண — டம்பரத்தாட (காட்சி)

௪. சிந்தைமகிழ்ந்தரிச் சந்திரபூபதி
செய்த்தவப்பலன் — நிறைவேற-மிகச்
சீருள்கன்னேறை நாடாளுமதியான்
செல்வத்திருமகள் — களிகூற
நிந்தையில்லாதவ நீதலத்திச்சத்திய
நீதிநெறிதிகழத்தும் — நிலைதேற என்னும்
நித்யகல்யாணங்களுற்றிடவாழவர்
நிறைந்தபொன்பூமாரி — தினந்தினந்தூற (காட்சி)

பொது விருத்தம்.

மைந்தன்வந்துதித்தவந்தான் மகிபனுங்கோடாகோடி
யந்தமாம்பூஜதான மருமையாம்பலதானங்கள்
வந்தவரெவர்களுக்கும் வருஷித்தபின்னர்மன்னைக்
கந்தனைக்காத்திலேந்தி களிப்புறநக்கொஞ்சவானே — (௬௫)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் குழந்தைபிறந்தவன்று உதயம்முதல் அஸ்தமனபரியந்தம் எண்ணிறந்த தானதர்மங்களைப்பண்ணி பிரகாரம் முதலான அநேகதானங்களைக் கொடுத்து களித்திருந்த சந்திரமதியா

ளவன் குழந்தையைக் கையிலேந்திக்கொண்டு உச்சிமுகர்ந்து கொஞ்சி
குலாவுகிற விதங்காண்க.

[illegible]-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. தாச்சிக்குச்சடாமகனே-தாச்சிக்குச்சடா-அயோத்தி
தரணியாளெனகண்மணியே தாச்சிக்குச்சடா
பாச்சியிந்தாடாமகனே பாச்சியிந்தாடா-எந்தன்
பராவேசன்றவமகனே பாச்சியிந்தாடா

௨. கக்குச்சடாமகனே கக்குச்சடா-மாமன்
காவியரூகுங்கண்மணியே கக்குச்சடா
விக்கவிடாதேமகனே விக்கவிடாதே-த்ரிசங்கு
வேந்தனர்பௌத்ரனே விக்கவிடாதே

௩. கற்கண்டுதின்பாய்மகனே கற்கண்டுதின்பாய்-மக்கள்
கலிதவிழ்த்தகண்மணியே கற்கண்டுதின்பாய்
சர்க்கரையிந்தாமகனே சர்க்கரையிந்தா என்றந்தை
சந்திரதயன்றவப்பயனே சர்க்கரையிந்தா

௪. விரிட்டமாதேமகனே விரிட்டமாதே-உன்மேனி
வெதும்புவதேனென்மகனே விரிட்டமாதே
நேரிட்டதென்னமகனே நேரிட்டதென்ன-உனது
நெஞ்செரிதீராய்மகனே நெஞ்செரிதீராய்

௫. முகம்பாரடாமகனே முகம்பாரடா-எனது
முத்திக்கோரித்தினமே முகம்பாரடா
அகமகிழ்ந்திடாய்மகனே அகமகிழ்ந்திடாய்-எந்தன்
அருந்தவத்துதித்தையனே அகமகிழ்ந்திடாய்

பொதுவிருத்தம்.

இன்னவாறெழிற் பிள்ளையைப்பெற்றநாட்பத்தாஞ்
சென்னகாலையிற் சீருளசடங்குகள்முடித்த
மன்னர்மன்னர் மண்டலத்தெவர்களுமகிழ்ந்து
துன்னத்தூயசவ மணிதிகழ்தொட்டிலிட்டனரே. (௯௩)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் பிரசவித்த பதினோராநாட்காலையில் புண்யாகவாசனம் முதலான சாத்திரச்சடங்குகள் முடித்து மகிழ்ந்தபிறகு நவரத்னகசிதமான தொட்டிலிலே குழந்தையைவைத்து தாதியர்கள் கூடி சீருடனேதாலாட்டுகிறவிதங்காண்க.

தாலாட்டல்-விருத்தம்.

புனைபொன்காப்புப் புலியுகிர்த்தன்னுடைமுத்
தலைகள்கிண்கிணி யையமைப்பூரிக
ஈரிலகுபொன்னரை ஞாணிவைசாத்தியே
துலங்குமாமணித் தொட்டிலிட்டிடுநர். (௯௪)

[illegible]-தரு-இ-ம்-நீலாம்பரி.

பல்லவி.

ஆராரோ-ஆரிராரோ-ஆரிராரோ-ஆராரோ

அநுபல்லவி.

சீராயோத்திவாழ் செல்வனேகண்வளரீர் (ஆ)

சரணங்கள்.

௧. சீலமுனிவசிட்டன் செய்தவத்திலுதித்த
கோசலதிருக்கோமானே என் குமரனேகண்வளரீர் (சீரா)

௨. பூதலத்தோர்செய்தவத்திற் பூபனைவந்துதித்த
மாதவனேபோதமில்லர் மாமணியேகண்வளரீர் (சீரா)

௩. சாத்திரவிதிகருணர்க்கு சத்தியதர்மத்தியதீபம்
கோத்திரத்திலுற்பவித்த கோமாகோகண்வளரீர் (ஆரா)

௪. தேனேதேவாமிர்தமே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
கோனேகதிர்குலத்துக் குணநிதியேகண்வளரீர் (ஆரா)

விருத்தம்.

தொட்டிலிட்டுக்களித்துமகிழ்முக
பெட்டுத்தாம்பெருக்கிலைக்கிடக்
கொட்டிக்கொண்டாடிக் கூவியழைத்துநகை
கட்டிச்சோபனக்கையலர்பாவெய்ர். (௯௫)

சோபனங்கொட்டுதல்.

கண்ணிகள்.

சோபனமேசோபனமே சித்திகளேசர்க்குச்சோபனமே
ஆபத்பாந்தவனானசுப்ரமண்யர்க்கனுதினமுஞ்சோபனமே (௧)
முக்கணானுக்கும்முகுந்தனுக்கும் முதுமறையோனுக்குஞ்சோதிக்
கனைத்தும்புகழ்கொண்டவதரித்த தேவியர்மூவர்க்குஞ்சோபனமே (௨)
பருதிகுலத்திலுதித்தவனும் பார்த்திபனுக்குதித்தவனும்
கருதிமெய்ந்நனதித்தவனும் சொன்னசொற்கள்தவறாதவனும் (௩)
சாத்தநன்னகரானவனும் [illegible]
பெரிக்கத்திரன்முதல்யாவர்களும் புகழுந்திருநகர[illegible] (௪)
சத்யக்கத்தவறாதசாளிச் சந்திரமௌனமகாராஜா [illegible] (௫)
[illegible]
[illegible]

ஆதிமுடிவானவைகற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்தால்யோகியர்கள் கோதில்லாவேதாகமமுழக்கத்துடன் கூடிவந்தாரடிசோபனமே. (௭)

வந்தவர்க்கர்க்கியபாத்யாதிதந்து வாகுடன் பூசித்துப்போற்றிசெய்து - சேர்ந்தமாமிக்குவந்தவரவேதனைச் சொல்லியருளென நற்றவத்தோர் (௮)

மன்னவரவுந்தனக்வன்மைக்காமித்திங்க மண்டலமெங்குந்திரிந்தலைந்தோம், உன்னதமாமுன்சமூகத்தைத்தேடிவந் துளங்களித்தோமென்றார்சோபனமே. (௯)

விண்ணேரெவருக்குஞ்சொல்லரிய வேந்தனின் மிக்கச்சிறந்தவனும், கண்ணேசொடாரும்சந்திரதயன்மகள் கற்பினைமெத்தப்புகழ்ந்துரைத்தார் (௰)

புகழ்ந்திடக்கேட்டந்தப்பூவைபெண்மணம் புணர்ச்செய்யவென்றெண்ணியிருக்கும், இகழ்ந்தகௌசிகமுனியைக்கண்டு இராஜனறிவையுரைத்து. (௰௧)

கற்புமிகுந்தவன்மகளுக்கிப்பூமனைக் கணவனாமெனவே யுரைத்திடவே, பொற்புமிகுந்தமுக்கண்ணனன் திருவருள் பொய்யாதென்கண்மனக்கோரிக்கைபோல (௰௨)

அழைத்துவருவீரரிச்சந்திரமன்னனை ஆதரவாயென்றான்சோபனமே, தழைமிகுசோலை மலைகள்காடெல்லாந் தாண்டியருந்தவத்தோர்வரும் (௰௩)

விரைவில்போய்த்திசைகடந்து வேந்தனைக்கண்டு கல்யாணஞ்சொல்லி - அமரிமிகுந்தவிளித்தமதியமனுஜன் ஞாபகத்துடன்வருவாயென (௰௪)

மன்னன்றன்சுரங்களத்துடன் மகிழ்ந்தெழுந்துசெல்வதிகடந்து, நன்மையமாவருகையிலே நாகபுன்னைகதளிவனங்களும் (௰௫)

கோங்குருக்கருமவன்கரிதேக்கும் குருந்தவில்வத்தேகு தாரம், தேங்குபனைகமுகவெட்சி இவ்வியமாசவெழித்திலகும் (௰௬)

அடர்வனத்தினில்வரும்போது ஆதியாசத்திகாவலிலே- இடர்தவிழ்க்குந்தற்றேயின்றுகண்டு எதிரிருந்ததிருக்கோவிலைகண்டு ( )

சேவித்துவருவோமென்றரசன் சேனையெல்லாமோரிடத்திலவிட்டு, ஆவிதநிமையாளமந்திரியுடனே அரசனவ்வாலயத் துட்புகுந்தான் (௰௮)

அம்மணியடிபோற்றிசெய்துமிக அன்பாய்த்தெண்டனிட்டான்சோபனமே, செம்மணத்தாளிதுசெய்திடவே சிறுளஅம்மன்பரசனமானான் (௰௯)

ஆனகற்றோர்பொற்றோராய்விளங்கியப்போதரசன்முன்தோன்றையிலே-வானவருக்குமதிசயமாமிந்த வன்மையைச்சொல்லலென்றார் சோபனமே. (௨௰)

அப்போதுமாதரிப்புந்தனுக்காய் ஆதிகாலத்தில்வருணராசனெப்போதிருக் குரியோன்வருவானே எணணரியவனணைத்தி துயர்ந்த( )

பொன்றோராகு மவனைக்கண்டாவிது பொற்புடனே யவனுக்களித்து-தன்றேரென்றேதியாண்டிட்டச்சொல்லென்று சாற்றினொன்றுமகளமகிழ்ந்து. (௨௨)

உந்தனைப்போலமகாராஜன் ஒருவனுமில்லையுலகத்திலே எந்தனையீடேற்ற வந்தவனேமகிழ்ந் தேத்துக்கொள்வா யென்றாள் சோபனமே. (௨௩)

அந்தவகையம்மன்சொன்னவுடனே அரிச்சந்த்ரராசன் கண்களித்து - செந்தவருன்றேள்செய்தனனே, சேவித்தேனுன்பாதந்தொடனே. (௨௪)

ஆசிர்வசனமிகக்கூறி யனுப்புவாயென்றம்மனைப்பணிந்தான்மாசில்லா பருதிகுலோத்துங்கனைமாதரியேத்தமகிழ்ந்துவாழ்த்தி (௨௫)

தேன்மொழிச் சந்திரமதியாருனக்கே தேடிமணமாலை சூட்டிடுவாள்-நான்மொழிந்தமொழிபொய்யாது நன்மனத்தோனேநடந்திடவே

முன்னேநானேறிவந்தரதத்தை மூத்தமந்திரிக்குக்கொடுத்துவிட்டு - அன்னைகொடுத்தகனகதேரேறி ஆனைசேனைதளத்துடனெழுந்தான் (௨௭)

இங்கிதுவானபின் சந்திரதயராசன் ஒன்றேமுநாளிலே மகட்கு-மங்கிலியதாரண முகூர்த்தம் மகிழ்ச்சியுடன்செய்வதாமெனவே ( )

அன்பந்தாறு தேசந்தரசருக்கும் அன்பாய்க்கலியாணவோலையனுப்ப- இன்பமாயோலையைக் கண்டோரெவர்களும் எழுந்து கன்றேசிநன்றடைந்து (௨௯)

சந்த்ரதயன்சபைசேர்ந்த வுடன்சந்தோஷமாயரிச்சந்திரனுங் கரமானபொன்தேரேறிக்கொடி சூரியன்போலே வருகையிலே(௩௰)

கண்டுகளித்தெதிர்கொண்டு சோமகுலன் கண்டோம் முக்கண்ணனருளை நமக்கு-பண்டையநாள்தந்தநின்ற பலித்ததுபாக்கியந்தெய்தோமிகவெனவே. (௩௧)

பூரணகும்பங்கையிற் கொடுத்து புகழ்ந்து கொண்டாடி மிகத்துதித்து-தோரணவாயில் தனிலழைத்து துய்யவெண் முத்திறைலாதித்து. (௩௨)

அங்கரங்களைபோகத்துடனே உடைந்திருக்கவிடுதியிலிக்கச் செங்கதிரோன்குலச்செல்வனிருந்தான் சிருடனந்தசபைதனிலே. (௧௩)

குருவசிஷ்டர் தவும்யரிருவருங்கொண்டாடி சந்திரதயேந்திரனை திருவருளாலுன்றவத்தில்வந்த தெரிவைச்சந்திரமதியானை யிப்போ ()

மணக்கோலஞ் செய்தழைத்துவர மகிழ்ந்துரைப்பா யென்றார் சோபனமே,குணக்கோலமிட இறைத்த குருகுலவரசர்களின் வாக்கு முணர்ந்து (௧௫)

அந்தப்புரத்துக்குத் தூதனுப்பி அருந்தவச்சொன்னதையலங்கரித்து, இந்தசபைக்கழைத்துவருவீரென வேந்தின்றூதோர்கள்சென் றெழுந்து (௧௬)

மங்கலஸ்நானமாதரிக்குச் செய்வித்து மல்ரணிந்து சிறுக்கெடுத்து, தங்கப்ரகாசமுள்ள பீதாம்பரத்தை தையலாளினைவித்தரித்து (௧௭)

நறுமணப்புகைகள்சிகைக்குகாட்டிநல்லசடைநாகமிட்டுப்பின்னி சொருகுகிளித்தாழம்பூச்சுட்டிசுந்தரநெற்றிக்குப் பட்டங்கட்டி ()

சூரியசந்திரபிறையுமிக்கி - சொகுசான வெண்முத்துக் கொக்கியிட்டு, சிரியப்பாணுப்பட்டிகட்டி கட்டி சிவந்த மூக்குக்கு மூக்குத் தியிட்டு (௧௯)

காதோலைபஞ்சகலசவாளி கற்கவிழைத்தகுடைகமிக்கல்-சேரமிகுசந்தனமுருகுசொகுசானகோசுமயிருமாட்டி (௨௰)

நாகசங்கணமஸ்த்தகடகம் நாகரிகமாயலங்கரித்து - சேகரமாய் பச்சைவளையமிக்கி சிறப்பான போஞ்சுபாட்டிதொடுத்து (௨௧)

பாதச்சிலம்புதண்டை கொலுசும்பாங்காக லலங்கரித்தார் நாதமிருத்தபொற்கிண்கிணியும் நலமாகவலங்கரித்தார். (௨௨)

காலாழிபிலாழியிட்டார் கனகப்பட்டாம் பசசாங்களிட்டார் கோலகலமாயலங்கரித்து கோதைக்குப்புருவச்சிலே யெழுதி (௨௩)

வங்கிகணையாழிமோதிரமும் வாகுள்ளபொன்னி மூன்றாமயிட்டு, மங்கிலியத்துடனே யிணைகமாபு நிறைந்தபதக்கமிட்டு (௨௪)

மோகன மாலைசந்தாரங்களும் மூத்துசவரத்ந மாலையெல்லாம் தேசமிறைந்த உடைமபூட்டிதேவிக்கிசிராயலங்கரித்து (௨௫)

கண்களிரண்டுக்கும் மைதீட்டி கஸ்தூரிபொட்டையும் நெற்றிக்கிட்டு, பெண்கள்கற்பின் கொடியானதனைகளைப் பெருமைகஞ்சுகத்தால்மறைத்து (௨௬)

இறையொருநாளும்பிரம்மொன்பெற்றயிந்திர வாசிப்பட்டேடுத்துமெத்தி. அழைத்துக்கொண்டோர பாரத்துடனேவரும் ஆனந்தங்கண்டரிச்சந்திரனும, (௨௭)

காணப்பெருகிரண்டவன் போலக்கட்டழகிமுகம்கண்டவே கோனுரிவன்கழுத்திற்றங்கத்தாலியின் குயிட்டையறிந்து மனமிசைந்து. (௨௮)

மன்னன்மதிதயன்பண்ணினமோசத்தை மானிலமன்னரறியாமல், நன்னயமாய்மணக்கோலங்காணவந்த நாகரிகங்களிதேதெவேல ()

மனத்துளேட்சாத கோடறுறு மாதவர்தேனும் மதிபிரமிக்க இனத்தாரிப்படி கண்டனன்போ யெங்ஙனைகயோசிதொப்புவரோ ()

ஆயிரத்தெட்டுமொத்துக்கு மேலாம்அபாரஞ்செம்ங்கள குத்திரத்தான், செயிலழயான் கழுத்தினிலிருக்கச்சிறக்க வருந்தவத்தோரை கேட்டு. (௩௧)

என்னையழைத்திங்குன்னைப்பிடித்த பேர்க்குமோவென்றுசோபனமே, அன்னை பிதாகுருதெய்வம் நனையாதோ ஆதித்தன் குலத்தோர்க்குமேக்காதென்றார் (௩௨)

அந்தமொழிகேட்டம்புலி குலத்தோன் அரசனே வாயுமறைந்து, இந்தமகாராஜன் சொல்வதுங்க ளிதையமதிலிதோ வென்றுரைக்க. (௩௩)

அவ்வுரைகேட்ட தரசரெல்லாம் ஆகடியமிது வென்றுரைத்து ஒவ்வுமோயிம்மகாராஜனுரைப்பது உலகிலேயிலைப் பழிக்காரோ. (௩௪)

சத்தியவானென்றுபேராச்சே ஜகமுழுதுமிப்போ தாரச்சேஷித்தியமுங்கோடி பொய்யென்றுசொல்ல நெஞ்சந்துணியாதோ மற்றவர்க்கு. (௩௫)

என்றுசொல்லக்கேட்டெழுந்து ராக்ஷதரதுயன் எல்லோருங்கேளும்பிரியதிசயத்தை, அன்றுமுக்கணான னெனக்குத்தந்தவர மாயிதாவேயென்மனதிலனவன் (௩௬)

இவ்விதம்சொல்லி வேறல்லகண்டீர் என்றன்விலத்த சந்திரமதிகவனமதாக்கைத்தொட்ட சூமாங்கலியக் கனகமாக்கத்திலே யெறித்தார். (௩௭)

ஆகாசவாணியம்மாளும் நீரையாகமமிற்ந்து கையில்வாங்கி - எகனைநிமிலேயுள்ளநிமிழந தேறுவாயொன்றினைற கழுத்திலிட்டார்

இந்த அதிசயந்தன்னை யறிந்தவ் விருந்தவன் பார்த்து மன்னவரும், உந்தன் மகள் கற்பினுக்கிராமுலகிலெவருண்டோசொனைவே ()

துதித்துப்புகழ்ந்து கொண்டாடையிலே தெளமியர்வசிஷ்டரி ருவருமாய், மதிச்சந்திரமன்னவனை மங்கையைத் தன்னருகாக வைத்து (௬௰)

வேதவிதிகள் தவறாமல் விண்ணவர் வேதியர்யாவரையும் - பாத பூசாவிதியாவுஞ் செய்து பாங்காய் வநாவரர்பூசைசெய்து (௬௧)

காணிக்கையாகக் குறையில்லாக் கனகமாரி யாகவேசொரிந்து- பாணிக்ரகணம்பண்ணிக்கொடுத்து பரிமளமிகுந்த பூமாலைசூட்டி ()

இஷ்டமித்ரபந்துவர்க்கத்தோர்க்கு யோக்யமான வெகுமானஞ் செய்து-இஷ்டருக்கெல்லாம் வஸ்த்ராபரணநிபூரிச் சிலவுடனன்னப் ரதானம்பண்ணி (௬௨)

அன்யதேசத்தரசருக்கும் அன்புடன்தாம்பூல வகைய ளித்து, இன்பமாய வரவேற்றுவரவெழுந் மிகுயானைகுதிரைதந்து ()

ஊர்வலம்வந்தார் தேவேந்திர போகமாய் உத்தமெவருமனங் களிக்க, நீர்வளமிகுமயோத்திநகராரும் திருபனிச் சந்திரனுல்லாச மாய் (௬௩)

கோடிமதன்ரதியோல் விளங்கி கூடிபுலவி புளங்களித்து, நா டிமன்மதன்போரினிற்சுகித்து நல்லகொக்கோகமுறைபுணரக் (௬௪)

செற்பசின்னங்கள் மிகுந்திடவே கிளிமொழி யாளொழின் மச க்கைகொண்டாள், விறபனத்தாருடல் நாளுக்குநாள் வேறு வேறு விதமாய்விளங்கித்து. (௬௭)

அன்னம்வெறுத்து நடைதளர்ந்து அரோசகமாகியறுசுவையும், மன்னியமாய்க் கண்ணிற் கண்டதெல்லாமுன்ன நாடுமைந்து மாத மாசகவிதன்ன (௬௮)

சூலாய்ப்பிடித்து மேனிமிக்கி சொர்ணபுட்பாதி வகை சூடி பா லிதன முலையுடனே பஞ்சபட்சபரமான்னமிட்டு (௬௯)

அந்த ஆறுமாதந்தன்னில் சீமந்த மன்றறிவைக்கு ஜக்குப் பி ரிதான லயிக்கா ராறுத்தபத்துமாதங்களாயிலும் விரகேமேவியடிநாம் போனதம் (௭௰)

நாலிரவுநிர்ணய பொழு தெந்த மேவியாய் கன்னிகையைப் பாதுகாத்துவருவார் தானொன்று வயிற்றுவலியெடுக்கத் தாதியர் தனைத்தகுப்போயுரைத்தார். (௭௧)

அந்தட்சணம் பஞ்சபட்சப்ரமான்ன மானவுமுகுந்தாட்டி யாக நித்த, தாதபுட்பாதி தாம்பூலங்கற்றுகருதாந்தோழிகள்மகிலாருதாக

அந்தவீட்டிக்குட்செல் திருக்கையிலே அன்று தந்தசிகதுரதிரு மையாலக்குறையேதுமில்லாமல் இவசரிகேசுபோல் குழந்தையிறக் தருகேட்டாசன் (௭௨)

எழுவகையானதிர்த்தங்கள்தம் எவருக்கும்பிஜதானமிதந்து-பழு தில்லாப்பத்தாகனசாத்திரியே மக்குக்கெல்லாம்வரவழைத்து (௭௪)

பதினோராகாலுதையத்தில் கனோர்லநேமி பட்டணமெங்குமலங்கரி த்து, இதவராயஞசவர்ணகோலமிட்டு விளக்குவயரத்காலாத்திகொ ண்டு (௭௫)

மருந்துவேலையசுர்ணவகையுடனே மங்கிலியப்பெண்களெல்லா ரும், விருந்துக்கெருந்துவருவரும் விளக்குகவுரிகல்யாணம்பாடி ()

சுப சோபனங்களாக நிகழ்வென்மெய்ந்த சுமங்கலிபெண்கள்பொவரு ருக்கும், விபவமிகுபட்டுச்சேலைரவிக்கை வேண்டியவரத்பூஷணா முமை (௭௭)

தந்துபக்குவங்கவுகொண்டாடி தயவானாநன்றுகூர்த்துமதிக்- இக்குரிதிகுலத்தனிக்கவெப்பு ஏறுவலைதிர்த்தங்களாலவட்டி ()

நிருபனுகிருட்காரவைத்து நிறைந்தசர்க்கர்மம்யகொழுதி கு ருவசிஷ்டர்லோபிதாசனென்றுகொண்டாடும் நாமகர்ணஞ்சூட்டி ()

வந்தரிறைந்தசன்மாதவத்தோர்கட்கு வாரியாய்பிஜதானமிதந்து ஐந்துவகைபூசசத்தியுடனே யாவர்க்குமன்னபானமிதந்து (௮௰)

கர்ணன்குடைவப்பழித்தெனக்கும் காசினிதன்னிலுள்ளாரெ வர்க்கும், சொர்ணமாரியாய்பொழிந்திடப்பெருங்கிழந்து குணமிட்டா டி சோபனமே (௮௧)

இத்திறமாய்க்கிலகாளிருந்து ஏழெட்டுமாதருமானபின்பு, பஞ் இனிதன்னையழைத்தரிச்சந்திரன்யாங்காமயோத்திக்கிணீடகு (௮௨)

சித்தமகிழுவபொன்றனைத்த சேதியதந்தை தனக்குரைத்தா ன-உத்தமத்தருணத்திலமிழ்ந்து உவிதமாய்சதனக்கொடுத்து ()

மெத்தமகுமகனைத்துதித்து மெய்யர்க்குமிகப் புத்திசொல்லி சத்தமதியுடன்வாழ்மீனென்று சோமகுலத்தரசனனுப்ப (௮௪)

புத்ரகளத்ரமித்ராதியுடன் பூபனிச்சந்திரனெழுந்து, புத்ரகள த்ரத்துடன்கனகத்தேரில் பொற்புடனேறிவழிகடந்து (௮௫)

மித்ரர்கொண்டாடி மயோத்திநடைந்து மேதினியிலமிகுவாழ்வ டைந்து, புத்திமிகுந்தகச்சத்யகீர்த்திமுனம் போல்வெகுநிர்புசர்ளைச்செ லுத்தி (௮..

நித்தியதானதர்மங்களுடன் சோமசுவைக்குடர ஜனகமகராஜனுடைய தர்மத்தைவிட்டு ஞானசாண்டாளச்சந்திரனிருந்தான் சேயனமே (௭௯)

—※—

பள்ளிக்கூடத்துடபாத்தியாய சபைக்குவருகிற

விருத்தம்.

தாவளிபோலிசத்திரிக்க நாலுகுலத்தியத்தோகாக்கிற
செல்வியசல்விசெல்வித் திருமணங்புணர்ச்செய்யும்
பாலகிசிலோதலைக்கும் பருவமீதென்னவனக்கு
நால்விபசுதிர்குருநேதா குபாத்தியாயருமைக்தாரே. (௮௰)

வசனம்.

அகோகேளும் சபையோர்களே இப்பிரகாரமாய் வடகுசல குதிர லோகிதாசனுக்கு நூதாவதலயதுபிறதாநடேனை தவ்முறைமு மிமுறையாயுள்ள வசிஷ்டரிஷி சம்மந்தமான உபாத்தியாயர்வந்து ராஜகுமாரனுக்குப்பள்ளியில் அவக்குந்தருணமாச்சுதென்று சட்டாம்பிளையை நாடிவருவதுகாண்க.

சுசு-தரு-இ-ம்-உசேனி-அடதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. அரிச்சவடிவருக்குவாய்பாடமும்
ஆத்திசூடிபடியுங்களென்று
வரிசொருவிரைதிருத்திக்கொண்டே
பாத்தியாயர்வந்துதோணினார்

௨. பாருமொழிகள்பேசிக்கொண்டு
பருதிகுலத்தோர்சேர்க்கொண்டு
வாருள்ளவல்லவாட்டேவிக்கொண்டு
பாத்தியாயர்வந்துதோணினார்

௩. மடிதன்னிலெழுத்தாணிதிருகூசி
மலையாளத்துபபாக்குப்புட்டியுஞ்சொருகி
விடியுமுன்பள்ளிக்கூடத்தைநோக்கி
வேதியர்வந்துதோணினார்

௪. நெத்திதனில்திருசந்தனமிலங்க
நேத்திரயட்சதைப்பொட்டிலங்க
புத்தகங்களைக்குளிமிக்கிக்கொண்டு
போதகனார்வந்துதோணினார்

௫. நிசைதனிலுதமாலைதரித்துக்கொண்டு
சிருள்கைவித்பிரப்பங்கோலுங்கொண்டு
வலசங்கேள்கலைக்கினைக்கேட்டுவிருந்துகொண்டும்
பாத்தியாயர்வந்துதோணினார்

உபாத்தியாயர்-சட்டாம்பிளைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அடாவடா சட்டாம்பிள்ளை ஆத்மஞானியனெங்கே
நிடாரிக்கப்பனெங்கே சித்திக்கனேசனெங்கே
நடாபிடாச்சாம்பனெங்கே தாணாவராயனெங்கே
கொடாதகண்டகனைச்சேரக் குருவனிக்கோபாலனெங்கே.

வசனம்.

அடாவடா சட்டாம்பிள்ளாய் நிடாரிக்கப்பன்சித்திக்கனேசன் நடாபிடாச்சாம்பன் தாணாவராயன் கொடாதகண்டகனைச்சேரக் குருவனிக்கோபாலன் இவர்களெல்லாம் எங்கேபோனார்கள் சொல்லுமப்பிள்ளாய் சட்டாம்பிள்ளை.

சட்டாம்பிள்ளைசொல்-விருத்தம்

ஐயனே கேளுமந்த அலப்பதருதாமோதரன்றான்
கையிலோலைக்கொண்டு கரும்புவாங்கவாய்ப்போனான்
பையவேயவனைத்தேடி பசுபதிநாடக்குப்போனான்
வையகத்தவனைக்காண வாருடன்யான்போயவாரேன். (௮௧)

வசனம்.

அகோகேளுங்கோய்யா சுவாமி நச்சுவாய்த் தாமோதரன் ஒருநா சுவடித்துக்கொண்டு கரும்புவாங்கவருகிறேனென்றுபோனான், மெ ள்ளமெள்ள அவனைத்தேடிக்கொண்டு பசுபதியும் தொடர்ந்துபோனான் அவர்களையான்போய்தேடிக் கண்டுபிடித்துக்கொண்டுவருமபடி போ ய்வருகிறேனையா சுவாமி.

உபாத்தியாயர்வசனம்-அனால் அதிசீக்கிரத்தில் வந்துவிடும்பிள்ளாய்.

உபாத்தியாயர்-லோகிருதுவை விறுவுதல் விருத்தம்.

உண்டுகொண்வருவேனென்று ஓடியபாலகிருஷ்ணா
கண்டுகொண்வெகுநாளாச்சே கபடனேவாவென்முன்னே
குண்டுனிபோற்றிரிந்தாற் கோதண்டத்தனிற்போட்டே
கண்டுகொண்டாய்நீதோப்புக் கரணங்கள்போடுவாயே. (௮௨)

வசனம்.

அடாவடாபாலகிருஷ்ணா உன்னைக்கண்டு வெகுநாளாச்சுதே என்கேதாயவுசெய்து என்முன்னேவா உன்முகத்தை நான்பார்க்கட்டும் குண்டுனித்திம்மனைப்போலே கண்டகண்டவிடமெல்லாந் திரிந்தால் உன்னையுமவனைப்போலே கோதண்டத்தில்மாட்டிவிடுவேன் மீன்ப பிள்ளையாய்ச்சுகேயென்று முன்பின்யோசித்துப்பார்ப்பதைத் தேத்திய கக்கண்டுகொண்டாயல்லது இப்போது தோப்புக்கரணங்கள்போட டாபோடு.

பாலவிருத்தனைச்-சொல்விருத்தம்.

ஐயனேசிறியனல்ல வறிவிலான்பிழைபொறுத்து
உய்யவேசெய்வித்த உபத்ரவம்பொறுக்கமாட்டேன்
துய்யனேமூழுந்தாளிரண்டும் தொடுத்திடல்லின்றுநிப்போ
செய்யவாவென்னைக்காரும் திருவடி சரணமையா. (௭௧)

வசனம்.

ஆ கோவாருங்கள் கருணையிருத்தனென்னையென சிறுவனும் அறிவிலனுமாகியநான் இத்தனைகாலஞ்செய்துவந்த பிழைகளியாவையும் மனம்பொறுத்துக்கொண்டு நான் இன்றுமுதல் விளையாடப்போகாமல் புத்திமதிபிடித்துவி இரட்சிக்கவேணும்மையல்லாது இவ்வளவு கொடுமைசெய்து துன்பத்திலுள்ள பொறுக்கமுடியாது எனது முழுந்தாளிரண்டையுங் கட்டுவித்து தேகமெல்லாமுங் கட்டுவதுதானவ்வுசெய்தது மனம்பொறுத்துக்கொள்ளும் உமது தாமரை மலருக்கு ஒப்பான திருவடிகளுக்குச் சரணஞ்சரணமையாவாமி.

இந்தவிடத்தில் அவ்வயக்காஜதேசத்து இராஜாகுமாரனுங்கூடவந்தாக முன்னாலைவிருத்தனும் தருவும்பாடிக்கொள்க.

மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

இறைவனற்கருணைபடைத்தவினியகட்டியனேகேளாய்
முறைமைசேர்போத்தியாரும் முன்னைவல்குழந்தைக்கின்று
இறைமையாய்மகிழ்ந்துகல்விச் செல்வியின்மனைஞ்செய்விக்க
விறைவிருப்பாத்தியாரை யோமாயழைத்துவாராய். (௭௨)

வசனம்.

ஆகோவாரும்பிள்ளாய் வரப்பிரசாதியான கட்டியனே நமது அரிச்சந்திரமகாராஜனது குமாரனுகிய லோகிதாசனுக்கு கல்விக்கல்யாணஞ் செய்விக்கும்பொருட்டாய் கனம்பொருந்திய உபாத்தியாயனை யழைத்துவாரும்பிள்ளாய் கட்டியனே.

கட்டியன்வசனம்.

அப்படியே அழைத்துக்கொண்டுவருகிறேன்மகாப்பிரபோ.

கட்டியன் உபாத்தியாயருக்குச்சொல் விருத்தம்.

வக்கணைமிகப்படிக்கும் வாத்தியாரையாபோற்றி
இக்கணத்துள்ளோர்போற்றுந் திருவடிக்கமலம்போற்றி
மூக்கண்ணனருள்மிகுந்த முன்னவனுன்றனைபோற்றி
பொக்கணவழைத்தாரிப்போ பொற்புடனெழுந்துவாரீர்.

வசனம்.

ஆகோவாரும் கல்வித்திறமுள்ள உபாத்தியாயரே நமஸ்காரஞ் சுவாமி, நல்வரம்பெருமைபடைத்து வாழ்வித்திறந்த இராஜாராஜக்க

ளும் துதிக்கப்பெற்ற அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய குமாரனுகியலோகிதாசனுக்குக் கல்விக்கலியாணஞ்செய்விக்கும்பொருட்டு அதிசீக்கிரத்தில் தங்களை சமுகத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுவரும்படி ஆக்ஞாபித்தார் ஆகையால் தயவுசெய்துவரவேண்டுமையாசுவாமி.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

அப்படியேவருகிறேன் கூடவும்பிள்ளாய்கட்டியனே.

உபாத்தியாயர்-இராஜசபைக்குவருகிற-விருத்தம்.

கட்டியன்சொன்னவாறு கழலிணைதுதித்துப்போற்ற
எட்டிரண்டறியாப்பாலர்க் கெவ்வறைநைபுணர்த்தவேண்டி
மட்டில்லாச்சிவஞ்சோ டுபாத்தியாயருமெழுந்து
அட்டியில்லாதுசெங்கோ லாண்டிடுஞ்சபைவந்தாரே. (௭௩)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் சரணஞ்செய்துசொல்லிய கட்டியக்காரனது வார்த்தையைக்கேட்டு திவ்யஞான பரிபூரணராகிய சச்சிதானந்தசொரூபத்தை யறிந்தானுகும்படியான லோகிதாசனுக்கு ஸர்வசாஸ்திர புராணுகமங்களின்மர்மங்களை உபதேசிக்கும்பொருட்டு பாளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர் அரிச்சந்திரமகாராஜன் சமுகத்துக்குவருகின்றார்.

சௌ-தரு-இ-ம-மத்தியமாவதி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

வந்தாரையா-உபாத்தியாயர்-வந்தாரையா.

அநுபல்லவி.

வந்தாரையாஇதோ சித்தாமணிகளோதும்,	வண்மைதரும்விவேக மேதைக்ளுடன்கூடி. (வந்தா)

சரணங்கள்,

௧. சங்கரநாரயணர் சச்சிதானந்ததை அங்கரங்களைப்போ அரியவேதாகம	பொற்பதம்போற்றி நித்தமுக்கொழுதேதுதி கங்களிலெங்கவே முறைகளுந்தும்கவே (வந்)
௨. சொல்லியாகவிப்ரசா சிருட்டனையோதும தொனைவசொன்னரி அவனிமிசெலங்கனும	கல்வியர்சொல்லொழி செல்வாக்குடனுழி யனொத்திரோமாதி விளங்கியபரஞ்சோதி (வந்)
௩. சபபன்னபானதுகனிலு தகவாபுணர்விக்கும்	பிதவைபோதி தந்திரமதிழுதி

ஒப்பிலாவயோத்தி — இரைக்குங்கல்விச்செல்வர்
உலகுள்ளோர்பாலகர்க் — குபதேசம்பிகுஞ்சொல்வர் (வ)

கட்டியன் வசனம்.

அகோ இராஜாதிராஜ இராஜகெம்பீர இராஜராஜேசுவர அகண்டபண்டலமார்த்தாண்ட குலோத்பவ சரணாகதசரணமையா மகாராஜனே பள்ளிக்கூடத் துபாத்தியாயர்வந்திருக்கிறார் மகாப்பிரபோ.

இராஜன்சொல்-விருத்தம்.

ஐயனேவருவிருக்க வடிமலர்சரணஞ்சுவாமி
செய்யவர்மருவுங்கல்விச் செல்வியின்மனைமுயிப்போ
துய்யலோகிதாசனுக்குத் தாரிசனிற்செய்வித்தென் றம்
உய்யவேமனங்களித்தேன் உபாத்தியாரையாபோற்றி (என)

வசனம்.

அகோசரணஞ்சரணமையா உபாத்தியாயரே

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

தீர்க்காயுஷ்யமஸ்து ஸகலஐஸ்வர்யாபிவிர்த்திரஸ்து சமஸ்தமங்களாநிபவந்து நிரந்தரம் ஸத்யதர்மபரிபாலனசித்திரஸ்து.

இராஜன்-வசனம்.

சுவாமி இன்றையதினம் நமதுகுமாரனாகிய லோகிதாசனுக்கு கல்விச்செல்விமனையென்னும் வித்யாப்பியாசம் பண்ணிவைக்கவேணுமென்கிற மனோபாவத்தினாலே தங்களை எமது சபைக்கழைத்தனுசரிக்கப்பித்தோம் தேவரீர்திருவுளமகிழ்ந்து உபதேசஞ்செய்வித்து பள்ளிக்கூடத்துக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் வாரும் பிராமணோத்தமரே.

உபாத்தியாயர் வசனம்.

அப்படியே தர்மநீதிசகலசாஸ்திர புராணேதிகாசங்களும் உபதேசித்து அழைத்துக்கொண்டுவருகிறேன்மகாராஜனே.

பொது-விருத்தம்.

அவனிமிசைபூர்ணசந்திரனேகர்வந்துதித்ததுபோலப்
பவனிவந்தனைகுதிவா பருதிகளுலாவுமாப்போல்
கவனிதிகொழிக்கும்பள்ளி கன்குறப்படிக்கவேண்டித்
தவனெறிமிசுந்தலோகி தாசனும்வருகின்றானே (எ)

வசனம்,

அகோகேளும் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாய் உபாத்தியாயனை அழைத்துவந்து யதோசிதாஸனமளித்துபின்பு சகலவித்தையின் வென்று நிர்ணயிக்கக்கூடாத சந்திரசூரியாள் பூலோகத்தில் பிரகாசிப்பதுபோல லோகிதாசனென்பவன் சப்பன்னபாஷைகளும் சகலகால

வித்தைகளும் கற்றுணரும்பொருட்டு வித்தச்சபைக்கு வருவது காண்க.

௬௯ தரு இ-ம-சுருட்டி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

பள்ளிக்கப்படிக்கவந்தானே-லோகிதாசன்
பள்ளிக்கப்படிக்கவந்தானே

அநுபல்லவி.

பள்ளியிற்படிக்கவென்று பாங்குள்ளதோழர்கள்சூழத்
தெள்ளியகல்விச்செல்வத்தாற் றினகரன்குலதழ்தோர்வாழ (பள்)

சரணங்கள்.

௧, நெற்றிதிலக — மின்னவே-மாற்றிழந்து
திறைந்தவைபூர — ணங்கள்துன்னவே
வைரமிழந்தமெஜாம் — சற்குருபாதுபயம்
புத்திசந்திக்கிபின்று — பொற்புட்னேயமேயென்று (பள்)

௨, தண்டைச்சிலம் — பொலிக்கவே-தேவர்புகழும்
தாரணியனாள — ளிக்கவே
பண்டையாதிநீதி — பலவும்தெரிந்துகொள்ள
அன்னையின்மனவந்துநின்று — ஐயர்சரணமென்று (பள்)

௩, கவசக்குல்லாவு — மணிந்து-விளங்குமெய்யில்
நல்முத்தின்குளி — புனைந்து
தவகுலத்தோரணிடையில் — சரிகைசோமனுமுடுத்தி
புவனத்தோர்க்குகுதன் — பூபனரிச்சந்திரன்சுதன் (பள்)

விருத்தம்.

வந்தலோகிதன்றாய்தந்தை வாகுளபருந்தவத்தோர்க்
கர்தமாம்மலேல்கரித்து ஆசீர்வாதங்கள்பெற்று
செந்தவத்துபாத்தியாயர் சிற்பதம்போற்றிசெய்து
ஏர்தனுக்கருள்விசொன்ன இனிதுபதேசிப்பாரோ (எ)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் வந்தலோகித குமாரனானவன் தாய்தந்தையர்களை வந்தனஞ்செய்து மாதர்களைபோற்றிசுகமாய்ஆசீர்வாதங்களைபெற்றுதவமிகுந்த உபாத்தியாயரிடத்தில் வந்துசரணடைந்து எனக்கு சகல சாஸ்திர புராணேதிகாசங்களும் உபதேசித்தருளுமென்றபோது அவருபதேசிப்பதுகாண்க.

௬௭-தரு இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆடதாளம்.

கண்ணிகள், உபாத்தியாயர்சொல்-தரு,

ஹரிஓம்நமோநாராயணாயவென்று
ஆதிக்ராதச்சாங்கள் ஓதும்பிள்ளாய் நீ-ஆதி

லோகிதாசன் - தரு,

(லோ) வரிசைதப்பாமலேனான்வாசித்துக்கொண்டேனினி
வாசிப்பதைப்போதித்து வாருமையா-நான்-வாசிப்பதை
(உபா) மேவுமுயர்பன்னிரண்டு மெய்பதினெட்டுமாக
விளங்குமிவ்வுயிர் மெய்களாரையும்பிள்ளாய்நீ-விள
(லோ) கூறுமுயர் மெய்யெலாங்குறிப்பறிந்துக்கொண்டேனினி
குணமாய்ப்படிப்பதென்னகூறுமையா-நான்-குண
(உபா) ஆத்திச்சூடி-வேமுதத் துலகநீதிலக்கங்கள்
அடவுடனேபடித்துவாரும்பிள்ளாய்-நீ-அட
(லோ) சூத்திரங்களவழுவாச் சொல்முறைகளறிந்தேன்
சுகமாய்ப்படிப்பதென்ன சொல்லுவீரையா-இனி சுக
(உபா) எணகுவடிகிழ்வாயிலக்கம் இசைந்தகுறிமாறனும்
இயல்பாய்ச்சட்டங்கணக்கும் எழுதும்பிள்ளாய்-நீ-இப்
(லோ) மன்விண்ணோர்களபுகழும்மா தவரோநீர்சொன்ன
மாற்றமியாவும்பெற்றேன் வந்தேனையா-நீர்சொன்ன-மாற்ற
(உபா) மன்னுதிவாகரமநிகண்டுநீ திசாரமும்
மகிழ்ச்சிதரும்நன்னூலும் ஓதும்பிள்ளாய்நீ-மகி
(லோ) துன்னுபுகழனைத்தும் குறைகளும்காலத்து யாரும்
துகளறவென்றனுக்குச்சொல்லுமையா சுவாமி-துகளற

விருத்தம்.

சோழமன்னன்முதலைம்பத்தாறுவரும்
ஆழமின்சாயுகநிசாடனே
வாழவென்றடி பேர்ந்தியெழுந்தனர்
தோழர்பின்னுமங்கலழைக்கதொடர்ந்துவார் (௭௯)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் லோகிதாசன் வாசித்துக்கொண்டு வரும் காலத்தில் கல்யாணத்துக்கு வந்த சோழர்முதலான அன்பத்தாறுதேசத்து இராசர்களும் அரிச்சந்திரமகாராஜனைவாழ்த்தி அவரவர்கள் தமது தேசத்துக்குப்போனபிற்பாடு காசிராஜன் பள்ளிக்கூடத்துப்பிள்ளைகள் லோகிதாசனைப் பள்ளிக்கூடத்துக்கழைத்து வருகுதாகண்க.

௯௯-தரு-இ-ம்- புன்னாகவராளி டெண்டையதாளம்.

பல்லவி,

வாடாலோகிதாசா- பள்ளியிலோத-வாடாலோகிதாசா

அநுபல்லவி,

வாடாலோகிதாசா வசிஷ்டர்கிருபாகடாட்சா
சாடானதோழரோ டிருந்தாறும்படிப்போம் (வா)

சரணங்கள்.

௧, செய்திவினைகள் விட்டா-அழியாத
செல்வந்தனை நாடா
வையகத்தோர் மதிக்க-உன்னை-யென்றும்
வானோர்கள்துதிக்க
செய்யமனைஉவந்து சிறக்கபந்தனைவிட்டு
செங்கமலமாமுகம் துலங்கவேபக்கமிட்டு (வா)

௨, சாலவெனவேநா பூசடா-அழகம்போற்
சந்தமொழிக்கு [illegible]
காலங்குறைந்து செய்ய மாதாபிதாக்
கரிணபக்திதாழு [illegible]
கோலவிழிகடுமாக நிட்டிக்கும்விபின்னி
குலமைவிளக்கிடும்மாது பக்கியமமுன்னி (வா)

௩, அன்புடனே நடைவாயா-என்கட்டும்
அறிக்காதலறி கடவடா
தென்புடனே சாருமப்பதுபருவனைச்
செப்புமொழிகள்தானறுவாய்
இன்புறவொருபக் கங்கணிலேவிருப்பர்
விருந்துபடிக்கவே மென்றமகிழ்ந்திருப்பாய் (வா)

௪, ஸத்யதர்ம பரிபாலா-அனுதினமும்
ஸாதுஜனனி கூலா
நித்யதானதி காரா-உலகோர்க்கும்
நிறைந்தமோகனா காரா
வித்யாஸமென்னதே. விலகும்மனைவிருள்
விரைவினிற்பெறுவாய்நீ வேதியர்திருவருள் (வா)

உபாத்தியாயர்சொல் விருத்தம்.

செங்கதிர்குலத்துதித்த செல்வனே லோகிதாசா
மங்களவிளக்கின்முன்னே மகிழ்ந்துநீயாதல் [illegible] எல்லோம்
எங்களையெடுத்துவந்த யெழிலுறவணக்கொப்பித்தும்
பொங்கமாய்காலவேளைப்புசித்துநீவருகுவாயே (௮௰)

வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் லோகிதாசா நேற்றிராத்திரி விளக்கின்முன்னே படித்த பாட்டுகளியாவையும் எனக்கு ஒப்பித்துக்காலைசாப்பாட்டுக்குப்போய்வாரும்பிள்ளாய்

லோகிதாசன்சொல்-வசனம்.

அப்படியேஒப்பித்துப்போட்டு போய்வருகிறேனையா சுவாமி,

விருத்தம்.

இன்னெறியிலோகிகளுக் கேழுவயதென்ன
தன்னெறியிலெள்ளளவும் தாட்சியில்லாச்செங்கோல்
நன்னெறியுடனுமந்த நாளிலமரேசன
மின்னெறியுடனுநகர் மேன்மையிலசொல்வாம்.

வசனம்.

இவ்விதமாக லோகிதாசனுக்கு ஏழுவயதளவும் நடந்தேறிவருங் காலத்தில் அரிச்சந்திரனெனவன் சத்தியதர்மந் தவறாமல் செங்கோல் செலுத்திக் கொண்டுவந்தது சொன்னோம் இப்பால் தேவேந்திரமகா ராஜனாலாளப்பட்ட அமராபதி பட்டணத்திலுடைய வைபவங் கிளைவிது சொல்லத்தொடங்குவதுகாணக்.

விவாககாண்டம் முற்றிற்று.

விருத்தம் அக தரு-௩ அ-கவித்துறை ௧
வெண்பா-௧-சிந்தியம்-௨.

மூன்றாவது.

இந்திர காண்டம்.

அமராபதிபட்டணவருணனை

தரு இ-ம் கல்யாணி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அமராபதியின் அழகினைச்சொல்லவாதிசேடனலாகுமோ

அநுபல்லவி.

கமலக்கண்ணனுருக் — கண்ணனும்போதனும்
திருவைசேர்ந்துபத்து — முகவோடுதேவரும்
விமலராமநாற்பத்தெண் — ணாயிரமரிஷிகளும்
விளங்கியமயோர் — பூலோகங்காத்திடும் (அமராபதி)

சரணங்கள்.

௧. மாடமாளிகைமேடைமாமதில் மண்டலமின்னமதிலுருப்புக்களும் தங்கமயப்பிரவேசவாசல்களும் மருடேதாவா இருப்புக்களும் படிக்கன்னிவழுத்திய நவமணி யாற்செதுக்கிப்பொருப்புகளும் ஆன்டமனாவிய கூடகோபுரங்களும் அலங்கார வேதிகைபா

(மறுபக்கம்)

நாடகமாடிய — சாலைகளுமிக
நாககீசமான — வேலைகளுமநேக
கூடமாமாடியுங் — கொத்தளமுநல்ல
குலமன்னர்கூடிக் — குலாவிருக்குமநல்ல
கோடாங்களுங் — கொம்மைசயனாலைகளும
ஆடரங்களை — யமையவமர்ந்தவல (அமரா)

௨. வேதசாஸ்திரங்களோதியசாலையும் விளங்குமஞான யோகசாலையும், வித்தியாதரர்கள்கூடியசாலையும் வீணைவாசிக்கிறசாலையும் மிகச்சாலைகளுமஷ்டாதசவாத்யங்கள் இளர்ச்சிகொண்டிருசாலையும் கின்னரர்தாதிகொண்டாடியசாலையும்-கருடர்கந்திருவர்கள சாலையும்.

காதலாயெவர்களுங்கண்டுகளித்திடும்
கன்னியர்கள்கூடிக்காதல்கொளுஞ்சாலையும்
புண்ணியத்தீர்த்தார்களசெய்புண்ணியபாவங்கள்
புகலுஞ்சித்ரபுத்ரர்புகலுவெண்சாலையும்

பூதச்சாலையும் — போதச்சாலையும்
நீதச்சாலையும — கேமமாயமர்ந்த (அமரா)

௩. நன்னகரிற்பெருவண்மைகளுந்சொல்ல நாவொருசதகோடிவேணுமே, நாகரீகமாகவானவர்கட்கெந்த நாளும் வாழ்வதற்கிடந்தோனுமே, பொன்னகர்க்குச்சிகரண்டங்களிற் புகன்றிடவென்றிடாரணுமே, பூவைலுளவைதிருவள்ளுவரும்முன்புபுகன்ற நன்னாற்களுங்காணுமே.

இன்னகர்க்குவமிக்க — வெளிபோர்க்கெளிதல்ல
ஈசன்மாலயனுக்கு — மிதமுறமைசொல்ல
என்னகரை இதுக் — கிணையிடலாம்வெல்ல
இறையவனுறைபூரு — மிவ்வூருக்கிணையல்ல
தன்னகத்துயர் — தணித்துக்காத்திடும்
மன்னமன்னவர் — மகிழ்ச்சியேற்றிடும் (அமரா)

தேவேந்திரன்-கொலுவுக்குவரும்-விருத்தம்.

அன்னநடைமேனகைரம்பைநடமாட
கின்னரர்கள்கந்திருவர் கீதவிசைபாட
மின்னிடைதிலோத்தமையோர் மெய்கவரிபோட
மன்னியதேவேந்திரன் மகிழ்கொலுவில்வந்தானே. (௧)

வசனம்.

அகோ கேளும் பஞ்சபாண்டவர்களென்னும் தர்மார்ச்சுனபீமசேனாதிகளே இவ்வளவு ஸ்ரீங்காரமும் அழகும் மேன்மையும்பொருந்திய அமராபதிபட்டணத்தையொருகுடையின்கீழ் ஆண்டு அரசாட்சிசெய்கின்ற தேவேந்திரமகாராசனனவன் மேனகைஅரம்பைமுதலானவரு

ர்கள்காட்டியமாமக்கொண்டு முன்னேவர கின்னரர்கந்திருவர் முதலான முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களுமநாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷிகளும் வேதாகமசாஸ்திரங்கள்கோஷிக்க மேனகைமுதலான தேவதாசிகள் செழுங்கவரிவீசகொலுவிற்குவந்து நாகரீகஞ்செய்கிறவிதங்காண்க.

உ-தரு-இ-ம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அமரர்பதியயாளும் இமையவர்வேந்தனெனும்
ஆயிரங்கண்ணன்வந்தான்-கொலுவினில் (அமர)

அநுபல்லவி.

குமாராகுவாகனர் கொன்றைசூடியச்சுதர்
விமலர்விபுதருடன் வித்தியாதரர்வாழும் (அமர)

சரணங்கள்.

௧. சுரர்தானவர்கேசரர் தும்புருசித்தர்பூதர்
சுத்தர்சாரணர் சரண்டிக்யர்-கவுண்டினயர்
வரர்நாரதமுனிவின் வரர்பைசாசரியக்கர்
அரர்தந்திராவத ரனைவருங்கூடிவாழும் (அமரர்)

௨. நிருதிபேரன்கேது நெடியசெங்கோற்கடவுள்
நிறைந்தபவனன் வருணன்பிருதியும்
சோதிபெருமாமதி சுக்ரன்சவுரிபுதன்
ஆதித்தரொடம்புலி யாரல்மறையோன்வாழும் (அமரர்)

௩. சனகன்சந்தக்கினி சனத்குமாரனுஞ்சனகன்
கனகர்கவுசிகர் காசிபர்வால்மிலயர்
பனசுருபமன்னியர் பகர்ந்திடும்ருச்யசிருங்கர்
அனகாத்ரேயர்பிருகு அரிதனருடன்வாழும் (அமரர்)

பொருவிருத்தம்.

மாதவவிசுவாமித்திர மாமுனிவசிஷ்டர்தாமும்
ஆதவனுதிக்குமுன்னே யாச்ரமந்தனையகன்று
பூதலந்திகளாடி புண்ணியதலஞ்சேவித்து
போதரவும்பர்கோமான் கொலுச்சபைதனையடைந்தார். (உ)

வசனம்.

இவ்விதமாய்கொலுவிலிருந்த இராஜநீதி தேவநீதிகளைநடாத்திக்கொண்டு வருகிறகாலிலே ஒருநாள்தபோதனர்களாகிய வசிஷ்டவிசுவாமித்திரர்கள் பஞ்சபஞ்சஉஷக்காலத்திலெழுந்து புண்யநதிகளிலே தீர்த்தமாடி ஆலயங்களைச்சேவித்துக்கொண்டுதேவேந்திரன்கொலுச்சபைநாடிவருகிறவிதங்காண்க.

௩-தரு-இ-ம்-ஆகிரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

வசிஷ்டருஞ்விசுவாமித்திரரும் வாசவன்சபையில்வந்தா

அநுபல்லவி.

வசிஷ்டமுனிவர்கும் விளங்குஞ்சடைகைதொழுதுவாழ வ

சரணங்கள்.

௧, பணகங்கள்போல்சடையின் பரிவுளமகுடம்மின்ன
கனகருண்டலங்களிரு காதிலேபளபளென்ன
தினகரர்கொடிபோல தேககாந்திதகதகென்ன
கலகநகராரும்பாக சாதனன்சபைதிகிடென்ன (வசி)

௨, வெள்ளிமின்னர்போலமார்பில் விளங்கியபூணநூலும்
அள்ளித்தெளித்தபுட்பம்போல் அமர்க்கசிவ புண்டரீகமும்
ஜொளியகரந்தனிலே உல்லியருந்தணுக்கோலும்
தெள்ளியமறைகள்நாலுந்தெளியவுரைத்துமென்மேலும் (வசி)

௩, பவளமலைநிலாப்போர்பரிந்தணிந்த வெண்ணீறுப்பூச்சும்
தவளம்போலவெண்மையில் தண்டிகமண்டலவீச்சும்
குவலயங்கள்நடுங்கக் கோபித்துவிடும்பெருமூச்சு
சவலைமொழியாகப்பேசும்சபைவிற்பாகசாதனன்மெச்சும் (வ)

இவ்விதமாய்வந்த தபோதனர்களைமரியாதையாகவணங்கி அர்க்கியபாதயாசமனாதி ஷோடசவுபசாரங்களுஞ்செய்து சித்திராசன மளித்து எழுந்தருளியபின்பு நடக்கிறவிதங்காண்க.

விசுவாமித்திரர் வசிஷ்டாதிமுனிவர்களைநோக்கி

தேவேந்திரன்வினவுதல்.

விருத்தம்.

மெத்தவுந்தவத்தோர்விசுவா மித்திரவசிஷ்டர்கேளீர்
சத்தவுலகுங்கண்ட யோகிகள்நீங்களாதல்
இத்தரைப்பூமியாளும் இருபரிற்பொய்சொல்லாத
சத்தியவான்கள்தம்மைச சதிருடன்மொழிகுவீரே, (௩)

வசனம்,

அகோகேளும்வசிஷ்ட விசுவாமித்திராதிமுனிவர்களேநீங்கள் அரியதவத்தையுடையவர்கள் மூன்றுலோகத்திலேயும் நடந்துவருகிறபடியால் தப்விஷயத்வாத்தமானங்களை யாராய்ந்துணர்ந்தவர்களாகையினாலே பூலோகத்திலேசத்யந்தப்பாமலும் பொய்யனுவளவுஞ் சொல்லாமலும் ராசப்பரிபாலனஞ்செய்கிறராஜாக்களாரோ தெரியப்படுத்தவேணுமென்று தபோதனர்களே.

வசிஷ்டர்சொல்-விருத்தம்.

மாதவத்தனின்மிகுந்த மாமுனிவசிஷ்டர்சொல்வார்
ஏதமிலாவென்சீஷனியல்புடனயோத்தியான்வேளை
ஆதவன்குலத்துதித்தோன் அரிச்சந்திரராஜனென்பேரன்
பூதலந்தனிற்பொய்வார்த்தை புகன்றிடாவொருவன்தானே.

வசனம்.

அகோகேளுந் தேவேந்திரமகாராஜனே பூலோகத்திலே அயோத்தியாபுரி பட்டணத்தையாளப்பட்ட சூரியவம்சஷர்களில்லே அரிச்சந்திரராஜனை ஒருவனையல்லாமல் பூலோகத்திலேயுள்ளமற்ற அந்தராசாக்களும்பொய்யில்லாமல் ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணமாட்டார்கள் மகாராஜனே.

தேவேந்திரன்-வசனம்-ஆம்-ஆம்-மெய்தான்மெய்தான்.

விசுவாமித்திரர் சொல் விருத்தம்.

வஞ்சனைகபடமார்க்கம் வருத்திடும்விஸ்வாமித்ரன்
நெஞ்சினிற்பதைபதைத்து நிருபர்முன்பேயதுசொல்வார்
மிஞ்சியேவசிஷ்டர்சொலலை மெய்யெனத்தலையசைத்தீர்
அஞ்சிடாவரசன்போக்கு அரிச்சந்த்ரனொருவன்றானே.

வசனம்.

அகோகேளுந் தேவேந்திரமகாராஜனே இப்போதுஇந்த்சபையிலேயுள்ள தேவதேவோத்தமர்கள் மெய்க்க வசிஷ்டனும் அந்தஅரிச்சந்திரமகாராஜனைப்புகழ்ந்துசொன்னான் நீரும்மகா ஆனந்தத்தோடு தலையசைத்தீர் அவனொருநாளொன்றுக்கு எண்ணியொருகோடியென்றுமல நூறுகோடி பொய்சொல்லப்பட்டவன் அவனைப்போலே பொய்சொல்லப்பட்ட அரசனும் ஒருவனுண்டோ தேவேந்திரமகாராசனே.

வசிஷ்டர் விசுவாமித்திரருக்குச்சொல் விருத்தம்.

ஆயிரங்கண்ணன்மெய்க்க வதட்டியேவிசுவாமித்திரர்
வாய்தனில்மதம்பொழிந்த வாரணம்போற்குதித்தாய்
பேயனைபவதிச்சமப்ரமித்துநீசிறந்துளுற்றாய்
சூரியன்குலத்தோர்பொய்யை கனவிலுமுரைக்கிலாரே.

வசனம்.

அகோவாராய் விசுவாமித்திரமகாமுனியே இப்போது தேவேந்திரமகாராசன் மெய்க்கும்படிக்கு மதத்தினாலேயானையானது தன்தலையிலேதானே குப்பைகளைவாரிப்போட்டுக்கொள்ளுவதுபோல ஆகாசமிடும் இடிக்ககளைப்பிக்குதித்தாய் பிரமையடைந்து பிதற்றலுற்றாய் சூரியகுலத்திலேபிறந்தராசாக்கள் பொய்சொல்லுகிறதனரிலே கூடயிருக்கமாட்டார்கள் போபோ வீண்வார்த்தை பேசாதே மதிப்பிரிந்தடா.

விசுவாமித்திரர்வசிஷ்டருக்குச்சொல்விருத்தம்.

கொத்தலர்பாலுறைகேசநெடுங்கவசென்குதா
முத்தவுருசமுங்காமமுனைத்திடும்பொய்கள்கோடி
வித்தமுங்கவில்வோன்றனை விசங்கனென்றுமவசிஷ்டா
பித்தனையுனைப்போலிந்த பெருஞ்சபைதனிலுண்டோ.

வசனம்.

அகோவாராய்வசிஷ்டமகாமுனியே அந்தஅரிச்சந்திரமகாராசனிடத்திலே உண்டாயிருக்கிறகோரவார்த்தையுமகபடமும்வஞ்சனையும் காமாதிகளுமயினைந்திருப்பது நோக்கென்னதெரியுமனுருநாளைக்குஎண்ணியொருகோடிஎன்றுமல்நூறுகோடி பொய்சொல்லப்பட்டவனை நிசமென்று அவனைவிட்டால்லோகத்திலே இல்லையென்றுசொல்லவந்தாய்சபையோர்களும் ஆமாமென்று தலையசைத்துவிட்டார்கள்பித்தாஉன்னைப்போலே யிந்தசபையிலேயாராவதுண்டோ போபோபோபெனத்தாபோ போதும் போதும் வாயைமூடுமதுகெட்டவனே.

பொது-வசனம்.

இந்தசமயத்திலேநாரதர்சபைக்குவருதல்காண்க

நாரதர்கொலுச்சபைக்குவருதல் - விருத்தம்.

கரந்தனில்வீணைதம்பூர் கமண்டலமிலங்கவிஞ்ஞானத்
சிரமதில்மகுடம்பூணுசிறுபுலித்தோலுஞ்சாத்தி
பரிந்துமெய்நிறைந்தபூச்சும் பாதத்தவர் நிறைந்தவிழுந்
புரந்தரன்சபையைநாடிப் புண்ணியநாரதர்வந்தாரே.

வசனம்.

அகோவாருமபஞ்சபாண்டவர்களே இந்தப்பிரகாரமாய்வசிஷ்டவிசுவாமித்திரரிருவரும ஒருவருக்கொருவர் மூண்டுள்ளவிரோதத்தினாலே சண்டைசெய்துகொண்டிருக்கிறசமயத்திலே தண்டுகமண்டலவீணைபுஸ்தகபாணியாய்புலித்தோலசாத்திக்கொண்டு சடாமகுடம்பிரகாசிக்கச்சங்கரநாராயண இருதியாய்பரப்பிரம்மோச்சாடனமந்திரசபத்துடன்தேவேந்திரமகாராஜன்சபையைநாடிவருவதுகாண்க.

௬-தரு-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி

நாரதர்வந்தார்-சபைதனில்-நாரதர்வந்தார்

அநுபல்லவி.

சாரதம்பாள்பதம் போற்றியரிச்சந்திரன்
பேரதைப்பாரிற பிரபலஞ்செய்யவென்னவு (நாரத)

சரணங்கள்.

க, சவுசிகர்வசிஷ்டரைக் கண்டுமகிழ்ச்சொற்று
கலகமவிளோத்தி க கருதிசசபைதனில் (நாரத)

உ, வாச்சுது வாச்சுது வளாவரிச்சந்திரன்
பேசுக்சமென்று பெருமையுடனசொல்ல (நாரத)

ரு, தஞ்சமென்றோரை யதட்டியெதிர்த்திடும்
வஞ்சனைசெய்விசுவா மித்திரர்வசிஷ்டர்முன் (நாரத)

நாரதர்வசிஷ்டருக்குச்சொல்-விருத்தம.

நிரந்தரம்புனிதமான நீடியதவத்தாய்போற்றி
புரந்தரன்சபையின்முன்னே சிதனைப்புகழ்ந்துகொண்டாய்
அருந்தவமுனிவசிஷ்டர் அரசனோர்பொய்மொழிந்தால
பொருந்தநீசெய்வதென்ன பொறபுடன்புகலுவீரோ (சு)

வசனம்.

கெடியதவத்தையுடைய வசிஷ்டமகாமுனிவனே தேவேந்திரசபையிலேயுள்ளயாவரும்மெய்த்துக்கொள்ளும்படி சிதனைஸ்தோத்திரம் பண்ணக்கேட்டேன் ஓமுனிசிரேஷ்டரே அந்தஅரிச்சந்திரனென்அனுப்ரமாணமாவது ஒருபொய்சொன்னால்நீ என்னசெய்துக்கொள்வீரோ அந்தச்சபதத்தைஇப்போதெனக்குத் தெரியப்படுத்திவிடும்மோறுவீசழ்க்கட்டும்;

௬-வசிஷ்டர்-நாரதருக்குச்சொல்-விருத்தம்;

பூவினிலொருவனென்ய பூவைசர்சகோதரன்றான்
மேவியநான்மறைக்கும்மெய்த்திடும்புகழ்க்குகல்லோர்
கூவியபேர்க்கும்மன்னர் குலவியமனுநீதிக்கும்
கூவிவிலொருவனந்த கெத்து.

அரிச்சந்திரராஜனல்லாமல் பொய்புகாய்யாத
அரசர்களவனியிலுண்டோ
சரச்சந்திரனொருவனாலே சப்தலோகம்விளங்கும்
நிரந்தரமாகக்கேளும் நிகழுஞ்சபதந்தன்னைக்
கொற்றவனும்றிடு சொற்றவறியென்னது
நற்றவம்புரந்திந்த நற்றவரறியவே
குற்றமென்றுதகட் குடன்தலைகொண்டுமா
ருற்றிறமுறையாமலே டுமேவன்தென்றிசை. (அரி)

வசிஷ்டர் - நாரதருக்குச்சொல் - வசனம்.

அகோவாரும் முனிவரிற் சிறந்த நாரதரே நீரறியாத லோக

த்திலே இந்தவிசேக்கிலேயிருக்கிறது ஈரேழுபதினாலுலோகத்திலேயும் உம்மையறியாமல் அணுவளவுமசையாது அப்படியாயிருந்தாலும் இப்போது நானுறுதியாய்ச்சொல்லுகிறேன் கேளும் பூலோகத்திலோர்த்தியபரிபாலனம் பண்ணிவருகிறராசாக்களிலே உன்னுடையசிஷ்யன் அரிச்சந்திரமகாராஜன் ஒருவனே பானுரிசகோதரனும் சாஸ்திரக்ஞனும் கீர்த்திவந்தனும் நல்லோர்பெரியோர்களாலே புகழ்ந்துகொள்ளவதற்கும் ராஜராசாக்கள் நடத்திவருகிற மனுமந்தாதிகளின் நீதிநெறிப்படி நடவடிக்கைகடப்பிவிக்கிறதற்கும் அந்த அரிச்சந்திரனொருவனைத்தவிர பொய்சொல்லாதபூபதிகளுண்டோ பூலோகத்திலே பூர்வபட்சத்தில் விருத்தியாகிற சந்திரனைப்போல ஈரேழுலோகமும் விளங்கும் ஒருக்காலும் சந்தேகமேயில்லை ஆகிலும் ஒருக்கால் அந்த அரிச்சந்திரமகாராசன் அசத்தியவக்கனுரைனயானால் நான்செய்ததபசு யாவையும் விட்டுவிட்டு முப்பத்துமுக்கோடிதேவதைகளும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷிகளுமறிய கள்ளுகுடத்தைத் தலையிலேசுமந்துகொண்டு யாதொருவார்த்தையும் சொல்லாமல் தெட்சிணதிக்கை நோக்கிஓடிப்போவேனேதவிர செனமம் (சுபம்) ஒருபோதும்நடவாது.

நாரதர் விசுவாமித்திரரை-வினவுதல் விருத்தம்.

கொற்றவன்வாயிற்பொய்யைக் குறித்திடாயாவில்லையும்
எற்றவியற்றலாயோ விளம்புவாய்விசுவாமித்திரா
குற்றமென்மேலொன்றுதே குணமிகுமுனிவரேன்யா
நற்றவனைப்போலிந்த நாற்றிசைதன்னிலுண்டோ (ய)

வசனம்.

அகோவாநீர் விசுவாமித்திரமகாமுனிவரே தவத்துக்குத்தேற்றுவடக்குளன்றிற நானுமிக்குக் குட்பட்ட ஸ்தலத்திலேஉம்மைப்போலேரிஷிசிரேஷ்டர்களுண்டோ என்மேலேகுற்றஞ்சொல்லவேண்டாம் நீர்குணபூஷணனன்றோ அந்த அரிச்சந்திரமகாராசன் பொய்சொல்லாதிருந்தால்நீர் செய்வதுஎன்னசபதம்சொல்லிவாரும்முனிசுவரனே

உ-விசுவாமித்திரர்சொல்-கர்தார்தாத்தம்.

பொய்யகன்குலத்துதித்த மெந்தரிலவனுமெத்த
பொய்யன்களவன்குதன் பொருக்கொணுக்காமன்கண்டாய்
வையலரயலார்தம்மேற்றுக்கொணுமயல்கொள்வோனைத்
துய்யவனென்றவாயாற கெத்து,

துரிசாயுரைத்திடலாமோ-அரிச்சந்திரனைத்
தூய்யவனென்றனையலாமோ

வையகந்தனிலமெய்யாநிற்கு மரிச்சந்திரமன்னனை
பொய்யுரையானெயபிற புனிதரெல்லோருங்காண
காளியத்தியவைபுள்ளில் நீயளறிமையாதினைக்
கோவைவுர்ணித்திட்ட மைவனன் றிவில்
வாலவர்க்காலனில் வாழுமேவன்வளமுடன்
மாவலியையுந்தமனதாலிருந்திடத்தய்ய

நாரதருக்கு-விசுவாமித்திரர்சொல் வசனம்

அகோவாரும்நாரதமகாமுனிஸ்வரரே ஆ ஆ ஆ நன்றாயிருக்கு-நன்றாயிருக்கு என்ன ஆச்சரியம் என்ன ஆச்சரியமப்பாப்பா கெட்டிகெட்டு ஓகோ நாரதர்பேசுகிறதோ தீர்க்காலோபியாசன்ஹேனென்னைகைகூனையாகிறதோ அந்த அரிச்சந்திரனுடைய சங்கதி நமக்குத் தெரியாதோ சூரியகுலத்திலே பிறந்த ராசாக்களிலே இவனைப்போலே பொய்யுங்களவும் சூதும் பொருக்கொண்ணாத்தகாமாதாரும் உடையவனை ஒன்பத்திரண்டுலட்சத்திலேவராயிகளிலும்கண்டதேயில்லையப்பாப்பட்டமாக்கனைப் பரிசுத்தனென்று வாயிலேசொல்லலாமாகாசத்தியவந்தனென்று எண்ணலாமா அப்படி இந்தஅரிச்சந்திரன்வாயினால் ஆறுவனவும் பொய்சொல்லவையாமதபோனேயானால் நான்செய்த தபசிலேசரிபாதியை தேவேந்திரனுக்குக்கொடுத்து விசுவாமித்திரன் எமதர்மராசனுடைய சிறைச்சாலையிலிருந்து அவிபிறேனெனக்குப் பட்டுக்கொண்டிருப்பேன் நாரதமகாமுனிஸ்வரரே,

நாரதர் விசுவாமித்திரருக்குச்சொல் விருத்தம்,

மாருந்தவமிருந்தோர்தம்மையாய்ந்திடுணையைப்போலென்றும்
பொருந்தவேபுகழ்படைத்தபுனிதர்களெவர்களுண்டு
பெருந்தவத்தோர்கட்கெல்லாம் பின்றுக்கொரியொருமல்
இருந்தவேவுமக்குரைத்தேன் இருவளமிருவீர்,

வசனம்,

அகோகேளும் விசுவாமித்திரமுனிஸ்வரரே தவத்திலே பெரியோரையபார்க்கும்போது உம்மைப்போலே தபோதியாவரிருக்கிறார்கள் இனியுள்ள சங்கதிகளெல்லாம் பிற்காலத்திலே யாதொரு அனுமானங்கொண்டும் வரமைக்காணப் படுத பச்சாதாபத்தில் ஆனியனைநடந்தபோது ஸ்மரித்தேன் சத்தியமாயிரும்.

விசுவாமித்திரர்வசனம்,

ஆ ஆ ஆ அ நன்றாச்சொன்னீர் நன்றாச்சொன்னீர் தீர்க்கப்பிரியரோ அன்றே போய்வாரும் போய்வாரும் கலகப்பிரியரே,

பொதுவிருத்தம்,

இப்பெருஞ்சபதஞ்செய்து விருடிகள்மூன்றுபேரும்
ஒப்பருஞ்சபையைநீங்கியும்பர்கோன்விடைபெற்றுய்த்தார்
அப்பெருஞ்சபையிலுள்ளோ ரவரவராச்ரமத்திற்
செப்பருமபுகழ்படைத்துச் சேர்ந்தபின்செப்புவேனே

வசனம்,

அகோகேளும் சபையோர்களே இவ்விதமாய் சம்வாதம்செய்த மூன்றுமுனிவர்களும் சம்வாதம்முடிந்தவுடனே உபமானமில்லாத சபையைநீங்கி தேவேந்திரமகாராஜனிடத்திலே ஆக்ஞைபெற்றுக்கொண்டு ஆச்ரமத்துக்குப் போய்விட்டார்கள், அந்தசபையிலுள்ள மற்ற தேவசமூகத்தார் முதலானயாவர்களும அவரவர்க ளாச்ரமத்திற்குப் போனபிற்பாடேடப்பதாகாண்க,

இந்திரகாண்டம்-முற்றுப்பெற்றது,

ஆக விருத்தம்- ௰௨-விருத்தார்த்தம்-௨-தரு-௪.

௨

நான்காவது,

வஞ்சனை காண்டம்.

விருத்தம்,

ஆரணன்முதலோர்கூடும் அமரர்தன்சபைக்குச்சென்ற
வீரணவிசுவாமித்ரர் விரைவிலாச்ரமஞ்சேராத
காரணமென்னோவென்று கருத்தினிலையமுற்றுப்
பூரணமனத்தரான புனிதச்சிஷருமவந்தாரே (௧)

வசனம்.

அகோகேளும் தருமபுத்ராதிகளே பிரமதேவர்முதலான சகல தேவர்களும் நிறைந்தஇந்திரன்சபைக்குப்போன விசுவாமித்திரரான நமதுகுரு முனிவரானவர் எப்போதும்போலிராமல் மிகோவேளைதய டைந்திருக்குங்காரண மென்னமோவென்று நினைந்து சிஷர்கள் விசுவாமித்திருடைய சன்னதிக்குவருவதாகாண்க,

௧-தரு-இ-ம- சுருட்டி-அடதாளம்,

பல்லவி,

சிஷர்கள்வந்தாரே-விசுவாமித்திரர் சிஷர்கள்வந்தாரே

இக

அநுபல்லவி,

தூஷணைபூஷணைந் தாலத்தவருந்தலர்
துய்யவேதாகமச் சொற்களையிருந்தவா (சிஷ)

சரணங்கள்

௧, குருமொழிதனை மறவார்-அனுவேனும்
குலவவைமைதனைத் துறவார்
பொறுமையுடனுரைக்கும் போதகந்தனைநாடி
புதுமையெனவுண்டதைப் புகலுமென்றுளமவாடி (சிஷ)

௨, மனத்துள்ளதறி யோமே-அங்குவினைந்த
மார்க்கமுங்குறி யோமே
சினத்துடனுறைந்திடும் சிறோதோவெனக்கூறி
சேவடிபோற்றிடுஞ் செப்புவாரெனத்தேறி (சிஷ)

௩, தயங்குலதேறு வென்று-மனமிகத்
தளர்ச்சியுறுபேத னின்று
நயங்கொள்தேவர்களமுன் னடந்தநடக்கைசொல்லி
நாதனேயெங்களால னடக்குமோவெனப்புல்லி (சிஷ)

விருத்தம்.

வெய்யவன்குலத்து வேந்தனுமிக்க
வீராதிவீரனு மல்லாற்
றய்யவன்வரைபுக்கட்டமதிகதிரோன்
றயங்கினிலேகுலேந்திடினும்
பொய்யதுபுகலானென்செய்வோமெனவே
புந்தியிலேயுறவுற்ற
செய்யகோசிகன்றனடிபணிந்திறைஞ்சற
செவ்வியமறையவர்க்குரைப்பார் (௨)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் விசுவாமித்திரமகாமுனியானவர் சூரியகுலத்தாராசாக்களிலே அரிச்சந்திரமகாராசன் மகாபலபராக்கிரமனும் மகாசத்தியவந்தனும் சற்குணவானுமல்லவோசமுத்திரம் பர்வதம்சந்திரசூரியர்முதலானவர்களும் அவரவர்கள்நிலைபிசகிநடந்தாலும் அரிச்சந்திரராஜன் வாயிலேபொய்வரவேவராதே என்னசெய்யப்போகிறோமென்று மனவ்யாகூலப்பட்டுதன்னிடத்திலே வித்யார்த்திகளாயிருக்கிற பிராமணர்களுக்குச்சொல்லி அவர்களை அரிச்சந்திரமகாராஜனையடைக்குப்புவதாகாணை.

கண்ணிகள்,

௧, மறையாளரோசேனீ சீக்கிரன்
மானகர்தனிலுறைவானவர்நிறைத்திடப்

போனவுடனேயானும் ஞானவசிஷ்டனைக்
குறையாவாதில் வெல்லவெனணிக்
கூறினேனவமொழி சீறினேனரவுபோற்
றூறினேன்மிகமிகத் தேறினேன்மனதில்

௨. மறையாக மாதிகளோதிய
மாதவத்தாலுமக் கோதுமன்வார்த்தைகள்
பேதயிலாமனைப் போதமதாக
நிறைமாமதி படைத்திருங்கள்
நெஞ்சகத்திடைமிக வஞ்சகமகலவே
கஞ்சனநுருக்கொடு நெஞ்சமொழிபோந்

௩. சாகேதபுரஞ் சேர்ந்தரிச்
சந்திரன்மகிழ்ந்திடத் தந்திரமாகவே
இந்திரஜாலஞ்செய் மந்திரயோதி
போகேந்திராதியர் பொற்புறப்
புணரியேவர்விளை நண்ணியேச்செய்திட
வெண்ணியபொருட்டு மன்னவலருவைப்போல்

௪, ஆய்ந்தோந்தேச மம்பத்தாறிலும்
அவனியிலுனைப்போலத் தவநெறியிருந்தவர்
எவனிருக்கிறானெனக் கவனமதாகப்
பாய்ந்துண்பக்கல்வந்தோமெனப்
பகருவீர்பிரமனை நிகர்த்தபூசுரர்களே
பகர்ந்திடுமரசன்சொல் தகர்ந்திடச்செய்வேன்

வசனம்.

அகோகேளும் வித்யார்த்திகளே நான் தேவேந்திரன் சபைக்குப்போனவிடத்திலே வசிட்டமாமுனிவருக்கும் எனக்கும் நடந்தார்க்கங்களிலே அவனைவெல்லும்பொருட்டு அரியபிரமாதிகளுக்கும் சகிக்கப்படாத ஒருவார்த்தையினாலே யானையின்காலில் மிதிபட்டசர்ப்பம்போற்சீறி விறைப்புற்றேன் மனந்தேறினேன் ஆகையால்நான் சொல்லுகிறவார்த்தைகளை வித்யாசமில்லாமல் உபதேசம் பண்ணினதை பிரம உபதேசமென்றெண்ணி புத்தியுக்தியோடுவஞ்சனையில்லாமல் ஸாட்சாத் பிரம்மாவே ஆயுற்பவித்து வந்ததுபோல உருவெடுத்துக்கொண்டு அயோத்தியாபுரி பட்டணத்திற்குப்போய் அரிச்சந்திரமகாராஜனை அனேகவிதமான மந்திரதந்திர யந்திரங்களினாலும் இந்திரஜாலமகேந்திரஜாலாதி வித்தைகளினாலும் பிரமிக்கும்படி செய்து இந்திராதிதேவர்களும் மகிழ்ச்சிகொள்ளும்படி தெய்வயாகம் பண்ணவேண்டிய நிமித்தியமாய் இந்த அம்பத்தாறுதேசத்திலு மும்

ராய்க்துபார்த்த ராஜாக்களிலுன்னைப்போலே சமர்த்தாரும்,தாதர்க்களுமில்லையென்று உன்னுடைய பட்டணம்வந்து உன்னைக்கண்டோம், ஆகையால் அட்டியில்லாமல் யாகத்துக்கு ஆனையின்மேலேறி கவணைறிந்தால் எவ்வளவுதூரம்போகுமோ அவ்வளவு உயரங்குவிந்த தனம்வேணுமென்று கேளுங்கள் அதற்கு உடன்பட்டுக் கொடுப்பானேயாகில் அவனுடைய வார்த்தையைத் தப்பவைத்து வசிஷ்டமகா முனியைவெல்ல வழிதேடிப்போகிறோம் அதிசீக்கிரமாய் சாகேதபுரஞ் சேருங்கள் விதயார்த்திகளே.

விதயார்த்திகள் - வசனம்.

அப்படியேபோய்வருகிறோம் விசுவாமித்திரமகாமுனீஸ்வரரே.

பொது - விருத்தம்.

கோசிகமுனிவரித்திறமுரைத்தார் குவலயந்தனிலரிச்சந்த்ரன்
ஆசிகள்கூறும்வேதியர்ததவோரானைசேனைகளின்காவலரும்
விசியகவரிகைதனில்நாளும் விளங்கியமாதர்கள்சூழப்
பேசியவிருதாவளிகளினுடனே ப்ரியமுடன்கொலுவில் வந்தனனே.

வசனம்.

அகோகேளுஞ் சபையோர்களே விசுவாமித்திரர் ஆச்ரமத்திலே இவ்விதமாய் நடக்கிறசமயத்திலே வேதவேதியர்கள தபோதனாகளுமுதலானவர்களும் ஆசீர்வதிக்கச் சேனைசேனாபதிகள் விருதாவளிகள்முதலாக அநேகாநேக வாத்யங்களோடும் ஆடல்பாடல்களுடனே சாமரைவீசிவரும் மாதர்களுடனே அரிச்சந்திரமகாராஜன் கொலுவுக்குவருகிறவிதங்காண்க.

௧-தரு-இ-ம்-பியாகடை-அல்லது-சங்காபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

இராஜராஜமகாராஜ னரிச்சந்திர ராஜன்கொலுவில்வந்தான்.

அநுபல்லவி.

தேசத்துள்ளமன்னர்கள்	தினமுந்துதிசெய்பேசர்
தாசசெனங்கள்பரி	தாபந்திர்க்கும்விஸ்வாஸர்
மாசிலாமணிவெயல்லை	மார்த்தாண்டன்றன்குலேசர்
வாசவன்முதலோர்கள்	வரிசைதெரிந்தவல்லாளர் (ராஜ)

சரணங்கள்.

௧, மாதருமாமாரி	மழைமிகப்பொழிந்திடக்
காதன்மிகுமாதர்கள்	கற்பும்விளங்கிட
வேதமொழிப்படி	நீதிசெலுத்திடப்
பூதலத்தின்மன்னன்பொற்புமிகுத்திட	(இரா)

௨. சுந்தரமாமதி	கீர்த்தமுகந்துலங்கச்
சந்ததம்லோகிதன்	சபையுமிகமுழங்க
மந்திரிசத்யகீர்த்தி	மகிழ்ந்துவிளங்கத்
தந்திரமாய்பிர	தாலியருமிலங்க (இரா)
௩. மந்தன்தாள்	முழக்கத்துடனுட
முத்தமிழ்மாதர்கள்	மேனைக்குதித்தயிட
மத்தகமணடப	முற்றமணிமாட
சித்திரமாய்நவ	ரத்தினமுடிசூட (இரா)

பொதுவிருத்தம்.

தரிசிலேமிகத் துன்பம்விளைத்திட
மரிசியாகவம மாமுனிவன்விடு
பரிசிலாளர்கள பாண்மைமிகுத்திடு
குரிசிலோன்றன் கொலுச்சபையுற்றனர். (௧)

வசனம்.

அகோகேளுஞ்சபையோர்களே தேவலோகத்திலே நடந்தவிருத்தாந்தங்களை விசுவாமித்திரராலே சொல்லக்கேட்ட விதயார்த்திகளென்னும் அவருடைய சிஷ்யரானவர்கள் இமைப்பொழுதில் எண்ணிறந்த இமிசைவிளைக்கும் சாமார்த்தியமுள்ளவர்கள்மகாப்பயபக்தியுடனே நியமனப்பிரகாரம் அரிச்சந்திரமகாராஜன் சபைக்குவருவதுகாண்க.

௨-தரு இ-ம்-மத்தியமாவதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

விதயார்த்திகள்வந்தார்-சபைதனில்-விதயார்த்திகள்வந்தார்

அநுபல்லவி.

விதயார்த்திகள்வந்தார்	வேதாவிநுமேலாய்
மத்யானவேளையில்	மாதவத்திலிருந்த (வித்)

சரணங்கள்.

௧. குருவிசுவாமித்திரர்	திருவருளின்படி
மருவியஅரிச்சந்திர	மன்னன்சபையையடி (வித்)
௨. நொடிக்குள்ளாறுயாகம்	நோக்கிச்செய்யுமிந்த
படியில்லாவேத	ப்ராமணர்யமெனை (வித்)
௩. கருணையுக்குப்பின்	தருணத்திலேவருடை
தரணியில்சத்யரிச்சந்	திரனுராமென (வித்)

கட்டியக்காரனுக்கும்-பிராமணர்களுக்கும்

தர்க்கவசனம

கட்டியக்காரன்

சரணஞ்சரணமையாசுவாமி தேவர்களெங்கேயிருக்கிறது.

பிராமணன்

மகாராஜனிருக்கவேணும் மகத்தைஸ்வர்யாபி விருத்திரஸ்து இராஜதவரோஸர்வஜனனுகூல சித்திரஸ்து.

(கட்டி) எவ்விடத்திலிருந்துவருகிறீர்கள் பிராமணசிரேஷ்டரே

(பிரா) நாங்களவிசுவாமித்திர முனிசுவாருடைய சிஷயாள ஆச்சிரமத்திலிருந்துவருகிறோம்.

(கட்டி) அதென்னசுவாமிகளே சடற்கரை சங்கதப்பெட்டையிற் கருவாட்டுச்சுருளைப்போலே யிருக்குது.

(பிரா அடே துஷ்டப்பெட்டிமகனே என்னவார்த்தைசொல்லுகிறாய் மதிப்பிரஷ்டா இதுமனோமர்க்கடஷ்டா ஷட்கமன்னே.

(கட்டி) மயிலன்சர்ரை கச்சாலப்பன்கடை கச்சக்கருவாட்டுச்சுருளையா,

(பிரா) அடேபோடாமதிப்பிரஷ்டமர்க்கடமே நீ ஜென்மஜென்மத்துக்கும் நாவாசனுய்சனித்து அந்தியஜென்மத்திலே சண்டாளனாய்ப்பிறப்பாய்,

(பிரா) மதிப்ரஷ்டமகாலிங்க சாஸ்திரிகளேயேன் பிரமகத்திபிரகத்பீஜசாஸ்திரிகளே என்அமேத்தியபிரஷ்டம் அப்பசாஸ்திரி என்னாருங்காதுாவாரும் கமதுகுருமுனிநாதருடைய பாதாரவிந்தத்தைத்யானம்பண்ணிக்கொண்டு மகாராஜன்சபைக்குப்போனால் சகலகாரியமும் செயமாகிவிடும்,

மற்றபிராமணன்-வசனம்-அப்படியேயென்றது

பொது விருத்தம்.

போதகமுணர்ந்தபுண்ணியரெழுந்து புகழ்மலையடர்வனங்கடந்து, பாதகத்தொழில்னுவளவெனும்பயிலாப் பருதிகுலேசன்பாற்செல்லப், பேதகமிழந்தபுரர்மன்னனைபோற்றிப் பெருமைசேராசனமளித்துச், சாதகத்திலிட்டவந்தனற்கருமஞ் சாற்றுகவெனச்சருவினனே

வசனம்.

குருமுனிவருடையவார்த்தைக் கெதிர்வார்த்தைசொல்லாமல்வந்தபிராமணர்கள் அரிச்சந்திரமகாராஜாவின் சமீபத்திலே வந்தவுடனே பாதப்ரட்டாளனுகி ஷோடசவுபசாரங்களுஞ்செய்து குசலப்ரசன்னம் பண்ணுகிறவிதங்காண்க.

இராசன்சொல்-விருத்தம்,

ஐயவேபோற்றிபோற்றி யருண்மறையோரேபோற்றி
மெய்யரேபோற்றிபோற்றி மிருதவப்பேறேபோற்றி
வையமின்னகர்க்குவந்த வரிசியைநள்வீர்போற்றி
பொய்யனுவவஞ்சொல்லாப் போதமதுணப்பிர்போற்றி

65

வசனம்,

அகோவாருங்களையாசுவாமிகாலுவேதங்களும், ஆறுசாஸ்திரங்களுமபதினெண்புராணங்களும், இருபத்தெட்டாகமங்களும்முப்பத்திரண்டுதர்மங்களும் அறுபத்துநாலுகலைக்யானங்களும், தொண்ணூற்றாறுதத்துவங்களமுதலான் சகலகலைகளுங் கற்றுணர்ந்த மறையோர்களே சரணஞ்சரணமையாசுவாமி அதிசீக்கிரத்திலேவந்தாங்களிவிடத்திக்குவந்தகாரியங்களைத்திருவுளம் பற்றிப்பொய்யென்பது அணுவளவும் புகன்றிடாமல்புத்திகாபித்தருள்வேணும்மையா தேவதேவர்களும் துதிக்கப்பெற்றபுனிதராணபிராமணோத்தமர்களே,

க-பிராமணர்கள்- சொல்லும்விருத்தாந்தம்,

மோகனம்- அடதாளம்,

மன்னவாவிளம்பக்கேளாய் மாமுனிவிசுவாமித்திரர்
சொன்னநன்மொழியென்றுணுமகிழ் சமூகமிடைகுங்கண்டாய்,
தன்னகந்தேர்ந்துசெய்த தவமதுதவறிடாமற்
புன்னரும்பாகஞ்செய்யப் (கெத்து)

பணங்கள் வேண்டிநாங்கள்வந்தோம்-அரிச்சந்த்ராவுன்
குணங்கள்கண்டுளமகிழ்ந்தோம்-இப்புவிமீதில

மணந்திகழ்ந்திடவல்லிமாலைதிகழ்மார்பனே
தனாந்தனிற்கோடாடிகோடிசெம்பொனளிப்பவர்கள் (முடுகு)

உந்தனுக்கிணைவேந்த ருலகினிலிலனெ
வந்துனையடுத்தனம வழியுணப்பாயெனிற்
கந்தனும்மனைவியும் கருத்தினிற்களிப்புரச்
செந்தவத்துடனிந்தச்சிறைமையயாருவாய்

வசனம்,

அகோவாரும்அகண்டபூமண்டலாதிபதியாகிய அரிச்சந்திரமகாராஜனேமுனிசிரேஷ்டராகியவிசுவாமித்திரமகா முனீஸ்வாருடையசிஷ்யாள்நாங்கள்எங்களகுருவானவர் அருட்கிருபைசெய்து திருவருள்புரிந்தஒருவாக்குண்டு, அதை நீர்கேட்பீரானல் உமக்கு மூவுலகமுங்கிடைக்கும் புகழும்கீர்த்தியும்சரேயஸ்காமுமகிடைக்கும் அந்தமகாத்மர்கலேஇயற்றிவந்ததவமானது இந்நாளிலேதவறிப்போகாமல்தேவயாகஞ்செய்யப்பொருள்கள்வேண்டி இந்தஅன்பத்தாறுதேசமுந்திரிந்தும்அதற்குத்தகுந்தஇராசாக்களகப்படாமல் உம்முடைய குணதிசயங்களை கேள்விப்பட்டு எங்களையும்விடுத்தக்கனுப்பினார்களுகும் மகாஙந்தோஷத்தோடு உம்முடையசமுகம்வந்தோம் ஐய அரிசந்திரமகாராஜனே அவனிமாலையைத்தரித்தவரே ஒருமாத்திரைப் பொழு

லே ஏனனிறந்த திரவியங்கள்கொடுப்பேனென்றும் உமக்குச்சமமான ராசாக்கள் ஈரேழுலோகத்திலேயுமில்லையென்றும், இந்தபூலோகத்திலே உம்மைவந்தடுத்தோம் கொடுக்கமனமுண்டானையாகில் உம்முடையபுத்திரகளத்திராதிகளுஞ் சந்தோஷ்டியாய் மகாதவத்திலேயிருந்தவராய் இந்த அயோத்தியாபுரிப்பட்டணத்தையாண்டுகொண்டுமகாராஜனாய் சேஷமமாயிருப்பீர்மகாராஜனே தீர்க்காயுஷ்யமஸ்து சமஸ்தமங்களானியவந்து,

இராசன்சொல்விருத்தார்த்தம்-மோகனம்-அடதாளம்,

ஆழிசூழுலகோரேபோற்று மருமறைநூல்வல்லோரே
ஊழியனபொருள்கள்தேடி யுகமர்க்களிப்பதல்லாற்
பாழினில்விரைப்பதுண்டோ பண்புளமுனிவர்க்கிந்த
காழிகைதன்னிற்செம்பொன் (கெத்து)
கானேதருகுவே னையா-தூயநாமறை
யோனேவருகுவி னையா
தானேதன்னனருட்கூர்ந்திட்
டானேயிம்மாத்திரத்துக்
கானேன் பொருட்களாழி
கேளேயிதோகைப் பற்றில் முடுகு.
வாருவீராசரமஞ் சேருவீர்தண்ணருள்
கூருவீர்மிகமாங் தேதுவீனையனே (கூரே)

வசனம்,

ஆகோவாருங்கிளையா சுவாமிவேதியர்களேதொண்டனுடைய நான்தேடியசொத்துக்களியாவற்றும்பெட்டகங்களைப்போலுள்ள மகாத்மாக்களுக்கு உதவிசெய்வதேயொழிய விருப்பனைவக்குவுதவாதவிஷயத்திலுபயோகிப்பதுண்டோ அந்தமகாதமருக்கு இத்தவிரந்தநிலையேதருகிறேன் சுவாமிகளே வேதவிற்பன்னர்களேவாருங்கிளையாசுவாமியென்பேரிலதயவுசெய்து அருளிசசெய்தாரே இம்மாத்திரத்துக்காவதுநான்தொண்டனும்வேண்டும் பொருட்களைத்தருகிறேன் கைக்கொள்ளுங்கள் ஆச்ரமஞ்சேருங்கள அருட்கிருபைசெய்யுங்களமனக்கவலையைமாற்றிக்கள்சுவாமிகளேதிருவுளமகளிகூறுங்களநமஸ்காரம்நமஸ்காரம்

பொதுவிருத்தம்.

அச்சகன்றனிசேர்ந்தநற்பொருட்க
ளியாவுநகைக்கொளவேயென்றனைந்து
அன்னங்களுலவுமகழ்சூழுந்திகி
யடர்வனநகைகம்பெவகன்று
சுத்தமூலங்கள்காங்களிழித்த

கடுவெளிசூழ்சமுனிகளுங்
களிப்புறநடந்தமறையவரெவருங்
கவுசிகமுனியானசாலே
வந்தபின்னடந்த வாறவர்க்குரைத்து
வாழ்ந்திருந்தாயிட்ட துறைதத்தார்
வாதனைவிளைக்கு மாமுனிகொடிய
வவ்வயமுமவரணம் நடுக்க
மந்தராசலமிகர் மாடகூடங்கள்
மணிதிகழ் மேடைகளபொலிந்த
மாநகர்சாகேத புரியினிற்சென்றிகை
மைந்தநுமவருந்தக வுனாப்பாம்

வசனம்.

அகோகேளுஞ் சபையோர்களே இவ்விதமாகசசொன்ன அரிச்சந்திரமகாராஜனை வெகுவாகப்புகழ்ந்துயாசஞ்செய்கிற சமயத்திலவந்து வேண்டியபொருட்களை வாங்கிகொண்டு போயிருமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு வகாந்திரங்களைக்கடந்து விசுவாமித்திர பிராச்ரமத்திற்குவந்து அரிச்சந்திரமகாராஜன சபையில் நடந்தவிருத்தாந்தத்தை பிராமணர் சொன்னவுடனே வானமும்பூமியும் அதிரமகிழ்சசியால் நிரம்பிக்குதித்த விசுவாமித்திரர் அயோத்தியாபுரியை நோக்கிவருகின்ற அதிசயத்தைசொல்லுவது காணக.

விசுவாமித்திரர் அயோத்தியாபுரியை நாடிவரும்போது
நடக்கிற அதிசயங்கள்-விருத்தம்.

அலங்கியவஞ்ச மாமுனிதோறனையில்
இலங்கியவண்ட புவனமிரண்டிடுமம
விலங்கினின்வித்தின பாவைநீர்ப்பாவையும்
கலங்கிநின்றன கண்ணீர்சொரியவே (அ)

வசனம்,

அகோகேளும் தர்மபுத்ராஜிகளே அரிச்சந்திரமகாராஜனது அரண்மனையைநோக்கி விசுவாமித்திர மகாமுனிவர் வருதல்கண்டு அண்டபிண்டங்களிலுமுள்ளமிருகங்கள் பாவைகள ஜலஜெந்துக்கள் ஊர்வனங்கள வித்துக்கள் முதலாகியயாவும் கதிகலங்கி கண்ணீர்சொரியவிடும் அதிசயங்காணக,

இ-தரு-இ-ம-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

கேடிக்கவந்தனன்விசுவாமித்திரனென்று
கெதிகலங்கினவே

மிக

அநுபல்லவி,

மடுக்கரும்வாவியும் மலரும்பூஞ்சோலையும்
மடுக்கவிருந்து நவிச்சிடவெலாம் (கெடுக்)

சரணங்கள்.

௧, கள்ளமதியுள் கரியகுரங்குகள்
அள்ளமதிபற்று சோலைக்குள்ளொளித்தன
உள்ளமதிகெட் டோடிச்சினைகிளைகள்
வெள்ளமதிலோடி யொளித்தவெளியெலாம் (கெடுக்)

௨, தலைசாய்த்துப்பேடையிர் தறையிற்புரண்டன
குலைசாய்த்தவாழைகள் குப்புறவிழுந்தன
கலைசாய்த்தாவின்றன கருசமலமெல்லாம்
உலைசாய்த்தாவின்றன கார்விபிலெங்கணும் (கெடுக்)

௩, அன்னப்புட்களாக வாரமொடுக்கின
சொன்னப்பறவைகள் சொரிவாயடக்கின
வன்னப்புரவிகள் வலுமையொடுக்கின
வென்னவிளைபுமோவென் றேங்கித்தொடங்கின (கெடுக்)

பொதுவிருத்தம்

படர்சடைமுடிவிலங்கப் படியெலாங்கிடுகிடுக்கத்
தொடர்வெறுண்முகக்குலங்கத் தோற்றுவோர்மனமொடுங்கச்
சுடர்குலத்தரசனாருந் தொல்புவியோரேங்க
இடர்வினைவிசுவாமித்திரன் இறைவனற்சமூகம்வந்தான் (௬௰)

வசனம்.

சர்ப்பக்கூட்டங்களைபுகவிட்டதுபோலே விரித்தசடைமுடித்த சடைக்குடன் கடக்கையில் பூமியதிர்ந்து கிடுகிடுக்கவும் முகத்திற் கோபாக்கினிஜொலிக்கவும் கண்டவர்களமனமருண்டோடுக்கவும் அயோத்தியாபுரியோரெவரும் நினைத்து அங்கங்கு ஓடி ஒளித்துக்கொள்ளவும் கெடுதல்வினைக்கிறவிசுவாமித்திராளவர் அரிச்சந்திர மகாராஜன் சமூகத்தில்வருவதுகாண்க.

௬-தரு-இ-ம்-ஆகிரி-அடதாளசாப்பு ருபகம்.

கண்ணிகள்.

௧, விரித்தசெஞ்சடையாட விளங்கியபுலித்தோலாட
தரித்தருப்புரிநூற்களாடத் தவசியர்க்குத்தோன்றி
௨, கையினிற்கமண்டலமுங் கர்ரிசெயிற்குடை [illegible]
செய்யினில்வெண்ணீறிலங்க விசுவாமித்திரர் [illegible]
௩, மித்திரயேதங்களற்று [illegible]
நித்யதானமவாங்கவென்று [illegible]
௪, அஞ்சவென்றவரிச்சந்தான் [illegible]
வஞ்சகமாயபகரிக்க மாமுனிவருந்தோன்றினரே

67

அரிச்சந்திரமகாராஜன் வாசல்காக்கும்
கட்டியக்காரன்-விசுவாமித்திரனை-வினவுதல்-விருத்தம்.

எந்தமாதவத்திருங்கட் கியற்கையாமிலைமெய்க்கே
மந்தமாருதம்போற்பொங்கி மனக்கனில்வெகுட்சியோங்க
இந்தநற்புவியையாளு மிறைவனற்சமூகந்தேடி
வந்தகாரியமதென்ன வளம்பெறவிளம்புவீரே

வசனம்.

அகோவாருங்களையா நிறைந்ததவத்தையுடைய மகாமுனிவரே நீர் கள்ளந்த ஆச்ரமத்தைச்சேர்ந்தவர்கள நீங்களிருக்கப்பட்ட இயல்பானவிடமெது பிரளயகாலருத்திரனைப்புகைவித்தசண்டமாருதம்போலே மனக்கொதித்துப்பொங்கி மகாகோபாக்கினி பொருந்திய நெற்றிக்கண்ணைப்போலே ஜ்வாலாமுகராய் இந்தராச்சியத்தையாளப்பட்ட அரிச்சந்திரமகாராஜாவின் சமூகத்தையுத்தேசித்து வந்தகாரியத்தைத் தெளிவாக அறிவிக்கவேண்டுமையாசுவாமி முனிநாதரே.

விசுவாமித்திரர்கட்டியக்காரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சட்டமாயரசையாளும் சத்யரிச்சந்திரன்வாசல்
கட்டியக்காரனேகேளாய் கவுசிகவிசுவாமித்திரன்
இட்டமாய்ச்செழித்தோங்கும் நித்யதானங்களவாங்கப்
பொட்டெனவந்தேனென்று பூபதிக்குரைத்திடாயே. (௬௧)

வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா மகாநீதிநெறியோடு சத்யதர்மந்தப்பாமல் ராச்யபரிபாலனம்பண்ணிவருகிற அரிச்சந்திர மகாராஜன் சமூகத்தில் கடக்கப்பட்ட நித்யதானம் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டி தேவலோகத்திலேயிருந்து விசுவாமித்திர மகாரிஷியானவர் வந்திருக்கிறாரென்று மகாசந்தோஷத்துடனே உங்கள் மகாராசாவுக்குச் சொல்லிவாரும்பிள்ளாய்.

கட்டியக்காரன்-வசனம்.

அப்படியேசொல்லிவருகிறேனையா சுவாமி,

கட்டியக்காரன்-மகாராஜாவுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அல்லினன்மலரின்மாலை அணிந்திடுமரசேவுந்தன்
நல்வியல்முழக்கக்கேட்டு நற்றவவிசுவாமித்திரர்
சொல்லியவாசறன்னிற் சுகமுடனுவந்தாரையா
புல்லியிங்குரைத்தேனெந்தன் பூபனேசரணமையா. (௬௨)

வசனம்,

அகோராஜாதிராஜ ராஜமார்த்தாண்ட கோடிசூரியப்பிரகாச சரணாகுசரணமையாசுவாமி நம்முடைய அரண்மனையிலே கடக்கப்பட்ட

நித்தியதானமகிமையைக்கேட்டு தேவலோகத்திலேயிருந்து விசுவாமி த்திரமகாமுனிசுவரர் வந்திருக்கிறசமாசாரத்தை சமுகத்திலேதெரியப் படுத்த அருளபுரிந்தார் மகாராஜனே.

சந்திரமதி-கொலுவுக்குவருதல்-விருத்தம்,

நித்தியமகிமையுண்ட நெடியமாதவத்தோர்தம்மை
பத்தியாய்ப்பூசைசெய்து பதமலர்பணிந்துபோற்றி
நித்தியதானஞ்செய்யுமதிசேரிராஜன்றேவி
சத்தியந்தவறுமங்கை சந்திரமதிவந்தாளே. (௫௩)

வசனம்.

மிரந்தரமான மகத்வமுளள அருந்தவத்தோர்களை பயமக்திவிசுவாசத்துடனே பாதபூசைசெய்து தொழுதுபோற்றி நித்தியதானதர்மங்களை செய்கின்ற நீதிநெறியிருக்க அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய தர்மபத்தினியைசபைக்கு அழைத்துவரும்படி ஆக்யாபிக்க சத்யதர்மபரிபாலகியாகசந்திரமதியம்மாள சபைக்குவருதல்காண்க,

எ-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வந்தனள்அரிச்சந்திரன்-வாழ்வுமிகுமனையாள்வந்தனள்

அநுபல்லவி.

வந்தனள்சந்த்ர | யோந்திரன்தவத்திலுள்
சந்திரமதியெனும் | ஸகலஸற்குணத்திறல் (வந்த)

சரணங்கள்,

௧. கொண்டல்சேர்கூந்தலாள் | கூறுந்திங்களுதலாள்
கெண்டைவிசாலவிழியாள் | இளாபுருவச்சிலையாள்
வண்டுமொய்க்குந்திலத | மலர்போன்றநாசியாள்
கண்டுமொழியகாந்து | கனிக்குஞ்செங்கனிவாயாள் (வந்த)

௨, சங்குசேர்கழுத்தாள் | தழைத்திலகும்புயத்தாள்
செங்கமலக்கரத்தாள் | சிறந்தகொங்கைக்குடத்தாள்
மங்கைதுகவுந்தியாள | பனிசெருமின்னிடையாள
சொகதளித்தநடையாள் | செய்யபொன்னிவடையாள் (வந்த)

௩, செண்பகமலர்நாசித் | திவந்திலகுமேனியாள்
பசைபுயர்ந்திடுந்தமித் | பகருமருந்தியாள்
தண்பயிலுமொழியிற் | றாணிமாதினிணையாள
வெண்மதிமுகத்திருள் | மிகப்பெருந்தவத்திறள் (வந்த)

சந்திரமதிசொல்-வனவிருத்தம்,

திருமருள்படைத்த-திருசபைக்கென்னைப்
பெருக்கமாயழைத்த பெருமையேதருளவீர்

வசனம்.

ஆகோவாரும் எனதுபூர்வஜென்மந்தபோபலத்தில் மகிமையிற் னைஅழைத்திருளியபிராணநாயகனே என்னைத்தமது சமுகத்துக்கு அழைப்பித்தகாரியமின்னதென்று திருவுளம்பற்றவேணும்.

அரிச்சந்திரமகாராசன்சொல்-விருத்தம்.

சந்திரமதியேகேளாய் சாற்றுகின்மொழியொன்றுண்டு
இந்திரன்முதலோர்போற்று மியல்புளகாதிமைந்தன்
மந்திரமுறைபரிந்த மாதவவிசுவாமித்ரன்
சுந்திரபதங்கள்போற்றிச்சுகித்த மாயழைப்பேரன்வாராய்

வசனம்.

ஆகேளாரும்பெண்ணே பிராணநாயகி நான்மகா நல்லமயார்த்தவார்த்தைசெல்லுகிறேன் இந்திராதியர்களும் போற்றப்பட்டகாதிராஜன்மைந்தனை விசுவாமித்திர மகாமுனிசுவரர்நமது ஆசாரசாலையேவந்திருக்கிறாரம அவருடைய பாதசேர்வை பண்ணி ஆனமைக்கு அழைத்துவருவோம் வாரும்பெண்ணேபிராணநாயகி,

சந்திரமதிசொல்-வசனம்,

அப்படியே மகாபாக்கியம் பிராணநாதனே

அ-தியாகை-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்

கண்ணிகள்,

௧, தேவகுலசோர்கள்போற்றுந் திவ்வியமுனிநாதாசரணம்
மூவர்அருள்பெற்றுவந்தமுனிவனேசரணமையா

௨, வானோர்கள்தினம்வணங்கும் வன்மைமிகுபாதாசரணம்
தேவினோர்கள்தினம்பூசிக்கும் திருவருளேசரணமையா

௩, மித்திரபேதமற்றவிசுவா மித்திரமுனிநாதாசரணம்
சித்திரங்கள்கற்றுணர்ந்த சேவடிசரணமையா

௪, கருணைத்திலெங்கள்றங்கைதன்னை தற்காத்தவனேசரணம்
கருணையில்மிகுந்தராஜ காதிசுதனேசரணமையா

பொது-வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாய் பிரார்த்தித்து அர்க்யபாத்யாதி யளித்துகுசலப்பிரச்சனைகள் செய்வதுகாண்க,

இராசனும் - முனிவனும்சொல்-விருத்தம்.

காந்தோர்காரியங்கள் லவாமுடனெமக்குரைத்தால்
சிந்தையில்மகிழ்ந்தன்னர்மை செய்திரம்நடத்துவோமே (௫௪)

வசனம்,

தேவரீர்இவ்விடத்துக்குவந்தகாரியமென்னமோ அதைஅடியார்களுக்கு அருளிச்செய்தால் அப்படியேநடந்துகொள்ளச்சித்தமாயிருக்கிறோம்முனிசுவரரே,

இதுவுமது,

அக்கமாயாகஞ்செய்ய அரும்பொருளனேகங்கோடி
தக்கமகிழ்வாயகிற்றாணிபிற்புகழுண்டாமே (௭௭)

(வசனம்) தேவயாகஞ்செய்யும்பொருட்டு அனேகம்பொருள்வேண்டிவந்தோம் தந்துமகிழ்விப்பாயாகில பூலோகத்திலேஎன்னாளும் கீர்த்தியடைவாய்மகாராசனே,

இதுவுமது.

தேசமும்விலமையுண்டோ திரவியமிருந்தென்செய்ய
நேசமாய்த்தோகையுரைத்தாலெப்படன்றாவார்ப்பேன் (௭௮)

வசனம்,

மனுஷயதேகம் அனித்தியமானபடியினுல் அனேக மானதிரவியங்களிருந்தும் என்னகாரியத்திற் குதவியாகும் இவ்வளவென்றொருதொகைசொன்னுல் மனப்பூர்வகமாய் தானாவார்த்துக் கொடுக்கிறேன் தபோதியே

விருத்தம்,

நாகமாயானையேறித் தனிக்கவணெறிந்ததாரம்
மோகமாய்ப்பொன்னளித்தால் முழுதினுங்கைக்கொள்வேனே

வசனம்.

அதி புஜபலபராக்கிரமசாலியான ஒருமனிதன் மதயானையின்மீதேறிநின்று மாணிக்கக்கல்லைத்தெறித்த கவண்டின் விசைபோகுமளவுயர்ந்த பொருட்களைக்குவித்துக்கொடுத்தால் மற்றத்தொகைக்கு எதக்குறைய இன்னமெங்கயாவது சம்பாதித்துக்கொள்ளுவேன் மகாராஜனே,

இராஜன்சொல்-சுலோகம்,

சத்வாரோவித்ததாயாதா தர்மாக்னிறுபதஸ்கரா
ஜேயஷ்டபுத்ராவமானேன தாயக்கோப்யந்திசோதரா

வசனம்.

அகோகேளும் முனிசிரேஷ்டரே பூலோகத்திலே ஒருவர்சம்பாதித்தசொத்துக்களுக்கு தர்மன், அக்கி, ராசன், சோரன், இவர்கள்நாலுபேரும் தாயாதிகளாவார்கள் இவர்களில்யாவருக்கும்முன்னவானகியதர்மனொருவனுக்கே சம்பாதித்த சொத்துக்களைகொடுத்துவிட்டால் மற்றமூவரும் சந்தோஷிப்பார்கள் ஜேஷ்டபுத்திரனுகிய தர்மனை அவமானம்பண்ணினுல்மற்றவர்கள்கோபிஷ்டராய் தனங்களையபகரித்துக்கொள்வார்கள் ஆனகால் அடியேன்சம்பாதித்தபொருட்களில் கொஞ்சமாத்திரம்பெரியோர்களுக்குதவியாகத் தருகிறேன்கைக்கொண்டருளும்மகாதபோதனரே,

மாமுனிவர்சொல்விருத்தம்.

மன்னவாபொருட்களெல்லா மாதவமென்னுவதாகச்
சொன்னவும்பொக்கிஷத்துட் சுகிர்தமாய்வைப்பாயன்றே
என்னகையிற்றந்துன் னிடத்திட்டபொருட்களியாவும்
பின்னபேதகமற்றிப்பிரியமுடன்கைக்கொள்வேனே.

வசனம்.

அகோவாராய்அரிச்சந்திரமகாராசனே நீதந்தபொருள்களியாவுமென்னுதாக உன்னுடையபொக்கிஷத்திற்றானே வைத்துவைத்தால் காரியாகஞ்செய்ய யத்தனப்படுகிற அன்றைக்கினம்வந்துவாங்கிக்கொள்ளுகிறேனது வரையி லுன்னிடைக்கலமாய்வைத்துவைப்பாய் மகாராஜனே,

இராசன்சொல்விருத்தம்.

பொக்கிஷந்தன்னிலிட்ட பொருட்களினூறுவில்லாமல்
அக்கினைமானவுங்கட் சுறுதியாயளித்தபின்னும்
கக்கிஷஞ்செய்யலாமோ கபடமோமுனிவர்ணயா
சிகளைவாச்ரமத்திற்சேர்ந்திடச்சுகிர்தந்தானே (௭௯)

வசனம்.

அகோவாருங்களையாசுவாமிவிசுவாமித்திரமகாமுனீசுவரரே பொருட்களியாவையும் அணுவளவுமில்லாமல்முழுமையும்வாங்கிக்கொண்டு மறுபடியும் என்வசத்திலேயே வைத்துப்போனல்அதாராஜாக்களுக்கு மிடைவந்துசம்பவிக்கும் ஆகையால் என்னை இம்சைபடுத்தாமலுமகபடவஞ்சகம் நடத்தாமலும் கைபற்றிய பொருட்களியாவையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆச்ரமத்திற்கும்போய் சேரவேணுமமகாமுனிவரே

விசுவாமித்திரர்சொல்- வெண்பா.

இத்தனைதனத்தையா ரெருத்தனெடுத்தேகுவரோ
புத்தியிலமிருக்கயோத்தி பூபாலா-சகயவரிச்
சந்திராநீதந்தபொருளிந்தகாலில்வந்துகேட்பே
னுந்தனதுபொக்கிஷத்துள்வை.

வசனம்.

அகோவாருமகாராசனே இவ்வளவுதனங்களை நானொருவனெப்படிச்சுமக்கப்டுமேல்காரியாகம்பண்ணுகிறகாலில் வந்துவாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்பத்திரப்படுத்திவையும் மகாராசனே,

இராசன்சொல்-வெண்பா,

அத்தமேயிருக்கவிடத்திலுமக்குற்றபொரு
ளத்தனையும்வைத்துவைத்தீ ருக்கமனே-நித்தமதில
பேதமின்யாதாமது தாதுவருட்னொபொரு
போதனில்வந்தெடுத்துப்போம் (௮௦)

வசனம்.

அகோவாரும்விசுவாமித்திரமுனிந்திரரே மிகுந்த சமுசாரியாகி யசனிடத்திலே உமக்குக்கொடுத்த தானமானபொருளை முழுவதும்வைத்துப்போட்டீர் ஆகிலும் உம்முடைய ஊழியக்காரரேவெகு தூமைப்பேதகமில்லாமல் அதிசீக்கிரத்தில் எடுத்துக்கொண்டுபோய் முடிவேனும்மகாமுனிவரே,

பொது-சந்தவிருத்தம்.

கேடுவினைத்தியாமுனியரசனைக்கேட்டபொருட்களெல்லாம்
வேடுமன்னனிலிற்றருக வென்றேறிவிரைந்தெழுந்தோடிமேலே
காடுறாமருகப்பறவைகளுடு வனங்களைக்கருதிவினைத்திடலும்
சூடுபட்டுயிர்தள்ளும்வாறுபோலவையாவுஞ்சூழ்ந்தன வெங்கனலே

வசனம்,

அகோகேளுங் தர்மபுத்திராதிகளே இவ்விதமாய்க்கொடுமைவினைக்கவந்தகுசிகைாதனனவர் யாகஞ்செய்ய வேணுமென்று கேட்டருளியபொருட்களைக்கொடுத்த அரிச்சந்திர னிடத்திற்றானே மறுபடியும்ஒப்புவித்து நான்யாகஞ்செய்யத் தொடங்குகிற அன்றையத்தினம் வந்துகைக்கொள்ளுகிறேனென்றெழுந்து விரைவாயோடிப்போய்வனாந்தரங்களிலுள்ளமிருகங்கள்பட்சிகள்ஊர்வனங்கள்முதலான,இன்னும் அனேகம்சேர்துக்களைவினைத்துமந்திரோச்சாடனஞ் செய்தமாத்திரத்தில் அவைகளெல்லாவொன்றும் அக்கினிபாகையுற்றுத் தளித்திட்டவதுபோல அடர்ந்துவருவதுகாண்க.

கூ-தரு-இ-ம்- கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

வனமிருகங்களுடு வனப்பறவைகள்வந்துநிறைந்ததுவே

அநுபல்லவி

மனந்தனில்முனி நினைத்தபோதந்த
வினைதனைக்கணித் தென்னமுடிவில்ல. (வன)

சரணங்கள்.

க. பார்வையிலேயிந்தப் பாரெலாந்திப்பொறிப்
பரந்திடப்பாய்ந்திடும் பரித்திரள்களனேகம்
பந்திபந்தியாக்கார் மேகமெழுந்ததுபோல்
பரிவாய்முடிவிலும் படர்யானைகளனேகம்
ஏர்வையானபிடி யானையின்கன்றுகள்
ஏக்களித்துக்கொண் டெழுந்துவருமனேகம்
எடுத்துவிழுங்கவரும் வாயைப்பிளந்தெதிர்
எழும்பிவருஞ்சிங்க மீன்றுவருமனேகம்

70

சேர்வையாகவருஞ் சிறுத்தைப்புலிகளும்
செயமிகுதிர்த்தோங்கு சிங்கக்குட்டியனேகம்
சோனைமுகிலனைச் சினந்துமயிர்களை
சிலிர்த்தசிங்கராழுகள் சேரவருமனேகம்
கோரமையானுற்றறைக் கொம்புளபற்றிகள்
கொண்டாடித்துக் குதித்துவருமனேகம்
கோடேறிப்பாயக்கூடும் குரங்கினங்களனேகம்
செம்மைமிசெய்திதவெல்லாம் கொடியர்மிகளனேகம்
(முடுக்கு)கோலமாகிய குரலமிழினி
சாலமானகங் குலையலமைவனே(வனமி)

உ, அம்புபோலவொற்றைக் கொம்புளதந்திகள்
துக்கமித்தேலக் தடைந்திடவருமனேகம்
அண்டம்புவன மிரண்டையும்பேதிக்கும்
அஷ்டதிக்கசம்போலவென் னானைகளுமனேகம்
தும்புகும்பாய்வாலிலாக் குரங்கினிக்களும்
குலபதனைத்துகளைக்கும் கொம்மலாகமனேகம்
கூக்குரலிடுமோருப் குட்டிகளுமனேகம்
குளறியுளறிச்சேரும் குழிகரிகளனேகம்
தெம்புடன்வருஞ்செந்நாய்க் கும்புகளுமனேகம்
திரளாய்வந்தெழுந்தீர்ப்பாய் திட்களிலுமனேகம்
தேய்பிறைபோற்கூனித் தேகரம்புகல
நீய்ந்துடல்நாறிய தேவாங்குகளனேகம்
கொம்புகளிற்கிளைத்துக் கூடுமான்களனேகம்
கோடைக்கானலேசாய்க் குதிக்குங்காகளனேகம்
கொண்டாடித்திடும் காண்டாமிருகமனேகம்
கொண்டலினத்தைத்தாவுங் கொடுமையாளிகளனேகம்
(முடுகு)கொடுமையாயிந்த கெடும்புவியதனிற்
கொடுமைசெய்யுமுனிக் கத்மையாகவே(வனமி)

ங, செங்கதிரைக்கண்டு சிறகைவிரித்தாடுஞ்
செய்யமயிலினங்கள் சேர்ந்துவருமனேகம்
செப்புமொழிகளில் அமுதம்பொழிந்திடுஞ்
சிறக்குக்குலாவிய செழுங்கிளிகளனேகம்
பகைமிகவாமங்கைக் கொங்கைகட்கிணையான
பணைபுமிகுஞ்சக்ர வாகப்புட்களனேகம்
பாதகக்கூகைக்கோட்டான் பரிவருமாந்தைகள்
பிசியகுயிலினங்கள் பறந்துவருமனேகம்
மது

[illegible]

(பல்லவி) [illegible]

[illegible]

பொது விருத்தம்.

[illegible]

[illegible]

பல்லவி.

[illegible]

அநுபல்லவி.

[illegible]

சொலித்தனரே

[illegible]

செம்பரத்தையும்

[illegible]

பின்னைக்குட்டிகள்பதைக்க மூலைமுடுக்கித்
பிரிந்தவர்களை யோதுக்க-விசும்பிதாய்
வெள்ளைச்சொன்பிடிக்க விதிகள்தோறும
வேட்டைக்காரர்கள் அடிக்க-மிகப்படிக்க
கொள்ளையோகொள்ளையெனக்கூறி மார்தர்கொடிக்க
கோசிகன்மாயவ ராகமுனையாழிக்க
கூடகோபுர மாடமாளிகை
பாடல்புரிந்திடும் நாடகசாலையும் அழிக்க

வஞ்சனைகாண்டம் - முற்றுப்பெற்றது.

ஆக-விருத்தம்-உஉ-விருத்தார்த்தம்-உ-
வெண்பா-உ-சலோகம்-க-தரு-ய.

ரு
ஐந்தாவது.

வேட்டைச்செய்காண்டம்.

பொதுவிருத்தம்.

இகல்வினைக்குமாமுனிவ னியற்கையாலே
இவ்வகையாயயோத்தியுள்ளோர்க்கிடுக்கணெய்த
பகலிரவுமெண்ணிறந்த மருகங்களோடும்
பறவைகளுர்வனங்களுமிப்பாரழிக்கச்
சகலரும்போய்முறையிடுமச்சமயந்தன்னில்
சதுரங்கசேனைகளுஞ் சமூகங்களும்
புகலரியசத்ய அரிச் சந்த்ரமன்னன்
புறப்பட்டான்வேட்டைக்குவறப்பட்டானே. (க)

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாகப் பகைபக்கைக்கொண்ட விசுவாமித்திரமு னிவராலே அயோத்திபாபுரியிலுள்ள எறும்புகடைதலையானைமுதலா கிய ... ரூலட்சம் ஜீவராசிகளுக்கும்வந்த இம்சையைப் ... தன்விரிகோலமாய் கதிகலங்கி மதிதயங்கி அதி ... தத்திசை தப்பிபோடிப்போ வதுகள்போக மற்றபஞ்சவ ரிவையுமுடைய மானிடர்கள்கூட்டங்கூடி அரிச்சந்திரமகாராஜ னி-

டத்திலே முறையிடும்போது வாரார் யாவரும் பரிதாபப் படிவதுகண் டு, அரிச்சந்திரமகாராஜன்வேட்டைக்குவருகிறவிதங்காண்க,

க-தரு இ-ம்-நாசாவந்தி-ஆடதாளம்.

பல்லவி.

சந்திரன்வேட்டைக்குவாரார்-சுந்தரமாயரிச்
சந்திரன்வேட்டைக்குவாரார்

அநுபல்லவி.

தந்திரமாய்ச்சாசே அபுரந்தன்னையாரும்
தளகர்த்தர்க ளுளமொரற்றிட
வளமுற்றிகர் சளமற்றிட (சந்தி)

சரணங்கள்.

க. நல்லிகளில்லாப் படைத்தலைவர்குழுக்
தரியவர்கள்தந்தக் தலைதாழ
உன்னியகருமத் துடன்சாமுப்புவி
சொர்த்தணைமயாபெலவுவி குமைாழ
கன்னியன்முதர்த கனகத்தேர்மீதுதி
கதிர்கொடிகள் கதிர்கொண்டுசெங்
கெதிர்கொண்டாப்போற் சதிர்கொண்டரிச்(சந்திர)
உ, கட்டித்தடியுடன் சிலவேடர்-கையித்
சரிகயிறுமுற்றிய சிலவேடர்
மூட்டியகலசத்தாற் சிலவேடர்-மிக
துளிமழுவேலினர் சிலவேடர்
கட்டியறுவரி நிறைந்தசரத்தொடு
கலகூர்மையர் முனையம்புகள்
தனைக்கொண்டுசெல் வினைசெய்திட(சந்திர)
ந, பாசக்கயிர்கண்ணிகள் சல்லிகள்-கையிற்
பத்தியகேடயம் வல்லயங்கள்
பூச்சித்கெலித்திடும் விற்களைச்சேர்க்கும்
பூரிசின்னமல்லாரி சல்லரிகள்
விசக்கொடியிடையோர் வெடிகளதிர்ந்திட
விரர்கரு மாரனைகளை
குரவை யாரன்அரிச்(சந்திரன்)
ச, மந்திரிப்பிரதானி மார்கள்முன்னும்-சில
மண்டலந்தன்னையாளு மன்னர்பின்னும்
சந்திரமதிதன் லோகிதனும்-மருங்கிற்
சாமரைவீசிவரும் தாதியரும்
கந்தாப்புலவர்கள் குழந்தைவாருகின்

[illegible] தார்போற்ற [illegible] தாக்கேற்றித் (தந்திரு)

பொருவிருத்தம்.

இறைகொடுத்திடுங் குடிகளும் படைகளும் [illegible]
மறைபுகழ்ந்திடு மன்னனும் மனைவியுங் கொ[illegible]
அறைகெம்பறையதிர்ச்சி [illegible]
முறை[illegible] வேட்டையும் வேட்டுமுனைந்தார் (௨)

வசனம்,

அப்போதகுந்த சபையோர்களே ராசாங்கத் [illegible] படையாளரும் படைத்தலைவர்களும் அரிச்சந்திர மகாராஜாவி [illegible] சந்திரமதி தேவியைத் தொழுது [illegible] பிண்டிபாலம் சூலம் [illegible] கள் [illegible] பிஸ்தோல்களோடு அடவிக்குச் சென்றவே [illegible] அரிச்சந்திரமகாராசனும் வேட்டையா டவருகின்றது.

[illegible] இங்கிலீஷ் [illegible]

பல்லவி.

வேட்டையாடினாரிச்சந்திரன் - வேட்டையாடினார் - தந்தை
நாட்டைச் சூழ்ந்திடுங் காட்டைக் கலைத்து (வேட்டை)

அநுபல்லவி.

கோட்டைக்கொத்தள [illegible]
[illegible] ரக்குப்பளிங்கு [illegible]
அட்டடைப்பம்பரம [illegible] பொற்க [illegible]
அரிகுமரி [illegible] (வேட்)

சரணங்கள்,

௧. மல்லியுத்தக்கி [illegible]
[illegible] மாயஞ்செய்ய [illegible]
[illegible] மதங்கொண்டரிகமாய் [illegible]
மகுடிகொம்புகள [illegible]
மலிந்து முழக்கவே [illegible]
மாதவமுனி [illegible] பொத்தந்தார்
மாயமருசமூர்வணப்பறவைகள் [illegible]
சல்லிகன்சர் [illegible] கன்னங்களம் [illegible]
[illegible] சந்தமமேவே [illegible]
[illegible] சேங்கைக் [illegible]
[illegible] யுமதற்றியா ஊனச்சனங்கள் களிக்கவே
வில்லைப் பொடுக்க [illegible] வல்லவராகன
விளங்கிடவே [illegible] மிக
[illegible]

வேங்கைகள் [illegible] பூங்கொண்டெச்ச
வேந்தர்கள் [illegible] சூழ்ந்திட்டு வெடிகள் திர்க்கவே
[illegible] செய்திடு [illegible]
[illegible] குலைந்து [illegible]
[illegible] கன்னியள்ளைத்தந்திடு [illegible] ஆயிரக்கணக்
[illegible] கவுக்கழுடித்து (வேட்டை)

௨. வேல்கள்பட்டிற [illegible]
[illegible] இத்த
[illegible] கண்ணின்காட்சியரக்
வேகமாய்மலைப்பெருங்க [illegible] தும்பிசாய்ந்தவே
கோல்கள்பட்டிற [illegible] கோடாகோடிகள் [illegible]
[illegible]
குலைந்து விரிட [illegible] பொரிய [illegible]
[illegible] கோடாகோடிகள் [illegible]
வாள்கள [illegible]
[illegible] மிக
[illegible] தாழ்வுற
[illegible] வேடர்கள [illegible] போதினிலே
கால்கள்பட்டோரு [illegible] கோடாகோடிகள்
[illegible] சாலவேடர்கள
[illegible] கத்தியால்வெட்டத் [illegible] முண்டங்கள்களத்திற்கூடினவே
பாற்புறம்புகித் [illegible] போற
பரிபாலித் [illegible] ளபலாயசவருக
பத்திபத்தியாய் [illegible] (வேட்டை)
எத்திசையிலும் [illegible]
[illegible] தொப்பைகளற்றிடக்
[illegible] றடைகளற்றிடக் [illegible] சில
தொங்கல்களறதுவே [illegible]
[illegible] களற்றிடத் [illegible]
[illegible]
இடைகளற்றிட [illegible] சில
[illegible] வே [illegible] கைகளற்றிட
[illegible] வக்கறற்றிட [illegible]
[illegible] களற்றிட [illegible] களற்றிட
[illegible] களற்றிட [illegible]
கடைகளற்றிட சில
கல்லுயிரற்றதுவே [illegible]
[illegible]

காட்டமற்றிட வாட்டமுற்றிடவிவுமுற்றதுவே
கடையுகத்திடக் கடலைப்போலசத்தம்
ககளமுற்றதுவே வளர்
கானகத்தையும் வாலகத்தையும்
கண்டாட்டியுட்கொண்டபட்சிகள் காயமுற்றதுவே
படைத்தலைவரும் பாருளோரரும்
பற்பலவீரரும் பரித்தவேடரும்
நடைசெய்தேயிலக்கு எங்களியானையும்
திக்கிரிகட்டு நகறிமைசத்தில் (வேட்டை)

பொதுவிருத்தம்.

இந்தவாநெறிவில்வேட்டையாடியெழுந்தவீரருமமாந்தரும்
இன்பமாயோரிடத்திறசேர்ந்தினிதிருந்தகாலையிற்கோசிகன்
அந்தமாய்விடுத்திட்டசெந்துக்கனற்றவைகச்சுமற்றவை
அருட்செய்மாமுனியருகடைந்தபின்னிசைபித்தவ்வனத்திடை
வந்தமானிடர்வாழுமன்னவர் வலியவேடுவரியர்களில்
வள்ளலுட்செயும்பெண்டிர்மந்திரிவாழ்சுமற்றெவரையும்
கொக்கனித்திடவேமனுக்கினை கொடுத்தவாறு பலரேர்பன்றியைக்
கேசிகன்மாய்கையால் விடுத்திடச்செய்யவும் மெதுவினைத்ததுவே.

வசனம்.

ஆகோசேரும் சபையோர்களே இந்தவிதமாய் வேட்டையாடிய அந்த ராசாசாக்கள் முதலான பரிவார வேடுகளைய்பா ளரும் ஓரிடத்திற்கூடி இளைப்பாறி உண்டுதாம்பூலமருந்திக்கொண்டு மகிழ்ந்திருந்தோம் இன்னமென்னவருமோவெவறு உள்ளத்திலயர்ச் சிகொண்டிருக்கையில் விசுவாமித்திரமகாமுனிவன் மாயத்தினாலே அனுப்பினசெந்துக்களிலே வதைபட்டதுபோக மற்றவைகளைவந்து மா முனிவர்பாதங்களைவணங்கக்கண்டு திகைத்து மிருந்த தபத்தினால் மிதிபட்டசர்ப்பம்போலவெகுண்டு இருவிழிகளும் நெருப்புப்பறக்கப் பார்த்தமந்திரத்திலே புருவத்திலிருந்து ஒருசொம்பினாம் ஒருப ன்றியைச்சிருஷ்டித்து அரிச்சந்திரமகாராசனையும் அவன்பெண்சாதி பிள்ளை மந்திரி முதலானவர்களைத்தவிர மற்றவர்களைக் குடிமபத்தோ டழித்துவாவென்று ஆக்ஞாபித்தனுப்ப ஆரண்யத்திலேயிருந்த வேட்டையாடவரையும் வந்துவளைந்துக்கொண்டு போரிடுகைக்கு.

௬-தரு-இ-ம-சவுராஷ்டிரம்-ஏகதாளம்

பல்லவி.

மானிடவர்களுக்கும் மாயமாய்வந்தபன்றிக்குஞ்சண்டைநேர்ந்தக—

அநுபல்லவி.

வானிடத்திற்றேவர்கள் மலர்மாரிதூற்றவும்
வையகத்தினில்மாந்தர்கள் வள்ளலைப்போற்றவும் (மானி)

சரணங்கள்.

க. கோசிகன்பதம்வணங்கிப்பேசியே அன்போடிணங்கிவந்து
கூடியிருந்தவாசிகள்கரிகள்வள ராசிகளழிவுகண்டெழுந்து
கோபியெழுந்திடுச்சோலையிற் றிசையெலாமதிர்க நாலும்வாரும்
வீசியவாலின் சுழற்றிப்பேசிய மானிடர்களைக்கொன்று
நேசியேவீரரையிகப்பேசியேமுன்னையால்நிலமுட்டத் தாண்டிப்பாய
ஈசினீர்மேன்மிதக்கும் பாசிபோற்படைக்குள்ளாட்டிய
மாசிலாமன்னன்சேனையர்யோசித்தனிலாகுமக்கு -விரைந்து
தூசியெதனவெள்ளானைத் துட்டப்படைகளுற (மூக்கு
வீசியமெய்சிலிர்ப்பில வீரர்கள்வெருண்டுற (மானி)

உ. தலைகள்தெறித்தோர்சிலர் தாள்கள்தெறித்தோர்சிலமாந்தர்
கையிற்பற்றிய-சிலைகளறுந்தோர்சிலர்-வலைகளறுந்தோர்சிலமாந்தர்
குலைகளறுந்தோர்சிலர் குடல்களறுந்தோர்சிலமாந்தர் முலைக்குழு
கலைகள்தெறித்தோர்சிலர் கண்கள்தெறித்தோர்சிலமாந்தர் (மே
விலைகள்குலைந்தோர்சிலர் மூலைகளறுந்தோர்சிலமாந்தர்
மதிகலங்கி-மலைமீதங்குகைமீதும் மாங்களின்மீதுஞ்சிலமாந்தர்
ஆலைமீதுஞ்சிலைமீதும்அண்டமீதுமாகச்சிலமாந்தர் அலறிக்கொண்
தலைவிரிகோலமாகித் தரணிராவலன்முன்னேகி (இ
உலைமெழுகாயுருக வூனிமெய்யிற்பெருக (மானி)

௩. சங்கமுஞ்சக்கரமுற்றசாமியுங்வந் தெதிர்ப்பாரோவென்னச்- சன்
டனைவலர், எங்களூர்நிறைந்ததினியிம்மட்டில் மனமபொறப்பா
வென்ன: தாங்கமன்னன்சேனைகளினங்கமீறாயிருட்டோமமாத்ரம்-செ
க்கச்சிவக்க-செங்கடற்போலேதிரண்டுபொங்கவாய்ப்புரண்டுவாநந்
சக்கம்-சிங்கங்கள்மேகங்கள்கெற்சிதங்கள்மிக்ச் செய்வதுபோலார்க்க
ஓடிம்வெள்ளத்தி, லங்கமுங்கவந்தமுண்டமெங்கணும்பாவிவரப்பா
ர்க்க-பங்கமுற்றமானிடர்கள் சங்கமேசசங்கமாகவோட
வானோர்களிந்தச் சங்கற்பஞ்செய்ததாரென்றுசகலவுலகும்நாட
செங்கதிர்குலேசனைஞ்சிமையோர் மூழுதும்வாட (மானி)

பொதுவிருத்தம்.

பன்றியினைவசெய்ககன்றோர் பக்கஞ்சென்று
பதுங்கியபின் பங்கமுற்றபரிகினோர்கள்
குன்றியகற்சொன்மிகுத்த கூசிலோன்பாற்
குனாநுடன்போயடிவணங்கிக் கூடவென்னத்

௰௯

கன்றினைக்கார்குபப்போற்கலையுற்றுக்
கனத்தேதேரியமர்க்களத்திலவந்து
நின்றிளியிலையும் நாணேற்றிவீரம்
கேரிட்டான் அரிச்சந்திரன் போரிட்டானே. (௪)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் மாய்கையினால்வந்த பன்றியானது அ
ளத்தில்போரிட்டு கேரிட்டவர்களியாவரையும் தும்சம்பண்ணி
அப்போய் ஒருபுதரிலேபதுங்கி இளப்பாறிக்கொள டிருப்பதைக்
கண்டு மிச்சமீதியாயிருந்த ஜெனங்களியாவரும் மனங்கலங்கி சந்திர
அரிச்சந்திரமகாராஜனைப்போற்றி யடிவணங்கி முறையிடவே அ
ளிய்ற கண்ணைத்திறந்து விழிவரும் பாக்கைப்போல மனக் கவலையு
போர்க்களத்தில்வந்து மலைமலையாய்க்குவிந்திருக்கிற பிரேதங்களை
செங்கடல்போலே சிவந்த ரத்தப்பிரவாகமும் பார்த்துபிரமித்து
து கையிலிருக்கிறவில்லைநாணேற்றிக்கொண்டு பொன்னின்தேரில்
பன்றியுடன் யுத்தஞ்செய்கிற விதங்காண்க.

௭-தரு-இடை-காதநாமக்கிரியை-தாளம்.

பல்லவி.

பன்றியுடன் — சண்டைசெய்தானே இதேசோமா
மன்றிலிலே — மெய்தேவு தானே (சத்யரிச்சந்திரன்)

அநுபல்லவி.

பன்றியுடன்சண்டைசெய்ய — வன்றுதேர்க்கைநத்தது
பரியபொற்றேர்மீதிலேறி — பரிவுடன்விட்டானேசாறி
பக்குசண்டமாருதம்போற் பாய்ந்ததும்தேவேகம்போற்
பருதியின்தேர்மீதிற்செச்சைப் பரிகள்போல்ரதத்தி
பாரயலைவொருசிதறக் — கார்முகிலேழுங்கதறப்
பார்க்குமவீரர்கள்பிரமிக்கப் — பங்கமுற்றோரைக்கமிக்கப்
பாரினொச்சமகருஞ்சேடன் — பறக்கவைத்தகுடிலேடன்
பரிக்தவிட்டபன்றியெதிர்ப் — பட்டுவரவிட்டனைக்கா
பாய்ந்தவே — பன்றியின்மீது
தோய்ந்தவே — பூமியின்மீது
சாய்ந்தவே — வாய்ந்ததெனரிச்சந்திரன் (பன்றி

சரணங்கள்.

க, செம்பொன்னேதிகர்த்தமெய்யும் செய்யகோனைக்கணிசெய்ய
செங்கிறத்தைக்கண்டகூலம் செழுமுகம்பளமபொன்டு

செவ்வியகண்டமும் — வாலும்-அற்புதமான
திவ்வியபதங்க — ளாலும்
செம்பவமூவன்னமுன்ன — சிகைநிலவச்சிரமென்ன
கொம்பனையகோடாமென்ன — கொடிவீரருரவென்ன
வயிற்றினர்பூமியை — மறைக்கும்-கொந்காலினகர்
எயிற்றினலுமுது — குறைக்கும்
கையிறலுயிர்கவரும — காலனேக்கூட்டுந்தடரும்
காசினியோர்தம்மைக்கொல்ல — கோசிகனல்வந்தபொல்லாத
காயமோ — அவன்செய்தவு
பாயமோ — அதையாம்கொல்ல
ஞாயமே — சேய்யோவென்றரிச்சந்திரன் — பன்றி

உ, அண்டத்துள்ளோர்களும்நவ — கண்டத்துள்ளோர்களுமேவ
அற்புதமிற்புதமாக — அவதிகள்மிகுதியாக
ஆனைகளொட்டகங்குதிரை-குழ்ந்துவந்திடும்
சேனையர்கள்கட்டவேதிரை
அணியில்வந்தவீரர்களும் — ஆயுதங்கொண்டோர்களும்
பிணியில்நொந்தோர்களும் — பிரமைகொண்டாடர்களும்
ஐயையோவென்றுதாவுவார்-பன்றிமேற்கணை
எய்யுங்களென்று கூவுவார்
ஆனபெருராட்சதர்போல் — காணிடர்கைத்தலத்தில்வேல்
அம்புவிறகனையெடுப்பார் — அஸ்திரசஸ்திரங்கொடுப்பார்
ராயினர் — வேட்டையிற்றரி
சாயினர் — ரெத்தவெள்ளமே
வாயினர் — வாயினல்முடிக்கிப்பொல்லாப் — பன்றி

ங, மாயவராகந்தனது — பாயஸாரம்சமுற்று
மண்டிவரும்படைகளைக் — கண்டுமுன்பின்றடைகளை
மாறிடமனவச்சம் — கொண்டுடிக்கமுற்று
கூறிடும்வீசேடங்கள் கண்டு
மாமுனிமையமனதிலெண்ணி — மாய்க்கும்வகையே தென்றெண்ணி
மாசவைநினைந்தினைப்பார் — மதித்தசிங்கம்போற்கனைப்பார்
மலைக்குகைக்கு — ளோடிப்புகுமே-வேடர்கள்தைத்த
வலைக்குளகப்பட்டு — கேய்குமே
மண்ணடேஷமிதிலுருளத் — கொலைடையிற்கணைகள்கெருளக்
கண்டவர்கள்கணகளிக்க — அண்டர்கள்வானிலேலாகிக்க
அடியே — மெய்யும்முகமும்
வடியே — மாமுனியாகம்
தேடியே — ஓடிப்போகின்ற — பன்றியுடன்

புராண-விருத்தம்,

வளம்விழுந்தயர்யால்வளாகண்டதி லேறியிழிந்தகலப்-
போனதுணர்ந்தடிமீதுதொடர்ந்து புகாதவனத்திடைபுக
கானமூக்திருமேனியும் நுணபொடியாடமடங்கதையுடன்
ஆனவனிதிருவாசகெடும் புனல்வாவியணைந்தனனே (௫)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய்வந்த மாயப்பன்றியைக் கண்டதுனடமாகச்சத்தித்து நாலுவிதமான இம்சைசெய்யும்போது மலைமீதுமாயமாய்ப்பாய்ந்து ஓடிப்போனதுகண்டு அதனடியையேதொடர்ந்து நுழையாதபுத்ர்களிலும் வெடித்தகுகைகளிலும் நுழைந்ததைப் பெய்யும்அசத்தெத்திதிக்குலியானவபாய தேகமெல்லாம் பொடிப்பொடியாய் மெய்நொந்து நடந்துபோகிறபோது மகாஅற்புதமான ஒருதிருவாசலுந்திருக்குளமுங்கண்டு தன்னுடைய பரிவாரசேனைசமேதனாய் அந்தக்குளப்பாதிப்போவோமென்று தங்கியவிதங்காணக,

௫ தரு ௰-ம் சுருட்டி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

தடாகமொன்றிருக்கக் கண்டானே-அரிச்சந்திரன்
விடாய்கள்யாவுந் தீர்த்துக்கொண்டானே

அநுபல்லவி.

படாவதிகள்பட்ட மற்பலர்களுங்கிட்ட
தொடாதினிமைமையென்றெண்ணித்துய்யபராக்கிரமம்பண்ணி-தடா

சரணங்கள்.

௧, தாமரைமலர்ப் பெருகுமே-அதிற்சுகந்தள்
நாமதையோதி யுருகுமே
சாமரைப்பாசி படருமே-அதைக்கோடியும்
கேமமாய்ப்புள்ளினந் தொடருமே
நாமதைப்பொருளறிந்த நற்றவரனேகர்கூடி
பாமரமகற்றுஞ்செபும் பண்ணிவருவதைநாடி (தடா)

௨, அன்னப்புள்ளினங்கள் நண்ணுமே-நாளங்களகோத
வன்னப்புள்ளினங்கள் எண்ணுமே
சின்னஞ்சிச்சிலிகள் குழுமே-அத்துடன்பஞ்சு
வன்னக்கிளிகளும் வாழுமே
கன்னமாய்ப்பேசிக்கொஞ்சி சுகணவாய்ப்புட்கூடுமே
பன்னகமுதலீமீன்கள் பாய்ந்தனகுவந்துசாடுமே (தடா)

௩, முத்தினத்திப்பியும் மேயுமே மிகுத்தன்னீரில்
சத்தினக்குப்பையுந் தோயுமே

முத்தியகடற்போற் காணுமே-கலிக்கிரளமைய
பத்தியத்தியாகத் தோணுமே
வெறுவிபெருமன்னர்களும் புதல்விகுமாரர்களும்
பெற்றபேறிதாமென்றெண்ணிக்கவிரர்மெய்த்துநன்னணித-தடா

பொது-விருத்தம்

களைப்படங்களினிப்புக்கமுந்திட்டிப்பூமன்
கண்டகவனீர்கலாய்புகருங்
படைவஞ்சகமிருகவுரிகள்தமது
கமலமெனபதங்கொழுதிறைஞ்சும்
இளைஞர்களிலபேர்கெடிமிருமன்னன்
கெமபிரமாயுறைவிடம்போய்
இடைத்தவுள்ளிளமுருசேனையுமின்று
இடத்தொருதென்மிகமுனிந்து
முளைப்பருமவனத்தையழித்தரிச்சந்திரன்
மூனிந்தனன்முனிவன்முன்னவம்
முனிவருந்தனதுமூச்சிறுவிரண்டு
முதுமடந்தையர்களைப்படைத்து
விளைத்திடுமோகலாவிரியதனல்
வேந்தனைப்புணர்ந்திட சலது
விளக்குபூச்சக்கிரக்குடைதனைக்கவர்ந்து
விரைவினில்வருகவென்றிசைத்தான் (௬)

வசனம்.

அகோகேளும் சபையோர்களே இவ்விதமாய்யிருந்த மினைப்பிறுலேவாடிவதங்கித் தடாகத்தருகிற் சேர்ந்து பர்ணசாலையில் மந்திரிமார்களும் பரிவாரங்களுடன் அமர்ந்திருக்கும்போது விசுவாமித்திரர்சிஷியர்களிற்சிலபேர் இராசன்பர்ணசாலைக்குள்வந்துராசாவினிடத்தில்சத்தாவனுபயமில்லாமல்யேயும் உன்சேனைகளுமவனத்தைவிட்டகன்றுபோவென்று முறுமுறுத்துமுனிவனிடு இராசன்செய்யும் அமளியைச்சொல்லக்கேட்டு அம்முனிவனும் தனதுமூச்சிறுவேலையிரண்டுபெண்களைச்சிருஷ்டித்து அரிச்சந்திரமகாராசனிடத்திலுங்களுடைய ஆட்பாடல்களாலவனுடையமோகமலர்ச்சியுறச்செய்து புத்தியைமயக்கித்தமோகலாவிரியுறச்செய்துமணம்புணர்ந்துவருவீர்கள் அல்லாவிட்டால்அவனுடைய பூச்சக்கரக்குடையை யபகரித்துக்கொண்டு வாருங்களென்று அனுப்பிவிட்டபிறபாடு இந்த அரிச்சந்திரமகாராஜன் சமுகத்தில் நடக்கிறவிதங்காணக.

மந்திரிக்குஇராசன்சொல்-விருத்தம்

அந்திமின்வேனியாச்சு தமச்சனையவரவர்க்கு
முந்தியேவிடைகொடுத்து முகமுமலர்ந்துவுந்தன்
புந்தியின்மகிழ்ந்துநல்ல போசனமளிக்கச்செய்யில்
உந்திரிப்பிணைநீக்கியுளமகிழ்ந்துறைகுவேனே, (௭)

வசனம்,

அகோ வாருங்கமந்திரி சத்தியகீர்த்தி சந்திபாவந்தன காலமாய்விட்டது அநேகவாசகளுக்கு அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு அனுப்புத்திரதினைப்பாதிகமா யிருக்கும்படிக்குஉத்திரவு கொடுத்தனுப்பிவிட்டு பேர்ஸசாலைக்குள்சென்று போஜனசவுபாய்ச்செய்வித்தால் நித்தியகர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு போசனஞ்செய்து சொர்ப்பநேரமாவது நித்திரைகொள்ளலாம்மந்திரி

மந்திரி-வசனம்,

அப்படியே மகாபாக்கியம் மகாராஜனே

பொது-விருத்தம்,

மன்னனிவ்வாறுகூற மந்திரிசத்தியகீர்த்தி
தன்னகமகிழ்ந்துட்சென்று சந்திரமதிக்குரைக்க
அன்னவர்மிக நடந்த யாவர்க்கும்பசரித்து
பொன்னகர்மாதினைப்போல் போசனமளித்திட்டாளே (௮)

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாய் ஆக்ஞாபித்த ராசாவினுடையமனதுசந்தோஷிக்கும்படிஎழுந்துபோசனசாலைக்குட்சென்று சந்திரமதியினிடத்திலே அறிக்கைவிட தம்முடன் கூடவந்த சகலசன சமூகத்துக்கும் ஒரேபந்திபாகஉபசரித்து தேவகன்னியர் அமுதளிப்பதுபோலே போஜனம் நடப்பிவிக்கும்விதங்காண்க,

௯-தரு-இ-ம்-தர்பார்-அடதாளம்,

பல்லவி,

போஜனஞ்செய்வீர் பூபாலா-மிகராஜராஜர் அறிக்கும்ரவிகுலபாலா

அநுபல்லவி,

வ்யாஜகுணலவாலா-ராஜன்முதலோர்புகழ் நயகுணசீலா

சரணங்கள்,

௧, கன்னசிரகச்சம்பா | வன்னம்-வெகு
சட்டதாகச் | சமைத்திருக்குதின்ன
சின்னப்பாத்தின் | பருப்பும்-வெகு
சிராகக்காசிப | சரபிநெய்யும் (போஜன)

௨, அவரைக்காய்புடலங்காய்க் | கறியும்-மிக
அருமையாம்வெண்டைக்காயது | மோர்க்குழம்பும்
துவரையின்பருப்பு | ரசமும்-பொடித்
தூவியபாவற்காய் | தட்டதுமாக (போஜன)

௩, அப்பளமதிரசம | கறியன்-போளி
யாமைவடைபேணி | யருபரிபூத்தி
முப்பழம்சர்க்கரைப் | பாகும்-நல்ல
மோதகப்பாயசம் | புதிந்தபாலுடனே (போஜன)

௪, மாடப்புறவி | னிறைச்சி-மகிழ்
மார்சிலாக்காடைபுள் | மானிறைச்சி
கூடக்குயிலி | னிறைச்சி-மிக்க
கொக்கரித்தேலாமும் | கோழியினிறைச்சி (போஜன)

பொது விருத்தம்,

அறுசுவைபுடனேபோசனமுண்டு
அனைவர்க்கும் வேதிகையமர்த்தி
வெறுட்சிகொண்டமர்ந்த வீரரைத்தேற்றி
விளங்குதாம்பூலமுமளித்து
மறுட்சிகொள்மாரன் சிலையெனும்புருவ
மங்கைசந்திரமதியுடனே
தருவிஷயெனத்தகரத்தரிச்சந்திரன்
தண்பளியறையமர்ந்தனனே

வசனம்,

பஞ்சபட்சபாயசங்களுடனே போஜனம்பண்ணினபிற்பாடு அவரவர்களுக்குத் தகுந்தவிடுதியமர்த்தி பயமுற்றிருந்த யாவருக்குந் தயிரியஞ்சொல்லி தாம்பூலமுங்கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு தேவதேவர்களுடைய தபசையும் அழிக்கப்பட்ட மன்மதனுடைய கரும்புவில்லுக்கிணையான புருவத்தையுடையசந்திரமதியுடனே பள்ளியறைசேர்ந்து நித்திரைசெய்கிறவிதங்காண்க,

௭-தரு-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

நித்திரைசெய்தானே-அரிச்சந்திரன்-நித்திரைசெய்தானே

அநுபல்லவி.

நித்திரைசெய்தானே | திருபன்திரிசங்குவின்
புத்திரனுகிய | சத்தியஅரிச்சந்திரன் (நித்தி)

சரணங்கள்,

௧, எண்டிசையுமுலாவிக் | கண்டயிருககினைத்
தனத்திதனித்தமு | துண்டவரிச்சந்திரன் (நித்தி)

௨, வண்டணிசுழலினை வளர்காமத்துயராற்றக்
கொண்டகோலமுடியாக் கோமானரிச்சந்திரன் (சித்தினர்)
௩, பஞ்சணைமெத்தைமேல் வஞ்சியர்தாலாட்ட
ரஞ்சிதமதியுடன் கொஞ்சியரிச்சந்திரன் (சித்தினர்)

பொது-விருத்தம்.

அரிவையுமரசன்றானும் அரும்பள்ளியமளிமீது
திருமகன்றனியுமாகத் திருப்பள்ளியமர்ந்தாற்போல
மருவியேதுயிலும்போது மன்னவன்சொப்பனங்கண்டு
சருவியமந்திரிக்குச் சாற்றுகச்சேற்றுவானே ௫

வசனம்.

அகோகேளும் புனிதர்களேசந்திரமதியும் அரிச்சந்திரனும் இரதியுமன்மதனுமபோலே திருப்பள்ளியடைந்துகாம்புனாயந்த மல்லிகைமலர்களாகிய மஞ்சத்தின்மேலிலே கூடிக்குலாவிக்களிப்புற்றுறங்கும்போது இராஜனானவனொன்றுகாணுதலைக்கண்டு திகைத்தாற்போலேசொப்பனங்கண்டு திடுக்கிட்டெழுந்து மந்திரியான சத்தியகீர்த்திக்குரைப்பதும் அதற்கு அவர்சமாதானஞ்சொல்லுவதுங்காண்க

அரிச்சந்திரன்சொல்-தரு.

இ-டி-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

அதிவிசித்ரமாயாேர் சொப்பனங்கண்டெழுந்தேன்
அதின்கருத்தையுரைப்பாய்மந்திரி

அநுபல்லவி.

துதிபெற்றபெண்களோர் கதியென்றெனைப்புணர்ந்தார்
தொழுதுபோற்றியவர்கள் தோழமைதனைப்பாராட்டி
மதிமகிழ்ந்தொருத்தியை மாதவத்தோருக்கீந்தேன்
குதிகொண்டொருத்தியந்தக் கோதையுடனேசென்றால்-அதி

சரணங்கள்.

மந்திரிசொல்-தரு,

௧, மதிதனின்மன்னுமெத்த மயக்கவொண்ணுதபெந்தன்
மதியிதுணர்ந்தமட்டு மகிழ்ந்துணர்ந்துவேனே
பொதிபொதியாய்தனத்தைப் புனிதர்க்களிக்கபோதே
பொக்கிஷத்தனிலீந்து பூவைசினத்துச்சென்றால்
விதிகவழ்ந்தபூமாது செதிபெண்றடைந்தவளின்
நதிகளுக்குச்சாகரம் பதிபதமென்றுபோனாள் (மதி)

அரிச்சந்திரன்சொல்-தரு,

௨. ஒருத்திபாருகமா பொறுக்கிரூனாற்றகன்றாள்
ஒருத்திபந்தனைப்போ லுலகினிலவிழ்ந்திருந்தாள்

ஒருத்திவிட்டெனைநீக்கே னென்றேருறுதிதந்தாள்
உத்தமியாளென்றெந்தன் சித்தமிகக்களித்தே
திருத்தமாயிதினுள்ள கருத்துயாவுமுயர்ந்து
பொருத்தமாயுரைத்திடில் வருத்தமகலுமேலே (அதி)

மந்திரிசொல்-தரு.

௩, கண்கனிழந்தாற்போலுள்ள காரிருளமராக்ரமி
எண்ணிபொருளதகின்ற யேந்திழையாளேசவரி
விண்ணுமுமண்ணுமுள்ளமட்டும் விடேனென்றவளாகியபோள்
வெற்றிமிகவடைவீர் விளங்குமுமதுகீர்த்தி
அண்ணலேயிதுவெல்லாம் எண்ணிவெதுமபொண்ணுது
பண்ணியபலன்போல புண்யமலபிதிமுன் (மதி)

பொதுவிருத்தம்.

மந்திரிக்குரைத்தபின்னர் மதிமிகவயர்ந்துமன்னன்
சொந்திரவடைந்தென்னென்ன தோதகம்விளையுமோவென்,
நந்தரங்கத்தடங்கா வையமுற்றருகேயுற்ற
சுந்தரமனையாளான சந்திரமதிக்குச்சொல்வான் (௫௧)

வசனம்.

இவ்விதமாய் மந்திரியினாலே சமாதானப்பட்ட இராஜனானவன் பின்னும் மனக்கலக்கமுற்று திகைப்படைந்து என்னகலகம் விளையுமோவென்று சிந்தையிடைக்காதுபுறவுற்று அருகிலிருந்தகர்மபத்தினியாகிய சந்திரமதியுடன் தான்கண்டகனவைசொல்லிவருவதுகாண்க

கூ-தரு இ-ம-கமாசு-அடதாளம்.

பல்லவி,

கண்டகனவினைக்கேட்பாயே-காதலியோரன்

அநுபல்லவி,

கொண்டகோலமழிந்து - இந்தருவலயிந்தனையிழந்து,
மண்டலந்தன்னையோர் மாமுனிக்களித்து
மனுகசோக மதியன்மகனோதான் (கண்ட)

சரணங்கள்.

௧, கானகத்தினில்நடக்க * ஒற்றைக் கண்ணான் வழிமிற்றடுக்க
போனகமில்லாமல் புலம்பித்தவிக்கவும்
சேனைத்தனைவர்கள் சிந்தித்துவிற்கவும் (கண்)
௨, காசிநகர்தனிலே காரல கவுசிகர்தன்கையிலே

* ஒற்றைக்கண்ணன்-நட்சத்திரயன்.

கூடிடாதுன்னையும் மைந்தனையும்விற்றுப்
பேசியகீசர்க்கு நான்பிணையாகவும் (கஉ)

௩. சதறுயிர்தன்னைவிழுக்கக்-காசிச் சுடலையைநான்காக்க
மதனவல்லியெனும் மங்கைஅதன்மாளவும்
விதனமில்லாதென்கை யாலுனைவெட்டவும் (கண்)

சந்திரமதிசொல் விருத்தம்.

இந்தாஸ்யைத்தைகையெல்லா மீசன்மாலயனுமல்ல
வந்தவற்றுறவோன்றன்னுஸ் வளர்த்த்யமிகுதிகண்டீர்
சந்தமுமலரும்போலே காதல்கொண்டாண்டமன்னு
எந்தவாறீதெக்கனைய்தி னெழிற்சத்யந்தப்பொறுதே (௰உ)

வசனம்.

அஹோகேளும் எனதுபிராணநாயகனே இவ்விதமான செய்கை கண்யாவும் அரிகரபிர்மாதிகளும் செய்யமாட்டார்கள் செந்தவத்தோர்க்குசெங்கோலாளன் திருணமாத்திரமானையால் முன்யாசகார்த்தமாய்வந்த விசுவாமித்திரருடைய மாயத்தினாலே உண்டாகப்போகிற அப்பங்க ளின்னமேவகையிருக்கும் புஷ்பங்கள்வாசனையினாலே பரிமளிப்பதுபோல என்னையாண்டபிராணநாதனே எப்படிப்பட்ட துன்பம்வந்தாலும் அந்தசத்யவாக்கு ஒன்றுமாத்திரம் தப்பலாகாது மகாராசனே.

பொது-விருத்தம்.

ஆட்டைக்காக்குமவ்வாடனைப்போலவே
நாட்டைக்காக்கும் நரேந்திரன்கானகத்தில்
வேட்டையாடிய வேலைசூழ்வினைப்
பாட்டையாய்ந்து பரிவுடனேறவும் (௰௩)

வசனம்.

அஹோகேளும் தர்மபுத்திராதிகளே ஆட்டின் கூட்டம் காக்கின்ற ஆயர்களைப்போலே அந்த அரிச்சந்திரனை நாடாளவைத்து வந்துவேட்டையாடும்போது அகஸ்மாத்தாய் விளையப்பட்ட சூழ்வினைகளின் விவரத்தையுரைப்பேனென்று மார்க்கண்டேயர் தர்மபுத்திராதிகளுக்குச் சொல்லத் துடங்குவதுகாண்க.

— * —

வேட்டைச்செய்காண்டம் முற்றிற்று

ஆக-விருத்தம்-௰௨-தரு-௫

ஆறவது
சூழ்வினை காண்டம்.

பொதுவிருத்தம்.

குன்றிடாப்புகழ்படைத்த குரிசிறகைக்கினைகளைந்து
துன்றியகுருதிசோரத் துவண்டுடல்துடித்துவந்த
பன்றியின்வருகைக்கண்டு பதைபதைத்துளம்வெகுண்டு
கன்றியமுனிவன்மெத்தக் கருவுவான்சருவுவானே. (௧)

வசனம்.

அஹோகேளும் தர்மபுத்திராதிகளே குறைவற்ற பிரக்யாதியுற்ற அரிச்சந்திரமகாராசன் கைகளிலிருக்கின்ற கூர்மைபொருந்திய அம்புகளாலே எய்யப்பட்டு இரத்தம்சொட்டச்சொட்ட வந்துவிழுந்தபன்றியைக்கண்டு பதைபதைத்துக்கோபமுற்று மனங்கொந்த விசுவாமித்திர முனீந்திரரானவர் அரசனைநோக்கி கருவுகிறவிதங்காண்க.

௧-தரு-இ-ம் மோகனம்-அடதாளம்

பல்லவி.

என்னவலதியன்படைத்தான்-மிக
எத்திவித்யாஸமாயின்றநெல்லாம்விடைத்தான் (என்)

அநுபல்லவி.

மன்னவனுனது மாமுனிவர்க்கேதிரோ
மாவனமழித்தெம்மை மதியாதிவன்சதிரோ (என்ன)

கண்ணிகள்.

௧. வடவாக்கினியைவர வழைத்துத்தடிக்கிறேன்
வாழும்வையமுழுதும் வாய்ப்பேச்சிறக்கடிக்கிறேன்
அடர்காலவிடமதைத் தாக்கிக்ககுடிக்கிறேன்
துய்யவனெனும்பேயனைத் துரிசினில்வடிக்கிறேன்
கொடியவினைசெயுக் குறிசெலனிவனோ
மடியச்செய்யேனுமில் மாமுனிவன்நானோ (என்ன)

௨. காமன்கணைகளைக் கடிக்கிடுப்பிடிக்கிறேன்
காலனாமவருக்குக் காவுகல்கொடுக்கிறேன்
சோமன்சூரியர்களின் சோதியைவிடுக்கிறேன்
சொற்றவறுமெனுந் சொற்களைத்தடுக்கிறேன்
சோமானிட்டதன்பு கூறுயகொடுந்சனி
நாமதமேனுமனதே நானிடேனொளி (என்ன)

௩. மாலயன்முக்கண்ணன் மாதவர்களினாலும்
மாய்கையறியவிடமாகுமோ வேவராலும்
கோவிசுவாமித்திர வென்றுலாவுதாலும்
குன்றிடாமலெதிரே நிற்குமோ பெரும்பாலும்
ஞாலமாளுவோர் நாயகனுமிந்த
ஆலமுண்டகண்ட னாருமியிந்த (என்ன)

பொதுவிருத்தம்.

இத்தருணத்திலந்தவன்முன்வ ரெழில்மறையாளர்களிருவர்
நிணையடிதொழுதவணங்கியன்பாக வினமுடனுரைத்திடக்கேளீர்
சித்தரும்புகழுஞ்சத்தியரிச்சந்திரன் சேனையுந்தனக்களுக்குமுன்
செயுமனைவியுமத்திரிமுதலோர் சிறக்கவிங்கமர்ந்தனனென்ன
மத்தகுமிகழுமுப்புராதியனை மகிழ்ச்சியாவெரித்தவர்களையும்
மாரனையெரியாவெரித்தவர்களையும் மணாடியபடையின்களையும்
டமத்தாமெனவக்கோசிகன்வெகுளா துதித்திடும்சினிவிருந்து
உத்தியிலெழுந்தகந்தருகவெபெவ் துதித்தனர்களியரிருவர். (௨)

வசனம்.

அந்தவேளையிலே விசுவாமித்திர மகாமுனிவரிடத்திலே யிருந்த பிராமணர்களிருவர்கள்வந்து நமஸ்கரித்துக் கேளுஞ்சுவாமி லேருகுருநாதனே அந்தஅரிச்சந்திரமகாராசன் நம்முடைய ஸ்ரீவனத்திலே தன்னுடைய குடும்பப்பரிவார சமேதனுய்வந்து இருக்கிறானென்றபோது விசுவாமித்திரருக்கு அதிகமான கோபாக்கினிசொலிக்கவும் சிவன் நகைத்தெரித்தபழுதும் மன்மதனைத்தகித்தபழுதும் ஏகாலத்திலே பிரளயகாலருத்திரன்வசியமான மகவனுபோல ஜொலிப்பித்து பெருகுச்செறியும்போது இரண்டுபேர்களியர்களுக்குப்புத்தியமிடவிருந்தகாண்க.

உ-தரு-இ-ம-நாதநாமக்கிரிகை-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மாதர்களும்படிமாசீலா-மாமுனிவன்
மாயத்தாலுமோ-குபாயத்தாலுமிரு (மாதர்)

அநுபல்லவி.

தேர்கள்புகழ்ந்திடும் திருபன்மீதுச்செழிக்க
திறைநத்தாரன்மறைபது துனுமிகக்கொழிக்கச்
சூதர்கள்புகழ்சாதி சுதஞ்சொல்லையழிக்கச்
சார்முனிவனுதிச் சொல்லாத்துன்பமொழிக்க (மா)

சரணங்கள்.

௧. சூழிகொண்டுபெருகியே சார்ந்தவருக்கங்கையைச்
சூடிநேன் கெதியிதிக்கணனை

பழிகொண்டுதமயினுள் வெந்தமனம்நொந்துமிக
வாடினேன் வெற்றியில்மிகு
பழிகொண்டபாமேசன் பாகஞ்செய்மகனுசெவப்
பாமர்சொறுங்கால பாசமதென்னை
அழித்திடும்படவா முகாக்கினியென்ன
அரிவையர்க்குவிழிக ளமைந்தாமென்ன (மா)

௨. சந்திரிமையிக் சம்படப்பித்தஞ்சர்ப்ப
மாதிமே நகையிருந்த
செந்திருவமுதுடனுதித்தவாகுசி நஞ்சிதென்ன
லாருமே அதில்வந்துறற
இந்திரலோகச்செம்பிரான் பெற்றுநந்தாமென்ன
இப்புவியிலிப்படியோக இவர்றுமிருசெயென்ன
சுந்திரன்வலகன் குரைகயிவர்களென்ன
காருணியமுடர்முன் சொல்லசொற்களையென்ன (மா)
துன்பவழ திலக்கொடிவந்துநின்றுத்
௩. தீப்பாலவே முனிவனுமேலே
ஆலக்கடல்தன்னில்மூழ்கி யல்லெழுந்துவந்தவனென
போலவே மட்மாதர்கள்
சிலந்தியுயர்மாரன் சேனையிருவரென்னச்
சிருவனியபுலேச் சியரிற்றெளிக்தோவென்னக்
கோலத்திலழகிய குமரிகளிவரென்னக்
குலையத்திவர்க்கிணைக் கோதையரிலரென்ன (மாத)

பொது-விருத்தம்;

நங்கையருரம்பவித்து நாதன்முன்னின்றபோது
பங்கயன்முதலோர்போற்றும் பாதனாலவர்க்குரைத்துப்
புங்கவன்றன்பாறசென்று புணர்ந்திடப்புகல்விரல்லால்
செங்கையிற்குடையைக்கேண்மினெனமுனிசெப்பலுற்றார்;

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாயும்வித்துவிசுவாமித்திரர்முன்னேநின்றபோது வேதாதியர்களும் துதிக்கப்பட்டபூதசாஸ்திரங்களை மிகத்தெளிவாயவர்களுக்குப்போதித்து அரிச்சந்திரமகாராச னிடத்திற்குபபோய் பிரசங்கமபண்ணி அவனைத்தழுவிப் புணரமனங்கொள்வீர் அதற்குடன்படானுகில் அவன்கையிலேயிருக்கிற பூச்சக்கிரக்குடையைக் கேட்டுவாங்கிக்கொண்டு வாருங்களென்று கபடவஞ்சக மிகுந்த மனத்தையுடையவிசுவாமித்திரர்சொல்லுகிறவிதக்காண்க;

பொது விருத்தம்,

இவ்வுரைவினவிமாதர் விருதுவின்சபையைவிட்டு
நவ்வுமவ்வரசன்முன்னே போதுமெனநடந்து
கவ்வுமிவ்வியல்பையெல்லாங் கவினமாய்களித்துப்பாடச்
செவ்வுரையரசன்விற்ற சித்சபைசேர்வுற்றார். (௬)

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாய் சொல்லக்கேட்ட மோகினிப் பெண்களிருவரும் விசுவாமித்திரருடைய சபையைவிட்டு அன்னப்பட்சியைப் போலே நடந்து அரசன்சபைக்குவந்து தங்களுக்குத்தெரிந்தபாதசாத்திரவித்தைகளைப் பிரசங்கிக்கவேண்டி வருதல்காண்க.

௧, தரு-இ-ம- பியாகடை-அல்லது-அடாணா,

பல்லவி,

வந்தாரே-மோகினி-பெண்கள்-வந்தாரே,

அநுபல்லவி.

வந்தாளோர்த்தவசதகோடி - வந்துவண் - இந்திரன்சபைதேடி
சந்தாபங்கொள்விரக சாக விலாசி
சரசவிலாஸினிகள் சகிமாரிருவர் (வந்த)

சரணங்கள்,

௧, பேச்சினிற்கிளிபோலப் பெயர்ச்சியிற்பெடைபோல
வீச்சிலிற்கரங்களும் விளங்குமின்மினிபோல
ஏச்சில்லாமுனிபன்முன் னிசைந்தவெகுளில்முல
மூச்சினிற்பிறந்திரு மோகினிமாதர்கள், (வந்த)
௨, ஈசன்மால்விரிஞ்சியும் இசைந்தயிராகல்வாட
நேசமாய்த்தநவோரும் நினைந்துதவமவிட்டோடப்
பாசத்தாலெவர்களும் பரிந்தவர்களைநாட
வாசயயோத்தியாளும் வள்ளலினைக்கூட (வந்தா)
௩, சொல்லினிற்பட்டொழிந்த சோலையெல்லாருசெழிக்கக்
கல்வினையுங்களைந்து காவலிநாதசெழிக்க
வல்லியர்தங்கட்குறத் வலதனைத்தாம்தழிக்க
நல்வியலரிச்சந்திரன் நற்றவத்தையழிக்க (வந்தா)

வசனம்.

இவ்விதமாய்வந்த மோகினிப்பெண்களிருவரும் அரிச்சந்திரமகாராசனைப்புகழும்;

கலித்துறை,

வையம்பரவும்பொன்வரைதடமாமுந்தன்வாழ்நகரம்
மெய்யும்வடமலையாகுமுன் பீடமிலங்குமொளி
செய்யுங்கிரமணிதிங்களைச் சேருமுன்சிறந்தருடைக்
செய்யும்புகழ்தனையெம்மாலளவிடவியார்கையந்தே, (௭)

வசனம்.

ஆகோவாரும் மகாராசனே உம்முடைய அயோத்தியாபுரிபட்டணமே சொர்ணமலையாம் உம்முடையசிங்காசனமே [illegible] தக்குக்கு சமதையாகும் தம்முடையபுகழ்பெற்றவருடையோ சந்திரசூரியர்களைப்பார்க்கிலும மேலாககிர்த்தியை வகிக்குமென்றிருக பெருங்களை விவ்வளவென்றறியவல்லமையோ மகாராசனே.

௪-தரு-இ-ம-கல்யாணி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

கலவிக்கிசைவீரமன்னா-காதலொளிப்பதென்ன

அநுபல்லவி.

இலகிதம்கோதியுன்ன-மிகையாயிருப்பதென்ன (கலவி)

சரணங்கள்.

௧. மாரன்கைவிற்றரித்த மலரம்பெனைத்தாக்க
சீரரிச்சந்திராமெத்தத் தென்றலெனைவந்துதாக்க (கல)
௨. சூரதீரிடைவஞ்ச குயிற்றாவுமுடன்கொஞ்சப்
பரிதாபமெனைமிஞ்சப் படர்சந்திரன்படைக்கஞ்ச (கல)
௩. கைவளைகள்சோருது காமவெள்ளமூருது
மெய்வளமுங்கோருது மென்மேலும்மோகமீருது (கல)

இராஜனும்-மோகினிகளுக்குச்சொல் விருத்தம்.

தட்வரைமுலையாரேயுங் தவருநன்மைகடந்து
அடவியில்வந்ததென்ன வதிசயமுரைத்திடீரே.

இராசன்வசனம.

பொன்மலைபோன்ற கொங்கைகளையுடைய பெண்களே நாங்கள் வாசஞ்செய்யப்பட்ட அயோத்தியாபுரியைவிட்டு மிருகங்களாலே லனமுற்றிருக்கிற இந்தஆரணியத்திலே வந்ததைப்பார்த்தால் மெத்த ஆச்சரியமாயிருக்குது உங்களிருப்பிடமெங்கே சொல்லிவாரும் பெண்களே.

புடவியிற்சிறந்தயோத்தி பூபனைபுகலக்கேளீர்
மடமயிலுலாவியாடும் வனத்திடைவாழ்வோமியாமே (௯)

பெண்கள்-வசனம்.

பூலோகத்திலே மிகுந்த செல்வம் பொழிகின்ற அயோத்தியாபுராதிபதியான அரிச்சந்திரமகாராசனே மயிலினங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற இந்தவனத்தில்வாசமாயிருக்கப்பட்டவர்களும்முடைய தெரிசனைக்காகவந்தோம் மகாராஜனே.

இராசன்சொல்-விருத்தம்.

பாடியபாட்டினழகைப் பட்டதோர்மரகதருக்கும்
வாடியவாடல்காண வசம்பையூர்சிலைபழிக்க

நீடியோனதியொவெள்ளில் நெடியகல்லுருகுமிங்கே
கூடிவிச்சபையில்வந்த கொள்கையைக்கூறுவீரே

வசனம்.

நீங்கள் பாடின பாட்டினுரையைக் கேட்கில் பட்டவிருட்சங்க ளும் துளிர்க்கும் ஆடலைக் காணிலோ அரம்பை யூர்வசி முதலான தேவஸ்திரீகளுக்கு மேலாயிருக்கும் நீங்கள் செய்யும் புகழ்ச்சியோ கல்லையுங்கரைக்கும் இப்படிப்பட்ட நீங்கள் இந்தச் சபையில் வந்தகாரியங்களைத் தெரியப்படுத்தும் கோகினிப்பெண்களே,

வாணபபெண்கள் சொல் விருத்தம்,

பொன்னுமபூஷிணையைக்கேளோம் பூணப்பொற்பணிதிகேளோம்
இன்னுடைவன்னமகேளோம் நெடியசெங்கோலைக்கேளோம்
தன்னிகரில்லாச்சேனைத் தளங்களைக்கேளோமுன்பால்
மின்னுமக்குடையின்மீதே மெத்தவுமையலுற்றோம். (எ)

வசனம்.

அகோவாருமகாராஜனே பொன்மலைபோலே நிறைந்தபொருட் களினும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியிலுமமெய்நிறைந்த வாபாரணங்களி னும் நீர் ஆளப்பட்ட சென்கோலினும் சேனைசைனிய பரிவாரங்களி னும் பெண்களுக்கு ப்ரீதியண்டாது ஆனால் உமயிடத்திலே யிருக்கப் பட்ட பூச்சக்கிரக்குடையினிடத்திலே அதிமோகங்கொண்டிருக்கி றோம் மகாராசனே.

இராசன்சொல்-விருத்தம்.

தலைமுறைமுறையாயிந்தத் தகத்தினிலிருக்கப்பெற்ற
நிலைமிகுகுடையைக்கேட்டீர் மெத்தவுமனஞ்சலித்தோம்
விலைமிகுபணிகளாடை விதிபுவிகொடுப்பதல்லா
தலைக்கிடும்பரத்தைதயார்க்கு தடுத்திடாதெடுத்துசொல்வோம்.

வசனம்.

இந்தஇடசுவாகுவம்சத்து ராசாக்களுக்குப்பத்தியமான நான்முதலா ய் இந்தராஜாங்கத்திலேயிருக்கப்பட்ட பூச்சக்கிரக் குடையைக் கேட் டீர்க ளாகையால்நீங்கள்பேதையென்றுமனமிரங்கிப்பொறுத்துக்கொ ண்டோம் உங்களுக்கு வஸ்திராபரணாதி விதிசீட்சேபணங்களைத் தரத் தக்கதேயொழிய இந்தக்குடையைக்கொடுப்பது அதிகொண்டுபோக வி ரும்பித்தற்றவேண்டாம் சபையைவிட்டு அகன்றுபோங்கள் பெண் களே,

வாணப்பெணகள்சொல்-வெண்பா,

ஆனவரசர்க்கு மரிச்சந்திரபூபா
வானிலத்திலுந்தனைப்போன் மன்னருண்டோ-வானவருந்

சிந்தையுற்றெமையமைத்தாரோச்சியென்றேடிவந்தோம்
உந்தனையேமணம்புணர்வோமென்று,

வசனம்.

அகோகேளும் எங்களுக்குரிய வெகுமதிகள் தருகிறேனென்ற அரிச்சந்திரமகாராசனே இந்தப் பூலோகத்திலும் மைப்போலுற்ற அரசர்களாரிருக்கிறார்கள் ஐய் மகாராசனே தேவர்களுமெங்கள் மேல்மோகித்து மயக்கமுறமுர் அவர்களை நிராகரித்துதாவித்துப் பேசி உம்மையொருவரையே யிருவரும்புணர்ந்து யெங்கள மனோபீஷ் டத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளவந்தோம் இருபைசெய்யுமகாராசனே,

ரி-தரு-இ-ம-யமுனாகல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

மோகமாகினோம்மன்னா-மந்-மோடிசெயதுவதென்ன

அநுபல்லவி

சாகேதபுரியாளுந் சத்யரிச்சந்திராவே
வேதியென்னுனைமேல் விரனுரச்செய்தமை
எதிவாவிசுவா மித்திரரிசைந்தனர்
ஆசையினுவின். சமுகந்தனில்வந்து (மோ)

சரணங்கள்.

க, சோமனுதித்திடலாச்சே கண்ணாம்
காமனெதிர்த்திட லாச்சே
கோமளவெற்பினை யொத்ததனங்கள்
குலுங்கிக்கலங்கித் துலங்கிபேசிம்முது
தாமமலர்ப்பளி மெத்தையிலும்முடன்
தாங்கவென்றேமிகப் பாங்குடன்வந்து (மோ)

உ, தென்றலிறைந்திடலாச்சே பெங்கள்
தேகஞ்சிறந்திட லாச்சே
அன்றிற்கிளிகளும் ஆடுமயில்களும்
ஆரவாரித்துப் போராட்டங்களசெய்யுதே
குன்றினுமிக்கப் புகழ்படைத்தேயிந்தக்
குவலயந்தனையாளும் குரிசிலரிச்சந்திரா (மோ)

ந, கலைநெகிழ்ந்திட லாச்சே
மார்பிற்கஞ்சுகந் தெறித்திடலாச்சே
முலைமுகட்டிலனங்கம்புகள் தைக்குதே
முன்னவர்சொல்லமுதங்களும் கைக்குதே
நிலையாகவல்குலுங்கிளேசம் விளைக்குதே
நித்யநேசசத்யரிச் சந்திரரூபனே (மோ)

இராசன்சொல்-விருத்தம்

காதகப்பாதகமாமே பகொண்மொழிபகர்ந்து
தோதகமடிப்பதென்ன அற்புதப்படைத்தீர்சதுவும்
வேதகம்வினையாதிக்க பிரம்மனாலுதிப்பித்தாங்கள்
நீதகத்தையகற்றித் திறமுடனழைப்புவேனே, (௬)

வசனம்.

அகோவாரும்பொய்களவு கொலைகள் காமமுதலானபஞ்சமாபாதகஞ்செய்யும் பாவிகளான பெண்களே உங்களுக்கு தகாதவார்த்தைகளையுசனித்துக் கொண்டாலுடிக்கிறீர்கள் இதென்ன அற்புதம் கொஞ்சமாவது ஈவிரக்கமில்லாமல் பெண்கைதவி விருக்கிறபொற்பிரம்மனுதித்து உங்களுக்குற்ற ஆறுவத்தைபடக்கி அகத்தைக்குலைக்கஅனுப்பிவிடுவேன் சமுகத்திலில்லாமல் சனுதிவிலகன்றபோங்கள் பெண்களே,

வாணப்பெண்கள்சொல்விருத்தம்,

சேதிப்பேனென்றுரைத்த செல்வமேதிரிசங்குமைந்தா
போதித்தாருனக்குப் புகலுவாயப்பூமையானே
வாதித்துவண்டோமில்லைதப்பசாபுலவர்தங்களை
சோதித்தசொன்னவெம்மைச் சத்தியின்மருவுவீரே,

வசனம்

அகோவாரும் திரிசங்குமகாராசன் தவத்தில்வந்த செல்வகுமாரனே இப்படிப்பட்ட புத்தியைப்போதித்தாரு பெண்களையாவது விநத்துவத்தறிந்தவர்களையாவது இமிசித்தோரையறிந்திருக்கிறீரா உங்கள்மனதைச் சோதிக்கிறீர் சகமாய்பெண்களை மருவிக்களிகூருங்கள் மகாராசனே,

புராணவிருத்தம்,

வள்ளலென்தடைந்தோர்முன்வால்வந்திரக்கோர்க்கொன்றீயாக்
கள்ளனென்றறிந்தாலிக்கு வருகலங்கண்டயென்றார்
உள்ளமுக்கண்ணுஞ்செந்தீயுருத்தெழைசினத்துவேந்தன்
தள்ளுமென்றருளிச்செய்தான் விளைவுதன்னையோரான். (௰௪)

வசனம்.

மகாராசனென்று தியாகத்துக்குவந்தோம் யேழையேதைகளுக்கு கொடுக்காதசையாமுடியென்றால் வரமாட்டோமென்றவிசுவாமித்திரமோகினிகளை இனிப்பின்வருங்காரணமறியாமல் தள்ளிவிடச்சொன்னபோது பக்கத்திருந்தபரிசேலாளர்கள் கடப்பிவிப்பதுகாணக.

மந்திரிசொல்-விருத்தம்,

ஆரடாஅருகிருக்கும் அடவுளசேவையேவுன்
ஓரடாமெத் தப்பேசம் சிறக்கிகள் தப்மைக்கண்ணூற,

பாரடாகைப்பிரம்பாற் பகைத்திடவடித்துதைத்து
சேரடாயெங்கள்முன்னே திருப்பநுங்களிக்கத்தானே. (௰௨)

வசனம்

அகோஅதாரும்பிள்ளாய் அருகிலிருக்கும் சேவைக்காரா இன்று அதிகமாய்ப்பேசப்பட்ட இந்தமோகினிப்பிசாசுபோலே வந்திருக்கிற பெண்களைத்துரத்திவிடுவது உன்னுடையவேலையல்லவா அவர்களைப்பார் உன்னைவிதுன்னபிரம்பினாலே அவர்களைக் கண்டித்து வெருட்டினபிறகு எமக்குத்தெரியப்படுத்தினால் மகாராஜாவைசந்தோஷிப்பித்து உனக்கு அதிகவெகுமானம் வாங்கித்தருகிறோம் பிள்ளாய்சேவைக்காரனே.

சேவைக்காரர் வசனம்.

அப்படியேமெரட்டிவிட்டுவருகிறேன்மகாராசனே
மோகினிப்பெண்களுக்கும் - சேவகர்களுக்கும் தர்க்கம்.

௪-தரு-இ-ம-மோகனம அடதாளம்-இசை.

கண்ணிகள்.

(சேவகர்) கசிகசித்துப்பேசவும் கன்னியரோசிக்கள்
குதிகுடெலகடந்து குடிசைக்குட்புகுங்கோள்
(மோகினி) தடதடென்றோடிவரத் தெய்வத்தள்ளியே
வெட்வெடென்றுமிறுல வீட்டுப் போவோமோ
(சேவகர்)பெண்புத்தியாலமெத்தப் பேசவேண்டாம்வெகு
கண்புற்றவார்த்தையை காலசொன்னேன்போபோ
(மோகினி)பண்புடனெங்களைப் பார்மன்னன்மருவாமல்
தண்பிற்றவார்த்தையால் தனியேபோவோமே
(சேவகர்) துங்கமன்னவன்றனை துக்கமாயினிச்சொன்னால்
தங்கப்பிரம்பினால் தகத்திவிட்டிடுவேன்
(மோகினி)பங்கமாயெங்களைப் பதறியடித்தாலும்
புங்கவன்றனைமணம் புணராமற்போகோம்
(சேவகர்) குடியைக்கெடுப்பதுங்கள் குலவன்மையல்லவோ
முடுகுச்சவுக்கினால் முதுகிலடிப்பேன்
(மோகினி)பமிபாவிபின்றெமைப் பங்கஞ்செய்தாலேலா
அடியாவியென்பதை யாமறியோமே

பொதுவிருத்தம்.

ஆறுகொண்டோடார்செலலா வடவியிறசென்றுமேனி
மாறுகொண்டுதிரஞ்சிந்த மந்திரிப்பறிக்கசுக்தம்
நாறுகொணடர்க்கசோர்ந்த துயில்கிந்கலச்சாப
வீறுகொண்டேவிவிட்ட முனிவன்முன்வந்துவிழ்ந்தார் (௰௩)

வசனம்,

அகோகேளும் தர்மபுத்திரர்களே இப்படி தௌஷ்டியத்தினுல் டிப்பட்ட மோகினிகள் நீர்நுழையாத அடர்ந்த சோலைகளைக் கடந்து நடந்துபோய் தேகமெல்லாம்குருதிசிந்த மேகத்தைப் பழிக்கக் கூந்தலை தருடனே முட்செடிகள் புத்தியிருக்கக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற பட்டுப்பீதாம்பரங்கிழிந்து பிறலாய்ச்சோர தம்மைப் பொறுமையுடன் வலிவிடுத்த விசுவாமித்திரரிடத்தில்வந்து அடித்துவிழுந்து சொல்லிக்கொள்ளுகிறவிதங்காண்க,

மோகினிகள்-விசுவாமித்திரருக்குச்சொல்-விருத்தம்,

ஆரணமார்க்கமெங்கட் கறிவித்தகுருவேபோற்றி
நாரணமுதலோரேற்றும் நரேந்திரனரிச்சந்திரன்றன்
பேரணைப்பதத்தைப்போற்றிப் பிரமையினுற்றழுவனுத்தேரும்
காரணமில்லாதெம்மைக் கடுதுடித்தடித்தானையா (௧௪)

வசனம்,

அகோகேளும் சற்குருநாதனே சகலசாஸ்திரசம்போதினையத்து எங்களுக்காக்ஞாபித்தபடிக்கு மகாவிஷ்ணுமுதலானவர்களும் புகழுந்தகரிய அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய பாதாரவிந்தத்திலே நமஸ்கரித்து அவனிடத்திலே யெங்களுக் குண்டாயிருந்த காமவிகாரத்தினாலே காதலுற்று மணமுடிக்கும்படிக்குத்தழுவினோம் இதற்கா யாதொரு காரணமன்னியில் அடித்து வெருட்டிவிட்டான் எங்கள் தேகமெல்லாம் நோகுது சுவாமி,

விசுவாமித்திரர்சொல்-வசனம்,

ஆ ஆ ஆ புட்டிமகன் இன்னமென்னசெய்தான் சொல்லுங்கள்,

எ-தரு-இ-ம-நீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்,

கண்ணிகள்,

௧ ஐயனேமுனிவேயெங்க ளங்கமெங்கும்நடுங்க
வெய்யவன்குலத்துவேந்தன் வீம்பினலடித்தானையா
௨ அடிமையென்றரசன்றன்னை ஆசையாற்பணிந்தோமையா
கொடுமையாய்முதுகிற்குத்தி கொறடாவினுலடித்தானையா
௩ பூபதிநீர்க்கணினென்று சூச்சக்கிரக்குடையைக்கேட்டோம்
சாபமிட்டிருவரையும் சாட்டியாலடித்தானையா
௪ அரசரிற்பொய்புரையானென்று அம்மணியிலேபதுத்தேறும்
சரசஞ்செய்யமனம்விரும்பி சந்தோஷித்தணைத்தோமையா

பொது-விருத்தம்,

கோதையரிருவர்சொன்ன கோளைக்கேட்டுமெத்த
வாதையாலுருகிவிசுவா மித்திரர்வருத்தமுற்றுப்
போதையிலமிகவெகுண்டு பூவையர்தம்மைநோக்கி
பேதையேமனம்பொருப்பீ ரொவிதுபேசுவானே, (௧௫)

வசனம்.

ஓய் அரசர்க்கரசனே இவ்விதமாய் சபிகைசொல்லிக்கொண்ட பிராணப்பெண்களின் வாய்ப்பாடான கோள்வார்த்தைகளைக்கேட்டு மிகவும் மனவருத்தமடைந்து அத்தருணத்தில அரசன்மீது மிகுந்தகோபமுற்று முன்பரசுரிக்கிற நீலிகளை நோக்கி பேதைமையுற்ற என் தபெண்மக்களே மனம்பொறுத்துக்கொள்வீர்களென்று அவர்களை மத்தித்துமுடியும்படி இனித்தான்செய்யப்பட்ட கபடநாடக சூத்திரமான விசித்திரங்களைச் சொல்லிக் காட்டுகிறவிதங்காண்க.

அ-தரு-இ-ம-பர்துவராளி ஆதிதாளம்

பல்லவி.

உனைவிட்டேக்கர்ட்டிலோட்டுவேன் அவன் பொருளைச்
சூறைவிட்டுக்கொடி கட்டுவேன்

அநுபல்லவி.

உனைவிட்டவனைவோட்டி உனதென்கோலைக்காட்டி
பாரையாளத்தாசன்கட்டி பட்டணத்திறசெங்கோல்நாட்டி
தாரைதாரையாகக்கண்ணீர் பாரைபாரையாகவுண்ணீர்
சேரைசேரையாய்ப்பெருக சிறந்தவர்களுள்ளுருக
பார்த்தபேர்க ளங்கலாய்க்கவே-அவனைத்தினம்
கார்த்தபேர்கள் தலைசாய்க்கவே-எந்தனைக்கண்டு
பூரைபூரையென்றெவரும் பொற்புடனடிவணங்க
மேனைமேனையாயிதென்று மேலவர்களும்பிணங்க (உனை)

௨. இப்பவேஅயோத்திக்கெய்குவேன் அவன்மூடிமைபச்
செப்பவேஉனைத்தள்ளுகுவேன் அறுதவழந்தால்
ஒப்புவுங்களைப்புணர்விப்பேன் ஒப்பிடாவிடில்
ஒப்பனைச்சொல்லினுல்வாதிப்பேன் அநாமுத்துச்
செப்பவகையென்னதென்று சொப்பனத்திலுமறியான்
கப்பணப்பொக்கிஷமுதல் எப்பணமுமென்னுடையதென்ன
இப்பவேதாரைவார்ப்பாயென் றிடிக்கங்கப்பிகவினைத்துத்
தப்பாமலொன்றில்லாமல் தயங்கிமனந்தளரச்செய்வேன் (உனை)

௩. சத்தியக்கொடியைபறிப்பேன் அவன்மேனி
வித்தியமும்முழுமுறைப்பேன் ஆருநைக்குள்ள
வெற்றியானையுள்ளைக்கொள்ளுவேன் குடும்பத்துடன்
எத்தியேகாசிக்குத்தள்ளுவேன் புறப்படையில்
முத்திரையிட்டுமுன்னவன் பத்திரத்தைக்கலந்து
வித்திருத்தபொருள்யாவும் மித்திரபேதமில்லாமல்
இத்தினத்திலேதருவா யென்றியம்பையிலெப்புவாய்
இத்தனையினைத்தினிவா யென்னெருதுவனைவிட்டு (உனை)

௩. நரகனுய்ப்புகரோனேவிடுப்பேன் கொடுவேடவாய்
உரகனைப்போற்றிறந்தொழிப்பேன் அடவிதனில்
சிறகயிருத்தூற்றிடச்செய்வேன் அவன்பாரியை
விரகத்திருல்கொக்கிடச்செய்வேன் தம்மூவரையும்
நரகவுலகோர்க்கப்பாலாய் கரகமுடையோர்கட்கேலாம்
அரகராவென்பார்மெய்ந்நலாய் சுரகவேகத்திலும்மேலாய்
புரகரன்விரிஞ்சிமாயோன் புண்ணியவ்சுநாரதர்
மரகதன்முதலோர்களுரு மாவலமென்றுத்திரிய (ஊ)

௪. புலிகரடிநூரான்சுருட்டை சாரைசர்ப்பமும்
புலியிரண்டுதேளட்டைசுறட்டை நட்டுவாய்க்காலி
எலிபெருச்சாளிசிங்கமோரி கழுதைசென்னாய்
வலியவோணாப்பன்றியாங்தாரி இன்னமனேகம்
பலிகொளும்விலங்கினங்கள் நலிசெய்பாகத்தொதுக்கம்
சலித்தவர்களக்கம்லொக்கச் சொலித்தெழுந்திவ்வங்குதக்க
இவியனல்மனமொடேநக் இலேசிதுதகேடுங்க
கலியினைக்கண்டுபதுங்க கண்கனொவர்க்கும்பிதுங்க (ஊ)

௫, காசியிலேயாவேதியனுக்கு பெண்டுபிள்ளையைத்
தாசிகள்செய்யும்வேலைக்கட்கு ஒப்பிடச்செய்து
நீசர்க்கடிமை
பூசிதனரிச்சந்திரனை
பேசியதரும்பொருள்தனைக் கைகொண்டபின்
கோசிகனென்றன்மாயத்தால் வீசியகொடுவிடத்தால்
மசிலாதார்மைந்தன்மாளப் பூசிதனுக்கொப்பித்தபின்
காசிநகர்காவலன்முன் காதலியைக்கனவன்வெட்ட
யோசித்துத்தேவர்முனிவ ருக்கமனென்றெனக்கிட்ட (ஊ)

பொதுவிருத்தம்.

ஒப்புறவிதுவியம்பி யுள்ளத்திற்சினந்தமுன்னான்
முப்பாரதியவரைத்திர்த்த முக்கண்ணன்வடிவமுற்று
தப்புறாயாதவேந்தன் றயிலபொய்மைநோக்கி
செப்புதற்கருந்தவத்தோன் செல்கின்றான்வெல்கின்றானே.

வசனம்.

இவ்விதமாகச்சொல்லி அக்கிநிதெழுந்து காலருத்திரருபனுய்த் திரிபுரதகனரது வடிவமுற்று அரிச்சந்திரமகாராசன் ஈந்திருக்கப் பட்ட பொய்மைக்கறைபைநோக்கி விசுவாமித்திரர் மகாஉக்கிரதோ டு இரண்டுகண்களிலும் நெருப்புப்பொறிபறக்க சர்ப்பக்கூட்டங்கோ த திரியவிட்டதுபோலே சடைகளைவிரித்துவிட்டுப் பெருமூச்செறிக் றுகொண்டு வருகிறவிதங்காண்க.

85

௧–தரு–இ–ம–மோகனம்–ரூபகதாளம்,

பல்லவி,

சினத்தகோசிகரிதோலங்கார் – அந்தசெல்வனரிச்சந்திரன்
சொத்திலோருதைதக்கார

அநுபல்லவி,

சினத்தூம்பப்புரத்தைமுன் சிரித்தெரித்தவுமேசன்
இனத்தோரெல்லாம்புகழ மினைகுலேசன்புகழ (சின)

சரணங்கள்.

௧, இருகண்களாலுந்தீ யெழுந்துபுகைமூட
இருடிமெய்வேர்வைவீ ழ்டியாறெதிர்த்தோட
கருவுஞ்சாற்றுவோப்போற் சடைமுடிகுலைந்தாட
தருமதேவதைநாணுந் சத்தியநிலைநாட
வருந்தியுலகுளோர் வள்ளமுடிதொழ
பொருந்திமுனிவர்தாள் பூபன்தொழுதேழ (சினத்த)

௨, தாரிகைப்பாதவித் தபயமிட்டலறிட
நாரிகைவிதிர்ப்புற்று நடுக்கெக்கதறிட
பாரிமம்முனிக்கேளிப் பாடென்றுகதறிட
வார்செய்புமிடியினல் வையாருகிதறிட
உரகமணிமுடி யொடிங்கிப்படிந்திட
சுரமெடுப்போர்செய் கலைசமுடிந்திட (சினத்த)

௩, நாடழித்திட்டாய் நகாழித்திட்டாய்
சட்டழித்திட்டாய் யெழிற்புனலழித்திட்டாய்
காடழித்திட்டாய் களாயழித்திட்டாய்
கோட்டழித்திட்டாய் குலமழித்திட்டாய்
தோட்டழித்திட்டாய்வேள் ஆாழித்திட்டாய்
சேர்ட்டழித்திட்டாய் ஈரிசழுவென்று (சினத்த)

பொது–விருத்தம்.

மணிமுடிதனையுதைத்த மாமுனிவிசுவாமித்திரன்
இணையடிதொழுதுபோற்றி யேழையேற்கபயமீந்து
பணிவிடையாவுங்கொள்வீர் பரிவுடனெனைத்தற்காத்து
அணிசடைமுடியாயென்றும் ஆணையன்றாளொன் பானே.

வசனம்.

கேளுந்தர்மபுத்திராதிகளே இந்தப்பிரகாரமா பெண்ணாசிறந்த கோபங்கொண்டெத்து அளவிமதிப்பில்லாத அரிச்சந்திரமகாராஜனனி ந்திருக்கின்ற சுவர்த்தினசஜிதமயமான திருமுடியையுதைத்துவிழுந் தீய விஸ்வாமித்ரருடைய பாதாரவிந்தத்திலே மகாராஜனுவ ன் நமஸ்கரித்து ஏழையைப் பிரமார்க்கு இரட்சிப்பீரென்று

ஏவலைக் கைக்கொள்வீரென்றும் என்னையாளுவீரென்றும் சடாமகுடமுள்ளவரோவென்றும் என்னை யாதரிப்பீரென்றும் தோத்திரித்துச் சொல்வதுகாண்க.

௰- இராசன்சொல்- தரு- இ-ம்: மத்தியமாவதி- அடதாளம்,

பல்லவி,

பிழைபொறுத்தருள்வீர்- எனைச்சிறு
பிள்ளையெனக்கைக்கொள்வீர்

அநுபல்லவி,

தழைமலிசோலையித் தடத்தினிலேயும
தாசமெனென்றெந்தன் ளமறியாதுசெய் (பிழை)

சரணங்கள்,

க, சிறியோரானவர்கள் தன்னுளமறியாதுசெய்
தெய்தாலுங்கொடுமை என்ன
செய்தாலுமவர்கட்குச் சிறப்பதந்தருள்
செய்தவல்லோரவர்மை மிகநன்று
பெரியோரானவர்தமக் கல்லவோமிகட்சணம்
ஆய்ந்தறிந்துணர்ந்தோர்கட் கலைகள்மீதெஞ்சிரமை (பி)

உ, பெத்தபிள்ளைகள்செய்யாதபிழைகளைப்பொறுத்திடல்
பிதாவின்குணமல்லவோ மிகப்
பேதமையாகியா னேதேதுசெய்தாலும்
பேணல்மணமல்லவோ இனி
எத்தகையிது மென்னைமிகந்தட்சணம்
ஏதுவதல்லோ யெவர்க்குமிலட்சணம் (பிழைபொ)

ங. பாதம்பணிந்தோனைப் பராமரித்தல்முன்னாள்
பண்ணியதுமல்லவோ பொல்லாப்
பாதகஞ்செய்தாலுஞ் செய்தவையாவையும்
பாவியெனினிச்சொல்லவோ, ஞான
போதமுனைக்குத் தபோதனரல்லவோ
புனிதவென்றுமைப்பூவோர் புகழ்வதுசொல்லவோ (பிழை)

பொதுவிருத்தம்.

எண்ணியராசனிவ் வண்ணமுரைத்திட
கண்ணியதவமிகு னவிசரம்பொழிந்
தண்ணியகரண கடோரமதாகவே
புண்ணிடைவேலுழைந் தாற்போற்புகலுவான் (௰அ)

வசனம்.

இவ்விதமா யரிச்சந்திரமகாராசன் மிகவும் மதிப்பித்து மொழியும் போது விசுவாமித்திரரானவர் நாவிலே நரம்பில்லாதவர்க

ளைப்போலும் காதிலேகுலையுக்கனைச் செலுத்தினதுபோலும், மருவைக்காசசி பூசியதகைமைபோலும், புழுத்தவிக்னிலின்ற புண்ணிலே வேலையுச்சத்தாலடித்தாற்போலும், சுவையாக்குதைசொல்லத்தொடக்குவதுகாண்க.

௰க விசுவாமித்திரர்சொல்- தரு- இ-ம்- அடாணா- அடதாளம்.

பல்லவி.

அடடாவிதென்னகூடா- இனிமேல்விட்டு- விடடாவுனக்கடாதடா

அநுபல்லவி.

கடடாபோருக்குப்புறப் புடடாவில்விற்கனே
தொடடாயெந்தனைமேற்றடை யெடடாபொல்லாமுடா

சரணங்கள்.

க, விலங்குகளுடன்போர் செய்தாய்- அனுவளவாய்
விளைதம்புழுவையோர் செய்தாய்- அதுபோயென்முன்
கலங்கிறவனைப்போலக் கைதனைப்பிசைந்தெப்
பன்னுடாந்தாமென்றெனெந்தன் காலைப்பிழைகளதாமோ (அ)

உ, வாகினியாவுஞ்சிதைத்தாய் என்றுமகாகுருடு
வனசாரனை வதைத்தாய் தனதுதவ
மோகினிகளையடித்தாய் முடியாக்கவைமுடித்தாய்
மொழிமாறுதலையடித்தாய் முனிவென்முனையொடித்தாய் (அ)

ங. அழுத்தமெருசம படைத்தாய் அரசர்களில்
அதிபனென்பது தடைத்தாய்- அறிவழிந்து
கழுத்தறித்திடவில்லையோ கைப்பிழைமக்குமென்றுய்
கலப்பாவிற்றுனிவிசுந் கலந்தாற்போற்றிறிருய் (அ)

பொதுவிருத்தம்.

மனக்கனிற்சபட்டஞ்சனை மிகுத்தமாமுனி கோசிகர்க்குறிசைந்தனையெவருமபொறுத்திடாவெனவே செங்கதிர்குலத் தரிச்சந்திரன், அனந்தமாயிரமாயடி தொழுதிறைஞ்சி யையகின்மலரப்பதமலதில், புனந்தனிவனிவேறுயர் துணைபுளதோ பொறுத்திடவெனமிகப்புகழ்வான,

வசனம்.

அகோவேஞெங்கள் இனைகளை கபடநாடகருத்திரகாரியானவிசுவாமித்திரரிஷியினுடைய கோபத்தையாதொருவநும் பொறுக்கவொண்ணாதென்று அநேகவிதமாய்ப்பணிந்து போற்றி, ஐ ஐயனே உமதுபாதாரவிந்தத்தையல்லவோ இந்த ஆரணியத்திலேவேறுதஞ்சமேதுநான் என்னபிழைகள்செய்தாலும் மனம்பொறுத்தருளுமென்று மன்னிப்பதுகேட்பதுகாண்க.

௯௨-தரு இ-ம்-ஆகிரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, மனதறியாமல்நான் செய்தபிழைகள்யாவும்
மனம்பொறுத்தருளுமையா சுவாமி
உனதரியதவத்தை அழித்தமாதர்களென்று
உரிமைத்தக்கசித லோயா
எனதறியாப்புத்தி யென்றுமலிவர்மேல்
யிபிக்கச்செய்திட்டேனையா இந்த
எந்திழைபர்புலையச் சாதிப்பெண்களென்றெத்த
விலையடி தொழுதானைய
௨, உலகத்திலில்லைபெற்ற நகரத்திலமுத்தனை
யோங்காரமாயுதைத்திர் அதி
ஓர்நவமணிகள் தைத்தாற்பாதங்கள்நோமென்
முள்ளங்கலங்கு தையா
கலகமிகவளர்க்கும் வச்சிரக்கறரூன்
கால்களிநலறத்திடுதேர ளவ
காரணமோபதி புறுநிறுவைசெய்வாய்
கவுசிக மாமுனிவ
௩, பச்சைகக்கல்லுசாருநகர் பதக்களிற்றைத்திடப்
பாதகமொமெசெய்தேனே மெத்தப்
பழிகொளுமேயதை யழிக்கும்வகையறியேன்
பாலப்பாய் வரமுனிவ
இச்சையாவெனோசார்க்க விதமாலெழுந்துவந்திர்
எழிலியர் மாமுனிவ
இசைத்தகோமேதகம் பட்டாறும்புக்குமே
இதமோருசிகை
௪, மரகதக்கனைத்தால் மாறுப்புறையேம்மே
மாதவாயென்ன செய்வேன்
மனமதகமழுதே மதிவிக்கழுவத
மகிழ்க்கும் மாமுனிவ
விரதாபம்பிறந்தால் விவேகமகிழ்ந்திடமோ
விசுவாமித்திர முனிவ
விளக்குமுன்மக்களொன்றாய் மணம்புணர்ந்திடவென்னை
விரும்புவாரோ தனிய

விசுவாமித்திரர்-சொல்-விருத்தம்.

முன்னமுன்றந்தை முழுப்புலைசேர்வினம்
இன்னம்நீக்கவெமக்கறிதன்றியாம்

சொன்னவாசகங் கேட்டுச்சடர்முடி
மன்னாமன்னவென் மக்களைச்சேர்ந்திடாய் (௨௰)

வசனம்.

வாரும்பிள்ளாயரிச்சந்திரா இசுக்குமன் உன்னுடைய தந்தையாகிய திரிசங்குவின் நீசத்தன்மையையறிந்தும் சொர்க்கத்தை யுந்தேனை இவ்வுடனக்கலப்பட்ட நீசமையையும் அறிந்தியானது மிறைமையுமாய் ஆகையால் என்னுடையபோதனையைக் குருவாக்கி யமையாக சிரித்து எனது மகளாகிய மோகினிபெண்களை விவாகம்பண்ணிக்கொள்ளுமபிளளாய்.

அரிச்சந்திரன்சொல்-விருத்தம்.

அடிநுமநின்விழி யாமுலாவெலேச்
சுடுநுவென்னுயிர் தன்னைத்துறந்துயிர்
விடுநுமேனியை வெட்டியறிந்தாலு
நடுநுமிச்சொற்கட் கிசைந்திலனென்னையாள். (௨௧)

வசனம்.

அதோவாருங்களையா சுவாமி என்னைவெறும்பிறையும் திருவிழி விழுமிதென்று நீயிழுக்கவித்தாலும் என்னுடைய சரீரத்தையும் ஆத்மாவையும் வேறுசெய்தாலும் தேகத்தைப்பறத்துக்கூறுகூறுசெய்தாலும் இப்படிப்பட்ட கொடுமையான பாதகவார்த்தைக் கிடங்கொடுக்கேனே சுவாமி என்றென்றும் எனதுகுடும்பம் பூராவிருக்கியாகும்படி அனுக்கிரகித்தாலும் முனிசிரேஷ்டரே.

பொருவிருத்தம்.

நுபவேள்விக் கவுசிகரேறுவிலக்
கைபமெய்திக் கொடியடைமாதரைத்
தீயமன்னவர் சேர்க்கிலேயாயினென்
சாபமேபெறு கென்றறுசாற்றலன் (௨௨)

வசனம்.

இப்படி கிருதுக்களியற்றப்பெற்ற விசுவாமித்திரரானவர் மிகுந்தகோபமுற்று மின்னற்கொடிபோல யிடைடையுடைய என்னுடைய வத்தியாலுரபவித்த மோகினிப்பெண்களை மாலையிடவொட்டாயெனில் சாபமிக்கவேணுமென்றுரைத்தபோது அரிச்சந்திரமகாராஜன் சொல்லுவதுகாண்க.

௯௩-அரிச்சந்திரன்சொல்-தரு-இ-ம்-ஆகிரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

சாபமிட்டாலுமிவ்விரிவிக்கச்-சன்னோதித்தேனையாளுவீர்

அநுபல்லவி.

கோபமிருக்காலுங் கோதையராப்பணரக்
கொன்றுமக்கதெனதாசை விளறுமோகடவோரை (௨௩)

சரணங்கள்.

௧. எவ்வேளைவந்தாலும் — வைகுவீரெக்காளும்
எரிமுடியிடசெய்குவீர்
அவ்வேளையெலாகாப்பல் — வரிவையாரிருவரும்
ஐயோமிகத்தவமைமைமம் வெய்யோன்குலத்துக்கன்மம் (சா)

௨. அடைவினைத்திடலல்லோ — வியமாதுசெய்குறீ
ரிதாமறையுரைநீர்
உடற்பிறப்பினைக்கூட — வுடன்படுவேராகவாமி
வழிவினையைசெய்தார — வழிபொங்கசெய்தாரோ (சாப)

௩. உங்களையாக — வுமைக்கிறீர்தேவர்கள்
வணமையெல்லாமறைக்கறீர்
அக்கினிசாட்சியா — மணந்தலைவிட்டவ்
வரிவையனாக்கூடத் — திருவுளமிகவாட (சாப)

விசுவாமித்திரர்சொல்-விருத்தம்.

துடிமருங்குலத் தோகையாதனைத்
கடிமணஞ்செயத நீதெய்வறசுலவினை
செய்மைசெய்புவ கொடுபுலையர்க்குநீ
அடிமையாவை யகிலமிசைமுநீல. (௨௪)

வசனம்,

நீசப்பெ ஈகனை கன்யாணஞ்செய்வது இழிவென்றுசொன்னதிரு டனேதுநீதலோசத்தோரெல்லாரும் தாஷிணிக்கும்படி அனியாயஞ் செய்யக்கருதுந் நிபகுணதையுடைய நீரனுக்கு நீயிலேயாகுவாய்அரி சச்சந்திரமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன்சொல்-பழமொழிவிருத்தம்.

கேவியானதுபயிர்தனை மேய்ந்திடவிந்ததால்
ஆலமன்னையர் பாலகர்க்கனிப்பரோயாவல்
காலனுயிரை நாதர்கனாட்டுவாராவல்
மெய்வேந்தர்க்குநெறி யார்கொலோவிலக்குவார்விளம்பீர் (௨௫)

வசனம்.

அதோவாறும் விசுவாமித்திரமகாருஷிகளே பயிரைக்காக்கும் வேலியே பயிரையழித்தாலும் பெற்றதாயேபிள்ளைகளுக்குவிஷத்தைக் கொடுத்தாலும் எமதர்மராஜன் எமதண்டனைசெய்தாலும் இதனைவில க்குவதற்கு யாவரால்சக்கியமாகும் தேவர்களாலகூடசக்கியமில்லையே ஸ்வாமி,

௫௪-அரிச்சந்திரன்சொல்-தரு-இ-ர-ராதநாமக்கிரியைஅடதாளம்,

பல்லவி,

தடுத்திடுவோரெவர்காண்-உமதுஊழ்வினை விடுத்திடுவோரெவர்காண்

அநுபல்லவி.

தடுத்திடுவோரிருத்த — தாரணிதனிலுண்டோ
தொடுத்திடும்வினைதனக் — குன்பந்தலைப்பிட (தடுத்)

சரணங்கள்.

௧. பழவினையறியாத — டன்பிள்ளைபோறபேசுங்
குழவியொலுஞ்சொற்களிற் — குடமம்பிடுதக்கால (தடுத்)

௨. உருசனைசெய்யுங்கு — தவிக்கவேமெனவும்
வருசிக்கிருதுமெ வி — வையகத்தினிலல (தடுத்)

௩. கடல்நீவைநீரில் — காய்ந்தழலையன்னம்
மடல்வினைசெய்தனைத் — மாறறயாவரலலால் (தடுத்)

௪. ஆக்கவுங்காக்கவு — மழிக்கவுமெயல்லால்
பேக்கவைறிந்தயிக — கொடுத்தினைதாருமே (தடுத்)

{ அரிச்சந்திரமகாராஜனும் சந்திரமதியும் லோகிதாசனும் மந்திரியுஞ்சொல்புராணவிருத்தம். }

தாயுந்தந்தையுந் தஞ்சமுந்தெய்வமும்
நீயுமென்றுநினைந்திருந்தோமெனுஞ்
சேயும்வேந்துந் திருவுமமைச்சனும்
போயும்பாதம் புகலெனப்பூண்டனர். (௨௬)

வசனம்.

சேனுந்தர்மபுத்திரப்பிரியரே அரிச்சந்திரமகாராஜனும் சந்திரம தியும் லோகிதாசனும் மந்திரியானசத்தியகீர்த்தியும் விசுவாமித்திரரு டையபாதத்தில் சரணாகதியடைந்து தாயுந்தந்தையும் தெய்வமும் அடைக்கலங்காப்பவனும் நீயேயென்று பின்னையுஞ்சொல்லத்துடங் குவதுகாண்க,

௫௫-தரு-இ-ம-சாவேரி-அடதாளம்,

பல்லவி.

குருநாதக்கடவுள்நீயாயா-சடைக்-கண்ணருள்கூர்ந்தெமைக்காரை

அநுபல்லவி,

அருளும்பாட்பதம் — தொழுவோமேயும்
தடைக்கலமெனுஞ்சொல்லை — தொழுவோமே ஐயா (குரு)

சரணங்கள்,

௧. உண்மையெல்லாந்தெங்கட் — குபர்தனையார்சொல்வீர்
உத்தமனேயிந்த — ஊழ்வினையைக்கொள்வீர்
இம்மைக்குமறுமைக்கு — மிடருடைப்பகையைக்கொல்வீர்
மின்குலத்தரசர்கட் — கிக்கணவராயல்வெல்வீர்
அம்மைக்குமிகைகுத — ஐயவதரித்தீர்
அருமைப்பொருட்கோ — ராய்ந்துசரித்தீர் (குரு)

௨, அக்காலினிலேபுக — துருக்கவர்ந்தாலெனை
யாண்டத்திரிசங்குமன்னன் — அடைந்தநிலையோபாகனை
இக்காலினிலும் — நினைபடிதொழுமெனை
ஈடேற்றவேயுமக் — கேட்கொருத்தலைச்சமை
எக்காலினிதுசாப — மேலாமலருஞ்செய்வீர்
எமனவர்கட்கெனைதுறைகொடுத்திடாதுய்வீர் (௧௫)

௩, வாழ்ச்சிலைப்பானு — மைதயங்கடித்தோம்
உலகிலேவர்களுக்கும் — உறவெனப்பெறித்தோம்
வாழ்வெப்பென்றெய்தநீர் — வழ்த்தடம்பெயர்த்தோம்
வானக்குச்சண்டைக்கு — வந்திதாழுக்கதெடுத்தோம்
பாழிலெவங்களைக்கூற்றன் — பற்றிழுத்திடாமல்
பாவிகளுறைநரகோர் பார்த்துக்கொழுத்திடாமல் (௧௬)

பொது விருத்தம்.

கேச்சனுடன்மந்திரியும் மகனுங்கொண்டே
விரவிசந்திரமதியுமிவை விளம்புங்காலே
சேர்ந்தபடிமுழுமுத்தபிக்கெருணா
கொருமிகவுளவையிதம் நீங்காதிடாமல்
சாந்தனிபுமுதலவரிச் சந்திரனறவனைச
சன்னாசிச்செயக்கருதிச் சகலருக்கும்
பாக்கியலாமெயொழிப்பினுள் விசுவாமித்திரன்
பகருவான்கயெமுத்து கருவானே. (௨௦)

வசனம்.

சேனுக்கருமபுத்திராதிகளே அந்த அரிச்சந்திர மகாராசனுக்கு மந்திரியும் சந்திரமதியும் அனேகவிதமாயுபசாரஞ்செய்து அவர்களைமறுதத மகாதுக்கத்தோடிருக்கும்படி பற்றென்றறிந்து பொருமபடிக்கு இருநாளாய்பார்த்து இன்னமேயுமரிச்சந்திரமகாராசனே இனிக்கேட்கும் பூமியிலவர்களுக்குப்பட்டதஸ்சவங்களை விசுவாமித்திர மகாமுனிவர் சொல்லத்தொடங்குவதுகாண்க

...தரு இ-ம-கேதாரகௌளம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

உன்னைப்போலவேநிர — மூலகாலமிச்சமர்த்தன்
ஒருவனுமிலலைகண்டாய்

அநுபல்லவி

என்னைப்போல்நாணிதாமுக — தென்றவிரவனையும்
நெய்த்துழூயுரிசவாய்த்தென்பாபேயிண்டா (உன்னை)

சரணங்கள்,

௪, மண்டலந்தனிலேநீகொண்டகாதலிசந்திர
மதிகளக் — குளே
மாதவர்க்குமவள்தன்முகம்பார்க்கமனங்கூசும்
மதித்தாலு — மிகச்சோபி
விண்டலக்கலைவிட்டுத் தாய்வழிநிற்பவளாயில்
விளங்குமே — மிவன்தரமே
வேதமாவீரனுக்கும் — வெளிபாணபாக்கியசாலி
வேறேயுண்டோவுலகில் — விரும்பப்பாராயுங்கூலி (௨௧)

௫, மெய்த்தவமுசெய்துநீ — பெற்றமைந்தனையவபா
மெருவினுயிர — சுத்தம்
மேவுதலசெய்திடவோரத்தக்கண்ணென்று — பேர்தும்
மின்னுமுனக்கு — மித்தும்
உத்தமனிவனுக்கெதுருக்தன் பிறந்ததாலே
வள்ளபயிழ்வாவி — சுற்றம்
ஒருக்காலுமழியாவோ — சீவனதபசித்தம்
ஒருவர்க்குக்கிடைக்காதே — மல்லக்காதெயுந்தம்சித்தம் (௨௨)

௬, தந்தைதாய்சமர்சுற்றம் — தெய்வமும்நீயென்றெனைத்
தழுவுமெதன்ன — குரோ
தந்திரத்திலும்மனிமந்திரத்திலுமாக்காய்
தனாதில்வழ்வ — நிப்பாதோ
சிக்கைத்துயரால்மிக — சொந்தவர்களபோலெனைத்
திறமதன்ன — வாழோ
சித்தமகிழ்பவர்கள் — கொட்டிகளோசாது
சிருடம்னைமனைசெய்துகொள்வாயிப்போது

புராணவிருத்தம்.

கணனேவேண்டினும் மீதுவன்காசகிள்ற
மகனைவேண்டினும் வாழ்வுடனிருவன்
பண்ணைவேண்டிய செந்தொர்பமறகுலம்
பெண்ணைவேண்டிலன் யாவனைப்பேசிறான். (௨௭)

வசனம்.

சேனும்தருமபுத்திராதிகளே தன்னுடைய கண்களைக்கேட்டாலும் ஆளப்பட்ட பூமியைக்கேட்டாலும் கொடுப்பேனேயல்லாமல பாதசாஸ்திரமறிந்து இனிமையான சொற்களைப்பேசும் நீசகுலப்பெண்ணைப்பாணிக்கிரகணம்பண்ணிக்கொள்ள மாட்டேனென்றான் அரிச்சந்திரமகாராசன்.

பொது விருத்தம்.

மருவார்கும் வனசமுடப்பெருந்
திருவமீதுவ னென்றவ்வகைச் செவ்வியோய்
தருவமென்ற மொழிதவறாதுன்
அரசளிக்கி னமையுமெனச் சொன்னான்.

வசனம்.

சேனுந்தருமபுத்திராதிபதி கீர்த்தி பொருந்திய நாயகர் ஆனவரே
மண்டிபண்டாரம் சகலவஸ்துக்களையும் தந்துவிட்டேன் என்று சொ
ன்னாயல்லவோ உன்னுடைய பெண்பிள்ளைகள் ஒழிய மற்றயாவற்றும்
எனக்குதாரைவார்த்துக் கொடும் நீ என்றாய் அரிச்சந்திரனே.

பொது-விருத்தம்.

எழில்விசுவாமித்திரனிந்த வண்ணஞ்சொன்னான்
இரவிகுலத்தரிச்சந்திர னிப்படியார்
தொழில்புரிவேம் பேர்மனத்தன் நன்பகன்று
தாரைச்சந்திரமதியைப் பெயரெடுத்தன்னில்
வழிநிலைமொழிவந்து வார்க்கச்சொன்னான்
வனிதையுந்தன் கணவனுரை மறுவிடாமல்
மொழிதவறாதிருக்கவென்றே வேண்டுமென்று
மொர்க்கமின்றுன் கீர்த்திவார்க்கின்றாள். (உசு)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் விசுவாமித்திரர் கேட்டவுடனே அரிச்சந்திர
மகாராசன் மனத்தெளிந்து தனது தர்மபத்தினியான சந்திரமதியை
நோக்கி உன் கையினால் சலம் வார்க்கவும் நான் தத்தஞ்செய்யவும் தகை
மையானதால் பொய்யாகாமல் சங்கொண்டுவந்தால் உதகதார
பூர்வமாய்த் தத்தஞ்செய்வேனென்று கணவன் மனங்கொண்டதால் சந்திர
மதியும் தான் பிறகே வரவேண்டுமென்றும் பொய்யாகாமல் மொண்டுவந்
து சகலபரிவாரங்களையும் விசுவாமித்திரருக்குத் தத்தஞ்செய்வ
தாவது,

௫௭-தரு-இ-ம் தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விசுவாமித்திரமுனியே எனையாட்சிக்க விரும்பி வந்தீரே தனியே

அநுபல்லவி.

விசுவாசமாகவிந்த	வேளையெந்தனுக்குள்
விசேஷந்தையென்ன	விளிவுமதியில்லீரே
நகராசனாவிந்த	நாட்டுங்ளைப்பாயாவும்
தாரைவார்த்தேனுப்பீர்	தன்மையிட்டுச்செய்வீர் (வி)

சரணங்கள்.

௧.	ஆண்டிமேருவியும்	அயோத்திமாநகரும்
	ஆனைகுதிரைப்படை	மணிக்குப்பைகளும்
	வேண்டியமகாரதபரியும்	விளங்குங்கொடிப்படையும்
	வெற்றியிகுக்குடையும்	விரும்பியகால்நடையும்
	தாண்டிக்கிரணங்களுக்	தாயுறாக்கைகளுந்தோரும்
	தலைதாயமுமிவையுங்கண்	தந்தேனிதுவாசனும் (வி)
௨.	வாசனமாகத்தித்ர	பெருந்திறமுடையவரும்
	ஏகாந்தமாயோசனைக்	கேட்குமந்திரிகளும்
	தாராளமாயெவரும்	தங்குமரண்மனைகளும்
	சேர்யவர்விளையாட்டு	தாவும்வளிடங்களும்
	காராளர்தொழில்செய்து	களிகூரும்வீடுகளும்
	கணக்கில்லாமற்கப்பலாம்	கட்டுமனைவிடங்களும் (விசு)
௩.	நாடகச்சாலையும்	நடனசாலையும்
	தண்ணீர்தருஞ்சாவு	நதிகளருஞ்சாலையும்
	பாடகசாலையும்	பரிதிராசசாலையும்
	பள்ளியோதுஞ்சாலையும்	பசித்தவர்க்குஞ்சாலையும்
	ஆடகச்சாலையும்	ஆனைச்சாலையும்
	அரும்பாசகசாலையும்,	அரசாட்சிசாலையும் (விசு)

பொது-விருத்தம்.

என்றுமன்ன னியம்பியிசைத்தநீர்
அன்றுகௌசிக னங்கையிலேற்றபின்
இன்றுமாதவர் தங்களைநேர்நுதித்
தின்றுநீர்முகந் தார்த்திடுமென்றனன்.

வசனம்.

சேனுந்தருமபுத்திராதிபதி இந்தப்பிரகாரமாய் தாரைவார்த்து
க்கொடுத்தபோது கைக்கொண்ட கௌசிகன் தன்னுடனே கூடவந்தமா
முனிவர்களைக்கூவி நீங்களியாவரும் மாலைக்கக்கொண்டாடுங்களென்ற
போது அவர்கள் தாங்களுடைத்த மனக்களிப்பினால் இருக்கும்பாட்டுத்
தொடங்குவதாவது,

௫௮-ஆனந்தக்களிப்பு-சாதகாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

முனிவர்களானந்தங்கொண்டார்-அந்த
முனிவனெனுந்தனைமுழுதும்கைக்கொண்டார் (முனி)

௧.	கோசிகமுனிவனை	வாழ்த்தி-அந்தக்
	கோசல அரிச்சந்திரன்கொடுத்தனைத்தாழ்த்தி	

௨௩

ஆசிகன்சொன்றாரயோத்தி | விதி
அடங்கலுமபூரணக்கும்பமுங்கள் | சாத்தி (முனிவ)

௨. வாரணமுப்பரிதேரும் | உள்ள
வரிசையும்பரிசையும் | உளமுந்தலமும்
ஆரணமோதுவோர்சிறும் | முனிக்
காசினவெனப்பறையறைந்தார் | ருர்தோறும் (முனிவ)

௩. விரிசடையோர்தலைப்பட்டார் | வேத
விதிகளிறார்லோவிருப்பங்கொண் | டிட்டார்
புரிசடைகளைவிரித்திட்டார் | ஆத்தப்
புண்ணியமாதவர்புகழ்ச்சிபெற் | றிட்டார் (முனிவ)

பொது-விருத்தம்,

மன்னனைச்சந்திரமதியினையீன்ற மைந்தனைக்கோசிகன்மறித்து
இன்னவையின்னயிடத்திருக்கின்னை யிசைந்தியா ருதியெனவும்
என்னுடைக்கலத்திலிருந்திடுவோர்க ளெல்லாமுமெனக்கொப்புவித்து
உன்னுடையாளவாழியுமளித்து ஓடுவாய்கூடுவாயென்றான்.

வசனம்.

அப்போவிசுவாமித்திரமகாமுனியானவர் அரிச்சந்திரனையும், சந்திரமதியையும், லோகிதாசனையும், வழிமறித்துக்கொண்டு தனக்குத் தாரைவார்த்துக்கொடுத்தன்சயும் தானளபட்ட பட்டணத்திலுள்ள ஜெனங்களையும் தனக்கு ஒப்புவிப்பாயென்றும் ஆறுகைக்குச்சக்கு முத்திரைமோதிரமுங் கொடுத்துப்பிற்பாடு அயோத்தியாபுரியை விட்டுப்போவாயென்றபோது நடப்பதுகாண்க.

அரிச்சந்திரன்சொல் விருத்தம்.

வண்ணமாமயிலேசந்திர மதியெனும்பெண்ணேகேளாய்
எண்ணமுங்கலங்கவொன்று தெத்திறவருமையாகிற்
கண்ணகமகிழ்வதெல்லாற் கருத்திலியிருக்கொணுது
திண்ணமேபுகல்வோமென்றுக் தீனகரெய்திடாரோ, (௪௨)

வசனம்.

மயிலினுக்கொப்பான சந்திரமதியே உன்னுடைய எண்ணங்கலங்காமல் எப்பேர்ப்பட்டதுன்பமாயினும் கண்ணாக்கண்டு களிப்பதல்லாது கருத்திலவைத்துக்கொண்டு விசனப்படுவது க்ரமமல்ல சத்தியத்தையே நிலைநிறுத்துவோமேயானால் சொர்க்கலோகஞ் சேரலாம் வெகுநேர அயோத்திக்குப்போவோம் வாருங்கண்ணே.

மெய-தரு-இ-ம்-சகாஜ-அடதாளம்.

கண்ணிகள்,

சந்திரமதி.

௧, நடந்திமென்னவா-மிக-நலபுத்திசொன்னவா - முன்னே
நடந்திடிமன்னவா
அடைந்திமரன் மனைவெருதொலை - ஆசையால்மெத்த
வேகமதாகவே (நடந்திடு)

இராஜன்.

௨, மடந்தைமாமயிலே - சந்திர - மதியெனுங்குயிலே - செல்வ
மடந்தைமாமயிலே
தடந்தப்பாமல்தவசியருடன்
தனயனைக்கூட்டிதனைவழிநட (மடந்தைமாமயிலே)

சந்திரமதி,

௩, மெத்தவும்சீர்மெலிந்திர்-தேகம்-சுத்தமதாய்களிந்தீர் மன்னு
மெத்தவும்சீர்மெலிந்திர்
உத்தமனேயிந்த ஒத்தையடிதனில்
வைத்தடிதன்னைப் பெயர்த்தடிவையாமல் (நடந்திடும்)

இராசன்,

௪, கோசிகமாமுனிவர் -மிக - நேசமதாய்ப்பொருளைபெண்ணே
கோசிகமாமுனிவர்
வாசியாகம்மை மடுத்தவர்க்கங்கு
யோசினைகண்டிட ஆசையொழிந்திடும் (மடந்தைமா)

பொது-விருத்தம்.

மங்கையுமன்னனுமசனுமுன்னடக்க
மந்திரியும்மாமுனியும் பின்னடந்தார்
பங்கயப்பொற்பதம் போற்றமயமிசிறும்
பாரினுள்ளபற்பலருங்பரிப்படைந்து
செங்கையிரண்டையும்சிரமேற்றாங்கி
சேனைசதுரங்கதளுந்நிறந்துமீள
அங்கெவருஞ்சோகமடைந்தபோது
அரிவிப்பானரிச்சந்திரன் தெரிவிப்பானே. (௪௩)

வசனம்.

சந்திரமதியும் ராசனும்லோகிதகுமாரனும முன்னேநடக்கமந்திரியான சத்தியகீர்த்தியும் விசுவாமித்திரமகாமுனிவரும் பின்னேநடந்தார்கள் அரசனைபணிந்து ஆதாளைபெறாம மனுஷயாளும் அவ்விடமிருக்கிற எல்லாரும் பட்டணசனாதிசஜனங்களுமதிகைகளைவிட்டுக்கொண்டு நடந்துவந்து அயோத்தியாபுரத்தைசேர்ந்து

போது அரிச்சந்திரமகாராசன் யாவருமறிய எல்லார்க்குந் தெரியப் படுத்துகிறதாவது.

௫௪-தரு-இராகம்-காம்போதி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, காசிச்செனங்களே காண் - விசுவாமித்திரருக்கு
நாடெல்லாந் தாரைவார்த்தேன்
சீரியமனைவி சேனை காவலாளை
சேமமாய் தாரைவார்த்தேன்
௨, ஆண்மை பொருந்திய மார்பிற் செங்கோலு
மாலையுந் தாரைவார்த்தேன்
வேண்டிய விசித்திர விசுவாமித்திரர்பாதம்
வேறு பிழைக்கவோ
௩, வேதசாத்திர புராணங்களோதி
விளங்கிய வேதியரே
ஒருகாலுஞ் சொல்லாதெருக்காயும்
பொருந்துள சுற்றமே
தூயசற்றிருந்து விளக்கிடுமாகும்
சுத்திமிய ராசாக்களே
புத்திசிறந்த பொருள்கள் விளைக்கும்
புத்தனாவர்க்களே
இகட்டு நிலைகுலைச புருஷப்பிரிவும்
கிலமுள துத்திரரே
பாடுபட்டிருந்தப் பயிர்விளைச்செழுப்பிக்கும்
பலபல குடிகளே

இராசன் குடிகளுக்குச்சொல்-விருத்தம்

காத்தினைத்தன் னிருள கெடவர முனிவருக்காய்
போதுமேயந் தாரைவார்த்தேன் பொற்புறுபுவிசாபாதம்
வாரிதியுந்திக்கிறைமுனி வேண்டிய முடிக்குங்கீரமை
காத்திருப்பவினைச்செய்து சுகத்தினிலுய்ம்மின்களே. (௬௪)

வசனம்.

அகோ காருண்ய ரேமதருளிய தைவிய குருத்திர பன்னப்பக்த சுயாதீனம சுயசாசனமாலை யிராசிக்ககுளுடைய இராச்சியமும் அதைச் சேர்ந்த சகலமும் அனைத்துமான ஆளசேனை பண்டமெண்டாயம் ஞானதத்தையும் விசுவாமித்திர முனிவருக்கு தாரதத்தம்செய்துவிட்டபடியால் யாவரும் எனக்குச்செய்தபணிவடைதிலும் அதிகமாயிஷ்டத் துடனவருக்குப் பாதபூசையுடன் குற்றமில்லா மல்நடந்துகொள்ளுங்கள்.

விருத்தம்.

அணியுந்தனிசெங்குடையாய் தினமுமணிமுடியும்
மணிபுயமாலையும் வளைவந்த ருளிலடிவாரும்
அணியுமூடியுந் தோளுறுயுமணியும்பொற்
பணியுமகுடிறநாதநித்யசகலகோணாறுன் (௬௫)

வசனம்.

அணிந்தசெங்குடையவனே உன்னுடைய தோளிலிருக்கும் அலங்கிரமணிமாலையும் முத்துமாலையும் வளையல்களும் கவுசைகளுமகுடைமாலையும் உன்னுடையகிரீடத்தையும் பொன்னரிநிலகட்டிநுமுணிந்திருக்கப்பட்ட ஆபரணங்களும் பாதச்சிலம்புகளும் கொடுத்துவிட்டுப்போவென்றார் விசுவாமித்திரர்.

விருத்தம்.

எத்தனைக்கிலையென் றணிமாமுடியுமடிவாரும்
புத்திப்புகலவன் பூணும்பணியுமபுனைமாதின்
பத்திக்கிரணப்பணியுங்களைப் பணியும்வெண்
முத்திற்பணியுமழியாமுனிவன் முனமுய்த்தான் (௬௬)

வசனம்.

இதுகளெல்லாமென்னத்துக்கு இதுவரையில் அணிந்திருந்ததுச் சேர்க்கப்பட்டபோது இனிசத்தியம் ஒன்றேயெனக்கு அணையென்று நினைத்து தானணிந்திருந்த பூஷணங்களும் மைந்தனணிந்திருந்த ஆபரணங்களும் பெண்சாதியணிந்திருந்த பூஷணங்களையுமெடுத்து விசுவாமித்திரருக்குக்கொடுத்துத் தமிழ்த்து இன்னமுமபொருமைசொல்லத் தொடங்குகிறதாவது,

௫௫-தரு-இராகம்-மத்தியமாவதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

முனிவரேமனமகிழ்ந்தருளீர்-பணிதிகள் முழுவதுங் கைக்கொள்ளுவீர்

அநுபல்லவி.

தனிமுடிபோனதில் நமக்கினியென்ன மயக்குவோம்
இனியவர் அருள்செய்வீர் எதுங்குறைவில்லாமல் (முனி)

சரணங்கள்.

௧, மன்னர்மன்னர் சூடிய
மாதவா
மன்னவன்னமணிகள்
கண்ணைமத்தொடுகொள்
சன்னலாப்பணியும்
சந்திரதுரப்பிடி
பணிமுடியை
குடிக்கொள்ளுவீர்
பதித்திட்ட
கைக்கொள்ளுவீர்
சொர்ணபுஜகீர்த்தியும்
சங்கிலிகைக்கொண்டு (முனி)

௨. மாசகமணமாலைக்கொள்வீர் மார்பிலிலங்கும்
கயரத்தினப்பதக்கம் கொள்வீர்
மோகனமாலைகள்கொள்வீர் கழுத்திலுள்ள
முத்துமாலைகள் கொள்வீர்
யோகமலைபோக நமைப்போலிலேயவமர
ஏகமேகர்த்திக் கொசகமயப்பாலைமர் (முனி)

௩. பாதசிலம்புகொள்வீர் பொன்கானியும்
பாடகந்தண்டை கொள்வீர்
மோதமாயமணித்த தநாட்டு
மோதிரங்களைக் கொள்வீர்.
வேதமாவிசயம வின்றோநும்மன்றோநும
போதமாயுந்தனைப் புவிதிறமம்புகழ (முனி)

பொது-விருத்தம்,

மன்னவன்சென்னியிசை வசித்திருந்த
மயேயகமணி முடியுமவனிருக்க
பின்னைநின்றன்மெய்யிருக்க பணிகளியாவும்
பிசகிலலாதனைவரும் பெயர்த்தபின்பு
[illegible]
[illegible]
[illegible]
எடுமென்றுனபோகவிடை கொடுமென்றானே (௪௭)

வசனம்,

அப்போதுசூரியகுலமன்னர்களில் அந்த அரிச்சந்திரமகா ராசன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

உக-இராசன்-விசுவாமித்திரருக்குச்சொல்

தரு-இ-மத்தியமாவதி-ஆடதாளம்,

பல்லவி

விடைகொடுத்தருள்வீர்-விசுவாமித்திரமுனிவரே

அநுபல்லவி,

தடையேதுமின்றியே தந்திரிமிகுந்திடக்
கடைப்படாதெங்கள்மேற் கடுஞ்சினமாறுவீர் (விடை)

சரணங்கள்,

௪. மாமணிமுடி சூடுவீருமதிரு
மாதந்தனை தருவீர்

கோமகனெனக் கூவிரசத்தியத்தின்மேல்
கொண்முறைதனைத் தேய்வீர்
நாமகள்கணபதியும் நாமக்கொருமையும்
நயத்தரடியுமவரோ டொன்றுமகிழ (விடை)

௫. படைகளைப் பாழாக்கி-மிகப்புகல்
படைத்தவீரர்களைக் கேப்பீர்
அடைக்கவிடுதத் திரப்பீர், அவனிமி
லருமிக்குக்கருமி வாப்பீர்
படைத்தோரெழுத்தின் படியல்லாதின்றதை
உடைத்தோரெவர்களுடன் ளைமேக்கட (விடை)

௬. வேதியர்களை யப்பீர்-அவர்கட்கு
வேண்டும்பொருள் கொடுப்பீர்
ஆதிநாட்பகை விடப்பீர் மந்திரம
அரசர்மேற் கனைதொடுப்பீர்
நீதிகளுக்கு நெறிபடவரசாள்வீர்
கோதிலாமாதவக் கேளிக்கைதானவீர் (விடை)

பொதுவிருத்தம்.

விடையருளிப்போவென்ற விசுவாமித்திரன
வெடவெடத்துக் கடுகடுத்து முகமுறுத்து
தடைதடையக்கருவொருசொற் றப்பிப்போமேனை
தரணிதனிலாளட்ட சதுரகவிசேனைப்
படைதனையுங்குடைதனையுந் துறந்தபேர்க்கும்
பட்டும்பீதாம்பரமேன் பார்ப்பமினிலே
அடைக்கலமைக்கமெயுமனிந் திக்கக்கனை
மணியமணிலாயமுறிகடக்கத் துணிவாயென்றான் (௪௮)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய்ப் பேசியவருக்கெனன்னா விசுவாமித்திரர் [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

வன்னமன்றமோமோனிமவனிந்தவா
வழுத்துதல்களைடவகளித்துதனா
கன்னரியமலர்க்கூத்தர்திறத்துவாரும்
காசினியூசந்திரமதியாளணிந்தானும்

உண்மைநிச்சயமெய்க்கொண்டமெய்
யுருப்புனூகுமாரனை நாசமாக்கித்
தண்மைபொருளிழக்கச்செய்து வென்று
தானவேனமபப்படுத்தவேவைத்தலேயே (௩௮)

வசனம்.

இவ்விதமாயச்சன் மூன்றுமாதம் முனிவரது பாதங்களைப்போற்றி செய்து தானுமிந்த வரமையையும் சோதிக்க வேண்டியவுமெண்ணியுள்ளம் விருப்பமையும் அறிந்துக்கொடுத்து உதவியுமிடப்படுத்தலைக,

௩௩. இராகம்செஞ்சுருட்டி - தாளம் - ஆடதாளம்,

பல்லவி,

உத்தாரத்தாருமையா னாடிலே புத்தாரத்தாருமையா

அநுபல்லவி,

சித்தானிநீக்கச்	செல்வமுடனாப் ஆச்சே
அத்தாடமதினை	படிநெருமேதாமிகளே (உத்)

சரணங்கள்,

௧.	சந்திரகாந்தத்தப்	பொல்காணவிக்கிடும்
	சரிகைச்சோமீனும்	சில்லையும்
	சுந்திரயானமொன்	றுறுமாறுடனக்கியும்
	சோதிரத்திலதுக்	றவயுக்கைக்கொண்டு (உத்தார)
௨.	ஏதனை	செருடையும் இடைதனில்
	சோதிமனி	சச்சையும்
	விதவிவைகளைத்	தேவ்விசுவாமித்திரரே
	பதமுடனேகப்	பாக்குடன்மெய் (உத்தார)
௩.	சந்திரமதியனித்த	பகமெபானனிச்
	சரிகைச்சேலையுங்	கைக்கொள்வீர்
	அந்திரமாமேருமாமிவ	மாசின்மிக்கூதி
	சுந்திரமாயின்னோர்	தாரணிசெல்வமெல் (உத்தார)

பொருள்-விருத்தம்.

பணித்தவரிச்சந்திரனை முனிவனதிப்
பார்வையிலேமறுபொறிகளப்பரக்கத்
தணிக்குமனம்படைத்தவனேயினியென்னனை
தப்பத்திரமாகவென்றுதாஞ்சி
அணிக்ககுபொருப்பணியுடனுடமிக்காய்
ஆதிமுதலிய வைகயாவமீக்காய்
தணித்தனமெண்ணெயெனிப்பேசமெலன்றகூறித்
தாவிநும்புகாளிறாவிருமே (௩௯)

வசனம்.

அகோகேளும் தருமபுத்திரமியே சாநுகலுமன அரிச்சந்திரனை விசுவாமித்திரமகாமுனிவன் மிதிபட்சாபமபோல செறிபார்க்குமபார்வையிலே தானாகவிமியபொரியநக்க அரிச்சந்திர னுடனுடையணது மிகவுந்தனித்தது இப்போப்பட்ட மனைதயுடையவன் எவ்வெள்ளவிமிகைச்செல்வமட எதிர்ந்கமாட்டாய் தனித்துக்கொண்டிரு ந்த ஆடையாபரணக்களையும் அவிந்திருக்கவேயாபூமுதல் காதுகளிலணிந்தவிவைகளும் தானமாக்கப்பட்டவ சாதுமகோபத்தணித்தவன் இனி எவ்விகையானுபோலெனறூர் விசுவாமித்திரமகாமுனிவர்.

பொருள்-விருத்தம்.

கோசிகமாமுனிவனிக்கக்கோனுசெய்தான்
அரிச்சந்திரனுச்சொசிமையென்று
மாசிலாத்சுதன்மேலிசாசன்முன்னும்
மாதுமிசிரமனிச்சந்திரமதியாள்யினும்
கோசிமுதலுப்பரிகைகளனிலைத்து
உதரமாமுனிக்களித்தோமுமிகலார
முறிகைத்தனைகோக்கிவிடப்போவென்று
ககருவாக்முகமலர்ந்துபகருவாயே (௪௰)

வசனம்,

அகோகேளும் தருமபுத்திரமியே விசுவாமித்திரமகாமுனிவர் இவ்விதமாயுத்தாரங்கொடுக்கவின்பு அரிச்சந்திர மகாராசனுமாகவி தனக்கு பட்டமென்றுக சூராமறமபுத்திரனுமபதேவிசுகுமாரனும் முன்னேசெல்ல அந்திரதக்காசிய சந்திரமதியானவள் பின்னேசெல் லமபோது வசிமுதனாயலனித்த பண்டக்கோளயும் முனிசேரவ்டார மிமிசுவாமித்திரக்குகொடுத்து விட்டோமகமையால் மிபட்டனமமேதக்கப்போது சேதுமகிடைக்கும் போலேவொம்றுனருக் கொருவர்முகமலர்ந்து பேசிக்கொண்டு அடிமேலடியாக மெள்ளமெ ள்ள நடக்குநாளக,

தரு-இம் - தனுசரி- அடதாளம்,

கண்ணிகள்.

(அரிச்) காசிகேசம்போலொசலாசப் பெண்ணேவராய்.	
கேசிகமகருசெய்	குணககளப்பாராய் (காசி)
(சந்திர) திருவருட்படிசெய்யவேன்நாதா	சிராவண காதா
மருவியதிருவள	மகிழுமவிகேசா திருவருட்)
(அரிச்) மாமுனிவர்பாதத்தைப்போற்றி	பமிழ்க்கேற்ற
காமுகிசேவைக்குதல்	கணத்தையாற்று (மாமு)

௩௪

(சந்திர) சாதிரார்க்கட்டுரைத்துவாரேன் பூக்கையீறன்
சொதிருவேக்கிராவுந்தன் சொற்கெதிர்கூறன் (நா,தி)

(அரிச்) மாமறைபாரப்பதம்பணியாய் மனக்குணியாய்
தாமரைத்தாட்களுவ தலைமிசையணியாய் (மாமு)

(சந்திர) வீதிவீதியப்பார்ப்போம்வாரீர் மனத்தேறீர்
நீதிசொற்றவறிட நெறிதன்னக்கோதீர் (வீதி)

பொது-விருத்தம்.

போக்குவிட்டமாமுனிவனிவர்கன்னோக்கிப்
போவதுகண்டின்னமொரு புதுமைசெய்வோம்
வாக்குமக்களித்ததுபோ ராவேயீதோ
பல்லயவேமதிவெதிர்ந்தவனபோம் போறன்
சாக்குச்சொல்லாதளிக்கச்சந்திரிவேச்
சத்தியவார்த்தைதனைத்தவிழ்ப்பாக்கதுரால்சொல்லி
நீக்குதற்குகற்றருணமிதுவேயென்று
நில்லென்றான் ஒருவசனஞ்சொல்லென்றானே (௪)

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாய் போக்குவிட்ட விசுவாமித்திரர் இவர்கள்போக்கிப்போகிற விசையைக்கண்டு இதைப்பார்க்கிறும் வேறொரு அனர்கோலஞ்செய்வதாவது நமக்கு முன்கொடுக்க வேண்டியதுபோறு கவண்போமுயாமுளபொருட்களைக் கொடுக்கிறப்போதுசக்தனல்ல பொய்சொல்லத் துணிவான் சத்யதர்மந்தவர்க்கிடும்எனவிற துணவ முற்றுமேலுமென்று சொல்லத்துணிவதுகாண்க.

௨௪-தரு இ-ம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

பொறுபொறுபின்னமொரு சேதிசொல்லஉண்டு போகாதேபுரவர (னே

அநுபல்லவி,

அருவெறுப்புக்கொண்டுதன் ஆகம்கோகாதே
அவதிக்கென்செய்வேனென்று கோபங்கொள்ளாதே
மருவியதேவரும் மாதவருமிகழ
மதிமோசம்போனேனே விதிவசமானேனே (பொறு)

சரணங்கள்,

௧, அன்றுனதடைக்கல மாகவிருத்திட்ட
ஆனையீதேறிக்கவ ளனைநீத்தாரம்
குன்றுப்போனாதிகாக்-கொடுத்துபோனபொருட்கள்
கோடிகோரா புன்டைக்-கொடுத்திடுவாயிக்கோம்

இன்றுமுதலாய்வெளவிக் கிசைந்துமாமுனிவர்கள்
எவர்களையுமழைக்க இமையோர்செங்கோல்தழைக்க
இனறாக்குதவதாக இறைநந்தமனைநகவோது
நிலையலையாவெண்டினை திருபார்க்கருல்போதப் (பொ)

௨, வெதுதியிலயிருத்திடம் மெய்த்தார்களுவப்போல
விளைவிழுமண்ணிழும் விசுவொருவரில்லை
புத்தியில்லகதிரி சத்தியகீர்த்தியைப்போல
பூவுலகிலிலவேது புகழ்சிபெறச்சுரிலவை
சத்யகீச்சந்திரவேனச் சாற்றும்பேருக்கல்லால
சுவைகுக்குயோசொலவே சதுரனென்பதுவை
முத்திவழிதவின்பம் முதலிராயிரவில்லை
முத்தவடிவாயிநிலமூதி முனைநியதிக்தவில்லை (பொறு)

௩, ஒன்றுரண்டுபதா ஒருநூறுயிருநூறு
ஓராயிரம்நூறாயிரமா ஒருகோடியா
என்றுகபொன்னெல்வன் வெண்ணனியபொனனெல்வன்
எத்தனையாயிரதிறு மென்றுமுடியாதே
துணைஞாநுவுலவென்றுசங் தயங்கவேண்டாமெந்தன்
தவைநகோதகுத்தாலச்ச தரேனென்றால்லையச்
புணைஞக்கேவண்டாக்கை பூண்டபொருளேவது
பொய்விடவிவொன்றுல போதுமதேயவாக்தம் (பொறு)

இராஜன்சொல்-விருத்தம்.

முன்னொமுவகுடிச்சொன்னதிறத்தினமொழிபோழி
அன்னவதுனைகவகொண்டினிதக்கேதலவேன்யான்
நன்னகசேரம்பெனனுமமுற்றுமகளிதந்தேன்
இன்னமுனகருப்பொனறாவென்பாவிடமுனவோ. (௪௫)

வசனம்.

ஆதிகாலத்தில் உமக்குச்சொன்னசொலவையும் இத்துடன்சேர்க்கிற அதுவும் என்னுடையதாகும் தானவர்த்தேவலலாமல் எனக்குப்பட்டிருக்கிற ஐசுவரியாவைசேனை பரிவாரமுதலான உடைமைகளைதிர முதலாவமக்கு முமக்குக்கொடுத்தபிறகு இன்னமும் என்னிடத்திலுமகருக்கருப்பயான சொத்துக்களுண்டாகவாயீ,

விசுவாமித்திரசொல விருத்தம்.

ஈருடவேசெந்தாமனாயனசேர்க்கடமாட்பா
யாருடவேசிமமோசமுனைப்பாயதிவிலவாய
வைகுடனோறன்கூறிய பொன்னைகடனென்றே
நீருடனேபேசியளித்தலெதிபுனவோ. (௪௬)

வசனம்.

இவ்விணைமாலையையுடைய செந்தாமரையாளான மகாலட்சுமிக் கொப்பான சந்திரமதியாசமாயிருக்கிற மார்பையுடையவனே யாரிடத்திலே இப்பேர்ப்பட்ட மாறுபாடுசொல்லுகிறாய் புத்தியற்றவனே நீ தானாவாக்கும்போது யான் உமக்குக்கொடுக்கப்பட்ட என்னுடைய தொகுட்டோ இதுக்குமுன்னே என்னிடத்தில் ஒப்பித்திருக்கிற பொருட்களுமென்று சொலவு தானவார்த்தையுண்டானால் சொல்லுவாய் அரிச்சந்திரமகாராசனே.

பொது-விருத்தம்.

மொழிகளுரிரவிகுலத்தரசனென்னும்
மொழியுனிடத்திலையென்றமுனிவன்சொல்லப்
பழிசுமக்காதபோதுநேர்ந்துவீரக்குன்றிப்
பண்புடையமதிபடைத்தோய்பாதம்போற்றி
விழிநுதலோன்விதிஅரிகட்கிணையாயென்னை
விதியினற்பொருளுளதோவிதியத்தேனோ
வழிவழிவாய்தவணையிட்டுவருக்குமென்னை
வந்திதிலுவன்தந்திடுவேன்வழுவேவென்றான். (௩௭)

வசனம்.

அகோகேளும் ஞானசிரோமணிகளே இந்தப்பிரகாரமாக விஸ்வாமித்திரர் சூரியகுலத்திரசர்கள் சொற்றவழுவென்பது உன்னிடத்தில்மாத்திரம் இல்லையென்று உதாசனிக்கக்கண்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனானவன் பஞ்சமாபாதகஞ்செய்தவனைப்போற்பயந்து விரியமழிந்து முனிவரைச்சரணடைந்து அரிதாப் பிரம்மாதிகட்கும் ஸமானதபோதனரே ஸர்வலோபாரமும் இமுக்க என்னிடமும் இம்சித்தால் என்னிடத்தில்நானேயேது ஆகிலும் இக்கணாளில் கருவிகென்று தவணையிட்டாப்பிறல் தந்துவிடுகிறேனென்று ஒப்புக்கொண்டு தவணைகேட்பதுகாண்க.

தரு-இ௰-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

மன்னவன்.

௧. தவணைதந்தருள்வினையாமாமுனிவரே-தவணைதந்தருள்வினையா
அவணனெனவென்னை பதிக்குக்கடைசெய்தாய்
சுவணமுள்ளதுந்தாரேன் சொற்றவறுதலெய்தாய் (தவணை)

முனிவன்.

௨. பொற்றடவரையினுக்கும்பூவேர்புகழும்-புண்யகோடிக்குமப்பால்
கற்றடமாமயோத்தி கடக்கருக்கப்பால்

சற்றவனோடைந்தால்கற்பொருட்களொட்டியாம (பொற்ற)

இராஜன்.

௩. இந்தவெல்லைகடக்கவோ முனிவரோநான்- இதினுந்தாரகடக்கவோ
இந்தவெல்லைகடவேன் இரட்டிப்புப்பொன்னுந்தாறேன்
முந்தவேகிருதாத மொழியோயாவைத்தவகோடி (இந்தவெ)

முனிவர்.

௪. தருவதுமாறிதவோ-வதனுகலொரு- சத்தியச்சொல்மொழிவாயே
வருவதனுவாளுமை வாய்மதயிகுமல்லை
கருவமைத்தவர்க்கும் காணவொண்ணாதுவையடாய் (தரு)

பொது-விருத்தம்.

வேந்தனுடனிதுகூறிவிஸ்வாமித்திரன்
விளகருமுகமலர்ந்துவெகுவிசித்திரமாகச்
சாந்தணியுந்திருத்தவளாயமீகொண்
சந்த்ரமதியெனுமாதுமைன்வரித்திநீ
சார்ந்துடன்வந்துதிருத்தங்குறு
சதுரின்மிகுலோகிதனுமுவழிகள்
யாத்துடனொருமிதத்தாசதவார்த்தை
பகர்விரிவிடம்விட்டு கர்வீரொழுன் (௪௩)

வசனம்.

இவ்விதமாகச்சொல்லி நீயும் உன்தர்மபத்தினியாகிய சந்திரமதியும் குமோதகாரகனை உனது குமாரன் லோகிதாசனும் எவனொருவனும் தவணையிட்டதுப்போல் மாலது பிரமாணபூர்வகமாகச் சொன்னால் தவணையிட்டதுப்போல் பிரமாணஞ்செய்தனுப்பு ஒன்றுமிகவாமித்திரருக்கு அரிச்சந்திரமகாராசனும் பிரமாணஞ்செய்வதுகாண்க.

உ௪-தரு-இ௰-பிலகரி சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அடைந்தபதவியுடையவோனையா உமதாக்கினைதப்பினோர் (அ)

அநுபல்லவி.

கடைந்தவெண்ணெயில்
காரம்பகளிப்பாலில்
உடைந்ததுமுதலே
உதிரிசொல்லியபின்
மாலைக்கலைத்தவன்
நீனாக்கலைத்தவன்
ஒட்டுபளித்தவன்
யானைப்பளித்தவன் (அடை)

சரணங்கள்.

௧. நெஞ்சிலொருவினை
நீதிநெறியனுவனவும்
அஞ்சிநீனைமிக
அருதிக்கிமிசை
தீனைக்குவெடுத்தவன்
வீடுத்தவன்
வன்னுதல்செடுத்தவன்
பதியந்தடுத்தவன் (அடை)

௨, தூர்த்தனென்றிடும் பெருத்தசத்திரிந்தவன்
துன்னலங்கட்டானைக் தனைவிற்பதித்தவன்
காரத்தப்பட்டவை டட்டவைபுரிந்தவன்
கரிமைபுயானதன் கழுதலையரிந்தவன் (அவை)
௩, உடைவிட்டிக்கு மடைக்குச்செய்தவன்
ஓரிபோற்வெரி பியானவந்தவன்
அண்டர்களைப்பழித்த தாயகமுயதவன்
அருந்தவத்தோர்களை யம்பிருவெய்தவன் (அவை)

பொதுவிருத்தம்.

நலமுளனின்னெறிசொல்ல விசுவாமித்திரன்
கறுவிலமோக்குபதுசுட் பொருட்களெல்லாம்
குலமுழுதக்கொத்திப்பெறத் தருவாயென்னக்
கொடுத்தகெடுவிருமடக்கிற் குறைந்துகாசித்
தலமுனையடையோமென் செயவோமென்னத்
தவசியதகுமடலகு தவனேசொல்ல
கலமுடையோயதுதவனை யனுப்புமென்று
நரபதிக்குமகபதியும கனிலுவாவே. (௬௬)

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரம்பிரமாணஞ்செய்த இராசனைப்பார்த்து இன்னம் இருபதுதினத்திற்குள் பொருட்களையெல்லாந் தரவேண்டுமென்ன இப்போது நீர்தந்தகெடுவிறதிருமடங்காகபோதிலும் ஸ்ரீ காசிக்ஷேத்திரத்தினெல்லையைக்காணபதரிதாமெனவேறலக அப்படியேயாற்யது நான் தவணைவிட்டுக்கொடுத்த முனிவனைப்பார்த்து துகைகளைக்கைக்கொள்ளும்படியான அதுவரை யனுப்புமென்ற அரிச்சந்திர மகாராஜனுக்கு யாகாதிபதியான விசுவாமித்திர மகாமுனிவர் சொல்லுவது காண்க,

விருத்தம்,

பாரளித்தனைபுறக்களிண்பதியிடைசென்றால்
ஆரளித்தவரென்பார்நின் னுடயவரவரும்
ஊரளித்திடவுடன்வரத்துணிந்திடுமொழிபின்
கீரளித்ததேயெனக்குமன்னனினகெகுமொழிந்தான் (௬௭)

வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா நீகொடுத்த பூமியையுந்தனதான்யாதி சமஸ்தபாக்கியங்களையும் நாம்கைக்கொள்ளப்போனால் உன்னுடைய ஆக்ஞையைச்செலுத்திவந்த ஒவ்வொருவேலைக்காரர்களும் உடன்படாமல் உனக்குயார்கொடுத்தார்களென்று வெறும்புவார்களாகையால் நீயுமன்னுடனே அயோத்திக்குவந்து சாமாதிகளனைவரையும் ஒப்பித்துப்போ இல்லாவிட்டால் நீதந்ததெல்லாம உன்னுடைய

தான் நீயே கைக்கொள்ளும் பிள்ளாய் என்றுசொன்னார் விசுவாமித்திரர்.

பொது-விருத்தம்,

கன்றாகன்றுநீ நகரியிலெழுந்தருளாயென
இன்றுவின்பிறகெய்துவ லென்றிளிசியமபக்
சென்றுகோசிகன் றேர்மிசையேறினர்திரண்டு
நின்றமாதவர்கரியிலும பரியிலுமிவர்ந்தார்,

வசனம்.

நல்லதுநல்லது நீங்களெல்லோரும் அயோத்திக்கெழுந்தருளுங்கள் இதோ அடியேனுங்கூடத்தொடர்ந்து வருகிறேனென்ன விசுவாமித்திரமகாமுனிவரும் தேரிலேறிக்கொண்டனர் அவரைப்பின்பற்றியதபோதனர்களும் யானை குதிரையின்மேரிலேறிக்கொண்டுவரத்தொடங்கிவருவது காண்க,

உ-கரு- சொண்டிச்சிந்து-சங்கராபரணம் ஆதிதாளம்,
தானத்தேதந் தானத்தந்தானே தந்தோம்
தானத்தத்தானத்தக் தானத்தந்தானே (தானத்)

௧. அருந்தவத்தோரனேகரியாள வந்தார் மதித்த
யானைபரியல்லக்கேறி யானந்தமடைந்தார்
இருந்தவர்களெல்லோருங்கொண்டாடி யென்றும்
நரோமூலகாண்வோரியாமேயென் றெழுந்துகூடி.
௨, கதிகுலத்தோரெவர்க்குமிரு நிரன்றுந்தக்
காமினியிரத்தினனிலும் கருணைமிகுகாரன்
முகிலந்தசத்தியதர்மந்தனைக் காக்கநாளும
முன்னாவனரிச்சந்திரனை முவுலகோராக்க
௩, எத்தவலத்தோருந்துதிக்கும் சித்ரன்-முனிவர
எவர்களிலுமிகுதவத்தோ னென்றும்விசுவாமித்திரன்
உத்தமர்தமைப்புகழச் செய்வோன்-உள்ள
ஊழிவினைதனையகற்றி உம்பர்களுடிய்வோன்
௪, அன்றுரைத்தஇந்திரன் மொழியாலேதேவ
ரனைவரும்திகைத்திட வைடக்கபதியாலே
இன்றுசெங்கோலரும்வகை கண்டு வேலாவிக்
கேற்றசாமக்கிரிகையாவுஞ் சேகரித்துக்கொண்டு (அருந்)

பொது விருத்தம்.

முனிவிஸ்வாமித்திரன்பொற்றேர்மிசையேறி
முன்னடக்கப்பின்றொடர்ந்த முனிவரெல்லாம்
இனியகரிபரித்திரள் மீதேறிக்கொண்டார
இணங்கியமர்க்குவேலையேயெழுதியயர்ந்து

தனிச்செங்கோலாண்டருளும் புதல்வனேறி
வையமுழுபாரினிலடங்க துத்தளிக்கப்
பனிமலர்மார்பனே தேர்மேற் காணுமாகாதர்
பதறுவார்மனஞ்சலித்துக் கதறுவாரே (௯௬)

வசனம்.

அதிகாசேனார் இராசர்களே அந்தவிசுவாமித்திரரானவர் பொன்னின்தேறிலேறிக்கொண்டு முனிவர்கூட்டத்தோடக்கூடிவந்து அதனுடன்கூடிவந்த சகலமன்னர்களும் யானையின்மீதும் குதிரையின்மீதும் சிவிகையின்மீதும் வந்தார்கள் அவர்களை நீதிசத்யதர்மபாலனை அரிச்சந்திரராஜனும் சந்திரமதியும் லோகிதாசனும் பாதசாரிகளாக நடந்துவரும்போது அப்பட்டணத்திலுள்ளயாவரும் அதிசயித்து அங்கங்குள்ளவர்கள் அணியணியாக நின்று ஏசப்படுவதுகாண்க.

௨௮-பட்டணத்தார்-பலருஞ்சொல்-தரு
இ-ம்-கீரைப்புரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. தேரின்மீதேறிநாளும் செருவிற்பவனிவரத்
தெரிசனஞ்செய்தோமென்பார் வெருவிநர்.
பாரின்மீதினிப்பலர்ப் பாதங்களால்நடக்கப்
பதறுதென்செய்வோமென்பார் மிகுநூர்.

௨. ஐயோமிவர்கட்கிந்த-அவதிவந்தெய்தலாமோ
ஆர்செய்தமோசமென்பார் வெருவிநர்.
வெய்யோன்குலத்துதித்த வேந்தரெவர்க்குமிந்
நீதியந்தறியோமென்பார் மிகுநூர்.

௩. வனசமலர்க்கரங்களவாடவாக்கண்டதுண்டோ
வன்மைசெய்தாரென்பார் வெருவிநர்
கனசமிக்கைக்கொண்ட கபடவஞ்சமுனிவன்
கற்பனையிதெல்லாமென்பார் மிகுநூர்.

௪. பவளமலைநிலாவின் பான்மையானமெய்சோரப்
பலித்ததெவராலென்பார் வெருவிநர்
கமலத்தாமரைமலர் தாள்சரணடைந்தோர்க்குத்
தக்கவெகிதியென்னென்பார் மிகுநூர்

௫. முனிவர்சடைக்குமணி முடிபொறுக்குமோவென
மோசகாலமிதென்பார் வெருவிநர்
கனிவர்க்கங்கவிழுந்து காய்கனிபசிபோர்க்கிந்தக்
கஷ்டசனமேனென்பார் மிகுநூர்

௬. ஏங்கியேங்கித்தவிப்பார் பிள்ளாசைபுந்தாயும்
ஏதிங்கவலமிவோர் வெருமாதர்

தாங்கித்தாங்கிமன்னவன் தத்தடியிடக்கண்டு
தாளாமல்மனஞ்சோர்வார். மிகுதேர்.

௭. அழுவாரதழுது அடியிணை தனில்விழுந்து
ஆண்டவனேகாவென்பார் வெருமாதர்
தொழுவார்தொழுதெழுந்து அன்பமவரக்காரணந்
தெரிசாயுரையுமென்பார் வெருமாதர்.

௮. மிருபாவமென்னசெய்தோம் மெய்யவர்க்கிவ்விதியா
மேதினிதன்னிலென்பார் வெருமாதர்
வெருகாலமாகவிந்த விசுவாமித்திரமுனிவன்
வீம்பென்செய்தானேவென்பார் மிகுதேர்.

பொது-விருத்தம்.

நகரிலுளசகலருக்குத் தோன்றும்நீர்மை
நவிலவிலேயகற்றவத்தோனேறிவந்த
இரதிகர்த்தேரிறங்கி அரிச்சந்திரன்றன்
திவ்வியசபைசென்றரியாசனத்தின்மீது
பசுதிதுக்கிதெனமாதவத்தோர்சூழ
பண்புடனேவீற்றிருக்கும்பான்மைகண்டு
நிகரிலரசுதனைக்குரியபாவும்
கோர்விப்பான்முனிவன்மனந்தேர்விப்பானே. (௯௭)

வசனம்,

இப்படியாகப்பட்டணத்துள்ளோர் யாவர்க்குந் தோன்றியபடி யெல்லாஞ் சிந்திக்கும்போது விசுவாமித்திரரேறிவந்த பொன்னின்மயலக்கொப்பான தேரைவிட்டிறங்கிமுனிவர்கூட்டங்களுடன் அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய கொலுச்சபையேறிச் சொல்லுதற்கரியதபோதனர்களுடன் சிம்மாசனத்தி லமர்ந்திருக்க இராஜ்யகோசபுரங்களை ஒப்புக்கொடுப்பதுகாண்க.

௨௯-இடுதை-தரு- இ-ம்-பந்துவராளி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. எந்தனுக்குமுன் னிருபத்தோரரசர்கள்
எடுத்துவைத்தபொக்கிஷ மிதுவே-இதை
ஏற்றுக்கொண்டேயனந் தேற்றிக்கொள்ளிரும்
இணையடியேகெதியக அதுவே

௨. உந்தனுக்கினையான மாதவத்தோர்களுந்
துளமகிழ்ந்திருப்பிட மிதுவே-நல்ல
உத்தமரெவர்கட்கும் நித்தமன்னதானம்
உகந்துசெய்திடுமிட மிதுவே

௫. என்னுரிமையுடைய பொன்னனைத்தும்பூட்டி
 யிருக்கின்றபெட்டகமீ தாமிதுவே-என்னும்
ஏற்றமிருகணக்குப் பார்த்துவிவரஞ்சொல்லி
 எழுதியவர்களுமனை மிதுவே

௬. முன்னுளிலெல்லவரு மன்னமன்னவர்களும்
 முனைந்துநிற்குமிட மிதுவே-ராச
முறைதவருதரசாளுந்தேவிக்குநாளை
 முனைந்தமுடிக்குமிட மிதுவே

௭. மாடமாளிகைத்திரு மஞ்சனசாலையும்
 மடப்பள்ளிகளிருப்பு மிதுவே-ராஜா
மகதர்கள்கூடிமகிழ்ந்துவேம்புதாற்கும்
 மாதவசாலை மிதுவே

௮. பாடகர்கள் இருக்கும் இசெய்திடும்
 பாங்கானமாடங்களு மிதுவே-எந்தப்
பாவைகளும் ஆடிப் பண்பாடியும்பெண்கள்
 பரிவுடன்வருமிட மிதுவே

௯. முக்காலத்திலும்வேத முறையுடனனுஷ்டானம்
 முடித்துவருமிடங்க ளிதுவே-மிகு
முகுதையரவரவர் மனைவாளர்தமக்கன்னம்
 முகமலர்ந்திடுமிட மிதுவே

௰. இக்காலத்திலுங்குணசீலர் இருப்பள்ளிக்
 கெழுமங்களவிலாச மிதுவே-மின்னும்
இங்கேயிருக்குது சித்திரவிசித்திரங்கள்
 இருக்குமிடங்க ளிவ்வளவே

பொது-விருத்தம்.

இவ்விதமாயுள்ளபொருளெல்லாமொப்பித்
 திறைவனுமடிதொழுது விறைஞ்சும்போது
கவ்வியமாமுனிவனைக் கண்டோரெல்லாம்
 கடுகடுத்துமிகவெறுத்துக்கடுஞ்சொற்சொல்லி
ஞானியமில்லாதவனே யென்றிறைஞ்சி
 யரசனடிதொழுதழுதா ரவர்கடம்மை
இவ்வியசெல்வமெலாந் தெடுத்தமற்றித்
 தேற்றுவார்வர்கள் கண்ணீ ராற்றுவாரே, (௩௧)

வசனம்,

இப்படியாக [எல்லவைகளையும் ஒப்புக்கொடுத்துத் துதித்து நின்ற முனி மன்னவனைப்பார்த்து அயோத்தி நகரியுள்ள யாவரும் முனிவனிடத்தில் வெறுப்புற்று உதாசனித்து அனுகளவும் கொடுமை

யுற்றவனென்று அரசனைத்தொடர்ந்து ஐயுறவுகொள்ளும் போது அவர்களைக் கையமர்த்தி கண்ணீராற்றி மனந்தேற்றுவது காண்க.

௩௰-இராஜன் சொல்-தரு-இ ம-கீலாம்புரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனியேனுமகளுக்கேன்விசாரம்-விசுவாமித்திரர்
இணையடிதொழுதாலிதுக்கிணையில்லை-உபசாரம்

அநுபல்லவி.

தனியேகாரிகைக்கிங்கேதம் தவமிகோர்த்
தானேபோயவிடந்தனிற் றங்குவதெங்களபாரம் (இனி

சரணங்கள்,

௧ காதிராஜன்குமாரனிவரே கதிர்குலத்துக்
 கரசனென்றந்தைக்குக் காட்டிருந்தவரே
பாதியானும்பெண்ணுமானவரே இவனைமிகப்
 பாக்யவானிவர்க்கிணை பாரிலேயென்பாரே (இனி

௨, அரியதவத்திலிருந்தவரே இவருக்கிணை
 அரசர்மக்களிலுண்டோ ஆராய்ந்துணருவீரே
அரியயனுமகிழ்ந்திட்டாரே இவர்பாதத்தாங்
 கன்புசெய்யாதமாந்தர் அமரருளாக்கிட்டாரே (இனி

௩, இருடிகளின்மேலானோரிவரே இனிப்பிறவி
 எனுந்துன்பமதொழிக்கும் எழிலெடுக்கச்செய்தவரே
வருடியிவர்க்குத்தொண்டுசெய்வீர் என்றென்றைக்கும்
 வளமைசேரயோத்தியில வாழ்ந்துங்களமனமுய்வீர் (இனி

பொதுவிருத்தம்.

அரசனவர்க்கிவ்வண்ண முரைக்கக்கண்ட
 அருந்தவவிசுவாமித்திரனேயோவித்துக்
குரிசிலனே தருமத்தினுருவாய்வந்த
 குலவயத்திலவதரித்தான்கொடுமைசெய்தே
பரிசனைத்துமபரித்திவனைக்காட்டிலோட்டும்
 பான்மைநமக்காகாதப்பாவஞ்செய்த
வரிசைகளைத்தடுத்திடிதற்கெத்தர்க்கமென்று
 வாதிப்பான் முனிவனிது பேசிப்பானே, (௩௨)

வசனம்.

இச்சப்பிரகாரமாய் அரிச்சந்திரமகாராஜனவன் பட்டணத்திலுள்ள ஸமஸ்தமானசனங்களையும் மனந்தேற்றக்கண்ட விசுவாமித்திராளவர் பரிகாசமும்ஹஜயோ அரசன்தர்மசொரூபியா யவதரித்தான் நாமிவனைக் கொடுமைசெய்து சகல பொருள்களையும் அபகரித்துக்கொண்டு காட்டிலோட்டுவது நமக்கு தர்மமல்லவெனினும் ஜக

வாராதுக்ரகத்துக்கு யாமென்னசெய்வதெனச் சிந்தித்து மறுபடியுஞ் சீதத்தை வாங்கிக்கொள்ளுவாயென்று போதிக்கத் தொடங்குவதுகாண்க.

௱௰௮-தரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி

ஒருமனுத்தருவாயே-உத்தமாயிந்த-வுராளவருவாயே

அநுபல்லவி,

தருமமுனதேயாகும் தரணியோர்குறையேகும்
கருமங்கள்முடிவாகும் காட்சிகிட்டுமுண்டாகும் (ஒரு)

சரணங்கள்.

க, சின்னத்திறமதியேன் முன்னோகான்செய்த
செய்கையாவையுந் தள்ளுவாய்
முன்னமெய்க்கையில்நீ தந்தபொருட்கள்தன்னை
முழுமையுங்கைக் கொள்ளுவாய்
அன்னக்குயில்மயில்போல் அரம்பையூர்வசிகள்போல்
அங்கென்றவத்தில்வந்த அரிவையரைப்புணர்வாயிந்த - ஒரு

உ, முனிவனென்குறைதீர்ப்பாய்-அயோத்திநாட்டை
முழுவதும்நீ ஏர்ப்பாய்
இனிவருவதைப்பார்ப்பாய்-உனக்கிரக்கும்
இப்புவியோரைக் காப்பாய்
கனிவுருமுன்னமது கல்லேறுசெல்லுமிந்த
காரணம்யாவுமுந்தன் கருத்திலுணர்வாயிந்த - ஒரு

ங, பங்கயக்கப்படுவேனோ உனைவேறொரு
பாரினில் விடுவேனோ
மங்களங்கெடுவேனோ-விரகதாபம்
மங்கையருக் கிடுவேனோ
துங்கமன்னவாவுந்தன் தோளைச்சேரவிரும்பும்
தோகையரைமணந்து தொலனுலகையாள்வாயிந்த - ஒரு

விருத்தம்

வேள்விபதிக்கெடுத்துரைக்க விசுவாமித்திரன்
வெற்றியிருபதமனை வேந்தன்போற்றி
துள்ளக்கூட்டங்களையகற்ற மணம்புணர்கேன்
சொன்னபொருட்களனைத்தையுமென்ன
நானைவரதிடுவேன்முன்னமேயென்று
நவின்றிடுமாமுனிவனுக்கக் கரிநுன்ன
ஆனையமைச்சரைப் பரிவையரைச்சேவிக்கும்
அனைவரையுமடித்திட்டான் கொடுத்திட்டானே. (௱௰௮)

௰-ம். இந்தப்பிரகாரமாய்ப்போதிக்க விசுவாமித்திர மகாமுனிவர் ஆபாதத்தில் அனுப்பிவிட்டு அந்தப்பெண்களுடன்கூட்டத்தின்பெண்களைக் கூட மாட்டேன் உமக்குக்கொடுக்கவேண்டிய பொருட்களுக்குத் தானே விடுமென்ன நானேயத்தினம் தாதனுப்புகிறேன் நீமுன்னுக்கடப்பாவென்ன முனிவருக்கு மகிழுமையாவரையும் அடைக்கலங்கொடுப்பது காண்க.

௱௰௯-இராஜன் விசுவாமித்திரருக்குச்சொல்
தரு-இ-ம-அசாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

அடைக்கலங்கடைக்கணுமருள்பாரையா - இந்த
அமைச்சரொவர்களையும் காவாயா

அநுபல்லவி.

உடைக்குறுவிருதும் உண்டாக்கவொருபுக்கம்
படைக்கவரிதாமிந்தப் பாரோரவர்களையும் (அடை)

சரணங்கள்.

க. சத்யமுறையிலிவர் சற்றுமகங்கிலார்
சதுர்மறைப்பிலவரைச் சகத்திலெவருமவெல்லார்
நித்யநேமசித்தையில் நிபுணரிவர்களல்லார்
நீதிநெறிமுறையில்நிறைந்தோர் பொருபொய்சொல்லார்
அத்தியந்தமிவர்களா வடைந்தோர்மிகவும்போகம்
அனைவருக்குமுண்டிந்த அரசாளுமதுபோகம் (அடை)

உ. இராஜாதிராஜர்மெய்க்குமு சபாரங்கத்திலிவர்
இரகசியமறிந்துணர்ந்தோர் ரசித்தர்க்கதிபர்
அஜானுபாகுபலர் அதிமதிமந்திரிவர்
ஆசாரதர்மபாலர் அனைவர்க்குமனுகூலர்
சூராதூரர்கள் புவியிலிவ்ராஜாவை
புஜபலபராக்ரமர் புகழும்பிரதானிவர் (அடை)

ங. விகடப்பிரசங்கிவர் வில்வித்தைகளுணர்ந்தோர்
வெற்றியிருசேனையர்வழி விசித்திரமுரைப்போர்
அகடவிகடஞ்செய்வோரை படக்குநகாழுவோர்
அவ்வவட்சணங்களி லவைகளுணர்ந்தவிவர்
சகடங்களின்முன்னின்று சாரதியாய்ச்செய்வோரிவர்
சாமியுமக்கெல்லோரும் சரணாகர்களாவர் (அடை)

பொது-விருத்தம்.

குடைகிழற்பொலிவெனிசையுடனின்மேற்கொடியேன்
ரிடையிலுனையுமகளையுமிறைஞ்சவிடுத்தேத்தி
படையைநோக்கியேசென்றிவ்வுநற்கையாலமர்ந்தி
விடையிதேயெனப்பணிந்தனன் வேந்தர்க்குவேந்தன் (௱௰௯)

வசனம்

அகோகேளுங்கள்பூபதிகளே பூச்சக்கிரக்குடையினிழலிலேயி
ருந்திருக்கின்ற விசுவாமித்திரருடைய பாதாரவிந்தங்களிலே மின்னற
கொடிபோன்ற இடையினையுடைய சந்திரமதியையும் புத்திரனாகிய
...னியமிய லோகிதகுமாரனையுந் தண்டன்சமர்ப்பிக்கச்செய்துபடை
த்தவர்களைப்பார்த்து இனிவிடுங்களென்று தனதுகைசளாலமர்த்
தி இவைவேவலச்சருக்கு உத்திரவென்பதாகச்சொல்லி இப்பால் விசு
வாமித்திரரைப்பார்த்து அரசக்கரசனான அரிச்சந்திரமகாராசன் வி
டைகேட்பதுகாண்க.

௧௩-தரு இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

உத்தாரந்தாருமையா-விசுவாமித்திரரே-வாழ்வினைதிருமையா

அநுபல்லவி.

விஸ்தாரமாகச்சொல்ல வேண்டியதென்னநேரும்
வெற்றிமிகுவீரரைப் பத்திபாயப்பாருகாரும் (உத்தா)

சரணங்கள்.

௧. வீராதிவீரருக்கும் விளைவினில்வருந்தாபம்
வேட்டையாடும்வேளையில் விளங்காதுமனஸ்தாபம்
சூராதிசூரருக்குஞ்சொல்லென்றால் மிகுசோபம்
சுகிர்தமாவுமக்குச்சொன்னேன் விபரீதபம் (உத்)

௨. காத்தாளுவதுபாரம் கழிக்கச்சொல்லலாகுநேரம்
காருதிவந்தபிறகோரைக் காப்பதாண்பின்னேரம்
மூத்தாள்மக்களாளும் முடிக்காவரோர்நேரம்
முனைபக்கமற்றிருந்தால் முடிக்கலாம்ராச்சியபாரம் (உத்தா)

௩. செய்யாததீவினைகோடி செய்வார்களேயாளும்
செய்கணசெய்பிழைதனைத் தாய்பொறுப்பதுபோலும்
ஐயாவுந்தனையிவர் வைதாலும்வையதாலும்
ஆளவுமதுபாரம் ஆகுமினிமேன்மேலும் (உத்த)

பொதுவிருத்தம்.

சூனியவனதுவிடைபெற்ற வேந்தனாயி
முதலவருந்தனைமகனும் முனைந்தாகாயித்
தனிவழியேயிடமுயன்று அயோத்திநாட்டைத்
தவமுனிவிசுவாமித்திரன் பரணியாள
விளிகதுமாதவத்தின் சத்தைகாட்டி
வெயர்க்குமிக்கசெறிபுரிவித்திடுவேன்னப்
பனிமூட்டங்கடைசெழும்பயிர்கள்போலப்
பற்றுவாராசாளச் சுற்றுவரே.

101

வசனம்.

அகோகேளுங்கள்வேந்தர்திறந்தவர்களே விசுவாமித்திரருடை
யஆக்கைபெற்றஅரிச்சந்திர மகாராசனுமசந்திரமதியும் லோகிதகு
மாரனும் தனியேவழிநடக்கத்துணிந்தார்கள் அயோத்தியாபுரியை ஆ
ளுவதற்கு உபக்ரமித்தவிசுவாமித்திரரானவர் தமதுசெங்கைக்கொடி
யைத் துசமாநாட்டி எவர்களும் இந்தவிதமாய் அரசியற்றுங்களென
நாட்டதபோது பனிக்காலத்தில் கருகிசனைமுஞ்சிகளைப்போல அ
க்குள்ளமுனிவர்களையாவரையும் அரசக்குரிய... செய்து
அரசாட்சிசெய்வதுகாண்க.

௧௪-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாதவத்தில்செங்கோலாண்டாரே-விசுவாமித்திர
மாமுனிமகிழ்ச்சிகொண்டாரே (மாதவ)

அநுபல்லவி.

ஆதவன்குலதீரன் அரிச்சந்திரனென்னுமவ...
ஆளுமயோத்தியில்வந்து ஐயமெய்யுடனே (மாதவ)

சரணங்கள்.

௧. மணிமுடிபணிந்தோர்கள் மகுடச்சடையணிய
மன்னனைப்பணிந்தோர்கள் மாதவனைப்பணிய
இனிபுஜகிர்த்திமாற்றித் தெறிபுவீந்தோஷசாற்றி
தேவதைகளைப்போற்றித் திசைமுழுவதுமட்டைத்தாற்றி (மா)

௨. கோதையர்கள்களித்தாக கூந்தல்களைவிரித்து
கோதிச்சோமநாமங்கள் கொளித்தகொண்டாட்டமற்று
தாதையர்கடன்செய்யும் தர்ப்பைகளுஞ்சமித்துத்
தளராமலேவிரித்துத் தர்ணிபெருகும்புகைத்து (மாதவ)

௩. புனிதமிகுமாதவர் பொற்புமிகுத்துச்சூழப்
புலவர்களேவரும் போற்றித்தினமும்வாழ
கனிதிருத்தியசொல்லின் கற்பின்மிக்கோனைத்தாழி
கவிதைகளகவமணிக் கனகாசனந்திலேறி (மாதவ)

சூழ்வினைகாண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

விருத்தம்-௹௩-கலித்துறை-௧-வெண்பா-௧,
ஆனந்தகளிப்பு-௨-சொன்மடிச்சிந்து-௧-தரு-௧௪,

ஏழாவது.

ஆரண்யகாண்டம்.

விருத்தம்.

செங்கதிர்குலத்தோர்கள்செலுத்திய
துங்கமானஸத்யத்வஜகீத்தியே
அங்கண்மாதவக்கோன்முறையானாட்
புங்கவன்திருவாலயம்போற்றுவான், (௧)

வசனம்.

அநேகோகேளும் ஸமர்த்தர்களே சூரியகுலாதிபதிகளாலப்பெற்ற கீர்த்தியான ஸத்யக்கொடியைச்சேந்திசெலுத்தக்கொடியை நாட்டிக்கொண்டு அந்தபன்னிகளனைவரும் ராசியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள் இப்பால் அரிச்சந்திரமகாராசனானவன் பரிவாரங்களுடனே அந்த அயோத்தியாபுரியிலுள்ள முக்யமான தேவாலயங்களிலே போய் மனக்களிப்புடனே ப்ரதட்சண நமஸ்காரஞ்செய்து பிரார்த்திக்கிறவிதங்காண்க,

௧-தரு-இ-ம்-பியாக-அல்லது-செஞ்சுருட்டி,

பல்லவி,

ஸத்யதர்மமேசெயம் - ஸர்வேஸ்வரா அபயம் - ஸத்ய

அநுபல்லவி,

நித்யதானதர்மம் நிகழ்ந்திடும் ஜகன்மம்
செழிதவறுதெங்நாளும் நிறைசசெங்கோலாளும்(சத்)

சரணங்கள்,

௧, அன்னைபிதாநீயே அருட்குருகாரன்நீயே
உன்னையுன்றடி ஒப்புடன்கொண்டாடி
உரிமையாயப்பதம்பூசித்தேன் உண்மையொன்றேநேசித்தேன்
௨-சசிதரனக்தா ஸனகாதிமுனிப்ருந்தா
கச்சினையுண்ட நாதனேநீலகண்டா
காயடியேனைக்காப்பாய் கந்முனிகுணந்தீர்ப்பாய்(சத்)
௩-வேதவல்லருபா விமலர்புகழ்ப்ரதாபா
போதவருளாலா புனிதர்கட்கநுகூலா
யோய்வரேன்பரதேசம் போதகருபதேசம்(சத்)

பொது-விருத்தம்

தலமுழுதுந்தவமுனிவன்றனக்களித்தோமினியுனாதற்
தருதியென்றங்

மிலகுமணிமண்டபமுமெழின்மணிசிங்காசனமு
மிழித்துப்போந்து
பலவாசருடனமைச்சருமுடன்போய்ப்பாதவிக்கப்
பதாதிமொய்க்கக்
குலமகளுமடமயிலுமுன்னடைக்கப்பின்னடந்தான்
கொற்றவேந்தன் (௨)

வசனம்.

அநேகோகேளுங்குறிசிலர்களே தனதாக்ஞையிலிருந்த யாவற்றையும் விசுவாமித்திரமுனிவருக்குத் தத்தஞ்செய்து அந்திருச்சராசரங்களும் ஒவ்வொருமந்திரிமார்களும் பிரஜைகளும் பிரிந்துபோகுந்தடாந்தவாக் அரசபதாதிகளும் கூடி பக்தியோடிமணிபர்யவேலைக்குமாரனும் பத்தினியாகிய சந்திரமதியும்முன்னுநடந்துபோக சூரியகுலசிரேஷ்டனாகிய அரிச்சந்திரமகாராஜன் பின்னடக்கத் தொடங்குவதுகாண்க.

௨-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்.

பல்லவி.

என்றுயிர்க்குயிரான-அன்னமே-எழுந்துநடமுன்னமே

அநுபல்லவி.

பொன்றுலகாளும்புரந்தரேனுக்கும் புனிதமாதவத்தோர்களு
பன்றும்தான்மறை மன்றும்நூலாரும் (மே
துன்றும்புகன்மிக வென்றுக்காரிணர்க் (கென்

சரணங்கள். (மே

௧, அருமறையோர்கள் திரந்தாமுங்கூடி-யாரணத்துக்கோதமனை
அரசர்க்கரசனாகயே தந்தன் அருந்தவச்செல்வமக்கேயே
தருமநான்முகலாய்மறந்திடின் நன்மையறிந்தநன்கையே
தயலாயுற் அநேதாழிமார்க்கெல்லாம் தந்திவோய்விடையின்கை
வருமையப்பிக்கவா மித்திராமுனிவர் (மே
வந்தனாதசெய்யாத லென்செய்கோம்
வையகம்புகழ் வையலோனும்
செய்வன்மருவந் தப்பகாரிதகர் (என்று)
௨, பொன்னினாவையும் மன்னிறுனையும் போக்குவாய்புகழ்நேக்குவாய், பலமிவந்தனைப்பின்னடந்திடும் பூவையர்துயர்நீக்குவாய், தன்னாதிலாமைந்த வெந்தனைத்தமுனிமேனா நோக்குவாய், தயங்கிடாமலே காரிலவேசன் பொருளின் மேன்மைநீத (க்குவாய்)

பின்னியபின்னத் — போன்மறைந்திடும்]
— பாக்குவாய்
மெய்புரளவைப்புதம் — கைத்தனைத்திடை
மெய்த்தவத்தோர்கள் — மொய்த்தகசிநகர்(சென்று
வைத்தவாமலகத்தை

௩, கொண்டல்வண்ணன்காருத்தனுக்கென்றுங்கொண்டாடமனங்
கூடுமே, குறவன்செய்விதிதன்னைத்தவிழ்க்கக்கோடியக்குசித்தங்
நாடுமே மண்டலத்தோர்கள்செய்மா பாவமெதவும் மருவிட்டப
யந்தோடுமே, மாதவத்தோரைக்காணுமல் மனம்-மகிழ்ந்திடாதெ
(ன்றும்வாடுமே
அண்டர்கோனுக்கும் அமரரெவர்கட்கும் — தேடுமே
அருந்தவர்க்குங்கதி
— பாவியார்பாங்
ஆதியாருமை — நீதிகாசிநகர்க் (கென்)
சோதியார்தானுறை

பொது,விருத்தம்.

ஆண்டநன்னகருந்நாடும் ஆனைசேனைகளுமெய்யிற்
பூண்டபொற்பணிதியாடை பொற்பிவைமுனிக்களித்து
வேண்டவவ்வேந்தஞ்செயும் விரயுமயோத்திநாட்டைத்
தாண்டக்கண்டவ்வூர்மாந்தர் தளம்புவார்வெதும்புவாரே

(வசனம்) இப்படியாகத்தாளுண்ட இராச்சியங்களும் ஆனைசே
னைகளும் ஆடையாபரணங்களும் முனிவருக்களித்து பிரார்த்தி
த்தஅரிச்சந்திரமகாராசனானவன் புத்திரகளத்திராதிகளுடனே அ
யோத்திநகரைக்கடக்கக்கண்ட அவ்வூரிலுள்ளயாவரும் புலம்புவ
தாகண்க. ௩-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

(கண்ணிகள்.)

— மன்னனே
௧, சந்திரனேயரிச்சந்திர — இனி
சகுணனேயுன்பாதசேவை
— யெந்தநாட்காண்பமென்று
புத்தியகிழ்த்திட — சிலமாந்தர்
புலம்புவார்
— கெத்தனைநாட்டவ
இந்தமாமுனியிதற் — வறியோமே-தானே
மியற்றினனே
— தேவர்க்குமாமோவென்று
வந்தவிதிதவிழ்க்கத் — சிலமாந்தர்
வளாவார்

— கோலுமையுமீய்த்து
௨, ஆளுமரசுஞ்செங் — தாலும்-எந்த
அவனியில்வாழ்ந்திருந் — நாங்கள்வாழ்வோமென்று
நாளுமுமைப்போற்றி — சிலமாந்தர்
தவில்வார்
— யாவதெமக்குனாக்கின்
மீளுவகையைதினி — விடோமே-என்று
மீட்ப்போமல்லாதகை

தாளுந்நடக்கையுந் — கூட்டுவித்தொழுகுமெத்த
தவிப்பார் — சிலமாந்தர்
௩, அன்னைபிதாகுரு — வாகவமைந்தநல்
லரசேஎன்றழுதழு — தேற்றி-நீ
முன்னைவினையகற்று — முறையறியாயோவென்று
மொழிந்தார் — சிலமாந்தர்
தன்னைப்புகழ்ந்திந்தத் — தரணியாளுஞ்செங்கோல்
தன்னைப்பறித்துத் — துறவோனும்பூவை
எண்ணமாயாளினும் — மன்னவனுயாரோவென்
றியம்புவார் — சிலமாந்தர்
௪, எந்தநாளினுமினிச் — சந்திரமன்னனைக்
இடுக்கமுறுமென்றிருந் — தோமே-மிகத்
தொய்ப்பாய்கெளசிகன் — தோன்றியதென்னென்று
அடர்ந்தார் — சிலமாந்தர்
முந்தநாளினிற்பலித் — சக்ரவர்த்திமன்னனை
முகுந்தன்பலிகேட்டது — போல-இன்றா
விந்தவிசுவாமித்ர — னியாவும்பறித்தா
னென்றார் — சிலமாந்தர்
௫, பஞ்சனைமீதடி — வைக்கப்பொறுக்காத
பாதகமலங்கள்தோக — இவர்
செஞ்சரத்தாணித்தகாட்டில் — நடக்கிறாரோவென்று
நினைப்பார் — சிலமாந்தர்
கஞ்சமலர்ப்பத்தி — கன்றுக்கன்றுபிறு
கல்லுமுள்ளுத்தைக்க — நடந்தமனம்
தஞ்சமென்றேசனித் — தலைமைடையாரோவென்று
தவிப்பார் — சிலமாந்தர்

பொதுவிருத்தம்.

தொடையாரத்தமுடியாரந்து பணியாரந்து முடிமுரசந்த
ரத்தாக்காமக், குடையாரந்து வெண்கவரிக்குழாந்தாரந்துகரிபரிதே
ர்குலந்தாரந்தக்-கடையாரந்த மருகனைத்த காவலன்றன்றிருமுக
த்தைக்கண்டோரெல்லாம்- அடையமனமகிழ்ந்தருகி யவரவரே
முகத்திலறைந்தழுவாரானர்.

(வசனம்) தனதுஆளுகைச்செங்கோலும்மணிமுடியும்பூச்சக்
கிரகுடையும் பேரிகைகுந்த முரசமும்வெண் சாமரையும் இரத
துரக பதாதிகளும் இழந்து புத்திர களத்திரர்களுடன் தேசா
ந்திரியாயெப்போமிந அரிச்சந்திரமகாராஜன் திருமுகத்தைக்கண்ட
யாவருந்தந்தம்மனைகளுக்குப் போகமனமொவ்வாமல் நெஞ்சரு
கிமுகத்திலறைந்துக்கொண்டுபிரலாபித்து அடங்குவதாகண்க.

௪-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆயிதென்னவனர்த்தகாலம்-அரிச்சந்திரர்
க்காகலாமோ இவ்வலங்கோலம்

அநுபல்லவி.

ஞாயமாமோமுனிசெய்ஜாலம் அவர்க்குமெத்த
நன்மையாமோ இந்தநிஜாலம்
காயிருக்குமரங்கள் கல்லெறிதாங்குமல்லால்
வாயிருந்தாலும்மெல்ல வகைவேறுமல்லோசொல்ல (ஆயி)

சரணங்கள்.

௧, மயிருடன்சிறகிலை யிழந்தபட்சிகள்போல
மாணிலத்தனில்வேலி யோடுவாம்புஞ்சால
ப்பிரிழந்தார்போல்பாரில் பதியழிந்தபெண்போல
பண்புமிககரிக்குப் பாணியற்றதுபோல
உயிர்போய்ப்பாதவிக்கு முடற்போல்மத்தாலுடைந்த
தயிர்போலிப்புவியோர்கள்தளும்பிவெதும்பமேலா (ஆ)
௨, குஞ்சரப்பொற்றிவிகைக் குதிரைகளும்விடுத்து
கொடியுங்கனகத்தேரின் குலங்களையும்விடுத்து
பஞ்சரத்துள்ளிருந்து பாடுங்கிளிகளைவிடுத்து
படிதவிலமழைய பாக்கியனைவிடுத்து
செஞ்சரோருகபாதச் சேவகனைவிடுத்து
சிலைகுருமுனிவன் செபனைதனையவித்து(ஆயி)
௩, பஞ்சணையிற்கிடக்க பரையனைத்துத்தவித்தார்
பாரில்நடந்திடவோ பாவிவர்க்குவிதித்தார்
கஞ்சமலர்ப்பதத்தாற் கருணைமிகப்படைத்தார்
கழல்பணிவோரைப்பாது காத்தவிருந்தளித்தார்
தஞ்சமொருவர்காணே னெஞ்சம்பதைக்குதையோ
வஞ்சமாமுனிவனின் வாதைசெய்திடல்மெய்யோ(ஆயி)

பொது-விருத்தம்.

நகர்கடந்தோர்முகமலர்ந்துசாயுவென்னும்
நதிக்கரைவந்தடைந்திடவேறின்னேகந்துச்
தகர்படவேந்தேயனைத்துவிதியென்னன்று
நயனோற்றித்தன்சகிகாரோர்குழப்
புகர்கடந்தமன்னன்மீதுருகிப்பந்தாடு
புரவலனும்நின்றிருந்தான்புனிதனெய்யோன்
திகர்கடந்தகட்டுப்புகுந்தான்விஸ்வாமித்திரன்
சேர்ந்திட்டதனைக்கண்டார்செர்ந்திட்டாமே (ஆ)

(வசனம்) இந்தப்பிரகாரமாய் அயோத்தியாபுரியைக்கடந்த யாவர்களும் முகமலர்ச்சியுற்று சாயுநதிக்கரையடைந்து நிராஜனை ஆசெந்தாமரைபோன்ற முகத்தைப்பார்த்து தாரையிப்பிரிந்தகன்றுக்குட்டிகளைப்போற்பரதவித்துக்கொண்டு ஆற்றிமொங்கி நதிக்கரையிலினிமணலில் ஓரிடத்திலமர்ந்தார்கள் சூரியபகவானும் அஸ்தமானமானார் அத்தருணத்தில் விசுவாமித்திரரும் அவ்விடம்வந்தமர்ந்தபின் நடப்பதுகாண்க.

பொதுவிருத்தம்.

அக்காலத்தமைச்சரெல்லாம் அடல்வேந்தனடிபோற்றியர சேநீமின்-டைக்காலமெழுந்தருள்வதென்றுரைக்க வாய்க்கவனி யிருக்கேனுக்கு, முக்காலங்களுமுணருமுனிவனுக்கின்றியான்கொடுத்தபூமிதன்னி-லெக்காலமும் வருவதில்லையென்றுரைமைச்சரொலமேங்கி விழுந்தார்.

(வசனம்) இத்தருணத்தில் அரண்மனையிலுள்ள மந்திரிபிரதானிமார்யாவர்களும் அரசனைத்துதித்து அகோ இராஜபரமேஸ்வரா இனிஎந்தநாளில் மறுபடியும் இங்குவருவீரென அவர்களைக்குருபாதிருஷ்டியினால் நோக்கிப்பார்த்து பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமானங்களையுணர்ந்தவிசுவாமித்திர முனிவருக்குக் கொடுத்துவிட்ட இந்த அயோத்தியாபுரியைநாடி இனிஎந்தநாளிலும் வருவதில்லையெனக்கேட்டயாவரும் ஏக்கமடைந்து பிரலாபிப்பதுகாண்க.

௫-தரு-இ-ம்-சாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆயிதென்னமனவன்மம்-அருந்தவத்தோர்க்
கடுக்குமோஉங்கள்-ராஜதர்மம்

அநுபல்லவி.

பாயுதென்னெஞ்சொப்படிப்பதங்குவதோ ஆண்செம்மம்
பதியபாசமற்றோர் பாராளுவதோகன்மம்(ஆயிதென்ன)

சரணங்கள்.

௧, முன்செய்ததீவினையோ முன்னோரைச்சக்க
முயன்றதைப் பாவனையோ
பின்செய்காரியோஇனையோ நமைப்படைத்த
பிரமன்செய் கோலினையோ
தன்செயலல்லயிது தானோம்பிரிவிஷப்போது
என்செய்வாரவர்நீ ஆளுப்போம் படையிட்டோது (மு)
௨, மன்னவர்நிலைக்காரோ தர்ப்பையைசமித்தால்
மாதவர் புறைக்காரோ

அன்னையர் பிழைக்காரோ ஆருகையென்றால்
அருந்தவத்தோர்க்கு நேரோ
என்னையிதஞ்சொன்னாலும் எத்தீங்கியோரிக்காலும்
உன்னைப்புரிவதிலும் உயிர்மாழ்மைலாம்மேலும் (ஆ)

௩. தவசிகட்குமுடிதரோம் எக்காலத்திலும்
தனித்திருக்கிற்கன்னி விரோம்
அவசியமாய்மனம்பொறோம் சடையர்களை
அடவிக்கேக விட்டுவைரோம்
கௌசிகன்செய்தவத்தைக் காத்திடச்சம்மதமோ
சிவசிவாதீயாளாத ஜென்மசாபல்யமாமோ (ஆ)

பொது-விருத்தம்.

பூரவலனிம்மொழிகேட்கப்பொறுதிருகாதிலுங்கைகள்
பொருத்திநின்றான்
அரவனுமாயிரம்படத்தினரவினைப்போற்சடைவிரித்துக்
கடந்தாசித்தி
தரவியசெங்கோலைத் தந்தாலென்றெனைவெகுண்டுத்
தாவணியோர்கள்
இரவலனென்றெனையிகழ்ந்தாரேயென்றான் அருந்தவக்
கோவென்றானே (எ)

(வசனம்) இப்படியாகச்சொல்லிய அவர்கள் வார்த்தையைக்கேட்கமனமொவ்வாமல் இருகாதுகளையும் கைகளால்பொத்திக்கொண்டு அரசனிருந்தான் அத்தருணத்தில் விசுவாமித்திரரிஷியானவர் ஆயிரம்படங்களையுடைய பாம்புகளைப்போலே நெடிய தலைத்த சடைகளுடன் வந்து அடக்கொண்ணாத கோபத்துடன்கொடுப்பதற் கருமையாகிய செங்கோலை யபகரிக்கக் கொண்டுபோனசக்காரனேயென்று என்னையிகழ்ச்சியாகப்பேசுகிற இந்த இராசீயத்தோரியாவரும் மனமகிழும்படிக்கு இதோ நீகொடுத்தசெங்கோலும் முத்திரைமோதிரமும் கைக்கொள்ளுவாயென்று கபடஞ்செய்வதாவன்க.

எ-தரு-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

செங்கோலைநீயாளுவாய் உனக்குயான்
செய்தீவினைகள்தாளுவாய்.

அனுபல்லவி.

சங்கோலமிடுமித்தச் சாகேதபுரியாளச்
சன்யாசிக்கடுக்குமோ சகத்திலிவ்வருமீனச் (செங்)

சரணங்கள்.

௧. இரிசங்குமன்னனைச் சொர்க்கத்திற்சேர்த்தேன்
தேவர்கள்முன்னிற்கத் திவினையோர்க்தேன்
வரசிங்கமுன்றுலென் வன்மையாவுத்தோர்த்தேன்
வையகத்தோசெயிலை வாழ்த்தத்தாரைவார்த்தேன் (செ)

௨. அரசர்மணிமுடி யாண்டிதலைக்காமோ
ஐயம்புகுவோர்க்கா சாட்சிநிலைக்குமோ
முறசறைத்தாலோக மூன்றுமெனக்காமோ
முக்காலுங்கங்கையில்மூழ்கும் காக்கைகொக்காமோ (செ)

௩. தலைநிமிர்ப்பின்று தவஞ்செய்வதைவிட்டு
தரணியாள் வேறேபோடா முடாமதிகெட்டு
நிலைகுலைந்தலையாதே நிசச்சொல்லொன்றைத்தொட்டு
நீயமுநிகளைகளெல்லாம் நீடுவகச்சொற்கேட்டு (செ)

பொது-விருத்தம்.

முனிவனிதுகூறமன்னனடிபணிந்து
முகமலர்ந்துதந்தனனக்கெனக்கிதாகும்
இனிவருவதில்லையென்றானிருடிநீமுன்
னியம்பியபொன்னைவைக்குமவகை யெங்கேயென்றான்
தனிவழியேவரத்திறைமையுள்ளோர்தாதனன்
தனைவிடுவாய்பொன்னைத்தந்தருவேனென்றான்
கலிவருமுன்கல்லெறிகைக்கொண்டாப்போலக்
கதிர்கண்டான்புகரோனையெதிர்கண்டானே (அ)

(வசனம்) இந்தப்பிரகாரமாகச்சொன்னவிசுவாமித்திரருடையபாதத்தில் தெண்டனிட்டு மனப்பூர்வகமாய் அன்றியான் கொடுத்தவாக்கும் உமக்குத்தான் இப்போது நானிருக்குமிடமைனக்குத்தான் இனிபட்டணமுக்குள் வரமாட்டேனென்றுரைத்த அரிச்சந்திரனைப்பார்த்து நீகொடுக்கவேண்டியபொருட்களுக்கெல்லாம் வழிசொல்லுவாயென்ற விசுவாமித்திரரை, எங்களைத்தடர்ந்தும்படியும்தனியேநடந்துவருவதற்குச்சக்தியுள்ளஒருவரைத்துணைவிடுமென்றுசொல்லி அரசன் வாய்மூடுவதற்குள் கலிபுகுமுன்கல்லெறிபூசித்தாற் போலநட்சத்திரயன்சபைக்குவருகுதாவன்க.

அ-தரு-இ-ம்-மத்தியமாமதி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

நட்சத்திரயன்வந்தான்- முனிவர்முன்- நட்சத்திரயன்வந்தான்

அநுபல்லவி.

பட்சமறவிருந்து பாருமன்னன்கைதனில்
இட்சணம்லட்சோப லட்சம்பொன்வாங்கிட (நட்ச)

சரணங்கள்,

௧, பொட்டியிலுள்ள பொருட்களைக்கவர்ந்தெதி
வட்டிமுதலுக்கு வாதுகள்மிகச்செய்யும் (நட்சத்)
௨, சடுத்தங்கள்பேசியே சள்ளைசெய்தேபொன்னைக்
கொடுத்திடுவாயென்று கூக்குரல்செய்திட (நட்சத்)
௩, அடிமையென்ற வரிச்சந்திரமன்னனைக்
கொடுமைகள்செய்திடக் குடிகுடியென்றிதோ (நட்சத்)

பொது-விருத்தம்,

உன்னியநிலையனைத்தும்நசனித்திருத்தி வகைவகையே
யுரைத்துநீபோய்
அன்னியமெய்ப்பொருட்களைத் தானையின்மேற்கலங்கிலபோ
மளவுந்தால்
சொன்னநீதிப்போன கூலியையும்பெறுதியெனக்
கூறிந்திய
வெள்ளிதனையுடன்கூட்டியீட்டிமைமுத்தொருவாய்மை
விளம்பினுற்றான்

(வசனம்) ஆகோகேளும்பஞ்சபாண்டவர்களே சகடோர
மானசெய்கைகள்யாவும் விசுவாமித்திரானவர் நட்சத்திரனையனு
ழைத்து அந்தரங்கமாய்ப்போதித் தயானையின்பேரில்நின்றுகலங்
டுக்கல்லெறிந்த வயரங்குவித்தபொருட்களில் ஒருகாசளவுங் கு
றையாமல்வாங்கிக்கொள்ளுவதுமல்லாமல் நீ தொடர்ந்துபோன
தனைப்படிக்கும்ரொக்கமான தொகையை வாங்கிக்கொண்டுவாவெ
ன்றுசொல்லியனுப்பிக் கொஞ்சதூரம் நடக்கவிட்டு மறுபடியும்
தன்னருகழைத்து இரகசியமாய்ப்போதிக்கிற விதங்காண்க,

அ-தரு-இ-ம-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்,

பல்லவி, (வைப்பாயே

மறைமொழிபோற்சில-மகிழ்ந்துரைப்பேன் தன்-மனந்தனில்

அநுபல்லவி,

குறையில்லாத்தவத்தோனே கொண்டாடுங்குணத்தோனே
நிறைமதிபடைத்தோனே நெடியசீர்த்திபெற்றோனே (மறை)

சரணங்கள்,

௧, பசிக்குக்காய்கனிதேடிப் பருவானையடித்
பழுஞ்சாதமுங்கேட் பாயே
பண்புளமறசவை பொறுமையிலும்
பழித்துயாவையுந்திட் பாயே
விரிசிறியபொருத்தவிரும்பியுண்பானேன்யாகில்
வெகுண்டுயமைத்தபேட் பாயே

வேதனைபொறுக்காமல் வெகுண்டுகொடேன்போலுவன்றால்
விளங்கவருமகலப் பாயே
குசிக்குழுமைக்கொண்டால் குறைத்திடப்பேசவென்று
குற்றம்பிசகிக்கொண்டு கூறுமுட்டவேயென்று (மறை)
௨, செந்தொருதாட்டோக மதநாளறுமிஷப்போதும்
பிறக்கவுமிருந்து பாதே
சிறுகவுமப்பொருளின் நடைசொல்லுத்தமும்
சாமம்நீக்கப்பொருந்தி பாதே
தன்தலைநிகொருநாடபதனுயிரம்
நாளுஞ்செய்வதொழி பாதே
நகர்நீதுடட்டவதேநடத்திடின்சாதே
நான்சொன்னசொல்லுமி பாதே
இன்றல்லதேநல்ல வெளிதோசெந்துச்செல்ல
இகத்திலமந்திரமல்ல பாதல்லப்புகழ்செல்வ (மறை)
௩, கல்லேயிலாதேதீ நாட்டடத்தல்லாதே
ஒளிவதேனே பாயே
எற்றமயிலனங்கரும்பட்டபிரையேப
லெனச்சமந்துபோகின் பாயே
இல்லையென்றொருமொழிசொன்னப்போதுமுனைக்
கெவையுத்தருமென பாயே
இனியொருவழிசெல்லப்போவென்றுநாப்பாருதி
லித்யமிழந்தேனேன் பாயே
தொல்லைசெய்காலத்த் உருப்பாயசித்தனாட்
தோகையுமகனுமித் தயாரல்மெய்கூட (மறை)

பொது-விருத்தம்.

பார்த்திவனையில்வண்டம்பக்கயத்தசெய்யப்
பதிபதனைவிட்டகல்வாயென்றுமை
சூர்த்திவையுந்துவிட்டுமுனிவனை
முனிவருந்தபரிகலத்தொர்முகத்தைநோக்கி
பார்த்திவிட்டபோமுனிக்கிளியாமணக்காகின்றே
பகருநிறைமொழிகேட்டுப்பசந்திசந்த
கீர்த்தியெனுமத்திரியும்பணிந்துபோற்றிக்
கெதியென்றுமனத்தனையாளுதியென்றனே (ம)

(வசனம்) கேளுங்கள் மகாஜனங்களே அந்த அரிச்சந்திரம
காராசனை நானாவிதமானபங்கப்படுத்தி இனி அனுவளவுந் தர்ம
நமில்லாமல் அசன்றுபோவாயென்று கூக்கிரமகவானுகிய நட்ச
த்திரனையுந் தூண்டிவிட்டு விசுவாமித்திரரும் அந்தரத்யானமாயி

ஞர் அப்போது இராசன் தன்னைத்தொடர்ந்துவந்த சேனு சயன்ய ங்களை நோக்கி இவ்விசுவாமித்திரருடைய ஆக்ஞை பிரகாரம்நட ந்துகொள்ளுங்கள் உங்களுக்கும் எனக்கு மிவ்வளவுதான் ருணு னுபந்தம் அவரவர்கள் அந்தந்துக்கெழுந்தருளுங்களென் றுரைக் கக்கேட்டமதிபூஷியாகிய ஸத்தியகீர்த்தியென்றமந்திரிபோல் வண்ம னந்திகைத்து சரணுகதியடைந்து யிருந்த தயாந் தடன் ப்ரலா பிப்பதாவன்க.

௬-தரு-இ-ம்-பைரவிதிரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

அடியேனுக்கார்கெதியோ இந்த அருந்தவத்தோர்செய்யும் சதி [யோ

அநுபல்லவி.

கொடியபாதகமென்செங் கோலனையிற்செய்தேனோ
கோமானேயுன்மனதிற் குறிப்பறியாதய்தோனோ (அடி)

சரணங்கள்.

௧, கேடொழிந்தகுணத்தோய் உந்தன்
குற்றேவல்செய்யமுன் பிணைத்தாய்
வகொழுந்தாளுட்டுன தேவமெலொழிவேனோ
இரவலர்களைச்சேவித் தென்னகமழிவேனோ (அடி)
௨, அடர்ந்தவனாந்தனிலே நீபோய்
அடைந்திளைப்பாறு மிடந்தனிலே
படர்ந்தபசிக்குத்தேடும் பழங்காய்கிழங்குகளும்
பார்த்துப்பொறுக்கிச்சேர்த்துப் பணிவிடைசெய்வேனோ
௩, கஞ்சமலர்ப்பதனே என்னைக்
காருத்திரிசங்குமன்னன் சுதனே
நெஞ்சகமறியாமல் நெடியமுடவன்தொட்டால்
நெறிதவறினந்தனை நீராளாதுகைவிட்டால் (அடி)

பொது-விருத்தம்.

இடிவிழுந்தமரம்போலயேங்கிவீழ்ந்த
வியல்புகுமந்திரியையெடுத்துமேவிப்
பொடிதுடைத்தமுடிதடவிப்பொருமலாற்றி
புகலரியமனவெதுப்பனிவனையூரில்
விடுதுயிலாவிடுவனென்றேகேவதையமற்று
விலைசமுத்தனுக்குமுன்போவிரைந்துவாவென்
றடிபணியுமவனையுட்வேந்தனேக்கி
யகற்றிவிட்டான்கீர்த்திமிகத்தழைத்திட்டானே. (௭௪)

(வசனம்) இந்தப்பிரகாரமாய்ச் சரணடைந்துவேரறுந்திய மரம்போல மனத்தயக்கங்கொண்டு புலம்புகின்றசத்தியகீர்த்தியை

இரண்டுகைகளால் தொட்டெடுப்பி மெய்யெங்குந் தடவிக் கண்ணீர்மாற்றிய அரிச்சந்திரமகாராசனுனவர் இவ்வளவிருந்த மேர சதிமுதலானவர் இவனைத்திரும்பவும் அயோத்திக்கனுப்புறல்லருக் கால் பிராணத்யாகம்பண்ணிக்கொள்ளுவானென் றமனே வெறை யுந் [illegible] இதுஅமைத்தமே மந்திரியைன்று விளை ந்து [illegible]னே மந்திரியையும் மனைவியையும் மைந்தனையும் அழைத் துக்கொண்டுகாசிப்பட்டணத்தை நோக்கிப்புறப்படுவதுகாண்க.

௰-இராசன்செல்-தரு-இ-ம்-பூபாளம் ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, அந்தரியம்பிகையைத்தொழுது
மருதநறும்வெள்ளைசிலையே யெழுந்துவா
சந்திரசேகரந்தநல்லபருந்தெல்வம்
சுந்தரமங்கையேகனித்தெழுந்துவா மகிழ்ந்துவா
௨, ராதவம்செறியோர்சன்சாயுவில்திராடி
மகிழ்ந்துசெங்கதிர்கடன்மாரிடாது முடிக்க
போதமுடனெழுந்துயேர்கைக்கண்டெனர்தன்
பொற்கொடியேவிளைந்தெழுந்துவா மகிழ்ந்துவா
௩, [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
சிறக்கப்பூபாளப்பாடு தெழுந்துவா-மகிழ்ந்தே
௪, சுந்தரமுகனரவிந்தபாதன்மிகு
[illegible]குணறும்சந்திரதயேந்திரன் றவத்தில்வந்த
சுந்தரியேபூரணச்சந்திரமதியேகுருந்
சோலைக்கோழிகள்கூவுதெழுந்துவாகருக்காயெழுந்துவா

பொது-விருத்தம்,

தொடர்ந்தமரியாத்திரி தொடர்ந்துபிறகேக
[illegible]
[illegible]
நடந்தனர்அயோத்தியவர் நகர்கடந்தே (௭௫)

(வசனம்) அகோகேளுங்கள் சபையோர்களே [illegible] [illegible]

௰௧, இராஜனும் சந்திரமதியுஞ்சொல்-தரு-இ-ம்-மிலகரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, தறைதனில்நடந்துவா தையலேயிவசாரித்
கலந்தனைத்தெரிசிக்கத் தகுந்திடுந்தன்பமயாவுந்து
இறைவன்செப்பிவிடுதனை ஈசனுஞ்செவ்வலையோ
மறையோன்பக்கம்பணிந்து மனதுமிகத்தணிந்து[illegible]

சந்திரமதி.

௨, வருகிறேன்மன்னவாவுன் கைத்தன் மெல்லியாமலே
வருந்தியமைந்துக்கொண்டு வழிதனில்பையப்பைய
திருகுகள்ளிமுள்ளுக்கல் தேகமெங்குந்தைக்
குருதிமேன்பாலகனை புரிமையுடனழைத்து (வரு)

அரிச்சந்திரன்.

௩, மெல்லியரே இந்தக்கொல்லைவரக்கண்டோமோ
அல்லல்செய்வித்தமுனி வல்லமையறிந்தோமோ
சல்லிபட்டதிவ சங்காரச்குறுமுள்ளும்
கொல்லும்புடையான்சிறிது குமோவித்துத்தனையோ (௩)

சந்திரமதி. (வேள

௪, கொள்ளித்தேள் கொட்டித்தெற்கன்னாளலே இன்னசெய்
உள்ளங்குழையக்குறை முள்ளுகள் தைக்குதையோ
வெள்ளிமின்னல்போற்படர் வேலாமுள்ளுவதையோ
வெள்ளெருக்குக்கட்டைகள்விரற்சந்துகுத்துதையோ (௪)

பொது-விருத்தம்.

சக்கரைதேன்பாற்செழும்பாகென்னுஞ்சொல்லாள்
சந்திரமதியானு மரிசந்திரனாறுஞ்
செக்கரைத்த வெள்ளியைப்போற் சூரியனித்தச்
சிறந்தவொளிக்கூட்டமிக்கச் சிறைக்கேட்டுத்தி
சொக்கனாதன்முகஞொபூண்முகத்தைச்
சோதிகுமாரனைபாரத்தரைத்தெரிந்து
அக்கரையாய்த்தொழுதுதுநத்தின்றேயேற்றி
அழைவென்றனடையுத்துத்தலையென்றனே. (௰௪)

(வசனம்) சக்கரை தேன் பால் தேன்பாகுமுதலான அமிர்த்தைதிரித்த சொற்களையுடைய சந்திரமதி அரிச்சந்திரன் முதலானவர்களுக் செல்லினிடைப்பட்ட என்னிடத்தைச்கூடும் பாதத்தை பவிலே தருவியர்வை நீக்க சந்திரமதியின் ஆனந்தபாதங்கள்
தம்பிறந்தாநத்தர்களாய் ஆதியானதால் செருப்பணைத்துச்சென்று
கையிலேபிருக்குமுடுத்தியாபயவுளை காணாவாகிய முப்புரி[illegible]
யும்முடிப்பதாகாண்க,

௰௫, தரு-இரா-முசாரி-அடதாளம், [illegible]

கண்ணிகள்.

௧, தெந்தவனத்தைக்கடந்துபாதம்வீங்கிக்குத்துமுப்பா
ஆதாளையுத்துக்கள்-இந்தையங்கள்தானசெ[illegible]
உடனெங்குமுடிந்திருக்கனோ தன்னைப்பணக்கீர்த்திக்கோ
பண்டிலிருந்தெருத்திக்கோ எங்கும்மிருந்தப் பட்டுத்துஞ்
சேர்த்திருக்கோ

உ, அனையாகவருமிருக்கோர்பொருளுமறிகினிற்றுகுதிக்கோ
இதையப்படியருமிருக்கோ எங்களை ஏன்றுக்கேத்த தருமிருக்கோ
ச, நம்மிதேசுத்தீவினையோ ஏமாக்கும் முதலிலிதும் சோதனை
யோ, என்னெல்லாம்போதனையோ பொறுத்தாடிபெறுமிச
கைமயோ

௩, பணிவினைடயிருகுறையோ இப்படிப்பட்டதுசெய்பழுதையோ
அண்முடிமுளிதில்லறையோ நாளுண்ட அதுவோதிதிசெய்தி
(தனையோ

பொது-விருத்தம்.

நிழ்தடைவாய்வழிநடந்துவருகுப்போது
எழுதனத்தக்கண்டதுந்தியிளவரசைமந்தரி
செந்தடைவாய்த்தான்மேவெந்தறநிக்கொண்டாம்
வயிதைப்படுத்துயர்கண்வெள்ளைலேங்கி
எந்தனாடுதோள்மேலேந்திவென்று
சேத்திருமோமணித்தோணிக்கனைக்குக்கென்று
அந்தவீனைதேயயிகாறை
பகலென்றுனிறங்கதடைகெசென்றுனே (௰௫)

(வசனம்) இவ்விதமாகத் தேவாதிகனைத் தறிச்சுக்கொண்டெழு
நடக்குப்போ அங்கடக்கியர்தவாக்கினியான வெய்யலின் நடக்கப்
பொறுக்கொண்ணுத தேவாதிதருமாவிடை மந்திரியானசத்தியகீர்த்
திபென்பவன் தோளிலெடுத்துக்கொண்டான் சந்திரமதியானவள்
பட்டப்பட்டனிலையைப்பார்த்து அரிச்சந்திரனைவணங்கிபென்னே
நாளனுமிசுரனின்மேல் வெயிற்கொண்டு செல்லநகரத்தைதை
தமனை புதிசீர்த்திவைத்து தரிக்கப்பட்ட உடன்முறைய தோடமுஞ்
குட்டைகுழம்படியானபாதவி நிறந்திருச்சேத் தரும் அந்தச்செய்
கைதாகப்பாட்டுக்கோ அவரகையால் தான் நடந்துவருகிறேன் இந்த
அரண்யத்திலிருக்கவொண்ணுது சீக்கிரத்தில்நடவுங்களென்றுசந்
திரமதிசொல்லுதுகாண்க,

௰௬-தரு-இ-ம்-முசாரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

இனிநாமென்னசெய்வோம்-அயன்விதிக்-கெவ்விதயாசமுப்வோம்

அநுபல்லவி. (மிரி)

தன்னியே குடும்பத்துடனடவிக்கேகுந் தன்மையானாற் றியாரி-ஸ்டுபே
தயவில்லயிந்தாரை தாமரையாய்க்கண்ணீர்ததும்ப நின்றார்(சேனிமார்)

சரணங்கள்.

௧. விதிப்படியெனியில்லை — வேந்தர்க்கரசனியே
வேதன்றன்றலைநீமோ — புண்ய
தம்மையெனியிராசன்றேசன்னை — விதியேமே
தம்மானமுமில்லை — பேசுமோ (மாரி)

௨. அநுமுறைதவறும் — வாசன்டேபோலது
மறியமவெடியிழை — யுத்தசோ எனறும்
வரமுறைமுயில்லா — வானவேர்ப்பனி
வெவதுத்தமிக — குறைதோ (மாரி)

௩. சனகுலத்தோரில் — வயதிம்பட்டமுன்ன
முரிசெய்த் — நீயிவையோ பூவிய
பேசவப்பேதமாய்ப் — பிரமநூக்செய்பூசை
பிரிக்கசெப் — பாவங்களேயோ (மாரி)

பொது-விருத்தம்.

இந்திரமாபு ரீயனந்துவெளவருமேக
இனகுலத்தோனாகசரித்தவிசுவாமித்திரன்
சித்திரமென்செய்தனை மந்திரியையென்பாற்
சிவிடுவிசொன்றாரவைச்சினந்துசீற
அத்திரமதறிந்தமந்திரிசத்யகீர்த்தி
அரசனையான்பிரிஇயுமிராநதியென்றுன்.
மித்திரமேரதல்லநம்பேசவென்றபோத்து
மேவினன்திருமிக்கோயேவிறுனே (௰௫)

(வசனம்) இவ்விடத்தில் நடக்கிறவிருத்தாந்தத்தை செவ்வை யாகக்கேளுங்கள் இருண்டடர்ந்த நெருங்கியவனமத்தியில்வருகி றசந்நுணத்திலே விசுவாமித்திர மகாமுனிந்திரரானவர் தம்மெதி ரில் அவர்கள்முன்வந்து வழிமறித்து ஆகா நீ செய்தகாரிய மகா ப்[illegible] மாயிருக்குது சீசீ இந்தமந்திரியை என்புறமாய் விட்டு விடவென்று மிகுப்பட்ட சாப்பக்கூட்டத்தையும் பழிக்கச் [illegible] கோபித்திடக் கண்ட சத்தியகீர்த்தியானவன் எனது ராஜனைப் பி ரிந்தால் உடனே யென்பிராணனுக்கு ஆனி வருமென்று சொ ல்லிக்கொண்டபோது விசுவாமித்திரரானவர்முகங்குன்றித்தானவனு க்குநிரேயிசன் கூடப்போய் வாவென்றனுப்புவித்து அயோத்தி யைநோக்கிப்போய் நாலுவிதமான இருபிகளை வருதல்சாண்க.

௯௪-தரு-இ-ம்-கருட்டி-அடதாளம்.

பல்லவி

முனிவன்வந்தெதிர்ந்தானோ-மன்னவன் காடை - முதல்வன்முன்விடுத் (தானோ

அநுபல்லவி.

தனிச்செங்கோலாண்டமன்னவன் தயங்கிமனந்தளர்ந்து
இனிச்செரியவிதன்மேனி நிருத்தையிலெதிர்வந்து (முனி)

சரணங்கள்.

௧. வெட்டவெளி — தனிலே-கனல்பரப்பு
விட்டபடிமுக்கொடுத் — தனிலே
விட்டவெந்நரப்பிதரியோல — வெதுப்புமட்டைடேன்பனி
விட்டவகையில்லாமல் — கட்டடிகள்கருக (முனி)

௨. நடக்கநடக்கவேரக் — காலிகள்-வெட்டுக்கிளைகள்
சுழிந்துக்கொத்தம் — புலையர்களர்
கருட்டுயருணைகந் — கலியைகொய்பேறிசறும்
மருட்டுந்தீக்காட்டுச் செய்யானும் மலர்பழக்காயும் (முனி)

௩. நடக்குமநகள் — நுனியும்-எறும்புகள்
நரம்புபுடைக்கும் — பூரங்கள்
அடக்கும்வரரவுகள் — அட்டைசெவமாமைகள்
மடக்கும்யக்கிபொன்றும் — மைக்குவளைகளும் (முனிவ

பொது-விருத்தம்.

வனவனக்கனிமிக்கிக்காய் நெரித்தமீன
ஓதுக்கவிடமில்லாமல் ஒருநியத்த
தாரிவேந்தனைமந்தனும் மைக்குழலிமனும்
தம்மைமிகுமந்தரியுந் தயக்கங்கொண்டு
சேர்வதற்கோரிடமில்லையென்றுநொந்து
செல்விழியின்புன்கிருதச்செத்திப்பறும்
ஏர்வனத்திமைறுத்தும் நடக்கும்போது
எதிர்கண்டாரகைநெரியுந் தமிர்கண்டாரோ (௰௬)

வசனம்.

இப்படியாகத் தசைநபிஇரந்தவரும் வனவனங்களான கவிர த்தந்துக்களி லகப்பட்டு நெரியும்போது இடவலம்முன்பின் ஒது க்கவிடமில்லாமல் உருகிய அரசன் முதலான நால்வரும் மதிகல ங்கி கண்ணீராறுப்பபெருகக் கதிர்க்குவி நம்முடைய இடமில்லை யேயென்று அக்கினிப்பொறிகளைப்பரப்பிஞற்போலேபாவிய சு டுமண்லிலே நடக்கும்போது குறக்கும்நெடுக்குமிடசாரிவெசா ரியாப்அவைகளக்குபில்குமோடக்கண்டு அயரப்படுவதாண்க.

௰௫-தரு-இ-ம்-பியாக்-அடதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்வோம், இரத்தாவன்பத்துக் கேதுசெய்வோம்

அநுபல்லவி.

பன்னகங்களாலுயிர் பழுதாவதின்மையில்
சின்னம்பிறப்பது சிறப்பாகுமென்னுயிர் (
செருக் காதே-செருமருந்து
நொருக் காதே-சாபெய்ங்கலை
வருக் காதே-வருக்கினிவை
பருக் காதே-என்னசெய்வோம்

சரணங்கள்.

௧, அரவுகளொருகோடி அட்டைகளொருகோடி
அரனைகட்டிரவுகள் அரியின்டம்புலிகள்
அலை வாலே-அலைந்துநிலை
குலை வாலே-குலைந்துகட்டம்
கலை வாலே-கலைந்துமதி
புலை வாலே-(என்னசெய்வோம்)

உ, மெய்நடுநெரிந்து கைநடுங்கு
பைநடுநடுங்கிட்ட பலபாம்புகளும்வந்து
படு நையோ பட்டுத்திக்குமுக்
இடு நையோ-இட்டுவிடங்கள்
தொடுநையோ-தொட்டெப்பிர்மிக்க
விடு நையோ(என்னசெய்வோம்)

௩, எந்தவிடத்தும்வெளி மூத்தமரமுயில்லை
வந்தபோர்த்தேரினர் சந்தரக்னியொ
உகந் தோமே-உகந்துமனம்
நொந்தோமே-நொந்தவுடலும்
நைந்தோமே-நைந்துவனத்துள்
வந்தோமே(என்னசெய்வோம்)

பொது-விருத்தம்,

பாராளனிப்பரிசான் மனங்கலங்கிப்
பரமனைநோகாமற்றன்பிறப்பைநொந்து
ஏராளநீர்மிகுந்த மிடத்திற்சென்றான்
எழுந்தகடுஞ்செங்கதிரோன் கடலிற்சென்றான்
சீராளவர்களும் தன்னிரவுதிச்
செய்யமனைவண்டவிடைமிறந் திருந்தார்
போராளன்மந்திரிதற்கனிகாய்தேடிப்
பெய்கின்றான்பனிவிடைகள்செய்கின்றானே. (எ

(வ-ம்) கேளும்பஞ்சபாண்டவர்களே அரிச்சந்திரன்முதலானயாவரும் இவ்விதமாகக்கலக்கமுற்று செகதீசனை நோகாமற்றங்களுடையபிறவித்துன்பத்தை நொந்துக்கொண்டு புட்களமாய் நிறைந்திருக்கிற நீர்பரவிய ஓரிடத்திற்சேர்ந்தார்கள் சூரியபகவானும் அஸ்தமனபர்வதத்தை யடைந்தான் அப்போது அவரவர்கள் தாகதாபோப சாந்தியடைந்து அத்தடத்தில் மணலிலிலடைவிற் றிருந்தார்கள் பெருமைபொருந்திய மந்திரியானவன் கனிகாய்கிழங்குகள் முதலானவைகளைப் பறித்துக்கொண்டுவந்து அரிச்சந்திரனைக்கண்டு சொல்லுவதுகாண்க.

௰௬-தரு-இ-ம்-காம்போதி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

கனிகாய்கள்பறித்துக் கொண்டுவந்தேனிதோ கைக்கொள்வீர்மன்னவனே

அநுபல்லவி.

தனிக்காவலர்மனந் தளராமற்புசித்திடத்
தக்கதுமிக்கது தானேகனிந்தது(கனிகா)

சரணங்கள்.

௧, இனிக்கதென்ரேம்பழ மிகைந்தகர்க்குராந்திராட்சா
எழின்மிகுபாதிரி மினியகீனிட்பிலாவும்
தனித்தவொற்றைவிதையன் தன்மிகுகமலாவும்
தாருகவெடிந்துச்சி தருமாதனையினுநற(கனி)

உ, தேனெழுகுபலாவும் தித்திக்குஞ்செங்கதலியும்
தெள்ளமுதம்பொழியும் தெகிட்டாதமாங்கனியும்
தானொருவருக்கீயத் தகும்நாளிகேரமும்
தளராமல்புசித்திடத் தகுந்தகொய்யாய்விளாவின்(கனி)

௩, நார்த்தபுளிமாதளை நற்சுவைநம்பரத்தை
நற்பரிமளம்வீசும் நாவற்சம்பூகமும்
வார்த்தைதெரியச்செய்ய வல்லசெந்தருஞ்சியும்
வண்மையுள்ளமாணிட்ர் வாஞ்சையுடன்புசிக்கும்(கனி)

பொது-விருத்தம்,

அக்கனிகாயனைத்தினையு மெய்த்தவேந்தன்
அத்தனன்முன்வைத்திறைஞ்சி யருந்துமென்றான்
இக்கனிகாய்களைப்புசித்தென்னகம்நோக
எந்தனைநான்யான்றிரிவ தென்றிகழ்ந்து
மைக்கினிபோலிருப்பதைநாய் மடிப்பிந்கவ்வி
மறுத்தொருவர்புசிக்கமனமகலச்செய்து
நமக்கினியவிழிபானை வேந்தைச்சேனை
மாறுவான்வெட்டவெட்டத் துக் கூறுவானே. (௰௮)

உஅ

(வ-ம்) இவ்விதமாய் மதிமந்திரியினாலே கொண்டுவரப்பட்டக னி-காய்-கிழங்கு - பதார்த்தங்கள்யாவற்றையும் வாங்கிக்கொண்ட அரிச்சந்திரமகாராசனானவன் நட்சத்திரையரின் முன்பாகவைத் துநமஸ்கரித்துப் புசித்தருளுங்களென்றுரைக்க நட்சத்திரையர்அ வைக்கண்டுஇந்தஅமுதகலையும் செருக்கலையும்தின்றுதேகந்தக்குவி ரோதமானவியாதிகளாலேக்ருசித்து எத்தனைநாளுன்னுடன் நட ந்தவருவதென்றிகழ்ந்து அவனிப்பான்சிலவார்த்தைகளைப்பே சிசேத்தியாயிருக்கிறசிலபழங்களைவாயிற்கவ்விக்கொண்டு சிலதை புசித்து வேறொருவருக்கும் உபயோகமில்லாதவகைசெய்துவி ராசன்முதலான நால்வரையும் கடிகடித்துப் பேசுவதுகாண்க.

சுலோகம்.

ராஜான்னம்மதுராத்விகாதிம்ருதுலம் மாணிக்கபாத்ரஸ்திதம்
இக்குசிரகஸன்மரீசிபிரிதை சாகைரனேகைக்ஷபம்
ஸாகம்ஸம்யகபூபசூபஸஹிதம்ஸத்யோக்ருதேநாட்டுதம்
ஸ்ரீம்ருத்யஞ்செயபார்வதிப்ரியவிபோஸாபோசனம்புஞ்சயதாம்

(வ-ம்) இராஜராசர்களும் புசிக்கத்தக்க தேவாமிருதத்துக் கொப்பாகியமதுரமுள்ள மிருதுளமான நாலுவிதசித்ரான்னங்களும் மிளகுஞ்சியமான அபூருபசாகங்களும் பெருங்காயம் சீரகம் மிள குமுதலான சேர்க்கைகளுள்ள நவரசங்களும் அறுசுவையுள்ளஅ பூபசூபசித்ருகுள பாயஸசஹிதமாய் தயிர் பால் நெய் இவைகளுட னேமாணிக்கப்பள்ளயத்தில் வைத்து அந்தபார்வதி பரமேசுவரர் களுக் கர்ப்பிதஞ்செய்து ஆபோசன சகிதமாய் புசிக்கவேணுமே யொழியஇந்த அழுகிப்போன கனிகாய் கிழங்குகளை சாப்பிடமா ட்டேன் றாரவெடுத்தெறிந்து போடும்பிள்ளாய்.

யன-தரு-இ-ம்-சருட்டி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

இராசன்

௧. ஐயனே அமுதுசெய்வீர் தாருநட்சத்
திரையனே அமுதுசெய்வீர்
வையகத்தலில்லாத வாழைக்கனிமாங்கனி
அய்யபலாக்கனிகள் தயாருமிளங்கனிகள் (ஐய)

பிராமணன்

௨. மன்னவாமனம்பொருந்தேன் கனிகாய்ப்புசிக்க
மன்னவாமனம்பொருந்தேன்
அன்னமப்பளத்தோசை பாமவடையில்லாமல்
கன்னல்மிகுத்தழித்த கனிகாய்களைப்புசிக்க (மன்)

இராஜன்.

௩. நாங்கள்வஞ்சனைசெய்தோமோ நல்லசோர்கறி
தாங்களில்லைமற நந்தோமோ
பாங்கமருமபழங்கள் வாங்கிப்புசிப்பீரகில்
தாங்கவாம்வயிற்பசி தமியேன்தயக்கந்தீரும் (ஐய)

பிராமணன்

௪. வாதினைமிகச்செய்யாதே அரிச்சந்திரமன்னா
வாயினால் வீணையையாதே
காசிராஜன்மைத்தனுக்குக் கடன்பொருள்யாவுந்தந்தால்
சோதிமறையும்முன்னே சருக்கில்நடந்திடுவேன் (மன்)

இராஜன்

௫. கடுஞ்சொற்சொல்வதுதன்மமோஎன்வாய்மொழியைக்
காதலுறு தெளமன்மமோ
கொடுத்திடுங்கொய்யாக்கனி கொடிமுந்திரிச்சங்கனி
எடுத்ததிர்க்குமாதனை இனியதென்றேடுங்கனி (ஐய)

பிராமணன்.

௬. நானுனதன்னையாற்றுவேன் கெளசிகமுனி
நாதன்சாட்சியாக வெட்டேன்
மானவருன்னுடம்பேடா மான்தொடைபேசலோமாகி
யானைமேலேயிருந்தி பருப்பரியுன்பதல்லால் (நா)

இராஜன்

௭. கந்தமூலங்கள்தேடாமல் கானகந்தனில்
காந்தத்தேசமெல்லாம் தேடுவேன்
நொந்துமிகமெலிந்து வந்தவகையறிந்து
நொந்திரவுசெய்வீரோ செந்தவத்தில்மிகுந்த (ஐய)

பிராமணன்.

௮. கோபமேன்மிகச்செய்கிறாய் என்பிதில்மெத்த
கொடூரவார்த்தைகள் கூறுவாய்
ஆபத்துவந்தகாறு வடிவயிர்ப்பிராமோ
தாடத்தைத்திர்க்குந்தண்ணீர்தயிர்நெய்பாலன்னமல்லால் (ம)

பொதுவி-விருத்தம்.

மறையவனிம்மொழிகூறமன்னன்சோர்ந்து
மனந்தளர்ந்துவிற்றிருந்தான்மயிலையொப்பும்
இறையவனந்தன்னடியையிறைஞ்சியேத்தி
எவ்வெண்ணுங்கண்ணேஞ்சோவுன்னென்செய்வ
தறைதனில்வைத்திருந்தகனிகாய்களுண்டு
தன்புனலையருந்திபவர்தயங்கமாற்ற

குவலயவளவுசனிகளுண்டு நீருகுத்திக்
கூடிக்குருநக்கக்கொண்டாடினரே (௰௬)

(வசனம்). இவ்விதமாயுரைத்த நட்சத்திரனையருடையவசனமா ன வார்த்தைகளைக்கேட்ட அரிச்சந்திரமகாராஜனானவன் சோர்வடைந்து மனந்தளர்ந்து உட்கார்ந்திருந்தார். தர்மபத்தினியாகிய சந்திரமதியானவள் நட்சத்திரையர் முன்வந்து அனேகவிதமாய்ப்பிரார்த்தித்து உம்முடையபணமது கல்லோவென்றும் உருகாதோவென்று கெஞ்சும்போது அங்குவந்திருந்த கனிகாய்களின்பிரம்மைதெய்வப் பூதப்புகிரித்தக் குமிர்ந்த கெங்காமிர்தம்போலுள்ள தீர்த்தத்தைப் புகுத்து அவர்களுடைய மனக்குறைதீர்த்து நீங்களும் புசியுங்களென்று இதுதிரவிசெப்பமின்பு மீந்திருந்த மந்தப்பழங்களைப்புசித்து அக்குள்ளாதுஷ்களிருலே தாகசாந்தி செய்துகொண்டு அரிச்சந்திரன் முதலானவர்களும் கன்னூரத்தும்போது லோகிதகுமாரனையணைகட்டியதில்படுக்கவைத்துச் சந்திரமதிநாலாட்டுவது கானது.

௰அ-தரு-இம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆராரோ-ஆரிரரோ-ஆரிரரோ-ஆராரோ

அநுபல்லவி

சீராளர்திரிசங்குமைந்தன் செந்தவத்தாலவதரித்த
பேராளமிறையவனே பெருமானேகண்வளரீர் (ஆரா)

சரணங்கள்.

௧. தேனேதேவாமிர்தமே தேவர்தருமாரமுதே
வீணேதுமாமதியே வள்ளலேகண்வளரீர் (ஆரா)

௨. மானேமரகதமே மன்னவர்கள் மன்னவனே
கோனேயென்றீவிண்ணாட்கோர் மருந்தேகண்வளரீர் (ஆரா)

௩. வானோர்தினம்புகழும் வண்மையிருள்ளவனே
மீனோன்முதல்துதிக்கும் மெய்யவனேகண்வளரீர் (ஆரா)

கொச்சகம்.

வேந்தன்மகனைவிழிமஞ்சனமாட்டம்
காந்தன்மலர்க்கைவழியேகாரிறுமண்ணீர்சோர
சாய்ந்தவிடம்பார்த்ததுசடித்துயிலுக்கமைநாள்
சேர்ந்துவழிப்பெய்யியதாசெனயிலென்றுனமாமுனிவன் (௧)

(வசனம்) அகோகேளுங்கள் வேந்தர்களுக்கதிபராசேவிவ்வித மாய் லோகிதகுமாரனைத்தாலாட்டி நித்திரைசெய்வித்த சந்திரமதி யானவள் கன்னூர்தக்குறமுப்வேலையில் விசுவாமித்திரரானவர் பெ ண்காட்டிலிகளையும் சாதுரிவிலங்குகளையும் ஏவி அரிச்சந்திரனுக்கு தன்மிருழுமைகறும் கன்மாரியகச்சொல்லியென்றுக்யானிந்தபோ துஜனப்பிரளயகாலம்போலேமழைபெய்யத்தடைக்குமுதாகின்ற

௰௯-தரு-இம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி. [நனுண்டாச்சே
மழையிடிகுமுறதுண்டாச்சே மாதவன்மாய்கை மழையிடிகுமு

அநுபல்லவி.

மழையிடிகுமுறலாலே மண்ணுவின்னுள்ளோர்திகைக்க
மாதவமுனிவன்கூடர் மன்னவன்மத்தாட்பதைக்க (ம)

சரணங்கள்.

௧. மந்திரித்தோர்கள் அலறவே சுழற்காற்றினால்
மரங்கள்முறிபட்டுலருமே நுமிழிபின்னை
உதகவருஷிகளா ஊர்வனங்கள்தெரிய
உத்தமமுனிவன்செய் ஊதியெனத்தெளிய (மழை)

௨. அண்டபிண்டங்களுந்தடுங்க மதிமைகத்து
அருந்தவரோவருட்டுடுங்க ஆலாலம்போலக்
கொண்டமெழுந்திரண்டு கூடவெள்ளம்புரள
குவலயத்துள்ளசீவ கோடிகளும்மெரள (மழை)

௩. செடிகளின்டிவேரொழிய வனத்திலுள்ள
சில்லுண்டிப்பூண்டுகளொழிய அனுதினமும்
நெடியஉலகையாண்ட திருபன்மனஞ்சோதிக்க
நிறைசெல்வரோவர்க்குமிந் நீதிதனைப்போதிக்க (மழை)

கொச்சகம்.

மங்கைதனைந்துமகன்றனைத்துமன்னனைந்
தங்கைதடுங்கியடிதடுங்கிமெய்தடுங்கி
பங்கமதுபட்டுபெர்மிரிகெடன்றடிப்பதீ
தங்கமணிமுடியான்சக்கிரனைப்பார்த்தனைப்பான்

(வசனம்) அகோகேளுங்கள்ஞானசிரோமணிகளே இப்படியா கசந்திரமதியும் லோகித குமாரனும் அரிச்சந்திர மகாராசனும்தே கமுழுதும்நனைந்துகைகால்கள் நடுக்கமுற்று மெய்யெல்லாம்வே டவெடாந்து மதிதளர்ந்து பதங்கள்கிட்டிப்போய் தவிக்கமுற்றுநு றும்போது நட்சத்திரையனைப்பார்த்து அரிச்சந்திரமகாராஜனவ னைக்குமுட்டினே அடிபணிந்துசொல்லுவதுகானது.

௨௰-தரு-இ-ம்-அடாணா-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

இராசன்.

௧. மாதுவதில்லைபிதாக்கென் செய்வோம் மறையவயிம்
மழைதனிலிருந்தென்னமா ஐயோ.

ஆறுபெருகுமுன்னே மக்களைச்சேரவேணும்
தாறுமாறுசொல்லாமல் தயவுசெய்தெழுந்திரும் (மா)

நட்சத்திராயன்

௨, ஆறுதலைசொல்ல வெழுந்தாயே அரிச்சந்திராநீ
யாருக்காபுன்மனதறிந் தாயோ
சீறுமாரவைபோலச் சேதிசொல்வாய்நீபோமூர்
தோறும்வந்துவனது தெண்டிசெய்யவந்தேனே (ஆறு

இராசன்,

௩, எந்தநகரில்வந்தடைந்தோ மையாநட்சத்ராயனே
எழில்மிகுங்காசிசேரட்டு மையா
சொன்னபொருட்களெல்லாஞ் சுருக்கிற்கணக்குச்சேர்த்து
தன்னகரயோத்திக்கு நானனுப்புறேனையா (எந்த)

நட்சத்ராயன்.

௪, மன்னவாவுனைத்தொடர்ந்துவந்து விசுவாமித்திரர்
மாமுனிதருக்காய் மெய்நொந்து
அன்னமயர்க்காமற்று அறுதினம்நடையுடனு
இன்னப்படவிதியோ செல்வமிகுந்தப்பேசம் (மன்னவா)

பொது-விருத்தம்,

அந்தணனிம்மொழியுரைக்க அறிவொழிந்த
அரசனுமாதரசியுமந்திரியுமேங்கி
வந்தடியில்மலர்க்கரங்கள்பூண்டெடன்னையா
வழித்துணையாயெழுந்திரென வாழ்த்திப்போற்ற
முந்தமுனிமொழியுணர்வாய்முயன்றெழுந்தான்
முன்னவன்றன்றிருவடிமந்திரிதோட்கொண்டான்
செந்தவனுமந்திரியுஞ்சிறந்தமாதுஞ் (௨௰)
செல்லுவார்வழிநடக்கப்புல்லுவாரே

(வசனம்) இவ்விதமாய் தாருக்குவந்த நட்சத்ராயனென்னும் பிராமணனுனவர் சொல்லை மதியினமுற்று அரிச்சந்திரனுஞ்சந்திரமதியும் சத்தியகீர்த்தியும் ஏக்கமடைந்து சாருகதர்களாய்ப்பாதம் பணிந்து என்னையனே நடைவழிக்குத் துணையாகவாவெனமுற்றருள் வேண்டி பலவாறு துதிக்க அவ் விசுவாமித்திரருடைய தூதன் சத்தியகீர்த்திபாவனி அங்கிருந்தெழுந்தான் லோகிதகுமாரனை சத்தியகீர்த்தியும் சந்திரமதியுந் தூக்கிக்கொண்டான் அரிச்சந்திரனுஞ் சந்திரமதியுங் காசிவில்லாதனை இயாவித்துக்கொண்டு வழிநடக்க ப்படுவாராக்க,

௨௨-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்,

கண்ணிகள்.

சந்திரமதி.

௧, வழிநடந்தலைவருமன்னவனேமலர்ப்பாதம்பதறுமல்வழிநட
குழிநரிகளுங் கைக்கூட்டமும்......(நீது
கூக்கூவென்றிதோ கூவிபோகுது (வழிநடந்)

அரிச்சந்திரன்.

௨, மடந்தையேயென்னநடந்துநீவருவாய்மடமானேதேனே (மடந்
நடந்துகளைத் தப்பாமலடைந்து
தங்கியமகா மயங்கிடாமலே (மடந்)

சந்திரமதி.

௩, சத்தியகீர்த்திக்குமுற்றுதுஇவ்விதியோ-சாகேதநேர்புகழ் (ச
நித்தியகர்மாறுமிதி டானதர்மநர்மம்
நீக்கியேநெடு தாளுமநம்முடன் (சத்)

சத்தியகீர்த்தி.

௪, தாயேநீயும் தந்தையுந்தயங்க-பரிதாபமொழிந்து (தாயேந்)
தாயேனு டாளிற்நெறவர்சன்
நலைகத்திட்டார்களோ நான்மறைநயுகழ் (தாயே)

பொது-விருத்தம்.

வழியறியாமற்காலாற்நடவிக்கொண்டு
வழிந்தோடும்விழிநீரினருவியாலும்
கழியவழிந்தோடுமழைத்துளியினலுங்
காமுழுவம்வரம்புவரும்பாயநத்துக்
கிழியவிழுந்தறைதனிலேநடக்கும்போது
ஒடுமெடுப்பிலுயிறைப்பமிடிமுழக்கும்
அழியவழிகானுமலைந்தலைந்து
அறைநகுவாரமனமிவரப்பிக்கைநனுவாரே (௨௩)

(வசனம்) அக்கோகேருக்கஞ்சுறுநிலத்தரசர்களேஇவ்விதமாய்அடர்வனத்திலே நடக்கும்போது வழிதப்பிப்போய் காலகளாலே தடவிக்கொண்டு தாரைதாரையாய் பெருகியகண்ணீர் வரியாவிரும்பாளம்பாளமாய் அறுத்துக்கொண்டோடப்பட்ட மழைத்துளியின்திரளினலும் அந்தவனமுழுவதும் பாழயாறுபறந்தவெடிப்பற்ற நிலத்திலே நடக்கும்போது முள்ளினுமிருடியானமின்னற்பட்டர்க்கையும் இடிமுழக்குங்கண்டு இவ்வழியையிதுதானில்லையேயென்றருவர்க்கொருவர்மனோவேதையினுல்தேனெறேவரைய காணமுட்முர்த்திகளையும்துதித்துக்கொண்டுவழிநடப்பதுசாக

உ௨-இம்-ஆகிரி- அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

(அரி) அரிவையோராயிரந் அவதிப்படுவோமென்று ஐயன்
அறிந்திலமேமதியே
திருவுளமிப்படியாகுலுமிந்தத்
தீவினைக்கென்னசெய்வோம்
(சந்தி) கூறினசத்தியக் கூற்றுவனுச்சகமே
குவலயந்தனில் மன்னவா,
மாறுவதில்லை சண்ட மாருதமோங்குது
மானிலமதநாதையோ
(அரி) விலம்புபோல்மழை விழுந்துமெய்யிற்றலைக்குதே
விழுலனேயென்னசெய்வேன்
அல்லற்செய்திடுமுனிவல்லமையறியேனிவ்
வவதிக்கென்னசெய்வேன்
(சந்தி) அண்டகோளமுட்டக்கொண்டல்குமுறுதே இப்போ
அடிவயிறதிடுக்கிடுதே
தெண்டிசையுங்கீழ்டுக்கவிடிமுழக்கமுழங்கு
திசனேயென்னசெய்வேன்
(அரி) அட்டைசுருட்டைகுரட்டைகள்மிகுபடு குற
தையலேயென்னசெய்வேன்
கட்டைதடுத்துத்தாழ்வாய்க் கட்டைசிதறிவிழ்தேன்
கஞ்சனேயென்னசெய்வேன்
(சந்தி) மாத்தின்கிளையொடிந்து மார்பில்விழுகுதையோ காட்டிற்
மாதவாவென்னசெய்வேன்
பெருத்தபுலிகரடி பிணைந்துவருகுதிந்தப்
பெருவினைக்கென்னசெய்வேன்
(அரி) கருந்தேட்கட்டுநவெந்தன்காலெற்கொட்டுதே இப்போ
காலகாலனேயென்னசெய்வேன்
திருந்தவோரடிபேர்க்க வழிசுருக்குதே
ஈசனேயென்னசெய்வேன்
(சந்தி) ஆவியவணிவெங்குந் தாவியலையுதிந்த
அவதிக்கையோவென்னசெய்வேன்
காவிற்படுந்துயரைக் கண்டிமகிழ்ந்திடாய்
காசிநாதாவென்னசெய்வேன்

பொதுவிருத்தம்.

காவில்வழியருவிகளால் நலிந்தலைந்து
கழுத்தளவுவாயளவுகலிங்குகாவாய்

கூவியமான்புலிசிங்கந் திரியுங்குன்றம்
குகைகளைவாய் மடுவோடை யிலைகடந்திப்
பாவிகள்யாமிவிஷித்து நடப்போமென்று
பரிகுலத்தரசனுடை பலவுமாற்றத்
தாவிவரும்போதுமிகுபூதப்பேய்கள்
தனைக்கண்டான்கொண்டவிந்தசனைகொண்டானே (௨௨

(வசனம்) இவ்விதமாய் நடக்கும்போது கானகத்திலே வழித்தோடப்பட்ட நீரினருவிகளாலேயிருந்த மிதிலைசையுற்று பள்ளம் படுகுழிகளிலுள்ள சலத்திலே கழுத்தளவு வாயளவுநனைந்து கலங்குகாலாய் முதலான தீர்ப்பரவுகளைத்தாண்டி மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற குகைகள் கணவாய்களைக்கடந்து நெடிய மடு ஓடைகளை நீந்திக்கொண்டு கரைசேர்ந்து இனிநடக்கமுடியாது நாமகாபாவிகள் பொழுதுவிடிந்து நடப்போமென்று அவரவர்கள் கட்டியிருக்கின்ற கந்தைகளைகாற்றடியாகவிசி உலர்த்துவோமென்று நினைந்துவரும்போது எண்ணமுடியில்லாத பூதப்பேய்பிசாசங்களைக்கண்டு ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டிருப்பதுகாண்க.

உ௱-தரு-இம்-மோகனம்- அட்டதாளம்.

பல்லவி.

வருகுதுபார்பூதப் பேய்கள்-இதின்
வகையுரைக்கச்சேடன்றனக்கு முண்டாவாய்கள்

அநுபல்லவி.

பெருகுதுவரைவரப் பின்முன்றுமைச்செய்கள்
பரமித்தோரைநடாரோதாப்பலமான தேய்கள் (வருகு)

சரணங்கள்.

௧, பார்த்தோரைத் தியத்திடுகின்ற கண்கள்-இந்தப்
பாரெல்லாமண்டிப்-பார்க்குமிவையிவெண்கள்
ஏர்த்தநெல்லாமலைகட் குண்கள்-மிக
லக்ஷமடைவாரவை கனைக்கண்டபெண்கள்
ஆத்தமாட்டோமிவை பரவுந்தம்மையெதிர்த்தால்
கூத்தனுக்கிணையின்றுகொடுப்போமுடமேசத்தால் (வரு)
௨, வானைத்தொடுபினவைகள் நாகம்-இந்த
வடிவுகட்கிணையுமோ வளருங்கார்மேகம்
தேனைப்பழித்தசொல் லனேகம்-மதி
தெளியாதெருக்காறுமிவைகள் செய்யனுபோகம்
சேனைக்காவலுண்ட சிலைகள்போனதாலும்
மோனையுஞ்சொர்யமும்முறியுமோவெக்காலும் (வரு)

௨௩

௬. ஓங்காரஞ்செய் தலைநிக்கொண்டுஞயோ
ஓகோ ஆகாவுடை யென்றலைநிக்கொண்டு
ஆங்காரமாய்ச் சீறிக்கொண்டு-கையி
லகப்பட்டசீவராசிகளை யமுதாய்க்கொண்டு
ஊங்காரங்கொண்டாகுதி கொண்டவுதலைகள்போல
ரீங்காரங்கொண்டுவி ரிட்டுக்கரிக்கூட்டம்போல் (உரு)

பொது-விருத்தம்.

என்னைநிறைந்தசங்கிலியன்வீரன்சாத்தான்
இடுகாடனைதடுசொல்லன் னல்லன்சங்கன்
உன்னைநிறைந்தகருப்பண்ண னந்திச்சாமா
னெறியடிவீரன்சடைய னொங்காக்கள்ளன்
மன்னைநிறைந்தசங்கிலியன் தலைவிரிந்தான்
மதுவீரன்கரியன் மயானருத்ரன்
தன்னைநிறைந்ததலைவாரியிவர்களேகுக்
தழிகண்டானவைதிரியும் வழிகண்டானே (உ௩)

(வசனம்) இப்படியாக அனேகவிதமான பெயர்களையுடைய பேய்க்கூட்டங்கள் வருகிற ஆரவாரத்தைக்கண்டு அரிச்சந்திரமகாராஜன் மனோரம்யகுண சீலனுகிய மந்திரிக்குச் சொன்னபோது அதனைமதிசூதத்திருல் விசுவாமித்திரருடைய மாய்கையிஞல்வருகின்றதென்றுணர்ந்த மந்திரியானவன் இராஜன்மனதைத் தேற்றுவதுகாண்க.

உச-மந்திரிசொல் தரு-இ-ம்-சங்கரா-அடதாளம் (ஸாமென்ன

பல்லவி.

பேய்களிவைகளெல்லாமன்று-விசுவாமித்திரர் - மித்தலாட்டமிதல்

அநுபல்லவி.

மாய்கைக்குணமிதெல்லாம் மன்னுமருந்திலிவ்
மகிழ்ந்தருவருமோமனம் குன்னா.
வேய்கள்மலிந்தகாட்டில் விராதிவீரர்க்கும்
வாய்மைதவறுவன்றோவன்மை மிகுராக்கும் (பே)

சரணங்கள்.

௧. வக்கமடைந்தோடுதுபாரீர் இவைகளின்
இபல்லைப்பெல்லாந் சொல்வேன்வாரீர்
நோக்கக்கண்டோடுகுதுபாரீர் மிகமெலிந்து
தெருந்துமனத் தேறுதுபாரீர்
ஊக்கங்கொள்வாரோ அந்தத்துறவோர்களைப்பொழுதும்
பூக்கமுமாரபனே புக்கவிரீசெகமுழுதும் (பே)

உசத்யசந்தனர்கள்முன்செல்ல பூதப்பேய்கட்கு
சாத்யமாமோ எளிதிடுல்ல
நித்தியதேயக்குறைவோசொல்ல காளிகாதேவி
நினைத்திடாமோ பேய்களைவெல்ல
அத்யந்தம்பயமடைவோர் மோர்குறைவில்லை
பத்யமாயுரைத்திட்டேன் பதங்கண்டவர்செய்தொல்லை
௩. செகதிசன்திருவைநமக்குண்டே வைராக்கியமை
ஜெயித்திடலாம் சொல்வீர்கண்டே
மகவிசன்செய்வருவிண்டே இதுகளெல்லாம்
மந்திரங்காணத் தலைந்துங்கண்டே
இகத்திலும்பாத்திலும் இசைந்தநமதுகீர்த்தி.
சகத்திலிருப்பினெனும் சோதிகுலத்தின்மூர்த்தி (பே)

பொது-விருத்தம்.

பாதவமுந்தொழுமைப்பொழிதன்னி
லேகமிருத்தலெய்தியதாளின்
மாதவனேவியவன்சபையும்
பூதமும்வந்தபுகுந்தனவன்றே (உ௪)

(வசனம்) அசோகேருங்கள் ஏகாங்கித்தர்களே இந்தப்பிரகாரமாய் வனவாசிகளான அரிச்சந்திர மகாராஜன்முதலான யாவரு மத்தித்தமொழி அடர்வனத்தில் வருகின்ற தருணத்தில் விசுவாமித்திர மகாமுனிஸ்வரராலே ஏவிவிட்ட பூதப்பிரேத பசாசங்கள்மனத்திலைக்கும்படி ஆரவாரத்துடனே இராஜன் முதலானவர்களைச்சூழவருவதுகாண்க

உரு-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பூதப்பேய்கள் சூழ்ந்துகொண்டவே-மாதவன்விட்ட
பூதப்பேய்கள் சூழ்ந்துகொண்டவே.

அநுபல்லவி,

பூதப்பேய்கள்சூழ்ந்துகொள்ள பூபன்மனமருண்டுள்ள
பூவையுமந்திரியுஞ்சேயும் புகரான்முன்பூண்டவையும்
புன்னைலிவேலுறைந்தாற்போல புகலவேலைக்கோர் சாவா
பூதப்பேய்களென்னைநிறைந்த பூமியின்மீதிற்றிரிந்து
பொன்னின்மலைவெள்ளிமலையும் தரமல்லியும்
மன்னியமந்தரவிந்தமும் மெரியம்
பன்னியகந்தமாதனமும் சித்திரகூடமும்
மின்னியநவமேருகூடமும் போய்த்தாகவும்
... மலைகளாவும்தானுதாருசப்
கன்னியமனத்தோர்மித்திர களிப்புடன் தீர்ந்திடும்போதிற

சுற்றுவார்-அரிகாளுமற் சுற்றுவார்-வெள்ளியம்பெருந்து
பற்றுவார்-கொடிக்குச்செடி கொற்றவாசிற்றம்படியாக (௱)

சரணங்கள்.

க. எரிதழுவினன்றியிசறுமே அங்கடியென்றறும்
எழுந்தெழுந்து அறுந்தாமே
எரிதழுவிக்காழுந்தவிழ எத்தலத்தவர்மொருப்லாட
காப்பிறப்பதறிய்லாத எவ்வுயிர்கணும்பொல்லாத
வெயிற்றினக்கண்டோர்பிர்பிக்கறுவலவெறுந்தாக்ரமிக்க
எல்லையில்லாக்கவலைத்திகொள்ள எழுந்தலைந்தவைகள்தள்ள
எங்கேதடியாளம்போமென்பார் பிர்தயிரவி
வெப்பதுகண்கள்ப்போ மென்பார்
எத்திசைக்கேநக்கிப்போவோமென்பார்-மறையவன்
எத்திசையம்பொறுப்பிமென்பார் மிகவணங்கி
எற்றையிற்போராமன்னின்று எவியரைவெல்லக்கொன்று
காந்தையிற்கற்கவோரி அன்பறுத்தேர்கள்வெசரி
அலைக்குவார்-அறிந்திசுளக்கலங்குவார்-அறிவழிந்து
நலங்குவார்-உயிர்போற்று விலக்குவார்இந்தவேளையில்

உ-ஐபதுடலதசனையெனும் சிலதுபேய்கள்
அர்சனுட லமுந்தாமென்னும்
ஊயநுடலைத்தாவென்னும் தந்திடிவாடலையென்னும்
ஊபநடப்பதேன்னும்-பாசலில்நடப்பிமென்னும்
செப்பவகைக்கொள்விரன்னு- மிறமிறகுடிசெய்யிமென்னும்
எப்பத்தாமதமேனென்னும்எட்டிவாருமுக்கிமென்னும்
வெப்பவருவக்கலையும் வேதநியுதிசயும்
ஐபுறவகத்தியாளையும்
வையமனமுன்னவேன்றாளும் தர்புமேதுனே
செய்யவத்தெப்பிறமுகத்தாளும் ஆயுள்ளாவும்
பொய்யனுவளவும்யாக்கள்புகன்றிடேட்வேண்டியதீங்கள்
செய்யலந்தசெய்கையுங்கள்-சித்தமகிழ்ந்துசெய்யுக்கள்
சேருவோம்-மனமகிழ்ந்து தேறுவோம்பாயமதுந்
சேருவோம்-தீராவினைகள் தீருவோம்-என்புவர்களை (௱)

௩. புல்லுமெக்களக்களுமென்றார் முனிவன்செயல்ல
செல்லுவீர் சிக்கனமென்றார்
சொல்லுவீர்செந்துயிமென்றார் கூறுகூடியிமென்றார்
அத்துயப்பசவிதுமுக்கள் அருப்பசெயந்திறுக்கள்
வில்லுயில்லவாதுயிக்லை வையபுமெச்யவிறுந்திறுக்கள்
செல்லுமொக்கனையிவேலையெவ்லியைமொழிந்தாய்சரன்

செல்லுமென்னப்பேய்கள்சொல்லுமே நாங்கள்ளுங்களை
சொல்லுமவரல்லவென்றுமே
நில்லுந்தில்லுமென்றலைப்புமே முனிசொற்படி
கொல்லுந்தொல்லுமென்றியம்புமே-உங்களுக்கெதிர்
சொல்லுவதில்லையென்றந்த நல்லுணர்புகல்நமேத்திரன்
கொல்லுவதுங்கள்தருமம் புல்லுவதெங்கள்தருமம்
போற்றிரேம்-பதங்கள்பணிந்தேத்திரேம்மருமலர்கள்
தூற்றிரேம்-உலகிற்புகழ்சாற்றிரேமென்பவர்களைப் (௱)

பொது-விருத்தம்.

காரிகூறினைலலைசப்புசப்பேய்கள்
காலகலக்சேவல்களுங்களித்தக்கூவத்
தோன்றியிருமன்னவன்றன்துயர்மணிக்கத்
தோன்றினனர்நேரின்மிசைச்சோதிவேந்தன்
காரிமழையாரிபொழிந்தோயக்கண்ட
மயெயிமசரனெளித்தாறுழிவேனி
மாளிகைகண்பகத்திலெழுகக்காண
லங்கண்டாந்தேவர்சடலங்கண்டாரோ. (உ௫)

(வாசனம்) அகோகேளுங்கள் லற்சனாங்களெனுமிசமாயலந்தப
பேய்புசப்பேய்கள்யாவும் காட்டைவிட்டுப்போய்விட்டபோது
காலக்கோழிகள்கூவுமுன் புஜபலபராக்ரமனுன அரிச்சந்திர மகா
ராஜன் துயர்தணிக்கவென்னி சூரியபகவான்தேரேர்ந்துகிழ்திசை
யிற்றோன்றினன் மன்மதன்கணைகளைப்போலேபொழிந்தமழை
யைக்கண்ட சந்திரபகவானும் ஆகாயத்தில் உற்பத்தியாகிய கங்கா
ஜலத்தையும் தேவதேவர்கள் புகழப்பெற்ற முனிவர்கள் வசிக்கின்ற
ஆச்ரமங்களையுங்கண்ட அரிச்சந்திர மகாராஜனுனவன் சந்திரம
திக்குகங்காதேவியின் மகிமையைசொல்லி நடையிலுண்டாகிற
இளைப்பாற்றிக்கொண்டு வருவதுகாண்க.

உசு-தரு-இ-ம-அடாணு-அடதாளம்.

பல்லவி,

மங்கைபரோநாளும்-மாதவத்தோர்துதிக்கும்-மாணதியிதுதானே

அநுபல்லவி.

செங்கைகரண்டையுங்கூப்பிச் சேவிப்போர்கவிதிரும்
செவிலுமியதறைல் சென்மஸாபல்யந்தேரும் (மங்)

சரணங்கள்.

க. மாதவமுனிவர்கள் அதிக்குமகாநதி
மதுசூதனன்பதத்தி லுதித்தமகாநதி
பாதிமதியணியும் பரமசிவன்சிரத்தில்
நீதியாசப்பாவும் நின்மலநதியிது (மங்)

௨, பகீரதன்தவத்தினுற் பாரிலுதித்தநதி
பக்தஜனங்கட்குற்ற பாவந்தீர்த்திடுநதி
ஸகரதனுஜருக்குப் பதமோட்சமருளும்
ஸத்யநிலைநிறுத்தும் நித்யமகாநதி (மங்)

௩, கதிதருபுரியூடு கடக்கும்படி அறையாம்
கங்கைநதியிற்பெருக்கிக் காணும்அலைகளெல்லாம்
விதிதவிழ்க்குந்தேவர்க ளாகிவிளங்குமணல்
அதிக்குமுபநிடத சாரமாகுந்தோயங்கள் (மங்)

௪, மோட்சவழிகாட்டுநதி மூலாதாரமிதெனச்
சாட்சியாயித்தச்சத்தம் ஜகத்திலுள்ளோர்களுக்கு
தீட்சண்யமாகக்கேளாய் தேவமுனிவரிவன்
வீட்சணத்திலுலகோ விளாவிதற்புகழ்படைந்தார் (மங்)

பொது-விருத்தம்,

மங்கைச்சந்த்ர மதியுடனேவரும்
சங்கையில்லாத் தவத்தினனோன்னவே
கங்கையாடிக் காசிமாநகர்நோக்கியே
பங்கயதிகர்ப்படவினிலேறினர் (௨௯)

(வசனம்) சந்த்ரமதிமுதலானஐந்துபேருமாய்அரியதவத்தவி ருந்தவராய் கங்கைமாநதியில் தீர்த்தமாடி நித்யகர்மாநுஷ்டா னங்களை முடித்துக்கொண்டு ஸ்ரீசிவகாசிக்ஷேத்திரத்தை நோக்கிப்புற ப்பட்டு கருதித் தாமனைவரும்விளதழிக்குங்குச்சமானமானமரக்கலத்தி லேறி ஸர்வஞ்ஞசொரூபரான ஸ்ரீகாசிவிஸ்வநாதரைத் தியானஞ்செய் துகொண்டு படகிலேறி வருவதுசாங்க.

௨௭-வது பாட்டு-இ-ம்-உசேனி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி,

ஏலேலோ-ஏலேலோ-தந்தையாள்-ஏலேலோ-ஏலேலோ

அநுபல்லவி,

ஆலமுண்டசிவன்-தந்தையா-னுமையுமையருள்பெற்றோன்
சாலசத்ய-தர்மந்-தவறுகுண-சீலனரிச்சந்திரன் சிறந்தகங்கைகண் டான் (ஏலே)

சரணங்கள்,

௧ குருவசிஷ்டர் தன்னருளால்-தந்தையாள்
குலமுழுதும் சீர்த்திபெறப்
பெருந்தவக்கோர் சிகமுனிவர்-தந்தையாள்
பெருகச்செய்த திருவருளால்
அருந்தவனுப் அரன்முடிதனில்
அமருங்கங்கைகண்டமாஞ்செனன் (ஏலேலோ)

௨ முன்பிறப்பித்த செய்தவத்தால்-தந்தையாள்
மூவர்முதல் போர்புகழும்
அன்பின்மிகுந் தவநுறையும்-தந்தையாள்
அரனமரும் காசிதன்னில்
இன்பமாய்வசித்த திருந்திடமினைத்
திருமுக்கணைந்தபடியும் அக்கங்கைகண்டான் (ஏலேலோ)

௩ வைத்தியதர்மத்தி தள்ளிவருமைவான்-தந்தையாள்
லக்ஷணர்கள் பதந்தொழுவான்
நித்தியனைநம நிஷ்டையுள்ளோன்-தந்தையாள்
திருபதிகெல்லா மிகுபுகழான்
ஆத்மார்த்தப்ரிய ஒத்திதன்குலத்
தமிழ்பரிவுடன் வாருந்தவனுமிருவன் (ஏலேலோ)

பொது-விருத்தம்

நதியதனைத்தாண்டமரக்கலத்திலேறி
நான்மறைநூலுணர்ந்தயுதன்மனத்திலேற்றிக்
கதியடையும் அறையிலுதானென்றிரங்கிக்
காசிமுழுயும்வேதநூமந்திரியுஞ்செபும்
விதிமுறைநயைவென்றவர்போற்கனையிலேற
வெற்றிதிருவிசங்கதிரோன்வேலைபுக்கான்
மதிமிகுந்தோராங்கடைந்துவிசுவாமித்திரன்
மனங்கண்டார்வலியவிலங்கினங்கண்டாரே (௨௰

(வசனம்) அக்கேகேளுங்கள் வேந்தர்களே இவ்விதமாகக்கங்காந தியைத்தாண்டித் தோணியின்மீதேறி நாலு வேதமும்அநுசரித்தி ரமுழுதுதிக்கப்பட்ட ஆத்மஞானத்தைத் தெளிந்தமனதுடனே தியா னஞ்செய்துகொண்டு அக்கரைசேர்ந்து பாகதிபடையப்பட்டவ ழிதுவேயென்று படகைவிட்டிறங்கி அரிச்சந்திரமகாராஜன்-ச ந்திரமதிலோகிதகுமாரன்- சத்தியகீர்த்தி முதலானயாவரும் விதி முறையறிந்த ஆத்மஞானிகள்போல கங்கைக்கரையேறினர்கள் ஞரியபாவரும் கடலிம்மறைந்தான் புத்திசாலிகளானயாவரும் ஆத்திகர்களாயிருக்கும்போது விசுவாமித்திரமுனிவராவர்தாம் கையால் வரப்பட்டமிருகங்களின் கூட்டங்களைக்கண்டு பிரமாவி ஷ்ணுமகேஸ்வரர்களென்றும் திரிமூர்த்திஸ்வரூபங்களாகத்தியானி ப்பதாகாங்க.

௨௮-வது-இ-ம்-கல்யாணிஅடதாளம்.

பல்லவி.

வனத்தனில்வாழுந்தேவர்களோ-வானோர்-வாழ்த்தியமூவர்களே

அநுபல்லவி.

சத்தசாகரெனொருவர் மியுமில்லைமாதுமுனிருணர்த்தவென்கறிருங்கள்
இனந்தனக்கிறை யாருவோபலென்று
இல்லையிநிக்குறை வில்லைமெருதெரால்லை (வன)

சரணங்கள்.

௧, பாவிபாக்கன் கபிர்தவத்திறுக்கருதிப்
பாலொல்லாமவருக் கெப்திலோ-நாரும்
பாரிலுந்தேவர்களுரிலுமுன்னோனைப்
பயந்தவனடிதொழச் செய்திலோ-எங்க
ளாவியுடல்பொருளியாவுங்கிவைபிரிந்திர்க்
கவிந்திடமேலும் வருந்திலோ-நீர்
அறியாததோவுமையன்றியுஞ்சேராமித்த
அவமதிலெங்கட்கு வருத்திலோ-உமைக்
கூடியமையாதார் முன்வந்திறுமெங்கள்
குலவன்மைதவராத குறிசெரிபுண்யக்கள்
தாவிவந்தமிர்கவு றச்சாம்புவந்தாம்
தரணியிலவதரித் தெழுந்தீர்விசுவாசராய்
வலியமுனிவருக் கிரஞ்சொல்லிலிர்மைப்புலிலீர்
எதிரிலிசீர்துய றாத்திருவிசீபுட்ப(வனத்தனில்)

௨, எங்களுமொருகுடைக் கிழான்டயிரண்யவிசெய்
இடுக்கந்தவிழ்த்திட முன்றுனில்-தல்லை
இறையவரொவர்களு முறையிடவினவிய வ்
வியல்பினையறிந்தெழுந் தன்றுனில்-நா
சிங்கருபமெடுத்தந்துயராற்றிய
சேதுயல்லாம்யா மறியோமே-அந்தச்
செயலையொழித்துந்தனிக்கொருமிங்கமாய்ச்
சேனைவருவாகைக் குறியாவோ-மிக
பங்கப்படாதமை காருமிர்யானையும்
பாதுகாப்பதுன் பறமன்பதாலும்பும்
திங்கள்குலத் தவதரித்தேமிக
தினர்களையறிந் காதரித்தாட்சேக
மெங்களுமொன்று பதித்தயாதவனே
இருடிகடனுழித் தேர்ப்பாயாதவனே (வனத்)

௩. இதஞ்சொலியுங்களை எங்களுயிர்கவர்ந்
திடவிடுவித்திடு மெழிலேதோ-முக்கண்
ஈசன்மாலயனறியத்தரவேண்டிய
யிருடியின்கடன்கொடா தொழிலேதோ-தவப்

பதஞ்சலியும்வியாக்ர பாதருமுக்கண்ணன்
பாதசேவைதனில் யிருந்திலே-முகம்
பார்த்தபோர்கட்கெல்லா மெத்தவிர்பாசமாய்ப்
பிழைத்துனிவர்தேன்சொல் மிந்திலே
அகத்துமெய்பவர்தி ர ருவெங்கர்மனேமுற்றேறும்
அகவிய நீபிறப்பொன்று மாமைகளைத்தேறும்
சஞ்செய்திருசதிய கார்த்திகவொழியாமல்
சத்தியசித்திர னுமொழியாமல்
நிகமுஞ்செப்பிரதவமுங்கள் தேசம்பலித்தது
நிரந்தரமுரிய ருவெவானிசெலித்ததுவ(வன)

பொழிவிருத்தம்.

நீதிவழாதவர் நீர்மையுணர்ந்தே
தாமிவிலக்குகள் சாரிடம்தனிற்
ரோதியவேந்த னுனாத்தகுறிப்பால்
வேதியன்மற்றோர் விசாமுனைப்பான் (உ௫)

(வ-ம்) அகோசேதுக்கள் மகிமிதுத்த அரிசிவர்களோ அனுவன
வுந்திறிதவருத அன்றோர்களின்தெறியுணர்ந் தமாயாசத்தோடான
பிருகாவலர்கள்யாவுந் தத்தமிடங்களிற்சார்த்தன அரிச்சந்திரமகா
ராசன்விதுவிய செசொற்களின்குறிப்பினுல் நட்சத்திரையரானவ
ரிகபடவஞ்சமனத்துடனே ஒருவிசேஷஞ்சொல்லுவதுகாண்க.

நட்சத்திரையர்சொல்லுதல்.

உ௯-தரு-இ-ர-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

புத்திரனேஇப்போ வந்திதிவினையொஞ்சம்
பொறுக்கொருவினிவருமே

அநுபல்லவி

பிரத்தாமுன்புகழ் நிலைக்குமென்புகழ்சேர்ந்திசில்
நெஞ்சகத்தனில்மிக வஞ்சமலவே(புத்)

இராகன்.

சரணங்கள்.

௧, நெஞ்சகத்தனிற்சதிய நெறியல்லாதவேறென்றேறும்
நீள்கதிருள்ளவுமே
வஞ்சகமெள்ளளவும் கையகத்தனிலென்றேறும்
வானந்தீர்மதியுமி வகைகருளளவுமே (நெஞ்)

நட்சத்திரையன்

௨, எந்தனுக்காகதி யியன்றிட்டபொருள்யாவும்
இல்லையென்பாயிப்போதே

உத்தமநயமதிருந்து உனைக்கமனந்துணிந்தேன்
ஒளிவேலவாவுன்பின்னே உளமகிழ்ந்தியான்வந்தேன் (எ)

இராஜன்

௨. ஊழ்வினைதிருமுன் ஊழ்வினைதிருமோ
உண்மையுறுதியாகுமோ
பாரிலெங்களையவம் பகரச்சொல்வதேதேயம்
பார்க்கவன்குலத்தோர்கட் கேர்க்குமோ பித்தனாயம் (௨௦)

பொது-விருத்தம்.

புண்ணியவன்னனுமகனும் புகழுமெச்ச
பொற்கொடியும்புகல்வனுக் கிதுபுகன்றார்
நண்ணியமாமதையோனும் நாணமுற்றான்
நற்கதிரோனுதித்தவன்றேர்நடாத்துகின்றான்
எண்ணியநற்புயத்தவனுமவ்விடம்விட்டுத்
தீவிரமாயடர்வனங்கள் திரிபோந்து
புண்ணியநற்சோணபத்ரைநதியைக்கண்டு
பொங்கினார்நீராடத்தங்கினாரே (௨௧)

(வ-ம்) அகோகேளுங்கள் சூத்திரபுத்திரர்களே அரிச்சந்திரன்மு
தலானவர்களும் இவ்விதமாகச்சொல்லக்கேட்ட நட்சத்திரையன்ம
னங்குன்றித்தலைசாய்த்தான் சூரியபகவானுமவன் தேரின்மீதே
றிநடந்தனுற்றான் புசபலபராக்கிரமத்தையுடைய அரசன்முதலா
னவருமவ்விடம்விட்டு அதிதூரிதமாய் வனாந்தரங்களைக்கடந்து
பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபமான விநாயகருதயவித்திருக்கின்ற சோண
பத்திரைநதியைக்கண்டு மனக்களிப்புடனே ஸ்நானஞ்செய்யத்த
விந்திருப்பதுகாண்க.

௬௰-தரு-இ-ம்-வராளி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. பாவையரோயிங்குவாராய்-சோணபத்திரை.
வருந்தன்மையாராய்
பூவையரோயுத்தன்றோராய்-என்ன
புதுமைகள்தோணுதயாராய்

௨. கடகரிகளினைமுழுத்தும்-முதிர்
கதலிக்குலையிலெழுமுத்தும்
படமிகுபன்னகமுத்தும்-உயர்
பதுமங்களிலெழுமுத்தும்

௩. மிதந்துவரும்பத்மராகமும்-அதின்
மேலிவரும்புட்பராகமும்
கிதித்துவரும்மிகுசொர்ணமும்-நீரிற்
கலந்துவரும்பஞ்சவர்ணமும்

௪. படிந்துவருமணல்வண்டலும்-அதிற்
பாயுஞ்சங்குகருங்கொண்டலும்
முடிந்துவரும்புள்ளினங்களும்-அதில்
மூழ்கவரும்முனிவரினங்களும்

௫. தேவர்களனுதினம்நாடுவார்-மிகத்
தெளிந்துவரும்நன்னீராடுவார்
மூவர்களுமிதிலுண்டாடுவார்-யாவர்
மூழ்கவருமினிதுண்டாகுவார்

௬. இந்தநதிநீராடித்தேறவேணும்-நா
மெவர்களுமக்கரைசேருவோம்
வந்தனைசெய்திதைப்போற்றுவோம்-நமை
வாழ்த்தவென்றுநெஞ்சேயேற்றுவோம்.

பொது-விருத்தம்.

இறையவனுமெவர்களுநீராடியக்கு
இருந்தகனிகாயருந்தியெழுந்தந்நீர்த்
துறையதனைக்கடந்து வழிநடக்கப்பச்சைத்
துரகதமேழுடையவனும்போந்தமுய்தான்
மறையவனுமற்றுள்ளயாவருங்களித்து
மதிமந்தகதியின்செலுந்தளைமயல்நீங்கி
முறையதிலேயநுவனையுந்தனிடமாய
முனிகண்டார்மகிழ்ந்து தெரிசனைகொண்டாரே.

(வ-ம்) அகோகேளுங்கள் மகாஜனங்களே அரிச்சந்திரன்மு
தலானவருஞ் அக்குப்பாரதஸ்நானஞ்செய்து நித்திய கர்மானுஷ்
டானங்களை முடித்துக்கொண்டு அங்குள்ள கனிகாய்களைப்புசித்
து ஜலபானத்தினாலே தாகோபசாந்தியடைந்து அங்கிருந்தெழு
ந்து பலதடங்களுங்கடந்து எல்லாம் நடந்தார்கள் ஏழுபச்சைக்
குதிரைகட்டிய இரதத்தினையுடைய சூரியபகவானும் அஸ்தமான
மானார் அந்நாட்டிலேயாவரும் வசித்து நித்திரைகொண்டெழுந்
து மறுநாளும் அப்படியேநடக்க சூரியபகவானுடையபுண்ணிய
மாரத்திகளிலொருத்தியாகிய ஜலரூபியானயமுனாதேவியைக்கண்
டபோதுதனது குலகுரோஷ்டர்களான அரிச்சந்திரன்முதலானவ
ர்களுக்குந் தெரிசனைதந்து மனக்களிப்புடனே தேவர்களும்மெய்
க்கஉபசரிப்பதுகாண்க.

௬௧-தரு-இ-ம்-கருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனந்தந்தாளே-யமுனாதேவி-நீரின்முன்வந்தாளே

அனுபல்லவி.

கரிசனமாகச்செந் கதிர்குலத்தாரிடைக்
கருணைதிருமுகத்தைக் காயித்தானொத்தாற்றி

வரிசைமிகுந்தகற்பும் வழுவாதவெவகுதேற்றி
வாழும்பூமடந்தையை வலியவிடுத்துத்தேற்றி
குரிசிலனையிக்கணம் சொடுபோய்விற்கெனச்சாற்றிக்
குலையத்தினிலேயுன் குலம்வாழ்கவெனவேற்றி (தெ)

சரணங்கள்.

க, எடுத்தநீகோசிக முனிவனுக்கிடும்பொருள்
எவைக்கும்பகுதியென பெற்றுக்கொள்வாயென்று
அடுத்துனாத்தப்பொருள்க ளப்பொழுதாகவே
அவனிமீதிற்றுவித்த தனகேசனிகவென்று
எடுத்துனாமிகுந்தபுக ரேனைடப்படிக்கிந்தக்
கதிர்மணிகள்யானையும் கருதித்தந்திடுமென்று
விடுத்தாசிராசியாய் விளங்குமனைசெல்லாம்
வின்னுமண்ணுமனாவி வேந்தாநீகேளென்று
கொடுத்துச்சந்திரமதியின் குணமறிந்துகொண்டாடி
கொண்டவன்மனக்கோனுக் குலதர்மபத்தினியென்று (தெ)
உ, அரியதாமரைதன்னுற வியாவுபூரணத்தாசன்
அம்மையமுறுதேவிக் கன்மெறுமலர்தூவி
பிரியமானவார்த்தையைச் சொன்னயதொன்றுபோதும்
பேதமென்றோமாயினும் பிசகாமலென்றேவி
பெரியவனுனைப்போல ப்ருதிவியிலெங்குகாண்பேன்
பேதைமந்தயேனசம் பிரியாதேயெனதாவி
சரியநடத்துவதன் சன்னதிகண்டேன்மெய்ம
ஸாபல்யங்கொண்டேன் ஸாரஸாட்சணமேயுத்தேவி
உரியபொருள்யாவும் ஒருகைப்பாடாகத்தேடி
உள்ளன்புடன்கொடுத்தாலொழியமென்போனக்காவி (தெ)
ங, வேந்தனும்மைந்தனும் விளங்குதன்மந்திரியும்
வெற்றிமிகுத்தவரும் சத்யநெறியையுன்ன
சாந்தனிமுலையாள்சந் திரமேந்திரனவந்தாள்
ஸத்யதர்மமேயென்றுஞ் சதமாமுலகுக்கென்ன
காந்தனுக்கேவல்செய்து கற்புமியாமலுயர்
காலுஞ்செய்வதுவென்சட் கழிந்துநற்கென்ன
மாந்தொலருந்தாடும் மானிலத்தவையாரும்
மகியனிவநுக்கினை மகிழ்வெனவநுன்பெண்ண
சந்தநீல்லெயன்னுமல் எழுதுடன்கொடுப்பதில்
வினைகுலந்தரசரி விலமெருவனேயென்ன (தெ)

பொதுவிருத்தம்.

இந்நெறிமின்யமுனைதனித்தீர்த்தமாடி
இயக்ப்பட்டனவிடத்திருக்கரமிதலந்தோன்
சொன்னெறியேதென்றறிவோமெனவெழுந்து
சாரியகழுங்காதிகளைசேர்ந்தானன்றே

உன்னெறியானெறியா நித்தலைவினைத்தேன்
உனக்கினித்தநில்லையென்பாய துவொழிந்தால்
தன்னெறிமாதரசியனைமானுஞ்செய்யெனவே
நாட்டிலோசினைநமுனியைமேட்டிலோமே (கக)

(வசனம்) இவ்விதமாயமுனாநதியிற் றீர்த்தமாடி அரிச்சந்திரன் முதலானவர்களும் அந்தடத்திலிருக்கும்போது மன்னவனுடைய மனைக்கச்சோதிக்கவென்னி தேவதேவர்களுங்கோலாட்டத்துக்க விளையாடிக்கிறானவர் வந்துஉன்னுடைய மேறுநிச்சயமறிந்திட மல் இவ்வரவுசெய்தேன் அதுவும் இனிமேலாவது நீகொடுத்தபொருள்கள் யாவற்றும் இல்லையென்றாலும் போதும், அல்லது யாதிருதா [illegible] புத்திகளான போகினிப்பேன் களை விவாகஞ்செய்துகொள்ளுமென்ன அரசர்க்கு [illegible] மெய்யர்கேளும் விசுவாமித்திரருக்குச்சொல்லுவதாவது,

கஉ-தரு-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

இன்னமும் என்மனதைச்சோதிக்கவந்த தாமக்கியத்தைகயோமாதவ
இனியிந்தவார்த்தையுத்தன்கவவிரும்பினவிரும்
எவ்வையுங்கொள்ளாதிருப்பீர்-வல்லமாமுனிவரே

அநுபல்லவி.

கன்னலன்றிகலேமிமின் வலியன்றிக்கொல்லுமெட்டிக்
கலியோதிகலகேட்டி கதிதவசிகக்குட்ட (இன்)

சரணங்கள்.

க, முன்னுனாதவநிபோ-பொழியுமையேவெந்தலை
முற்றினுந்தாழ்த் திடினும்
என்னுயிர்க்குயிரான-மந்திரியும்மைந்தனையும்
இதிராகாழ்த் திடினும்
மன்னுயிர்க்குறவினர் மனைவியிவர்களைத்தீர்
மன்னைவிடடவிழ்த் திடினும்
பொன்னுலகாளச்செய்து புத்திரமெனவென்னைப்
பொற்பறச்சூழ்த்திடினும் புகலேன்றுபொய்யுன்னிடம் (இ)
உ, பிச்சையிட்டபவிக்காய்ப்பிறேயவந்தின்றனைப
பின்படுத்துவிடிய னேல்மேலன்
கொச்சைமொழிடனக்கும்-சொடியபாவியக்கண்டால்
குறுகியவிடத்தில் தில்லேலன்
இச்சைமன்பெண்பொன்மீது இருப்பவருக்கொருகால்
எழுந்துவந்துசொல்லுந் பொய்யுமல்லேன்

சைவ்வசாத்திடவேண்டாம் விக்கிக்கக்கனசோத்தை
'சகுவித்புசிக்கவல்லேன்-லட்சந்தரம்நான்சொல்லேன் (இன்
ன,) வெத்தழத்குள்ளொத்தனை-வெறட்டிப்படித்தும்மிக
வேதனையென்ன செய்தாலும்
தந்ததுபின்னைக்கொள்ளேன் தையலரைப்பணமோன்
தழுவியும் மணமுய
நொந்தபுன்னகில்வேல்நாறு நழுவவிட்டதுபோல
நொய்யவுரைத் திட்டாலும்
உத்தன்மொழிக்கேறுமா றுரைத்தேனென்றெந்தன்தேசம்
ஒழிந்திடாமலெக்காலும் உளமகிழ்விசெம்மேலும் (இன்)

பொது-விருத்தம்.

மன்னவனிம்மொழிகூறக்கினமடைந்து
மறையவனைநினைத்திடலும்மகிழ்கொண்டேகச்
சொன்னதொழித்தனையென்றுகட்டிச்சாட்டிச்
சொரிகுருதிக்குடுநாயிபுனைத்தாற்போல
அன்னவனுக்குரைத்தகன்றக்கினியைக்கூவ
அந்தணனுவந்தனுகியபயமென்ன
இன்னதுநீ இயற்றிவாயென்றான்சென்றான்
எரிமின்றுன்வன்னிதழற்சொரிகின்றானே. (௩௨)

(வசனம்) அகோசேளுக்கள்நித்யான்னதானபரிபூரணமானரா
சர்களே அரிச்சந்திரமகாராசனிப்படிச் சொன்னபோதும் விசுவா
மித்திரர்கோபமுற்று நட்சத்திரையனைக்கண்சாடையாலழைத்துஉ
ன்னுடன்சொன்னயாவற்றையும்மறந்துவிட்டாயென்றுகிலசொ
ற்களைச்சொல்லி ஆலாலவிஷத்திலே வைந்ரபிரைக் கலந்ததுபோ
லப்போதித்து மறைந்துபோய் அக்கினிபகவானையழைத்தபோது
அவர்பிராமணரூபமாய்வந்து தெரிசனைதந்தபோது அரிச்சந்திர
ன்முதலானவர்களைத் தாபாக்கினியிலே தகிப்பாயென்ன அந்த
அக்கினிபகவானானவர் பதிவிருதா சிரோமணியாகியசந்திரமதியா
னதற்பென்னு மக்கினியானது என்னைத்தீய்த்து விடுமானபடியா
ல் அவர்களிடத்தில் போகமாட்டேனென்றாலும் உம்முடைய உபத்திரவ
த்துக்காக உகைத்தாருக்குத் திட்சண்யத்தோன்றும்படி விளங்குமெ
ன்றென்று சொல்லி விசுவாமித்திரரையனுப்பிவிட்டு அக்கினிப
கவானானவர் தேவாதிகளும் பிரமிக்கத்தக்கதாக் குழந்து[illegible]
ரித்துப்பிரகாசிக்கச் செய்வதுகாண்க.

௩௩-வன்னத்தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

எரிக்காடே எண்டிசைபிதறமேவி
எழுந்தவன்னிதமே கொழுந்துகளாகவிட

[illegible]கள்
[illegible]னை
ஆயவிசாகனையும்
தழைத்தானே
தகனஞ்செய்தவழலைத்
விடுக்கவலையெனு
விடுக்கனற்கண
விட்டானேபுகைச்சலின்
விரித்தவளவிலே
தொட்டானே
தொகுப்பையுஞ்சுர
இடுக்குகளைக்கொடித்
முடுக்குகளைமர
மெங்கெங்குமோடி
இடங்களும்மலைத்
தெங்கெங்கும்
எயினம்புகெளு
ஓடியொளிக்கநாடக்
வாடிக்கலங்கியோட
வனவாசிக்
னரிவல்மகள்சுழன்று
புனவாசிகள்
புகைக்குநாற்றமுற்
புழுக்களும்புதைந்திடக்
கிழுக்கமிகுப்பரவை
கார்க்கோடகன்
கக்கிக்கொடுவிடுத்தை
தார்க்காலத்திலே
தாழகலங்கியிகத்
தத்திரத்திச்சுருண்டு
பத்திபத்தியாயெழுந்
தோடித்தடமேத்
பொற்றிடக்கொடிகள்போற்

அண்டபகிரண்டங்களைப்
இருத்திமலைகளைப்
திசைக்கமுனிவனை
பகைக்கக்கொடுவினை
வடவீமுகவனையும்
அனகனைத்தகனையும்
திரிபுராதியர்களைத்
தரித்தபெருந்தழலை
மடுக்கள்சுவரிட
மிடுக்கமிக்காக
மூடலை
தரித்தசோளவிலே
மண்ணையும்விண்ணையும்
வகுப்பையுங்கொதி
தடுக்குகளைச்செடி
வடுக்குகளைச்சுர
யொளித்திடும்
தடங்களுந்நிரித்
கூடியலைத்திடும்
மெழுந்தோடுங்கலைகளும்
கூடிக்களிக்கத்தேட
வழியில்லாமற்றுள்ளாட
லெவரும்மனங்கலங்க
வாடிமிகத்துவண்டு
லெத்துகளித்திடப்
திசைக்குமேற்றமும்
சுழுக்களுஞ்சிதைந்திட
விழுக்கடைந்தெழுந்தோடக
முதலட்டநாகமும்
நக்கிடுபடத்தை
சுருக்கியோடுங்கி
தயங்கிமனநடுங்கி
சுத்திகத்திகெருண்டு
செத்தியெத்தியேவிழுந்
காவின்வரம்பினை
சுற்றிப்புலம்பினை

சாகிக்கொடி

சகமெல்லாமொளிசெய்ய
தலமெங்குஞ்சிறந்திடத்
இலகுமிக்கவேலேந்தன்
வானோர்கள்து
வாவாமேமொலகுதுன்பந் தாவாமே
மானோர்களியர் கட்டிணையாரெனா
மகிழ்ந்துதேவர்கொண்டாட மதிக்கிரமுகம்வாட
மன்னனைமனமலைக்க மதியானைதக்கவைக்க
சொன்னவக்கினிதாழச் சுமொவர்களும்வாழ (எரிந்

பொது-விருத்தம்.

இக்கனலேவிந்தவப்புகனை வேந்தன்கேட்க
வெழுபாரியமெழுந்துதெனவிரைவிரைமிமில்
மிக்கவரிவொருவருமிருண்டிடாமல்
மீண்டிடாதிதற்றிவியென்செய்வேமென்று
வக்கனமேபசனமற்றிரியும்மாறு
மவாலர்கள் மனத்துன்பமகழ்றிறனைத்
தக்கவழுவினிற்வழிக்கத்தக்கதென்றே
காண்டிழுர்கனக்கசபனைவேண்டினரே.

(வசனம்) இப்படியாக ஆகாசத்திற்கும் பூமிக்கும் ஏகப்பிரகாசமாய் அக்கிப்பிரளயமுண்டானதுபோலே விளங்குகின்ற சுவாலையைக்கண்ட அரிச்சந்திரன்முதலானவர்கள் நட்சத்திரயனைக்கேட்க இதயமிபெய்தும்ஊடாக்கினியாமெழுந்தது நம்மில் யொருவராவது இன்றனையத்தீத்துக்கொண்டேபோகுமேயல்லவதிலேசித்போகவேதன் முனைந்தது அந்தட்சணமே அம்மன்முதலானவர்களும்நீயா அபடியேநு அன்பர்த்திலுமிந்தக்கனலில் வீழ்ந்திறப்பது பெரிதென்று அந்தக்னஞ்சயனை அக்கினிபகவான் கேவென வெதுகாண்க.

௬௪-தரு-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனல்மூழ்கத்துணிந்தானே கதிர்குலத்தரிச்சந்திரன்
கனல்மூழ்கத்துணிந்தானே

அநுபல்லவி.

மனத்திடைமாசறு வளவேறுமகிழ்ந்திட
மாதவவசிஷ்டன்றன் மனமகிழ்ந்துகொண்டாட
அனலவர்கள்கற்பினுக் கருண்டகன்றெழுந்தோட
அந்தரத்திற்தேவர்க ளினைவருப்பசவாட (கனல்)

சரணங்கள்.

௧, மறையவனுரைத்தன் னெறியெனக்கருளென
மனைவியும்மைந்தனையு மந்திரிநீகாரெனக்
குறைவில்லாச்சேனையுந் தாயையுங்குறுகின
கோமானரிச்சந்திரன் கொடுப்பீர்விடையென
அறைந்தசொசங்மொழிக் ககத்துயர்மிகவுற்று
ஐயனீராண்டிடா வர்சழிவெனவொற்று
நிறைமதியானனே நில்லுநீவிழிவித்து
நியாயயிர்த்திக்குமிட்டே னென்பதுநீற்று (கனல்)

௨, உந்தனலனுயிரொனி இரிசையிலையென்றேம்
உத்தமியுயிரொனி லுதவாதமெங்கென்றேம்
மைந்தனலனுயிரொனில் மதியாநியாவென்றேம்
மன்னனெந்தனைமிக மகிழ்ந்துகொண்டாடும்
எந்தனுரைகேளாம லிகமகிதமுரைத்து
இருவருமொழுந்திடி லோமனம்வெறுத்து
மைந்தனுக்குஞ்சந்திர மதிக்குமொக்கருத்து
மகிழ்ந்தெனக்குரையென மதிமிசபுரந்து (கனல்)

௩, மனவெறுப்புட னிருவருமிதுசொல்
மதியிருசந்திர மதிப்புபுல்ல
அனவரதமுமரி யையர்கள்பாலல்ல
அரசர்களாலதி மழிவதும்நல்ல
மனவருத்தமகல மதியுற்றதுரைத்தேன்
மன்னவனுஞ்சேயு முன்மாறபெனவைத்தேன்
கனவருத்தமகலக் கவல்றழுககறுற்றேன்
கார்க்கக்கடனனுமக் கன்னியாளிவிடைத்தோம் (கனல்)

பொது-விருத்தம்

எந்தையுடனன்னையிது கூறக்கேட்ட
தன்னிகரில்லாமேலாகி தாசன்றுமே
தலந்தனைப்பெற்றெடுத்ததாய்க ளிலேக்சந்திர
வென்னையல்லோ யானிறப்பதியற்கையென்றான்
மைந்தனேயுன்வாய்முலைப்பால்மறந்தாயில்லை
மதாமிருகவைவயறியும்பல்விழுந்திலில்லை
உந்தனுக்கிவ்வளர்வுற்றவிதியேதென்றான்
ஒருமுனின்றான்கனல்மூழ்க வெழுகின்றானே. ௬௫

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் பிதாவாகிய அரிச்சந்திரனுடனே தாயானசந்திரமதியானவள் மனவெறுப்புற்று சொல்லக்கேட்ட குமாரனு

யெலோ விதரசனுனவன் அகோகேளுமென் னருமைத்தாயே மா தாபிதாக்களுக்கு ஆபத்து வேளையில்காக்கவேணுமென்றல்லவோ குழந்தைகளைப்பெற்று வளர்த்துச் சீராட்டுகிறது ஆகையால் நா னமரணமடையவே தகுதியென்றான் அப்போதுஎன்செல்வனே மூலகுடிக்கிரவாடிக்கைமறந்தவனல்ல மதுரமானபதார்த்தங்களி லருசி யறியத்தக்கபக்குவம் விஞ்சினவனல்ல இப்படியான உன க்குஇவ்வளவு நிட்சயமான புத்தி வந்ததேதென்றுசிலாகித்துக்கு மாரனைசமாதானப்படுத்திய சந்திரமதியானவள் அக்கினிப்பிரவே சமாகத்துணிந்தபடியேயாகாண்க.

தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்;

பல்லவி.

அக்கினிதனிற்பாய்ந்தாளே-கற்பின்மிகுத்த
அருந்ததியெனவாய்ந்தாளே
மைக்கினியவிழியாள்-மதுரமிகுமொழியாள்
கைக்கினியபூபதி-கருதியசந்திரமதி

அனுபல்லவி.

மெய்க்கினியகணவனை மேதினியில்விடுத்து
மேதகன்சத்தியகீர்த்திக்கு மிகுபுகழ்கொடுத்து
புக்கினியபுதல்வன்றன் புலம்பலைத்தடுத்து
பூதநாகனன்றுசெய்த புதுமையையடுத்து (அக்கி)

சரணங்கள்.

க, வேதங்கள்நாலுஞ்சொன்ன விதியொழிந்தோமாகிலும்
வெற்றிபெருநூலாறும்வீண்பொய் யென்றோமாகிலும்
பேதமில்லாவிருந்தோரைப் பிணக்கிகழ்ந்தோமாகிலும்
பெரியோர்முன்னின்றிகழ்ந்து பேசினோமாகிலும்
மோதமுள்ளமனுவின்மன்னவன் முறையிகழ்ந்தோமாகிலும்
முத்திநெறியாளரை முனிந்திகழ்ந்தோமாகிலும்
ஆதரவற்றோர்களுக்கு அயிடுசெய்தோமாகிலும்
ஆண்டவனறியவெந்த னுருயிரைக்கொல்லென (அக்கி)

உ, மறையவர்களையவ மானஞ்செய்தோமாகிலும்
மருமக்கள்தமக்கவ மதிசெய்தோமாகிலும்
குறைமதியுடையோர்க்கு கொடுமைசெய்தோமாகிலும்
குற்றஞ்செய்தோர்க்கவதி கொடுத்திட்டோமாகிலும்
பிறர்மனைதனிற்சென்று பேசிநின்றோமாகிலும்
பிணியாளர்தமக்குரைசைப் பேச்சுரைத்தோமாகிலும்
அறைந்தமொழிகள்மாறி யனீதஞ்செய்தோமாகிலும்
ஆக்ரமித்துவந்தென்முன்னுன்னுணவத்தாற் கொல்லென் (அக்கி)

௩, தருமம்நாலென்கடத்து தாணியாண்டோமாகிலும்
தாழுகலங்கிநேரை தயங்கிவிட்டோமாகிலும்
வருமம்வினைத்தூய வழிகடந்தோமாகிலும்
வலதுவல்லமையினால் வன்மைபெற்றோமாகிலும்
கருமமகற்றிட்டுபெண்களைக் கற்பழித்தோமாகிலும்
காலமற்றகாலத்தனிற் கலவிசேர்ந்தோமாகிலும்
உருமவேளைவந்தறிந் கணிகைவென்றோமாகிலும்
உள்ளமறிந்கள்ளமற வொருநொடியிற்கொல்லென் (அக்கி)

பொது-விருத்தம்.

கற்பினிலேயருந்ததியிந்திரா ணிக்
கதிசமெனுமாதிசிபோனடனவியின்வாக்ய
விற்பனர்களுணர்ந்துவஞ்னிவடவைத்தீயின்
விளங்கியெனைசுடுமெனவேவிண்புகுந்தான்
உற்பவித்ததீயாறியுதரம்பொங்கி
யொள்ளியசெந்தாமரைகளோங்கிப்பூர்க்கச்
சற்பனையெல்லாமகன்றதெசழுமியென்றூர்
சரியென்றார்சிவகாசிப்புரியென்றோ ௩௫

வசனம்.

அகோகேளுங்கள் விற்பனர்களே இந்திராணிபார்வதிதேவிஅ ருந்ததி முதலானவர்களுக்கும் மிகுதியான மகிமைபொருந்திய கற்பின்மிக்கவளென்றுஞ்சந்திரமதியினுடையவிவேகவிளக்கங்க ளையுணர்ந்துமகிழ்ந்த அக்கினிபகவானுனவன் இந்தபதிவிரதா சிரோமணியாகியமாதாசியிடத்துள்ள கழலைவடவாமுகாக்கினியி லும் மேலாய் ஜொலிக்கின்றது என்னைச்சுட்டுவிடும் நானவளைத் தொடேனென்று அஞ்சிக்கையுற்று ஆகாயத்திலடைந்தான் அந்த டத்திலேவிளங்கிய அனலுந்தணிந்துபாற்கடலைப்போலேநீருறி ச்செந்தாமரைகளுஞ்செழித்து புட்பிக்கக்கண்டுயாவருமடைங்க வித்துவெழுந்துசொற்பாரம்நடக்கும்போதுகாசிப்பட்டணத்தி னெல்லையின்முனைவைக்கண்ட அரிச்சந்திரமகாராசன் அந்தபத் தின் மகத்துவங்களைச் சந்திரமதிக்குச் சொல்லிக்கொண்டு வழிநட ந்துவருவதுகாண்க.

ஙகா-தரு-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்..

பல்லவி.

காண்பாய்பெண்ணே-காண்பாய்மதிவயன்
கண்மணியேயென்னிருகண்ணே

அனுபல்லவி.

பூண்பாவங்கழிந்தப் புண்யகாசிசேவித்தாற்
போகுமென்றெத்தனாளும் புகலுவதறியாயோ (காண்)

சரணங்கள்.

௧. பூங்காவனத்தின்மாடப் புறவினினங்கள்கூடிப்
பொற்படனேயிணங்கிப் புணர்ந்திடமனம்நாடி
தீங்காமதிமிகுத்து நிறைந்தமையல்கொளுத்து
நின்றுமயில்களையும் சென்றுகுயில்களையும் (காண்)

௨. சாவடிகளுமன்ன சத்திரங்களுந்தரும
சாலைகளுஞ்சாதுக்கள் சாரங்கள்தங்குமடமும்
சேவடிபோற்றிநின்று சிவபூசைசெய்வோரையும்
சிறந்தசங்கைக்காவடி சுமந்துவருவோரையும் (காண்)

௩. தேரின்மீதேறிவரும் தீரர்களின்கூட்டமும்
தெரிவையர்மிகக்கூடி தெளித்திடும்நாட்டமும்
பாரின்மிசையோர்கூடிப் பணிந்தடிதொழுதேற்றும்
பாகவதர்கள்கூடி பஜனைசெய்திருக்கூற்றும் (காண்)

௪. மாடமாளிகைகூட கோபுரங்களுந்திரு
மஞ்சனவீதிகளும் மகஞ்செய்யும்வீதிகளும்
பாடலாடலுடனே பவனிகள்வருவதும்
பார்ப்பவர்கட்குக்கண்கள்பசிறுயிரப்போதுமோ-காண்

ஆரண்யகாண்டம்-முற்றுப்பெற்றது.

ஆக-விருத்தம்-௬௫-கொச்சகம்-௨-தலோகம்-௧

௨

எட்டாவது.

காசிகாண்டம்.

பொது-விருத்தம்.

குலமகனுங்கொண்டமனையாளுந்தீதி
கூறுமதிமந்திரியுங் குகிலோனும்
இலமதிலேமுன்னடக்கத்தொடர்ந்ததுதன்
இயற்கையுடன்பின்னடக்க விமையோர்போற்றும்
நருமலருங்காசிநகர் தன்னைக்கண்டு
நானுமெடாப்புதையல்கண்டநனைப்போல
பலமடைந்தேதவிசித்தகண்டிலியென்று
டலந்திசொல்வான்காசிநகரலந்திசொல்வானே

வசனம்.

அகோசேகருக்கள் ஞானவான்களே சூரியகுலதிரோமணியாகிய லோகிதகுமாரனும்அரிச்சந்திரனும்சந்திரமதியும்மதிமந்திரியான சத்தியகீர்த்தியும்முன்புறநடந்துசெல்லவும்விசுவாமித்திரருடைய தூதனுகவுந்த நட்சத்திரையன் பின்தொடர்ந்து நடந்துபோய் முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்நாற்பத்தெண்ணாயிரரிஷிகளும்துதிக்கப்பெற்றதனிமையைக்கொண்டகாசிஸ்ரீகாசிக்ஷேத்திரத்தைக்கண்டுபொருள்நயனுக்குப் புதையலகப்பட்டதுபோல சந்தோஷிப்பட்டுமகிழ்ச்சியடைந்தோனிச் சந்தோஷமில்லை என்று அந்தக்ஷேத்திரத்தினுடையபெருமையைய முக்காலத்தேவர்களுக்கு வழிக்கின்ற மேன்மையையுஞ்சொல்லுவதுகாண்க.

௨-௩௫-இ-ம-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காசிமாநகர்கண்காட்சிதனைச்செவ்வக்-கடவுளர்கட்கும்தே அறுமல்லவோ.

தேசித்துவருவோர்க்கு செகந்தகட்சமலிதிர்க்கும்
பூசித்துவருவோரைப் புனிதவீட்டினிற்சேர்க்கும் (காசி)

சரணங்கள்.

௧. ஆதிவருவினைமுதலா யபுதபாஜகருவகைகள்
அங்கதக்கேயருத்தவ நமருமபடிதீர்த்தநதகள்
வசிஷ்டமுனிவர்முதல் வழிகண்டபெருந்துறைகள்
வாய்க்கக்கண்டோமினி வராதுமனக்குறைகள் (காசி)

௨. பூவிதுயர்திருப் பதிபொருதாய்நெட்டு
புண்ணியமிகலம் புகழுமாயிரத்தெட்டு
நாவிதுயிர்முனிவர் நாமப்பத்தெண்ணாயிரமட்டும்
தவிதுந்தேவர்முப்பத்து முக்கோடிகளோமட்டும் (காசி)

௩. துங்ககலசம்பூண்ட கோபுரங்களுபெண்ணுரி
திரைகளுந்தலத்தவர் தங்குமடமும்மன்னுரி
புங்கவர்மணிமேடைப் பொற்புக்களும்விண்ணுலி
புத்தோரணநகரும் பொன்னைகொண்டதன்னுரி (காசி)
பூங்காவனங்களும் புகலும்புனல்களும்
பொற்புமிகுகப்பகப் பூஞ்சோலைவனங்களும்
வாங்காதுகவ்வைக்கர வடிகொளும்ஜனங்களும்
வரப்போகவிருந்திடும் வளைதுவிவினங்களும் (காசி)

பொது-விருத்தம்.

மங்கையுமைமந்திரநும்வேந்துமமைச்சங்காசி
மாநகரின்மகிமைமந்தனைமன்னந்திருஞ்சி

சங்கையில்லா தருமெயுளங்களித்தங்குள்ள
வந்சனைப்பணித்தேத்திச் சங்கையாற்றிச்
செங்கைகளைத்தம்பதிகள்சேர்த்துக்கொண்டு
சித்தமணிகர்ணிகைபூமரெண்ணுன்று
கங்கைதீர்த்தங்களையுத்தேடிபோடிக்
காழ்கின்றார் அங்கங்குமூழ்கின்றாரே (உ)

(வசனம்) இவ்விதமாக காசிக்ஷேத்திர மகாத்மியஞ் சொல்லிக் கொண்டு கங்கைக்கரைக்குவந்துசேர்ந்த அரிச்சந்திரமகாராஜனும் சந்திரமதியும் லோகிதாசனும் மந்திரியானசத்தியகீர்த்திமுதலா னவர்களும் அங்குள்ள வைபவங்களைக்கண்டமாத்திரத்திலேதங்க ள்மனத்திலுள்ள விசனமாறி உள்ளுருகி அத்தடத்தருகேவிழுந்து திருக்கிறைதகபோதிகளைத்தரிசித்து தோத்திரஞ்செய்தசம்பதிகளிரு வருங்கொடுக்குமுடித்துகொண்டுகைகூப்பிமணிகர்ணிகைமுதலா ன அநேகவருணவகையிலுமுள்ள அநுபதஅநாநுகங்கா தீர்த்தங்களை யும்நூராய்ந்து அங்கங்கு ஸ்நானஞ்செய்யத்தொடங்குவதுகாண்க.

உ-இப்பதை-திர்-காம்போதி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

க, கங்காநதிதனைக்கண்டுமனங்	களித்தோமே-எந்தன்
காதலியேயிம்ம	காதீர்த்தமாடுவோம்-வாராய்
உ, மாதாபிதாசெய்த	மாபாவதோஷங்கள்தீர-எந்தன்
மாதரசேகங்கை	மானதியாடுவோம்-வாராய்
௩, மண்டுநாம்செய்த	பாபதோஷங்கள்தீர-கண்ணே
கண்டுகளித்து	மகாநதியாடுவோம்-வாராய்
௪, பாரிலுன்னோர்செய்த	பஞ்சமாபாதகந்தீர-கொண்ட
பாவையேகங்கா	பவனியிலாடுவோம்-வாராய்
ரு, இந்ததீர்த்தமிவை	யெனைக்குமுயர்த்தவெண்ணே-மிக
உத்தமணிகர்ணிகை	தீர்த்தஞ்சென்றுடுவோம்-கண்ணே
சு, பஞ்சமாபாதகம்போக்குமிந்ததீர்த்தம்	பெண்ணே-பெற்ற
பாலகன்லோகிதன்	பாவங்கள்நீக்குமென்-கண்ணே
எ, அர்க்காதீர்த்தமாடித்	தவ்வியமெய்பாவமும்பெண்ணே-பொல்
அன்பமெல்லார்க்கு	மின்பமிக்கேரும்-கண்ணே
அ, சத்தியகீர்த்தியே	முத்திதருந்தீர்த்தம்பாராய்-நமக்கு
சத்யநெறியுணர்ந்து	சாகேதந்தனிற்சேர்க்கும்-தோராய்
கூ, கேதாரகேத்மேசுவரர்	தீர்த்தமாடுவோம்-வாராய் மனக்
கேதம்போமகந்தி	இலேசந்தவித்திடும்-பாராய்

ய, தீர்த்தங்களாடினும் — திவ்வியபதவியடைந்தோமே-சிவ
தெரிசனஞ்செய்திதற் — திவினைகள்தீர்த்துபோமே

விருத்தம்.

கங்கைமாநதியாடியசிலர்கள்
சங்கையில்மறு மலர்கள்மிகக்கொடு
மங்கையோர்பாகன் காசிவிசுவேசன்பொற்
பங்கையமெனும் பாதபூசைசெய்வார்

(வசனம்) அகோகேளுங்கள் இராஜசிரோஷ்டர்களே இவ்விதமா யேகங்காஸ்நானஞ்செய்து/ஸந்த்யாஷ்டியடைந்த யாவரும்ஏராளமா னமானவபுஷ்பங்களாலே கைகளை நிறைப்பித்துக்கொண்டு அர்த்தநா ரீசுவரரான ஸ்ரீகாசிவிசுவநாதரது பொன்னின்தாமரைத்தளங்களு க்கொப்பாகியபாதங்களிலே பூசிப்பது காண்க.

௩-கீர்த்தனை,

க, திருவடியிற்பூசைசெய்வோம் சிவகாசி — விசுவேசா
தினதயாபராவெங்கள் தீவினைகளொழிப்பாய்
குவைபதிலுலாமக்காகப் பதிந்தன்பபூசைசெய்வோம்
பரிதாபமொழித்தருளிப் பார்ப்பாய் — விசுவேசா
உ, குலவுடன்மறுமலர்கொண் படிமலர்ப்பூசைசெய்வோம்
அன்பர்படுந்துயர்தணிப்பாய் அமலனே — விசுவேசா
நாவலர்கள்புகழுமுத்தன் நற்றுளப்பூசைசெய்வோம்
தங்கைவிசாலாட்சியின்மனமாதனே — விசுவேசா
௩, மாதவர்கள்துதித்திறைஞ்சுமலர்ப்பதத்தைப்பூசைசெய்வோம்
மாபாவிகளைக்காப்பாய்மாதவா — விசுவேசா
பூதலத்திலென்றுமுத்தன் பொற்பாதபூசைசெய்வோம்
புத்திமதிதந்திடச்செய்வாய் புகழ்காசி — விசுவேசா
௪, சிவகாசிபுரியாளுந் தேவாலயப்பூசைசெய்வோம்
சித்தனையாளையுமகரச் செய்வாய் — விசுவேசா
பவக்கடலைகடக்கச்செய்யும்பரமபாதபூசைசெய்வோம்
பாபவித்தாரங்களுள்ளடைந்தோம் — விசுவேசா

௪-வேறு-தரு.

க, இராகவளி-திர்-மிசிரசாபு-ஆதிதாள அரிதம்,
மாதவர்புஜிக்குந்தாமரையவர்கட்டுபிணையாம்
மறுமலர்கொண்டுபூசைசெய்வோம்-பூசைசெய்வோமே
மந்தாரைவில்வம்துளசிமலர்களையொன்றெங்கும்
மறுமலர்கொண்டுபூசைசெய்வோமே பூசைசெய்வோமே
மன்னுமெய்விசுவேசப்புகழுத்தமனைகுட்பத்தங்களில் மறுமலர்
மல்லிகைக்குசுமமுங்கொன்றைமலர்களோடேயெங்கள் மறுமலர்

மதனைஜயகன்விழிமலர்சாத்தியபாதத்தில் மனமே மலர்
மங்களந்தருங்கங்கை திங்கட்சடைமுடிமேல் மனமே மலர்
மாதவஞ்செய்துமையாள் பூசித்ததிருவடியை மனமே மலர்
மகிழ்ச்சிகொள்காசிமன் பூசிக்கும்பொற்பதத்தை மனமே மலர்
இவ்விடத்திற் பூசைசெய்வோமே-என்பதைப் பலதரமுந்து
ட்டிபத்து பாடிக்கொள்க.

பொது-விருத்தம்.

காசிவிசுவேசனது பாதமலர்போற்றிக்
கருத்துடனே பூசைசெய்தகதிர்குலத்தின்
வீசியநற்புகழ்மிகுத்த வேந்துங்கொண்ட
விரசியுமைந்தனுமமைச்சும விதிவத்தாக
நேசித்துக்கோயில்வலமாகவந்து
நெஞ்சகத்தில்வஞ்சமற்று நெறியின்மிக்க
மாசில்லாமலர்ப்பதத்தோ யெம்மையாளு
மாதனன்றோ அடைக்கலங்காரபயென்றே (அ)

(வசனம்) இவ்விதமாய்ப்ரிகாசிவிசுவநாதர்கோயிலிற்சென்று பலவாறு துதிசெய்து உள்ளும்புறம்புமொன்றாய்வந்த சூரியகுல சிரேஷ்டனாகிய அரிச்சந்திரனும்சந்திரமதியும்லோகிதகுமாரனும் சத்தியகீர்த்தியும்வேதவிதிப்பிரகாரம் மனநேசத்துடன்திருவா லயம்வலம்வந்துமனப்பூர்வகமாய் கபடமில்லாமல்காங்கரகிதமா யபாதாரவிந்தமுடைய எங்களுயிர்த்துணையான தேவனே எங்க ளையெப்படியும் காத்துரட்சிக்கும்படிவேண்டிக்கொண்டோம்-அ டைக்கலங்காத்தருள்வீரென்று துதிப்பதுகாண்க.

இ-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்.

பல்லவி.

கடைக்கண்ணருளாற்கருணைபுரிவாய்காசிவிசுவநாதனே (சடைக்)

அநுபல்லவி,

அடைக்கலமெமையாதரித்துக்காப்பாய் ஆதியேபரஞ்சோதியே
ஐயனேஅன்பர்மெய்யனேஆளுந் துய்யனேயங்களுய்யவந்தனை [சடை

சரணங்கள்,

க. திருவுக்கிறைவனுஞ்சதுமுகனுந் தேடரியவடிமுடியோனே
தினாட்சகனென்றும்பேர்வகித்தநின் ணியரிடப்க்கொடியோனே
மருவுதொண்டருபத்துமூவர்மேல்மையல்கொண்ட திருவடியோ
னே-மாதவர்தேவர்மன்னர்மன்னர்போற்றும் மாணகர்காசிப்பதி
யோனே-சர்வவுயிர்க்கும்நேசனுமிச் சன்மார்தவிழ்ச்சுங்கொடியோ
னே-சாற்றுவார்ப் அயராற்றுவாய்மதிசேர்தற்றுவாயவன்பமா

ற்றுவாயுந்தன் சடை) [னே
திக்களுங்கங்கையுங்கொடுதும்பை திகழ்ந்திருநெடுஞ்சடையா
தினகரன்மதியனல்மூன்றையுந் திருநயனமாயுடையோனே
செங்கட்செவியையாரம்பூண்ட - சிறந்தபூதப்படையோனே
செய்யவானவர்யாவர்களும்புகழ் சிறந்தசந்திரக்குடையோனே
சங்கடப்பயமிகுவாய்செக தீசனேவெள்ளைவிடையோனே
ஏற்றுவோம் கழல்போற்றுவோம்புகழ் சாற்றுவோமலர்தூற்று
(வோமுந்தன் (சடை)

அண்டர்பதிநாயகசுற்றவேதந்தை யமுதமாயுட்கொண்ட அமல
அம்பலத்தன்விம்மரிக்கெதிரேநின் றாடியபாதகமலனே [னே
விண்டலத்தோருமண்டலத்தோரும் விரும்பித்துதிக்கும்விமல
வெற்றிதிகுத்தசத்யதர்மமே நித்தியமாமென்னும்நிமலனே [னே
கண்டபேர்க்குக்கண்காட்சிசெய்திடும் கருணைமிருகாசமலனே
கார்த்திடாய்கடன்தீர்த்திடாய் புகழேற்றிடாய்வினையாற்றிடாய்யு
(ந்தன் (சடைக்)

வெண்பா.

மன்னேறியதம்மாடமகத்திக்கும்
விண்ணேர்புகழ்காசி விசுவேசா னென்றூர்த்த
வருணையசிலாழ்வே மலர்ப்பதங்கட்காளாரும்
கருணையுடன்கடன்தீர்த்துக்காய். (க)

(வசனம்) பூலோகத்தில் என்னைப்போலுள்ள அனேகர்செய்த பஞ்சமகா பாதகங்களையும் ஒழித்து ரட்சித்தருளப்பட்ட கடவுளே தேவதேவர்களுந் துதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீகாசிநாதனே குளிர்ச்சியைத் தரும் வருணைநதிக்கும் அசிகட்டத்துக்கும் மத்தியாணஸ்தலவாச னேஉனது பாதாரவிந்தங்களை தெரிவிக்கின்ற சாதுசங்கிய கூடிய எங்களுடைய மனோபீஷ்டத்தைநிறைவேற்றி யருள்தர வேணும் கிருபாநிதியே

க-தரு இ-ம்-கமாசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஈசாவேசாலயம்ப்ரகாசா-என்றும்மையாளும்மனுவல்லாவ

அநுபல்லவி.

நேசமகலாதெங்கள் நெஞ்சுட்கவலைதீர்ப்பாய்
மாசகற்றியுந்தன் மலர்ப்பதந்தந்துகாப்பாய் (ஈசா)

சரணங்கள்,

க, அருந்தவத்தோர்துதிக்கு மம்மைவிசாலாட்சியிடப்
பாகா வைபோகா
அம்மைதிருப்பாதங்கைதன்னைமுடியிலுற்ற யோகா

திருத்தியமனத்தோர்கள் தேடித்திரியும்மோகா
தீதிலாதஜெகதீசனே சிவயோகா (ஈசா)

உ, ஆர்த்திஹரனென்றுன தடிமலர்முடிமிசை
யணிந்தோம் சொல்லத்துணிந்தோம்
அன்புடனேஎமையாள்வாயென்றனுதினம்பணிந்தோம்
கார்த்திகேயனையீன்ற கர்த்தனேகுறைதணிந்தோம்
காசிநாதாவெங்கள்கடன்தீர்ப்பாயென்றுணர்ந்தோம் (ஈசா)

ரு, காசிமகாநகராளுந் தேசிகனேவிசுவநாதா
ஜெ நபதா
கருதிவந்தோமுன்கடைக் கண்ணருள் புரிவாய்ப்ரக்யாதா
கோசிகமுனிமனக்குறைதீர்திடாய் விநோதா
குவலயத்துட்புகழ்கொள்வாய்சகஞான போதா (ஈசா)

பொது-விருத்தம்.

கோலமதுவேறாவையோத்திவேந்துங்
கொண்டவளுங்குமாரனுமந்திரியுமந்நாள்
ஆலமதுண்டமரர் தமைக்காத்தீசன்
ஆலயத்துட்சென்று வலமாகவந்து
சாலமதுவுண்டார்போல்மையலுற்றுச்
சஞ்சலத்தான்மனநொந்து ஸகிக்கொணாது
காலமதுவந்ததெமை யிந்தவேளைக்
காரென்பார்பதவிதனில்சேரென்பாரே. (உ)

(வசனம்) அகோகேளுங்கள் இராஜச்ரேஷ்டர்களே இராஜவழ்
வைவிட்டொழித்து தவத்திணர் வடிவாகிய அயோத்தியாபுரிக் கரசனு
ன அரிச்சந்திரனுஞ்சந்திரமதியும் மகிமந்திரியும் லோகிதகுமாரனு
முதலானவர்களும் ஸ்ரீகாசிவிசுவநாதராதிருவாலயத்திற்புகுந்து
வலம்வந்து தரிசிக்கும்போதுகட்குடியனைப்போலமயக்கமுற்று
ச்சஞ்சலப்பட்டுஉள்ளுருகி பொறுக்கொணாது அன்பர்க்கா
ளாகுங் காலம்வந்தது எங்களை இந்தவேளை தர்க்காத்தருளவேணு
மெனறுமறுபடியுந்துதிப்பதுகாண்க.

எ-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

சம்போசிவ-சம்போசிவ-சம்போமகாதேவா-சிவ (சம்போ)

அநுபல்லவி. (த்தா

சம்போசதாசிவசம்போமகாதேவா-அம்போருகப்பதமேத்தாவாத்
தம்பிரானும்காசி விசுவநாதனேநேசி
தும்புருநாரதர்கின்னரர் துதிக்கும்பிரதாபா (சிவ
துணையாருனக்கிணையென்றகம்-துணிந்தோமுனைப்பணிந்தோம்

சரணங்கள்.

மானைச்சடையானேபிறையானேபெருமானே-கங்கைமானே
வானகத்தவையாளும் வாசவன்பூசையை
வண்மையாகக்கொண்ட வாரணசிவாழ்வே
யானையுரித்தோனே மழுமானைத்தரித்தோனே
வானோர்களெல்லோருந்தினம் வணங்கும்பதத்தோனே
வாநாதனேகுருநாதனேவளர்காணவர்பணிபாதனே (சம்

உ, தொண்டர்களெதிர்க்கும்புகழ்-கொண்டாய்விடமுண்டாய்
சண்டன்பிரட்டிட வண்டியதொண்டனை
சஞ்சநமொழித்தேமன் நெஞ்சிதுவதைத்திட்ட
ஆண்டவனேயெமை யாதரிப்பாயே
அண்டர்களுக்காய்நஞ்சுண் டடியார்களைக்காத்தாய்
அதுபோலவேயிதசமயமெங்-களையாதரிப்பாய்சங்கர(ச

ரு. ஆசித்துநல்லயோத்தி நாடாண்டவரிச்சந்திரன்
கோசிகன்றுணத்தால் மைந்தன்மந்திரியுடன்
கொண்டவளுமுந்தன் கோயில்தேடிவந்தோம்
ஓசிவசிவனே சிவகாமியாள்பவனே
நேசித்துனைப்பூசிப்பவர் நெஞ்சண்டமாமே
நேசாவிசுவாசாஸர் வேசாஜெகதீசாசிவ(சம்போ

தேவாரம்.

மாசிலாமணியேபோற்றி மலரயன்பணிவாய்போற்றி
வீசியபுகழோய்போற்றி விண்ணவர்க்கரசேபோற்றி
நேசிக்கும்பொருளேபோற்றி நின்மலைஅடியேபோற்றி
காசிவிசுவேசாவுந்தன்கழலிணைபோற்றிபோற்றி (க)

கலித்துறை.

வேதாவிநோதவிமலசொரூபவேதியர்க்குப்
போதர்மட்டைதயின்வாதாபுரந்தரன்பூசைசெய்யும்
பாதாவென்மேற்கிருபைபார்த்திடுவாய்பரமான்விசுவ
நாதாவுயிர்த்துணைநீயலதாரிந்தநானிலத்தே (உ)

அ-திபிக்தை-கரு-இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்,

எ, கெதியென்றுனையடைந்தோமுறை சேர்வாகாசிவாழ்வா
நதியுளமதியுமணி நாதாவிசுவநாதா

உ, கருணைசெய்யுங்கருணைமெய்யக் காப்பாய்வினைதீர்ப்பாய்
அருளும்புயப்பதமேதுணை யடைந்தோமுனைத்தொடர்ந்தோம்

ரு, கழுதைக்கருள்தரவேசிவ காசிதன்னில்வந்தாய்
பழுதாகுமோயெமைக்காத்திடில் பரனேசங்காதரனே

௩, விசுவாமித்திரமுனிவருக்கடன் விளைவித்தீரவேண்டி
விசுவாசமாய்ப்பணிந்தோமுமை விமலா அருணிமலா

பொது-விருத்தம்,

காசிநகரடைந்து திருப்பதங்கையாடிக்
கடவுளைப்போற்றிமனக்கவலையாற்றி
வாசியுடனுறைவிடத்தில் வந்தபோது
வன்மைமிகுமந்திரியுந்தலைவியாகி
ஏசலைப்பொருளாகவெண்ணாமலேதி
யிட்டதனித்திருந்தருளைக்கிட்டமீதி
மாசிலாக்கத்தினை விட்டவிக்கவுண்டார்
மனக்கண்டாரிமறையவனைக்கொண்டாரே (உ)

(வசனம்) அம்மாகேளுங்கள் பூபதிகளே இவ்விதமாய் ஸ்ரீகாசி
புரியையடைந்து கங்காஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீவிசுவநாதனைப்பூசித்
துத்தோத்திரஞ்செய்து ஓரிடத்தில்வந்திருக்கும்போது மந்திரியா
னவன்தவசியோஷ்டஞ்செய்சகலசாமக்கிரிகைகளும்யாசித்துக்கொண்டு
வந்துகொடுக்க நட்சத்திரயனுக்குக் கொடுத்தமீதிவைப்தாங்கள்சந்
திரமதியின்கையிலுள்ளதைத்துச்சாப்பாடுசெய்துகொண்டு ஓரிடத்
தில்இருக்கும்போது பிராமணனாகிய நட்சத்திரயனுடையமன
த்துன்ன கொடூரமான சினக்குறிப்பையறிவிப்பதுகாண்க.

அரிச்சந்திரனும்-நட்சத்திரயனுஞ்சொல்

கூ-தரு-இ-ம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோசிகனுக்குரைத்தபொருள்தனைக்கொடாவிட்டால்
கொடாவிடுவிடேன்

அநுபல்லவி.

காசிமாநகர்சேரக் கைதவித்தருளோமென்று
காதலுடனுரைத்த காவலனே அன்று (கோ)

சரணங்கள்.

௧, பொறும்பொறுமையாஉத்தமன் பொன்னடிசாணம்
பொருட்கொத்தத்துணைப்ப விதலாலுசுகுணம்
அரும்வருமுந்தன்பொருள்-வாய்த்திடும்கைக்காரு
வரிதனத்தோடு வளையுமாயமணய் (பொரு)

உ, நெந்நிமித்தம்வ நின்றுவேட்பேன்
நிலயாகவெயில்தனி னின்றிடச்செய்வேன்
சந்நிதானமென்று சாத்தப்படேன்
சடையில்முனிமிர்ந்த சயந்தனைமுதலிட்டேன் (கோ)

௩, உத்தமனேயுனது சித்தத்துக்கமகிழ்வீர்
ஓயாதவலிபுத்து வாடுவதுஇனி
சித்தமிரங்கியிக் தயவுசெய்திடுவீர்
சிறுமதியுடையன்மேல் வறுமைதடுத்திடுவீர் (பொ)

௪, முதுகினிற்சுமைவைத்து மூட்டைசுமைப்பேன்
மூக்கினிற்கயிற்றுதனை மாட்டியிழுப்பேன்
குதிகால்நரம்பினைக் குறட்டிறுவெட்டுவேன்
கூறிடிவில்லென்று கொட்டிமுழக்கிடுவேன் (கோ)

௫, நிதமிதெயிரண்டு மறிந்தபறையவோ
இரவும்பகலுமெங்க ளிடுக்கமறிந்திலீரோ
பதமறியாமலெத்த விதமுறைக்கிறீர்மெத்தப்
பாதகவிக்கவிடாமல் பாதுகாத்தருள்மனப் (பொ)

௬, அன்னந்தான்மாட்டியுன் னங்கத்தையொடுக்குவேன்
ஆயிரந்தேட்கொட்டி மருபோலக்கடிக்குவேன்
விண்ணவரொல்லாமிக வெருண்டிடமுடிக்குவேன்
வேதமுனிவன்மன விருப்பைப்பத்திக்குவேன் (கோ)

௭, வன்னத்திசமுமணி முடியணிந்தசான்று
வன்மையாளையுந்தாள லாந்துதந்ததுபோல
என்னவங்கலங்கிடாம லின்னமுப்பொருட்கினை
இயற்கையாய்த்தந்தனிலை யடிமலரோதுமேவாட் (பொ)

புரண விருத்தம்.

ஒருநாட்செலமுதனையிலுறுதிவிவத்தினையா
பெருமான்கனிருடையபெருமு புகரோண்மிகவெகுளைய்
முநுகார்தொடைமுடியாய் மறைமுனிகூறியபொருள்தீ
தருமாதுனதெளிவென்றது தருகென்றுரைத்தான்

பொது-விருத்தம்,

குலதரன்கோயில்தன்னிலிருந்திடுவண்ணந்
தொல்பெயமன்னவன்றனைக்கநட்சத்திரயன்
சதவெறியடைந்தவன்போற் றன்னிலுன்னிச்
சஞ்சலத்தாலுளம்வாட கதறிதோரெல்லாம்
ஞாலமதிலிவர்களுக்கியவிடுமெயன்னெனாம்
ஞானமில்லார்பிறந்துறைதறையாரென்றபோது
காலமன்னசெட்டதும் சிறிதேசவென்று
சாத்தப்பாரிக்குமனைதைப் பேசிப்பானே (?)

(வ-ம்) இப்படியாக ஸ்ரீகாசி விசுவநாதருடைய திருவாலயத்தி
லேயிருந்துகொள்ளப்பட்ட அரிச்சந்திரமகாராசனை நட்சத்திரயன்

க்கச்செய்தநட்சத்ராயன் பதைத்துத்துள்ளிசஞ்சலமடைந்தவன் போலவாடக்கண்ட காசிநகரோர்யாவரும் பூமியில் இவர்களுக்கிப் படிவந்ததேனென்றும் அன்னியருக்குச் சொல்லாவொன்றும் அங் குகூடியபோது நீயென்ன ஜாலம்செய்தாலும் விடேனென்றுபிடி வாதமாக அரசனதுமனதைப் பேதித்துக்கோரமாகச் சொல்லு வதுகாண்க.

ம-தரு-இ-ம்-துவாசந்தி-அடதாளம்.

பல்லவி.

என்னசாலஞ்செய்தாலு மினிப்பொறுந்திருந்திடேனுருக்காலு

அநுபல்லவி

மன்னர்மன்னனென்றிந்நாள் மனம்பொறுத்தேன்மென்மேலும்
மாமுனிவர்சென்மொழி மாறுமோபெரும்பாலும்
பொன்னனைத்தையுந்தந்தாற் போவேனினியாதலும்
பொழுதுபோகுதுகூணம் பொறுக்கேனென்னசொன்னாலும்.

சரணங்கள்.

௧, தலைனதப்பவுமாச்சே யுன்வாய்மொழி
தவறுநற்றிடமாச்சே இந்த
அவனியோர்க்கிழாச்சே உன்னுடன்மெத்த
அவதிக்கேர்ப்பட்டலாச்சே உந்தனுக்
கெவனித்தலந்தனிற் சுவனமாயுனது
சுவணமியாவுந்தந்து சுகமளித்திடுவோன்
அவனைத்தேடித்துகை யனைத்தையுங்குவித்து
தவனலமடையத் தயக்கமனமுற்று(என்)

௨, இரவிகுலத்திறைவர்க ளெவர்கட்கும்
இழிவுகள்விளைத்தாயே நாளும்
இரவும்பகலுங்காடே சரணடைந்து
இயர்க்கைமெய் யிளைத்தாயே
மெருவும்விழிகளி ணருவிபாய்ந்திட
சருவும்நீசெய்யுஞ் சாதகர்ப்தேர்த்திடப்
பருவந்தனிற்கடன் பணத்தைத்துளைத்திடக்
கருவமகன்றுநற் கீர்த்திபெற்றிட(என்)

௩, கோசிகமுனியாலே உனதுநற்
குணங்களைப்புவிமேலே யின்றென்றும்
ஆசிகூறுவார்போலே எந்நாளும்
அருள்மிகு மொருக்காலே
மாசிலாவுனது மனமிகத்தெளிந்து
காசினிதோறுங் களிப்புடனடந்து

வசிலாமனைவி மைந்தனைத்தொடர்ந்து
கூசிடாதுலைவில கூறுதல்கடந்து(என்)

பொதுவிருத்தம்.

இத்தகமையாயுரைத்தவ் விறைவன்றன்னை
எல்லையிலாத்தொல்லைசெய்ய வெத்தனித்து
மத்தகயத்தான்மிதியுண்டாவினைப்போல்
மாநிலத்திற்குதித்தெழுந்து மான்போல்துள்ளி
வித்தகனைத்துதித்திறைஞ்சும் வினனேநீ
விசுவாமித்திரர்பொருளைத் தந்தாலல்ல
தெத்தகவும்விடேன்கிட்டி கைக்கொள்ளென்றான்
எங்ஙனுள்சந்திரமதி தாங்கினளே

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரமாகச்சொல்லி அந்தஅரிச்சந்திர மகாராச னை துன்பஞ்செய்ய யத்தனித்து மதவானையின்காலில் மிதிபட்டச் ர்ப்பம்போலக் கிளம்பிக்குதித்து மான்குட்டிபோல் துள்ளிநிற் காசிவிசுவநாதனைத் துதிசெய்துகொண்டிருப்பதினாலேஆவதென் னவிவென்ன எமது விச்வாமித்திரருடையபொருளைக்கொடுத்துவி டுவில்லாவிட்டால் இல்லையென்றுவது சொல்லென்றுகிட்டிவைத டீழைசயிற்கட்டும்போது சந்திரமதியானவள் மனவருத்தமடை ந்துகணவனது கைகளைத்தாங்கிக்கொண்டு நட்சத்ராயனை வேண் டுவதுகாண்க,

௰க-தரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சாமிவென்துரைக்கிக் கிட்டிக் கைதோகுமையா சாமி

அநுபல்லவி.

பூமியெங்குங்கீர்த்திபெற்ற புண்ணியனெங்கள்சத்யவாசகர்க்
காமிகக்கொடுமைநட்சத் தாயர்செய்கடுமை
தேமிக்குமைகாமிக்கெதிர் நீதத்தெரியாதோ
நெஞ்சங்களித்திடச்செய்குவிர்தஞ்சமனம்பொறுத்துய்குவிர்(சா

சரணங்கள்.

௧. நீதாய்கிட்டிகட்டிமனந் திகைக்கச்செய்யவாமோ
வாதாடியெதிர் வழக்குச்செய்து
வண்மையாலவையும் கைக்கொண்டுப்து
சூதாகவந்துபொய்யைச் சொல்லாவொன்றுணர்ந்து
ஓதாமொழியோதியுள முருகண்ணீர்பெருக
ஓயாக்கவலையினாலெமைத் தீயவகைதனையின்றமை(சாமி

௨, மாசில்லாமன்னனையிப்படி மதிகலக்கலாமோ
கோசிகமுனி வர்க்குமுன்னென்ன

கொடுமைசெய்தோமோ குலவயந்தனில்
ஓசிவசிவனே தக வோபசவனே
தேசித்துறவாடியெங்கள் நிலையாவுமறிந்து
திகழும்விதனமதற்றிவிதமேசெய்திடமும்தீரென் (சா)

௩. மலக்கரந்தன்னிற்கிட்டி காவலறுகாமோ
விமலமாமுகுந்த் சோறச்சோற
வெறட்டிவெறட்டி யடிக்கிறீரையோ
நமஸ்காரஞ்சொன்னேன் நான்வெகுநேரம்
அமலப்பதந்தொழுதோமும டியார்களெங்காரும்
அப்பாயிதுசெய்யாவினை தய்யா நட்சத்திரைய பொறும் (சா)

பொதுவிருத்தம்.

நதிமதிசூடியசீசனைவிசுவ
நாதரதுகோயில்வலம்வந்துநல்ல
மதியுடனேவணங்கியுள்ளும் புறம்புமொன்றாய்
மலரடியைத்தொழுதிறைஞ்சி மகிழ்ச்சிகொண்டு
பதியதனிலுள்ளநல்ல வனங்களெல்லாம்
பாங்குடனேயாவரும்போய்ப் பார்ப்போமென்ன
விதியிதுவோவுனக்கென்று வேந்தைவிப்ரன்
வெறித்திட்டான்கோட்டிக்குள் மறித்திட்டானே, (ரு)

(வ-ம்) அகோகேளுங்கள் அரசர்க்கரசர்களே கங்கையுஞ்சந்திரனையுஞ்ஜடாபாரத்தில் தரித்திருக்கின்ற ஜெகதீசனான ஸ்ரீகாசிவிசுவநாதருடைய திருவாலயவலம்வந்து நல்லமதியுடனே நமஸ்கரித்து வாக்குமனமு மொன்றாய் அவரது சரணாரவிந்தங்களைத் தியானித்துத்திச்சு சந்தோஷித்து இனி நுணவிமோசன மாகும்படியானவழி தேடுவதற்காக அந்நகரிலுள்ள பற்பல விநோதங்களையும் பார்த்துவருவோமென்று ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ளுகிற ஆரவாரங்களைக்கேட்டு இது உங்களுக்குக் கிராமமாயிருக்கிறதோ ஓய் அரிச்சந்திரமகாராசனே நில்லென்று வழிமறித்துக் குறுக்கிட்டுத்தடைசெய்து ஒருகோடுகிழித்து அதின்மேல்நிறுத்திக்கொண்டு கன்மழைபொழிந்தாப்போலே கடுகடுத்து நட்சத்திரையன் சொல்லுவதுகாண்க,

௫௨-தரு-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

இனியென்னதடைசொல்லடா - அரிச்சந்திரா
இந்தகோட்டில் நில்லடா

அநுபல்லவி;

கனிவாயமுதுபொழிந் தாப்போலமொழிந்தாயே
கனவிலும்பொன்றரும் சவலையையொழிந்தாயே (இனி)

சரணங்கள்.

௧, கல்லும்முள்ளும்பெருத்த கானகத்திலிரண்டு
காலுங்கடுகடுக்கக் கடைவிழிகள்புரண்டு
அல்லும்பகலுமுழந்த னடிகளையான்றுடர்ந்தும்
அன்னாகாரமில்லாம ல்னுடனுமுழ் நடந்தும் (இனி)
௨, வெய்யலினாலெனது மேனிநலிந்துவாட
வேந்தவுனைநல்லோவுன்னை வேண்டிவந்தேதிர்மூடா
கையில்தருந்தகைகள் காசெனிக்கணக்கிட்டு
கனவானென்றபேரோடு பதையுங்கடத்திவிட்டு (இனி)
௩, கவலையுள்ளவனுறுக் கருத்துவேறென்றிற்போமோ
காதலியுடன்கொஞ்சிக் களிக்குமனமுண்டாமோ
குலவயந்தார்புகழக் கோசிகன்கடன்தந்து
கொண்டாடுந்திறத்திலுன் குலத்தோரெவர்க்குமுந்து (இ)

பொது-விருத்தம்.

புகரலித்தெறியுமைத்தமிகச்சினந்துப்
பொறுக்கொண்ணாத் தயரளித்துப்போர்கொடுக்க
திகரவனிதனிலெவருமில்லாவேந்தன்
தெறிநயங்கிக்கண்கலங்கிநிலைமைகெட்டு
பகரரியதன்பத்தாலுருகிவாடிப்
பரமசிவன்பதமலரைப்பரிந்துநாடி
நுகரவரும்பொருள்தேடும் வகையேதென்று
நோம்புவான்கடவுளின்முன்தேம்புவானே. (௬௧)

(வசனம்) அகோகேளுங்கள் ஸத்யதர்மசொருபர்களே அந்த நட்சத்திரையனானவன் இவ்விதமாகச்சொல்லி கோபித்துப் பொறுக்கொணாதவிதிசைப்படுத்திச் சண்டையிட இணையில்லாத இராஜகுலதிலகன் நிலைகுலைந்துகண்கலங்கி சொல்லுதற்கரிதாகிய மனவருத்தத்தாலுருகிவாடி ஸ்ரீகாசிவிசுவநாதரது திருவடியை தியானித்துக்கொடுக்கவேண்டிய அருமையான திரவியங்களைத் தேடுகின்றவகைஎப்படியென்று மனக்கிலேசத்தினால் புலம்புவதுகாண்க.

௫௩-தரு-இ-ம்- எதுகுலகாம்போதி - அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, கோசிகன்தூதனென்னைக் கோட்டில்மறிக்கின்றான்
தெய்வமே தெய்வமே பொன்னைக்
கொடுத்தனுப்பும்வகைக் கோர்வழியுங்காணேன்
தெய்வமே தெய்வமே
காசிவிசுவநாதா கருணைமிகப்புரிவாய்
தெய்வமே தெய்வமே இந்தக்

கடன்தீர்த்தெனையாண்டு காத்தாட்சிதந்தருள்வாய்
தெய்வமே தெய்வமே

௨, மதிமோசத்தாலிந்த விதிவசமானேனே
தெய்வமே தெய்வமே உத்தன்
மலரடிகண்டோர்க்கு மறுசென்மமில்லையே
தெய்வமே தெய்வமே
பதியாவையுமிழந்து பங்கப்படுவோருண்டோ
தெய்வமே தெய்வமே உத்தன்
பாதமேகெதியல்லா லாதரவேதுகாண்
தெய்வமே தெய்வமே

௩, கிட்டியைக்கட்டிக் கிலேசப்படுத்துறான்
தெய்வமே தெய்வமே நல்ல
கீர்த்திவருத்திடும் மூர்த்தியும்நீயாச்சே
தெய்வமே தெய்வமே
அட்டியென்னவென்றெந்தனங்கத்தை யொடுக்குறான்
தெய்வமே தெய்வமே இனி
யாதரவெனக்கிந்தப் பூதலந்தனில்நீயே
தெய்வமே தெய்வமே

௪, நெத்தியில்கல்லை நெருத்தியடிக்குறான்
தெய்வமே தெய்வமே யென்றால்
திருவாகமில்லையின் நெறிதனைமாற்றுவீர்
தெய்வமே தெய்வமே
வேதநிமிருத்தவுன் சித்தமிகக்களிப்பாய்
தெய்வமே தெய்வமே
வேந்தன்குலத்தோரைக் காக்கும்விசுவநாதா
தெய்வமே தெய்வமே

பொது-விருத்தம்

மணிகொழிக்குந்தாமரைத்தடாகத்தன்னை
மதகரிகள்கோடிகலக்கியதுபோல
கணிதமில்லாப்பொருட்களையோர்விநாடிக்குள்ளே
கருதியளித்திடலாச்சுதில்லாவிட்டாற்
றிணிபுயனேயில்லையென்றுற்போதுமென்று
தீரர்களைக்கலக்கும்நட்சத்திரையன்பாதம்
அணிமகுடமெனச்சிரமேற்கொண்டுகோபம்
ஆற்றுவாரவர்மனதைத்தேற்றுவாரே. (௰௨)

(வ-ம்) இவ்விதமாய் முத்துக்கள்விளையப்பட்ட தாமரைத்தடாகத்தை கோடானுகோடிமதயானைகள் கூடிக்கலக்குகின்றதற்கொப்பாக எண்ணிறந்த தனங்களை ஒரு மாத்திரைப் பொழுதிற்குள்

கொடுத்தாலாச்சுது இல்லாவிட்டால் ஓய் புஜபலபராக்கிரமத்தையுடைய அரிச்சந்திரனே இல்லையென்கிற ஒருசொல்மாத்திரஞ்சொல்வாயென்றுரைத்து தீரர்களைக் கலங்கச்செய்துக்கொண்டிருக்கின்ற நட்சத்திரையனுடைய இரண்டுபாதங்களையும் தங்கள் சிரத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவருக்குண்டாகியகோபமாற்றி சித்தமிரங்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுவதுகாண்க.

௧௪-நது-இ-ம்-உசேனிஸ்வாஜதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அருள்செய்யவேணுமையா-என்சாமி-அடிமலர்சரணமையாஎன்

அநுபல்லவி,

பொருளனைத்துந்தேடிப் பொற்புறந்தந்தனுப்பத்
தெருளில்லா தோராயெண்ணித் திகைக்குறீர்
தாரித்தா-குகுஜெந்தரி-தரஜெம்-ஜெம்தரிகிடதக
தகணத்தரி-தரிகுத்தரி-தகதிணுதகிடசம்
பாப்பூப்ப ஸஸ்ஸாஸநி-தநிஸக்கரிஸ-நிசரிநிதபம்
தாஹநசம்தரிகிடதகதகதக-தகதிதகதிமிதோம்
தகதித்தளங்கு-தகததிங்கணத்தோம் (வே
இருளிடைவந்தடர்வனம்புகுந்திடிபாரில் வீழ்ந்ததுபோல
இதமறியாதுவாய்ப்பதம்பேசினேனையோ
நசநேசவிசுவேசபூசுரநேசயிடேறும்
வலைசெய்தாவுன்மனதிரங்கிக்காக்கவேணுமையனே - எங்க
ளியல்பறிந்ததய்யனே
ஒருவராதரவுண்டோயில்-வுலகிலுந்தனையல்லது
ஓகோவுடல்பாகாகவே-வேகாதகம்நோகாமலே (அருள்)

சரணங்கள்.

௧, ஜாலஞ்செய்வதேனென்று-என்சாமி- சகத்தோர் திகைக்கப் (பேசுநீர்
காலப்பிழையோசெகத் கர்த்தன்செயலிதுவோ
ஞாலமீதினிலிந்த ஞாயமேதோ
தகணத்தக-தரிகுகுந்தரி-தகசெ்ணுதத்செணுதத்திமி
தத்திமிதகத்ததிணுத தகணாங்கிடதகசெம்
ரிக்காக ரிஸ்ஸாஸ நிதபநிதஸஸ்ஸநி தபகரிரிகம
தத்திமிகிடதக-தரிகிடசெத்தரி-தரிகிட்கிடதகதோம்
தகதித்தளங்கு தகததிங்கணத்தோம்
ஆலமுடன்றமரரைக்காத்தவ னருளின்படியல்லது
ஐயவேறுண்டோகையுய்யவிதியுளதோ
ஆதிபத்தமறியாதபூசுரரோ-ஆ-யிந்த
அவதிப்படவெங்கட்கன்றயன்விதித்தவிதியோ-அந்த
அருந்தவன்செய்ததியோ

கோலமதுவேறுகியுங் கொடுக்கத்தியில்லையென்றேமோ
கூறுவீர்பிக்ச்சினமாறுவீர் மனதினிற்
றேருவீர்புகழ்தனின்மீறுவீரையனே (அரு

உ, ஆங்காரங்கொண்டுசிறி-என்சாமி-அடிக்குறீர்மிக அடிக்கு
நீங்காமனத்துயரால் நினைவழிந்தபாலனை
ஓங்காரங்கொண்டுகாலா லுதைக்குறீர்
தாதிக்கிடதரிகிமிகிட தத்மிமிகிமிகத்தரிகிட
தந்தத்செணு-தகதகசெணு-தகதச்செஞ்செணுத
ஸரிகமபதநிஸஸநிதப-ஸகரிகமப-ஸமஸக்கரி
தத்திமிதரிகிடதரிகிட-செப்செப்-தரிகிடகிடதகதோம்
தகதிந்தளங்குதகதிங்கணத்தோம்
தாங்காதினிமனம்பொறுத்திடத்தருணமுமதருணம்புயத்
தாளினைதோற்றுதற்காளாகிறேமெனுந்
தன்மையாலேமனவன்மமாற்றியென-தா-ருயிர்
புதல்வன்படுந்துயர்தனிற்றூக்காக்கவேணுமையனே-
தவத்தோர்புகழ்துய்யனே
பாக்காய்ப்பெற்றுளனைத்தாத்தரும்
பரிவிற்குறைவெனவுரைத்தோமோ
பார்ப்பீர்குறை தீர்ப்பீர்கதி சேர்ப்பீரெனைக் காப்பீர்

௩, அகுதிக்குத்தெய்வமேதுணைஆகுமென்றமொழிபொய்
மிகுதியாகச்சொல்லி வைமேதினியிகழாதோ
தகுதியோதற்காருந்தினதப்பளா
திமிதிமிகிடதித்திமிதிகுதிகுதிஞுதமிதரிகிட
திரிகுந்தகுதிரிகுகுந்தகுகிரிகிடகிடதிந்திம்
ரிம்மாம்ம-கக்காரி-ரிகபனி-ரிதபதிதபம்
தித்திமிதிமிதிமிதிமிகிடதக-தித்திமிதிமிகிடத்தோம்
தித்தளங்குதகதிங்கணத்தோம்
பகுதிக்கடைத்தெளியோர்களைப்
பங்கஞ்செயத்திடமுற்றேமோ
பாலனேமிகவனுகூலனேநாமறைநேலோலனே (
குணசீலனேவுமது
பா-தமே-கெதியென்றடைத்தோமிகப் பரிபாககாலம்வருமை
இருமைபார்த்தருளுந்துய்யனே (யை
தருசகிரவனைமைதனைவாழ்ந்தவிலுவதனைவேவிழ்
தாதாஞானபோதாமிக வாதாமுன்செய்தீதாமிக (அ

பொதுவிருத்தம்.

தாருவந்தமறையவனிவ்வாறுபுகன்
றனைபிடிக்கமுறைநற்செய்யத்தபக்கமுந்து

விரகுதனிற்பத்தியசெந்தியைப்போலும்
வேங்கையின்கைக்கசப்பட்டபசுவைப்போலும்
வாகுதிரிகையின்கல்லுக்கசப்பட்டார்போல்
வள்ளலினைவாட்டியேலோகிதனைக்கூவி
சரகுதனையுரலினிற்போட்டிடிக்கும்வண்ணஞ்
சதிகொண்டானதைச்சந்திரமதிகண்டாளே. (௰௩)

(வ ம்) இவ்விதமாய்த்துவந்த நட்சத்ரையனானவன் அரிச்சந்தி
ரனைதான்பப்படுத்தியபோது மகாகஸ்திப்பட்டு காட்டிற்பற்றிய
நெருப்பைப்போலும் வேங்கைப்புலியின் கைக்கசப்பட்ட பசு
வைப்போலும் திரிகைக்கல்லி லகப்பட்ட தானியத்தைப்போலு
மிதானுவிதமான துன்பப்படுத்தி அத்தடத்திலிருந்த லோகிதனை
யழைத்துக் காய்ந்தசாருகளை உரலிலிட்டு இடித்துநொறுக்குமாறு
போல இடிதிக்கும்போது சந்திரமதியானவள்கண்டு நட்சத்ரைய
னைச் சரணாகதியடைந்து வேண்டிக்கொள்ளுகிறாள்.

௰௫-தரு-௩-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ரூபகசாப்பு.

பல்லவி.

பாலனையா-ஐயா பச்சைப்பாலனையா

அநுபல்லவி.

காலகாலன்தந்தசிலஞானமைந்தன் ஞாலமீதிலெந்தக்கோலமாகவந் (த

சரணங்கள்.

௧, பிள்ளைக்குட்டியுமக் — இல்லையோ-இவன்
பிறந்தவேளையென்ன — பொல்லையோ
வெள்ளைவிடையோன்கிருபை — யில்லையோ-மிக
வேதினைக்காளாக்கு — மெல்லையோ (பாலனை)

௨, பொருளைத்தாரதில்லை — யென்றேமோ-மறைவிற்
போகவிட்டப்புறஞ் — சென்றேமோ
மருவடைந்துமனம் — வின்றேமோ உமது
மனம்வெறுக்கப்பேசி — நின்றேமோ (பாலனை)

௩. முன்பின்பாராமலே — பேசுறீர்-எங்கள்
முகமறியாதுபோ — லேசுறீர்
அன்பில்லார்போல்மனம் — ரோசுறீர்-மகன்
அறிவழியாக்கோலால் — வீசுறீர் (பாலனை)

௪, ஆவின்கன்றைப்போலே — வாட்டுறீர்-சமுத்தில்
அன்னந்தானையிழுத்து — மாட்டுறீர்
கூவிமனப்பாலைப் — போட்டுறீர் பொல்லாக்
கொடுமையாவதிக்கே — காட்டுறீர் (பாலனை)

௫, ஜடதிதுபாவ — மல்லவோ-மாத்த
அறிவுளமகனுயிர்ன் — செல்லவோ

மெய்களாதானே வெல்லவோ-யிர்த
மேதினியிற்புகழ் புல்லவோ (பாலனை)

௬. கட்டியடித்தர சண்டமோ-எங்கள்
காரியமானபின் வேண்டாமோ
வெட்டித்தவஞ்செய்து மீண்டோமோ-மன
விருப்பமற்றமர்லே பூண்டோமோ (பாலனை)

௭, மதலைசொல்மாறிடாப் பாலனே-எங்கள்
மாதவத்துக்கேற்ற சீலனே
அதலமுதலோர்புகழ் கோலனே-மறைநூல்
அனைத்துமறிந்தவனு கூலனே (பாலனை)

பொது விருத்தம்.

கொதித்தெழுங்கொப்பறையில்விழும் புழுவைப்போலுங்
கொழுங்கொம்பிலாதசெழுங்கொடியைப்போலுங்
கதித்தவெயில்திறந்திப்பிள்ளைகளையிற்கட்டி
கட்டிடக்கண்டுருகியதாய் கலங்கிமுன்னம்
உதித்தகடல்நஞ்சையுண்டசைலைவாழ்வே
உன்செயலின்றிதுவோவென் றுள்ளம்நொந்து
அதித்துடலும்பதைத்துயிரு கண்ணிற்சோரத்
அடிக்கின்றான்சந்திரமதி நொடிக்கின்றாளே (௧௪)

(வ-ம்) இவ்விதமாய் மிருந்தவெப்பத்தினால்கொதிக்கின்றசெய்க்கொப்பறையில் விழுந்தகிருமியைப்போலும் அணையும்கொம்பில்லாத சித்திரக்கொடியைப்போலும் பரந்தெரிக்கின்றவெய்யலிலேதிறந்தி கைகளிற்கட்டியும் கட்டியதைக்கண்ட தாயானசந்திரமதியானவள் மனக்கலக்கமுற்று அந்நாளில் உற்பத்தியாகியஆலகாலத்தையுண்ட ஓ கைலாசனே உனது திருவருளிதுவோ வென்றுமனம்நொந்து பலவாறுதுதித்து உடல்பதைபதைத்து இருகண்ணிலும்நீர் ததும்பத் தடிதடித்து அயரப்படுகிற புத்திரியாமணியைக்கண்டு மனம்பொறுக்காமல் சந்திரமதியானவள் நட்சத்திரையனைப் பிரார்த்திப்பதுகாண்க.

௧௫-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விரகறியாப்பாலகனை வெறுப்பலாமோசாமி
வேதனைபொறுப்பானோ சாமி

அனுபல்லவி.

பாகமிடைக்குமோ பணமில்லையெனப்போமோ
உரகனைப்போலேசிறு உள்ளத்திற்கோபமிரு-
உலகிலில்லாக் கலகமெல்லா மிலகிப்புல்ல

உத்திதிலில்விழுந்-தழலுற்றரும்புபோற்
ஓயாக்கவலையிறால்-மாயச்செய்தனுதினம் (விரகறியா)

சரணங்கள்.

௧, தஞ்சமுன்பாதம்மதி தயக்கந்தவிர்த்துநாளும்
தற்காத்தருளுமையா
கஞ்சனன்றுவிதித்த கதியென்றுணர்ந்தோர்க்கும்
நெஞ்சந்துடித்திடாதோ நிமலா நீரறியாதோ-நன்
னெறியொழிந்து-அறிவழிந்து-குறியழிந்து
நிலைகுலைந்துலைந்து-தேடுவனைத்தலைந்து
நீங்காமனக்கவலை- தாங்காதனுதினமும்

௨, பாவக்கொடியைக்காட்டப் படைத்தானோபிர்மதேவன்
பரிதாபமொழிப்பீரையா.
தேவர்க்கும்பொறுக்குமோ தீவினைசெருக்குமோ
சேவடியானைபொருள் செலுத்துவோம்பொறுத்தருள்-ஐய
சிந்தையுருக்-நொந்துசருக-வெந்துமுருக
சித்திரமெத்தனை செய்யத்துடங்கினும்
செப்புமொழிதவறல் ஒப்புமோவரவர (விரகறி)

௩, மதலைச்சொல்மாறிடாத மைந்தனைவதைக்கிரீர்
மலரடிசரணமையா
அதனமகிழ்ச்சியாலே அவனியிலுமைப்போலே
விதனப்படுத்துமேறை விரும்பிமனங்கொண்டோரை-அந்
விண்ணவரிலும்மண்ணவரிலும்-நண்ணவறியோம்
வில்லம்புபோல்வாயிற் சொல்லம்பினாலெய்து
விழ்த்திமனதுநோகச் சூழ்த்தியனுதினமும். (விரக)

பொதுவிருத்தம்,

தாதுவைத்தவந்தனைவிவ் வாறுசீறித்
தொல்லைசெய்வெல்லையிலாத்துன்பமுற்று
எதுவழியுமைப்பதெனவேங்கியேங்கி
யிறையவனைநெஞ்சில்நினைத்தவரும்போது
கோதுகடுகளவுமிலா மதியேந்திரன்
குணமிருநற்றலத்துதித்தகோமளாங்கி
மாதுசிரோமணிசந்திரமதியிவ்வாறு
மனங்கொண்டாள்மணவாளன் கணங்கொண்டானே()

(வ-ம்) இவ்விதமாய் இம்சித்தநட்சத்திரையன் கோபாக்ராந்தனாய் அடிக்கடி துன்பப்படுத்தியபோது துக்கித்து பணத்துக்குள்ளவனை சொல்லுவதென்று திகைப்புற்று பிரம்மாவை நினைந்து நொந்துருகும்போது கடுகளவும் களங்கமில்லாத சந்திரமதியானவள்சித்தனையுற்ற தனதுபிராணநாயகனை நோக்கிச்சொல்லத்தொடங்குவதுகாண்க.

ம்௭-தரு-இ-ம்-வராளி-ஆதிதாளம்,

சந்திர-மன்னவா பொருள் தேடி மறையவர்க்கீந்தால்
இந்த நகர்தனிற் பிழைத்திருந்திடலாமே
அரிச்ச-கன்னியே சொல்வாய் கவுசிகர் கடன் பொருட்
குன்னிய வகை தேடவுனாவறியேனே
சந்திர-கணவனே மெத்தக் கவலையேனுமக்குக்
குணமதாயென்னை விலைகூறிடுவீரோ
அரிச்ச-மண்டலந்தனையாண்ட மன்னவர்க்கழகோ
கொண்டவளை விலை கூறிடுவாயே
சந்திர-நல்லபனுந்தலைவியுந் தன்னிகரில்லா
உனைவிலைகூறுதலுலகினிலழகோ
அரிச்ச-கன்னியே யுந்தன் கருத்ததுவாயினும்
உன்னையான்விற்றிட வுளமகிழ்வேனோ
சந்திர-மகிழ்சியும் பெருமையும் மாமுனிக்கல்லால்
இகழ்ச்சியுறிலென் செய்வோம் நேசா பிராணேசா
அரிச்ச-மதியே யானிது செய்தால் மாநிலந்தனையாண்டோ
கதிர்குலத்தரசர்க்குக் கதியடைவேனோ

பொது விருத்தம்.

கள்ளமில்லாக்காதலனிவ்வாறுரைக்கக்
கற்புமிகுமாதரசிகலக்கமாற்று
உள்ளமகிழ்களித் தெனையுமகனையுந்நீர்
உறுதியுடன்விலை கூறுமெவ்வாறு
தள்ளப்போமுழியினை நம்முதாறுற்
றலைக்கணையவேமொருவர்தாங்குவாரோ
என்னளவுந்தவறவொன்றுமே தன்றுரைத்தான்
பெருந்திட்டான்மறுத்துரைக்கத் தொடுத்திட்டானே.

(வ-ம்) அகோ வேந்தே உங்கள் திரிகாலங்களிலும் புகழ்ச்சியுற்றான்
னவர்களே கபடமற்ற பிராணநாயகனே அவ னிப்படிச் சொல்ல ப
திவிரதாசிரோமணியாகிய சந்திரமதியானவள் மனக்கிலேசமகற்
றி உள்ளன்போடு என்னையும் புத்திரனையும் விலைகூறவிடில் குரு
வின்மோசனமாகும் வகையேது முற்காலத்திற் செய்த வினையினை நமக்
காகில் நாம் சுமக்கவேண்டியகன்மமதை வேறொருவர் சுமப்பாரோ
என்னும் பிரமாணமும் என்வாய்மொழிதவறாமல் விற்றிடுவீரென்
றாள் அப்போது அரிச்சந்திரமகாராஜனானவன் தனது பத்தி

னியாகிய சந்திரமதியின் வார்த்தைக் கெதிர்வார்த்தை சொல்லத்து
டங்குவதுகாண்க.

ம்அ-அரிச்சந்திரனும் - சந்திரமதியும் சொல்- ஜம்பை.

அரி, ஒப்பாசதியுரைத்தாயுந்தனையுமைந்தனையும்
இப்பாரிலேவனமாவிலைசத்துநான்விற்பேனோ
சந்தி, விற்பிடித்ததிணிபுயனே வேந்தனே இதேனமோ
சொற்படித்தவடிமைத்திறந் தொல்லுலகிலரிதோ
அரி, அரியரபிரம்மாதிகளும் அரியவுனை மணம்புணர்ந்து
பெரியகுடிக்கடிமையென பேசலாமோ மதியே
சந்தி, மதியுமியமணங்கலங்கமர்தவர்து துவர்செய்யும்
விதிதவிழ்க்கவினியவகை வேறேதுபிராணேசா
அரி, வேதுவகையிலையெனினும் விளங்குமூன்றுய்தந்தையர்க்குக்
கூறும்வகையேதுளது குதலைமொழியாளே
சந்தி. மாதர்கள்தங்களுக்கிறைவன் மகிழ்கொழுனன் ஒருவனல்லா
பூதலத்திற் கேள்வருண்டோ புகலுவீர் பிராணேசா
அரி, பரனருளிதாமெனவே பத்தினியும் மைந்தனையும்
தரணிதனில் விலைகூறில் தலைவர்களே சாரோ
சந்தி, ஏசுவோரும் பேசுவோரும் இருக்கமொழித் திட நினைத்துப்
பூசுரன் தன்கடனொழிக்கப் பொருந்துமவருண்டோ

பொது-விருத்தம்,

கன்னியிவ்வாறுரைத்துமனங்களித்துநின்றாள்
கதிர்குலத்துமன்னவன்மதிகலக்கமுற்றான்
தன்னிகரில்லாமகனைத் தன்மைகண்டு
தந்தையே நீ சொந்தனையும் விலையாய்கூறி
மன்னியவம்முனிருணத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டு
மாநகரயோத்திதனக் கேகுமென்றான்
குன்னியதோர்மனத்தனிருவரையுங்கொண்டு
கூறுவான்தெருத்தெருவாய்மாறுவானே. (ம்௭)

(வசனம்) சந்திரமதியானவள் இவ்விதமாகச் சொல்லி நிற்கும்
போது அரிச்சந்திரன்கிலேசித்து நிற்கக்கண்ட லோகிதகுமாரனா
னவன் ஒய்என்பராமபிதாவே நீர் என்னைவிக்கிரயித்து அந்தமாமு
னீசுவரருடைய ருணவிமோசனஞ் செய்துகொண்டு அயோத்தி
யாபுரியையடையுமென்றான் அத்தருணத்தில் மனங்குன்றிய அரிச்
சந்திரனானவன் மனைவி மைந்தனிருவரையும் தெருத்தெருவாய் வி
லைகூறிவரத் தொடங்குவதுகாண்க.

௰௬-தரு-உசேனி- அடதாளம்.

கண்ணிகள்,

௧, மனைவிமைந்தனிருவரையும் விலைமிதித்துக்கூறினேன் எந்தன் மனதுதேறினேன்
நினைவிலுங்கொடுங்கனவிலுமெனை நீங்காமையலாள்-சற்பின் நிறைந்ததையலாள்

௨, இந்நகர்தன்னிலிருவரையுங்கொள்ளவிச்சையெவர்க்குண்டோ பொருந்-னீவோர்களுண்டோ
தன்னகரயோத்திநாடாளுஞ்செங்கோலின நாதனரிச்சந்த்ரனீ சத்யம்-தவிலும்தரோத்ரன்

௩, காதிசுதன்விசுவாமித்திரமுனிவன்றன்கையிற் கடன்பட்டேன் அதைக்-கடக்கவுடன்பட்டேன்
வீதிதோறும்விலைகூறிவந்தேன்காசிவிசுவநாதனே போற்றும் விமலபாதனே

௪, உத்தனருளாள்மதிதயன்றவத்தில்வந்துதித்தஆவியாள் எனக் குகந்ததேவியாள்
சுத்தமலர்ப்பூங்குழலாளிவளைக்கருதிவிலையிட்டேன் மனங் களுக்கடன்பட்டேன்

௫, வேண்டிவந்தோமெமைக்காத்தருள்வாயென்றும் விருபாட்சி யே-காசிவிசாலாட்சியே
ஆண்டிவோயுனதடிமலர்தொழும்அருகிக்காரதனை எமை யாதரித்தனை பொது-விருத்தம்,

கலைதனைவிட்டுப்பிரியமனவொவ்வாது
  கானகத்தினிடையலையுங்கவரிமான்போல்
உலகதனில்வெந்துருகுமெழுகாய்கரைந்து
  உருவழிந்துஅறிவழிந்துஒடுங்கியிந்த
நிலைதவிழ்க்கும்வகையிலையோவிசுவநாதா
  நீதிபிதோவெனக்கதறவத்தலத்தோர்
தலைதனைமிஞ்சினவாக்கையுண்டோவென்பார்
  நயங்குவார்மதிமறந்து மயங்குவாரோ. (௰௮)

(வசனம்) இவ்விதமாய் கலைமானைஇணைபிரிய உள்ளமெனருமையுற்று அடவியெங்குந்திசைதப்பியலைந்து கவலையுற்றகவரிமானைப் போலும் அனலிலிட்டமெழுகைப்போலுமுருகி உருவமாறி மதிகெட்டுஒடுங்கி இவ்விதவிழ்ப்பதற்குவகையில்லையோ விசுவநாதனேயென்றும் இதுநீதிநெறியோவென்றும் பிரலாபிக்கும்போது அந்நகரிலக்கந்தன்னா ஒவ்வொருவரும் தலைக்குமிஞ்சினதுச்சையுண்டோவென்றுநினைத்து அங்கலாப்புற்றுச்சொல்லுவது காண்க.

௨௰-தரு-இ-ட-நீலாம்புரி- ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, வீதிவீதியாய்கொண்டவிரகிவைவிலைகூற
விறவந்ததென்றோவென்பார் வெகுபேர்கள்-இவள்
சோதித்திருமுகமுஞ் சுகந்தமலர்வாசமும்
சொல்லவெளிதோவென்பார் வெகுபேர்கள்-என்றும்
கோதில்லாகுணத்தோர்கள் குலதர்மபுத்திரர்கள்
குலமயமாண்டோனென்பார் வெகுபேர்கள்-என்றந்
தீதில்லாதோராயினும்வேதியனெழுத்தினைத்
திருத்தவெவர்க்காமென்பார் வெகுபேர்கள்-முன்னாள்

௨. பார்க்கடலிற்பாம்பணைப்பள்ளிகொள்ளுமாதவன்
பைந்தொடிக்கிளையாளென்பார் வெகுபேர்கள்-இவள்
தீர்க்கசுமங்கிலியாள்தெரிவைரதிவடிவைத்
தெட்டிப்பறித்தாளென்பார் வெகுபேர்கள்-இவளைக்
கார்க்கக்கடவோனந்தக்காலபைரவனல்லாற்
கவலைநமக்கேனென்பார் வெகுமாதர்-எவர்க்கும்
ஏர்க்கவிசைக்கமுன்னேளுதினவனுக்கல்லோ
யெவர்க்கேவலாளோவென்பார் வெகுபேர்கள்-தேவ

௩, மாதாவடிவுமல்லமானிடர்வடிவுமல்ல
மானிலமங்கையாளென்பார் வெகுபேர்கள்-மெத்தக்
கோதரவிவர்க்குற்றலோலங்களைக்குறிக்கக்
கொடுமையால்வந்ததென்பார் வெகுபேர்கள்-இந்தப்
பூதலத்தினிலிவள்பிறக்கத்தவஞ்செய்தவன்
புண்யமேபுண்யமென்பார் வெகுமாதர்-நாளும்
ஆதரவில்லையிவட் கன்னையுண்டெனிற்கூற
வகந்துணிவாரோவென்பார் வெகுபேர்கள்-இவளைக்

௪, கட்டியகணவன்சொற் றட்டிநடக்குமவள்
கற்பிற்கழகோவென்பார் வெகுபேர்கள்-இந்த
நட்டிவந்தவெவ்வாறோ நாமறிவோமோயிந்த
நாட்டுவளப்பமென்பார் வெகுபேர்கள்-என்னக்
கொட்டிக்கொடுத்திட்டாலும் கொண்டவள் தனைவிற்போர்
குவலயத்துண்டோவென்பார் வெகுபேர்கள்-கன்னல்
எட்டியாகிலுந்தின்று இறந்துபோவதேநலம்
இதிசையொழியுமென்பார் வெகுபேர்கள்-பூவோர்

௫, தாய்க்குப்பின்தாரமென்றுதரணியோருரைத்திடும்
தன்மையுமொழித்தானென்பார் வெகுபேர்கள்-பொல்லாப்
பேய்க்கும்பெண்ணென்றுரைத்தால் பிதற்றலைக்கேறுமே
ப்ரமையொழித்தானேயென்பார் வெகுபேர்கள்-நாளும்

காய்க்கும்மாதருக்கல்லோகல்லெறியுமுலுக்கும்
கலக்கமுங்கட்கேனென்பார் வெகுபேர்கள்-இக்கு
வாய்க்கும்விதியைத்தள்ளிவைக்கநமக்குளதோ
வாய்ப்பேச்சோவெல்லவென்பார் வெகுபேர்கள்-ஆகா

சு, நமக்கேனிந்தவிசாரம் எவர்க்கும்ஆளொருவன்
நங்குகொழிக்கிறீரென்பார் வெகுபேர்கள்-இது
அமைத்தவமைப்பின்படியரன்மாலயனோர்கட்கும்
அடைவதொழியாதென்பார் வெகுபேர்கள்-ஓர்
இமைப்பொழுதேனுமனவிச்சையுடனிருந்து
எகுதல்நலமென்பார் வெகுபேர்கள்-அந்த
இமையவல்லியிவளுக்கிணையோ அணையல்லாமல்
இவளரசன்பெண்டென்பார் வெகுபேர்கள்-நல்ல

எ, கந்தமலரும்போலேகணவனுங்காரிழையும்
காரணவிதியென்பார் வெகுபேர்கள்-இப்போ
இந்தமன்னவனைப்போலின்னொருவருண்டானால்
ஈடேறுங்குடியென்பார் வெகுபேர்கள்-பெற்ற
மைந்தனுடனேகொண்டமனைவிதனையும்விற்க
மன்னனென்செய்தானென்பார் வெகுபேர்கள்-மனச்
சிந்தனையாலிவர்கள்செல்வமெல்லாஞ்சிறந்துச்
சிரழிந்தார்களென்பார் வெகுபேர்கள்-ஐயோ

அ, ஆதியரஞ்சோதிபோலரிவையைவிற்பதிலும்
அவன்விலைப்படலாமென்பார் வெகுபேர்கள்-வெகு
நீதியற்றவன்மிகநெஞ்சந்துணிந்தோனிவன்
நீதியனீதியென்பார் வெகுபேர்கள்-பூவில்
சாதியிவர்கட்கேக்ஷத்திரியர்களிவர்
ஜனனமடைந்தோரென்பார் வெகுமாதர்-திரை
சோதிகுலத்துதித்தசுந்திரர்தம்மின்மேலோர்
சொற்பிழையற்றோரென்பார் வெகுபேர்கள்-இப்போ

கூ, இவ்விருவரைக்கொள்ளயெவர்களுண்டிந்தவூரில்
இமையவர்க்கேலுமென்பார் வெகுபேர்கள்-என்றும்
ஒளிவயமில்லாதவள் அருந்ததிகற்பின்மிக்காள்
அருக்காவாளோவென்பார் வெகுபேர்கள்-பொல்லா
வெவ்வினைதீர்க்குங்காசிவிசுவநாதர்க்கல்லாமல்
வேறெவர்க்காகுமென்பார் வெகுமாதர்-கைவிஸ்
நவ்வியமழுவேந்துநாதரொருவர்க்கல்லால்
நாருக்கிழிவாமென்பார் வெகுபேர்கள்

பொது-விருத்தம்.

காசிநகர்தன்னிலுள்ளாரித்தநீர்மை
கருதியவரவர்கருத்திற்கண்டவாறு
யோசினையில்லாதுரைக்கு மொழியைக்கேட்டு
உளமயர்ந்துமிகநொந்து ஓய்விலாது
வீசியதாலவன்முகத்தின் கடுகடுப்பும்
வெடுவெடுப்புங்கண்டுமிக வெறுப்படைந்து
கோசிகர்தன்பொருள்கொடுத்தே புசிப்பேனென்று
கூறுவான்தெருத்தெருவாய் மாறுவானே (மகூ)

(வ-ம்) இவ்விதமாய் காசிநகரிலுள்ள பற்பலரும் அவர்களுக்கு த்தோன்றியபடி முன்பின்யோசிக்காமல் சொன்னபோது கேட்டவர்கள்மனக்கிலேசமுற்று இடைவிடாமல் நட்சத்ராயன்செய்திறகொடுமையைக்கண்டு விசுவாமித்திரருடைய தனங்களைத்தந்தபின்புதான் அந்நாகாரமெடுத்துக்கொள்வதென்றுபிரதிக்கினைசெய்துக்கொண்டுஅரிச்சந்திரராசன்மறுபடியும்விலைகூறலுதகாண்கவும்.

உக-திபதை-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஏம்பைதாளம்.

கண்ணிகள்.

க, காசியாளுந்தேசிகரே காதலியைக்கொள்வாருண்டோ
ஆசிகூறும்அந்தணரோ அரிவையைக்கொள்வாருண்டோ
உ, மங்கலியத்துடன்செனித்த மாதரைக்கொள்வாருண்டோ
சங்கராசச்சிதானந்தா சகியாள்தன்னைக்கொள்வாருண்டோ
ந, மேதினிப்படைத்தயிந்த மெல்லியளைக்கொள்வாருண்டோ
காதிசுதன்கடன்தீரக் காரிழையைக்கொள்வாருண்டோ
ச, மாதவமதருக்கு மங்கையளைக்கொள்வாருண்டோ
ஆதவன்குலத்திலொரு ஆதரித்துக்கொள்வாருண்டோ
ரு, மாணிலத்திற்பூசுரரே மனைவிதன்னைக்கொள்வாருண்டோ
நாணிலத்துமக்கையரோ நாயகியைக்கொள்வாருண்டோ
சா, பூமியாளும்மன்னவரே புத்திரனைக்கொள்வாருண்டோ
காமியானைவிற்கவந்தேன் காதலுற்றுக்கொள்வாருண்டோ
எ, அரிவைதனைவிற்கவந்தேன் ஆவலுடன்கொள்வாருண்டோ
தெருத்தெருவாய்த்தேடிவந்தேன் தேவையானபேர்களுண்டோ
அ, பத்தினியைவிற்கவந்தேன் க்ஷத்திரியரிற்கொள்வாருண்டோ
வெற்றிமிகுருத்திரரோ சித்தினையைக்கொள்வாருண்டோ

பொதுவிருத்தம்.

இந்நடையாய்ச்சிவகாசிவிசுவநாதர்
சந்நிதியிற்சுவர்க்கவாசர் ...

அந்தணனாய்நுதலழலையாக்கிதீயோ
யரிவையுமைந்தனையுங்கொண்டாள்வாயென்ன
எந்தனையோவிதித்தனையிவ் வியத்தைக்கென்று
ஈசனிருதாள்பணிந்தங் கிருந்தெழுந்து
கந்தமலர்கதிர்கோடி யுதித்தார்போலக்
கதிக்கின்றான்மன்னவன் முன்னுதிக்கின்றானே. (௨௰)

(வ-ம்) இவ்விதமாய் தெருத்தெருவாய் விலைகூறிய அரிச்சந்திர மகாராசன்ஸ்ரீகாசிவிசுவநாதருடைய சன்னிதித்தெருவிலும்வந்து விலைகூறும்போது தனது நெற்றிக்கண்ணிலுள்ள அக்கினியைப் பிராமண ரூபமாயழைத்து நீர்போய்அந்தச் சந்திரமதியையும்அவள் குமாரனையும் விலைமதித்துக் கொள்ளுவீர் என்றபோது எந்தனையோயிதற்குறிய மித்திர் அந்தபதிவிரதாசிரோமணியைவைத்துக்கொண்டிநிர்வாகிப்பது அசாத்தியமாச்சுதேயென்றுசிந்தித்து ஈசுவாருடைய இரண்டுபாதத்திலும் சரணாகதியடைந்து அநேகங்கோடிசூரியர்கள் ஏககாலத்திலே பிரகாசிப்பதுபோல அரிச்சந்திரமகாராசன்முன்பாய் வேதமூர்த்தியாகியகாலகவுசிகனென்னும் பிராமணன்வருகிறவிதங்காண்க

தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி,

வேதியர்வந்தாரே-விமலர்தொழும் - வேதியர்வந்தாரே

அநுபல்லவி,

வேதியரெவர்கட்கும் ஆதியார்புகழ்விண்ணின்
சோதியாருமைக்கொரு பாதியார்நுதற்கண்ணின் (வே)

சரணங்கள்.

௧. செந்திருமகட்கொப்பும் சேயிழையைவிலைகூறி
செல்வஞ்சிறந்தவர்போற் சீமையெங்குந்தமோறி
வந்திருக்கிறாய்மந்தன் வண்மையைமனந்தேறி
வதுத்துணைசெய்வாயென்று வையகத்தோரைமீறி (வே)

௨. வீதிவீதியாய்ச்சென்று விரகியைவிற்பேனென்று
வெட்கஞ்சிக்கநீகன்றவிறுவிக்கொண்டெங்குஞ்சென்று
சாதிசாதியாய்க்கேட்டு சகிக்காமற்குன்றிநின்று
சங்கடப்பட்டுக்கொண்டு சருவுநீயாரோவென்று (வே)

௩. ஒளிவியதில்லாதுந்த வைதியெல்லாமுன்னி
அருகிலிருக்குமைந்த னுடைவையெல்லாம்பன்னி
தெளிவியுமுழுவேந்தும் நாதன்மேல்மனமுன்னி
நவிலுவாயெனக்கென்று நாராதன்முன்பாய்வன்னி (வே)

பாராசாரியனும் காலகவுசிகையனும்சொல்

ஆசியவசனம்.

(பாராசாரியன்) சுவாமிகளே சேவிக்கிறோம் (காலகவுசிகர்) ஸமஸ்தசஷ்டிபங்களாளிட்வந்து மகாராசனுமிருக்கனும்ஜஸதுஙாமோபகிர்துவாமோ ஸார்வதா அனுகூலசித்திரஸ்து.

(பாரா) பஞ்சாங்கச்ரவணஞ்செய்வியுங்கள் சுவாமிகளே

சுலோகங்கள்.

(காலகவு) கேளுங்கள் சிதம்பரம் தீட்சதாள் பட்டணப்புண்டரீகபதாம்புஜம்-ஆதிதேவாத்மனம்த்யபேதி ஆகுவா கோபசாந்தயே-விசுவநாதேவிராட்ரூபோ-விசிஷ்டாதா முபக்ரமே-சொன்னதெல்லாம் சுபேரஸ்து முன்புநர்தானமோஸ்துதே - கார்த்ரஜபிரஷ்டதச்சைசவா-சுனகசிச்நோமகாபலகா- ருகரோகற்டஉரபத்தி-பகதேவி நமோஸ்துதே திதிபஞ்ச பச்சமேகேன -வாராணம்சப்நமேதினே-நட்சத்ரோ ஸப்த விம்சஸ்தே-யோகமோ அவள வேதநா-காரணத் மல்லயுத்தஞ்ச பஞ்சாங்கம் கஷிகவாசிறோம்.

ஸர்வோத்க்ருஷ்டசபையிலேஸாஸவிலாசகணிகோ நாமநரசிம்மஜோஸ்ய நிர்ணயே அகசியவசனபூகோளநிர்ணம்

அஸ்தமயபர்வதத்துக்குக்கிழக்கு சமுத்திரச்சனைக்கு மேற்குஇராமேசுவரத்துக்குவடக்கு இமையமலைக்குத் தெற்கு இந்தநாங்கெல்லைக்குட்பட்டது பூகோளம் இதுகளுக்குவெளிப்பட்டது ககோளமென்னப்படும் இதுகளிலே அகடவிகடவிஸ்தாரோத்தர பர்வதத்துக்கு பிருஷ்டபாகத்திலே ஆகாசமானமெனவும் அகடவியார்புத்தேசத்திலே அங்காங்க வைபோகமானமெனவும் பேர்வழங்கும் இந்த ஷருஷகடத்திலே அபுருபவருஷமெனவும் பேர்வழங்கும் இந்த வருஷதநுக்கு நவநாயகாள்யாவெனில் இராஜாவெள்ளையவன்னியன் மந்திரி-ஒன்னனாக்கண்ணு முனியாண்டித்தேவன்சேனாதிபதி குருந்தடிச்சடைவளர்த்தபண்டாரம், அக்காதிபதி புலித்தோல்கட்டிப்பொன்னம் பலவுடையான் ஸஸ்யாதிபதி நிசிராத்திரிச் சேர்வைக்காரன்-மேகாதிபதி அன்னக்காவடி அழகப்பதம்பிரான் இரஸாதிபதி ஓலைவாரிஊளமூக்குப்புலவன்-நிரஸாதிபதி இருள்வலியன்-தான்யாதிபதி-முடவககருப்பனம்பலகாரன் இந்தவருஷத்துக்குக்கள்ளிப் பூக்கிரந்தியும் சார்க்கோடக மேகமும் காளிகோயில் தாசிகார்த்ராவசிரோன்மணியாளிடத்திலும்பத்திஇந்தவருஷத்திற்கு அதிபதிகள் பலாபலன்வசசவன்மறந்துவிட்டால் எடுதவுன்கொ

இதுக்கில் யாதாமொருவார்த்தைகளுட்யேற்தவித்யாலமாய் இருந்தபோதிலும் ஸகலமானவர்களும்க்ஷமித்துக்கொள்ளத்தக்கது

டுக்கமாட்டான் எழைக்கடாரியைக்கண்டால் மோழைக்காளைய
பாயும்ஆலமழை-௩-சோலைமலை-௪-பித்தம்-௩-பயித்தியம்- மெரு
பமங்கிலிபிரவசம்-௯-விதவைபிரவசம்-அ௯-ஸ்ரீரங்கயாத்திரை-
சிவலோகயாத்திரை-எ௩-வைத்திநாதயாத்திரை-௪- வைகுண்ட
த்திரை-௪௮-சுயாதீனம்-ஒருபங்கு-பராதீனம்-ம-பங்கு- சிவபூஜை
ஒருபங்கு-செல்லியம்பன்பூசை-௯-அக்கினிபாதை-௯- அவிச
பாதை-ருக-இருள் எண்பதுபங்கு-பொருள்பூச்சயம்.
இத்தவருஷித்தியபலன்கள்மத்திமமாஹுலும் சுபபலஹுசநடக்கு
அசுவதிமுதற்கர்தாயம் குதிரைசாப்பிட்டது
பரணிமூணுக்கந்தாயம் ஆனைமுழுங்கிவிட்டது
கார்த்திகை-௨-கந்தாயம்அத்திப்பழந்திங்கப்போயிருக்கின்ற
ரோகணி-௩-கந்தாயம் பாம்புபிடிங்கிவிட்டது
மிருகசிரிடத்தை-சாரையடித்துவிட்டது
திருவாதிரையை நாய்பிடிங்கிவிட்டது
புனர்பூசத்தை பூனைகுடித்துவிட்டது
பூசத்தை நீர்க்காக்காய் கொத்திவிட்டது
ஆயிலியம் புன்னைமரத்திலேறிக்கொண்டது
மகத்தை எலிபிடித்துக்கொண்டது
பூரத்தைப் பெண்கழுகுகொத்திவிட்டது
உத்திரங் குடிசையைசுமந்துக்கொண்டது
அஸ்தத்தை பிராந்தடித்துவிட்டது
சித்திரையைச் சிறுத்தபுலிவிழுங்கிவிட்டது
சுவாதியை யீமொய்த்துவிட்டது
விசாகம் விளாம்பழந்தின்னப்போச்சுது
அனுஷம்-மகிழம்பூபரிக்கப்போயிருக்குது
கேட்டை-மாள்வேட்டைக்குப்போயிருக்கிறது
மூலம்-நாய்குட்டிபோட்டிருக்குது
பூராட்டத்தை-குரங்குத்தூக்கிக்கொண்டுபோய்விட்டது
உத்திராடத்தை கீரிப்பிள்ளைசாப்பிட்டுவிட்டது
திருவோணத்தைவண்டுமொய்த்துக்கொண்டது
அவிட்டம்வன்னமரத்தின்கீழேபடுத்திருக்குது
சதயம்-பெட்டைக்குதிரைக்குமருத்துவம்பார்க்கப்போச்
பூரட்டாதியை உள்ளான்கொத்திவிட்டது
உத்திரட்டாதியைக்குகைமுழுங்கிவிட்டது
ரேவதி-பெண்யானையுடன் சம்போகத்துக்குப்போயிருக்கு
இராசிகளின்பலாபலன்,
மேஷம்-ஆடுமேய்க்கப்போயிருக்கிறது
ரிஷபம்-பசுவைத்தேடிப்போயிருக்குது

மிதுனம்-தாசிவிட்டுமூலையில்தூங்குகின்றது
கடகம்-இராசாவின்கையில்பூட்டியிருக்குது
சிங்கம்-குகையிலிருக்கிறது
கன்னிகை-நோன்புநூற்கிறுள்
துலாம்-இராமன்செட்டிவீட்டு இறப்பிலேநொங்குகின்றது
விருச்சிகம்-மந்திரத்திலகப்பட்டுக்கொண்டது
தனுசவை-வேடன்கொண்டுபோய்விட்டான்
மகரம்-கடலிலேஒளித்துக்கொண்டது
கும்பம்-குசவன்வீட்டு அடுக்குப்பானையிலிருக்குது
மீனத்தை-முதலைமுழுங்கிவிட்டது
ஸமஸ்தசவீபங்களானிபவந்து
ஜலத்துவாமோமுகத்துவாமே ஸதாஅனுகூலசித்திரஸ்து
(பாதா) சுவாமிகளே நம்முடைய கிரகத்திலே மாற்காலம்
கெற்பிணியாகி வியாக்ரம் பிரவசமாயிருக்குது புண்யாவாசனம்
செய்துபோட்டு போகுறீர்களா.
(காலகவுசிகர்) இதோவந்துவிட்டேன்
பஞ்சகவயமந்திரம்.
அஜாமூத்ரம் கஜாமூத்ரம்சுனகமூத்ரம் ததைவசா-கார்த்ரவம்
சுகரமூத்ரஞ்ச பஞ்சைதே தீர்த்ததாயகா- கார்த்ரவா மேத்யஸங்க
ராஹுயசுனகமூத்ராபிலேபனம்-ஸம்மார்ச்சனப்பிரயோகேன ஸ
ர்வதா மோட்சதாயகா

பொது-விருத்தம்.

வந்தவேதியன் வள்ளலைநோக்கிநீ
எந்தநாடெனக் கெவ்விதிவந்ததால்
இந்தமங்கையும் மதலையையும்விலை
அந்தமாய்க்கூற லாருயரைறயென்றுன்.

(வ-ம்) இவ்விதமாய் வந்தபிராமணனுனவர் அரிச்சந்திர மகாரா
சனைநோக்கி நீ எந்ததேசாதிபதி என்னகாரணத்தினுலேஇந்தபதி
விருதாசிரோமணியான ஸ்திரீயையும்மதலைச்சொல் மாறுதபால
கனையும்தெருக்கள்தோறும் அங்காடிகூறுவதுபோல நீவேலாங்க
ல்லியோ நீவேலாங்கல்லியோ வென்றுவிலைகூறுவ தென்னவென்
றுகேட்பதுகாண்க.

உ௩-தரு-இ-ம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆரடாஉயிர்த்துணை-யாகுமிருவரையும் - அங்காடிவிலைகூறுறாய்.

அனுபல்லவி.

ரேடாஉனக்கிது	செல்லுமடாதிர்மூடா
சேயிழையைப்பிரிந்து	செய்யுந்தவமென்னநீ(ஆ)

௬டு

சரணங்கள்,

க, தாரணியுள்ளோர்க்கென்ன தாழ்வுவந்தாலுங்கொண்ட
மைதயலைக்கை விடுவாருண்டோ-இந்தக்
காரணமென்னவுன்னைப் போலுள்ளவரேவரும்
கண்டுதிகைத்துமனங் கலங்கச்செய்யவர்தாநீ(ஆ)

உ, தெருவைபேர்வருந்துநி தேவியின்மிக்கவள்போல்
தெளிந்தகற்பினியிற்சிறந்தாள் உத்தன்
பிரிவையெண்ணினிதமும் பேதமையடையவோ
பிணக்குவந்ததேதைப் பிரித்துச்சொல்வாயன்முன்நீ(ஆ)

ங, வையகத்தினிலிந்த மதனைக்கிணைகாணேனே நீ
வாழ்ந்தநகர மேதடா-பிசத்
தய்யவனைப்போல்நீயுந் தோணுகிறாய்நோக்கிந்த
அனுகரமேநுன்குலத் தொழிலுன்றாத்துவாடாநி(ஆ)

பொது-விருத்தம்,

வேதியனாய்வந்த தனஞ்சயனிவ்வாறு
விண்ணவரும்மண்ணவரும் விளுவக்கேட்கச்
சோதிகுலமன்னனரிச் சந்த்ரன்மிக்க
சுகுணனிவன்பொருள்கொடுக்கச்சுதந்தரிக
ளுதியத்தமாயிவனுக் கறியச்சொல்லி
யரிதையையுமைந்தனையுமருகிசெய்ய
நீதியதாமென நினைந்துகைகள்கூப்பி
நெறிசொல்வான் தமக்குரியகுரிசொல்வானே. (உ)

(வ-ம்) இவ்விதமாய்வந்த பிராமணசொருபனான அக்கினிபக
வானவர் அரிச்சந்திரமகாராசனை உன்னுடையபூர்வோத்திரமே
னவென்று தேவர்களுக்கும்வானவர்களுக்கும் கேட்கும்படிய
க்கேட்டபோது இவரோதமக்கு பொருள்யாவுங்கொடுத்தாதரி
வர்தமதுவிருத்தாந்தம் யாவற்றும்சொல்லி இவர்களையும்அடிச்
செய்விப்போமென் றெண்ணமுற்று கையிரண்டையுங்கட்டி
ஞ்சலிபந்தனஞ்செய்துகொண்டு தமதுசனனகால மகுத்வங்க
ச்சொல்லிவருவதுகாண்க.

உ௯-தரு-இ-ம்-தருபார்-அடதாளம்.

பல்லவி.

கேளும்கேளும்பூசுரா-மனக்குறைதீர்த்
தாளும்நாளும்தேவரா

அனுபல்லவி,

நீளுமயோத்தியை யாளுஞ்செங்கோற்கொண்டு
நித்யமாயரசாண்டோஞ் சத்யதர்மங்கைக்கொண்டு(கேளு)

139

சரணங்கள்.

க, செங்கதிர்குலதிரா உதித்தநான்முதலாகச்
சீமையெங்கட்காளுகை சிறந்துவாழ்ந்தோமேலாகத்
திகழ்ந்தநாமனாகளுந் தெளிந்தவதுநாற்களும்
திரியும்தெறிதப்பாமற் றேடியாள்வோமென்றுளும்
புங்கவனுந்திரிசங்கு பூபனந்திரசொற்கம்
பூண்டான்புரந்தாற்கு மவர்க்குமுண்டோதர்க்கம்
பூருவசென்மத்து சாபத்தினால்ஒரு
புண்யஹரிதீர்த்தத்தி லாடிப்பெறுவன்பெண்உரு
அங்கவ்வுருக்கொள்ள அங்கசன்கணைதாக்கி
ஐந்தறிவுங்கலக்கி அகன்றுனேமனநோக்கி
அந்தவேளையில்சந்த்ர னுசையுடனேகூட
அரிச்சந்த்ரனென்றுதித்தேனவனியோர்கொண்டாட(கே)

உ, அந்தநான்முதலா சாட்சிக்கெந்தனைவைத்து
அருந்தவஞ்செய்துசொர்க்க மடைந்தானேமனங்கைத்து
ஆண்டவனுக்கினைக் கனுவும்பிசகில்லாமல்
அயோதநகர்தனக்கரசு சொன்டேன்அல்லாமல்
இந்தநாளினிலருந் தவத்தோரனேசனாக்கன்
டினையடிதொழுதேத்தி யிட்டேனவர்க்குமுன்
இனைகுலத்தினிலுமக் கிணையிறைவரெவரென்
றிசைத்தாரோஆசிகள் எண்ணிறந்தவைஎன்முன்
மந்தரமுறைதவ ராதமதிதபெயர்திசன்
மகள்சந்த்ரமதிக்கெனை புணவாளனுகுந்தந்த்ரம்
மகிழ்ந்துசெய்வோமெங்கள் மனந்தமோசிடாமல்
மணம்புணருவரென்றார்மறுத்தோர்றுட்தேடாமல்(கே)

ங, மாதவர்சுன்னனத் தளராதிக்கன்னியை
மாலைசூடினேன்மனங் களித்துநித்திவன்னியை
மதனும்ரதியும்போலே ச்கியும்புருஷனுமாய்
மருவிச்சருவியந்த மன்மதனுக்கிணமாய்
ஆதவன்குலத்தோர்கட் கரசாயிப்புதல்வனை
அன்றுகண்டகாட்சியா லடைந்தோமிம்முதல்வனை
ஆண்டேழிவனுக்காச்சு அருந்தவவிசுவாமித்திரன்
ஆனைமேற்கவண்போமாவு பொன்கேட்டார்விசித்ரான்
பூதலர்யாவுமப் புண்ணியவானுக்களித்தோம்
பொக்கிஷந்தனில்வைத்துப் போனார்மனங்களித்தோ
பூங்காவனத்தில்வேட்டையாடநாம்புறப்பட்டோம்
பூவையிருவரால் புறங்கடக்கவிட்டோம்

௪, பெண்களிருவர்தம்மைப் பேய்களிருருவாக்கிப்
பிடியானைபோல்விட லவர்களெந்தனைநோக்கி
பெருப்புவியாண்டிடும் பூச்சக்கிரக்குடையைத்தா
பெறுவோமல்லாவிடித் திணங்கவாபெரும்மந்தா
கண்களுக்கெதிரித்த தெரிவிளம்பியபொல்லாக்
காரிழையனையாறும் கடுக்கமனதிற்புல்லா
கருணைமாதவரந்தப் புலைமாதரைப்புணரக்
கடவாயென்றெனைச்சோக் கருதும்நெறியுணர
என்களனைத்துமனைத் தேத்திபடைக்கலமாய்
இட்டபொருட்களைத்தா வெனவேயண்டக்கலமாய்
எழுந்தவர்க்குறும்பொரு ளெல்லாமளித்தகனும்
இபற்கைகண்டகலாதேயிருப்பாயென்றார்முக்காலும்(கே

௫, அன்றன்கையிற்றந்த பொருளனைத்துமத்து
அகல்வாயில்வூரையென் றுரைத்தார்துடத்துவத்து
அவதியாசெட்டுநாள் அதற்கிட்டுமனம்பொறும்
அருந்தவறுரைவார ரைகிபோய்த்தினம்வரும்
என்றடிபணிந்தெழுந் தேன்குடும்பமுழுதும்
மேய்காடிபுலிமா னிலையால்மிகவழுதும்
எழுமட்டைசருட்டைகட் டுறவுதேள்அரவுகள்
இடிக்கம்பொறுக்கமனம் எங்கமழைமாரிகள்
சென்றடிகள்சருச்கிச் சித்தைநைந்துபொறுக்கா
சிறந்தநதிகள்கீந்திச் சேரக்கனாயொருக்காற்
செழிக்ககாட்டுந்திமெமை சிறந்ததோட்களறிப்க்க
செய்யவள்ளன்கற்புச் சிரித்துக்கொண்டதைக்காக்க(கே

௬, வருத்தமெல்லாமகன்று வந்தோமிவ்வாரணசி
வந்ததரகன்பேச்சால் வதைத்தானேமனம்கோசி
வகைசொல்லவெனதாவாய்வாராதிருந்தேன்கொண்ட
வனிதையும்மகளுயிர் வையகத்தனித்தகண்ட
திருத்தமுள்ளவர்க்கெமை விலைகூறிடாதிருந்த
தீரர்கைக்கடனென்றுந் தீராதென்றிடஅந்தத்
தெரிவைவாய்மொழியெனத் திருவாய்மொழியென்றெண்
தெளிந்தேன்மனதிற்கடன் தீர்க்கும்வழியைநண்ணி (னி
பொருத்தகாசிநகரில் தெருத்தெருவாய்விலை
பேசிகூறினேனமைப் பின்பற்றுவோர்இலை
பெண்மயினையிவர்கள் பெண்டுபேரையுங்கொண்டு
பெருங்கடன்தீர்ப்போர்க்குப்பெருப்புசுமுடன்... (கே

திரிசங்குவானவர் ஒருகாலத்தில் அதிகாமியென்னும்ரிஷியாச்ரமந்திற்சென்று ஸ்ரீ அரியினாலுற்பத்தியான தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தபோது பெண்வடிவமுற்று சந்திரனையணைந்து அரிச்சந்திரனைப்பெற்று அதிகாமரிஷிக்கோபித்து அவராலேநிஷ்காமியென்னுந்தீர்த்தத்திலாடி மறுபடியும்புருஷசெனனமடைந்து சொர்க்கத்துக்கெழுந்தருளினானென்றும்அரிச்சந்திரனைதேவகன்னிகையால்வளர்க்கப்பட்டு சிலநாளைக்கிப்பின்புமந்திரிகளாலே அரசுபெற்றுசெங்கோலாண்டானென்றும்பெரியோர்களால்கேழ்வியுற்றது.

பொதுவிருத்தம்.

வேர்தன்மனவன்புடனிவ்வாறுகூற
விறல்வியவர்க்கினிபகவானிருவருக்கும்
ஈந்தபொருட்களைக்கவரவாள்விடென்றான்
இசைந்ததாசனைக்கூவி யிவர்க்கீயென்றான்
காந்தன்மலர்க்கையறைத்தான் செம்புக்காசுக்
காலள்வுங்கலக்கமறத்தருமெனென்றான்
காந்தமுடனவணீந்தகன்றான்தாதன்
கருவிறள்சந்திரமதி பொருமினளே. (௨௫)

(வ-ம்) அரிச்சந்திரமகாராச னிப்படியாகச்சொன்னபோது அன்புடனறிந்துகொண்ட அக்கினிபகவானான பிராமணன் இவ்விருவருக்குங்கொடுக்கப்பட்டதனைகளை எடுத்துக்கொண்டுபோகவுளங்கேயென்றபோது அன்டையிலிருந்தநட்சத்ரையனையழைத்து இவர்கள்கையில் கொடுக்கனுப்புமென்ன ஒருசெம்புகாசளவும்பாக்கியில்லாமல் உமதுகையில்தருகிறேன் இனிஅரிச்சந்திரனைக்கேட்கவேண்டாமென்று பிராமணன் கையடித்துக்குடுக்க நட்சத்திரயன் உடனே அடராமுறிகொடுத்து மனிறந்தான், இப்பால்சந்திரமதி அரசனைப்பிரியமனம் ஒவ்வாமல் சோறுவதாகாண்க.

௨௨-தரு-இ-ம்-உசேனி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

இனியென்றுகண்டுகொள்வேன்-இராசனை

அநுபல்லவி.

இனியென்றுகாண்பேன் தனியேயிருவரும்
இரகொந்தல்போருக் கிசைந்தபோதல்லாது
எத்தனைளிலுந் தத்தலுண்டோவிடை
எற்றிபினையடி போற்றிக்களித்திட
இனிவதவாதே எவர்கட்கு
மிசழ்ந்திடக்கோதே அயோத்தியாபு
ரிசவிசவெசா-ஜகதிரா ... (இனி)

சரணங்கள்.

க, முந்துநாளில்வெகு சொந்தமுடன்வந்த
முனிவர்களிதரியாரோ குறியாரோ
முன்னவனேயிவை யன்னவனொன்னிடா
மூடமந்திரமாச்சு நாடுந்தந்திரம்போச்சு
மோசமேநாசம் மனம்போரா
மோகமே பாசம்-இனியதை
முனிந்தேன்மனம் கனிந்தேன்பதம்
பணிந்தேன்முடி யணிந்தேனுமை(இனி)

உ, எக்கவலைகளும் நீங்கும்வனம்விட்டு
இக்கவலைக்கிட மில்லையின்றுதொட்டு
இறையவனைமுது மெழுத்துக்கொருநாளும்
இதுவுண்டோஅதைநினைந்திருப்போ மினிநாளும்
எழில்விசுவாமித்திரன் விநோதங்கள்
இயற்றும்விசித்ரன் அவரும்நாம்
ஈடேறிட நாடேரினர்
கேடேறிடில் விடேரிடோம்(இனி

௩, நாமுள்ளமட்டுக்கும் ஞானவிவேகமும்
நல்லதருமநடத்தையுஞ் சத்யமும்
நவிலுவோமாகிலதே கதிர்குலதர்மம்
நாக்குத்தவரிலது நரகடைகன்மம்
நம்மோடுநாமே இனியாளும்
நாளும்வீண்போமோ போலேநடத்
தாலேமுன்னைப் போலேஉமை(இனி

பொது-விருத்தம்

தீவினையொன்றிலாதமதிதயேந்திரன்
திருந்தியநற்றவங்களின்னெறிவிளம்பிப்
பாவியெனக்கேகவிடைதாருமென்றான்
பார்த்திவன்றன்மனம் பதறிப்பரதவித்து
எவினவனெழிலிதுவோ ஆனும்பெண்ணும்
இழைத்திடும்போதனைத்துடிக்கவிசைத்திட்டானே
மாவினைவந்துற்றதிதுவேனோவென்று
மயங்குவாணறிவழிந்துதயங்குவானே (உ௩)

(வ-ம்) அகோகேளுங்கள் ஞானசிரோமணிகளே அந்தச்சந்திர மதியானவளிப்படிச்சொல்லிமகாபாவியானனெனக்கு உத்திரவுகொ டுமென்றபோது அந்த அரிச்சந்திரனானவன்மனங்கலங்கித்தவித் துநிது தெற்பகோனையின் கையிலேவிடுக்கும்போது கொடுத்த

ட்டுள்ளயோளந்தசெந்துவின் கல்விப்புணர்ச்சியைக்கலைத்தேனே இப்படிப்பட்ட கொடும்வினை விளையக்காரணமென்னவென்றுமி த்தர்களினியதைக்கயுற்று தயங்கிலதுகாண்க.

உசா-தரு-இ-ம்-காபி -அடதாளம்.

பல்லவி.

நாயகியே-உனைப்பிரிந்து- நான்சகியேன்

அநுபல்லவி.

மாயனுந்திருமகளைமார்பிலெட்டு - மகிழ்ந்தநிந்திந்தமானிலத்து
மகிழ்வேனோ விதிப்பயனை
யிகழ்வேனோ தேவர்களை
புகழ்வேனோ தீராவினை
திகழ்வேனோ நாயகியே (உனைப்பிரி)

சரணங்கள்.

க, மதிசோருதேஉனைத்துடர மனங்கோருதே
கதிவேறில்லையேயென்னைக்கருதிவருவோர்ச்சந்திர
மதியைவிலைகூறி மாமுனிகுணந்தீர்த்தவன்
மாபாவி மானிலந்திவன்
தீபாவி யெனிர்க்கலங்கு
மெனதாவி அக்குறைதீர்ப்ப
தார்தேவி நாயகியே

உ, என்னசெய்வேன்யென்று ளைந்திதயமுய்வேன்
உன்னையுந்தவமகன் தன்னையும்பிரிந்திந்த
ஒப்விலலாசம்சாரா வுத்திதனிலிருந்து
ஒருப்பேனோ அன்பத்தலக்கீடா
யிருப்பேனோ தனித்திருக்கப்
பொருப்பேனோ அழனிக்கிறு
முருப்பேனோ நாயகியே(உனைப்பிரி)

௩, அஞ்சகமேமதிக்குகந்த இஞ்சமே
நெஞ்சதமொறுதே பஞ்சுபோற்கண்படருதே
நஞ்சுண்டிருப்பேனோநாஜென்மந்துறப்பேனோ
நாயகியே பதிவிருதா
ஸாயகியே நொந்தோர்க்கிஷ்ட
தாயகியே புரசிம்மசவி
காயகியே நாயகியே (உனைப்பிரி)

பொதுவிருத்தம்,

புங்கவனுமனைதிளகிப்பொறுமிவிம்மி
பூவைதனைப்பிரியவெண்ணம் பூண்டிடாமல்

அங்கெங்கும்நொந்தவதியாதவை தம்பி
யருந்திசைப்பூண்டினைமெந்த்தோரலைதல்போல
எங்கனுமொன்றுமிமதிசேர்வைடந்து
எங்குமுற்றுமொழிகுளறியிளகும்போது
அங்கசனங்களை யவ்விருவர்மேலும்
அலம்புவார்மனமுருகிப்புலம்புவாரே. (உ௲)

(வ-ம்) இவ்விதமாய் இராசன்மனநொந்து செறமிக்கொண்டமெ னையாளைப்பிரியமனமில்லாமல் தேகமுழுவதும் நலிந்து வெப்ப மடைந்து திசைப்பூண்டை மிதித்தோர்களைலவதுபோலஅலைந்து கண்சூழ்ச்சியுற்று வாய்வார்த்தைகுளறிப்போய்பாதவிக்கும்போ அவிசுவாமித்திரருடையமாய்கையினாலே மன்மதன்இருவர்மேலு ம்மலர்அம்புகளினாலெய்ய விரகதாபம்பொறுக்க வொண்ணாமல் இருவரும்புலம்புவதுகாண்க,

உஎ-வர்னம்-தரு-இ-ம்-எ அகுலகாம்போதி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

சந்திரமதிசொல்

ஈசனே யென்னசெய்குவேன் உமைப்பிரிந்து
என்னமாய்மனமுய்குவேன் பிராணேசா இனி (என்ன)

அநுபல்லவி,

மாசில்லாமன்னுவுன்னை மணம்புரிந்ததுமுதல்
ஏசில்லாமலேநாம்ப ிருவோரும்வாழ்ந்திருந்தோம்,
ஆசையுடன்மலரணியி லணுதினமுமதனும்ரதியாய்
கூசிடாமலேமருவிக் கொஞ்சியிருந்தோம்
கோசிகன்மாய்கையினு லிக்காசியில்வந்தோம்
பேசிடாதினியிருக்கப் பிரமன்விதித்தானே ஐயோ
தேசமறவாதிருந்து நித்யவயோதியாளும் (ஈச)

இராசன்சொல்-வ௲னம்எ அகுல்காம்போதிஆதிதாளம்

பல்லவி

காதல்தந்தைகாரிழையேஉனைப்பிரியக்
காலம்வந்ததேயென்செய்வேன் என்றுநினையாக் (காலம்)

அநுபல்லவி

கோதில்லாமனத்தாளே குளிர்ந்தசந்திரமதியாளே
வேதினியனிருவர்க்கும் விதித்ததீவினையிதாச்சே
ஆதரவாயிருந்தவனியில் அருமைபெருமையுடனே
ஆதவன்குலத்தலையர்க் கதிபனெனவே
மாதமும்மாரிபெய்துய்ய மாவிலமன்போம்
குதுகத்தமாமுனிசெய் தொதரவினுலேயிந்த
தோதகத்துக்குள்ளாகினேம் கோதையேநாமென்னசெய்வோம்

இராசன்சொல்-விருத்தம்-பிலகரி.

[illegible]பேர்[illegible]நிலவுபாகநெறிக்கவரமடைவிச
[illegible]யினிருந்தவாடிடவிதகாரைகோவேண
[illegible]மெய்[illegible]றையாளைசசோக[illegible]
[illegible]வெபெனநினையவலுக்கதலைப்பட்ட வெழுகினறேன்.

சந்திரமதிசொல்-விருத்தம்-கெவுளிபந்து,

[illegible]பாகசெய்[illegible]யேன்
[illegible]குமிசைசெய்வ[illegible]யேன
[illegible]பழிபாதகஞசெய்தறியேன
[illegible]வழிதெவ்கொலறியேன்
[illegible];

இராசனசொல-விருத்தம்-[illegible];

இப்பரிபிருமா[illegible]வீட்டு
[illegible]
[illegible]
[illegible]வல்லுகிறேன். (உ௲)
இப்பெரியபாவப[illegible]

சந்திரமதிசொல்விருத்தம்-சாவேரி.

[illegible]கோர்துவாழ்க
செய்பாரு[illegible]மல
[illegible]மனதுவரது
[illegible]வெழுகிறேன்;
இப்பாசபவியெனநினையவலுக்கலைப்பட்டு[illegible]

உ௲-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அரிச்சந்திரன்

உன்னைப்பிரியமனமேனோ-[illegible]வாகாதவெகாணேன்

அநுபல்லவி,

இன்னமுன்[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] (உன்னை)
[illegible]

சரணங்கள்

சந்திரமதி;

[illegible]செய்திசோதியுநிதபோம்
[illegible] [illegible]செய்சனோஐயோ
[illegible] [illegible]செய்வேன
[illegible] [illegible]செய்வேன் (விதித)
[illegible]

அரிச்சந்திரன்

[illegible]பிரியாச்சே-உன்னுடனேமறையவ[illegible]காசே,

சந்திரமதியேயுன் — அங்கநமிகமினி
யெந்தநாளிற்கண்டு — சிந்தமகிழ்வதென்று
யெந்தனுளங்குழைந்து — நொந்துபதைக்குதையோ (உ)

சந்திரமதி.

பதவியைக்குலைத்தாரோ-விசுவாமித்திர-ரிபந்தகஞ்செய்தாரோ
இதவஞ்சனையாய்வந்து — இன்னமென்னசெய்வாரோ
எதுமறியோமவர் — சூதுகளாலேமெத்த
வாதுசெய்திடும்பொல்லா — பேதுக்கரங்களாச்ச (விதித்)

இராசன்சொல்-கொச்சகம்,

பாவியெனைக்கைபிடித்துப்பாரிலெவரும்பழிக்க
ஆவியனல்மெழுகாயருக்குயரிலாழ்த்தினையே
தாவிவந்தமாமுனிவன் தனித்தனியேபிரித்துவிடக்
கூவியழைத்தன்னாளில்கொடுமைமிகச்செய்தேனே

சந்திரமதியும்இராஜனும்சொல்விருத்தம்

எசு-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-திரிபுடைதாளம்

கண்ணிகள்,

சந்திரமதி'ஐயையோகாளித்தஅவதிக்கோர்பெண்பிறந்தேன்
வையகத்தையாளுமதியனவயதினில்
தூயகாசிநகரில்துணையிழந்தகிளிபோல
பொய்யுமமன்மதன்கணைக்கிரையாயுனைப்பிரிந்து (ஐ)

இராஜன், வேதியன்விதிதானோவிமலர்களருள்தானோ
நீதிதப்பினதேனோவிலமன்னர்குலந்தானோ
கோதிலாக்கலைதனைக்கூடிபிரிந்தமான்போல்
ஆதித்தன்குலத்தோர்கட்காசியைநான்பிரிய (வே)

சந்திரமதி, கன்னியர்களெனைக்கனகவரையில்வைத்து
மினவிடவலங்கரித்துமிகவாசீர்வதித்து
பொன்னாலும்வெள்ளியாலும்பூமாரிபொழிந்திட
உன்னிதமணம்புணர்ந்துஉளமகிழ்ந்திருந்தேனே (கன்)

இராசன், வாலிபவயதினில்வசிஷ்டர்தௌமியருடன்
காலுதேசத்தோர்கூடிநாமிருவருங்களிக்கப்
பாலிகையைபூசித்துபார்வதிபதம்துதித்து
கோலங்கொண்டபோதெத்தகொடுமைகள்வினைத்ததோ (வா)

பொதுவிருத்தம்,

காதலியுங்கணவனுமிக்கெதிரிலெதும்பிக்
கணைகளிரோருவியுடன்கலங்கவாடிப
போகவின்றென்றிமைக்கிப்பொருள்சொரிந்து
புலவயர்வீட்டைவிடைப்புகல்விரென்றாள்

ஆதவன்றன்குலவிளக்கினைப்பிரிந்து
அகன்றிடுகாள்வந்ததோவெனையாவென்றான்
பாதகமென்செய்தேனோயிகனோவென்று
பதறினான்மன்னவனுமகதறினானே. (கம)

வசனம்,

அகோகேளுங்கள் மன்னமன்னவர்களே யிருவரும்புருஷனுமாயிப்படி வேதனையுற்றுக்கண்ணீராய்ப்பெருகமனங்கலங்கிவாடி இனிப்பேசவதேநலமெனவுணர்ந்து குணவிமோசனஞ்செய்தருளிய புண்ணியபுருஷன் மனைக்கேகஉத்தாரந்தருவீரென்றாள் ஐய்செகதலத்திற்சிறந்த நந்தையேஎன்னை இணைபுரியுள்ளிதுவேவேண்டிய லோகிதாசனுரைத்தான் அக்கருணத்திலசென்மாந்திரத்தில் என்னபாவஞ்செய்தேனோவென்று அரிச்சந்திரன் லோகிதகுமாறனைத்தழுவி உச்சிமுகந்து மகாவிதனைத்துடனேபிரலாபிப்பதுகாண்க.

கம-தரு-இ-ம-,தன்னியாசி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி,

இவ்விதியைவெல்லவழியில்லையே — நானென்னசெய்வேன்
கவ்வியுமரூவுமேத்தும் — காதனேவிகவாநதனே

அநுபல்லவி,

கவ்வியமைக்கள்கழுத்தைக் — கட்டிவிம்மிக்கதறலாச்சே
எவ்விதமரனியியுயவேன் — சனேகைலவாசனே (இவ்)

சரணங்கள்,

க, மைந்தனேநாளும்அபோந்தி — மானகராண்டிடும்செங்கோல்
உந்தனுக்கென்றெண்மனதில் — உறுதிகொண்டிருந்தேனேயோ
வந்தனஞ்செய்யப்போயுயிர் — வலிச்சிட்டுகேடிக்கொண்டேனே
சிந்தைசெய்வதேலாதே — செல்வனேசத்தியசுதப்புகே (இவ்)

உ, அருந்தவக்கௌசிகர்பொல்லா — அவதியிட்டதால்நொந்து
புரந்தரன்போலுனையுங்கொண்ட — ஊவயானுன்றன்றாயையும்
பொருந்தவந்தபூசுரர்க்கு — பொருளளிக்குமந்நிட்டாய்
திருந்தபோற்றிபானகொடுக்கத் — தீவினைவந்ததேனோ (இவ்)

ங, போசித்தரியாமலிக்க — ஊழித்திவினைக்களைவேனா
மாசில்லாசத்யகீர்த்தியை — மதியாமல்மோசம்போனேன்
ஆசிகூறியுன்னைமன — வன்புடன்வளர்த்துயிர்த்துக்
காசிகர்வீதிவந்து — கருணைமறையோர்க்கொப்பித்த (இவ்)

பொதுவிருத்தம்,

என்னையுந்தாயையுந்தாங்குமிசைக்கமாற
எடுத்தகுணமயிறக்கினையோவென்றனமக்கள்
தானையுமின்புறக்கழுவியுச்சிமோந்து
தவரிட்டவார்வழியிலேயபதாரணிமீது

பின்னையுமெல்லிடிசாமம்வருமோவெக்கன்
பேதைமதியறிவிலதென்றிரவதுபோயது
அண்ணையுமைந்தனையுங்கைக்கொண்டேகிறி
அழைத்திட்டானந்தணையிருந்தழைத்திட்டானே. (௯௧)

வசனம்.

அகோகேளுங்கள் உத்தமர்களே லோகிதாசனாயவன் ஐயன் ஆதரவுள்ளபிதாவே எனையும் வனதாயையும் இப்படியாக இலக்கணமையறக்கினீராவெனை புத்திரனைத் தழுவி புசிமுகத்தை இந்த விதியைகவிழ்க்கவே தெய்வமுமில்லையோ இந்தப்பூமியிலே இவனை ஏனோ அழிவருமோவென்று உருகும்போது தாயையும் பிள்ளையையும் அடிமைகொண்டகாலகௌசிகாசாரியருமைந்தசெய்யாமல் எமனைக்கெடு [illegible] இருவருகேள்ளென்றழைக்கும்போது அரிச்சந்திரமகாராஜன் விடைபெற்றுத்தியபுலத்தைகாணல்.

இராசனும்-சந்திரமதியும்-சொல்.

௯௪-தரு-அடாணா அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

இராசன்-பெண்ணே நீபோய்வருவாய்-என்றுமன
கண்ணே பொன்மாமயிலே
தன்னேர்மயிலேசந்திரமதி ஆணைசெத்தலக்கமயிலே
என்னுடைகண்ணேயுன்மனம்புண்ணாவரமயலென்ன (பெ)

௧. சந்திரமதி போய்வரேனென்கணவாபூதரனுடன
புகழுளவென்னவனே
ஆண்டபாற்றிலைதஅயன்விதிசவருமோ
மரபுதனிட்டால்சத்தியமத்திரமூஜெபித்துக்காரும் (பெ)

௨. இராசன் மறையவருரைக்கநீமறுமொழியுரைக்காமல
[illegible]மையிருக்கசத்தியமந்திரதன்[illegible]மல
தனைதனைப்பாஞமவோகிதாசன் [illegible]டயல்
முறைகவறிபணிடைர்முனிவருக்கண்டே[illegible]மல் பெ

௩. சந்திரமதி நாட்டிக்குஉனையும்நகரிச்சேனைக்கேயும
கேட்டுக்கொண்டேபோக்கையடேமுழக்குமுனிவன்
[illegible] மயுணாந்துணைவபயலமதிக்கு
பாட்டுக்கிடமில்லாமல்பாய்ஸ்தளத்தார்போலிருக்கும் பெ

பொதுவிருத்தம்.

கற்புடையசந்திரமதிகைப்பற்றி
காலகௌசிகனேனுமந்தணன்முக்கச்
சற்பனைகண்டகப்பகோபிக்கவண்ட
[illegible]தெய்வு

கற்பனையாலிடவிருக்கமாமரம்போல்
காவலனவிழ்ந்தழுதுதலைக்கமதரி
விற்பனைமயமேவகையிருபாரைக்கு
வெற்றியுமதிசிதைகூறினும்ன, (௯௨)

வசனம்.

சந்திரமதியையும்லோகிதகுமாரனிருவரையும் அடிமைகொண்ட காலகௌசிகன் [illegible] பயத்தியவழைத்துக்கொண்டுபோகும்போது அவ்வேளை [illegible] அரிச்சந்திரமகாராஜன் [illegible] ஏச்செய்வினை விருத்தமாயபோல் [illegible] அரிச்சந்திரனைச் சத்தியகீர்த்தியான மகதியாலனை [illegible]

௯௨-தரு-இ-ம-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னனீமனம்சோர்ந்துவாடாநான்சகிப்பேனோ மன்னு

அநுபல்லவி.

ஒன்றுவிலன்செங்கோலும் — செய்க்சாயும்நிமையாம்
முனனொப்போலய்நு — முறைசவறுகாதெரைய
மோ ஓ ஓசஞ்செய்க — முனிகனுக்குச்சென்று
மோ ஓ ஆகமுயவாம் — முவர்முனயறியுமோ
முழிபறிவழிசெரி — மொழிமாறியபழிசொறி
முனனுவிற்செயதீவினை — தன்றெவிசுகதிவினை
முளமணக்தாளவாடுமை — மீளவுலகாண்கதேய மன்னு

சரணங்கள்.

௧. திருவருள்நமைச்சேரக் — திருத்திவினையாகும்
திருமபவருவாளவிதத்தி — திசைக்கொசவளமுரசுவி
விரும்பிவசதபாமுனி — வெதுயபியனாதுவுன்னி
வே-எ-எகனெறி — உதிருமபியாசயமை
வே-எ-எ-எ-எ-சாறி — கோளவேலையறித
விரிமலர்செரிந்துகற — கிலதுகிளைசமைய...
அருந்தவந்தவிட்டி — இகதபசவிகட
[illegible] மன்னு

௨. கோலாண்டக்கிற்கண்ட — தொடுக்சனுவின்பயனே
நலாவிகருமகண்ணி — நமனதலைவை
காலகாவமறிகவி — கருதியைசயுமைக்கா
கா-ஆ-ஆகமறயு — ஏனயனுசகதியரக்
கா-ஆ-ஆற்மனொசவிக்கு — மசவதிசயமறயு
இதுவெனபுதுமையெ — னதுமனையமவர
என்றும்கினைகிடைக — இன்றுவசெறிவுமய
[illegible] மன்னு

வாழ்வுவந்தகாலினில் — வாசவன்போல்வாழ்ந்தோம்
தாழ்வுவந்தவேளையில் — தளர்வரோதலைநிந்து
ஊழ்வினையைவிலக்க, — ஒருவராலுமாகுமோ
ஓ-ஓ-ஓமன்னவா — ஊக்கதன்னையொழிப்பா
ரீ-ரீ-ரீ-தபனிஸ-ரிகமப-தனிதப
ரீ-ரீ-ரிகமகரி-ரிதபம-நிதபனி
ரிஸகரி-கரிரிஷ-ரிதபனி-னிதமப
ரிக்காம்மச-நிஸ்ஸரஸ-ரிதரப-ஸ்ஸஸ
ரிக்கரிஸ்-ரிம்மகரி-ரீதபம-நிதப — மன்னு
பே-ஓ-ஓமன்னவா — உலகாளுமவர்கட்கு
வாழ்விளிவ-தாழ்வுறும — தாழ்வினில்-வாழ்வுறும
சூழ்வினையைபழித்து — பாழ்வினையையொழித்து
பத்தியுள்ளசத்தியமே — நித்தியமாமவெத்திதரும் மன்னு

பொதுவிருத்தம்,

மந்திரிசத்தியகீர்த்திஇந்தவண்ணம்
மன்னவனைத்தாங்கியவன் மனதைத்தேற்றி
சந்திரசூரியர்முதலோர்க்கிடுக்கமுற்றச்
சகிக்கமுடியாவனோர்சகலமான
தந்திரமந்திரஸாமாதிகளினாலே
தாரணியாகாயமலைதத்தளராதாளச்
சுந்திரனையஃதுணர்த்துக்கிப்பிரெலனச்
சோறுவால்மறுதளித்துக்கூறுவானே, ௧௧

வசனம்,

இத்தப்பிரகாரம்இராசனை அவ்பாயாதரித்துமனத்தேற்ற முறச்செய் தேவதேவர்களுக்குப் ஸகிக்கமுடியாத கஷ்டகாலங்கள்வந்ததாக நாம் அனேகபுராண இதிகாசங்களிற்கேழ்விப்பட்டதில்லையோ அவைகளை மனதிலுணர்த்துகமாயிருந்தன்ன தனதுதேகத்திலேபாதிதேகம் பண சாதியினதாக வேதசாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றதென்றுமந்திரிசொன் னவார்த்தைக்கு மாறுத்தரமாகஅரிச்சந்திரன்சொல்லுவதுகாண்க,

௧௧-திபதை-தரு-இ-ப-பிலகரி-அடதாளம்,

கண்ணிகள்,

அரி, கனவிலுமறவாதே கண்மணியைப்பிரிந்தேன்-மந்திரி-எந்தன்
நினைவிலுமறமாதேசேரிழையைபிழந்தேன்மந்திரி
மந்தி, வரும்வினைவந்தாலல்வருந்தமொழியலாகோமன்னு அந்தத்
திருவருளிருவாலல்நீநம்வசையில்நீநம் — மன்னு
அரி, கோயில்லாதிந்தகோர்மையாநினைவேனே — மந்திரி- இப்போ
தாரம்பிரிந்திடவிதாதாவிதித்தேனோ — மந்திரி

மந்தி, ஆரும்பட்டாகவருங்கடன்பட்டோமே — மன்னு-என்றுஞ்
சேருங்கதியினிலசேர்க்கத்தெய்வமேதுணைமன்னு
அரி: பாலுமநீரும்போலென்றன்பாரியாளுடன்வாழ்ந்தேன்மந்திரி அந்தச்
சேயின்றுழிநாளைச்சிந்திப்பதினிசேரோமந்திரி
மந்திசனிதன்றுபட்டதாலந்தச்சன்னை அயலார்க்குணடோமன்னுஎன்றுந்
தனியனத்தொழுதிந்தலந்தனிற்றவஞ்செய்வோ மன்னு [ண்ட
அரி, மைந்தன்மேகதினமுகம்மறக்கொணுதெண்செய்வேன்மந்திரிகோ
சந்திரமதிபோலெனமுன்சத்திக்கசகித்திலேன்மந்திரி
மந்திரி, உத்தமாஉமக்கிந்தயோசினையினிதாமோமன்னு-உந்தன்
புத்திதனிலெண்ணிறல்புகழ்சத்யமபொய்யாதோமன்னு

பொதுவிருத்தம்,

பட்சமதிலனுவளவும்மறவாமந்திரி
பார்த்திபனைமனதேற்றிப்பரிவுகூறி
லெட்சமதுபொனதரினுமித்தலத்தை
லேசிலடையோமினறுலெபித்ததையோ
இட்சணமேசிவகாசிவிசுவநாதன்
யிருந்தருளாலயம்வலமாய்வருவோமங்கே
ரட்சணையுடனெப்புகலமனங்களித்து
நேர்ந்திட்டாராலயத்துட்சேர்ந்திட்டாரே (௧௪)

வசனம்,

இவ்விதமாயுரைக்க அரிச்சந்திரமகாராஜனைத்தேற்றிஅனேகவிதமான சமாதானஞ்சொல்லிகாயலெட்சொபலெட்சம்பொன்தந்தபோதிலும்இச் சமாதானஞ்சொல்லி காசிக்ஷேத்திரத்தைலேசமாக்கிரத்தைஅடையோமேதப்முடைய பூர் வஜன்மபுண்யவசத்தினாலேலபித்தது இனிமேல்காம் ஸ்ரீகாசிவிசுவநாதரா லயத்திற்குட்சென்று பிரதட்சணநமஸ்காரஞ்செய்வோம் வாருமென்ற ழைத்தபோதுமனமகிழ்ந்துஸ்ரீகாசிவிசுவநாதரதுகோயிலுக்குட்சென்று பலகாலுமுள்ளவிதங்களைமறந்துசுவாமியைத்தோத்தரிப்பதுகாண்க,

௧௪-திபதை-தரு-இ-ப-முகாரி-அடதாளம்

கண்ணிகள்,

சீர்பாதமேகெதிதா
காசிவகாசிவிசுவநாதா இனியுந்தன் — பாதகாத்தாளொண்ணுதா
பவக்கடலொழிக்கும்பாதாஎளியோரைப் — தற்காத்தருளவேணுமே
தவசிகளாறேமேளமையென்றுக் — ஆஸ்தமறியவேணுமே
அவனியிற்புகழகாணுமேகனவிலும்
உ, முனிவன்றுறைவிடுத்தோம்உந்தன்பாதமுந்திவழிக்கடுத்தோம
தனிவழிவரத்தொடுத்தோம்புகரவன்தாற்பர்யந்தனைத்தடுத்தோம்

பனிமலர்செஞ்சடையாக்குவைபொரு — ராசகந்னிருடையர
இனியவெண்ணேவிடாத-இடைவிடா — திலகுமலதைப்படையா
கூர்மாக்கவகுலஞ்செழிக்க — அவ்வியமகற்றிதேசமொழிக்க
ஞானகமஸிபழிக்கக்கருணைசெய்வாய் — முதயமறைநீர்விகாழிக்க
போர்க்கமுனிகூடாமல் — இவியொருதனிதருமனகிடையாபுல்
ஏர்க்கவுஞ்சிடாமல அருள்புரிக் — தேஹாதுமிடைவிடாமல
காசகைரகுலசரர்க்கவுந்தேவர — ஸர்வசீவதயாபரர்
அகஜநரிபுராசிவசிவா — அருட்பார்வதிமனோகரா
பொயகரவபுஷ்ணஇனோபடி — போற்றுமேமதாஷணு
புகைஜநறபாஷணுடனேப்பரமே — பக்தஜனபோஷணு

பொதுவிருத்தம்.

ஆலமுண்டகண்டகண்டநாகமுலாவுறா
வையணிமைமலர்அதிசெக்கைகளபற்றிச்
சாயைனக்களிப்புடனேவருகும்போது
சகாஸிவத்தில்பெருமைதனைசாற்றிக்கொண்டு
சேருமார்க்கமகிவர்தனனனேகேலே
செயக்குரும்ன்றககனிடசேருங்காலே
கோமுளகாலகண்டன்பமைதாக
கூடுவாளசையிலவந்தாளே ௧௫

வசனம்.

நஞ்சுண்டேசருடையநெற்றிக்கண்ணிலிருந்தெழுந்தகாலகௌசிக னுனவன்தானருகிலேசெண்டகரையுமயினேயுமகயிலேகந்து னவன்தானருகிலேசெண்டகரையுமயினேயுமகயிலேயுடைய கோலமிகநோக்கிருக்கும்போது இவர்களோமன்னமையுஞ்சிய ஞ்செய்தசொல்லதென்னுறுபுறவுடன் அகத்தைநோக்கி வருகிறதருண் தலைகாலகண்டியம்மாள்சபையைநோக்கிவருகிறவிதங்காண்க;

௧௫-தரு-இடை-பந்துவராளி-அடதாளம்.

பல்லவி.

என்னடிசபோருங்கும்கொண்டவனென்னுங்காலகண்டி
கண்டிசபைக்கிவந்தாளே

அநுபல்லவி.

கண்டிதுதக்கணவனும் — தண்டக்கருக்கையேகம்
காலதனினிடுமிக்க — கமிகதேடிப்பேகமென்னடி

சரணங்கள்.

௧. காந்திச்செம்பொன்சேலைக் — குடைக்ககடுக்கன்பளுக்
கலசனாவிபு — மின்னவே
கனகச்சரபாவளி — சந்தனமுருடன்
கரணைக்கொருக — அன்னவே

சோதிமிகுமுகத்திலழகாம் — நத்தருக்குத்தி
சொருசானதருக்குபுலாக்கி — தெளிபன்னவே(என்டி)
௨. அர்த்தியசைக்கிக்குலுக்கிப் — பிலிக்கிமிக
வடுகத்தி — கொண்டாடி
அருளம்மகனக்கினி — பூவுக்குக்கல்யாண
மாகும் — வகையைநாடி
வீட்டினிலுள்ளவேலையெல்லா — மொப்புக்கொள்ளவோர்
வென்னாட்டேனெனிலினி — வேணுமென்றளம்வாடி(என்டி)
௩. பாடகத்தண்டைச — சிலம்புகொலுசுகள்
பந்துவராளி — பாடப்
பரிவுளதோழிமாருடனே — சோபனக்கொட்டிப்
பண்பாய் — நடமாட
ஆடகச்சிதம்பரக் — தனிலாடியகாளிபோல்
அஷ்டகாசஞ்செய்து — சிஷ்டர்களுடன்கூட(என்டி)

வசனம்.

இவ்விதமாய்வந்தகாலகண்டிவீட்டுக்குள்ளிருக்கிறபாவனையாக காலகௌசிகர்சங்கிரமநிலையழைத்துக்கொண்டுவருகிற ஆனந்தத்திலேவாயு வேகமனோவேகமாய்வந்து அவர்களைத்தலைவாசலிலேவைத்துப்போட்டு தன்னுடையவீட்டுக்குத்தலைவாசலைத்தட்டித்தனது மனைவியைக் கூப்பிடுவது காண்க,

காலகௌசிகர்க்கும் - காலகண்டியம்மாளுக்கும் - வாக்குவாதம் ஆகியவசனம்,

(மறையோன்) அடியே- ஆரிஅங்கே- அடியேன்டி- ஆத்துக்குள் ளே யிருக்கிறையோ யில்லையோ அடிப்ரஷ்ட முண்டே அடே அக்கிபு க்கா இவளாத்தைவிட்டுபெங்கடாபோயிருப்பாள் (மனைவி) அடியம்மா நேக்குபோருமடியம்மா ஜென்மசென்மத்துக்கும் போரும் (மறை) அ டேஅந்தமுண்டேஉள்ளே யிருந்தண்டுமுக்குப்பிசாசுபிடிச்சாப்போ ல் இருக்கடா அடிஒங்கோவிபறந்தவளேகழுக்கா கதவைத்திறவடி அபி ஷ்டு(மனைவி) இதென்னப்பொறப்போ சகுருவியாட்டமாவாசவாச ப்பிலே வரச்சே ஆசீர்வாதம் பண்ணிண்டேவரது (மறை) யேன்டிவர் சக்கவுசறக்க ஆறுமாஸஞ்சென்று மாதனிஷ்டாபஞ்சமிமுதல்பாதமோ இரண்டாம்பாதமோ க்கோத்தாகுடுத்த சேதனத்தைக் கூனக்காத்தாறு மகூமட்டை வீரனும்கொண்டு போயிட்டாருனே யேன்டிதாகநின்னி ப் பூடேகலைத்தறக்கறையோயில்லாபோனால் இப்படித்தானே காசி கோயில் ஜப்பறைத்துக்குப் போயிட்டுமோ (மனைவி) ஆமாஅங்கேபோ னப்பிலே கரிவனையுங் கையுமாவடிச்சமூடக்கொண்டுவலவேலவலேன் னுவலக்கையிலே சந்தனமூமா இடக்கையிலே அட்சதையுமாகக்காத்துக்

கொண்டிருக்கா-மறை- அடியேபேண்டி கொஞ்சம் போராஸாதிர்த்தமு
ம்பழையது மிருக்கோடி -மனைவி- யேகாணும் பிராமணா என்னசேட்
டேர்இன்னைநூகாய்கேளும -மறை- அடியடிமுண்டேயென்னாடு அடிக்க
வரோ ஸதாஸர்வகாலமும பட்டினி கடக்கே யித்தனையில்லாத்துண்டு
வரலாமென்னுகருங்கருவாளும் பழுதையுங்கேட்டேன் சமுகாங்கட்ட
ளையிலே பில்லுமண்டி கிடக்கு போசசொன்னாப் போறேன் நீ போறெ
ன்னுஸ டஸ்தகஷ்டங்களையனுபவத்து நான்தான் விடியக்காலம் உக்காண்
டுசிலிப்பிசிலிப்பி முடியப்போறேனே -மனைவி- இத்தாருங்காணும்பிரா
மணாஇதோபோட்டிருக்கு பெசித்திண்டுபோம். அஸ்தமிக்கானுமீ
றிக்கிவாரும்அதுக்குமுன்னேவந்திரோசோறுமூஞ்சோறுதான் -மறை-
மூணுக்குச கைதனையோ -மனைவி- நீங்கடிமாஸடாப்பிலே யிருக்குறீ
போ ஆருக்குமுறுக்குந்தருக்கும மூத்தபெண்முலையுந்தலைபமாகிறதோ
ளோ மூத்தபிள்ளைக்கு ஏமக்ககல்யாணமோ- மறை-யேண்டி அதுக்கு
ரொம்பகாலிருககேநீஆனைமேலே அங்சமணிகொண்டதெல்லாம்அவ
ளுங்கொணதட்டா-மனைவி-ஓகோ இங்கிருண்டிவாயாட்டாதையுங்காணு
ம்பெண்கள் பக்கத்துக்கு பிருமணையும கம்மெனாட்டி பக்கத்துக்கு
க்கல்வடையுமாப் இங்கே உக்காண்டுமொள்ள மொள்ள சண்டை பிடிக்
காதியும்-மறை- அடியே அனம்போதாச்சி கருக்ாசமைச்சுப் பிடுஸ்வா
மிகேவேக்கியம்பண்ணிவிட்டு ஒரேதிருவையாய்ப்போயிட்டேன் மனை
வி-ஆச்சு இப்போதான் போதுவிடுஞ் சிருக்கு இப்போரெண்டு மூணு
கூழாங்கல்லும் காலஞ்சுசொப்புக் குட்டியும் வச்சிண்டு அங்கே போன
மோ இங்கேபோனமோ இங்கேவச்சமே அங்கேவச்சமே இன்னுண்டு
நடுப்பற வனுச சண்டைக்கழைச்சு வாயைப்பெருக்கி வாயாத்தங்கொ
ளாதகாணகாரியம் -மறை- யேண்டியின்னம் அடுப்புக் கூட மூட்டல்
லேயா-மனைவி-இப்போதனை மயிரெழைபோலேபொகையறது -மறை-
ஆனக்கே காளாக்கிஅம்மாங்ஸெக்கிக் காச்சிருக்கியே அதிலேசின்னதா
ஒருகரண்டியப்பஞ்சட்டெக்குடுத்தின்னூட்டு மொள்ளத்தே ஆசைபண்ணோ
ன -மனைவி- ஐபடி ஐபடி பெங்காலம் பெங்காலம் அசடனுக்கு வாக்கப்
பட்டுஆயிரங்கால மிருக்கிறதைப்பார்க்க சமத்தனுக்கு வாக்கம்புட்டிச
ரேரென்னு அறுத்து விழலாம் அங்கே யாறுரேழியிலே முக்கிக்கிண்டு
மொறண்டிகிண்டு மொச்சிமொச்சென்னு குசுகுசெங்கிரா -மறை-ஐயை
யோ மறந்துபோனேன் அடியே ஒனக்கு ஒத்தாசைக்கு ஒரு பெம்மெ
ளாட்டியும் ஒம்பிள்ளைக்கு தோழனாய் ஒருகிச்சானையும் ஸம்பாதிச்சுக்
கொண்டு வந்தேனடி -மனைவி- அப்பிடிச் சொல்லும் அத்தனேஅத்தறை

கட்டிட்டு குசுவெக்கொணாந்தேன் கதவைத்தாறுன்னுவந்திரா யென்னா
போ அதிசயமிருக்குன்னுதான் எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன்-மறை-அடி
யே இந்தாடிஅவனைப்பார்த்தெழுந்தகாலம் பரயெழுந்திருந்து அவர்மு
கத்தைப்பார்த்தாலும் அனிஷ்டநிர்வர்த்தியாமடி -மனைவி- யெனக்கப்ப
வேதெரியும் வாசலிலேயிருந்து அவபமிடச்சே இன்னைக்கிடப்போப் ணைல்
லையிலே என்னமோ ஆப்பிட்டுதென்னுதாளெனைச்சேன் அடிகாங்காரி
இங்கேஓடியாயேன் நம்பாத்துஸம்ஸாரத்தை நேதிருவாகக் தெரிஞ்சவா
ளோடேபேசலாம் யேதாவடையின்னாகோங்காவடையின்னாறவாளோடே
பேசுவாபேசுவா-மறை-என்னாடி வாப்பிட்டுவறட்டு நாணடே கல்லுமகெல்
லுங்கவர்ந்து கொழிக்கிற போதும்போதும் ஒக்கவிரலாலேஅடக்கிக்கொ
ள்ளி இன்னமே இன்னமேஇப்படியெல்லாநாலுபேர்மின்னேபேசாதேபே
சாதேபேசாதே அறுதலிமுண்டே-மனைவி-நீபேயிடாநீபேயிடாநீபேயி
டா ஒன்னைவிரியம்பாய்பு வெடுக்கென்னுபுடுங்கா சாரெப்பாம்பு சரோ
ரென்னுபுடுங்கா கல்லபாம்புகருக்கென்னுகடிக்கா ஒன்னையிலேகொள்ளி
யைவைக்க நீவெடுக்கென்னுபேயிடா ஓகேளும்பிராமணாஇவாளுக்கு ஒரு
மாசத்துக்குயென்னகூலி இரண்டு கொள்ளுக்காசா மூணுகஞ்சக்காசா
உள்ளத்தைச்சொல்லும்இல்லாவிட்டால்சோறுமூஞ்சோறுதான்-மறை-
அடியேயிப்படியெல்லாம்வாயாடாதே ஒருக்காப்பூலைக்கிபெடம்பண்ணீ
பூசைபா கொட்டுமேளங்கோவில்லே சொத்துமணிசமபிறுக்குலே அ
வாளெங்கேயிருந்தாளோ அங்கேகொண்டுபோவிட்டுவிட்டுவாரும் வவ்
வாக்தான்கொத்து இசவாபோனால்முக்கிக்கொத்துதானை-மறை- அடி
யே இவளாலேதாண்டி நமக்கு செயங்காமுண்டாகப்போறது நமக்குள
ன்னெண்ணைக்கும் இவளாலேதான்பேரும்கீர்த்தியும் இனிமேகையாக்கு
ச்கு கேஷமம்விளைக்கும்வென்னெயிருடி-மனைவி-இவாளுக்கு உக்கு
ப இவ்வளவுசொந்தயென்ன-மறை-கடையிலே விறகிற கன்னியையும்
கொண்ணொன்னு கொல்லியிருக்க யில்லையோடி அடியேநீயிவளை லேசா
யெண்ணிவிட்டாதே அயோத்தியாபுரியையாளப்பட்டவன் அரிச்சந்திர
ன் இன்னூராசாயிருந்தான் அவனிருக்கே விசுவாமித்திர ரிஷியிருக்
கிறார் அவருக்குஒருபெரியஆனைபேரிலே சுவணடெறிஞ்ச ஒசர
த்துக்குபணத்தோணுமாம் ஆனைக்கும்அடிசாக்குமோயில்லையோயிவா
ளைத்தையிலேபிடிச்சக்கொண்டு தெருதெருவா ஆலைஞ்சான் அவனா
க்கத்தைப்பார்த்தேன் எனக்கே [illegible]
டுபோக [illegible]
ப் [illegible]

க்காட்டுமேயென்னேன் ஆருகாட்டுமென்று அமைச்சிட்டைமாத்தி
ரம்வாஙகிக்கும்பின்னிட்டு ஓடிப்போய்விட்டான் இனிமேல்அவன்வந்து
பணங்கேட்டகாலத்துக்குப்பார்த்துக்கூவேரமசைமக்கமாயிரு-மனைவி-இவ
ளும்உள்ளேபோட்டுவரேன் பேங்காளும்பிராமணு சம்பாரப்புட்டிலே
காலஞ்சுகொள்ளுக்காக போட்டுவைச்சேனே காணமே-மலம-யேண்டி
ஒன்றுந்துலே காளஎப்பவாவது கைவைக்கிறேனு காளுச்சுபிச்லாத்து
புளிச்சக்கண்ணிபாச்கலட்டிவேணுவாங்கிட்டுப்போ-மனைவி-அவ
ளெங்கேசான்செத்தேன்னு பார்த்துட்டுவரேன் ஓகேகடக்கட்டும்.இ
வளென்னகாரியஞ்செவன் போதாவிழஞ்சோமே சாணத்தெளிப்பளா
பெருக்குவாளா-மெழுகுவாளா-அடுப்புச்சாமபலேவாருவாளா ஒருநாளை
க்குஆயிரங்கொட்சலம் யிழுக்கணுமே ஐந்நூத்துக்கலநெல்லுபுழுக்கி
புழுவரி ஓலத்தனும்குத்தி அளகெடுத்துவைக்கணும் இதோபாட்டுக்
குப்பில்லைநத்துண்டாரணும்-ராக்கணும்- காச்சணும் - கோட்டைகோட்
டையா-ஜூட்டைகட்டணும்-கூபாததுலே இத்தனையும்செய்யோ
ணுமே இவளாலேஆமோ இவள்தேகமெல்லாஞ்சல்லைடக்கணுமிரு
க்கு தலைமயிரைப்பார்த்தால் சணப்பனுநட்டமாயிருக்கு சொரியுஞ்சிர
க்கு ஊசிகுத்தவிடங்கிடையாது ஆதிசோதிஅம்புறுவாட்டமாயிருக்கா
ஆறுயாசப் புக்தொறப்போலேழுமுங்கி நாலுகாலவட்டம் எண்ணையுந்
தேச்கனட்டுநேவட்டக்கழிச்சலுக்குகூதுக்காகான தூராவாத்துநோ
ளிப்போலே அவன்டிடச்சட்டும் அவபேரெனக்குத்தெரியாது அவளைக்
கூட்டு ஆத்துக்காரியங்களெல்லாஞ் சவாலேயாகச் செய்யச்சொல்லுஞ்
கோபார்ப்போம்-மறை-அடேயப்பா-அடியேசந்திரமதி-சந்திரமதி-அவா
ம்-மறை-இந்தமட்டுக்கும்ஒன்னேப்பிச்சதவிட்டம்விட்டுப்போச்சு எ
ப்படியாவதூப்புக்கிண்டானே அறுவதுாரேழிலே அறைவீறுடியாவது
அசுஉருஅனுஉக்காக்கதையா அன்னிக்குச் சோறுசெஞ்சோறுகாண் இ
தோபாரும் மனகலேகொஞ்சமாவது ஆனபடையானெனேக்காதேநீ
மகாபதிவிரதையென்று ஒன்னேநானழைச்சண்டு வந்தேன்எனக்குவக்
தவளுன்டே அவபேர்சொல்லவாவது கேட்டிருக்கையோகாலகண்டின்
ளுக்கேயேமனைப்பலகாரம்பண்ணவளொரம்பசாக்கிருதையாயிரு-மனைவி
அதுசந்தி(சந்திரமதி)தாயே-மனைவி-கொல்லேலேல்வாசல்லேழுலேலேழு
செக்குலே போனதைப்போகப்போட்டு இக்காதேகெல்லைப்புழுக்குச்சவு
ட்டைக்கெழி குமைத்திக்கிக்குதித்தே கோட்டாறுக்குசகுதத்தேனெ
ன்றுசொலவாதே நீயும்அள்ளியள்ளிக்கொட்டிக்காதே அந்தகுண்டோ
தானே ஒப்பிலே நுந்கிவைச்சின்றெவது அ ரசா-நிராம்அலேபாதே ஆட்

டப்பிள்ளைஊட்டப்பிள்ளை அடிக்கப்பிள்ளை அசலாத்துலேபின்னுவிடா
தே நீயுஞ்சொன்னகாரியஞ்செய்யாதே போனியோநீயுண்டுனெங்கபிராம
ணனுண்டு-மறை-அடிகாலகண்டி நீயுஞ்சந்திரமதியுமாசெத்தேசோபன
ங்கொட்டுங்கள்பார்ப்போம்.

காலகண்டிசோபனங்கொட்டுதல்.

கன்றதைக்கண்டுகளித்தாயே-காணப்படாப்பொருள்காணுயே- விண்
டதையவிணுவெட்டாயே-விள்ளப்படாப்பொருள்கேளாயேஉண்டை
டதையுண்டுருக்தாயே-வுவட்டாவமிர்தமதையுண்ணுயே- பிண்டத்தின்
தன்னையுண்டிருந்தாயே-வுவட்டாவமிர்தகைதையுண்ணுயே- தன்னையறிந்தவர்க்
மேன்மனம்வைத்தாரேபரிணபக்கனேயிகழ்ந்தாயே- தன்னையறிந்தவர்க்
குயோகமேன்-சாங்கியமேன்-வைராக்கியமேன்- பின்னையில்லாவிடிவாக்
கியமேன்-பேச்சுமறந்துமனக்காட்டுயேன்-தேகர்தனுலேதேதுசெய்
யினுமஜெனனமரணமறானியாவதுண்டோ- சோகந்தீக்கும்ஞானமொ க
னருஞ்சோதிருபமாயிருப்பாம.

காலகௌசிகர்-வசனம்.

அடிகாலகண்டி இப்படிதான்சோபனங்கொட்டறதோகான்கொட்டி
க்காட்டறேன் என்றுஅவன்றுயிருக்கோ உன் ஜதுநனருமிருக்கோபாரு.

காலகண்டியம்மானும்காலகௌசிகரும்
சோபனங்கொட்டுதல்,

சத்தியத்தைச்சொல்லடி-சாத்திமாதடஞ்செய்யடி. க
நித்தியத்தைநினையடி-நிவர்த்தியை ஞானக்கிணையடி.
நல்லோர்தம்மைநாட்டி-நாஸ்திகரைநலியடி. உ
எல்லாம்நீயேதானடி-எங்குமாயிருப்பாயடி.
கண்டதெல்லாமழிவடி-காதல்தன்னையொழியடி. ங
விண்டதெல்லாமவீயடி-விந்தைதவின்னைவேண்டடி.
காமருபசத்தடி-காட்டகணுஞ்சித்தடி. ச
தாமதத்தைத்தள்ளடி-தற்புகழதைக்கொள்ளடி.
இந்தாசதமேனடி-ஐமைமபெலலாமேழுடி. ரு
சந்தேகந்தனைச்சகவியடி-தானேசெத்தெனத்தெளியடி.
விடபாவத்தைவரட்டடி-முத்திமேல்மனமூட்டடி.
ஆட்டபாத்தையகலடி-அடக்கமாயதுபவியடி. சு

பொது-விருத்தம்,

கோதகலக்காணயஞ்சேணயுங்கைக்கொண்டு
குவலயக்கோர்புகழ்நிட்டைவாழ்ந்திருந்தாரவளு
சோறுக்கிணையானவரசனு
நிறைகம்மிசைத்திரியுஞ்செங்கலந்தோர்,
ஆசூலாபனைடந்தமக்காசிரசனா
அமர்ந்திநோன்பர் இருக்கொட்டக்கரையான்

பூகரத்தோர்திகைத்திடவக்தவர்களமுன்பாய்
போருவான்மிகவேகுணடுசீறுவானே, ௩௬

வசனம்,

இவ்விதமாய்சந்திரமதியானவள்.பிராமணன்வீட்டைத்துவாழ்ந்திருந்தாள் அரிச்சந்திரனும் மந்திரியுந்தவத்தோர் அடைத்திருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகாசிவிசுவநாதர ஆலயத்துட்சென்றுதோத்திரஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது பூலோகத்திலுள்ளோரவரு பிரமிக்க கட்சத்தரையர்மடிபடியுமவர் நகடைப்படிக்குத் தட்டுவதுகாணக,

க-விருத்தார்த்தம்-இ-ப-மேர்கணம்-ஆதிதாளம்,

காட்டிடிவிலுர்காறுதெக்வழிநடந்துவந்து
பாட்டையில்மிருகதகஸ்தப்பட்டதைபதியாயேட்டா
நாட்டைவக்கடைத்தாயெதத்தைடைபடிதவநுவாயல்லால்
வட்டமோயில்லே கெத்து
வாயினுலொருபொய்சொல்லடா அரிச்சந்திராவுன்
வாயினுலொருபொய்சொல்லடா
வாயினுலொருபொய்சொன்றல் வண்மைசேரயோத்திகு
உபாயமாயழைத்துக்கொண்டு மாய்மாய்நடத்திடுவேன்
மாதவமுனிவரும் வானுலகேகுவார்
மணிமுடியணித்துநீ மாககாருலாய
கோதிலாமனைவியும் மைந்தனுங்கூடுகேர்
கௌசிகவசிஷ்டரை முனிந்துகூத்தாடுவார்வாயினு

அரிச்சந்திரன்சொல்

உ-விருத்தார்த்தம்-இ-ப-மேர்கணம்-ஆதிதாளம்,

தட்வரையுச்சிதன்னில் தாமரைமலர்ந்திட்டாலும்
திடமுடன்சந்திரசூரியர தெனதிசையுதித்திட்டாலும்
கடலெலாங்கரைபுரண்டு காசினியழிந்திட்டாலும் கெத்து
உடலுளவரையிற்பொய்யை
ஒருக்காலுமுரைத்திடேனையா என்வாயாற்பொய்யை
ஒருக்காலுமுரைத்திடேனையா
பொறுக்காமொழியுரைத்தீ ருநக்கயதாயென்முன்னே
தருக்காருக்குப்பாச மிருக்காதென்றெண்ணேமுற்றேன
சாத்தனையிக்கர், வர்க்ககருக்கெனே
விற்றறெவர்க்குற்ற பொருட்சளைகொண்டுமோ
துக்திரமுறைபாயல வெகதியுடனடவும்
உத்தாமதியவே சத்தியமாகவே ஒருக்காலு)

பொதுவிருத்தம்,

மனையவனிக்கெறியுரைக்கவனைநோக்கி
மந்திரிகெயனைவிற்றுமகிழ்க்கபொருளைத்

துறைபிரிவர்க்கீத்திட்டோக்கனுக்கமுறைந்
தய்பவனேயுனைக்கூறவிபறவையல்ல
தாரைதனிலநீயெனக்கூறுக்குதியென்றான்
தலைசாக்கிலவிதிபோமேகர்ககதலலால்
முறிறகவறுதெனைக்கூறினமுகயுமென்றன்
முனைக்கிட்டான்விலைகூறவினைக்கிட்டானே ௧௭

வசனம்

கட்சக்காபணிபடிசொன்னபோது அரிச்சந்திரனானவன் மந்திரியு கோசிகீனனைவிலைகூறி இருவருக்குமடைப்படியையாககனுப்புவாயென்னைப் இறைவனேஎன்னைநீர்விலைகூறத்தகுமென்றுன்வசனஞ்செய்துகொண்டதினுலேலவைடாலெபிஅழியுமோசதயககவுறுமனைனையே வில்லென்றுரைத்தஅரிச்சந்திரனைசத்தியகீர்த்தியாகிய மந்திரிவிலைகூறுவதாகக,

௧௭-தரு-இ-ம-ஆகிரி-அட்டதாளம்

பல்லவி,

இராசனைக்கொளவாருங்கோடா-ராஜுயமிருத்தபோத்தி இராஜ

அநுபல்லவி,

தேசன்சூரியகுலதீரன்தேவேந்திரனுக்கிணையான இராஜனை

சரணங்கள்,

௧, காசிமாநகர்வீதியில் காதலவரிச்சந்திரனைக்
கோசிகர்தாகுவங்கோர் கூவிக்காகவிற்கவந்தேன்
உ, கொக்கனரேகவிலக்கே செங்கதோருநாடரே
திங்களோதிலக்காவே நிமையர்குமனைவரே இராச
௩, பொகுசிபகர்காடகர் புழம்பெறுமிலாடமாரே
இங்கிதன்தரிசந்திரனவன் சனெறுநீததவரிசந்திர இராச

பொதுவிருத்தம்

செப்பரியவயோத்திக்காணையைபெற்ற
செலவனரிச்சந்திரனைச்சேர்க்குமைச்சன்
ஒப்பரியகாசிபுரிவீதிதனில்
யொருக்கிமிஞ்சங்க்களுமைகளொடமேற்றும்
தப்பரியமூக்குகனல்லாமகடந்து
தளராதுவிலைகூறதரணியோர்கள்
மெப்பரியவிவரெவரே யெனக்கலங்கி
மேவுவார்தோற்றம்போறகூவுவாரோ, ௧௮

வசனம்

கேளுங்கள்புண்ணியவான்களேசொல்லுதற்கரியஅயோத்தியாபுரியையாளப்பட்டஅரிச்சந்திரனைமந்திரியானசத்தியகீர்த்தியென்பவன்காசிபட்டணத்திலுளளஒவ்வொருகெருவாகப்போய்விலைகூறுமபோதுஇர்களரோ வென்று அவ்வூரிலுள்ளயாவரும்திண்ணத்து அவரவருக்குத்தோன்றியபடிபேசிக்கொள்ளுவதாவனக

கஅ-இபதை-சரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க, ஐயே யிதென்னவொருபுதுமைநடக்குதிங்க
அதிசயங்காணபோமென்பார் அங்காடோர்
பொம்பொன்கோடிபுதிக்குவெளியங்வரர்போலவொரு
வீரனைப்பார்ப்பிரொனுர் அங்காடோர்

உ, புட்பதனவனிவனைப்போருக்கழைக்குமெனம்
பொருகதலறிகாமென்பார் அங்காடோர்
புட்சகவிமானம்நானூயிரங்கொண்டோனிக்தப்
புரவலர்க்கிடோவென்பார் அங்காடோர்

ந, மூன்றுளில்வந்தவன்கொண்டமூறமடக்தையைவிற்று
முடிக்தான்வெகுபொனனென்பார் அங்காடோர்
நன்றுனுவேதமாநானுமுணர்க்தோர்சகொப்பும்
நாதன்வடிவமென்பார் அங்காடோர்

ச, காரணங்கண்டறியக்கருதுமொருவரில்லை
கண்டோர்கொள்வாரோமெனபார் அங்காடோர்
பூரணமாகயெவர்பொருளளிப்பாரோஅவர்
பொருக்தக்தகவரமென்பார் அங்காடோர்

ரு, இவனைய்மைகொள்ளவெவர்க்குத்திறமிவ்வூரில்
யெண்ணருள்பொருளென்பார் அங்காடோர்
தவனையிட்டேக்தகாவயகுபோன்றனக்குகூட
தரவரிதாகுமென்பர் அங்காடோர்

சு, இறைபவனல்லஇவன்ஏழையென்றெண்ணவேண்டாம்
ஈசனருளிதென்பார் அங்காடோர்
குறையவனுக்கென்னென்டோகூறவிதிவட்கது
கொள்வாரெவரோவென்பார் அங்காடோர்

எ, எத்திசையாண்டவனேஉக்தமன்னன்தவஞ்செய்
தின்றபுண்ணியனேவென்பார் அங்காடோர்
இத்திசையிவிவனைக்கண்டதில்லையயோத்திக்
கிறைபொனிவனுமென்பார் அங்காடோர்

அ, சூரியகுலத்திர்சொன்னமொழிமாறிடார்
சூழவிவனேயேதோவென்பார் அங்காடோர்
காரியக்கேடாயினுந்தானேயமைபடக்
கருதவோனுண்டேவென்பார் அங்காடோர்
தவிமக்தனைக்காத்திடும்தலைவனைவிலைகொள்ளத்
தரணியிலெவரென்பார் அங்காடோர்

வன்மைவினைத்திலனைவிலைகூறவக்தவன்
வல்லமையேதோவெனபார் அங்காடோர்
யிதருமராஜனுக்கல்லாக-தருமோமற்றொருவர்க்குக்
தனவானவனேயெனபார் அங்காடோர்
கருமமறிந்தோருண்டோநெஞ்சகெழுந்தைநாளும்
நடக்கவரிதாமெனபார் அங்காடோர்

பொதுவிருத்தம்.

ஆதித்தன்குலமகவினவைதொட்டு
அண்டரவனியரென்றுமபுகழுங்காசி
வீதித்னிலவிலைகூறியிற்கக்கண்ட
வேதருமாகருமக்குவிளங்குவோருய்
கோதிலர்னறனைகொள்வோரரிதாமிக்கக்
குவலயத்திற்றருமனொருவனுக்கர்மென்னும்
போதிலபுலைச்சாதியர்கள்வீதிகேனுக்கு
பொருநினுன்விலைகூறக்கருதினனே, (கூம)

வசனம.

இவ்விதமர்கச்சொல்லியயர்வரும்இவனைகொள்வதற்கு எமதர்மராஜனுக்கொப்பானவீரவாகு ஒருவனுக்கல்லதுமற்றவர்களுக்குத் தகாதென்றுவார்த்தமொழியைக்கேட்டசத்தியகீர்த்தியானவன் அகியஜாதியாரிருக்கின்றதெருவைநோக்கிவிலைகூறிக்கொண்டுநடப்பதுகாணக.

கக-இபதை-சரு-இ-ம-டக்துவராளி-ஜம்பைதாளம

கண்ணிகள்,

க, மன்னவனைக்கொள்வாருண்டோ யாதிலத்தில்தேர்ட்டிமிரே
தன்னையயழ்க்துவக்க தலைவன்றனைக்கொள்வாருண்டோ

உ, பளளத்திபறச்சிமாரே பாராளனைக்கொள்வாருண்டோ
உளளயஜகனாயில்லை ஏத்தமனைக்கொள்வாருண்டோ

ந, வீட்டிக்கொருபுட்டாயிக்க, வேக்தனுரைக்கொள்வாருண்டோ
காட்டிக்கொருகாவலாகும் காவலனைக்கொள்வாருண்டோ

ச- பொய்யனுவுரைக்திடாத பூபதியைகொள்வாருண்டோ
வெய்யவன்குலக்துதித்த விமலன்றனைக்கொள்வாருண்டோ

ரு, அயோத்திமாநகராயாண்ட அரிச்சந்திரனைக்கொள்வாருண்டோ
வெய்போனெருகோடிபோன்ற வீரனறனைக்கொள்வாருண்டோ

பொதுவிருத்தம்,

மந்திரிசத்தியகீர்த்திவரராஜ
மாங்கரின்புலையிதிதனிலெவ்வண்ணம்
சக்கரதயனமருகனைத்தன்றேளிலேக்தி
ஜகத்திலிவர்கொள்வாரெவருண்டென்றும்

சுக்ரமாமொழிவினைவீரவாகு
சேதியொருகோடிவிசர்முகன்றன்னைத்
தந்திரமாயானைக்கொள்வேனென்று
தானவந்தான்கனத்ததனவானவந்தானே. (அ௰)

வசனம்.

இவ்விதமாய்விலைகூறிவரக்கண்டவீரவாகுவானஎமதர்மராஜனானவன் அந்தசூரியகுலத்தரசனைதான்கைகொள்வேனென்றுசபைக்குவருவதாவது

௬௰-திபதை-தரு-இ-ய-சவுராஷ்டகம்-திரிபுடைதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. ஓட்டிச்சலவைடைத்தனை — யிடைதனிற்றொடுத்தத்
ஒழுங்குளதடியொரு — கரத்தனிலெடுத்து
பட்டுப்பீதாம்பர — மிடைதனிலுடுத்து
பறையன்வீரவாகு — சபைதனில்வந்தான்

௨. கள்ளைக்குடித்துமாட்டுக் — கறிதனைமென்று
கால்களைப்பின்னிப்பின்னி — நடந்துஞ்சென்று
சள்ளைசள்தவிர்த்திடுரு — சாமிநானென்று
சாதியில்வீரவாகு — சபையில்வந்தானே

௩. வீதியிலயன்னவனை — விற்றிடவேளைகண்டு
வேண்டியபொருளெல்லாம் — விளங்கவென்னிடத்துண்டு
ஜாதியிற்பஞ்சமன் — சபையேறெனென்றுகொண்டு
ஜகம்புகழ்வீரவாகு — சபையில்வந்தானே

௪. வாசியாமபோகத்தினைய — வண்மையுடனேயாண்ட
வள்வலரிச்சந்திரனை — கொள்வேனெனவேண்ட
காசிசுடலைபெனக் — காணுகைபெனக்கொண்ட
காவலனவீரவாகு — கருணையுடன்வந்தானே

பொதுவிருத்தம்.

தருமனுமாமறிபுலைவேடம்பூண்டு
தாரணியிற்காக்காட்டிலதன்னை
கருமமுடன்காற்றிகொவலனுமெத்தன்
காரியம்பார்க்கிட்டவோராள்கருதிவந்தேன்
தருமரியகனமலைத்துத்தத்தக்களவேன்
தருதிபெனில்முறிபெழுத்திக்கதருவீரோன்றுன்
ஒருபணதாயிலனவதிங்குறிமேயழிவிலை
ஒழிபென்றுளமணக்கவலையழியென்றனே

வசனம்.

இப்படியாக அந்த வீரவாகுவானவன் தான் இந்த அரிச்சந்திரனைக்கொப்பவனை எனக்குவையாவிலையாயல்வெகு விக்கட்டாயிருக்குமா நீ கேட்ட பொருளைத்தருகிறேன் கொடுக்கசம்மதமானால் முறியெழுதித்தாவென்றான் ஒருத்தருமவனைவிலைக்குவாங்குவாரில்லை வேறொருவரு

ங்கொள்வோரிலலை ஆனையால்இவனைக்கேளிற்பாயென்று மந்திரியை அரிச்சந்திரன்கேட்கவதுகாண்க,

௬௰-தரு-இ-ய-சங்கேவரி-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி,

இவனெல்லாருக்கினியொருவர்கொள்வாரோ
தென்னனிமயமகவேவைடாம-மந்திரி

அநுபல்லவி,

தவனமாகத்தினிவிவன் — றனக்குதி-ரார்ட்ண்டு
கருணையரித்துவந்தான் — தனயிவனுக்குமில்லை - இவன்

சரணங்கள்

௧. விரசதாகவத்தனை — வீதிகள்தோறுஞ்சென்று
விலைகூறிவந்தோமெவரும் — விருப்பங்கொண்டாரோ
அரசர்வீதிகள்தோறு — மாராய்ந்துகூறினோமே
மவர்களெவர்களேனு — மாசைகொண்டாரோ
துரிசினிவிவர்க்கென்னைநீ — துன்பமெண்ணுமல்விற்றால்
அலையுமறையோனலவன் துலையுஞ்சொல்லைத்துசொல்ல - இவன்

௨. வைசியர்வீதிதோறும் — வளைக்குவந்தோமேவையம்
வாங்கப்பொருளன்றென்று — வாயாற்சொன்னாரோ
ஐசுவரியத்திலமிருந்த — குபேரர்போலசெல்வரே
அங்கேவருமிருக்கா — ரவலுளாரோ
ராசியமேதோஇவன் — ரவிகுலத்திராதித்த
ராஜசுபோற்றுகிந்த — குணமனைத்தையுமறிக்க - இவன்

௩. விற்பனைவீதிகள் — விளங்குமருக்கவந்தோர்
வேண்டியவராகினும் — விலைவில்லாக்காரே
கற்பனைகளைத்து — மாராய்ந்துநாமறிந்தியார்
கதிர்குலத்தோனென்றென்னைக் — கருதிவந்தாரோ
சற்பனைகளன்றால் — சன்னையாவுமதனும்
சத்யகீர்த்தியுள்மனம் — சம்மதிப்பாயிருக்குமா - இவனை

பொதுவிருத்தம்,

அரசனிதுமொழியப்பிறகுயிரம்பொன்
னளிதநிடைவலனமிக்கவன்னவனமைச்சன்
முரசிசைமிகுமொழிகிளையவரிதபோலீல
முன்னின்றபுசாக்களிதகமுனைத்துப்பாற்றி
விரைநிலநடவெண்டபுலைக்குலத்தோனோடு
விடக்கினமைதனையக்கிவீரனைநாமனும்
அரிசதனைக்கண்டுமனந்தவத்தாய்கத்
துணக்குவான்பந்திரியனமச்சருவானே

வசனம்,

இவ்விதமாய் இராஜனது கருத்தின்படியே வீரவாகுவுடன் இந்த ப்பிராமணனுக்கு பதினாயிரம் பொன்றந்தால் இராசனுக்கு அடிமைச்சாதனந்தருவேனென்று மூரிதேனைக்கு மேலாகச்சொன்னபோது அப்படியே தக்கபொருளை நட்சத்திரையனுக்குக்கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு வெகிரத்தில்போவமென்று வீரவாகுவன் தோளிலுள்ள கோமரப்வத்தின் கடிவடியைத்தோளிலேந்திக்கொண்டு போகிறபோது மனங்கலங்கி மந்திரியானவன் புலம்புவதுகாண்க,

௩௨-திபதை-தரு-இ-ம்-கஞ்சரி-அடதாளம்,

கண்ணிகள்,

மந், இவ்விதிதவிழ்க்கொண்டதோ — யிறைபெண்ணோ சோ
நவவியமருமேக்தும் — நாதன்காணோகோ-இவ்விதி
மன், எந்தவிதியிதுவரச்சே — சொல்லவேச்சே
மைந்தன்வறுமையாலே — மதிமோசம்ஆச்சே-எந்தவ
மந், பறையற்கடிமைபாரி — லுண்டோசதிகண்டோ
தரைதனையாளுமன்சொற் — றவறாதவுண்டோ-பறையர்
மன், முற்றுட்செய்திவினை — யாலேயிதைப்போலே
தன்னைவிலெனவருமோ — தயக்கமேன்வேலே-முன்று
மந், இதுக்கோநானிதவழிநடந்தேன் — உமைத்தொடர்ந்தேன்
சதிக்கேநகாடந்து — சரணமென்றடைந்தேன்-இதுக்
மன், சொன்னசொற்றவறிட — லாமோசத்யம ஆமோ
தன்னகரின்முனிவன் — தனையதப்பலாமோ-சொன்
மந், ஐயோயிதெனவர்க்க — காலமபறகோலம
வெய்யோன்குலத்துவேந்தர்க் — கிதவொருகாலம்-ஐயோ
மன், மறையவன்மனக்குமற — தீர்த்தோம்சர்மைகாததேதோம்
இறையவனெழுந்தின — வெழிலையும்பாருதே-பாவைய,

பொதுவிருத்தம்,

மீளிவேந்தம்கிட்க்கின்றசைத்தமை
தோளிலேந்திப்புலியையிதுடர்ந்தனன்
ஆளிமொய்ம்பினமைச்சனும்மன்னவன்
றாளில்வீழ்ந்துகளுக்கவதுக்கினன், ௩௨

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாய் அரிச்சந்திரமகாராசன் சோமாரிவத்தின்காலடியைத்தோளிற்சுமந்துக்கொண்டு புலைச்சேரிக்காகத்தொடாகுமபோது மிக்கத்தையும் எதிர்க்கின்ற திரத்தையுடையமந்திரியானவன் அரிச்சந்திரனைசரணமடைந்து மனங்களர்ந்துபுலம்புவதுகாண்க,

௩௨-திபதை-தரு-இ-ம-சங்கராபரணம-அடதாளசாப்பு,

கண்ணிகள்,

மந், என்னவிதிவசம்என்னவிதிவசம் — மன்னவா-ஐயோ
என்னவிதிவிதியுஉன்னைப்பிரிந்துப்போவேனோ — மன்னவா

மன், சின்னஞ்சிறுவருமகற்சேர்ந்துநாமராசராண்டோம் — மந்திரி-இப்போ
உன்னைப்பிரியலானேன் ஊழ்வினையினாலே — மந்திரி
மந், சத்தியந்தப்பாமல்சாகரதேபுரியாண்டோம் — மன்னவா-எந்தன்
கொற்றவா உனைவிலக்கூடிடவிந்தேனே — மன்னவா
மன், நித்தியான்னகானேகோதானங்கள்விரைச்சே, — மந்திரி-நமை
சுத்தமதாய்முனிசோதினைசெய்தாரே — மந்திரி
மந், நங்ககர்தோர்க்குக்காடுகடந்தோமே — மன்னவா-வெகு
பாடுபட்டோமல்லாற்பலன்கண்டிரியாமே — மன்னவா
மன், விகொத்திருநடைந்திவினைவினைக்குதே — மந்திரி-இவிக்
கூடுந்தலைத்துக்கொடுமையினைக்காணே — மந்திரி

பொது-விருத்தம்,

இந்தவண்ணமவ்விருவருமேங்கியே
கொந்தகாலைதோர்க்கியநீசனும்
எந்தலைக்கடைக்கேகுமினியென
வந்தமாகவராசனியம்புவான்,

வசனம்.

இப்படியாகஇராசனும்மந்திரியும் அப்பட்டு வெதும்புமபோது வீரவாகுவானவன் இனிபெழுந்து எனவிட்டுக்கூட வுமெனமிருக்தகவன்மையுடனே அரிச்சந்திரன்சொல்வதுகாண்க.

௩௩-அரிச்சந்திரன்சொல்-ஜம்பை,

பூண்டபொருண்மிகத்தந்து பொற்புடனெந்தனைக்கொண்ட
ஆண்டவனேநீயுரையும் அரண்மனையெங்குரைப்பாய்,

வீரவாகுசொல்ஜம்பை,

ஊருக்குமேற்றிசையிலுளபுலைச்சேரியைச்சூழ்
நீருறக்கடக்கோணும்நெறிக்கணடோமாம
அரிச், கெகிணைகெடப்பேறுக்கனிச்சாதியர்குரிய
மதியேதோஅதையவள்வீரவாகுநிகரண்டமனைறு
வீரவா, மனைவனைகண்டக்கைமாட்டோவும்பரோழலருக்
கின்னாருகிருகன்றிலறைசேர்கதிருக்குக்கண்டோ
அரிச், அம்மமாபுலைக்குலதிறுச்சியமேமெனையாமை
இம்மிதலத்திற்கொண்டஇறையவனவிடோகாகே

பொதுவிருத்தம்,

அரைச்சனும்வேந்தனுமனக்கவடமின்றி
அருபொருள்தக்கடிமைகாண்டோன்றெளிலுள்ள
சுமைதனைதோளேந்திபவன்விடுகேசுடிச்
சுத்தமனத்துடனேநடக்கும்வேளைதன்னில்
உமையவளோர்பாகநிறைவதுளிறைலே
உவனிலுரோர்புமுமெபமன்றெனிதாலும்

சமைந்தகட்சாதியின் மாதரிபோலச்
சதிர்கொண்டாள் சபையினில்வந்தெதிர்கொண்டாளே.

வசனம்,

அஹோ கேளுங்கள் சூரியகுலமன்னவர்களிலிராசனும் மந்திரியுங் கோ
ருகமாவதற்படமிலிருந்த பொருட்களைக்குடுத்து அடிமைகொ
ண்டதோட்டிவேடமுற்ற எமதர்மராசனுந்தோளமேலுள்ளமாய்ஸ்தல
ண்டத்தின்கமையைத் தங்கள்தோளிலேயிருக்கவென்னு கனங்கிறாய்
கிர்மலசித்தராய் பறச்சேரியைத்தேடி நடக்கும்போது ஸ்ரீகாசிவிசுவநா
தருடைய அருளினுலே உலகத்தோர்யாவரும் துதிக்கப்பெற்ற இயமனது
மனையாளானசாமளாதேவியென்பவள் நீச்சசாதிப்பெண்களிற் சிறந்தவ
ளாய் நாடகசபையிலுள்ளோர்யாவரும் அதிசயிக்கஉருவமாறிக்கொண்
டுவருவது காண்க,

௪௫-தோட்டிச்சிவருகிற-தரு-இ-ய-சௌராஷ்டிரம்-ஏகதாளம்,

கண்ணிகள்.

௧, கக்கத்திற்பித்தமுறாமுங்களக்கூட்டும்
கட்டைவிளக்குமாறுங்கையிற்கொண்டு
வெங்கருஞ்சிக்கங்கள்கன்றதோட்டி.
வீரியம்வந்ததோணினளே
௨, சுத்தக்காம்படக்கிகொண்டுபுறையிலேத்
சாம்பையுங்கைடையிலிருக்கிக்கொண்டு
தொத்தைப்பையிலேக்கண்டுவேனென்று
தோட்டிச்சாமளியுந்தோணினளே
௩, கரித்துணியிடையிற்சுருட்டிமுலைக்
கைகளிறுவிடுக்கிக்கொண்டு
வீரிதலைமயிர்பாக்கிதோட்டி
வீரியம்வந்ததோணினளே
௪. அறப்பறக்ககளங்கைவில்லெருக்கிய
அரிகளியாய்ந்தகெல்லேக்கொறிக்கக்கொண்டு
வெறப்புள்ளகன்றுகுடத்தாக்காட்டி
வீரியம்வந்ததோணினளே

௪௬-புலைச்சியும்-அரிச்சந்திரனும்சொல்லுநொண்டி-அடதாளம்,

௧, எந்தஊராசாண்டமன்னனெக்குமாதவியர்நீரெயிப்போ
தெக்கப்பறையனுக்கு டையாளாயிருப்பாய்
௨, ஆண்டநன்னகரபோத்தியாமெனக்கரிச்சந்திரனெனும்பேறுமுற்ற
ஆண்டவனுக்கோட்டி வீரவாகுவென்றறைதனோ [ய
௩, ஐலயோயாபாரனுமன்னவனேயாகத்துவமிருந்தல்லதனோவிக்கொளவந்தா
யையத்திலவர்க்கு செற்குமோட்டதனைப்போது

சாவண்மையில்வரசாளும்கானிளில்வாளேர் புகழ்விகவாமித்திராக்கரும்
பொருள்.
உண்மையாகவேன்றங்களித்திடவருதிகொண்டேன்
இராதுகொண்டாணிமென்னையிட்டின்போரில்லேயாஉலகிலேளன்
வருதியாசிச்சாதிக்கடிமையாயவருகாருணைபேரா [றும
காவருவதெதாவதுவருமேயல்லதுவரதிறுமென்னவந்தபோதிறும்
செருவங்கொணைசெய்தன்பங்கலையெயற்கேடுத்திலேனே
ஏகெகிதியுளர்ச்சச்சாதித்தொழில்செய்யக்கிட்டுமோஉனக்கெட்டுமோன
கெடுதியென்னபாவஞ்செய்சதோயிசகவிலைச்செஞ்செய்வேன [க்கள
அன்னசெப்வேலினன்தேம்கிமனக்களார்திருக்கிட யெனையோயி
சொன்னவேலைகளைக் குங்கவருமத்தரிசயசெய்வேன,

பொதுவிருத்தம்,

சுறுரைத்தமன்னவனும்புலைச்சியும்
வாதுசெய்தானவனையிருத்திடும்
போதவீரவாகுவுவெருகதவக்
தோதுவரயமையுளங்களித்தோதுவரம்,

வசனம்

இவ்விதமாய் அரிச்சந்திரனும் தோட்டிச்சியான சாமளாதேவியும்
வாதாடுகிறசமையத்தில்வீரவாகுகட்டிலயிலிருக்குது பறச்சேரிக்குலக்கூத
ன்மனையாளபுலைச்சியைவிருவுதல்காண்க

௪௭-வீரவாகுசொல்-ஏகதாளம்

ஆதிகிறுக்கோணிமையைகொண்டவாசனை
ஜிரமடங்காமற்சிறக்கவந்தாடுறு
புலைச்சி, வந்தனைகொள்வோனுயினவனக்கடிமைகொட்டாய்
உத்தினையெவரும்முகளியர்ச
வீரவாகு. உதாசளித்தகயூதகருதூழியகரிறைற்றுறையோ
தொனமுனைரகயதாயநீவிச்சிபுகவி
புலைச்சி, நீவிச்சிதக்கயென்றவிஞ்சேமபேசாதடா
கூவிக்காரக்கிக்கக்கொள்ளவேயென்போடா

௪௮-வீரவாகுசொல் (அர்த்தசந்திரிகை

போடாவடாவென்கிறாய்பொக்கறைக்கிசுதக்கி
தாவடையிலைக்கட்டபாதுகலைச்சிறக்கி
புலைச்சி, அக்கதுதன்செட்டமெல்லாரடக்குவேன்பறையா
குத்தமயக்கங் கொண்டகோலமேபறையா
வீரவாகு, குளத்துநத்தைபுற்பிக்கொழுத்தாயோசிறுக்கி
கரதலைச்சியத்துக்கப்பலக்கண்டாயோசிறுக்கி

புலைச்சி, கண்டாங்கிச்சேலைநனைத்தாயேயானை
கொண்டாட்டமெனக்காசிக்கொழுந்தாயோபறையா
புலையன், சகவொழுக்கமென்றுக்காட்டியிருக்கி
விடவகையேதடிவெறிகொண்டிருக்கி
சகப்புலைச்சிசொல்லுமவை
வெறிகொண்டானல்லவேளையறியாவள்ளலைக்
குறிகொண்டுடைகொண்டகோலமெனைப்பறையா
புலையன், கோமகனாறிவெழுத்துமகோமானென்றிகைகொண்டேன்
குலமதனிவனெனக்குமையுராயமாமேகிறுக்கி
புலை. செருக்கள்ளனைகளெடுத்துச்செத்தகணையறுத்துரிக்க
பொருக்குமோநன்மனைமனையபுகழ்கொண்டபறையா
புலைய, பறைபாவெலாமேறேனையிகழ்ந்துபல்லிளித்துபேசுகிறாய்
இறையோரெங்களைப்புகழ்வதென்றுப்பலகாலும்
புலைச்சி, பலகாலுமுன்னுலேபரதவிக்கும்பாவிக்கல்லால்
உலகாளுமன்னனுக்கிற்றுறிவினியுளதோ
புலைய, ஊழ்வினைதனைப்போக்கியுத்தமனைவறடிமைகொண்டேன்
காழ்வீசவெளிவோதுங்காவிடுகேன்போடி.
புலைச்சி, விடுத்திட்டாயென்றாகவ்வினைவிலாவிலறுக்கச்சொன்னேன்
தொடுத்திட்டான்றுறவையைப்போல்துன்மியனைப்பலதத்து

பொதுவிருத்தம்.

காசினியிலொருகூறக்காவலனாபார்
கருதினனைக்கோடியதேர்வீரவாகு
பூவிலத்திலுள்ளபொருளெல்லாமேற்றுப்
பூசாருக்களித்தகீர்த்தியபுகழ்பெற்றேனை
கோதறக்காரம்பகலினறுமைக்கன்றைக்
கொய்தெடுக்கக்கூறுகூறாய்வையெனறான்
பாதகமெனசெய்தனனிவ்விதியேதென்று
பதறுவான்மனைவனுகைத்தருவானே,

வசனம்

அகோகேளும்தர்மபுத்திரர்களேஅந்தநீசவடிவங்கொண்டசாயவீர கேஷிணுசாஸனகட்டதருமராஜனைவீரவாகுவெனபவன அரிச்சந்திரமகாராஜனையுடையில்வைகு தாசாய்வந்து அடிமையாகவந்த அரசனேபூலோகத்திலுள்ளஎல்லாசொத்துக்களையெல்லாம் அபகரித்துஎன் கேவோவழியில்கூடவந்தபிராமணனிடத்தில்கொடுத்துவிட்டதினுலல் லவோஇதுதகொடியநீசனுக்குடைமைபட்டார் அகோதேர்ந்தபெற்றதுணை டவனேமனைவியைகபடமொழிந்துஅதே வேலையிலவிடக்கின்றகாரா ம்பகவினகனமேனிக்கொப்பான அருமையுள்ளஇளங்கன்றைஅறுத் தரித்துகூறுகூறுவைத்துவை யென் சொற்றான் அரிச்சந்திரம

காராஜன் செய்மாத்திரத்திலென்னபாவஞ் செய்தனமோவென்றுமன மொவ்வாமற்றிகைத்துப்புலம்புவதுதாகை,

ருபி-சருகு-பந்துவராளி- அடதாளம்

பல்லவி,

மதிமோசஞ்சாவிக்கவிதிவசமவந்ததே
மாதவாயானிதுக்கேதுசெய்வேன்,

அநுபல்லவி,

கதியடையவேயித்தக் காசிபுரியில்வந்து
சதிசெய்யலாகுமோ சம்போசங்காரனோ

சரணங்கள்

௧, காம்பெறும்பிதுவென்னாதனையாநினதுக் நானறிவேனேவிசுவ
கேதுசெய்வேன் கருப்புருவியறிந்து காட்டிருந்ததுபோல
கவுசிகமுனிமன்க் கபடமறிந்திடாமல் மதி
௨, மூன்றுவில்யாள்செய்த திவினையோஅல்லால்
முதல்வனசெய்சோதினை யோவறியேன்
இன்னுவிற்காரம் பகவின்கன்றையரித்து
எடுக்கும்விதமறியா தெனதுமதிகலங்கி மதி
௩, ஆய்ககபைத்துடல் மெய்துய்கநின்று
வையனேயாநிதுக் கேதுசெய்வேன்
புங்கவனென்றெந்தனைப் புத்தியிலறியாயோ
கங்கைதிங்களணியு மங்கைபங்காளா மதி

பொது-விருத்தம்

மன்னவன்மனஞ்சோதிக்கவென்றுமுன்
சொன்னவேலையைச்சட்டிகட்டிக்காட்டும்
அன்னவன்மீதிலாசையுறத்தோட்டி
பன்னருமோசப்பரவசமாகினன். (௬௮)

வசனம்.

இப்படியாகஅரிச்சந்திரமகாராசன்மனதைச்சோதிக்கத்தோட்டிச்சி யானசாமலிபானவனபக்கத்திலிருந்துகுறிந்துக்காட்டிவேலைகளைச்செ ய்விக்கும்போதுவீரவாகுவானவன் அவன மீதில்மோகமுற்றந்தமூவவ குதல்காணக,

புலையனும்-புலைச்சியும்-சிந்து

௧, அடியேடிஊளமூக்கி உன்மே
லாசைகொண்டேனக்க னாருகில்வாடி
மூடயாதினிப்பொருக்கே ஒருரு
முத்தந்தந்துகூட்டி மூக்கறைச்சி

௯௧

கட்டுக்களுஞ்சேர்ந்தே அந்தக்
காவலுக்காரனாவச் சிட்டுயக்தே
தட்டுவாணிபயலே உந்தன்
தாடையிற்போடுவேன் ஓடிப்போடா
தாடையில்முக்தகுட்டி டிங்குடிங்குகாளேயென்னைத்
தழுவியேமருவவாடி டிங்குடிங்காளே-டிங்குடிங்கு
௨, நேத்துந்திநேரத்திலே உன்னை.
நினைத்துகொள்ளக்கண்ணி சிறுமிறுளே
பார்த்தோர்மனப்பதைக்கச் சொத்தைப்
பல்லைப்பல்லைக்காட்டிப் கொஞ்சிறுளே
கொஞ்சினதுங்கெஞ்சினது முன்னைக்
கொண்டாடித்தானடி கோணமூக்கி
மிஞ்சினகத்தக்காம்பு தாரேன்
மெள்ளுறதாடி மோகாஞ்சிதமே
ரஞ்சிதமேயென்றுவந்த ராங்கியென்னடா-நேத்து
ராத்திரிக்குடியிருந்தப்ராங்கியெய்கடா ஜிஞ்சினக்கடி ஜிஞ்சி
௩, எங்கித்தயங்கையிலே கோஞ்சி
எக்குப்பிக்காய்செல்லும வகையென்னடி
பாங்கிபுலிச்சக்கண்ணி யுந்தன்
பற்கரைபல்லுத்தைத் சக்கரைதா
சர்க்கரைக்கேக்கங்கொண்டா யத்தச்
சக்காளத்திசொன்ன வக்கணையோ
ஆக்கரைவேளையிலே வந்து
அசப்பிப்பசப்பார்த்த ஆம்பைமக்கள்ளா
ஆயக்களல்லவடி டிங்குடிங்காளேஎன்னை
அணைக்கொரும்ந்தங்கொட்டி டிங்குடிங்காளே-டிங்குடிங்கு
௪, சாமாந்தக்காரியடா உன்னைக்
கண்டுமயங்கிறுள் நண்டுநாளாய்
ஏமாரிபிக்குராட்டா அதோ
பிலிச்சவாவிரியுங் கோமாரியும்
விரியம்பேசவ கென்னடி
வேளையறியாயோ கொள்ளிக்கண்ணி
ஆரியக்கூத்திலே நீசொன்ன
ஆசைவார்த்தைகளன்றே மறந்தாயோடி
ஆசைமறவாதவன்று லாவதென்னடா அந்த
அப்பக்கியனைதொடர்ந்து போனதென்னடா-ஹுஹா-ஜிஞ்சி
௫, போனவகைகேளடி மெத்தப்
பொரிச்சான்கணுத்தைத் சென்னுக்குணி

தேனமுதம்போற் காராம்பசுக்
தசைபொரித்திட்டான்கான் தின்றுவந்தேன்
தின்றுகொழுத்தபையா மெத்த
தெகளிம்பாடாதே ஓடிப்போடா
என்றுயிப்பாதோடு இனி
என்முன்னில்லாதே எழுந்துபோடா
எழுந்துபோடாவென்பதென்ன டிங்குடிங்காளே-உன்னை
இணைபிரிந்துபோவேனோடி - டிங்குடிங்காளே- டிங்குடிங்கு
௬, போவேனோவென்றேன் கண்டாங்கிப்
புடவைமுந்தானையைப் பிடிப்பதென்ன
ஆவேனோகாணுனக்கு அந்த
ஆள்முழுமுகிகண்டா வடிப்பாண்டா
அடிப்பாளென்றச்சங்கொண்டா என்மே
லாசைகலைவிசி மோசக்காரி
ஆடிப்பேனோமோகப் பாசத்திலே
தோககஞ்செய்கிறாய் பாதகிநீ
பாதகியென்றென்னைச் சொல்லப்பாக்கு முண்டோடா
பார்த்திருக்கதேதிசொல்லக் காலங்கண்டோடா பலேபலேசபாஷ
ரில்லா
என்னடியித்தனைகா மெய்சொற்றுப்
என்னைருமத்தின்னமு செய்ய
வாராடிபெதிர்வழக்குச் தொந்தமடி
வந்தவகையெனை மத்த
தொந்தருடனழைக்க தேடிப்போடா
தொறக்காப்பல்லிதனைத் செக்கமவளுக்கடாஎன்னசொன்னுலுமுன்னைத்தடாடாஉடை
ராவகையேதடா டிங்குடிங்காளே-உன்னைத்தூக்கிக்கொண்டோ
டுவேன்டிடிங்குடிங்காளேடிங்குடிங்கு
௭, கொண்டாக்கூடவந்த பெண்ணை
கொணடுவந்தாயடா பல்லழகா
பெண்டாளவந்தவனே எனை
பெருமைபடாயிப்போ நாதனக்கு
பெருக்கமகிழ்ச்சிகொண்டே அந்தப்
பேச்சையாபிக்கிறேன் போகவிட்டேன்
உருக்கமாயெனைபனைக்காலினிஉந்தன்றனருஞ்செழிக்குமடி
செழிக்குமென்றசாடபாவுலனைச் சேர்ந்தவளாடா
சிந்தனைதிரப்புணர்ந்தோர்முத்தங்காடா-ஜிஞ்சினக்கடி ஜிஞ்சி

பொது-விருத்தம்,

பூவையும் புலையனுமாய் வகுத்தளித்துப்
புன்னையுற்றிக் கெதியிற் புகழ்ச்சியுற்று
மேவையிலப் புரவலன் செய்தொழிலைக் கண்டு
மிருகவதைதான் செய்யாய்கையெனத் தெளிந்து
கோவையினற் கனியெனவே யிரண்டு கண்ணும்
குலவிய சம்பாத்தையின் பூவெனச் சிவந்து
காவைநமுட்டிய முட்டைப் பற்கடித்து
ககருவான் அரசன்முன் போய்ப்பகருவானே, ௯௪

வசனம்

இவ்விதமாய்க் கோட்டிச்சியுங் கோட்டியும் கொஞ்சிக்குலாவி புன்னையுற்றுக் களிப்புறும்போது அரிச்சந்திரமகாராசன் செய்கிற வேலையைப் பார்த்து விசுவாமித்திரருடைய மாயமென்றறிந்து தெளிந்து கோவைப் பழம் போலும் சம்பாத்தைப் பூவைப்போலும் இரண்டுகண்களும் சிவந்து கண்களைச் சுழற்றிக் கடைவாயைக் கடித்து நமுட்டியதட்டிக் கொண்டு அரசன் முன் வந்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க,

௫௨-புலையன்சொல் அடதாளம்,

கன்றையுரித்து நற்கறியையெடுத்திடக் கலங்குஞ்சாரணை மேதடா மன்று என்றைக்குனக்கிது படியும் நீமனவேச்சவொழிப்பாய்.

அரிச்சந்திரன்சொல்-அடதாளம்,

பார்த்துச் செய்யாமற்பதறினேனைக் கத்தியெடுத்தென்னை சிற்றேட்டி மன்னவா, காத்தாட்சிப்பாயிப்பிழைபொறுக்கச் சூழ்ப் பணிந்தேனே,

புலையன்சொல் அடதாளம்,

பனிக்கோலானை முஞ்சேற்றும் வருமோசொலப் பத்தியிட்டானை காத்திருந்து வைத்தனைத், துணிந்துறுத்துச்சதை வேறுதோல் வேறுபடுத்துலங்க வெட்டா

அரிச்சந்திரன்சொல்-அடதாளம்,

தரிசிலெனைத் தட்டாதவன் பக்தவிழ்த்திட்டுத் தோட்டிமன்னவா ட்டிக்கொக்கிலும், தூரிசிலனென் மனங்கோவனை செய்திடக்கொள்வதில்லையோ

பொதுவிருத்தம்.

தொட்டி தனக்கரசனிதுகூறக் கேட்டு
அன்பமினிமிகவிளையாத் தெனவெகுண்டு
மேட்டிமைசேர் மந்திரியுந் தம்பிராணும்
மேதினியிலேயமெடுத்துவரச் செய்தான்
நீட்டியகற்கத் திகனைக்கையிற் கொண்டு
நீர்மிகத்தியிலடைத்திகைத்தச் சுட்டிக்
காட்டியனுணையையுமரியே யென்றே வேகன்
கலங்குவான் விதியைகினைத்திலகுவானே. (௫௰)

வசனம்,

இவ்விதமாய்ச் சனவனங்கும்போது இனி நான் பமகன் றதென்றெண்ணி எழுந்த பெருமை பொருந்திய மந்திரியும் தவவேடமுற்று விதிசளை கோரும் பிச்சைபுகுதலராப்பேசியினன் இங்கு அரிச்சந்திரமகாராஜன் கூர்மை பொருந்திய கொடுவாளைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு இவனடைந்து மனதுபிரமித்துக் குறித்துக் காட்டிய நுட்பங்களையுமறியத் திறமையற்ற மனதுவிரக்கத்துடன் எவ்விதமாக இந்தக் காரியம்புகுந்தேனென்றுமதிகலக்கமுற்று விதியைநோக்கிப் புலம்புவதுகாண்க.

௫௩-இராசன்சொல்-ஜமபை,

வையகத்தோர் புகழ்வெனதும்வாழ்த்திருந்த யெந்தனுளம்
வைதவிதலருக்கலாமோ கற்றலையின் விதியே
ஆசையுடனே யோகத்தினாடு நையிலவனிபுள்ள
சேனைத்தோனிதழ்ந்தவனை டோநீயுரைப்பாய் விதியே
பங்கருறவெனையாலிப்பாரினிற் கோவதைசெய்திடச்
செங்கமலத்தயன்வருக்க செய்யையென்ன விதியே
கடக்கையினிலேந்தபூசில்களேயுமென் றாரம்பதத்தால்
தொடக்கருதாதிருந்தோர்க்கிந்தத் துன்பமேதுவிதியே
சிவதைசெய்வதற்கேழ்செனமகராசெனிற்காசம்
பகவின்கன்றைக்கொய்தவர்க்குபதவியே துவிதியே
வெய்யவன்றன் குலத்துதித்தவேந்தனெனக்கிதுவருக்கு
ஐயனுக்கெப்பிழைகிழ்த்தேன் றிசிலேனே விதியே
கோபமுற்றமுனிவனன்றுகோமானைத் தனைவெகுண்டு
சாபமிடச்செய்தாயிந்தச் சிக்கெனசெய வேண விதியே
காட்டுக்கொடுத்தாலும்பெந்தனைக்கருத்துனண்வரிதாகுதே
கோட்டிமன்னமனமிரங்கத் துணைசெய்வாய் விதியே
அரிச்சந்திரன் கட்டைகார்க்கமனமொவ்வாது பிரம்மாவைக்குறித்து
நிந்தித்தல்-பொதுவிருத்தம்.

புக்கவனிவ்வாறுமனங்கலங்கியேங்கிப்
புதலரியகன்றையுரித்தெடுக்கும்போது
செங்கமலக்கரதலத் திறக்கதிபட்டு
செந்நீர்ப்பெருகச்சிலனைகோக
அங்கதுகண்டான் கட்டைதன்னைகாக்கு
ஆடையுடனிருபொருளை யனுப்பிவித்து
பொங்கருடன்லாயக்கிசிதனையட்சணபாய் (௫௧)
போவென்றான் அரசனுங்கூக்கூவென்றானே,

வசனம்

அரசனுனவன் இவ்விதமாய்த் தன்றலைவிதியைக்குறித்துப் புலம்பி வருந்தித் துன்பமடைந்து ஏக்காரம்பகுவின் கன்றினையுரித்தெடுக்கும்போது சாமரையிதழ்களுக்கொப்பான கையிலே வெட்டரிவாள்பட்டு ரத்தம்பெருகியோடியபோது அப்பாவியைகையிலே வெட்டரிவாள்பட்டுரத்தம்பெருகியோடியபோது வாளினிலிருந்துகொண்டு உருகக்கண்டவிரலாகுவன் இந்தக்காசிபட்டணவாளனிலினைத்துக்கொண்டு

ச் சுடலைக்கரைகாவல்செய்தானையால் அங்குசென்று காவல்காத்துகொ ள்ளிக்காசுமகோடித்துண்டும் எனக்களுப்பிட்டு அப்பிணங்களுக்குமிக்கி றவாய்க்கரிசியை உனதாகாரத்துக்கொண்டு ஆக்கியுண்பாய்சுடலைக்கரை க்குப்போவென்றவீரவாகுவின்வாய்மொழியைக்கேட்ட அரிச்சந்திரன் பிரமனைநோக்கித்துயரப்படுவதுகாண்க,

இராகம் - கு - இ - ம் - அசாவேரி - ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

இந்தவிதிகளையென்தலையிலேவிதித்தனைதவஞ்செய்தாயோ

அநுபல்லவி,

முந்தநாளிலுனக்கு துரோகஞ்செய்ததென்ன

மொழிந்திடுவாய்பிரமனே கர்மனே (இந்த)

சரணங்கள்,

௧, ஓமப்புகைக்கெதிரே நாள்கழித்திருந்து

சாமப்பொழுதாகிலும் சடங்குசெய்வதுபோக

ஈமப்புகைக்கெதிரே யிருந்தென்நாள்கழிக்க

நேமஞ்செய்தெழுதினையோ நீதிநெறியோ (இந்த)

௨, வெள்ளிபணமபொற்காசு வெகுவெகுபேர்க்குநான்

அள்ளிக்கொடுத்தயோதி பரசாண்டதனைபோக

கொள்ளிவைப்போர்களிடம் கொடுக்கும்வாய்க்கரிசியும்

எள்ளினையும்பூசித்து யிருக்கவெழுதினையோ (இந்த)

௩, ஆடையாபரணங்க ளலங்கரித்தேயினம்

பேடையன்னமிவைபோற் பிணங்கியிருந்ததுபோய்

பாடைமரங்களாவும் பார்த்துப்பொறுக்கிச்சேர்த்து

பிடையுடனிரென்று பெருககவெழுதினையோ (இந்த)

பொது - விருத்தம்,

இட்டகட்டைகளுக்கொண்டுவைத்தேதன்

நமனிதிலெய்திவெரித்துக்கொள்ளிக்,

கட்டைகளுக்பாடைகட்டுநகழியுஞ்சேர்த்துக்

கருதரியகொட்டகைலொன்றுகட்டிச்சேரப்

பட்டபிணக்கட்டுலொன்றுசேர்ந்ததன்மேல்

பார்த்திபன்வீற்றிருக்குநம்பான்மைதன்னைச்

சிட்டமாய்ச்சிறுவிமகனிருதவியாவிற்

தெளிகொண்டான்தேடிவரக்கவிகொண்டானே, (௫௧)

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாம்வீரவாகுவினுடைய ஆக்ஞைப்படிக் அரிச் சந்திரனானவன்சுடலைக்கரைக்குப்போய் அங்குகிடந்தகொள்ளிக் கட்டைகளையும் ஆசந்திகட்டிவருகிறமரச்சழிமுதலானதுகளையும் பெ

ருக்கிறதுகோட்டங்கட்டி அங்குநவிக்குமிடக்கின்றசவக்கட்டில்களிலெ ன்றுசேர்த்து அதிலுட்கார்ந்திருக்கின்றவிதந்தனைத்தேரட்டிச்சிறுக்கா ளாலேகேழ்வியுற்றமந்திரியானவன்தவவடிவாய் அரசனிருக்குஞ்சுடலைக் கரையைத்தேடவருகிறதைக்காண்க

கு - ஆனந்தக்களிப்பு - நாதநாமக்கிரியை - அடதாளம்

௧, சிவசிவாசரிவீக வேசானன்றஞ்

சீராகவேயுமைசேவிப்போர் நேசா (சிவசிவா)

பலக்கடலொழிக்கும்பிர காசகிருபை

பாருமேவினைதிருமே - எனக்காருமேமனஞ்சேருமே

எதிர்க்குநேமே - தனைநுள்கூறமோ - சம்போ (சிவசிவா)

எதிர்நோர்நாடுயிலழுந்து - மிகவன்பாயிருந்தவரகமிழந்து

௨, ஆண்டதோர்நாடுயிலழுந்து - மிகவன்பாயிருந்தவரகமிழந்து

நீண்டசெங்கோலுமிழந்து

நிலதாணகயேவாவேண்டியேனைநூண்டுபெருமுன்

தாண்டவம்புரியையில்வேண்டிக்கொண்டேனே (சிவசிவா)

௩, புரிசடையோனவிசுவாமித்திரன் - வெகுயொல்லாதகபடமியற்றமு [விசித்திரன்

அரசனுடன்வலைப்புரிய

அவன்செய்தானோ - முடியெய்தானோமிதிலைதானோ

இனிவையகத்தென்னமாயுங்குவேன் - சம்போ (சிவசிவா)

௪, குருபூசை தனைமறக்கோமோசாலும் - கோதில்லா சிவபூசைதனைக்கு [றைத்தோமே

வருவோனையவமதித்தோமே

இதுதர்மமோ - என்செல்வமமோ - முன்செய்கர்மமோ

உமைபல்லவதுபத்துனையுலகிலார் - சம்போ, (சிவசிவா)

பொதுவிருத்தம்

அருந்தவக்கோறுகிமிகவையமேற்றேன்

அரசனிருக்கிடபறச்சேரிகோக்கி

வருந்தகைமைகண்டுசிறுபயல்களையோ

வள்ளலினைச்சுடலைதனிற்காவல்காக்கப்

பெருந்தகையுடன்றேட்டியதீப்பச்சென்றான்

பிரியாவுன்றேழுனைநீபின்பற்றென்னப்

பொருந்தவெகுபித்தடைந்தார்போற்றிதைத்துப் (௫௨)

போற்றினான் அரசன்முன்சென்றேற்றனனே,

வசனம்

அகோகேளுங்குநிலாநிபமேதவத்தினர்வடிவமுற்றமுமுந்திவிருத் அகோகேளுங்குருசிலாதிபமேதவத்தியதேத்தியென்பன் அரிச்சந்திர திசெய்துகொண்டுவக்குமந்திரியாகியசத்தியகீர்த்தியென்பவர் அரிச்சந்திர னிருந்தபறச்சேரியைநோக்கிவரகண்டபஞ்சமர்களின் சிறுவர்களோடி அ ன்டேஅங்குகோரஞ்சுநேக்கவொகொக்கும் படிகோட்டிய ன்னைவ்சுட்ட லையிட்டனுப்பினன்நீயுந்தொழுதுனியதுக்கோணஞ்சனை தேடிப்போவெ

னசித்தபிரமையுள்ளவனுக்குபித்தமேலுற்றதுபோலதிகைத்து அரசனி
டத்திற்சென்றுதொழுதுதுதித்துச்சொல்லுவதுகாண்க

௫௫-மந்திரியும்-அரிச்சந்திரனுஞ்சொல்-ஜம்பை,

மந்திரி, ஸிவசிவாயானிந்தகதிவினைக்கேளாதூர்த்துவந்தேன்
அவனிதனிலுந்தனுக்கேதுத்திதிமோமன்னு

மன்னன், அடுத்திடாவகைவெகுவினும்அயன்விதித்தவிதியதனை
விடுத்திடுதற்கெவர்குளதுவிளம்பிடுவாய்மந்திரி

மந்திரி, மந்திரமுறைக்குணர்ந்தமமுனிவரின்னமென்ன
தந்திரங்கள்செய்தனரோதாணிதனில்மன்னு

மன்னன், அன்னுவில்விசுவாமித்திரன்அரும்புலவனுவயெனச்
சொன்னுரேயதமறந்துசேர்வதென்னமந்திரி

மந்திரி, மறக்குமோனக்கனதுமதிதிகைக்குதென்னசெய்வேன் ௦
சிறக்குமோயிக்கருமஞ்சீருலவுமன்னு

மன்னன். சீருலவுசத்யதர்மஞ்சிதறுதுகாப்பதொன்று
காருலவுகாசினியிற்கருணையிருமந்திரி

மந்திரி, வெகுபொருள்தந்துனைக்கொண்டவீரவாகுவீட்டைவிட்டு
சொகுசுடனிச்சுடலைகாக்குந்தொழிலதமென்னமன்னு

மன்னன், கோவதைசெய்கையிலேவகையிற்கொடுவாளின்காயங்கண்டேன்
காவலனேயினிச்சுடலைகார்பேரவென்றுன்மந்திரி

பொதுவிருத்தம்,

தலவேட்டம்பூண்டமந்திரிசத்யகீர்த்தி
தன்னிகரில்லாவாராணசிவீதி
னவையினும்போயையவெடுத்தேங்கியேங்கி
யிறையவனுக்கில்விதிவந்ததெவ்வாறையோ
புவனமகாணமுடிமகாவிற்புலையர்க்கென்ன
பொல்லாங்குசெய்தனமோபொறுக்கவொண்ணுக்
கவலைபெறுங்கடலாழ்ந்தோமெனக்கதித்து
கதறினன்வேந்தனைக்கண்டிதறினனே, ௫௭

வசனம்,

இவ்விதமாய்தவவடிவங்கொண்டமந்திரியானவன் இணையில்லா நகாசிபுரிவீதிகளதேடுறப உபாதானமெடுத்துக்கொணவேந்துகமுடைய அரசனுக்கிப்படிவந்ததெவ்வாறோஅனறு அயோத்தியாபுரியையாளும போதுமீசர்களுக்கென்னபொல்லாங்குசெய்தோமோசகிக்கமுடியாததுனபத்திற்காளானேனென்று அடக்காததுயரத்திறுல்மதுபடிபுலம்புவதுகாண்க,

௫௮-தரு-இ-ம்-சஹானஅடதாளம்

பல்லவி,

மந்திரி, அரசனேநீரிந்தச்சுடலைகாப்பதென்று ஐயோ
ஐயோகாணுதிதேனேஎனக்கண்விதும்

அநுபல்லவி,

புரிசடையோனேநிதம் பூசித்தபலமிதோ
வரிசைதப்பியேயித்த வாரணசியில்வந்து (அரச)

சரணங்கள்

அரிச்ச, வேதனென்றலைதனில் விதித்ததில்விதியாரும்
வேறென்றெழுதினபோக வாமோஅறுதினரும்
மேதினியாண்டாரும் வேதனைபடலாமோ
போதினையாறுணர்ந்து புத்திமேற்வாய்மந்திரி

மந்திரி, தேசதேசத்துள்ள ராஜாராஜர்கள்வந்து
சேவித்திருந்தவுயோ அவனிலும்
யோசிக்னமையயலே சாமல்பூசப்பேய்கள்
கூடிக்குலாவிவரும் சுடட்டத்திலிருக்கச்சே-அரசனே,

அரிச்ச, கோசிகனுவிக்குக் கொள்கையாறேமென்று
கூறிடவாமோமந்திரி வாயினுவேனி
யோசித்திடாமல்மக் குள்ளதுவந்ததென்று
கவலைகலவாதனை கருத்திலுணர்வதல்லால் வேத

பொதுவிருத்தம்,

வக்தவலையச்சவையிந்தமனைவைக்தேற்றி
வாயகரிந்தனையெடுத்தவன்முன்னிட்டான்
அந்தவரிசிதனையெடுத்தாவுதிக்கு
அதில்விழுந்தகோமயத்தைதுலசமீந்தத
தருந்தருநுனியயத்தாத்திதிலியவட்டுத்
தாரணியாளுக்கேந்துதாணுமுண்டு
இத்தட்வாயிருவருமசுடலைகாத்து
இருந்திட்டாமனக்கவிப்போடிருந்திட்டாரே ௫௯

காசிகாண்டம்-முற்றுப்பெற்றது.

௫௯-விருத்தம்-௫௫-ஆக, தரு-௫௯-தேவாரம்-வெண்பா-க
கலித்துறை-௧-ஆனந்தகளிப்பு-௧-சொச்சகம்-௧.
௱௰

ஒன்பதாவது.

மயானகாண்டம்.

காலகவுசிகர்சந்திரமதியைவாழியஞ்செய்யவேவுதல்,

பொதுவிருத்தம்,

மன்னனுமந்திரியுமினிதிங்கிருக்குங்காலே
மனையாளுமைந்தனையுங்கொண்டவிப்ரன்
தன்னகத்துக்கழைத்துப்போய்ஆவின்கொட்டில்
தனிலொருகொட்டகைக்கருகேதுதனியிருத்தி
என்னகத்திலுள்ளவேலைகளெல்லாஞ்செய்து
விருவென்றுபணியிட்டுவெல்லோரில்லாக்
கன்னலெனுஞ்சுசொல்லாலவர்களாகமைக்
கடுக்குவாளடிக்கடிப்போய்முடுக்குவானே (க)

க-தரு-இ-ம்-காம்போதி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

என்னடிசந்திருனக்குறாய்-எந்தன்-எழிலுங்கொழிநுங்கண்டி-
ஏழையென்றறிந்துகொண்டு (என்னடி)

அநுபல்லவி

உன்னடிதனைக்கண்டு மெதன்னியும்நுதல்மெதின்றான்
உத்தமியமுனையடி பணிந்துகொண்டாள்
நுகோசிகராக்கியென் நுள்ளமறியாமலுன்னை
வாழியவேலைக்கு கான்கொண்டேன்
தன்னடிகளைக்குவாத் தாடமதுறுமுறைக்கத்
தாரணியிலார்சகிப்பார் லதையதேசொல்லாய்
கன்னடிப்பெண்ணேனுனும் காலாகாலங்கண்டுவேலை
தன்னைச்செய்யாமலேமென்னத் தகத்துச்செய்துகொண்டேன்

சரணங்கள்

க, குளத்துக்கெடுத்துவந்து கொட்டவுந்திறமில்லேபோ
கொட்டிலக்கூட்டிப்பெருக்கக்கொடுக்கெல்லேபோ
கோதையென்றுகொண்டேன்மிதவாதைக்கப்பட்டுகொண்டேன்
கொள்ளிதனைக்குலைபாயக் கொண்டதுபோல
இளங்கன்றைவிட்டுக்கறந்து பிசனுர்பூசைக்கமர்த்தி
இருக்கநெல்லைதித்துக்குத்தி யெரிட்டுத்தேர்த்தி
அனைக்கனைபதிக்கிடாமலனைக்கா முடிபோனமயாற்தி
சளத்தனக்கிடங்கொடுத்துச்சணடைசெய்வள்போலெக்தன்முன்
உ, ஆதிகாலேயிலெழுந்து சாணியேயிட்டுவாசற்கூட்டி
அடுப்பேசந்திக்குப்பலகை எகலப்பெருக்கி

ஆய்ந்துணர்ந்தகத்திலுள்ள அவதிகளறியாதவன்
அரியோசகுலை தானடி.
சோதியோனுதிக்குமுன்னே சோலிகளெல்லாமொழித்து
செப்புக்குடத்தைவெடுத்து சுத்திசெய்வித்து
பாதியாணும்பெண்ணுமான பரமற்கபிஷேகக்கனை
நீதியுடன்மெண்டுகொண்டுசேமமாய்வராமலென்முன்
௩, ஒருத்தனுமொருத்தியாலே சித்திரம்போலல்லவோகு
டித்தனமென்பதுனக்குத் தான்செல்லுமடி
ஓயாக்கவலையால்வாடி யுருகியிளகுமவன்போல
உன்னனஞ்சவிப்ப தென்னடி.
சித்தமோரிடத்திருக்கச்செய்கையோ ரிடத்திலுண்டோ
செய்வினைதிருந்தச்செய்ய வென்பதுனாவோ
எத்தனைசொன்னாலுமதையெல்லாஞ்செவிக்கேற்றிடாமல்
பித்தலைக்குநுப்பவளபோலக்கத்துமுற்றப்பார்த்தெந்தன்முன்

காலகவுசிகர்கண்டித்ததுக்காக சந்திரமதிமனஞ்சோருதல்

பொதுவிருத்தம்,

வேதியர்விப்படிகடினவார்த்தையால
வெறுவெறுத்தக்குறுகுறுத்துவெதுப்பும்போது
சோசிகுலத்திறைவிமிகத்துனுக்கமுற்று
சொல்லரியசொற்கேட்டுச்சோர்வடைந்து
மீதினிலுரியவெயர்வையருவிபாய
மெய்நலிக்கண்கள்நீர்ச்சவிழ்நீர்சிந்த
ஆதிதனைத்திருந்தபதவியைநினைந்து
அலறுவாள்கெஞ்சரியாளனைநவாளே,

உ-ஸாவேரி-தரு-இ-ம்-இர்தளதாளி-காபி-மிசாதீர்ணம்

பல்லவி,

கண்டனைதெண்டினேயோ-இனிஇனுமறியேன் (கண்ட)

அநுபல்லவி,

மண்டியெரிக்கநெருப்புமாய்த்தெனைக்காத்தது
எவ்விடையுள்ளோருமெழுகடிபவுயும்
இரவிகுலத்தரசே இறையென்றிருந்தேனா (கண்ட)

சரணங்கள்,

க, தீவினையெனதான் செய்தேனோமுன்னாள்
என்னைவேலைசெய்தும இப்படலானேனா
பாவியெனையிந்தப் பாரினிற்பெண்ணாய்
படைத்தபாருக்கு பார்க்கமதைத்திடாதோ (கண்ட)

௨, கட்டியகணவனென்னைக் கட்டியடித்ததறிகிலேன்
அட்டியனியிலத்தனை வடிக்கத்தணிக்கானே
பெட்டியிற்பாம்படங்கினாற் போலடங்கலானேனே
பூபனிதுகண்டாலும் பொறுப்பாரோதெய்வமே (கண்ட)
௩, ஆழிசூழுலகினில் அயோத்திநாடாண்டு
தோழிகளுடன்கூடி துன்பமற்றிருந்தேன்
ஊழியவேலைகட் குகந்தெனைவிற்றது
உளமகிழ்ந்தாயோவெந்த ஊழ்வினைதெய்வமே (கண்ட)

சந்திரமதிதேவிக்காலமும் தனக்குள்ள துன்பத்தை நினைத்துக்கோருதல்

பொதுவிருத்தம்,

காந்தண்மலர்க்கரத்தரிவைமணங்கலந்தேக்
கவின்குருதிபொழிகுளமிகார்மேகம்போல்
வேந்தனின்காலின்வழியேகுருதிசோரக்
கொடுரமெனும்வார்த்தைதனைக்கேளாகவென்ன
மாந்தளிர்மேனியிற்றுகைக்கமலர்க்குசெந்தா
மரைக்கமலமுகம்வாடிமதியெழுந்து
சாந்தணியுமினிமைமக்கிக்கதியோவென்று
சாற்றுவான்மனத்துயரால்தாற்றுவாளே

௩-தரு-இ-ப-வராளிஆதிதாளம்,

பல்லவி,

ஐயோஇந்தஅவதிக்கெனையோஆக்கிவைத்தாய்பிரமதேவா,

அநுபல்லவி.

வெய்யோன்புலத்திறைவன்கண்டால் வெதும்பானோபிரமதேவா

சரணங்கள்,

௧, அல்லும்பகலும்அழுந்தலத்தோர்க் சமூகப்படைத்தகைகளாலே
செல்லுகுத்திப்புடைத்தெடுக்க நினைத்தாயோபிரமதேவா (ஐ)
௨, கட்டிவாசகணார்ந்து கவித்திருக்கும்கைகளாலே
கொட்டிலேக்கூட்டிப்பெருக்கக் குறித்தாயோபிரமதேவா (ஐ)
௩, தங்கப்பாளங்களையள்ளித் தளராதமிக்கும்கைகளாலே
பொங்குமுடன்தவிட்டள்ளப் பொருந்தினாயோபிரமதேவா (ஐ)

ஆதிகாலையில்கோழிகூவுதலைக்கண்டு சந்திரமதிநினைத்தல்.

பொது-விருத்தம்,

காழியதூப்பநிலேர்வீறுடியேனும்
கழுவாமல்காதனைதனையுணர்ந்து
ஊழிவினையெனவுள்ளத்துருகியேங்கி
ஓங்குசெங்கதிரலெக்குளொளித்தபின்னும்

ஆழியிலக்கொழிவில்லாவதுபோல்விபான்
அகத்திலுளவேலைகள்செய்தகனமுன்னே
கோழியதுகொக்கரக்கோவெனக்கூவக்
கொம்புவான்மனத்துயராலேபுவானே,

௪-தரு-இ-ம-கல்யாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

கோழிக்கொக்கரிக்கக்கூவுதே-சிவசிவனே
கோறக்கொள்ளிக்கொண்டடிக்கப்போவுதே,

அநுபல்லவி,

கோழிகள்சூழவிருக்கத்துன்பமற்றுல்லத்தம்பகலும்
காழ்க்கோரவங்குதயாபமானிதுசெத்தனோதெய்வமே.

சரணங்கள்,

௧, சாத்துபனிநீர்தெளிக்கும்கையால் சிவசிவனே
சாணியைத் தெளிக்கலானேனே
கூந்தலைத்திவைக்கிரித்து கோதிமோமலர்முடித்து
ஏந்தலென்றுநித்து பிருந்தாவங்கழித்து-கோ
௨, இஷ்டமாத்தூவுங்கைகளாற் சிவசிவனே
கட்டைமாடுக்க லானேனே
பொட்டகப்பணிகளெல்லாக் இட்டாயலங்கரித்து
ஆஷ்டதிக்குளோர்துதிக்கு அரனிபாலையும்நினைந்து-கோ
௩, கொப்பிகொட்டிக்கவிக்குங்கைகளாற் சிவசிவனே
குப்பையள்ளிக் கொட்டலானேனே
மெய்ப்புள்ளகோழிமாரெல்லாம் ஒப்பில்லாவெனைக்கேமல்
இப்புவியெல்லாக்கழிய வேழுக்கருளவேளைகண்டு-கோ

அருணோதயமாவதுகண்டு சந்திரமதிபுலம்பல்.

பொதுவிருத்தம்,

வைகறையோர்தாமமெனச்சேவற்கூவ
வல்லிதுயிலொழித்தெழுந்துகுலமையில்லாச்
செய்கைகளால்வலுந்தசெங்கையிரண்டுஞ்
செங்கதிரால்வெதுப்பியசெங்கமலமொப்பப்
மைகழுத்துமகிலிட்டுநின்பனமையாகிப்
பசுமொருபொருளொரிக்கப்பரிவகன்று
மெய்கழுநிக்கிடவிற்றிருக்குங்காலை
மேகண்டாள்கிரவந்தேரோர்க்கண்டானே. (ஓ

ருஅ-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

அருணவுதையமாச்சே-அதிதரிசாம்-அருணவுதையமாச்சே

அநுபல்லவி,

கருணையில்லாவேதியர்தன் கையிலகப்படலாச்சே

சரணங்கள்,

௧, குளத்திலீரில்நாறு குடமெடுத்தாலுற்ற
மிளப்பாறப்படுக்கெழுந் திருக்குமுன்னமே
வளர்த்தருநெற்பத்திங்கலம வலக்கையுலக்கைகொட்டு
தளராமற்குத்திச்சலித் தளர்திருப்பாருதன்னோ-அரு

௨, அந்திநேரத்திலேஞான ஆலவற்றசாணிதட்டி
சிந்தாமனுளத்தி மெமிட்டிமுழிக்குமுன்னமே
குந்தியிருந்தயெக்கள் குதிகால்மறத்திருல்
சிதைகலங்கவிழுச் சிவக்குவெளுக்குமுன்னமே-அரு

௩, கொட்டிலேகூட்டிப்பெருக்கிக் கூலிவேலைசெய்தவந்து
அட்டகூழுள்ளியுண்டிளப் பாருமுன்னமே
இட்டவேலையெல்லாஞ்செய்து எங்களையாமனமுய்து
கட்டளேதப்பாதரங்கிக் கண்ணைவிழிக்குமுன்னமே-அரு

தினந்தோருந்திரிகாலங்களிலும் இடைவிடாமலவேலைசெய்தல்

பொதுவிருத்தம்.

அருணனுதசேரினெக்கடருணடெழுந்து
அகமுகமக்கழுமங்கேங்கவலைறிக்கொண்டு
தருணமிதுதவதினைமைத்தாங்கவொணுக்
தயக்கமுறத்தண்டிப்பானெனத்தினைத்துக்
குருணியிருமூன்றட்டிக்குடமெடுத்துக்
கோதகற்றுங்கைகொண்டுகுணமதாகக்
கருணைமிகுசந்திரமதிகாலையிலக்
கடன்செய்வானவேலையடவுடன்செயவானே,

திபதை-இ-ய-மகாரி-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்,

அந்தணஞ்சவ்வாதுசாந்தபுனுகு சவிக்கத்தெளிக்குங்கையாலே
சாணித்தெளித்தசத்திகூட்டிமனம் சந்தோஷங்கொண்டிடலானேனே
அந்தணர்மிக்கவருக்கவத்தோர்களுக் காசயமவிருக்கையாலே
அருமறையாளர்வாசற்பெருக்கியெசந் துகமகிழ்ந்திடலானேனே
கட்டியணைந்தகணவனகழலினைக் காதலாய்ப்போற்றக்கையாலே
சட்டிப்பானைகளலம்புஞ்சக்தியும சாம்பலையும்வாரலானேனே
பொட்டுப்பூட்டியபூஷணம்பாலையும் பொற்புடனள்ளுங்கையாலே
கொட்டிச்சாலைக்கூட்டிப்பெருக்கிட்டுக் கோலமுடனவரலானேனே

வச்சிரவைடூரியகோமேதகமிழைத்த விளையல்தரித்தகையாலே
எச்சிலிலைகளைப்பார்த்தபொறுக்கி யெறிந்துமகிழ்ந்திடலானேன்
உச்சிதபச்சைமரகதமிழைத்த ஒட்டியாணமணிஇடைமேலே
கச்சிதமாய்க்குடலைக்கூடையேந்திமனங்களித்துநடந்திடலானேனே
தொல்லுலகில்வருமல்லோரெவர்கட்கும் தொண்டுசெய்திட்டகையாலே
கல்லுமருள்ளுமிலைநுமுள்ள களைந்தெடுத்தகேள்வாரிடலானேன்
அல்லும்பகலுமகத்திலுள்ளவேலை யடங்கலுஞ்செய்தமையாலே
செல்லுக்குசதிபரிசிவேதமிவேறுப கோரக்கொரிக்கவுமானேன
மிஞ்சியபஞ்சபட்சபரமான்னங்கள் வெள்ளாட்டிவிட்டகையாலே
கஞ்சிக்குமகனுமயானுமனைவேற்றி கரைத்துக்குடித்திடலானேன்
கெஞ்சிலிரக்கமுற்றருந்தவென்றுரைவயிர திரைக்குமிட்டகையாலே
கொஞ்சிமகனுடன்கெஞ்சியஞ்சிக் கோப்பைகூளமுருகிக்கலானேன்

காலைகண்டசந்திரமதியானவனத்தைசெய்யமுடிக்குதல்

பொதுவிருத்தம்,

விலைகொண்டான்முதலாயிக்கலைவனம
வேதியன்றனக்கதியின்வேலைசெய்து
தலைகொண்டபொறிதலைத்தூக்கமற்று
தானின்றதனயனுமீட்டமயலனைத்தும
மலைகொண்டபிணிபணிப்போல்மறையுமென்றும்
மார்க்கமினியில்லையெனமனநிலைகொண்டு
அலைகொண்டகடலினைப்போலனற்றம்போது
அதிக்குவளாகாலைகண்டமுந்துவானே

எ-சரு-இ-ம்-காம்போதி-அட்டதாளம்,

கண்ணிகள்,

காலைகண்டு வெள்ளிக்கிழமைவிடிந்து சாமமாச்சே-சந்திவீட்டு
வேலைகள்செய்யாமல் நீயின்போதேன்போக்குறாய்சந்தி
சந்திரமதிமாணிக்கமிழைத்த மோதிரமிட்டகையாலே-பசஞ்
சாணியெடுத்துச் சாதியைக்கூட்டினேன்அம்மா
காலை,கொட்டிலிற்குப்பையைக் கூட்டிப்பெருக்காயோ-சந்திவாசல்
தொட்டிமூத்தக்கந்தத் தருசாய்பெருக்கிடிசந்தி
சந்திரமதி,சேமாயெக்த விருபனைத்தழுவுங்கையாலே-மறை
வாசற்பெருக்கி வரிசையுடன்வாரேன்-அம்மா
காலை. சொல்லுஞ்சொற்போச்சந்தனல்லலேபெருதாச்சு-சந்தி-சம்பா
கெல்லுட்பதிங்கலம நீயெடுத்தலர்த்திடிசந்தி
௩.கல்லுமண்ணும் போகவிக் குத்தைச்சலித்திட்டேனமடா- வைக்கல

புன்னைப்பூவிள்ளைதப் (பொறக்கியுனைத்தந்தேனே-அம்மா
காலைகண்டிவெள்ளாட்டிவேலைக்கு விரும்பிவந்தாயடி-சந்திர-மனக்
கன்னாடிநிற்பதேன் தரையிற்போட்டடா-சந்தி
சந்தி, உன்னாலேவோன்யாவு முணர்ந்திருவனெந்தன்-அம்மாபூவிற்
புள்ளாசிம்பாவைபோல் பரிந்தழைத்தவரேன்-அம்மா
லோகிதாசன்காலைவுயிர்விட்டில்வாழுமிபல்பு

பொதுவிருத்தம்.

அன்னைமாதவாறுதைசெய்யுநாளில
அரசினைப்பூணல்லசகலத்தலைர்கள்பாலர்
தன்னைபழைத்தவர்க்குதருத்தவாறு
தன்மையினில்வினையினுந்தபோதனத்தும்
பின்னைவெவருண்டிங்கைப்பூமிதன்னில்
பரியாடனேயரசாட்சிசெய்வோமில்லைகள்
என்னையொருமன்னனெனச்சொல்லியென்று
இனையிட்டானவர்மனத்துயபினைத்திட்டானே

அ-தரு-இ-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

களிப்புடனிருந்தானே-லோகிதாசன்-களிப்புடனிருந்தானே

அநுபல்லவி

தெளிந்தமதியில்மிகு திருவினைவென்ன
திங்களொளிபோல்முகப் பங்கயமதியின்ன

சரணங்கள்

௧, மனைமிகுமுறையார் மக்களுடன்கூடி
மந்திரமுறைப்பாரும் வளங்கவில்மனமொடு
இகபரமிரண்டும் மியற்கைபொருள்தேடி
எவர்க்குமேலரச வேண்மகிழ்ந்துறவாடி (களிப்பு)
௨, அந்தணர்பாலர்னின் தாதிகள்சூரிச்சூழ
அதிர்ப்பினர்மகதிப்ப தானிகளோடுவாழ
சந்ததம்கிளர்மகிழ் வையமெங்காடிதொழ
சகதலன்னோர்களனைக் கண்டுகளிக்கவெழ (களிப்பு)
௩, எவர்களுமனமொத்து மினையறியாமலே
வேதவிதிப்பாசஞ்செய் கேடுகச்செய்யாமலே
புவனந்தனிலவைநேராய் வயிற்றினிப்பிள்ளைகள்போலே
புத்திரநாதத்தினிலே பொத்தமொழிநானே (களிப்பு)
காலைவுசிலோகிதாசனைக்காட்டிக்குப்போகவிடயத்தனித்தல

பொதுவிருத்தம்,

வெண்கதிரோன்குலத்தலைவன்மகனிவ்வாறு
வேதியர்ன்பாலருடன்விளங்குயோர்கள்

நல்கமலமூஉமலர்ந்துநகையன்றன்னைக்
தழுவியுமிருகர்த்துமனைகத்தனித்துக்
கண்கதிருக்குதிர்த்துக்கலங்கிநிற்கும்
காரிகைசந்திரமதியின்கருத்தறிந்து
மனைகயிமுமறையோதவல்லோனமெத்தப்
பகருவானவேலையிடநகுவானே.

க-தரு-இ-ம-பியாகடை-அடதாளம்

பல்லவி,

என்னடி சந்திரமதி-உன்மகனைக்கண்டதுதினமும் வேலைக்கிருப்புமனம்;

அநுபல்லவி,

பொன்மைபோற்றிய ...ளைக்கல்லிவிடுத்துப்
பொருளானேத்துமெதேதுப் ...ர்க்குக்கொடுத்து-என்னி

சரணங்கள்

௧, திக்கனைத்துந்திரிந்து திரிந்தயித்துத்
தெருவில்வந்தாயன்னைத் தேடிமுன்மூத்த
அக்கறையாகக்கொண்டு மிகச்செருக்க
அன்னையென்றலவோ ஆவல்கொபந்த-மென்னி
௨, உனக்குவேலைகளில தல்பிகத்தோலிலையே
உன்னைப்போல்பெண்களில் ஆரிளியில்லையே
தனக்குநிகரில்லை பொருஞ்சலில்லையே
தர்பமபசமிந்துவ ...கொண்டுவல்லையே
௩, மைகத்தையுமுன்னையில சொ...டமனைவன்பால்
மாதனமளித்துமகிழ்ந்தேன் மனத்தென்பால்
தக்தனப்பாட்டிகள் பா...ரயென்முன்பால்
தனையனைப்பொய்க்கொண்டுவரச்செய் ...ய்திசாலன்பால்
௪, அல்லசலபின்னைக ...விக்குப்போய்சால
அரசபோரரகொள் டயிதி...வராய்போலே
மல்யுத்தஞ்செய்யாமல மகனையவப்பாய்க்கோல
மக்கட்குசதுமா நாயிதாவெதும்போலே
காலைகுசிர்வாய்மொழிவிய சந்திரமதியினக்கலங்கல்

பொதுவிருத்தம்

வேதியன்துரைக்கவெதுமயிபமனத்தும்பி
நீதியோமைந்தனுக்கின்றிமைமையசிந்தெதென்று
கோதிலாகாசிராதகோகந்றுள்போற்றி
சோதியின்குலத்துமங்கைசோறுவாள்கூறுவாளோ

ம-தரு-இம-தஞசரி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி,

என்னசெய்வேனைதுசெய்வேன்

சக

அநுபல்லவி,

என்னசெய்வேனென்னசெய்வேன் — பின்னஞ்சிறுபாலகனைத்
தன்னந்தனியேவிடுக்க — வென்னெஞ்சந்தயங்குதையோ (என்ன

சரணங்கள்,

௧, ஆதியேபெங்குநிறைக்சோதியே — நானென்னசெய்வேன்
சேதியினமிகவிளங்கும் — வேதியர்க்கடிமையாகி
வேதனைப்படுவோயென்றவ் — வேதியரெழுதினரோ
௨, பூரணனேயிஜகத் — காரணனாயென்னசெய்வேன்
ஆரணனும்நாரணனும் — அறநவேமருவாய்வா
காரணஞ்செய்தண்டபரி — பூரணாவென்னசெய்வேன் (என்
௩, மூத்தனேயென்னைப்பரி — த்தநாதாவென்னசெய்வேன்
சொத்தவர்தமையிழந்து — பெத்தமைந்தனைப்பிரிந்து
இத்தலைத்திருக்கமன — மெத்தவுங்கலங்குதையோ (என்
சந்திரமதியின்வாயமொழியைக்கேட்டவேலொடதாசனையறிவலங்குதல்.

பெருங்கழி-விருத்தம்

சந்திரசேகரன்திருவைப்பாலவைகரித்த
சந்திரமதிமனதின்மைச்சலித்துவாட
கொந்திழதலைகண்டுமைந்தரேயேநீயேன்
கொடுக்கிறோய்புலம்புகிறாய்கொடுப்பாயென்ன
அக்கிரனேஞானகுருவேகாட்டுக்கோட்டு
சொல்லியகுலைப்புல்லுஞ்சமித்துக்கொள்ள
அக்கிரனேன்கிச்செல்வாயென்றுரைஞான்
அருணடிட்டலைதிமனமெவருடையட்டைனே
௰௨-நிபனைத்தாயுமனைச்சொல்-தரு-ஜெ-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

௧, தாயேஉனைப்பிரிந்து-தனியேவழிநடந்து
காயேன்கரிட்டகமணக்காடாதெனசெய்வேன் — (தாயே
௨, மகனேஒன்றறியினைக்கல்-மறந்துசெருவிதமாவ
திகபரத்திற்செய்தவ-மினைனென்றறியேன் — மகனே
௩, தாயேஎன்கெதகாட்டைத்-தலைச்செல்வோர்கண்டமன்னன்
சேயன்மரிதேசரென்னைச்-சிரிதாவெனசெய்வேன் — (தாயே
௪, மகனேவீதிப்பயனே-மாளிலத்திலும்ப்பா
தகனுமறிந்து-தவழ்ந்தனறதனண்டோ — மகனே
௫, தாயேசாப்புலிக்கதியவளிலக்கமேய்
வாயக்கிறக்கொடனேநிர்-வார்த்தேவளெனசெய்வேன் — தாயே
௬, மகனேவாராதுவாரா-வகைதந்தீராதுந்திரா
செகனைதுதனைதடனைபாயச-சிந்திதகட்டப்பாய் — மகனே

௭, தாயேவயிற்றின்பசிதாளேனென்றுனைவாய்பூ
தவிடவிலுகசெள்ளித்-தாராபெனைப்பெற்ற — தாயே
௮, மகனேகணமொழிலயமாற்றவிக்கேட்டாய்
மகாமயமறிக-விருவெனசெகுலத்தின் — மகனே
சந்திரமதிலோகிதாசனைகாட்டுக்குப்போகவொட்டாம
லிருக்குமபடிசாலகவுசிகரைவேண்டுதல்,

பொது-விருத்தம்,

வேதியன்விற்றிருக்குடிக்கொடியோடி
விழுந்தபணிசெய்தியபோற்றிடியா
சோதிகலத்தலைவனைதனைகந்தனின்மை
சொலலரியதவெழுமிருக்கசிலை
விதியிதுவாசலிதென்றறிவிலாதகள்
விளங்குகலைதிகறியாவைமை
ஆதியந்தமுணர்ந்தவமோநீகருக்க
யலைவெனமுன்உயையதாமனவென்றனே.

௰௨-தரு-ஆ-ம-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

திருவுளமிரங்கவேணுமையா-சின்னஞ்
சிறுபாலனுக்கெகானே-ச்சாணுமை
இதுவராதுவோசொல்வாயா-எ
குயர்அனைபுமையல்லதாணையாஉள

அநுபல்லவி,

உருகிதண்ணீர்பெருகுதே-மனங்கருகுதேகாமயர்ந்துருகுதேணுமே
இருக்கிலெனமகன்-வருதபுழ்தைசல-கருதிதுமேயே-திருதமா
வே-திரு,

சரணங்கள்,

௧, போக்குதிக்கறியாப்பாலை — திச-அவனோ
போகவிடுவதுகல் — கேசே
காக்குதவறுதசில — ச்செ-கணாடோ
கலக்கப்பெருபடவி — ராச்ச-திதை
நீக்குவீர்அனபம — போக்குவீர்கடைக்க
வெறுக்குவீர்செல்வக் — கேக்குவீர்கணக்க
பார்க்குமோ — கதிசேர்க்குமோஅய்
திர்க்குமோவிதிக் — கொக்குமோஐயா-திரு

௨, சிந்தைதகைகருதிசோக்த — பாலன-மனதுட
செயலனிலாத்னையுயிபாக் — கோல
தனைதனையத்தியமேமம — சில-த்ப
தாயகதனைக்கறறை — கூடங்கப்பற

தந்தையே — தொண்டுபெறுதையே
வெளுவிக்கதையை — நொக்கேதன்சிந்தையே-இவை
ஆய்க்கிலே — னெறிசாய்க்கிலேன்-கதி
தேய்க்கிலேன்பணி — வோய்க்கிலேன[illegible]-இரு

௮, மூலைகுடியின்னமறந்தி — லானோ-[illegible]ம்
நல்லைகைவாய்மதலை — யானோ-அவன்
த[illegible]னமெபெருக்கவறி — யர்னோ-என்னைத்
த[illegible]விட்டினைபிரிந்தி — லானோ-அவன்
தலைவி[illegible]யுந்தன் — உலைமதி-ஐயா
அலைகதி[illegible]லிவே — நிலைசதி
குலைந்துநக[illegible] — குலைந்தாரேலாம்
அலைந்தழுன்[illegible]ட் — கலைந்தாதே-ஐயா-இரு

சந்திரமதியின்வாய்மொழி[illegible]ய வினவியகாலகௌசிகர்சீறிக்கோபித்தல்

[illegible]கலிவிருத்தம்

கொண்டலினைச்சினந்தகரு[illegible]குழலாள்சந்திர
குலவரசன்றவமகளக[illegible]ழியில்வாறு
மண்டலமும்விண்டலமு[illegible]மகிமைபெற
மன்னனரிச்சந்திரன்[illegible]குமாரனின்னம்
உண்டமுலைப்பாலொழு[illegible]குமணர்விலாதான்
உயர்திணையகறிணை[illegible]யானெனவுரைக்கும்
தொண்டரசிதனைக்காலகண்டன்நோக்கித்
தூறுவான்மிகவெகு[illegible]சீறுவானே (௫௬)

௬௩-[illegible]இ-ம்-அடாணா-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

வாருக்குவ[illegible]பாரடி-கேடி-நீசெய்யவந்த
சூதுகளறிவே[illegible]போடி

அநுபல்லவி.

ஏதுக்கிவ்வளவு[illegible] — எத்திபெண்ணைக்கற்றனிருய்
போதுக்கும்பாட்[illegible] — [illegible]நீபேயுராக்குவாய்வேசாசி (வா)

சரணங்கள்

௧, வேளையறிந்துசொல்ல — வந்தாயே-மிகத்துடித்துத்
தாளைப்பணிந்துன்னங்கம் — தொங்காயே
வேளையெரித்தோனடி — விரும்பிப்பணிந்திடாமல்
நாளைவீணுய்க்கழித்து — நமனுக்குட்கொப்பித்து (வா)

௨, சார்ந்தவுனக்குக்கடமை — யுண்டோ ஆக்கியறிந்துச்
சேர்க்கக்கட்டீவான்செய்கைத்தி — ரண்டோ
திர்க்கமதாயுசிக்குத் — தெரிந்தபொருளுணர்ந்து
ஏர்கவொணறுதரைத்து — யேக்கமிகவடைந்து (வா)

௩, உங்கள்ரு[illegible]ப்தர்கையுனக் — காத்தாரோ-அதுவுண்டானும்
அந்தமன்ன[illegible]னைக்கண்டு — தூத்தாரோ
மைந்தனைம[illegible]றையோர்செல்வ — மக்களுடன்கூட்டிவிட்டு
சிந்[illegible]யுமகற்றிச் — சீருடனிருப்பைகோட்டு (வா)

[illegible]மறையாளவள்லோகிதாசனுக்கும்
காலக[illegible]ண்டர்மனைக்கருத்தையறிவித்தல்

[illegible]விருத்தம்

ஐயன்வெகு[illegible]ண்டகூறவருண்டவன்னை
அபிக்ச[illegible]வயிர்புலிக்குவேசறியேனென்ன
மெய்யவனை[illegible]ச்சீறிவொரபிற்புல்லைக்கட்டி
மேயவிர[illegible]மாகினைதோசிகப்படிக்கேர்
ஐயவன்[illegible]தளிற்ரனிகாய்பிழுக்குமுனை[illegible]
அன்பம[illegible]க்கின்றுகண்ணீர்த்துளையக்கவே.
செய்யவன[illegible]வீர்நூற்த்தாருவாவி[illegible]ன்றுன்
சொல்லு[illegible]ழுன்மைக்தனுக்குச்சொ[illegible]ல்லின்றுனே, (௫௭)

௬௪-[illegible]-அடாணா-அடதாளம்,

கண்ணிகள்,

௧, சந்தி[illegible]மதி புர்ராயிதுக்கேதாரன்சொல்வன் — சொண்ட
பா[illegible]காலகண்டர்கூறினவார்த்தைக்குப் — பாலா-சொல்
[illegible]ரலகொண்ட — காளிலிவற்றென்ன
[illegible]காரிமைசெய்தோமோ — கொமைபாவீரேய்-பால

௨, லோ[illegible]தாசன்-காயேதா செய்தவப்பயனிதல் — மிகத்
தயா[illegible]மெயக்கித்தளர்வரோபெற்ற — தாயோ-அவர்
[illegible]பாலமொழிக்க — மொழிகனே
வன்மைதாய்ச்சொல்லும் — பன்மைவசனபாய்த்

௩, சிரமதி-துக்கத்தலைந்திகொள்த்தாளோ — வெகு
தொல்லைகளாய்மிக — சற்றும்பயிக்குத்-தக்க
தக்கபடி — தலைகாற்றிடத்
தலையனமெக்[illegible] — விலாபாய்ச்சொன்ன-துக்கர்

௪, லோகிதாசன்-அம்மாவுனக்கெமிழுக்கிருப்பீர் — ஐயன்
ஆக்கினையல்லதனுவகைவுண்டா — அம்மா-இவை
உம்மாளென்றாறு — மாவதல்ல
ஊழுவினைப்பயன் — தோழிபோலுட்கோனும்
அப்பால்

௫, சந்திரமதி-மைந்தா பெரிதகர்கடந்தா — மைந்தா-கல்ல
மதிவனத்தோருமதிற்கனிகாயகாணும் — தாருண்டைச்
செந்தாமரைத் — திருமென்றுரைத்தார்மைந்தா
சேர்ப்பித்தாக

லோகிதாசன் வனத்துக்குப்போகும்போது சந்திரமதி அப

பொதுவிருத்தம்,

அன்னையிதுகூறலின்வராசன்றயே
அயலொழுதுமெழுகதினையார்த்திக்கவல்லார்
எனனைநினைக்கடிகைக்கு நீமனமகோகாதே
எதிவரவிடையருள்வாயென்றுகூறி
தன்னைத்தானறிதவன்போற்றுளபணிந்து
தனியமுற்றகவைக்குதானுய்கபதம்
முன்னையவசகுனமிக்கதொடையர்க்கு
மோதுவாளமைக்குறுடனேதுவானே,

௰௬-தரு-இ-ம-ராகமர்ப்சரி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

சந்திரமதி-அபசகுனங்க...ருகட-அருமைமகனே-அ

அநுபல்லவி,

சபதஞ்செய்தமுனிவனின்வன...ளையென்னசெய்குவ

சரணங்கள்,

லோகிதாசன், முனிவரைகாயல்மொழியலாமோ
மூழ்கிறும்பா மரு
தனிவழியாய்க்காட்டிலேகவோ தாக்கெழுக்கனிமர
சந்திரமதி, சாகம்வலமாயக கட்டுதைப்பாசட்டிவிர
லேகமாயவதி விழுந்தனவே
ஆக்கணிதுன்னையா... ஆரவையக்குக்கனுப்பலாமே
லோகிதாசன், வேதியரோருவர் குத்திரருவா-விதனையுக
விளங்கியசன் யாயிபெ
ஐயதல்லசிக்கோ...கெடாரெஅன்னை இரேவர்திரல்
சந்திரமதி, எனனைதக...பெரியவரைக்கலைடேனா ...னதிலெக்காரு
எனனதலெகனனி புனைவனகோக
கண்ணேயுனைக்காட்டிலேவோட்டக் காலம்வந்துதெநுவனசெய்யுமே
சந்திரமதியானவள்தன்புத...பிராமண...கோகனிடத்தி[ல்]

பொதுவிரு...

ஆகாதசகுனமிக்கவடையார்க்கு
அழுதவிழிநீர்செரியுமவனோதன்னை
கோகாதுகேறநிபடிபணிந்துபோறறி
கோக்கிறுரேனபருடைவிக்கேக
வேகாதுவெந்தரியுபடர்புக்குளனே
வெதப்பருவேபுக்கருக்கிருற்றகாகே
போகாதவைந்தவைக்காத்தருளவிரென்று
போற்றுவாள்பாலர்பக்கேதுவாளே,

௰௭-ஆம்-இபனை-தரு-இம்-ராகநாயக்கிரியை-ஆதிதாளம்

ஒருதொடர்க்கண்ணிகள்

௧ ...ருங்கள் அடைக்கலமகத்தன்
பாலனைசகதபனு கூலனைப்பொய்யர்க
காலனைமெய்யர்கள் சீலனைக்காப்பீர்
சிலர்காருங்கள்செல்வக்கொழுனைச
செருவீர்அடர்வும் எறவிர்பன்மிகக்
கேளுவீர்தனனருள் கூறுவீர்மக்கான்

௨ என்றுயிர்க்குநிகவேள
எழுமையமிகமனைக் கோழையைவிலா
வாழுமைக்குநிருவப் பேழையக்காப்பீர்
மின்றுயிர்ந்தகாக்காப்பவர் தாவமாமாரைக்
பேவுவாசர்புரி சேவுவாலவே
கூவுவாரேவைக்

...சிபெயனைப்புரிகோனலன் மாறுவிர்கொலைவழி
காருவீரவன்பிழை மீறுவீர்செழிதக
ஆருவீர்கருணைபால்
கவிசாய்பிழக்குளகளாகூடல ஆதலருக்கவித்துப்
...டுவைவம் பூசலபுகழும்
போதவிவிதமென்ற

௩ மறைநாலுதனாயக்குணா திக்கனைக்காபுசம்
பக்கவளபுலவனைக் திக்குணமவருவீர்
எக்கனையுக்குறையா
இறைபோனவைலதாரெனே
ஏற்றவோர்புன்படைபோற்றவோர்பிரிப்பசம்
சாற்றுவோர்பொயயளைதாறுவோர்சோல்கிர்

பிராமணப்பிள்ளைக...சந்திரமதியின்மனைதேற்றுதல்,

...விருத்தம்

பரிதிகுலக்கலைவியிகுவனணைவிப்பார்
பாலர்களைப்பணிக்கேற்றிப்பரிவுகூறி
வரிதியினன்னெனதயுனைரானவனமைமிகசான்
வழியறியாமகனாகளவலதாகிகாவி
உரிமையுடனவருகின்றுனிவனையுங்க
ளுள்ளமகிழ்ந்தமைக்கவரவுனதுமென்று
கருதுமெகிகேரமாபோற்றாககவைடோர்
காட்டுவாரவளதுயரைபோட்டுவார்,

௬௭-இபனைத-தரு-இ-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

பாலர்கள்மனதிற்றுயருனக்கேனை சந்திமதே
மைந்தனுக்கென்னவோதாமோ மனச்சுறுமையிலகா னை-சந்திமதே
சாலமையர்கிடாதே சந்திமதே-எங்கள்
உள்ளவுறிதந்தில் இறுமினையுணர்க்கோர்-சந்திமதே
சந்திரமதி,களிவழிநடந்தரியான் பாலர்களே-பெற்ற
தாயெனைப்பிரிந்தவன் தனித்திருக்கதியான-பாலர்களே
மனதம்பேமவழிநடத்தோன் பாலர்களே-வுங்கள்
மனமறிந்துநடக்த மனமுறனரிதே-பாலர்களே
பாலர்கள்,பாதகருசெயபவறிமயாம் சந்தமாதே-நமமைப்
படைத்தவனெழுதின படியலாமோ-சந்திமாதே
பேதருணர்ந்தறியோம் சந்திமாதே-இவனைப்
பெற்றவருனைகாலப் பிழையில்லாமோ-சந்திம...
சந்திரமதி,பாலனுக்கட்கடைக்கலம் பாலர்களே-இவ...
பாதுகாத்திடவுங்கள் பார்மதாரும-பால...களே
மாலைகேரமாநுமுனனே பாலர்களே-உமக்கள்
மனையிலடைக்கதழுகம் மனத்திலேதோ-பாலர்க...
லோகிதாசனை ஸ்ரீகாசிவிஸ்வநாதரை நதித்துக்கொண்டு வழிநடத்...ல்

பொது விருத்தம்.

துயர்மெனுகட்ல்குழக துலைவிலாத
துன்பமெனுமபுலமிருத்ததோணியோ
அயாகதிமெவ்விலங்கனைவிராறறிகதேற்றி
அல்லதொழித்தாளடருளவேமலவிலனகன்கண்
கயற்கண்ணை...தவிடதைகவெருளகணமாதே
கணமனதிலை...றப்டுதென்கன்கடமையுதவி
சுயிர்குளிர்த...னகமேகவெளகனருள
வழிகனடோனாத்திருமொழிவனடாரோ,

௬௮-தரு-இம்-தன்யாசி-திரிபுடைதாளம்

பல்...

அரகராகாசி-அமலனேவியலர அ...ரா...

அநுபல்லவி

புரகாவுனதுபொற்பாதநுனைபெனில் வருநெறமிருகங்கள் வழித...யே...

சரணங்கள்

௧,காலைப்பிரிந்தக்கன் தான்தலைப்பணிந்தோம்
கோயேனுனபதத்தை கமயிலேனனுனிலம
சபைதாயிருடனை சேர்ப்பதுநிமே (அர...

௨. அஞ்செழுத்தோத வயனுரெழுத்தும்
பஞ்சபோற்பறக்கும் பாவிகளையுருக்கும்
கஞ்சகண்டண்டனமுன் ஞானிற்காத்தாய் (அர)
௩. ...வேசா கைலாசவாசா
ம...வுனது மலர்ப்பதமனுதினம்
மிகுமோதுமிதம் நினைத்திருந்தோமே (அர)

பிராமணப்பிள்ளைகள் வழிநடக்க இளைப்பாறுதல்.

பொதுவிருத்தம்.

நடந்துவரும்வழித்துனையாய்க்காசிவிசுவ
நாதனதுபதமலரைநாவிலேற்றித்
கடந்துமிகவடர்வனத்தில்வருகும்போது
தொல்லைமிகுவயிர்பசியாலல்லலுற்றுக்
...ந்துவந்தோம்நெடுந்தூரங்கலுமுள்ளும்
...டாவுபூரமவியருஞ்சுரத்தே
மட்...தைமகன்நடக்கரிதாகவில்லுமென்ன
...வமின்றுகாய்களிகள்கொய்கின்றேமே (மெய்)

௬௯-தரு-இம்-சாதாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காய்கனிகளைப்புசிப்போம்-தோழமாரே (காய்கனி)

அநுபல்லவி.

...ாய்த்துயிதோமக்கு வளர்ந்தகட்டுமாம்பழம்
காய்த்துக்குலுங்கிக்குலை சாய்த்திருக்குதந்தக் (காய்க)

சரணங்கள்

௧. பலாமரங்களில்மிகப் பழுத்திரு...துவெரு
சிலாக்பமாய்த்தோனுமிதோ ...மலக்கக் (காய்க)
௨. வாழைப்பழம்வெண்ணுவல் வளர்ந்தவிளாப்பறங்கித்
தாழைப்பழுத்தமிகத் தனித்திருக்குதந்தக் (காய்க)
௩. நார்த்தையாதனைகொய்யா ...லந்தநாரமசிதா
நார்த்தாரியினிலக்கை... தளிர்த்திருக்குதந்த (காய்க)

பிராமணப்பிள்ளைகள் தர்ப்பைகொய்யத்தனித்தல்.

பொதுவிருத்தம்.

கையிலகப்பட்டகனிகாயருந்திக்
காட்டகத்திலிருந்திக்கமைப்புற்ற
வெய்யலுக்கோரிடத்திருந்துவேதமோதி
விளங்குநன்னூலனைமுறையும்வெற்றிபெற்ற
செய்யவனுக்குவார்வெய்தச்சிலதுசெப்பிச்
சித்தடியோடந்துவழிகடந்துபோகிப்

பையவருக்குசைப்புதறம்படர்பலாகம்
பார்க்கின்ருர்கொய்யமனமேற்கின்ருரே. (உ௰)

உ௰-திபதை-தரு-இ-ம்-கரம்போதி-அடதாளம்,

௧, ராகபுரசத்தியாலஞ்சமித்துக ளண்ணமாரே-மிரு
விசையாய்ப்பொறுக்கிக்குவித்து வைப்பேம்வாரும்தோழமாரே
புரிசடையோன்பூசைக்கொத்தபுட்பங்கொய்வோமண்ணமாரே-அந்த
தெரிவைமைந்தனுக்குத்திறமெல்லாஞ்செய்வோம தோழமாரே
உ, வன்னிகருக்கர்சிவாகைகுக்கில்தேடி மண்ணமாரே-இப்போ
தன்னிகரில்லாதவெலிமுள்ளிதேடும் தோழமாரே
பின்னிவரும்சுரைப்புன்னைமரமேறுங்கள் அண்ணமாரே-நீங்கள்
உன்னிதமாய்க்கருஊமத்தைதேடுவீர் தோழமாரே
௩, தசவிதச்சமிதைகள் தளராமற்றேடுவீர் அண்ணமாரே-மிக்க
குசலந்தருபவில்வகொன்றைஅறுகுகொய்வீர் தோழமாரே
அசலாய்பொறுக்கிப்படுக்கிவைப்பீர்குசை யண்ணமாரே-நல்ல
உசலேயாகிலுவாவுகந்துதேடுவீர் தோழமாரே
௪, முன்னைகாரைசுண்டைமுசுட்டைநெல்லிதேடு மண்ணமாரே-மிக
கன்னமாய்ச்சம்புகாவற்கனிகள்கொய்வீர் தோழமாரே
கன்னல்மிகுந்சிதாக்கனிகளைப்பொறுக்குவீர். அண்ணமாரே-இவை
தன்னைச்சேர்க்கப்பொழுதாச்சுதினிநடப்போம தோழமாரே

லோகிதாசனைவிஷந்தீண்டல்,

பொதுவிருத்தம்,

இங்கெறியில்மறையாளர்பாலரோடு
இனியகனிவகைகளையுண்டின்பமாகச்
சொன்னெறியிலனுவளவுந்தவறிடாமல்
சமத்கரிபகுசைச்சமிதைகூடக்கொண்டு
கன்னெறியின்முறைமுறையேகடக்குமோர்நாள்
கற்றவர்கூவரமித்திரன்செய்தனுனே
தன்னெறிதப்பியகார்க்கோடகனும்வந்து
தாக்கினன்பாலனுயிர்போக்கினனே, (உ௧)

உ௧-திபதை-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்,

கண்ணிகள்,

௧, பாம்புகுசைப்பகர்க்குள்ளிருந்து பருதிகுலப்பாலனைக்கொற்றியதே
பாலைப்பாதகமுனிவஞ்செய் பேதகத்தால்வந்துபாதத்தைச்சுற்றிய
மேவியபுகைப்புக்கனைவிட்டுப்போசென்றுவிடங்கனையேற்றியதே
மிகவிடம்கொண்டேறியகிடக்கலைக்கேறிட வெவ்வினைதோற்றியதே

உ, பஞ்சுபோர்கனைகள்பறந்திடச்செய்திக்கப் பாவெல்லாஞ்சூழ்ந்திட்ட
தே,விடம்-பற்றிநெஞ்சுமாரடைத்துநுரைகட்டிபாரினில்வீழ்ந்திட்டதே
இருசுகமொழிவாய்குளறியுளறிப்புத்திமெய் தாழ்ந்திட்டதே
கெதிவெனளஞ்சனிகண்டனற்ருள்போற்றக்கேட்டுளம்வாழ்ந்திட்டதே
௩, அங்கெறியறியாதகட்டியினலவன் அங்கமுழுதையுநொந்தான்
அச்சரமாயிந்தமாயஞ்செய்மாதவன் அடவுடனாக்குவந்தான் அங்கு
இங்கெறிமாற்றுவேன்சொன்னெறிமாற்றுவாய் எழுந்திரென்றெழுச்சிந்
தான், அப்போ-இதுவல்லவின்னமிதைப்போம் சதம்வரின்யேனுவே
னென்றுகந்தான்
௪, அங்காரமுற்றவருந்தவன்முன்னிலும் அதிகவினைவிளைவித்தான்
அந்த-ஆதித்தன்குலதர்மபாலன்லோகிதாசனைவலமெய்யினைத்தான்
இங்காரகவெண்டுகார்க்கோடகன்பாலகன்உளைந்தனைத்தனைத்தான்மி
க, உடம்மெய்மெத்தஒடுங்கிநெடுகித்தன்றுணை வெறுத்துக்களைத்தான்

பிராமணப்பிள்ளைகள்லோகிதாசனைத்தேடிக்கண்டெடுத்தல்.

பொதுவிருத்தம்,

இந்தவிதிவசத்தியாலங்கனைர்பாலர்
சிதைதனையுற்றெத்தவழிசென்றனனோவென்றே
சொர்தனைவருத்தமதுசோகமதுமாறி
மைந்தனைநினைத்தடர்வனத்தனிலலைந்தார். (உஉ)

உஉ-திபதை-தரு-இம்-காம்போதி-அடதாளம்,

கண்ணிகள்,

௧, என்னடாலோகிதன் இன்னமிங்கேவரக்காணோம்-நாம்
எல்லோருங்கூடியே சொல்லும்வழிநடவேணும்
முன்னேவனைப்பற்றி கன்னியுமெத்தச்சொன்னுடா-அந்த
முதுமடக்கைக்கினி மொழிவதுமென்னசொல்லடா
உ, ஆலாசத்திமரத்தடியிற்றேடி வடாமத
வானைகாடிபுலியைக்கண்டாயேடி வாடா
காலகரணஞ்செய்யாமலமுந்தேடி வாடா-சாயுங்
காலத்துக்குள்வீடுசேரவேணுமதடி வாடா
௩, சரசந்தியேயையர்ச்சுதினிவெண்ண செய்வோம்-வெகு
தூரம்டந்துகளையநிசாமிடக் துய்வோம்
கலமிரண்டைச்செடிகளுயிற் றேடா-பாருங்
கற்களைடிகளைக்குந்துடனேசோதித்து வாடா
௪, கட்டவென்றோடிநடாகந்தருகுடி வாடா-அங்கு
தங்கியிருந்தாரமபவயமுந்தேடி வாடா

விடுவிடென்றேடிக்கூவிளமரத்தடியிற் — றேட்டா-இங்
வேளையிலெல்லோரும்விரும்பியோரிடத்திற் — கூட்டா
பிராமணப்பிள்ளைகள் லோகிதாசனைக்கண்டு பரிதாபமுறல்,

பொதுவிருத்தம்,

அடர்வனத்தளனுக்கனுக்காயலைந்தலைந்து
அங்கமெலாம்வாதனைக்கபடுவுஞ்செயோந்து
இடர்வினைதகதிபோமென்றேணிபெயங்கு
இடுக்குமுடுக்கிடுபார்புத்தெங்கும்தேடி
தடர்வநிலையினிபவனையெனத்துக்கித்துத்
தொல்லையினலல்லலுழந்தேதாற்றமற்று
அடர்க்குசையின்வடத்தின்கீழமர்ந்தபால
னகனைக்கண்டார்சோர்வடைந்தமுகங்கண்டாரே (௨௧)

௨௧-தரு-இ-ம-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்,

தோழர்-இங்குபள்ளிகொண்டதென்ன — லோகிதாசா-[illegible]
இயல்பறிந்துணர்ந்திடுமியற்கையறிந்திலோம் — லோகிதாசா
லோகிதன், பொங்காவனுஞ்சிறியெந்த — அண்ணமாரே-[illegible]
போக்கவழிபார்த்திட்டுகளும்வாறளதோ — தோழமாரே
தோழர்-கெறுவாடலயாவசவந்தோம — லோகிதாசா-இங்
கெதிவரும்வகைதனைக்காண விரும்பியாம் — லோகிதாசா
லோகிதன்-அரவமென்றீனுடலாச்சே — அண்ணமாரே-இங்
அவதியைத்தவிர்த்திடவுளதுமுளதோ — தோழமாரே
தோழ-வஞ்சியர்க்கென்னவுரைப்போம் — லோகிதாசா-மெத்
வருத்தமுற்றவளெங்கெதிர்வருவாளே — லோகிதாசா
லோகிதன்-பழுப்போற்கண்பறக்குதெந்த — அண்ணமாரே-உடல்
படபடென்றுமயிப்பதைத்திடுதையோ — தோழமாரே
தோழர்-செருடனைத்துதித்திடுவாய் — லோகிதாசா-இந்த
செதியகுதவழ்ந்துமெசியன்காதே — லோகிதாசா
லோகிதன்-விறுவிறென்றேவிஷமேறுதே — அண்ணமாரே-இந்
வேகனையுகந்திடவிதிவசமாச்சே — தோழமாரே
தோழர்-கன்னியுன்னைத்தள்ளிவீழ்ந்து — லோகிதாசா-எமனை
கண்டவுடன்மகனெக்கென்றலர்வாளே — லோகிதாசா
லோகிதன்-அன்னையர்க்குரைத்துப்போயிர் — அண்ணமாரே-என்தன்
அங்கம்விட்டுயிர்பிராணடிசேரலாச்சே — தோழமாரே
அடவிக்கேகியசிறுவர்களவராதிறைலசந்திரவதிதுயருறல்,

பொதுவிருத்தம்,

பொங்காவன்சவர்ந்தரசன்மைந்தனுவி
போன்றுகனைறுசிறிவர்ம் பூசார்க்கள்

தங்கமிகுதழைகளிருற்சவத்தைமூடித்
தழைகளுக்கத்தழைகளடையாளமிட்டு
இந்தவனக்காப்பதற்கோவனென்றே
ஏற்றியடிபோற்றியடிவணங்கிடந்தார்
செங்கதிரோன்தலைக்கடைக்குப்புறக்கடைக்குஞ்
செல்லுவர்மனமுருகிச் சொல்லுவாளே, (௨௨)

௨௨-தரு-இம்-தூசாவந்தி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

எப்போமக்கள்வருவாரோ-மனத்திகைப்பு-தப்புமொழிதருவாரோ

அநுபல்லவி,

இப்புவியெலாந்திரிந்து — ஏங்கியேகண்ணீர்சொரிந்து
தப்புவழிகளலைந்து — தயங்கியேயிலைகுலைந்து (எப்)

சரணங்கள்.

௧. செங்கதிருச்சியேற — லாச்சே-வழிநடக்கச்
செகதுமலிறைம — போச்சே
அந்தமறையோர்பால — ராச்சே-பாலவனைத்
தனிதனிமெபொழு — தாச்சே
பங்கமுறுபவனம — பரதவித்தாரோ
பாதைதப்பிநெஞ்சம் — பதைபதைத்தாரோ
இகன்மக்கையணி — வேண்செயலறியேன்
தியமாமுனிவன் — செய்கையைக்குறியேன் (எப்போ)
௨. பசிக்கென்ன — செய்தாரோ-அடர்வனத்தில்
பணிபாச்சென் — றய்தாரோ
புசிக்கப்பழங்கள் — கொய்தாரோ-மனம்வெறுத்துப்
போனவர்களின்ன — மெய்தாரோ
விசிக்கினமக்தனைமிக — வெடித்திடக்கூறி
வெறுப்பிப்பிரப்பங்கோலால் — விசியேசீறி
நசிக்கியடிக்காமணி — நலிந்தநோயாறி
நாயேன்கடைத்தேற — முபாயத்தைக்கூறி (எப்போ)
௩. அருகிக்காக — லாச்சே-ஏவல்செய்வோனை
ஆக்ஞைசெய்திட்டகாள — போச்சே
செகுவிதத்துன்பங்க — ளாச்சே-விசுவாமித்திரன்
வெப்புக்குள்ளாக — லாச்சே
நிதியில்லாச்செய்கை — தனக்குடன்பட்டு
தத்தளித்துமனம — தவித்திடவிட்டு
மிருதியாகச்சொல்லு — மதிகொருசொட்டு
மேலவர்களுக்கில் — லாமலேகட்டு (எப்போ)

௪. அஞ்சிவயிர்வளர்க்க லாச்சே-அ[illegible]ணஞ்செய்யும்
அல்லலால்மெய்கனோக்க லாச்சே
கஞ்சிக்குக்கையேந்த லாச்சே-கமைப்[illegible]றவுள்ள
கதிர்குலத்தோர்களுக் கேச்சே
வஞ்சிப்பேய்கள்முன்போல் வருமெனிற்சினைத்து
[illegible]ழக்குச்செயிற்குழி வகுத்திற்புதைத்து
பஞ்சலிட்டநெருப் பென மனம்பதைத்து
பல்லுகிட்டிப்பாரில் விழ்ந்திடவுதைத்து (எப்போ)

காட்டுக்கேகியபாலர்வாராதகாலவளப்பகைகண்டுதிகைத்தல்.

பொது-விருத்தம்.

தலைக்கோழிகூவையிலேசிறுவரெல்லாந்
தர்ப்பைசமித்துக்கட்கேகத்தானெழுந்து
மலைப்புறம்போகவர்[illegible]ணமெவ்வாரவுங்கேட்டு
மைந்தனையுக்கூட்டிவிட்டுமறையோர்மக்கள்
நிலையானபதம்போற்றிநெடிதுவாழ்த்தி
நிஷ்டேமனுவளவும்நீக்கச்செய்து
உலையாதுவந்தேனோமகனெங்கோவென்
றுருகுவாளெஞ்சுலர்ந்துகருகுவாளே (௨[illegible])

௨௫-தரு-இம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்,

பல்லவி,

இன்னம்வரக்காணேனிலேயென்னமாயம் என்ன
இடர்விளைந்ததோ அடர்வனந்தனிற்
கடர்கதிரோனும் கடற்புகும்போதாச் (இன்ன)

அநுபல்லவி,

சின்னஞ்சிறுமதலைமொழிடபாலகாச்சே என்ன
செய்தாரோயி[illegible]னமக் கெய்தாரோமகிழ்ச்சியா
ருய்தாரோதர்ப்பைகள்கொய்தாரோ யானறியேனே
தன்னந்தனியாகப்போனவென் றனையனுக்கென்னதயக்கமுற்றதோ

சரணங்கள்.

௧. அன்னமயில்குயிலாடக்கண் டாசையுற்றனோ-அந்த
அடர்வனந்தனில் ஒருவர்க்கொருவர்
சருவிமனைக்கு வருவதுமறந்தாரோ
என்னகப்பீர்ப்புழுவாகத்துடிக்கு தென்செய்வேன்-ஜெக
நேசனைகலாச வாசனேஸ்ர்வபூ
தேசனேகாசிவிசுவேசனே யென்னமாயுய்வேன்

* இவ்விடத்தில் சரணத்துக்குச்சரணம் என்னருமைமகனே, என் சிறுபாலனே, என்சிறுமைந்தனே, என்கண்ணின்மணியே, ஏ தேசாவதாரா [illegible] காலமிலே னென்னமாயம் என்றும்பாடிக்கொள்க.

செ[illegible]ன[illegible]நற்றவ ருததாரக்கரன்
[illegible] இராசக்யபசர் மேந்திரன்தந்திரன் (இன்னம்)

௨. மாலை[illegible]ந்கைபெழுத்தும் மறைந்திடலாச்சே-என்ன
ம[illegible]செய்ததன் பாயமோவந்தத்
பாயமோ[illegible]வனு பாயமோயாதறியேன்
மூலைநம[illegible]சுலைக்கென்ன மோசமுற்றாரோ-அந்த
முனிவரும்மைந்தனைத் தனிவழிதன்னிற்கண்
டனியாயமுறைதனக்கினிபாவமென்ன சொன்னாரோ
காலைக்கோழி கூவப்போனவென்
கண்மணிதனைக்காணுக் கண்ணீருரும்பூத்ததே (இன்னம்)

௩. அம்மம்மாவென் றடிக்கடி வருவான்-எந்தன்
அகத்துயர்தீர மிகமகிழ்வுற
செகம்புகழ்கூறமுகமலர்முத்தந் தருவான்
இமமாமகிதலத்துக் கருமேபாச்சே-அந்த
ஈசன்ஆதித்தன்கு லேசன்சகேதபு
ரீசனெந்தன்பிராண னேசனிதறிந்திடாதாச்சே
எம்மாத்திரம் தூரமென்றறியேன்
எற்றிசையோஅவர் சொற்றிலைசகுறியேன் (இன்னம்)

மனோவேதையினால்கேதக்குறிப்படைந்துபுலம்பல்.

பொதுவிருத்தம்.

பானுதயமாயுத்திசேருங்காலை
பருதிகுலத்தரசிதன்பாசம்பொங்கத்
தானுமதிமயக்கமுற்றாத்தத்தளித்துத்
தனயன்வாராததனக்கண்டந்தன்மைகண்டு
வாறுமாமதியெழுந்துவரும்போதாச்சே
வண்மைமிகுமைந்தனினிவருமாறன்றோ
காணும்வன்முகமலர்காண்பேனோவென்று
நாடினுள்முகக்கமலம்வாடினுளே (௨௬)

௨௬-தரு-இம்-பாகு-அடதாளம்,

பல்லவி,

என்னகாரணமோஅறியேன்-இன்னம்வரக்காணேன்-மிக

அநுபல்லவி,

சின்னஞ்சிறுவர்களுடன்கூடிச் செவ்வன்வரும்வழிதேடி-அவன்
சிந்தைதனில்மிகவாடி மகனெவ்வினைகூடி (என்ன)

சரணங்கள்,

௧. பட்டமரங்களிலேறிக் கொம்பொடிந்து
பதறியேவிழுந்தானோ மிகக்
கதறியேஅழுதானோ மனக்கிலேழுந்தானோ (என்ன)

௨. முட்புக்கன்னித் புகுந்[illegible]த்தாள்
முனைக்குபொறுக்கலுற் [illegible]று-சாமேல்
முன்னூருகலனைத்தந்துக்காளே மலாருந்[illegible]னே(என்ன
௩. கட்டேரவட்டை [illegible]ரவு
கடித்துக்கலங்கிசின் [illegible]ரு-நடுத்
காட்டினிலெங்குசென்றனே திகைத்தழிகின்றனே(என்ன)

காட்டுக்குப்போன சிறுவர்கள் வீட்டுக்குவருதல்,

பொதுவிருத்தம்,

கண்விழித்தவண்ணமனமகலாருங்காலை
கானகத்துக்கதியவச்சிறுவரெல்லாம்
மின்னிபகன்னகர்நோக்கிவருகும்போது
மீனவிழியாளதனக்கெதிரேபமவுங்காலத்
துன்னிகைமக்கேட்குமொழிக்கேதனைப்போம்
துலையாதபிடிதனக்க ளானோமென்று
குன்னியவரவர்பகர்ந்துகொண்டகத்தைக்
கூடிவார்களிலைகயில்பாலகாமிவாரே. (உஎ)

உஎ-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்,

பல்லவி,

என்னமாய்ச்சொல்வமடா இக்காமேனமையை-என்னமாய்ச்சொல்வமடா

அநுபல்லவி,

அன்னம்பழித்தநடை அரிவையின்முன்போக
வின்னபேதகமிகவிலையுமே அன்பாக(என்ன)

சரணங்கள்,

க. அடைக்கலங்கொண்டானே மகனைப்பற்றி
அரிவைமிகச் சொன்னாளே
படைக்கவழியாமற் பழிதனையேற்றோமே
பாரிலொன்றுமில்லாப் பாரினைபுற்றோம்(என்)
௨, கால்களிரண்டுங் பின்னுதே-வரலா
கலக்கமிகத் தின்னுதே
வேல்விழியாட்கென்ன வேதனையுற்றதோ
விரும்பியுண்டதூணும் விடமெனக்கைத்ததோ(என்)
௩, காசிகர்தோணுதே சகிமாதா
கலக்குமரவும் காணுதே
யோசினைசெய்தவள் உன்னருகாவகை
உகந்துசெய்போமாமில்உலகோர்க் கெல்லாம்கை(என்)

மைந்தனைவிஷந்தீண்டியதுகேட்டவுடனேபுலம்பல்,

பொது-விருத்தம்,

கடைவிழிநீர்சோரதலைக்கடைமுகப்பில்
காத்திருந்தவிப்ராபிர்மக்களெக்கண்டேங்கி
நடைபயில்மகனெங்கேசொல்லீரென்றாள்
நச்சரவங்கடித்திறக்கானவனைமூடிச்
சடைமுடியோன்றனக்கொப்பித்தனன்றுவந்து
சன்னேவழியனைத்திலுக்குந்தழையொடித்து
அடையாளமிட்டுவந்தோமறிவாயென்றார்
அவ்விருவ்அமைக்கடலகந்துள்விளுளே, உஅ

உஅ-தரு-இப-நகாரி-, அடதாளம்,

பல்லவி,

ஆதிபரவியானேனே-உந்தன்-நீதியிதோதகனே

அநுபல்லவி.

நீதியிலாதேனைவாதினைக்குள்ளாக்கிச்சோதினைசெய்தாயே-காளும்-கோ
திலாதபாஞ்சோதிகுலத்தோனேகொடுமைசெய்தாய்தாயே (ஆதிபா)

சரணங்கள்,

க, நெஞ்சகத்தில்மிக வஞ்சகமூற்றெந்தன்
சேமருக்தாயோ பொல்லா
பஞ்சமாபாவினான் அஞ்சலெனப்பாம்பின்
கஞ்சையுகந்தாயோ ஐயோ(ஆதிபா)
௨. அஷ்டதிசையாண்ட நீமனம்நொறுத்திடாக்
கஷ்டப்படுவதுண்டோ அந்த
துஷ்டப்பாம்புக்கிரை யாருவோமென்மனம்
இஷ்டப்படுவாருண்டோ ஐயோ(ஆதிபா)
௩, ஆக்கியவறுசுவை யன்னமருதியர்க்
காராய்க்களித்துப்போய இப்போ
வாய்க்கரிசிக்கு வழியில்லாதென்மனம்
வாடுதேயென்னசெய்வேன் ஐயோ(ஆதிபா)
௪, பூதலந்தனிலெனக் காதரவாரினிப்
புகழ்பெறுமசீதரனே நாளும்
கோதறநாலாறு வேதன்னாலாய்ந்த
கோமான்செய்தவமகனே ஐயோ(ஆதிபா)
௫, வீடுபெறக்கதி விரும்பித்தவஞ்செய்ய
வேண்டியதாய்சிறியேன் இந்தப்
பாவிபட்டமகன் பரகதியடைந்திட்ட
பான்மையையானறியேன் ஐயோ(ஆதிபா)

சந

௬, காசிநகர்தனைக் காவல்கொண்டரசரும்
காவலன்கொலைமையேதோ நானும்
மாசிலாமைந்த விறக்கத்தாயெரிப்பதும்
மாநிலமகிமையேதோ ஐயோ (ஆதிபா)
௭, பிள்ளையில்லாப்பெரும் பாவியென்றென்னைப்
பெருமகோரோஜக்க பொல்லாச்
சன்னைப்பட்டுமாயக் கொள்ளிகொடுத்திச்சக்
சகத்தோரைக்கண்டேனுக்க ஐயோ (ஆதிபா)

பிராமணப்பிள்ளைகளவரவர்களகஞ்சேர்ந்தபின்பு
சந்திரமதிசிலவனோக்கிப் புலம்புதல்.

பொதுவிருத்தம்.

அழுதுமனத்துயர்மிகவுற்றங்கலாய்த்து
அயன்விதிபாதிலவிளவாகந்தோர்ந்து
பழுதாகவிட்டமெதுவோசொல்லீரென்றாள்
பழுவத்துன்யாங்கள்வரும்வழியிலிற்றும்
தொழும்வட்டத்தின்வட்புறத்தேருசைபடர்ந்த
தொல்புவிக்குக்கொற்காகத்தோற்றமென்று
முழுதுமுணர்ந்தோரவர்கள்முகப்புச்சென்றார்
முருகிஞள்வெதும்பிமனதுருகினளே

௨௯-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

சிவனே-யானென்னசெய்வேன்- செல்வனையெங்குகாண்பேன்

அநுபல்லவி

தவஞ்செய்துபெற்றெடுத்த தனயனையுன்பிரிந்தால்
அவனியிலெங்கனைப்போல்அரும்பாவியொருவருண்டோ (சிவ)

சரணங்கள்

௧, மைந்தனிறந்தையிழந்து மானிலத்திலிருந்தால்
எந்தனையேழாரோ யித்தலத்துள்ளமாதர்
சிந்தைதைக்குருநகே செல்வன்முகங்காணமல்
அந்தரத்திற்படரும் கொடியாயலையலானேன் (சிவ)
௨, பிள்ளையில்லாமல்மிகப் பெருந்தவமிருந்தேனே
பிஞ்ஞகனேமகனை பிரியமாயவளர்த்தேனே
சன்னைசெய்திடுமகாக சர்ப்பந்தக்கிரையாக
கொள்ளிகொடுத்திடவோ குலவைத்திற்பிறந்தேன் (சிவ)
௩, சீலமுடனிருந்த செல்வனிறக்கவென்ன
காலமொகாதியேன் காலகாலனேஅன்று
ஆலமுண்டமாரை யாதரித்ததேவனே
அம்புவிதனிலெனை யாதரிப்பாற்றேனே (சிவ)

முன்கண்டஅபசகுனங்களைநினைந்து பலவாய்ப்புலம்பல்.

அறுதியீதென்றசாவைவறிவழிந்தருவிழுந்து
மறுகினனுடையோர்க்கஞ்சிவாய்திறந்தரற்றாமைமாழ்கிச்
சிறுகொழின்முழுதஞ்செய்துதிர்த்தபின்றேடிச்சேதல்
உறுதியென்றுளத்திலுள்ளேயொண்ணிவெந்தகத்தப்புக்காள், ௩0)

௩0-பைரவி-தரு-இ-உ-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

௧, அடர்வனம்போகையிலே-புள்ளக்-காகாதசகுனங்கள்கண்டேனடா
தொடர்வினைக்கென்செயவோ-மெள்ளறென்னைத்-தாத்திமனைக்கேகுமெ
ன்றாயடா,
௨, புறப்பட்டெழுந்திருக்கும்-போது-பொல்லாக்கெவுளிகள் சொல்லிற்
பறப்பறக்கச்சுற்றித்தடா-விது-பாலகனே-அதுகாவுனடா [றடா
௩, காகமிடத்தெழுந்து-உன்னைக்-கட்டிக்கலைதனிற்குட்டிற்றடா
கூகைவழிமறிகதுக்-கையாற்-தூத்திச்சுடென்றதுளறிற்றடா
௪, மனை நெருப்பெடுத்துக்-கைமபெண் - மலர்முளமுனவரக்கண்டேன
ஒண்டிஒண்டியாக-மற்றயவள்-ஓதுங்கிடாதவரக்கண்டேனடா [டா
௫, இணையருகினிலே-இறங்கையில்தெரிவையரலறிடக்கண்டேனடா
எண்ணெய்த்தலையுடனே-மொட்டை-யிரப்போரைக்கணுவெள்ளமேகிற்
றடா,
௬, ஊழியவேலையெல்லாஞ்-செய்து-உத்தமற்சோப்பித்துவரேனடா
பாழில்லைவேறேடா-மெத்தப்-பக்கப்படவிதுகாலமோடா
௭, மன்னுளவேறுமென்று-உன்னை-மருவிமருவிவளர்த்தேனடா
கண்ணுளகண்மணியே-உனைக்-காட்டுவிறகுக்கா யோட்டினேனடா
௮, துயிர்கடைக்கெடுக்கையிலே-வெண்ணைத்-தாழியுடைந்ததகைமைய
டா,வயிற்றெரிபத்ததடா-உன்தன்-மலர்முகந்தன்னைப்போகாணபே
னடா.

இச்சமயத்தில் காலகண்டி வீட்டிவேலைசெய்யவருதல்,

பொதுவிருத்தம்,

மகனாடவிக்கேகையிலேசகுனங்கண்ட
மாற்றமெலாம்மினைந்துருகிமதியிற்றேர்ந்து
மிகமனத்துற்றதுவினைமுலைனிறுமபொல்லாதாய்
மேதினியிற்சறகிழந்தபராவையானேம்
தகனமவன்றனக்கிடலெவ்விதமோவென்றி
தயங்கையிலேகதிபாத்தகாலகண்டி
மிகவெகுண்டுவீரபத்திரகாளியென்ன
மேவுவாள்வேலையிடக்கூவுவாளே. (௩௧)

உக-திபதை-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அட தாளம்.

கண்ணிகள்

காலகண்டி-எப்போதஸ்தமிக்குமென்றிருந்தாயோடி சந்தி-நான்
செப்பும்வேலையாவுஞ்சீராகச்செய்யடி சந்தி
சந்திரமதி-மெப்புக்கல்லமன வொப்புக்சொப்பும்வேலையம்மா
மிகச்-செப்பமாகச்செய்துசீராக்கிவைத்தேனே அம்மா
காலகண்டி-நெல்லுப்பதிங்கலமள்விப்புழுக்கடி சந்தி-வேலை
சொல்லுகிறேனென்றுமல்லுக்குவாராதே சந்தி
சந்தி-கல்லுமண்ணுய்ந்துகளித்துலர்த்திவைத்தே னம்மா-நானும்
அல்லும்பகலுமடக்கிவேலைசெய்வே னம்மா
காலகண்டி-என்னையுலர்த்திவெடுத்துவைத்தாயோடி சந்தி-அடி
என்னடியுன்னகங்யேறிட்டுப்பார்க்கிறாய் சந்தி
சந்திர-அள்ளிவெடுத்தகம்மறைவீட்டுக்குள்வைத்தே னம்மா-எந்தன்
ஆகமகிழ்ந்தடிமைவேலைசெய்வே னம்மா
காலகண்டி-பாராதபண்டங்கள்பாழாகிப்போமடி சந்தி-பச்சைப்
பயறுமொச்சைதட்டைப்பயறெடுத்தளவடி சந்தி
சந்திரமதி-நேராயளந்தேன்நிறைந்தபதிங்கல மம்மா-வெகு
நேத்தியுடனெடுத்தேத்தினேன்பரணியி லம்மா
காலகண்டி-பால்தயிருறிகளைப்பார்த்தெழுடிவாடி சந்தி-என்ன
பாவமோநீயென்னைப்பார்த்துக்கூறுக்கிறாய் சந்தி
சந்திரமதி-நால்வருமெய்க்கநடந்துகொள்வேனெந்தனம்மா- என்றும்
நடந்தறியேனுந்தனுக்கினைதப்பியென் னம்மா
காலகண்டி-ஏரிக்கரைநீரெடுத்ததுபோதுமோ சந்தி-நான்
என்னசொன்னாலுமெனக்கில்லையென்கிறாய் சந்தி
சந்திரமதி-சூரியனுதிக்குமுன்சுமந்துவந்தேனெந்த னம்மா-நீர்
சொன்னவேலையாவும்சொச்சமின்றிச்செய்த னம்மா
காலகண்டி-சண்டாளியென்னுத்தப்பண்டம்பாழா மோடி-சந்தி
இந்திரஜாலம்செய்யாமற்போய்சாணியைக்கரைக்குதடி சந்தி
சந்திரமதி-கண்டோர்கவிக்கவக்கரியமாச்சதென் னம்மா-காணாற்
காட்டியவேலையென்கையாற்செய்வேனெந்த னம்மா
காலகண்டி-மாடுகளைகட்டுப்புற்போட்டுவந்தாயோடி சந்தி-உந்தன்
மார்க்கமெவர்க்காவதேர்க்குமோகேளடி சந்தி
சந்-கோடிகோட்டாய்க்கட்டிக்கொட்டிலில்வைத்தேனென்னம்மா-மாறு
கொண்டுசொல்லிமுகங்கோணுவேனோ சொல்லீரம்மா
காலகண்-கன்னெவிட்டுக்கறந்தகிப்பில்வைத்தெதெதுவைசந்திரக்ட்
காச்சியபாலைப்புரைக்குத்திவையடி சந்தி
சந-வெண்ணெதயிருக்காய்வேறெடுத்துவைந்தேனம்மா-இன்னம்
வேலையுண்டானாலும்விரும்பிச்சொல்லுமெந்த னம்மா

காலகண்டி-ஜோலியில்லாதவன்போலேநீபேசாய் சந்தி-உந்தன்
நீலிக்கணமொருவிடிந்திற்காணுவேன் சந்தி
சந்திரமதி-கூலிவேலைக்கெளியகொணைந்மகிழ்ந்தாயென்னம்மா-புன்னப
சாசியுமைப்போற்சகத்திலுனைப்போல்சொல்லு மம்மா.
வேலையாவுஞ்செய்தான்பின்பு காலகண்டியம்மைமகனைப்பார்த்தவா

விடைகேட்குதல்,

பொழிவிருத்தம்,

வேலைகளிற்கொஞ்சமொருகுறைவில்லாமல
விருப்பமுடனசெய்துன்றுமவேலைகளனில்
மாலையிலுங்காலையிலுமகிழ்ந்தமுன்போல
மையவனைக்கிவேலைசெய்யத்தில்லையென்றந்த
சோலைதனக்கேயேகாவெனையகிவாக்க
சோறுகிறாய்கூறுகிறாயென விளம்பி
ஆலைதனிற்கரும்பெனவேவெதும்பலுற்றாள்
அழுகின்றாளமைந்தயவன்றன்னெதிர்முழுகின்றாளே. (கூஉ)

கூஉ-திபதை-தரு-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, என்னானுஞ்செய்குவேன சநனேலோகிதன் மனை
எகியேதர்ப்பைகொய்ய
தேங்கியவறிட்டுபத்தடியிற்பாம்பு
யிருந்துகடித்ததென்மீற
சின்னஞ்சிறுவர்களலதுரைக்கயெந்தன் எந்தன்
சிலைதகலங்குதையோ
செல்வனைக்கண்டகளிக்கொக்குமுன
தேடவருவேனையா
௨, மைந்தனைப்பெற்றவயிறங்குமுறுது அவன்
வாயுமவாரூகையோ
மலர்முகந்தேடியென்மனக்குறைவுதீரவுன்
மனைக்கோடிவருவேனையா
இந்தனைதிரவும்மனஞ்சலியாமலே அருமை
செனறுவாவெனறுரைப்பீர்
செல்வனைக்கண்டுநீறுதேடுமுன்வந்து
சேவடிபணிவேனையா
௩, பரிதிகுலேசனுப்பிறந்தவன்பிராணேசன் மனம்
பாரினிலொருபொய்சொல்ல
பதறிபதாசேர்ந்தக்கவலைக்குபாலுடன்
படவிதியாச்சதைய்யா
அதுதிகள்பொய்த்தாலும்சோதிடம்பொய்த்தாலும் செழுஞ்
சொல்லொனறுமபொயபாதையா

சோதியுதிக்குமன்னேடிவக் தழியந்
  சொல்வகைச்செய்கேனையா
சாசர்தயேதிரஞ்செய்தவத்தாலித்தக்
  தரணியிற்பிறக்கேனையா — சாம
சதாவெஞ்சாட்சியாய்சத்தியவார்த்தைதனிழக்கச்
  சற்றுமறிவேனையா
இக்காணிமுதலானோர்இகழ்ந்துரைத்திடிபொல்லா
  யிழிவழிக்கேகேனையா — என
ஈசனைகற்பினோர்நேசனைவிடைவாகிம்
  இணையடிசரணமையா

காட்டுக்குப்போய்மகனைப்பார்த்துவரஉத்திரவுகேட்டபோது
காலகவுசிகர்கோபமுற்றுச்சீறுதல்,

பொதுவிருத்தம்,

முறைமுறையேபணிவிடைகள்யாவுஞ்செய்து
  முதுமறையோனடிபணிந்துமுகஞ்சினுக்கி
இறையவனையரவுகடித்தெந்தனையைந்தன்
  இறந்தனனெனநடைக்கிடக்கேட்டேக்கமுற்றேன்
குறைவிலையேவலிலெனமனக்குறைவுதீரக்
  குழந்தையைப்பார்த்தோடிவரவிடைகொடென்றான்
தறைதனிலானைவிஷடிகாக்கியசர்ப்பமபோல்
  தத்துவான்மறையவனுஞ்சகத்துவானே, (௩௩)

௩௩-தரு-இ-ம்-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

குற்றமாய்ககள்ளிசொல்லரியசொல்லைச்சொல்லி
வாதுக்குவந்தாயுன்வலையறியேனேடி

அநுபல்லவி,

எதுக்கித்தனைகற்றாயே — என்னைஎருமைபொருளாக்கத்தா
எருவாயெருவ — யேதுவாயென்றுன்னில்லாமல் (குற்)

சரணங்கள்,

௧, மைந்தனறவாவிறந்தான் — மாதவனேயென்றுளத்தில்
  நிந்தனைகொண்டேக்கமுற்றேனே — செப்பினாய்வடிப்பமாய்
  உந்தனுக்கொருகுறையோ — யெந்தனுக்கல்லாமலெண்ணி
  ஓதுவாய்ஓதுவாய — ஓதுவாயுளங்களித்து (குற்)
௨, உலைமெழுகதுபோலுக்த — துள்ளத்திலுருகிறாய்
  நிலைகுலைகதவளபோலநீ — செகிழ்ந்துகருகுறாய
  விலைபட்டோனறவக்கிரமக — தலைபட்டாயமிகப்பொல்லாத
  வீணிநீவீணிநீ — வீணிநீவேலைபற்றுன்போது (குற்)

௩, அன்னைக்கொண்டதுபோலவன்றன்னைக்கொண்டதல்லவோ
  அன்னைமகனென்றுரைக்கி — லாவதுகான்சொல்லவோ
  தன்னைவருக்ஷயவிணை — தனையனைவருக்துயோ
  தானுவாய்தானுவாய் — தானுவாய்தயக்கமற்றுச் (குற்)

காலகவுசிகரிடத்திலஉலகவாழ்க்கையைமுரக்தசம்பாதத்தையும்
குறித்துக்காட்டிப்புலம்பல்

பொதுவிருத்தம்,

கற்பினைக்காக்குங்கடவுளிதவாறு
  கடுகடுத்தவெடுவெடுத்துக்கடுஞ்சொற்சொல்லி
முற்பவத்தாலெனதமெய்பிறந்தானென்னில
  முகற்குறைவுமெனதலவோமுதுமட்க்காய்
சற்பனையுள்ளவன்போல்நீதயக்கமுற்றுச்
  சன்னையுறக்காரணமேனசாற்றுக்கென்னக்
கற்பனையோயெனமனத்துட்கலக்கமுற்றுக்
  கதறுவாள்முகத்தறைந்துபதறுவாளே (௩௪)

௩௪-தரு-இய-பூரிகல்யாணி ஏகதாளம்

பல்லவி,

ஐயனேயித்தவையகம்தனையாதோ — ஐயனே

அநுபல்லவி,

ஐயமகன்றனையா-வெய்யமாண்டானென்றறிந்தம்
செய்யமனமுய்யுமோசொல்லையவயிர்பத்துதைபோ — ஐய

சரணங்கள்

௧, பாவியே-னெந்தன் — ஆவிபதைத்குதையோ-பாவியே
  யேற்றவடனமயென்னிலும்
  எழியனழியஞ்செய்ய — தாய்வயிர்கோதித்திட்டதோ — ஐய
  தாவியகாரத்திறக்கக் — மிக்கொடுமை-கண்டிலேன்
௨, கண்டிலேனெக்கன்களவிது — கொண்டகோலமாயென்னுள்ளம்
  மண்டியெரிக்காறுமனற் — கொண்டசையிலும்புகமோ- ஐய
  கண்டித்துக்கூறினுமக் — பெற்றவிருமிகப்-பதறு
௩, பத்தடே-பின்னை — வேய்கழுகோரியனை
  எத்தனையடர்வனத்தி — பறந்துவாரோன்
  சறறுமுன்னாவிட்டெப்பற்றுமுன்

காலகவுசிகருக்குக்காரங்கொண்டசகஇரமதி மகனைத்தேடிக்கொண்டு
காட்டுக்கேகுதல்

பொதுவிருத்தம்,

மாலைபக்குழலாள்கூறமறையவனும்பொருந்தி
வேலைகண்மிகவுமுன்னேவிடியுமுன்வருவாயாகில்
கேலவல்லியாயேகுநீயெனவொருக்காற்சொன்ன
காலையேயெழுந்திருந்துகானகைக்கடந்துபோனாள் (௩௫)

௬௫-தரு-இம்-தஞ்சரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

எங்கேகாண்பேன்-பாலா,எங்கேகாண்பேன்-மகனே (எங்கே)

அநுபல்லவி,

செங்கதிர்குலத்துதயானும் புங்கவன்றன்கண்மணியே
கொங்கைகள்நிறைபாற்கட்டி அலைத்ததையுருக்குதையோ-என்

சரணங்கள்,

௧, படர்முள்ளுகளுங்கற்களும் பாதங்களிற்றைக்குதிக்க
அடர்வனந்தனில்வழிகண் டீர்த்தராத்திரியிலுன்முகம்-என்
௨, காளிகூளியலகைபேய்கள் சரடிபுலியாளிசிங்கம்
மீளிடாதேனைமறித்து மேவுமித்தகானகத்தில்-என்
௩, கட்டிறவுதேளரவை நட்டுவாய்காலிகள்மிஞ்சி
பட்சிவிரவிற்சக்துகளிற் கொட்டுவதெல்லாமொழிந்து-என்
௪, மூன்னெத்திமயானைப்பற்றிச் சின்னமாயிழுக்குதையோ
கன்னத்திலறைந்தெவனென்று காளிகூவுங்கானகத்தில்-என்
௫, வன்னிகொன்றையிண்டடர்வேல் வளர்ந்தகாரைகுறை
பின்னியபெருநெருஞ்சில் பெருகுமடப்புதர்க்குளுன்னை-என்
௬, கள்ளிமுள்ளுக்கள்ளைக்கிரு காலிலும்ரத்தம்பீரிட-என்
கொள்ளிவாய்ப்பேய்களென்முன்னே கோளரியுற்றக்கூத்தாடுதே
௭, மின்னலுமிடிகுமுறும் மேவுகாழலுங்குளையுந்
தென்னவ்க்குமிக்காற்போல தேகமெலும்முழுங்குதையோ-என்

அடவியில்மகனிருக்குமிடத்தைத்தேடியலைதல்

பொதுவிருத்தம்.

ஆறெல்லாமடைகளைவைத்தவடியெலாம்விழிநீர்சிந்த
தூறெலாமிலைசென்றகலவெடலாந்தருநிதொட்ட
மாறெலாங்கூடக்குறந்தமனமெலாந்துலக்கள்பார்க்கும்
தேறெலாந்தனைமைந்தன்றிசெடியெலாந்தேடிச்சென்றாள்

௬௬-தரு-இம-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

இந்தவனந்தனிலே-எனக்குச்சென்றுதேடுவேன்
எந்தவழிதனைக்கண்டு-மைந்தனைநாடுவேன் இந்தவ

அநுபல்லவி,

சிந்தைகலங்குதே சிவசிவாவென்னசெய்வேன்
தந்தைதனுன்தகுந்தனை தயக்குமுறச்செய்தாயே-இந்த

சரணங்கள்,

௧, மின்னலிடையுறுமல் மேவ-சப்த
மேகங்களுங்கர்ச்சித்து மேதினிதாவ

வன்னமதகரிசன் கூவ-குயில்
வாழ்ந்திடும்மாமரைகள் வலரத்தடம்ஏவ-இந்த
௨, மரத்தில்மரங்கள்போது படுதே-பெருக
மனத்துக்களைவரிகண்கட் கெதிர்குறையிடுதே
கருத்திலமிகவருத்த முறுதே-எந்தன்
கால்களிரண்டும்பின்னிக் கடுகடுத்திடுதே-இந்த
௩, மன்னவனைப்பிரிய வாச்சே-பெற்ற
மைந்தனையுமிழந்தால்மானிலத்தோர்க் கேச்சே
பின்னுக்குபார்க்கில்லாமற் போச்சே-இந்தப்
பெருகில்வாழ்வுசத மென்பதுவீண்பேச்சே-இந்த

சண்டோர்ற்றமுற்றவன்தேவதைகளையும்விலங்கினங்களையும்நினைந்து
மகனிருக்குமிடத்தைக்காணபிவிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுதல்

கட்டளைக்கலித்துறை.

தனக்குதும்வாழ்வுகருமலாராசித்தலத்திடைசேர்
வனத்தனில்வாழும்விலங்கினங்காளுங்கள்வண்மையிரு
மினத்தனிலயாவரேனிற்கண்டபேருளரேல்மகனை
நினைத்துவந்தேனெந்தனெஞ்சுகவலைபோக்குவிரே, (௧)

௬௭-திபசை-ரு-இம்-ஆனந்தபைரவி-ஜம்பைதாளம்.

கண்ணிகள்,

௧, கானகத்தில்வாழும்பெண்காள் என்கண்மணியையெங்குகாண்பேன்
கானகமகிழ்ந்துபெற்ற நன்மகனையெங்குகாண்பேன்
௨, சித்திபெற்றஉத்தமரே-என் செல்வனையெங்குகாண்பேன்
சத்தியமொழிதவறாத தனயன்தனையெங்குகாண்பேன்
௩, மயில்குயிலினங்காள்-எந்தன் மைந்தனையெங்குகாண்பேன்
சயிலவாசிகளேஎந்தன் சற்புத்திரனையெங்குகாண்பேன்
௪, பட்சிமிருகவிருட்சங்காள்-என் பாலகனையெங்குகாண்பேன்
தட்சகன்மகக்குமாண்டஎன் தனயனையெனக்குகாண்பேன்

மகனைத்தேடித்தேடியலைந்தலுத்ததால் மனஞ்சலித்துப்புலம்பல்.

கொச்சகம்,

பாங்குளவிப்பாரிலெனைப்பாலகனேநீபிரிந்து
மாங்குயில்மயிலொலிக்குமாவினைகளுக்குநீத்து
தூங்குமிடமேதெனவெத்துன்பமுற்றுவுவலே
ஏங்குமெந்தன்மீதிலுனக்கொள்ளவுமன்பிலதோ, (௨

௬௮-தரு-இம்-தேசிகதோடி-அடதாளம்,

பல்லவி,

மைந்தாகாணிலி-உந்தன்முகம்-எந்தவழிக்கண்டேக்கக்கிருவேன்,

சர

அநுபல்லவி,

சிந்தைகளைத் தருகுதித்துத் திவினைக்கென்னசெய்குவேன்
உந்தன் தந்தைவந்து கேட்கில் உளமகிழ்ந்த தவ்வுரைசொலவேன்

சரணங்கள்

௧, தோதகமதாய்த் தொல்புவிதனிற்
பாதகஞ்செய் பாவியானேனே
பேதகமதாய்ச்சகத்திற் பிள்ளையில்லாப்பாவியாய்
சூதகற்றவிசுவாமித்திரர் சோதனைக்குள்ளானேனே- மை

௨, நூக்கனிசனேவேறு திககுங்காணேனே
பக்கத்துணையில்லாப் பறவையானேனே
எக்குவலயத்துள்ளோர்கட் கெக்கவலைக்கெய்தினும்
மக்கள்முகம்பார்க்கத்துக்க மறந்திருக்கலாகுமே-மை

௩, சித்தனேயுந்தன் நீதிநெறியிதோ
பெற்றவயிறுமிகப் பத்துதையனே
மெத்தப்பேசுதயாகினுமெந்தன் சத்யவார்த்தைதப்புமோ
இத்தலத்திற்சுத்தமா யெனைச்சோதிக்கலாகுமோ- மை

மகனைக்கண்டவுடனே அடக்கொணாத துயரத்தாலலறிப்புலம்பல்,

பொது-விருத்தம்

ஊர்காளுள்ளமெல்லாங்குளிருள்கருகிமேனி
வாடிநாள்விறகுலைத்தவடத்திநுக்கருகேவந்தாள்
காடுளுள்கழுகும்பேயுங்கரிகளுக்குறக்கன்றி
கூடியுருமுவிசாப்பன் குமாரனைச்சென்றுகண்டாள்,

௩௪-தரு-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

மகனேநீதூங்குமாயமதென்ன-மதிமறந்தமிகமகிழ்ந்து (மக)

அநுபல்லவி

தகவோவுனக்கென்னைத் தனியேவிடுத்துவர
தமையுமிலவுமிமனம் தத்தளிக்குதென்செய்வேன்- மக

சரணங்கள்

௧, மன்னவனறிக்கால் மனஞ்சகிப்பாரோ-இந்த
மண்டலத்தோர்புகழும் மன்னவனறிந்தால்
சின்னஞ்சிறுவகுட்டன் சிறக்கமனைக்குவார
தென்னகாரணமீதன் னிதயமகிழ்ந்துரையாய்
பின்னபேதமிகப் பெருகுமடவர்வனத்தின்
வன்னமுனக்குச்சொன்ன வண்மையாவுமறந்து- மக

௨, இப்பெருவனத்தி லிருந்திடலாமோகமை
எவர்களுமிசைவாரோ இப்பெருவனத்தி

ஒப்பருமையாமுந்தன் ஊணுறக்கமொழிந்து
தப்பறமிக்கானகந் தனிலமையமிழ்ந்து
செப்பருமறையவர் செப்புரையுமிழந்து
துப்புறகோட்டுவாயிற் றாபகனிருயிழந்து-மகனே
பேதிக்கலாமோ-கொடும்

௩, பெத்தகாய்மனைதப் றெனைறுந்தன்-பெற்ற
பேதையென் றுள்ளமகிழச்செய்வாய்
உத்தமனேநீயெந்த தீவினைகளைக்கொய்வாய்
சித்தமயருதித்தக் கிலேசனைப்பிரிந்துய்வாய்
நித்தன் அருளாலிந்த எழைமகிழவைவாய்-மகனே
இத்தவஞ்செய்தவெந்தன்

தறையிலிருந்தமன்னனைமடிமீதுவைத்துக்கொண்டுபுலம்பல்

பொதுவிருத்தம்,

கண்டவள்கதறிவீழ்ந்தாளகழுதொலாமிரியல்போகக்
கொண்டதோர்மகவிறைசையாவிலையக்கொண்டாகொள்ள
முண்டகக்கரத்தாலேதிருகுமகனைமடிமேல்வைத்தே
அண்டருமருகியேங்கவாய்திறந்தாற்றலுற்றாள்

௩௫-தரு-இ-ம-கண்டா-ஆதிதாளம்

பல்லவி

குவலயக்கனிசித்தக்-கொடுமைக்கோ பெண்பிறந்தேன்
சிவசிவாவென்னசெய்வேன் செல்வனையிழந்தேன்

அநுபல்லவி.

அவதிப்படவதற்கோ அமைத்தாய்வேதாவிதோசா
பவக்கடலொழித்திடுவாய் பாமனே-குவலய

சரணங்கள்,

௧, கோனிதப்பிபாம்செக கோலாண்டதறிஹேன்
குருமொழிதவறிலேன் கொடுப்பதழிக்கிலேன்
யானிமியானசதூர் மறைநிந்தவறிலேன்
யானிலத்தோரையவ மதித்துமறிகிலேன் -குவலய

௨, மன்னன்மொழிகட்கேது மாறுமொழிகதறிகிலேனு
மாதிரிகளுரையை பறந்துமறிகிலேன்
சின்னவயதிற்பெற்ற செல்வனையானிழக்கச்
செய்தவிதமறிகிலேன் இறைவனே-குவலய

௩, பெரியோர்களமுன்னேனின்று பேசியுமறிகிலேன்
பேதையனாயிசழ்ந்து பிதற்றியுமறிகிலேன்
அதவோர்களுக்கென்றொர் அந்தவினைகதறியேன்
அறங்கேட்டிருப்குன்றத் தறியேனேரமனே-குவயல

சந்திரமதி ஆகாரவற்றதைநினைந்துபுலம்பல்

பொது-விருத்தம்

பாவியேன்மகனேமுன்னுட்பாதகமேதுசெய்தேன்
தாவியேபூதப்பேய்கள்தலைவிரித்தாடும்போதென்
ஆவியுமுருகித்தீய்க்குமனல்பெருமாற்றுதையோ
கூவியேபுலம்புமென்னைக்குமரனேயறிகிலாயோ

௪௪-தரு-இப்-பைரவி- திரிபுடைதாளம்

பல்லவி,

அங்கமுமுருகுதேமகனே-ஆதரிப்பாரற்றேனே-மகனே,

அநுபல்லவி,

செங்கதிர்குலமுன்னுற் செழிக்குமென்றிருந்தேனே
பங்கஞ்செய்தாயேபெரும்பாவி யானேனேஐயோ-அங்க

சரணங்கள்

க, தனியேஉனைப்பிரிந்துமகனேதரணியிற் றரிப்பேனோ-மகனே
அனியாயமாய்வுன்னை யராவுக்கிரைகொடுத்து
இனியென்னமாய்த்துணிவேன் இயம்பிடுவாய்மகனே- அங்க
உ, பெற்றவயிற்றெரியுதேமகனேபோம் பலஞ்செய்தாயே-மகனே
உத்தமனேயுன்னை உரகத்துக்கிரையாக்கி
சுற்றித்திரிந்துமனஞ் சகமுறுவேனோஐயோ-அங்க
௩, மன்னவர்தநிந்தால்-மகனே-மானிலத்துறைவரோமகனே
சொன்னமொழிதவறு ததனாலேயாணிழக்க
என்னகாலமோஜெக நேசனேவிசுவேசனே

புராக்ருதவினையைக்குறித்துப்புலம்பல்

கட்டளைக்கலித்துறை,

முகத்திலறைந்துகொண்டிடுவோசையணட்டுமகடதிர
அகத்திலறைந்திடுமோசையிலாவியருண்டொடுங்கச்
செகத்தினிற்பேதைச்சென்னமுற்றும்பெற்றசேயிருக்க
இகத்திற்செய்திவினையேதண்டெடன்றேமக்கையெங்கிளையே

௪உ-தரு-இப்-காதாமக்கிரியை-அடதாளம்

பல்லவி

எந்தனுருயிர்ப்புதல்வாவுந்தனை-இந்தவிதிக்கோஇசைத்தனன்

அநுபல்லவி,

சிந்தநினைந்துவிசுவாமித்திரமுனி செய்யுமாய்கையறிகிலேன்
செல்வனேஎந்தன் தொல்லைவினைமிக
வல்வினைசெய்து வழிமறித்திட்டதோ -எந்த

சரணங்கள்

க, துஷ்டபுலிகரடி சிங்கமான்களும்
துடராதகன்றோட வில்லையோ

துடர்ந்துவந்தமுள்ளம் பன்றிநரியோனும்
துலைவழிகாட்டிட வல்லையோ
அஷ்டமாநாகமும கெவிநுதமதுக்
கன்புசெய்தகன்றோட வில்லையோ
அக்ஞானமுனிவ னாண்மனைக்குவர
வவர்க்கிறங்கினையின்ன சலலையோவெந்தன்
ஐயனேஅன்பர் மெய்யனே-எனக்
காதாவாரினிக் கோதிலாத்தைய்யனே(எந்த)
உ, மதகரிகாண்டா மிருகங்களுந்தைக்கொம்பன்
மலர்முகங்கண்டோட வில்லையோ
மாவனக்கிளிகளும மாடப்புறுக்களும்
மயிலினங்களுநாட வில்லையோ
நிதமும்புடையான்செய் யானட்டைப்பூரங்கள்
தெளிந்தமேனியாட வில்லையோ
நீண்ட மறலிபோற் புழுப்பிசாசுகள்
நெருங்கிவந்தொதுங்கிட வில்லையோதொல்லை
நீங்கிடுநம்வலி தாங்கிடுமென்றும்
நினைத்திருந்தோமின்று நின்றுயரோங்கிடும்-எந்த
௩, ஆலயன்றுணடண்ட நல்லலொழித்திட்ட
அரனிருவுளமறி யாதோ
அன்றுதிருலமென தலைறியதற்கு
அபயமீதமாலறி யாதோ
காலமறிந்துவிதி விதிக்குந்தைய்ய
கஞ்சனுளமறி யாதோ
கடவுளெவர்கட்கு மாதிபாகவந்த
கணபதிக்குந் தெரியாதோ-என்ன
காலமோமுனிசெய் ஜாலமோயிதைக்
கண்டவருண்டோ யினியென்னகோலமோ-எந்த
தான்பிறந்ததுமுதல்தனயன்வருத்தமுற்றவாயினுய-கடந்த

காரணங்களைக் கூறுதல்

கட்டளைக்கலித்துறை

தேடித்தெரிபட்டலைந்தேங்கித்திகைத்துமுன்னை
நாடிவந்தேனெந்தன்கண்மகனேயென்னைவரியனம்
கூடிக்குலாவிக்குறைதீர்த்திடாமலுன்குளிக்குமுகம்
வாடிப்படுத்திடலறியேனென்றுநிவ்வயகத்தே

சஅ-கரு-இ-புகாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பாலாநீயென்னைப் பக்கஞ்செய்தாயே-மனம்-பதைபதைத் தழுகுதே
(கெத்து) ஆலமுண்டீசன்-ஆசைதந்தாயே பாலகஜாலவன

அநுபல்லவி

லீலாவினோதகுணமீனசத்யவாக்யபரி
சோலைமேலுதித்தவிசாலாம்பரதுயில்பாலகாமிதந்தேனையாளா
ஏழைமயிலாமற்சாலவிடமுண்டேன்-சபையான்றீயோயெந்தன (பால)

சரணங்கள்,

௧ புங்கவாவென்னபுதுமையோ அறியேன்-உயிர்
போகுதாகம்நோகுதே
தங்கவாதன்பக்துடர்வதறிகிலேன் (கெத்து)
திங்கட்சடையோன்பவ பங்கயத்தனிற்றன
தங்குருவிப்பணிக தெங்கள்நீங்கல-குலத்தர்
மங்கனகிறுதொரு துங்கமறைமனம
பொங்குறுதாக வங்கள்செய்தக்காமிற்று
லங்குமக்கணைரதன் தங்கமதிபதாட
பொங்கலெவருங்காணத் துங்கத்தாலெழுந்த
லங்கக்கறபித்தநீ விளங்கக்கந்தேன்கொளவென்றே
அங்கணிடைபெற்றப்த அங்கைறவத்தாலெகன் (பால)
௨ வாடிபுன்சமுகந்தேடியலேந்தன-உந்தன்
வனமைபாவுஞ்சொல்லெக்கொன
பாடியாடியென்னங்கூடுவேந்தேன் (கெத்து)
கூடிவந்தமுனிவர் கூடிமதிதயனைக்
கேடியிகவும்உற வாடிமருமகனைக்
கேடிவக்கேதினைன்றுனம் —கடிஉனறவறநுவடை-கொண்
டாடிபரிகலத்தோர் தூயவர்சமுகம
தேடியோலைகொடுத்தும் பாமமதிகயனைக்
கூடியெனக்குமாலே குரயுறவாடுமுக
தாடிகையீந்தவென்ன
டாகமதனைப்போர்கினே யாடிகதித்தேனெந்தன் (பால)
௩ உந்தனைப்பெற்றவயிறக்குறுதே, எந்தன்
வாயுமவாணடிமுண்டு
சிந்தனைசெயபிலகொததுகடுதே (கெத்து)
தொககயாயுனைச்சேர வந்தஅரவு...
பகைஞ்செய்தலடிக்க நோக்கவுனமனகு நேசாவு
நந்தம்பாதவுமுண்டு எந்தனறுயாகுங்கனைப்போய்

முந்தவுணைப்பிரென்ற னைக்கிமொழிகுளறிச்
சிந்தையதுவெண்டஞ்சி சொகதோமறைப்பர்பாவர்
வந்தவரவைக்கண்டு வந்தன்மகனெங்கெனன
உந்தன்மகனாலேல கொதுமாண்டானென்றிட
வந்தவரவைக்கண்டேருமையுந்து சொகதேனேயெந்தன் (பால)
தனியே அடவியிற்புலம்பும்போது விசுவாமித்திரருடைய
மாய்கையால்பலவிநோதங்களைக்கண்டு பிரமித்தல்;
பொருளிறுத்தம்
தணையனைருமே, தந்திகர்தனிற்செங்கோலைத்
தளராமலாண்ட நோன்தன்னிலெந்தப்
பெண்பழியேற்றவள்மகனைப்பிரித்துப்பொல்லாப்
பேய்களிலேதிரிஞ்சாத்திறகோட்டிகோனேன்
வெண்பலவுமறியாமலேதகமுற்ற
இறைவனையும்பிரித்தனையுமிழக்கலுற்றேன்
கண்பிழைநயன்செய்தனேருமகனையென்று
கதறுமாமதிருமேலக்தபதறுவானே, (சல)
கூ-இபதை-கரு-இ-ம்-உசேனி-ஆடதாளம்,
கண்ணிகள்.
௧ வருப்பெருந்துயராற்றுவாயெந்தன் மதனபோகதர
மகனேலோகேசா-கோடி
கருமென்மையுபொழியுதேமின்னும் காற்றேறுவிதே
கணகளகூசுதே-பெருகு
௨ புலிகரடிகளபுள்ளிமான்கள் பொருக்காதோ
பொருமிகருகுதே-மனம்
கலிதுடாந்திடமக்கப்பிள்ளையைக்கூடக் கண்டுமுட்டிலே
காட்டிலோட்டுமோ-செழுஞ்
௩ மானிலத்தோரென்றுயமகிழ்ந்துகொண்டாடும் மதனசுந்தர
மதிகேந்திர-கல
காளிலைடைந்தரவதுயிரிழக்கக் கருத்தில்லைக்கையோ
காதிருந்தையோ-உந்தன்
௪ இந்திரன்முதற்றேவரெலவர்களுப்புகழும் தொழில்வருத்தோனே
எழில்பிருந்தோனேஎலா
சந்திரமகாராஜர்க்கன்றாசன் வந்தவாவிதே
தநதவாயிதே-யாகங்கள்
சந்திரமதிஉயிரைவத்திருக்குமனமேல்வாதுபலப்பல,
கலித்துறை,
விடிம்போதெவர்க்குதுவினைவினைந்தேவகொண்டவிமலர்கையைக்
தெரிமேபோதவர்தற்றேதாதுமென்றேயும்பரதலைத்தலைவரக

நமைபோலெவர்க்கிடர்செய்தனனோகாணுமேச்சமுற்று
கேடிம்போதழித்திடவோபெண்பிறகேனிந்தநிலத்தே,

௭௫-௧௫-இ-ம்-நீலாம்புரி ஜம்பைதாளம்,

பல்லவி,

இனியாரைநம்பிஉயிர்-வாழ்வேன் பாகதியி
லெயதம்வகைக்கேதுகதிஎக்கமை சூழ்வேன்

அநுபல்லவி,

அனியாயமாகவர காலே-உயிர்மாள
அதிபாவமேதோ வறியேன்-முகநிவாலே
பனியல்கனைத்துவெயி லாலே-மிகமெலிந்து
பசியாலுலர்ந்துநெஞ்சம் பதறிநோ-முன்னாலே-இனியா

சரணங்கள்,

௧. இந்தவிதிவந்த தெதினாலே-எந்தனது
விறையோனளித்தமகனேயுன்றலைமேலே
அந்தரதுந்துமி யோசையினாலே-அமளிதனில்
ஆனந்தகண்டுறங்குதல்போ யலகைகளுகாலே
இந்தச்செடிக்கிடந்தல் மேலே-நமக்கெனதன்று
இருந்தவனிடனைத்தும் இருந்திட்டதாலே இனியாரை

௨, இதுவோவுன்றிதிபெத்தன் பாலா-உனையீன்ற
இறைவோஅரமிக-விடுக்கனுற்றல்மேலா
பொதுவானவரனார்க்கு கூலா-அடர்வனத்திற்
புக்கடியில்விழுந்தனையோபொய்யாகுலகாலா
மதராயிருமசத்தரம லோலா-ஊழ்வினையில்
மாளுதியென்றுசெம்மண்டோ-மாண்டாயோதமிலா (இனியாரை

௩, சீருலவோர்களெனறும் போற்றம்-எந்தந்தையானா
எழிலுறவானோர்கள்தம-நினையடியில்வேற்றும்
போராகண்டுஞ்சிகா டனைத்தும்-அக்காவில்
பெருக்கமிழுந்தராசாளப் பின்னையெவர்க்காற்றம
பாராளுந்திசகோல்முறைமை யேற்றும்-வழுவாத
பாரினிலிபொருவாக்குனைடோ-பாலிக்குஞ்சயர்த்தம் (இனி

மயானத்துக்கெதிர்த்துக்கொண்டுபோயடைந்தனித்தப்புலம்பல்

பொது-விருத்தம்,

முகத்திலிரிவிழிமுத்தாறுமேமுகட்டனிற்றோய
அகத்திலுயிர்மைபொலவெயவைமீசுருவிபாய
மிகத்துயரடைந்தயாண்டமெய்யனைக்காத்திரேந்திச்
சகத்திலையாண்டசந்திரதயன்யன்தயங்கினானே, (ச

ராக-இபதை-கரு-இ-ம்-உசேனி-அடதாளம்

கண்ணிகள்,

௧, பஞ்சணைமெத்தைமேல்வஞ்சியர்தாலாட்டக்கொஞ்சியிருந்தாயடாம
கனேநஞ்சாலிறந்தாயோடா-மகனே-நஞ்சாலிறந்தாயோகஞ்சிக்கிரப்
போனேபஞ்சவெண்பதினும் அஞ்சலதிகமென்றோமகனே,நெஞ்சில்வி
னைந்தயடா-மகனே-நெஞ்சில்வினைந்தயடா

௨, அஷ்டதிசைகளும் பட்டந்தயாமல் துஷ்டப்பாம்புன் னடியை மக
னே,கட்டத்துணிந்ததோடா- மகனே-கட்டத்துணிந்ததோ,பிஷ்டர்க
ள்போற்றும்வசிஷ்டர்பதம்நெஞ்சில் இஷ்டமாய்நினைந்தாயோடாம
கனே,கஷ்டமொறுத்தாயோடா-மகனேகஷ்டமொறுத்தாயோ.

௩, ஊழி வாழியென்றுவானோர் இனம்போற்ற வாழ்வுமிகுத்தவனேமக
னேதாழ்வுமிகுத்ததோடா-மகனே-தாழ்வுமிகுத்ததோடா-ஆழிசூழ
நிலனையாண்டவரசேயுன்தோழியோதுட்கொண்டதோமகனேஊழி
வினையிதோடா-மகனே-ஊழிவினையிதோடா,

௪, வாயைத்திறந்தொருவார்த்தைசொல்லுவிந்தவையகமகிழ்ந்திடாதோ
மகனே-மெய்யகங்குழைந்திடாதோ-மகனே-மெய்யகங்குழைந்திடாதோசேயேகெ
இயெழுந்தெழுந்துசுத்துனைத்தேடும்தாயையறியாயோடா-மகனே
வாயைத்திறவாயோடாமகனே-வாயைத்திறவாயோடா,

௫, வஞ்சகமுனிவனை யஞ்சலென்றடைந்தன் நெஞ்சமுருகினையோ
மகனே,நஞ்சமுருகினையோ,மகனே-நஞ்சமுருகினையோநஞ்சண்டாச
ஒன்றுஞ்சலறிந்திடவிஞ்சொலுரைத்திலையோ -மகனே நெஞ்சிற்றறி
த்திலையோ-மகனேநெஞ்சிற்றரித்திலையோ,

வனதேவதைவருதல்-

பொது-விருத்தம்.

கெஞ்சிலடங்காத்துயராலிந்தவண்ணம்
நெடியவனத்தடத்திலிருந்தொண்டியாக்ச்
செஞ்சிலையினிகர்விழிமுத்தாறுயோடச்
சிறுவலவுபொற்பதுமைபோற்பிடித்துக்
கொஞ்சிவினையாடுமந்நாட்கோலமெல்லாம்
கொண்டாடிமிகவெதும்புக்கோதைமுன்னே
வஞ்சிவனதேவதையென்றொருத்தியாங்கு
வருகின்றாள்அகமகிழ்ச்சிதருகின்றானே

சடு

௪௭-தரு-இ-ம்- பூரிகல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

வனதேவதைவந்தாள்-மிக-மனமகிழ்ச்சிதந்தாள்

அநுபல்லவி,

தினகரன்குலத்திறைவிதன்னை தேற்றவேதுயராற்றவே(வன)

சரணங்கள்,

௧ துக்கஸாகரத்தில்மூழ்கித் தலையாதுன்பத்தாலே
கஷ்டப்பட்டழுதசேயினைக் காக்கவந்தாயைப்போலே(வன
௨ தன்னுயிரைப்போலேயயல் மன்னுயிரைக்காக்கும்-தன்னாம
புகழ்க்கிறையாளீயென்னதோகையின்கற்பைத்துதித்துப்போற்றி-வ
௩ முக்காலத்துநடப்பும்அந்த முதுமடந்தைக்குரைக்கும்
எக்காலத்திலும்சந்தனுக்கேபுகழ் என்னவேபூமாரியிறைக்கும்(வன

வனதேவதைசந்திரமதியின்மனதைத்தேற்றுதல்

பொதுவிருத்தம்.

ஆதரிக்கன்னையெனஅடர்வனத்தில்
அரியமதுரச்சொல்லெனும்கல்லமுதளித்து
ஸ்ரீதக்ஷயிணக்குதிருமகளைப்போலச்
செந்தாமரைமேனுமுகத்திற்செழித்தவியர்வை
பூசரத்திற்றனையிழந்தசிலைபோலம்
புலர்ந்தகலைகளைப்பிரிந்தபுள்ளிமான்போல்
ஏதனந்தனின்மொழியென்றேக்கமாற்றி
ஏற்றவாளவளமனதைத்தேற்றுவாளே

௪௮-தரு-இ-ம்-வராளி ஏகதாளம்

பல்லவி,

இப்படிநடிக்கலாமோ-எமனோ-டெம்மால்-அடிக்கலாமோ

அநுபல்லவி,

சொற்படியைவிடக்குமோ - முக்தத்- தோதகமுனக்கேற்குமோ(இப்)

சரணங்கள்.

௧ ஆண்டவன்செயலிதனைக் காணவென்னசெய்வோமம்மா
மீண்டவனைகொடுகுறையும் மேலாதுவெல்லாம்சகம்மா(இப்)
௨ கலிகாலத்தினைப்போலே காண்போமேயனந்தகோடி
கலியாமேயுன்மனமகிழ்ந்த நற்றவத்தாள்நீயேபோடி(இப்
௩ உலகிலெலாருமவர்க்கிப்போ தபசிப்போமெத்தவுண்டு
இலகுமுனக்கென்றுல் ஏக்கங்கொள்வர்போனுட்கொண்டு(இப்

சந்திரமதியின்மனதைத்தேற்றிவனதேவதைமறைதல்.

கொச்சகம்

மாதவன்செய்மாயைதன்னைமாளிடர்காணவல்லரோ
போதமுறைக்கேனுமேவுந்திடமாத்தெளியவைத்து

நீதமிகுபாகவதநேர்மையிலெடுத்துணர்த்தி
ஆதவன்குலத்தினள்தன்னைத்துயர்தணிந்தனளே. (உ)

௪௯-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

இதிகாசமொன்றுண்டுகேளாய்-மிக - இதமாய்நகைக்கொண்டிலி-மீளாய்

அநுபல்லவி,

மதிதனிலுனக்கினை மாதரிகளுண்டோ
மலரயன்படைத்த மாவிட்டுக்கெழுந்தாண்டோ-இதி

சரணங்கள்,

௧ மாட்டுப்புறவினைக்கண்டு-சில மஞ்ஞையூட்டன்னவிளக்கள்
ஈடழியாம லினாதேடிக்கண்டும்
இடந்தேடிவலைவிசி வெழுந்தபிச்சிகண்டும்-இதி
௨ வனவேடர்வேசியவலையிலகப்பட்டுவிழுந்திடும்அந்தச்சிலையில
கனவேகமாய்விழுக் கண்டவிளையர்சென்று
கால்களைநக்கை கலையொடிக்கக்கண்டோன்று-இதி
௩ தன்னினத்தைத்தேடித்திசைக்கப்பிரிந்தனளாடு பம்பகையடைக்க
மன்னிப்புலைப்பும் மாட்டுப்புறவினை
மறந்துவந்தெய்ததா வைக்கொண்டுமீட்டதை-இதி
௪ பாவிலக்கணக்கிரகிலைதெடுத்தன்மையாற்றனையடுத்துக்கொண்டோடு
காணிவிருந்தோண்டி யாகத்தற்று
கூதிதன்மனக் சுதந்திரமிலைசெய்யாதே-இதி

வனதேவதைதானுரைபாடுதல்.

பொதுவிருத்தம்.

வந்தவனதேவமங்கைவிண்ணேற
மகிழ்ச்சியுடன்வழுத்துமொழிதனையிறுதி
இந்தவனைநம்மையொருபொருட்டாவெண்ணி
இதமுரைக்கவெவருளரென்றெழுதகன்னாயே
எந்தவகையிருக்கலாமிந்தவேளை
எழிலுறநீயெனக்குரைப்பாயுநாயகனை
அந்தமிகுமனையாரியவரனைவென்றுன
அழைத்திட்டாளருளைமிகத்தாழ்த்திட்டாளே. சரு

௫௦-தரு-இ-ம் சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

இந்தவனத்தினில்இருந்தெவர்யுள்காக்குமெனுபளிவொருவர்ந்தோன்றா

அநுபல்லவி,

சந்தமலர்க்குழலாய் காதிதன்சொற்படி
கபடமறியாய் கக்குமெனிட்டுவிட்டான்-இந்த

சரணங்கள்.

௧ புரந்தரன்சபைதனிற் புனிதரிருவராலே
பொறுக்காச்சபதஞ்செய்து புகன்றவசனத்தாலே
நிரந்தரமும்உங்கள் சத்தியதர்மத்தைப்பேண
நிலையாகவுரைத்தநன் னெறியறிந்துனைக்காண-இந்த

௨ அங்கன்றுநடந்த விசித்ரமெல்லாஞ்சொல்ல
ஆருக்கடுக்குமந்த ஆதிசேஷனுக்கல்லால்
இங்கன்றுசனிசெய்யும் இடுக்கமெங்கெங்குமுண்டு
இறையவனெழுத்துக்கி ரண்டில்லையெனக்கண்டு-இந்த

௩ இன்னமுன்மேற்பட்ட பழிக்கேதுவொன்றுண்டு
எண்ணங்கலங்காதே இறைவிகீயகைக்கண்டு
மன்னன்மைந்தனுடன் மாநிலத்தையடைந்து
மணிமுடிபுனைந்தர சாளுமதைநினைந்து-இந்த

சந்திரமதிமகனையெடுத்துக்கொண்டு சுடலையைநோக்கிப் போகுதல்.

பொதுவிருத்தம்,

அள்ளியணைத்தலையெந்தனடிவயிற்றி
லழுத்தினையேமகனேயென்றகம்நொந்து
துள்ளிவிழுந்தேங்கிமிகத்துக்கநோயாள்
துலையாதகவலையுற்றுத்தோற்றமாய்ந்து
வெள்ளிவிடையோன்றன்கைக்கருளும்போது
வேதனிதுவிதிப்பதறியாதென்னென்றும்
கொள்ளியிடவிதியோதாய்மகனுக்கென்றங்
கொதறுவாள்துடிதுடித்துக்கதறுவாளே. (௬௫)

௩௪-திபதை-இ-ம்-எ தருலகாம்போதி-அடதாளம்

கண்ணிகள்,

௧ சிவனேயாணிதுக்கென்ன செய்வேன்-இந்தயிரவில்
செல்வனையெங்கெடுத்துச் செய்வேன்
அவனியெல்லாம்ஆண்ட நாள்போச்சே-இப்போதிந்த
அவதிப்படவும்விதி யாச்சே

௨ பாலனைப்பறிகொடுத் தேனே-ஐயோ-இந்த
பாவத்துக்குடம்பெடுத் தேனே
காலகாலனேயென்ன செய்வேன்-மனந்துணிந்து
கண்மணியையெங்கெடுத்துச் செல்வேன்

௩ மதிவானில்மறையும்போ தாச்சே-நிலவெளித்தால்
மானிடரெவரிலு மேச்சே
கதிவருமவகைக்கென்ன செய்வேன்-ஐயோஎந்தன்
கந்தனையெங்கெடுத்துச் செல்வேன்

௪, உற்றார்பெற்றார்மிக்கார் றேனோ-இவ்வுலகிற்பேய்ச
யுரையாயன்னனைப்பிரிந் தேனே
அந்தாவுன்றுடல்கண் டேனோ-ஆரும்பட்டா
அவதியால்மிகவருண் டேனே

சுடலையைநோக்கிநடக்கும்போது புலம்பல.

பொதுவிருத்தம்

அப்பனேமகனேவுன்னையாவிறுக்கிரைகொடுத்து
இப்படிதயங்குதேனென்றிறையவனெழுந்தானோ
சொப்பனத்தரிதிலேனேசுந்தரலோகிதாசா
எப்படித்தனிமேலுன்னையெடுத்திடுகாடுசேர்வேன். ௬௬

௩௫-தரு-இ-ம்-அடாணா-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

மகனேநானென்ன செய்வேன்-உனையடக்கும்
மசானமெங்கே தேடுவேன்

அநுபல்லவி.

இல்வினைத்தமுனிவ னின்னமென்னசெய்வானோ
தகனஞ்செய்தபின்னிந்தத் தாரணியிறந்திப்பாளோ-மகனே

சரணங்கள்

௧ அங்கம்பதறுதெந்தன் அல்லையாலுனைத்தூக்க
பங்கயம்முகம்வேறாய்ப் பார்வைதோற்றுதென்செய்வேன்
மங்கைபங்காளனித மகிமையறிந்திலானோ
புங்கவனிதறிந்தாற் பூதலத்துறைவானோ-மகனே

௨, காளிகூளிகளொருதன் கணகணத்துநோயச்சித்
தாளிசெய்யவாதிதோ தோதகமிகுந்தக்க
வேளைதனிலெந்தனை வெறித்துப்பார்த்துநசுகுது
தாளேசரணென்றவேதாளம் பேரல்வாத்துது-மகனே

௩, அக்கினிச்சுடர்தோனு தக்குமனிதர்பேசும்
அரவங்கள்மிகக்காணு னதயோவென்செய்வேன்
மிக்கவழல்மீளுது மீண்டசலமேகுது
குக்கலுடன்நரிகள் குளறிநுழைவிடுதே-மகனே

சுடலைக்கரையிலிருந்து புலம்பல்,

பொதுவிருத்தம்;

ஆசாரவாசமில்லாத்தனைகையென்றபேர்களையாதரித்தநாட்போய்
தாஸானுதாசர்களாயிருந்துநெறியில்லார்க்குத்தகுதநாட்போய்
வேசாறிமனந்தளர்ந்துவிம்மிவிம்மியழுதுமிகவெவ்வாவிச்செங்கை
கூசாமற்கனலிலுனைமூட்டிபெரிகொள்ளியிடமனத்தொண்கேனோ,

௯௪-தரு-இ-ம்-எதுகுல்காம்போதி-அடதாளம்.

பல்லவி,

சங்கரனேகங்காதரனே எனக்கிந்தச்
சங்கடம்வரலாமோபரனே
திங்களக்கையணியுந்தேவா எனைச்சோதிக்கத்
திறமுடன்வந்தகூடுந்தாவா

அநுபல்லவி,

சங்கையில்லாமனின்னம் தன்னையென்னசெய்தாலும்
செங்கதிர்குலத்துற்ற செல்வரொருபொய்சொல்லா-சங்கர

சரணங்கள்,

௧, மன்னரிக்கெதிர்யறி யாரே-அவர்க்கிந்த
மார்க்கமெவருரைப்பார் தேரோ
சொன்னசொற்றவறவெண ரோ-அக்காட்கண்ட
நெசாற்பனமனததில் டரோ
பின்னபேதகமினி பென்னசெய்தபோதிலும்
என்னைக்துணித்துபொய் பென்றுமியம்பேனைய-சங்க

௨, கொடுமைக்கீசாபெண்பிறந் திட்டேன்-அருந்தவத்தின்
குமாரனைச்சுடத்தலைப் பட்டேன்
அடிமைவேலைசெய்யவிட் டாயே-சிவசிவா
அந்தாத்தலைபவிட் டாயே
கடுமையாகவென்னைக் கட்டியடித்திட்டாலும்
அடிமையானானென்பேனல்லா லொருபொய்சொல்லேன்-சங்

௩. பத்துதேவயிர்பசு பதியே-முன்னாளினில்
பழியான்செய்ததென்னசொல் விதியே
சுத்ததேபுத்திர சோகம்-சிவசிவா
சொரியுதேத்தலெனை சாதகம்
சித்தஜதகனே ரெத்தகைமசெய்தாலும்
சத்யமொழிதவறேன் சந்திரகுலமங்கை-சங்கர

கடலைக்கரையிலுள்ள குறைக்கொள்ளிகளைப்பொறுக்குதல்,

பொதுவிருத்தம்,

வையகத்தோர்க்கடுத்த வண்மைதனைசதிமூலச்சே
வெய்யவன்குலத்துதித்தோர் வேதனைப்படவுமாச்சே
மையாவின்பல்லுக்கோர் பாலனைப்பெறமாதண்டோ
ஐயகோவிதிவயிக்க அவதிக்குளாக்கினதேமோ (௯௮)

௯௫-இபதை தரு-இ-ம-உசேனி-துரிதாளம்

சரணங்கள்-

௧. சிவனேயாவென்னசெய்வேன்-இது
சிரோ-மிகதோ-பொறுப்பதோ-எந்தன்

சிந்தைகயக்குதையோ (சிவனே)
புவனத்திலென்றுமில்லாப்புதுமையென்ன
புகல்வேன்-ஆரையிகலவேன்-எங்கயகலங்வனென்று
புலம்பித்தவிக்கவைத்தாய் (சிவனே)

௨, மகனேநீமாளலாமோ-என்ன
மாயமஉன்றுபாயம்மிகசேயமதன்
மகிமையறிந்திலேனே (மகனே)
தகவோவுனக்கிதநேர்மை-மனம்
தாளேன்-இனிப்பிழையேன்-அகமனேன்-ஐயோ
தத்தளிக்குதெந்நெஞ்சம் (மகனே)

௩, மன்னனறிக்கல்லைப்பாரோஇரு
மாலே-கதிர்வேலே-எனைப்போலே-இந்த
மானிலத்திலுளரோ (மன்னன்)
என்னமாயமனதுகூடும்-உனை
எடுத்துவிறகொடுத்துசெனை-வைத்து அதில்
எற்றிக்கொளளிவைத்திட (என்னமாய்)

௪, தீபாவியாமிவனென்பாரோ-என்ன
திம்பு-முனிவீமபு-காட்டிப்பாம்புசெய்யுந்
திவினையையறியேன் (தீபாவி)
மாபாவியாகப்பிறந்தேனே இந்த
மண்ணோர்அந்தவிண்ணோர்மனக்கண்ணோர்களும்
மனத்தென்னதென்னறோ (மாபாவி)
சந்திரமதியயானத்தில்-மசனதயின்முன்னின்றுபுலம்பல

கட்டளைக்கலிப்பா,

செல்வனேமகனேசெய்தவக்கொழுந்தே
வல்வினையொழிதவத்துதித்தவனே
அறநெறிதவறாவரசுமாதிகளின்
வரன்முறைக்கிணங்கவானவர்புகழ
முறைவழுவாதுமுயன்றறஞ்செங்கோல்
குறைவில்லாதாருக்குயையமான
கணனேநிசட்டிறகாவலன்வயிற்றில்
பெணையப்பிறந்துபெருமையசெல்வங்
தழைத்திடவாழுந்தாரணிபுகழ
உழைக்காரனருளாலுலாவுமந்தரவினின்
தகைதையைத்துதித்துவாசேதமையுமுன்
தந்தையாகக்கண்டனைத்தாரணிவாழ்
அந்தரத்தோருமருந்தவமுனிவரும்
செந்தவந்தன்னிற்சிறந்துவாழுந்திடுமென

மனங்களித்திடவேமனமாலைசூட்டிக்
தனக்களவேமாய்த்தாபகர்க்களித்து
மதனும்ரதியெனமலரணையேறி
அதனமகிழ்ச்சியாலனங்கன்போர்நண்ணி
பிள்ளையில்லாமற்பெருந்தவமிருந்து
வெள்ளைவிடைமேல்விளங்குவோனருளால்
இக்கனைத்தோருந்திருவுளமகிழ
வக்கனையாககீவயிற்றில்வந்துதித்தபின்
அன்னமில்லாமலரோசிகமிகுந்து
என்னவுண்டாலுமேன்றிடாதுலைந்து
அறுசுவையொழிந்து ஆடையுந்நெகிழ்ந்து
வெறுமைமிகுந்துவிளங்கியகோளினில்
செய்யொருமசக்கைசெய்யுமக்காலில்
மையிருவிழியும்மாயநித்திரையால்
மற்றவிழைக்கமுன்றுமனதுபிரம்மிக்க
தயக்கமுமிகுதியாய்தாரணிதன்னில்
ஓராமாதமுஞ்சியிற்றதம்பி
ஈராமாதமியற்கையும்வேறாய்
மூன்றுமாதமுகமலர்ச்சியுற
நான்காமாதம்நற்கதிரொளிபோல்
தான்கண்டகாட்சிநினையுணர்ந்திடமே
ஐந்தாமாதமரியபொற்காப்பினைச்
செந்தாமறைமலர்சிறக்கைக்கிட்டு
ஆறுமாதத்தழகுசீமந்தம்
கூறுகச்செய்துகோலந்திகழ்ந்து
ஏழுமாதத்திலசந்ததுபுசித்து
தாழாநன்மாதந்தக்கவோரெட்டில்
உரன்முறைவிருந்தினுல்உளமிகக்களித்து
வரன்முறையொன்பதமாதமுஞ்சென்று
பத்தாமாதம்பார்தனிலுந்தனை
பித்தனாருளாற்பிரஸவித்தேன்மகனே
பிள்ளைநீபிறந்தபெருமையாலரசன்
கொள்ளையாயளித்தார்கோடியாங்கமாய்
இன்னமென்மொழியங்கேட்டிடாயோடா
வள்ளலாருளால்வாழ்ந்திடுங்காலில்
கோகோடிதானங்குறையாதுசெய்த
சகோபசாரணையாலகலரும்புகழ

கொடுத்துநாட்டைத்தன் கொண்டாடிக்களித்து
தொடுத்துவந்திடுவோன் தலைக்குபதிதெனில்
இட்டுக்கழித்துத் திசையுளோர்க்கெல்லாம
காட்டிப்பருகின கருதிடாதொழிந்து
விதிவிதியாய் விளைதானமனுப்பி
சாதிமலைகொடுத்துத் தாலாட்டிப்பாடி
கொஞ்சிக்குலாவி கூடிக்கிளையாடி
வஞ்சிபருடனே வாதுகள்பேசிக்
கொண்டுசேர்ந்திருந்து குலவுமக்காலில்
பண்டுவேதியரால் பகர்வயதைந்தினில்
தாளிதத்திருந்து தலைக்குமக்காலில
பள்ளியிலிருந்து பறயலயாவையும்
கற்றுணர்ந்தானாக்க கண்மணியமகனே
சற்றுமவிட்டேனைச் சற்பந்தீண்டியதோ
உத்தமாவுந்த னுளமகிழ்ந்தாயோ
இத்தயிப்படியோ செல்வனேமகனே
வாயைத்திறவாய் மறுவார்த்தைபேசாய்
தாயைப்பிரியத் தகவோவென்மகனே
என்ன [illegible]வேறு மென்றூகம்பார்த்து
வன்ன[illegible]லபேசினுன் வாய்முத்துதிருமோ
கவ[illegible]னித்தொட்டிலும் நற்பருவமெத்தையும்
[illegible]த்தாமரைத் தன்மலரணையும்
அ[illegible]டையில்தாதிமார் அகட்புகழடைந்தும்
மல[illegible]லம்புகழ்ந்து மகிழ்ந்துதாலாட்டலும்
சதமல[illegible] இவன்றனத் தற்பையுஞ்சமித்தும்
இதமுறமனங்கொண் டிருந்தையோமகனே
கல்லுமுன்றும்பொற் காட்டிலுமச்சோ
சொல்லுணர்தாதிமார் சுந்தருசங்களோ
வெய்யோன்குலத்தில் விளங்குதிக்கதையென
ஐயோநானென்றும் அறிகிலேன்மகனே
உன்மனக்கல்லோ ஒருவார்த்தைசொல்லாய்
என்மனக்கலக்கி யெங்குதென்செய்வேன்
எந்தனுயிர்தனை யென்றனையென்னணியும்
அந்தனனையும் அடிமைகொண்டாரே
மன்னனையிழந்து மடிதனிலிருந்த
உன்னையுமிழந்து உயிர்தரித்திடவோ
தகவுளகைப்பொருள் தானொலுமிறும்

மகனையிழக்கவனைப்பொறுக்கிடுமோ
என்னுறவினியுனைக் கெழுச்சியுமாச்சோ
தன்னுயிர்க்கழுகுயிர்த் துணையுனக்காச்சோ
அருளயிசைப்படைத்த அகண்டவிளக்கொழிந்து
உருவிற்படித்திங் கிருந்திடத்தகவோ
சத்தியமொழியுங் கவிழ்ந்திடலாச்சோ
நித்தியநந்தனைக் கொடிதருகானோ
தொல்லைவினையுனைத் தொடர்ந்ததோவெனக்குன்
முல்லைவினைகைவாய் முத்திதாராயோ
மித்திரபேதம் மிகுத்திடலாமோ
இத்திறமகார்ப்பையென் றெண்ணிலேன்மகனே
ஓதியவழகு அள்ளத்தம்மிற்றுப்
பாதியவதிறயான் பதமடைந்தாயோ
அழிவழுக்கிட்டுன் னுருயிர்கவர்ந்து
கிழியவிலோலையைக் கிழித்தானோவமன்
மாதவக்குற்றமோ மன்னவர்க்கிழிவோ
ஆகவன்குலத்தோர்க் கருணியிவிதுவோ
என்னபாதகமோ வென்கையால்நெருப்பெடுத்
தன்னையாறுனைக்கிட் டகமகிழ்வேனோ

அரிச்சந்திரன் சந்திரமதிக்குக்கூறுதல்.

பொதுவிருத்தம்.

தாரிழந்துமணவாளன்றனையிழந்து
தனயனையுமிழந்துமுன்னோர்தமக்குச்சொல்லு
பேரிழந்துபெருமையையுமிழந்தோமென்று
பெரியசெத்தைபோர்த்தடுக்கிப் பிரேதந்தன்னைக்
காரிழையாளிருகையா லெடுத்துமூட்டக்
காவலனுங்கண்டோடிவந்து கலைத்துதைத்து
நேரிழையேயொருபொழு நெருப்பிடாதே
நில்லென்றுன்பொருட்குவகைசொல்லென்றானே, (ச...)

இது-திபதை-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

மன்னவன், சுடலைதனிற்சவத்தைச் சுறுக்காய்கொணர்ந்துவைத்து
சுடுகிறவளாரசொல் வடி-சொரிகுழலே
சோரமற்றுத்து நில்லடி.
உடலெடுத்துவந்தாய் உத்தன்மனக்கல்லடி
உத்தமிபோடிபெண்ணே குரியபொருள்கொடாமல்
கற்றவித்தையால்மகன் கடனைமுடிக்கவந்தாய் (சு)

சந்திரமதி. சமர்த்தனைக்கிறைவா யிவ்வூரினிலிருக்கும்
இவ்விதமென் றறியேன்-சுந்தம்பொருட்
கிவ்வகையெனைக் குறியேன்
நேமமில்லாதென்மகன் நீளராவிறந்தான்
நெஞ்சமபதைக்குதே தஞ்சமும்தாபதம்
அஞ்சலென்றேயடைந்த வஞ்சிக்கருள்புரிவாய் (சமர்த்தனே)

மன்னவன், காட்டிலெரியுங்கொள்ளிக் கட்டைபொறுக்கிக்கனம்
கூட்டுவதென்ன நேசம்-மிகுந்தமோசம்
மூலைத்தால்வராதோ ரோசம்
தோட்டிமகன்பொருளுமுழுத் தடிலும்வாய்க்கரிசி
துன்பமறக்கொடுத்து அன்புமறத்தொடுத்து
இன்பமதவெடுத்துத் தென்பமறச்சுடாமல் (காட்டி)

சந்திரமதி, பொருளிஷ்டமித்ரருடன்புகழுந்தமிருந்தால்
இருளிடைவரு வேனோ-இச்சுடலையி
லெளிதெ ளியெப் பேனோ
அருளுடையாயெனக்கிங் காதரவில்லைகண்டாய்
ஐயனே நீகருணை செய்யயிது கருணம்
மெய்யைப்புனைத்தொழுதேன் துய்யமகனைச்சுட (பொரு)

மன்னவன், உன்னைப்போலச்சமர்த்தி புலமிதிலொருத்தியில்லை
உளவறிந்தோர்க்குத் தொல்லை-களமனத்தி
உனக்கிணையொருவ ரில்லை
பொன்னொளிச்செய்துன்கழுத்திற் பொற்றினிலங்குதாலி
தனைத்தருவாயாகி லென்னமரைகொடியில்
சின்னஞ்சிறுவனையான் சுன்னம்போலச்சுடுவேன் (உன்)

மயானகாவலன் மாங்கிலியத்தைக்கண்டானென்று சந்திரமதியானவள்

மதிமயங்கிப்புலம்பல்.

பொதுவிருத்தம்.

கல்லகல்லதறச்சமர்த்திநீயேகண்டேன்
கணவனுதலாரனிவனுமிந்த்ரஜாலம்
வல்லவிலவிருகருங்களவேசெம்பொன்
மங்கலநாணுவைழுத்திலிருக்கவேதும்
இல்லையெனச்சொல்லுவதுசறுமேலா
இதனையெனக்கீவாயென்றியம்பவேட்டர்
பல்லுயிர்நிலையாயிற்பட்டமானபோற்
டதைபதைத்துப்பைந்தொடியாளவதறிவீழ்ந்தாள். (இ௰)

பல்லவி.

சிவசிவசிவனே-அருந்தவர்க்கருள்புவனே

அநுபல்லவி.

அவனிதலத்திலெங்குந்தக்கருணாகர-ஆதிவிகடநாதனே-வெகு
கவனமதாயுனக்கருத்தில்நினைப்போனைக்காத்தரட்சிப்பவனே-ஓ-சிவ

சரணங்கள்.

௧. காசினியிற்பனவேந்தருமதேவருங்
  காணுதமங்கிலியம் தனை
யோசினையாய்ச்சுடுகாட்டினைக்காக்கின்ற
  நீசனுக்காணவைத்தாய் ஓ (சிவனே)

௨. நீதிருப்போன் நிறைந்தருமன்
  நெடியபகவன்வருணன் ஒரு
போதினுங்காணுதமங்கிலியத்தைச்சுடைச்
  சாதியோன்காணவைத்தாய் ஓ (சிவனே)

௩. அனகர்சனகர்உபமன்னியர்ரோமர்
  ஆத்ரேயர்ரோமபாதர் தர்
ஸனதருங்காணுதமங்கிலியந்தனைச்
  சண்டாளன்காணவைத்தாய் ஓ (சிவனே)

மங்கிலியத்தின்சிறப்பைச் சந்திரமதிகூறல்.

பொது-விருத்தம்.

மாலவன்காணுத்தாலி மதிகதிர்காணுத்தாலி
காலனுங்காணுத்தாலி காலகாலனேயெங்காணும்
வேலனுங்காணுத்தாலி விண்ணவரெவருங்காணுச்
சாலவும்மனந்தெளிந்து சண்டாளன்கண்டதேயோ.

இச-தரு-இ-ம்-சேர்வைராகி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஐயகோஅரும்பாவியானேனே
அம்புவிகுலத்தோர்கள்கேயனே

அநுபல்லவி.

மெய்யனாமன்னனொருவர்க்கல்லாது
மெய்த்தவத்தோர்களைகாண்பதோசொல்ல (ஐய)

சரணங்கள்,

௧, எந்தைக்குஞ்தந்தாளிசியே
  எந்தன்மொழியுரைத்தநேசனே
சிந்தைமகிழ்ந்தன்றநும்பொருள்மொழிந்ததோ
  செய்யகாசிபுக்கயின்னுமபொருந்ததோ. (ஐய)

௨, திங்கட்கன்னைகொள்ளைதுமெங்கோனியார்
  தென்றும்மறுமான்றாளும்பாளியார்
சங்கமெழுந்தாங்காளிதும்விசுவம்பாளிதும்
  சதாசிவமெயருளிவொளிதும் (ஐய)

௩, பாமனேமதிவிருதாரமபோக்கயோ
  பாரோர்சிரழுதவிடமுண்டாக்கயோ
தருமங்கள்தன்னிலெதற்குறைவுண்டோ
  தாக்கொளுப்பொலலாவறுமைவாக்கண்டோ (ஐய)

௪, தற்பரனேஅற்புதமென்றமறிகிலேன்
  தனர்ச்சியுற்றிக்தத் தலத்திறுறைகிலேன்
சற்பனையோஇவகாசிமகிமையோ
  கற்புப்பொய்த்திடுக்குதம்புதமையோ (ஐய)

மகன்றுறக்தற்காக மன்னவன் துயரப்படல்,

பொது-விருத்தம்.

மங்கைசந்திரவாதுனைக்க மன்னவனுங்கலங்கிமனக்
  தளர்ந்தவாடி
செங்கைகளிரண்டையும்பிசைந்து செல்வன்முகங்கண்டேயிச்
  செருகிக்கொண்டு
பொங்கவருமுயிர்வருமபோதேனிநீயுந்தமெயென்ன
  புகன்றேயென்
சங்கதேங்கிமிகத்தயக்கிமன்னவவனியினை
  யகற்றியிருந்தான் ௯௨

இ௩-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

கண்மணியேன்மகனே-என்ன-காலமடாமகனே

அநுபல்லவி,

தண்மனைசூழுந்திருகாயோத்தி
மன்றமுதாண்டு மகிழ்ச்சியுற்றயெந்தன்

சரணங்கள்,

௧, காசிககிழுந்து-பெறும்-காசெகுதக்கடந்து
  பாவெட்டாய்நிருபாலகனேபிறை
  குவோர்தன்னைரு ளாதக்கமுற்றையோ (கண்மணி)

௨, அருமையாய்ப்பெற்றெடுத்த-உந்த-ஏமைமயும்மனையும்
  வறுமைசெய்தே துயர வமருமனைக்கொத்தையிலை
  உரிமையாய்கெஞ்சி துறைக்கவனைத்திடாய் (கண்மணி)

௩, உன்னையும்உன்தாயையுமிர்க வளிலமறையவந்து
  நன்னயமாம்விலை கூறியொன்வந்து
  இனிமேலெப்போமீட்டுவென்றிறந்தயே (கண்மணி)

௪, முன்னாட்செய்தீவினையோ-அந்த-முனிவர்தன்சோதனையோ
  இக்காளிஅன்னை யரவுக்கிரைகொடுத்
  தென்னமாயுத்துகேன் மன்னவபேசுதிரா (கண்மணி)

அரிச்சந்திரன்-துயரப்படும்போது மந்திரியானசத்தியகீர்த்தி
அவனைத்தேற்றக் கூறுதல்,

பொது-விருத்தம்,

மைந்தனிறந்தனனென் றறிந்துவேந்தன்
மாவிசனமுற்றழுதல்கண்டுமந்திரி
சிந்தனையுறநேர்ந்தவூழ்விதியெனவென்று
செப்பியெழுந்தரசேயென்றுநீயேன்
நொந்தனையென்றுருகுவந்துநோக்குங்காலை
கொடிபுரைமங்கையைக்கண்டலறிவீழ்ந்து
உந்தனையின்னமுஞ்சோதிக்கனோவென்று
உருகுவான்கண்களில்நீர்பெருகுமாறே, (௯௩)

௩௬-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

இன்னமும்சோதித்திட வில்லையோ-முனிவன்செய்யும்
இடுக்கத்திற்கெல்லாந் தொல்லையோ

அநுபல்லவி.

அன்னவனுக்களித்த வன்முதலாய்த்துன்பம்
ஐயாவினிநாம்வெல்வோம் ஆண்டவர்தருவாரின்பம்(இ)

சரணங்கள்,

௧. மாதவத்தில்மிகுத்த மாமுனியென்னவந்து
மாளிகையினைத்துங்கைக் கொள்ளமனமுவந்து
பாதம்பணியச்செய்து பத்தியுடன்புகழ்ந்து
பாக்காய்த்தந்தபொருளுன் பாக்கியென்றுதந்து
பேசகமிகவெண்ணிப் பெருமபுவியாளகண்ணித்
தோதகங்களைஎண்ணித் தொகையையுங்கொண்ணி(இன்ன)

௨. காலபாசம்போலவந்த கன்னியாடிப்பாடிக்
காமன்கணைகளைக்கக் கலங்கிநெஞ்சமுளம்வாடி
கோலமனைத்துநாடிக் கோமகனைக்கொண்டாடி
கூடிமருவாயென்ற கொடியபுலைகிர்மூடி
சாலைநதியிற்றேறி ஜாலங்கள்செய்தேமாறி
சீலகுணமேத்துறிச் சென்றபாவியைக்கோறி

௩. நாடுநகரியனை நற்செங்கோலுங்கைக்கொண்டு
நலமுடனீந்திடும் நற்பொருளின்னமுங்கண்டு
தேகோசிப்போவென்று தெறிக்கவிட்டேக்கக்கண்டு
திரும்பத்திரும்பவந்துஞ்சில்லும பில்லுமுட்கொண்டு
நாடுடனேதிருமல் கற்றுகொழிக்கச்சால
வாடும்வகையேபல வைத்துமவைக்காதுபோல(இன்ன)

௪, மனைவியும்மைந்தனையும் மறையோர்க்கடிமையாக்கி
மன்னனைக்காக்கும் மனிதர்க்கடிமையாக்கி
கனவிலும்நினைக்கொணுக் கபடவஞ்சகம்போக்கி
கடவுளர்க்கென்றுஞ்செய்யும் கருமமனைத்துநீக்கி
மனவிரோதமொன்றில்லா மங்கையாருமெல்ல
சினவுணர்வுநீதியில்லாச் செய்கையிதென்னசொல்ல(இன்ன)

அரிச்சந்திரன்சந்திரமதிக்குத்தான் சுடலைகாக்கும் வரலாறுகூறுதல்,

விருத்தம்,

மந்திரியிவ்வண்ணம் கூறும்போது
மங்கைசந்திரமதி நினைக்கு
சந்திரசேகரன்திருவடி மாசிலா
சாகேதபுரியாண்ட மன்னனென்று
இந்திரனும்புகழ்ந்திடும் பேர்பெற்றோர்
இல்லாமெய் பெற்ற வென்ன
முந்தியாயுஞ்செய்ததொழில் வேந்தன்
மொழிகின்றான் மனக்கவலையொழிகின்றானே. (௯௪)

ஜம்பை,

௧. மங்கையேகேள்மறையவன்றன் மனைதனக்கேபிரிந்து
சென்னையிரண்டையுமவிழ்ச் சிறக்கவந்ததாகன்
௨, படிக்கிவகைசொல்லி நடவடாவப்புறத்தெனவே
கடைச்சாதியோனுக்குநான் கலிகதடிமையானேன்
௩, அன்றுகாரம்பசுவின்கன்றை யறத்தெடுக்குமவகையறியேன்
சென்றுவல்லக்காடுகாத்தாச் சிறப்புடனிரென்றான்
௪, எனையடிமைகொண்டுகாட்டி யிட்டசுடலையின்படிக்கு
வினையமுடன்சுடலைகாக்க விரைவினில்வந்தமர்ந்தேன்
௫, ஆதலாலிருவருக்கு மன்றாளும்பந்தமதைப்
பூதலத்தோரறியொணாது புலம்பாதேமானே

விசுவாமித்திரர்செய்மாய்கையால் காசிராஜன் அரண்மனைக்குள்
கள்ளர் பிரவேசித்தல்,

பொது-விருத்தம்,

உள்ளமதிலறிவுடைத்திட்டவேந்தன்
ஒண்டொடியைக்கொண்டமறையவன்பால்போய
வள்ளலின்மேச்சுகுசேலிக்குள்ளாகசும்
வலியமுனிவாசமும் நிலாக்கிவந்தால்
எள்ளளவுஞ்சத்தியமொழிக்கிழிவில்லென்ற
இறையவன்பால்மகனையெடுத்தியற்றுசென்றான்
களமிலாக்காசிராஜனரண்மனைக்குள்
கதிக்கின்றார்கள்ளர்களவந்துகின்றார். (௯௫)

கஙஎ-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

கள்ளர்வந்தாரே மாயக் - கள்ளர்வந்தாரே

அநுபல்லவி,

கின்னொமென்மொழிகாசி வள்ளல்மகவுயிரைத்
துள்ளத்துள்ளவதைக்க மென்னமெளவே பொல்லாக்(கள்

சரணங்கள்,

க- இக்கர்தனில்நாளும் கள்ளரோவென்று
வங்கெருதுடையவர்தா ரடங்காநடைநடந்து(கள்ள
உ- ஆசுவமதிழுச்சியுற்ற மதனவல்லிமகனை
பதனமுடன்செருக்க விதவமில்லாதமாயக்(கள்ள
ஙு-கோசிகன்மாய்கையாலே காசிப்பதியிற்கூடி
பேசிமனக்கலந்து யோசித்துக்கொண்டுபொல்லாக்(கள்ள

கள்ளர்களாகாசிராஜன்குழந்தையைக்கொன்று சந்திரமதியின் மடி
க் கொண்டுவந்துபோட்டபோது தன்குழந்தையென்
றெண்ணி சந்திரமதிபுலம்புதல்.

பொது - விருத்தம்.

வந்தோர்மாயக்கள்ளர் வாரணவாசிமன்னன்
மைந்தனல்லுயிர்செகுத்து மதிதயன்மாறுடுத்த
முந்தனையதனிற்போட்டு முடுகியேநடந்தகாலை
சிந்தையிற்றுணுக்குற்றுச் செருமினள்பொருமினளே

கசஎ-இபதை-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

கண்ணிகள்.

க- உன்னை உன்தந்தைக்கொப்பித்துவந்தேனே எந்தன்
சுந்தரலோகிதனே
இந்தத்தனில்மிகநொந்துபதைக்குதே
செல்வமிருதுநலனே
உ-கானிகருந்னைக் கவர்ந்துகொண்டார்தோ பொல்லாக்
காதலர்தன்மகனே
கனிகளாற்கொண்டகோலமழிந்ததையோ
கோதிலாவென்சுதனே
ஙு-வேசாளுன்னைவிரும்பிக்கொண்டார்தோ மெத்த
வேந்தர்கள்முன்னவனே
வாதமேபேயினங்கள வாதைசெய்ததோ
வன்மைமிகுந்தவனே
ச-பத்திரமாய்மன்னர்க்கொப்பித்துவந்தேனே
பதிகுலபாலனே.

மித்திரபேதமிற்றியமுனிவிச்வா
மித்திரர்மாயமிதோ

காசிராஜன்கொலுச்சபையில்வந்துகொலுவிருத்தல்

பொது-விருத்தம்.

மங்கையிந்தவாறுகாசி மாநகர்த்தெருவினில்
செங்கையிற்கள்ளர்களிட்ட சேயையைத்துச்செருமினாள்
மங்கைபாகனுங்காசி மன்னவன்றனந்தன்
பங்கயப்பதங்கள்போற்றும் பதவிவந்தமர்ந்தனன். (இஎ)

கஉ-தரு-இ-ம்-ஆகிரி-ஆதிதாளம

பல்லவி.

வந்தார்காசிமகாராஜன்யாருடன்கொலுச்சபைக்கு (வந்தார்)

அநுபல்லவி.

நொந்தார்கள்மனமிருள்ள சுந்தரமனேந்துதிர்க்க(வந்)

சரணங்கள்.

க. காமனையொப்பவனென்ன கதிர்கிரீடமணிகள்மின்ன
கோமளமேனியனென்ன கொற்றவர்குழாங்கள்துன்ன(வந்தார்)
உ.. அந்திவேனையெழும்பூர்ண சந்திரன்போல்மெகாபரணம்
தந்திவதனிற்கர்ணன்தனைத்தோளைக் கார்க்கும்பரிபூர்ணான்(வந்)
ஙு. மறையோர்களாசீர்வதிக்க மந்திரிமார்கள்துதிக்க
[illegible]விலாவானோர்மதிக்கக் கொற்றவர்மலங்களிக்க(வந்தார்)
ச. மத்தளதாளமுழங்க மாதர்கள்நடமிலங்க
வெற்றிசேர்முகந்துலங்க நித்தியமும்புகழ்விளங்க(வந்தார்)

சந்திரமதியைத் திருடியென்றெண்ணி காசிராஜன்நகரிகாவலர்கள்
கட்டிக்கொண்டுவருதல்.

பொது-விருத்தம்.

பகரிதெற்கரியசிறுபாலன்றன்னைப்
பாவைமடிமீதுவைத்துப்பதைபதைத்து
நெகிதனையாண்டமன்னர்க்கொப்பித்துச்
சென்றேனேயெனக்கதறிச்செருமும்போது
நகரிசோதனேயோரிவ்வரவுகண்டு
நாடியெழுந்தோடிகுடிகேடியென்றே
பகரியின்வாய்க்கானமதகரிக்கொப்பாக
மறுக்கினர்வரிகயிர்கொண்டிறுக்கினரே. (இஅ)

கங-தரு-இ-ம்-கமாசு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஆயிதாஆர்செய்தகொடுமையோ-அறியேன்-எந்தன்
ஆயிறடிக்கு நதயோ (ஆயிதா)
[illegible]

அநுபல்லவி.

சேயொன்றென்னளியென அரிக்கை தன்னை நகைக்கவிச்
செய்கைசெய்துமனை மூய்யவைத்தாரோ (ஆவிது)

சரணங்கள்.

௧. கட்டியிழுக்கிபொல்லாக்கள்ளியென்றெண்ணிப்பேசுரோ-வசுரோ
கதறவுடல்பதறக்கால பாசத்தால்விசுரோ
குட்டித்தலைநெறிக்க கெட்டிப்பிடிததுத்தள்ளி
இட்டிமாயககள்ளி தெட்டிப்பறித்தாயென்ன (ஆவிது)

௨. கோதில்லாதவென்னை மீதிறப்பழிசுமத்தல் ஏத்சிசகொம்பேசிசே
குலப்பத்தோர்களென்னைக் கொடும்பாவியென் றுரைக்கலாச்சே
பாதிமதியணியும் பரமனறியாததோ
பத்தியென்முதுகிற் குத்தியடிக்கிறரோ (ஆவிது)

௩. கதிர்குலத்தோர்களிற்கள்ளரென்றபேர்வந்ததுண்டோ சுதிகண்டோ
காலகாலனேநீயுன் கருத்திலிதுவிதியுண்டோ
ஊதிவகதிக்குழந்தையை யாக்கிடக்கையேசுதியேன்
என்னைக்குறுயனை நணுவதறிந்திலேன் (ஆவிது)

மதனவல்லி மைந்தனைக்காணுமல் திகைத்தல்

பொதுவிருத்தம்.

இத்தகவாய்ச்சந்திரமதி யேக்கமுறும்போது
அத்தனுரைகாசிக ராஸ்மதனவல்லி
எத்தகைமையோர்மகவை யெடுத்தொளித்தாரென்றே
மெத்தவயர்வுற்றனள் மேமூகெனமெய்யொத்தாள. (௫௪)

௬௪-திபதை-தரு-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. பாக்யோரோநானென்னையினிச் செய்வேன்-எந்தன்
பாலனையென்றுபார்த்துமவ முய்வேன்-உடல்
பதறுதே-மதி-சிதறுதே-உமை பாதியோயுக்தனிதியோயிது
ஒங்கியமன தேக்கியழியுதே-ஓகோ
ஒய்விலாக்கூகை யுளறிவழியுதே-எங்கே
ஒதுக்கிமூலையில் பதுங்கிநின்றெவர்
ஒளித்திருக்கெடுத் தோடினார்களோ (பாக்)

௨. ஆரடிதூதி பாரடிபோடி-எங்கள்
அரசனுர்முன்போ யறிவித்துவாடி-இந்த
அர்த்தராத்திரி-வித்தைவேளையிலாரோகன்னமிட்டருமைமைந்தனை
சீரடிமடக்காதெடுத் தோடியபொல்லாச்
செய்கைதன்னைக்கண் டுள்ளந்தள்ளாடிய
செல்வனவர்களை வெல்வனோ-உயிர்
செகுத்தாரோ-கொல்லத் தொகுத்தாரோ-ஐயோ (பாக்)

௩. எந்தனுவிருமைமுக்து கைக்காருதே-மேனி
எல்குமாலைக்கரும்பு போற்றி நகுதே மகனை
எடுத்தானமுலைகொடுத்துவித்திரை எக்கமாற்றியேதாக்கமற்றேனே
பதறித்துடித்தேனு-மாய
மைந்தனுவி நானேமுடித்தானு-மட
மறலிவந்தவாழ் போதுமறிந்திடா
மாதுநானொரு தேதுபாயமோ-பாவ
மாயமோவிதுக் சுத்திருக்கவே-நானும்
௪, மட்டில்லாத்தாதி தலைவரிருக்கவே
மாறிடாச்சோதனை மைந்தனை-மாயஞ்-செய்தவுபாயமறிகிலேன்
மதித்திடாமடூட்குலர் காரிழையரே-கண்ணும்
கட்டிக்காத்திருக்கோர்ம மணியையேரிழையரே
காண்போமோயென்கண் பரிதிமதிதனைக்
கருதிவக்துசெமூம் சித்தவதுபோல-பாவ
சார்க்கோடகன்கலை ஒக்குதனித்தாரோ-அப்போ
௫, ஆரெக்தன்மக லைதிவிடிடானு-மன
தம்மா வெவ்றவ ஆக்ரமித்தாராக்ரமித்தவர்
வாட்டமில்லாமல்இருட்டில்வந்தெவர் றறியாரோகொலை
பாரெல்லாமாளும்பாலனென் பாரில்வந்துறைவாரோ-மிகப்
பொருகரித்தப் பற்றுதேமுகம்
பத்துதேகிலே ராத்திடரேக்கன்-பாவி
பார்த்திடாதய

பொது-விருத்தம்.

வீட்டினிலுறங்கும்பாலன் மெய்யினிற்பணிதிக்காக
வெட்டியைமுறிக்குங்கள்ளர்க்கொப்பிடவோவார்த்தேன்
காட்டினிலடிக்குமோவுன் ஞாயமோகௌரிதேவி
காட்டியேகொடுத்தாயென்று கதறவாள்பதறுவாளே, (௫௫)

௬௫-தரு - இ-ம்-நீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்,

கண்ணிகள்,

௧, திருவருள்தருங்காட்சியே தேவகுலக்காட்சியே
வருந்துபடசம்ஹாரியே மறைப்பொருளேசிங்காரியே
௨. உந்தன்பாதம்கெதிகொண்டேனே ஐகோபொல்லாச்சதிகண்டேனே
எந்தனுக்கிவ்விதிவருமோவேற்றிட மனம்பொறுமோ
பாவப்பழிசுமத்தாய்கௌரிதேவி
௩. பத்துமாதம்சுமந்தேன் சோதித்தாலேது கிரமாகம்
சத்துவைத்தேர்புத்ரசோகம் அடுக்குமோவிந்தகிரூமலம்
௪. ஐயோவிதுசகோகாலம் வினவுவோரவர்க்குமேச்சே
வேய்யோதுதித்திடலாச்சே

பொது-விருத்தம்.

ஆலயத்தொழுதிலேனோ வையமிட்டுணையிலேனோ
வேலைசூழ்வுலகிற்சொல்லா வேதனைக்காளாயுன்னைச்
சாலையாய்ப்பதுமமாதனுஞ் சுமக்கதேனைகொங்கைப்
பாலையார்குடிப்பதென்று பதறுவாள்கதறுவாளே.

௬௬-நிபதை-இ-ம்.பந்துவராளி-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. உள்ளடக்கொண்ணுத்துயரால்-வழிந்திடுமென்னவன்மனம்
உருகக் கண்ணீர் பெருக
வெள்ளத்தெதிர்நின்றாசின் வேரொழுந்தீப்போலொழிய
விதியோ காலகதியோ

௨. கொங்கைகளிற்பால்சுரந்து கொட்டுகின்னம்போலவிம்மிக்
கொதிக்க மிகக் கதிக்க
செங்கையாலுன்னையெடுத்துச் சேர்த்துமுகத்தோடணைந்து
செழித்து நன்கு கொழித்து

௩. கொஞ்சிக்குலாவிக்களித்து கொண்டாடியமுதளித்த
கோவே செழுந் தேனே
நெஞ்சிரக்கமில்லாக்களர்க்கஞ்சியுன்றுகம்கொண்டாயோ
நீதா செம்பொற் பாதா

௪. பெற்றமனம்பித்தடைந்து பேதைபோலலைந்துலையப்
பேரோ இது சீரோ
உத்தமனேயுன்றலைக்தன் வழிவினைபோச்சுதென்ன
ஒழிந்தேன் அகத்தாற் பழித்தேன்

மதனவல்லிக்கும் சந்திரமதிக்கும்வாக்குவாதம்.

பொது-விருத்தம்.

மாதுசிரோமணிமதனவல்லிமெத்த
மறுமயங்கிமகனைநினைத்தலறும்போது
ஓதுகதிர்குலத்தரசிதனைவெதும்பி
ஒன்றுபுகழ்காசிமன்னன் ஒளியில்வந்து
நீதநூலையுமதுமகவினைச்செருத்த
தெரிவையிவளெனக்கொண்டிருநினைக்கவிட்ட
போதுவில்லியமதனவல்லிமாது
பொருமுவாளமதியுடனே செருமுவாளே

௬௭-நிபதை-இ-ம-மோகனம்-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

மதனவல்லி ஆரடிபாவிநீ யாக்கியோர்வலைகையோ
அருமைமகனைக்கொல்லவாக்துணிந்தாய்

பாரதபுவதியேயாரடியுலகினில்
பாலனைவதைப்பாயோபாமசண்டாளி
சந்திரமதி - சண்டாளியென்றெனைக் கண்டவசேசிடச்
சனித்துப்புவிதனிற் சதிகாரியானேன்
கொண்டாளத்துசக்கட்டிக் கொடுமையிகவிளைந்த
கோலமாமுனிவனக்குறையேதோவறியேன்
மதனவல்லி - குற்றமபொறுக்காதுங்கோமானெல்நல்லோயிக்
கொடுமைவேலைசெய்யக் குறித்தாய்குடிகேடி
சித்தமறியாதென் செல்வனைவதைத்தாற்
சினைக்குமொத்திடார் செய்தாயேபாவி
சந்திரமதி - பாவியென்றெனையிகழ்ப் பசோரிகழ்ந்திடப்
பாவையேனான்முன்னென்பாவஞ்செய்தேனோ
ஆவியனல்மெழு காகவுருகியென்
அகமுழுதுமசோகவடியுண்ணலானேன்
மதனவல்லி, அடியுண்டதைச்சொல்லியாற்றுமற்பொருமுறுப்
ஆருயிற்புதல்வனை யகந்துணிந்தாயே
குடிகேடியேனீஇந்தருவலையத்திற்பிறந்தாய்
கொடும்பாவியென்றனை குறிக்காளேவமன்

சந்திரமதிகாசிராஜனுக்குடலக்கிதிகூறுதல்.

பொது-விருத்தம்.

நடுக்கமுற்றிருமாதரும் போர்செயக்கண்டு
நடுக்கமுற்றவர் நாட்டினுக்கிறைசந்திரமதியை
ஒடுக்கமிக்கவென்றமிக் துளந்தனிற்களித்து
கெடுக்கவர்தனையோவெனக் கேட்டதற்குரைப்பாள். (௬௯)

௬அ-தரு-இ-ம-சாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஒப்புக்கொள்ளுமோவுந்தன்உள்ளம்-நானல்லவென்றால்
ஒதுமல்லவோவென்கைக் கள்ளம்

அநுபல்லவி.

கைப்புண்ணுக்குக்கண்ணாடிகருது மானவருண்டோ
கருசனைக்களித்த காரணத்திதனிடோ (ஒப்புக்)

சரணங்கள்.

௧. தங்கப்பதுமைபோலுன் தனயனைக்கையிலேற்றேன்
தளர்வில்லாக்கன்னியென்னுக் தன்மையில்லாமலேற்றேன்
பங்கயமாய்க்காவலர்தி பந்தனைக்குடன்பட்டேன்
பாராளெனயின்னொன்ற பாவியெனவேற்பட்டேன்(ஒப்)

௨. கன்னியெனக்கட்டுணவே கர்த்தாவின்றுமலைவந்தேன்
கணக்கில்லாவிக்கத்தால் கலங்கியென்மனம்நொந்தேன்

வெள்ளிபொற்பணிகள் விளங்கக்கைதனிற்கண்டும்
வேட்டென்றுரைப்பதல்லால் வேறேதுனக்கிறகண்டும் (ஏப்)
௩. கைவிற்கவிருக்கக் கண்டிக்கவெள்ளநாட்டி
கண்டுனையாக்கவைக்குக் காசிவிசுவேசன்காட்டி
ஐயுறவேனிதனை ஆயன்மால்ருத்திரனல்லால்
அவனியிலெப்புயாரோ அருமையெந்தன்வாய்ச்சொல்லால்

காசிராஜன் ஏவலர்கள் சந்திரமதியினைகொல்நடைக்குறிப்பறிதல்.

பொது-விருத்தம்.

என்றனவிசமன்னவனிக்கன் களிதல்லால்
எண்ணிறந்தாய்பமட்டுத்தேக்குமுந்து
இன்றடைந்திகிதனைமையோதனுற்றுனி
இசைப்பரிசோதிப்பதாகம்மியற்கையென்றே
முன்றனதேவலனாவிடுத்தோடிநீங்கள்
முறைதவறுநிவளடியின் முறைமைகண்டு
நின்றயசினையறிகனசகிவிரென்றான்
நெறிகண்டார்முனிவருக்கருதிகண்டாரே

௬௧-தரு-இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

என்னடா அண்ணா இந்தடபயம் இமையவருமறியாமாயம்.

அநுபல்லவி.

முன்னடவாயிந்த மோகினியினடியை
முக்காலுஞ்சோதித்துப்போய்மொழிவோநாம்மெய்கொடியை-என்

சரணங்கள்.

௧. மதுரமொழியுரைக்கும் மடமாதிவளதைக்க
மங்கைவன்மனமுறுமோ தகுமோ
மங்கையர்மனங்கோத்தால் மனுமுறைமைக்கேற்குமோ
மாதவந்தனைக்காக்குமோ வினைதீர்க்குமோ
சதாரொன்றல்லோநம்மை வழுசயந்தீர்க்கவிடுத்தார்
சாமிபேட்டுப்பொல்லாச் சனியையார்தொடுத்தார் (என்)
௨. இவளடிதோனுதல்லா தினிவேறடிகள்காணோம்
ஈசனேயென்னசெய்வோம் எவ்வண்ணமுயவோம்
இறையவன்விதிதனை எவராலறிந்திடலாமே
ஏங்குதேயெங்கள்உள்ளம்-அவ்வாயக்கள்ளம்
பவளத்தாமரைபொத்த பதத்தைவைத்துறப்பார்க்கில்
பசும்பொன்னின்கதிர்மணி பதித்ததனைமையேர்க்கில (என்)
௩. முகக்குறிகள்னேக்கானா மோசமிவளுதல்ல
மேம்முர்க்கிட்டகுல்லாமறையோயிவளைச்சொல்ல
முன்னடிபின்னடியோ முக்திறையிசகில்லை.

முன்னவர்க்கென்னமொழிவோம பக்காமொழிவோம்
அகக்குறிகாணிலிவள் அருசாவெஞ்சுள்ளாளொவ்யார்
அரிவைமேற்பழியேற்றல் ஆமோயிதையன்கண்யார் (என்)

சந்திரமதியைக்கொலைசெய்யுமபடிகாசிராஜன
வீரவாகுவுக்கொப்பித்தல்.

பொது-விருத்தம்.

ஏவலர்மாதினடிச்சுவடாராய்ந்து
இறையவனுக்கறிக்கையிடயிருளென்மங்கை
ஆவதினிசம்மாவேதெனவகன்றுள்
ஆத்திதனுங்காரமடைந்தெழுந்தான்
கோவேந்தகண்டமளியகன்றெழுந்தநீதி
குலவுகொலைக்களத்தாக்கிக் கோலுகயின்று
போவதாகன்றனைவீரவாகுவைகயிற்
பொருதிறனுயிர்கவராக்குறிறனே.

௬௨-தரு-இ-ம்-அடாணா-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தட்டியாமிவளென்மகனுயினை-செருக்கமனம்
துணிந்தனளென்றிவ்வரிவையனை-யாங்கள்
ஒட்டியாங்கண்டோமென்றேவலாளர்-மெத்தவுமனம்
திகைத்தனர்கேட்பரிசிலாளர்-யோசித்திடாமல்,

அநுபல்லவி.

கட்டிக்கொண்டுபோய்க்கொலைகளத்திடையிவள்தலையை
வெட்டிவந்துதீர்ப்பாய்மிக விரைவில்மனக்கவலையை (தட்)

சரணங்கள்.

௧. எந்தனிதிக்கேதுங் குறைவில்லை-இவ்வேழைக்கோதைக்
கெதிகால்வந்ததோ இந்தத்தொல்லை குற்றமென்னுமல
முந்தவிவள்வாய்மொழி யறிந்தோம்மனுவிவ்வநீதி
முறைமையாவையுமாராய்ந் துணர்ந்தோமனவேயோசித்து
சந்ததமிவள்மேல்முழுச் சமுசயத்துக்கேற்பட்டது
கந்தமலர்க்குழலாளைக் கண்டிக்கமனந்தொட்டது (தட்)
௨. இன்னமும்உன்னுரையன்றமட்டும்-இதைப்பரிசித்
தேருவாய்க்களங்கமறுமட்டும்
முன்னமிவள்முகக்குறியைக்கண்டோம்-பின்னைகழுத்தை
முறிந்தவளையொன்றும்மதிகண்டோ முவாறிய
என்னகாரணத்தினுலோ-இப்பழிக்கவளேற்பட்டாள்
கன்னமிட்டவனாரென்னவென் கட்டளைக்கவளுட்பட்டாள் (து)
௩. எவ்விதமிவளைவிடக் கூடும் - கள்ளிநானென்று
ஏற்றிடவிவள்மதியேன் நாடும்-மனத்திலென்றும்

ஞானியயில்லாதவனென் றேத்தேன்-அப்போதுமிவள்
ஈனயில்லாக்கள்வியென்றான் றிமற்றன்-இம்மானிலத்தில்
வெவ்வினையறப்படைத்த-வேதன்விதியாரறிவார்
கல்வியுமழுவுமேந்தும் கந்தராருள்புரிவார் (காட்டியா)

அரிச்சந்திரனையும் சத்தியகீர்த்தியையுஞ்சந்திரமதிகிட்டழைத்துக்கூறுதல்

பொதுவிருத்தம்,

அரசனிதுகூறிடலும்வீரவாகு
அரிவையின்கட்டுக்குலையாதழைத்துவந்து
குரிசிலரேமென்மார்களும்பணியப்பெற்ற
குரிசிலரிச்சந்திரனைக்கூவியிம்மா
தரிதிதனைவெட்டென்றுரைத்தொப்பித்து
ஆக்கினையிட்டுக்கைவாளரசனீந்த
பரிசினில்மன்னவனுடன்மந்திரியுமேக்கப்
பார்க்கின்றான் அவர்கள்குறைதீர்க்கின்றானே, (௧௪)

௭௪-தரு-இ-ம-பிலகரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி,

இருவருமெனக்காக-ஏக்கமடைந்தனம்நோக

அநுபல்லவி,

பருவமோமன்னுசொல்வீர பராக்ரமத்திலுல்வெல்வீர்

சரணங்கள்.

௧- மானிலத்திற்செனித்தோர் மரணமடையவேவிற்றோர்
காசிலத்தனையாண்ட நாதாகாசிக்கடல்தாண்ட (இரு)
௨, மூன்றுவிலரசாண்ட முடிவேந்தர்காணுமவேண்ட
எங்களிருக்கப்பார்த்தோமெனத்தமித்தெதிர்த்தோம் (இரு)
௩, உரசன்கைக்கிரையாக உந்திரிலுநிக்கோன்கைவேபோகம
அந்தகேசமகருச்சிலாக்யம் தரணியிலேதன்பாக்கியம் (இரு)

அரிச்சந்திரனுக்குச்சந்திரமதியானவள்
தனக்குவந்தபொல்லாங்கையறிவித்தல்.

பொது-விருத்தம்.

மாசகலவிந்தவண்ணமனைத்தேற்றி
மன்னவனையடிபணிந்தமாதைநோக்கி
நீசகலமுறைபுணர்ந்தவ்ஸக்கிந்நீர்மை
கேரிட்டதேதென்றான்கெறியின்மிக்கான்
வாசகமுந்தனதுணர்ந்துவணங்கடந்து
வருகைகிலேகைமடிப்பாயெவரோயெந்தன்
நாசகத்திக்காசிசிறைமகனைத்தந்த
துரிசென்றான்கேளுயிர்தப்பிசென்றானே. (௧௫)

௭௫-தரு-இ-ம-பிலகரி-அடதாளம்.

பல்லவி,

கேளுமென்பிராணநாதாமனக்குறைதீர்த்-தாருமசத்யதாககந்தா

அநுபல்லவி.

ஆளுமன்னுக்கின்னை கைக்கொண்டாலவம
அகன்றுநடந்தே யாருந்துயராலமனம்
தாளும்லைகயேதுக் தோணாதவேளையில்
தனயனென்றிதையாரோ தாக்கனமேடகுமிடையில் (கேளு)

சரணங்கள்.

௧, மைந்தனென்றேந்தி மடிமீதிலேவைத்து
மாயமேதாவென்றென் மலைநிற்றிகைத்து
சிந்தனையுற்றுக்கா சிகரங்கேவிதி
செல்லைகயிற்சேவகர் சேருலேநிடமோதி (கேளு)
௨, இந்தராசரு மாரனைகுலை
வன்புரிந்தவென் துணர்ந்திப்பலகலே
கொந்தபுன்னனின்லேல் துழைந்தாற்போகட்டினா
கொடிக்குனரவனமனை முகப்பிணைக்கிட்டினர் (கேளு)
௩, மன்னவன்முன்னேயுங் பின்னைதனைக்கொல்ல
மாயாவிகுலைக்காரி மிவளல்லதிலையென்ற
பின்னபேதமறியாப் பேதைகளேச்சி
பெற்றகப்பன்போ லென்மேலன்புகூறி (கேளு)
௪, அன்னையேயிதுசெய்த தாமோ
அங்கக்குறியிது லடுத்தெனக்கென
தன்னகந்சலித்துணர்ந்து மனுமுறை
தன்னையாய்ந்தோர் தம்மையழைத்திறை (கேளு)
௫, அரிவைமுகநோக்கி லதுகுணமுந்தோனுது
அடிகளைநோக்கி லனிபாயங்காணுது
ஒருவனுக்கல்லதிவ் வுண்மைதெரியாது
ஓதுநீதியினி வேறென்றுகுறியாது (கேளு)
௬, உருவழிந்திடக் குலைபுரிந்திட
வீரியவீரவாகுக் குமரியிந்திடப்
பருவமிதனின யாரசனையழைப்
பற்றியெனையந்தப் பறையன்கையிற்றா (கேளு)
௭, அத்தருமனர சானைப்போற்றி
ஆண்டவாவுன்றுக் கினிநிறைவேற்றி
சித்தரும்புகழுமுன் சேவடிநாடி
சிந்தைமகிழ்மேலவன் தன்முகங்கூடி (கேளு)
சாது

இத்தருமமூக்க ஸரிசநுக்கொப்பாக
இயற்றவாயெவ்ரேவர் ரீக்கிட்டால் மெய்ப்பாக
அத்தருமமதி யாமல்வீழ்க்குவீர்
அடியாளரடி. சேரல்வீழ்க்குவீர் (கேளு)

சந்திரமதியைவெட்டக்கொண்டுபோகிறபோது
காசிநகரோர்குறைப்படுதல்.

பொதுவிருத்தம்.

அரிவையிதுகூறிடவுமயன்மாலீசன்
அறியாததேதுளதிவ்வவனியில்நம்
இருவருக்குமிதுவிதியென்றுலென்செய்வோம்
எந்நிறையேயாட்வென மந்திரிமுன்சென்றான்
பெருவளத்தோனிடனைசயிற்பாசந்தொட்டுப்
பிணைந்துகோலாற்றனளப்பேதைசென்றான்
இருவருளிப்படியிவடகேதென்றங்ஙனோர்
திரளுவார்மனத்திடையேமருளுவாரே (௬அ)

௭௬-இராகம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

௧, ஐயோவிந்தஅன்யாயம் அவனியிலென்றுங்காணேம்
ஆர்செய்மாயமோவென்பார் சிலபேர்கள்
பொய்யோவிவட்குந்த பொற்புக்கும்பூஷணம்
பூவருந்ததியென்பார் சிலபேர்கள்
மெய்யோமலர்ச்செண்பகம் முகமோகமலமலர்
மிகவுந்தவத்தாளென்பார் சிலபேர்கள்
வெய்யோன்குலமிவளால் விளங்குமென்றேமுன்னோர்கள்
விதிவகுத்திருப்பாரென்பார் சிலபேர்கள்
௨, என்பிழையிவட்கிலை ஏதோவிதிவசத்தால்
ஏற்றாளிக்கொலையென்பார் சிலபேர்கள்
கண்பிழைக்காரியல்ல கற்பில்மிகுத்தமங்கை
காலப்பிழையிதென்பார் சிலபேர்கள்
பெண்பிழைபொறுத்திடாப் பித்தனேயிந்தமன்னன்
பேதையிற்பேதையென்பார் சிலபேர்கள்
தண்கூடமூன்றுதரம் பிழைபொறுக்குமென்றசொல்
சற்றுமறியானென்பார் சிலபேர்கள்
௩, கட்டுங்கயிர்பிடித்த காவலன்றனக்கிவள்
காதலியாகுமென்பார் சிலபேர்கள்
விட்டுவிட்டாலிவன்றன் வீரங்குறைந்துபோமோ
வீணபழிகொண்டானென்பார் சிலபேர்கள்

வெட்டுமரணமேயா ஏழைதலைவிதி.
என்னமாயமிருந்ததென்பார் சிலபேர்கள்
வெட்டுதற்கிவளைரும் வீரம்பேர்க்கிதிலையோ
வீரிக்கமையென்பார் சிலபேர்கள்
௪, மறையவனுக்கிவளை மாதிடார்க்லையாக
மதித்துப்பான்கொண்டானென்பார் சிலபேர்கள்
குறையவன்றனக்கேதோ கோடாகோடிசெம்பொன்னை
கொடுத்தான்கோசிகர்க்கென்பார் சிலபேர்கள்
மறையனுக்கிவனேபோய் பரிந்துவிலைப்பட்டதிப்
பாரோரறிவாரென்பார் சிலபேர்கள்
இறையவன்செய்மாயத்தை எவரறிவாரிதெல்லாம்
ஈசன்செயலாமென்பார் சிலபேர்கள்

தேவர்கள்யாவரும் பூலோகத்துக்குவருவது

பொது-விருத்தம்.

அங்கரோர்பற்பலரும் அவரவர்களுளத்திசைக்ககதைபுங்காலை அரசனைக்குறைந்திதுவோ வெனக்கெனவப்பரமேட்டி யமைத்தகெடன்று, கன்னிகையைக்கட்டுமணிக் கயிற்றினைத்தொட்டழைத்துக்கொலைக்களம்வந்தற்றார், கதிர்குலத்தோர்குருவசிஷ்டர் காண்பையுனக்குறுபொருளுங்கதியுமென்றார், தன்னகத்திற்களிப்புறு தம்புருநாரதர்தித்தன்மைகாண, தந்திரமாயெழுவருடனே அந்திரத்திற்றாகமமேருதருமங்கொண்டார், பன்னகப்பூஷணன்முருகன் பஞ்சவர்க்குத்தாதுசென்றபதுமநாபன், படைத்திடுவோன்முதலாய்த்தேவரெவர்களுமவணி அடர்ந்தனரே. (௬௯)

௭௭-ராகம்-இ-ம்-சுருட்டி-அடதாளம்

பல்லவி.

தேவதேவர்கள்வந்தார்-தேஜோமயமாய்-தேவதேவர்கள்வந்தார்.

அநுபல்லவி.

தேவருலகிலுள்ள யாவருமகிழ்ந்து
பாவையிடர்தவிர்த்துப் பார்மன்னனைப்பாவிக்க (தே)

சரணங்கள்.

௧, ஐங்கரனும் வல்லையுங்-ஆறுமுகனும்
அம்மையவள்ளிதெய்வானையும் சங்கரனுஞ்சத்தியும்
பொங்கரவம்புனையும் திருவுமிலக்குமியும் - தேவ
திங்களுருவானேனும் மனையாளும்-வேள்விநாயகனும்
௨, வேதன்வெண்டா மிந்திராணியும்
வெற்றிதரு கனகவொல்லோருத்தியும்
காதல்மிகுத்தசிவ புங்கவனுமலாம் - தேவ
பூதலத்திலேயோதிப்

௩. ஆதித்தனைப்புவி யாரல்-சோதியிருக்க
அருணன்பிரகஸ்பதி சுக்ரன்
நீதிதவறுமந்தன் நெறியுளோராகுகேது
கோதில்லாமுப்பத்துமுக் கோடிகளெப்போற்றும் - தேவ

அந்தருணத்தில்விசுவாமித்திரர் அரிச்சந்திரனைச்சோதித்தல்

பொது-விருத்தம்.

அந்தவேளையிற்கௌசிகன் விரைந்துவந்தரசே
இந்தநோதகமெய்தவென் னெனக்குநீமுன்னம்
தந்தபாவும்காண்றந்திலே னெனுமொழிசாற்ற
உய்ந்தாசயேயிவ்வுயிர்களும்பெறுமெனவுரைத்தான். (௭௰)

எறி-தரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-அடதாளம்

பல்லவி.

இனியாவதில்லை யென்பாய்-தீந்தயா
வினையுங்கைக்கொள்வாய்முன்பாய்

அநுபல்லவி.

மனியார்லனைத்து வெயிலாறுலர்ந்து
பதைபதைத்துவுன்மனப் பயங்காமகன்றிட-இனி

சரணங்கள்.

௧. மனையாளை விலைகூறினாய்-ஐயுறவற்ற
மதிதனின்மிகத் தேறினாய்
எனையாளும்ஈசன் செயலாலுனைபடைமை
ஏற்றநீசனலல்லோ பிசைந்தநிந்தக்கொடுமை-இனி

௨. இருவருயிரையுந் தந்து-இமையோர்காண
இவட்கிட்டவாக்கினை தகர்ந்து
தருவதென்கடனாகும் உன்றனெனக்கொன்றாம்
தந்ததில்லையென்றுரைத் தலையுனக்குடனாகும்-இனி

௩. நாடெங்கும்நீ யானுவாய்-இனியான்போய்
நற்றவனுசெயத் தானுவாய்
காடெங்குந்திரிந்துநீ கவலைமிகவடைந்தாய்
கற்றுணர்ந்தாயானதாற் கடக்கமதிறடார்ந்தாய்-இனி

அருந்தவத்தோர்கள்வருதல்.

பொதுவிருத்தம்.

சதிசெய்தமாமுனியிவ்வாறுகூறச்
சத்யவரிச்சந்திரனென்சாமியெந்தன்
மதியிழந்தம்பாலனையும்இழந்துமிக்க
பண்புளதேர்கரிபரியுமிழந்துமுன்னோர்
நிதியிழந்துமெமக்குளதென் றுண்ணினைந்த
நெறியிழந்தும்நெடுந்தவத்தோர்நெஞ்சுணர்ந்த

கதியிழந்தும்மெய்யுரையொவ் விழக்கேனென்றான்
கருக்கண்டான்முனிவர்வருந்து நகக்கண்டாரே (௭௧)

எக-தரு-இ-ம்-ஆதி-அடதாளம்

பல்லவி.

முனிவரெவரும்வந்தார்-மூவர்முதல்லோர்சபையில் (முனிவ)

அநுபல்லவி.

வனகர்லஸ்த்ருமர் லத்ரியர் அகத்தியர்வ்யாஸர் (முனிவ)

சரணங்கள்.

௧. அனகர்கணர்பிருகு அத்திரியுடனுக்ரோபர்
பனகருப்பன்னியர் பரிவுள்ளரோமபாதர் (முனிவ)

௨. பாரத்வாஜர்கௌசிகர் பாராசர்தௌமியர்வால்கில்யர்
வீரதவசர்நாரதர் விளங்கிரோமர்சுவேதர் (முனி)

௩. ஆங்கிரஸர்பாரஸ்பத்யர் அரிதவைநடன்கரசயர்
நீங்கிடாகுருவசிஷ்டர் நீதியிக்கரையிசாரணயர் (முனி)

சந்திரமதி தேவர்களைத்துதித்தல்.

பொது-விருத்தம்,

கோசிகனம்முனிவர்களின்கூட்டங்கண்டான்
கும்பமாதப்பனிபோற்குன்றியோடி
வாசவன்றன்மருங்கணைந்தான்வலியவீரன்
வல்வினைச்சலஞ்சுடுகோல் முனையாற்றள்ளி
கேசமுள்ளமகனைடைந்தவிலத்தேசேர்ந்து
கேரிழையேகிழக்கிசையின்னேராய்நின்று
ஈசனையன்றிருமாலையேத்தவென்றுன்
எண்ணினான்தேவர்துதிபண்ணினாளே (௭௨)

உ-அகவல்,

மலைமகள்பாகா மதிபுனைசடையா
சிலையெனமலையைச் சிக்கெனவளைத்தோய்
நாகாபரணா நடுநுதல்நயனா
சாகரவாகன் சதுதியிற்றுவோய்
குருந்தடியமர்ந்து குருவடிவாகி
அருந்தவத்தோர்க் கருள்தருந்தேவே
ஆலமதுண்டு அமரரைக்காத்தாய்
காலனையுதைத்த கடவுளேநின்றும்
உனைப்பணிந்தோரை யொப்படைக்காப்போய்
நினைத்தனுந்தன் நின்மலவடிவை
அரகராசிவனே அருள்மிகத்தருவாய்
புரகராவுனது பொன்னடிசரணம்
வனிதையாயிந்த வையகந்தன்னில்
இனிப்பிரவாத மிக்கனைத்தருவாய்

வெள்ளைவிடைமேல் வேகமாய்வந்தென்
சஞ்சலந்தவிர்ப்பாய் சங்கராசரணமே,

௯-திருமால் துதி-அகவல்.

அரக்கனுக்கஞ்சியுள் ளடைக்கலம்புகுந்த
இந்திரன்றனக்கருள் செய்தவனே
நக்கரவணைமேலுறை நாரணன்வடிவாய்
தக்கசத்தியைத்தகைமையாய்ப்பெற்றோய்
சகடவுருவாய்வந்த சகடனைக்கடிந்தோய்
பசுபதிக்கிணையாய்ப் பணிந்தவர்க்கருள்வாய்
பூமகளுடைய போகமுமளித்தாய்
இமையவர்க்கெல்லாம் இன்னருள்புரிவாய்
அந்தணர்பணிந்த தவமுனிவர்க்காய்
பக்கலில்வந்த பாற்கடல்கடந்த
திருவடிமலர்களே சிரமேற்கொண்டு
முக்கியமாக முறைமுறைபணிந்தேன்
சுருதிநிதியே கருணையங்கடலே
வருகசமதக்கரமலர்ப்பதந்தருவாய்
பக்தர்தமக்கெல்லாம் பக்கமேவருவாய்
அக்கரையாவெனக்கருள்தருவாயே,

பிரமனின்-துதி-விருத்தம்.

அந்தணருள் ளகமகிழ்ந்தெந்தனைப்
பந்தமொத்தப் படைப்பட்டேன்
இந்தஜென்மப் பிணியொழிக்காமலே
வந்துகாத்து வைத்தாளவதுபாரமே (௭௯-)

சிவகாமியம்மன்றுதி.

ஏ-தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாட்சாயணித்தாயே-பேதைமேற்பூரண-தயவுசெய்வாய்நீயே

அநுபல்லவி.

மோட்சாதிகாரிபிந்த | முழுதிலுங்காப்பயே
சாட்சாத்காரியேஜீவ | ஸாவதயாபரியோ (தாட்)

சரணங்கள்.

௧. அன்னைநீதானுருதெய்வம் | நீயே-என்னுயிர்த்துணை
யடைந்தோர்க்கரும் | நீயே
தன்னையறிந்தாள | நீயே இடர்தவிர்ப்பா
தற்காப்பவரும் | நீயே
முன்னைவினையதுவே | முழுமத்திமோசம்போனேன்
மொழியாதிடமில்லாமல் | முடிதகர்த்திடலானேன் (தாட்)

௨. மத்திரமடப்பிணி | வேனே-என்சென்னியிறுஞ்
பதமதை | சணிவேனே
வெற்றிபாதம் | துணிவேனே - உன்னருளாலிவ்
வேதனை | தணிவேனே
சந்தாப்பணிமிகாயேனுக்குண்டோபுத்தி
கஷ்டத்துக்கின்றுமம் | நவிலுலகையொன்றேமுத்தி (தாட்)

௩. பவக்கடல் | தனையொழிப்பாய்-இனிமேலெந்தப்
பாசபந்தமும் | மழிப்பாய்
சிவயிகத்தந்த | செழிப்பாய்-உன்னைப்பார்க்குற்ற
சிக்கனத்தையும் | கழிப்பாய்
அவனிதலத்திலினியவதரிக்கச்செய்யாதே
அம்மம்மாபோதுமிந்த | அல்லற்கிலினையாதே (தாட்)

௪. அரணிடை | பார்கமேற்றாய்-அனேகமுயிரகும்
ஆண்டவ | ளெனவிற்றாய்
சுரர்பதி | மிடர்தீர்த்தாய் | கொடுமைவிடா
சான்குலம் | தனைநீற்றாய்
இரவும்பகலுமுந்த-னிணையடிபோற்றினேன்
எனைநீரங்கவென்றென் | னிதயமலர்சாற்றினேன் (தாட்)

(அரிச்சந்திரன் சந்திரமதியைக்கண்டிக்க மனமொவ்வாமல்.)

ஐயுறவால்புலம்பல்.

பொது விருத்தம்.

சந்திரதயன்றனையயிந்தவாறு
சாம்பவியைத்தோத்தரித்துச்சரணடைந்து
புத்திதனிற்றிருமாதைநாவின்மாதைப்
போற்றியடியேற்றிமனோமலரைச்சாற்றி
சுந்திருவர்தம்புருவர்நாரதாதி
சதிபடைந்தோர்தம்மைமனக்கண்ணூலேத்தி
சுதிரனேவினித்துணிபெண்ணைத்தனவென்றான்
சோருவான் அரசனிதுகூறுவானே. (௭௪)

௭அ-திபதை-தரு-இ-ம்-ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்.

மன்னவன் - மாதரசேயிந்த காலிலமன்னைவில் மாபாவியாகினேனே
பூதலந்தனையாளும்-பூபதியாய்ப்பிறந்தும் (மாத)
பூவையைவதைத்திடும்-புலையர்க்கடிமையாகி
பின்னமன்னர்மன்னவேனமகாவீரர்கள்தன்மதிமயங்கித்தயங்கலாமோ
சொன்னசொற்றவறிலா-தூய்யனேமெய்யனே (மன்ன)
வுன்னியகரும முகந்தநூடித்திடாமல்

மன்னன் - ஆதியாயுளமனுநீதிசெறிகள் தவழ்ந்த ..... விதிலேனே
சோரமதிபகல் சுதனையறலிக்தரன்
கோதிலாதவெவ்றனைக் - கூறவரிதோயெந்தன் (மாத)
மனைவி, முன்னம்பிறப்பிலேநான் முயன்றுசெய்ததவங்களின்ன
தென்றறியிலேனோ, கன்னபுரியையாரும் காவலறுகுப்பி
றந்து, இன்னகரிலுன்கையால்-என்னகந்துணிபட் ..... மன்
மயானகாண்டம்-முற்றிற்று.
ஆக-விருத்தம்-௭௪-தரு-௭௮-கலித்துறை-௪-கொச்சகம்-௪.
விருத்தார்த்தம்-௨-அகவல்-௧.

பத்தாவது.

திருமுடிசூடியகாண்டம்.

தேவர்கள்-மனக்களிப்பினால் புட்பவருஷம் வருஷித்தல்,

பொது-விருத்தம்.

மாதரசிவ்வாறுதேற்றமன்னன்
மதிதெளிந்துமங்கைமிடபாகன்றன்னை
சிதானொன்றுகனேத்தேவனேத்தேவர்கோனைச்
செம்மனத்திலுன்னிவச்சிராயுதத்தாலவெட்ட
பூதலத்திற்கற்பின்மிகுபூவையென்னைப்
பொற்புமிகுகழுத்தினிற்பூமாலைவீழக்
கோதறவக்கோமானைத்தமுதறத்தேவர்
கூறுவர்பூமாரிதூறுவரே. (௭௫)

௧ - தரு - ௫ - ம் - பூரிகல்யாணி ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

பூமாரிபொழிவீர்காள் புத்தேளிர்காள்

அநுபல்லவி,

காமாரிதன்னருளாற் கழுத்திற்றுலிபடைத்து
காசினியிற்பிறந்த காட்சியினுக்காண (பூமாரி)

சரணங்கள்.

௧, எல்லையில்லாததுயர்படைத் தேக்கமுற்றுன்
எழிலுயர்கனவதுவாக் கினங்கதுற்றுன்
சொல்லவெளிதல்லஅந்தச் சோதிமுகத்தாள்விவேகம்
கல்லபுடமிட்டசெம்பொன் கட்டையொத்தாள் (பூமா)
௨, சடைமுடிமுனிவனாலே தன்னையுற்றுன்
சத்யதர்மந்தன்னையே சாதிக்கலுற்றுன்

அடைபட்ட ..... ராஜ்யத்தைத்தேய்த்தகற்றிய வைரஞ்சானைவிற்
கடை ..... ட்செழுமணிபோற காவலனுற்றுன் (பூமா)
௩, பூவின் ..... க்களெமெத்தப் புகழ்ச்சியுற்றார்
பொறுமையிவர்களே பூமாதையொத்தார்
காசினியதனியுள்ளோரிக் கரபதிக்கினையாருண்டு
வாசலிற்றிறனுசெய்வோர்க வியல்பையொற்றார் (பூமா)

பொது-விருத்தம்,

பொழிந்தபூமாரியைக்கண்டகங்களித்துப்
புவிமன்னனுலவோவிப்புகழ்ச்சியென்று
மொழிக்கும்படிகண்டகுருவசிஷ்டர்காலம்
முன்றினையுமறித்துமுறையறியாவண்ணம்
தழிந்தவிடத்தவகையுடனுகதியமுடன்
தன்மையைக்கண்டனடார்திரண்டதவங்கண்ட
வழிந்தசெஞ்சடையன்முதலும்பரவந்து
வாழ்த்தினர்சக்ராயுதத்தைதவிழ்த்தினரே. (௨)

௨-தரு-௫-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்,

தேவர்கள், மனம் ..... மன்னவனே உந்தன்மதிமயக்காதே- மனம்
தனக்கரும் ..... பியிலும்-தவறிடாமுறையிலும்
தனக்குரு ..... போற-காவலருண்டோ
சினந் ..... கோசிகனுலிச் ..... ன்மையில்வரும்போது
வலு ..... நக்குற்ற-வண்மைகளாவும் (மனம்)
அரிச்சந்திரன் ..... வர்களேசரணமுறுப்பத்துமுக்கோடி-தேவர்களே
யாவர்களு ..... வந்தவர்கள்பதமலர்
ஆவலுடன ..... தேன்-அகமிகமகிழ்ந்தேன்
சிவாசிகளே-..... க்குங்கொடிபடைக்க
திருவுக்தேவர்க..... தபதம்பணிந்தேன் (தேவர்)
தேவர்கள், செகத்தினிற்புகழ்படைத்தாய்சத்யவானென்னுஞ்சிறப்புற்
றபெருமித்தாய்

மிகத்துயர்படைத்தோர்க்குன்-மருத்துவ முறைத்திடில்
அகத்திறலலுறுவன-வஸ்த்தியமுளையார்
திகைத்திடாதுனக்குற்ற-திக்கனைத்துமகற்றித்
தெளிவுற்றசத்யவரிச்-சந்திரனென்றுகந்தோம் (மனம்)
அரிச்சந்திரன், திருவருள்புரிவீரோ-தேவர்களோ-தினைக்காப்பீரோ
பெருவரந்தருமுங்கள்-பேரின்பப்பதம்போற்றப்
பெற்றபலனீதுங்கள்-பெரியோர்செய்புண்யமேதோ
ஒருவனைக்காக்கவெண்ணி யும்பரெவரும்வர
உளமகிழ்ந்ததெம்பாக்யம்-ஓதவொளிலாக்யம் (தேவர்)

பொது-விருத்தம்.

தேவர்களைத்தொழுதிடவேதுங்கூடித்
தெளிந்தவனெல்லாரைந்தமெனத்தேறவின்றார்
யாவர்க்குந்தொழுமுமையாநாவெட்டும
அவைாந்தகைதொட்டழைத்திடப்பேரின்பந்தாழ்ந்தனர்
பாவர்களைக்கதிசேர்க்கும்புனிதவேலன்
பாவிருவரின்கைதொட்டழைக்கவந்தார்
மூவர்களுமிடர்வினைந்தவகையேதென்றார்
மொழிஇன்றுமுனிவனுரைதொழுதின்றானே. ௬

௧௫-தரு-இ-ம-மோகனம்- அடதாளம்.

பல்லவி

தேவரெனவர்களுக்கேளீர்-இந்தத்
திவினையினைத்தகெல்லாம்பொறுத்தெனையாளீர் (தேவ)

அநுபல்லவி.

பூவாரதம்பியேலார் பொய்யின்றியசாரும்
பூபரெவர்களென்று புருஷ..கேட்காரும்-தேவ

சரணங்கள்.

௧. வசிஷ்டன்அரிச்சந்திரன் வண்மையைப்புகழ்ந்தான்
வாமதத்தகலந்து வன்றிவினை..கேள்
வசிஷ்டரும்அறிந்தகா ...ந்தார்
விளைவில்லிருவர்க்கும் வெவ்வெனதயே ..நந்தார்-தேவ

௨. மன்னவன்மொழிமாறில வசிஷ்டர்தலையோட்டில்
மதுக்குடஞ்சுமந்தோட வென்றுன்றன்றிகைகாட்டில்
அன்னதுன்மாறிட விடுவென்றவத்திறபாதி
அரசநுக்களித்தண்டர் சிறையடைதலென்றீடு-தேவ

௩. வஞ்சனையாற்புவன் வண்மையாவுங்கைக்கொண்டு
வைகவானவற்கவன் மகனும்மனையாளுங்கொண்டு
தஞ்சமெதுவெமம தருமர்க்கிவன்அடிமை
தானுகசெய்தேன் தனயில்மிகவெந்தொடுமை-தேவ

௪. ருக்மெமாழியவனைக் காற்கோடகன்கொத்த
சோதனையைப்புத்திர சோகமிகவுஞ்சுத்த
மதலையைத்தேடியேத் தொடிமயானங்கூடி
மனவாளனும்மனை யாளுமுகங்காடித்-தேவ

௫. ஒருவர்க்கொருவரவ ரவிருப்பறிந்தார்
ஓயாக்கலிவிளை ..த்தலைப்புணர்ந்தார்
அரிவைமகனைச்சமெய நிக்கவன்ஓடையில்
அரசன்மகனைச்செருக் ..ந்தனவாஆடையில்-தேவ

௬. மகவினைக்காணுமல் மதனவல்லிபுலம்ப
மானகாசோதனை தனிமைமக்கைகளும்பப்
பகலம்செயலறியாப் பாராளன்முன்சொல்லப்
பரிவித்துனமதிந்து பர்த்தாவினைவிடைசொல்லத்-தேவ

௭. இத்தனைசெய்தும் மையிளகாமலே
என்னைச்செயித்தானிம் மன்னவனைப்போலே
மற்றிவியுண்டோனான செய்கவத்திறபாதி
மன்னனுக்கிந்தேனுங்கள் மலர்ப்பதமேகெதி-தேவ

௮. சத்தியதர்மபரிபால னிவன்அல்லால்
லற்ஜனருண்டோஜெகத்தி லென்வாய்ச்சொல்லால்
அத்யந்தமெனகிவன் அங்காரத்தனும்தந்தேன்
அவனைஜெயவானுங்கள் ஆக்கினைக்குவந்தேன்-தேவ

பொது-விருக்கம்.

முனிவிசுவாமித்திரனிதுகூறிவென்றுன்
முனிவசிஷ்டனென்றுமலர்முகஞ்சோர்வுற்ற
இனிவிருத்தன்கான்தோற்றேன்யினமயோகாவல்
இனிச்செலாக்கினையிதிவ் ரெனப்பணிந்தான்
தனிவிருந்சலறருந்தவத்தோர்க்களித்தவேந்தன்
..தந்தனைக்கொளும்புலயர்தனையிஉண்டோ
....கரவினக்கதனக்கிதுவேயென்று
....இணையடிகள்போற்றினனே (௬)

௧௬-தரு-இ-ம-தன்யாசி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி,

என்னவார்த்தைசொன்னீரையா இணையடிசரணமையா

அநுபல்லவி.

சொன்னதாகாய்ந்தகாரசம் சொருபபுண்போலாச்சையா
மன்னவர்க்குகோசொல்வீர் மானிலத்திரைப்போர்க்கென்று
தன்னகமகிழ்ந்ததாரை தந்தைகக்கைகொள்வாயென்று (என்)

சரணங்கள்.

௧. கண்டதுங்கேட்டதுமில்லை கனவிலும்இனைப்போலில்லை
உண்டதுமொழிந்தாலதைப்பின் உளபோசமகண்டெளிற்பின்
மண்டலத்திரப்பலர்க்கு மாதனைளித்தபின்னைக்
கொண்டவனென்றெண்ணாரும் குவலயத்தோர்களநகை (என்)

௨. அழ்நாகில்லென்னைத்தள்ள அட்கொண்மடோரமென்னமென்ன
குழவினையிம்மட்டும்போதும்சொன்னசொன்மாறெனப்போது
மழவினையோவெனக்கு உறவியாய்த்தக்கதனக்கும்
பாழ்வினையில்லாதெனகாயம் டனனுவதுநதன்சகாயம் (என்)

௬. இபோலாதகமேது   இழிநாருக்காளெல்லாந்
ஜெகதலத்துள்ளோர்பழிக்க்   செய்தவம்யாவும்அழிக்க
சுகமருவத்தவமுற்றிசொற்பிழைக்கோ   வென்னையைத்தி
ஸகலமுந்தந்தாமக்கே   ஸத்யவிசாரமெனக்கே-என்

இதுவுமது-விருத்தம்.

புக்கவனிதனைத்திடநூற்றவமிருந்தோன்
பூரவலமேயெனக்குரியபுனிதமான
துக்கமிருத்தவத்தைவிட்டுச் செங்கோலாருந்
துரையாகவல்லவோ துன்பமாற்றி
திங்களுகிக்கதைகதிரவன்பூவுள்ள
இளமைவுமுனைக்கரசேசெழிக்குமென்றாய்
அங்கதுகேட்டரிச்சந்த்ரராஜன்
ஆற்றுவான்முனிதனக்குச்சாற்றுவானே.

காலகௌசிகர் தனதுவண்மையை யெடுத்துரைத்தல்

பொது-விருத்தம்.

அந்தணனுக்கடிமைமனையாளுமைந்தன்
அகலிடத்தும்நீசனுக்கும்அடிமையானேன்
சந்ததமுஞ்சவங்கள்சுடுங்காடுகாத்தேன்
ஸாகேதந்தனையாள்செங்கோலைக்கொண்டே
அந்தமிகுஞ்சுடர்முடியணிவேனென்ப
தருந்தவமேநீயல்லவன்றுனக்குத்
தந்ததெல்லாம்நீயாளத் தக்கதென்றன்
தாவினான்வன்னியங்கு மேவினானே. (௫)

௫-இந்துஸ்தானி-டப்பா-இ-ம-சுருட்டி- அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. என்னமொழிந்தா   பிழையாமெய்புரையா
முன்னமீதுணர்ந்து   முதுமறையோனுய்
மின்னிவிளக்கைக்கொள்ள   மேவினேனையா-என்ன
௨. கற்பினுக்கஞ்சி   காட்டினிற்சென்றி
சற்பனைவிளைத்த   சடைமுனிவிளைந்த
கற்பனைகண்டு   கடுக்கினனண்டு-என்ன
௩. ஆபுமென்மனத்தில்   ஜுபமவுந்தேன்
தாயுமகனுமொன்   தாளினைபோற்ற
நீயுமிறந்தக்க   தெழிபாணைத்தேற்ற-என்ன
௪. குன்றாவில்லிழுக்கவே   கொண்டவுன்பின்னே
சென்றுநீகூற   செல்வனுஞ்சேர
அன்றுநீதந்த   ஆனைவயிந்தா-என்ன

வீரவாகுவாகியதர்மராஜன் தனதுவண்மையை
அரிச்சந்திரனுக்கு அறிவித்தல்.

பொதுவிருத்தம்.

வன்னிபிறகூறிவன்னமனைதைத்தேற்றி
வாருடனேயகன்றிடத்தம்வியசனமுடன்
சென்னியிலைசமரக்கந்தின்மகுடமின்னத்
திறந்தமுதலையுதமுத்தய்யபிதாட்கள்
அன்னியீருசெவிமகரக்குழையுந்தோயத்
துய்யகருக்கடாவெறித அரிசாய்வந்து
மன்னியமுக்கண்ணவடி மலரைவாழ்த்தி
மாற்றினன்மன்னவனைப்போற்றினனே. (௬)

௬-இபதை-தரு-இ-ம-ஆதி அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧, ஆதியில்கீபுலையனவாயென்பதறிந்து
அமரரெவர்களுமதிக்கிடான்புலைச்
சாதியில்வந்துபிறந்தவனுமிந்தச்
சகதலத்தனில்மன்னவா
௨, அன்றைத்தினத்தினில்ஐயுமிருல்மெத்த
துத்துக்கொண்டகமகிழ்ந்து அறுத்துக்காரும்பசுவின்
கன்றையறுத்தாய்அது யாகத்துக்கென்றுளங்
களிப்புறுவாய்மன்னவா
௩, இதொகொத்துனமென்றெண்ணிமிக
இகழ்ந்துரைத்தாயது இவையவர்க்காகுமோ
கொலைக்கும்யாகசாலையாய்க்குறித்துப்பார்ப்பாயத்தக்
கோலங்களைமன்னவா
௪, காவனத்தினில்வந்து கருணைமந்திரியுநீயும்
கருதியபடியெனக் கன்றெழுதிதந்த
ஆவணங்கைக்கொள்வாய் அயலாரமாலறிய
அமரர்புகழுமன்னவா

அரிச்சந்திரனுக்குத்தேவேந்திரனால் மகுடஞ்சூட்ட தேவர்கள்
திருவருள்புரிதல்.

பொதுவிருத்தம்,

ஆவணங்களிரண்டினையுமேற்றபோது
அன்றெழுதித்தந்ததனிக்கதிசயித்துக்
காவனத்தின்பேய்களெல்லாமுனிகளாகக்
கனலெல்லாமருவியின்கலேயாகப்
துணைத்தினமுகையெல்லாம்வேதமாகப்
பிணமெல்லாமதற்றினசந்தபகர்ளாக

விலனக்கண் டிந்திரனை யக்கிருத்தி
விளம்பினார் மூவர்களுக் கினையமுனிவோ (எ)

எ-தரு-இ-ம-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

இந்திரனே யரிச்சந்திரனுக்குன்கையால் எடுத்தார்சூட்டிவாய் மகுடம்

அநுபல்லவி,

அந்தகாலேயிலுன்றனும் அல்லோயிக்கனைசேர்த்தி
அண்டரெல்லாருங்காண அடைந்தானரிச்சந்த்ரமூர்த்தி (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. காசிபர்வசுண்டிக்பர் கண்ணுவர்சாணடியர்
மாசில்லாவால்மிகர் மார்க்கண்டாதயேயர்
வீசியபசுறபெற்று விளங்கும்வியாசர்முதலாய்
கேசிக்கபோத்திரகர் நீணிலமலைமிப்போய் (இந்)

௨. வாரணவாசியான மன்னவன்களுடன்
பூரணகும்பங்கள் பொருந்துமர்ச்சகருடன்
தோரணவீதிகள் தோறுமலங்கரியாய்
வாரணசேனைக சூடனேவலம்வந்து (இந்)

௩. காதிசுதன்கோசிகன் கருதிச்செய்தவத்திலே
பாதியரசனுக்குப் பகர்ந்ததக்கதினாலே
நீதிசூரியகுலன் நதியில்மிருகதோஷமும்
சோதிசுடர்முடியைச் சூட்டவுனக்கேயாகும் (இந்)

மும்மூர்த்திகளும் தேவலோகத்துக்கேகுதல்.

புராணவிருத்தம்.

இக்கண்மேவியசெஞ்சடைமுடியாய்நின் திருவுளத்தின்படியல்லால் எங்கண்மாட்டிமைமேலில்லையென்றனிக்கவெருவசந்திலையிசைகொண்டார். அங்கண்மாநாலமகன்றனெழுந்திகள்அணிநிகழ்கயிலையிற்புக்கார். செங்கண்மாலேயிப்பாற்கடற்புகுந்தார் இசைமுகன்றனதுலகடைந்தார்.

ஈ-ஆனந்தக்களிப்பு

௧. தேவர்கள்மூவரும் நடந்தார் தேவாசநுடன்முனிவரும்
திருவடிதொடர்ந்தார் தேவர்கள்மூவரும்நடந்தார்
தேவர்

௨. கோசிகமுனிவனுக்கரிய குறைபடல்மறிய
கோவைவர்காவலிற வைத்ய
ஆசிகள்மூலியமார்கூற வடிக்கன்புகூற (தே)
அரிச்சந்திரன்கோசிக சுடர்

௩. மன்னவன்றன்னையழைத்து கருணைதழைத்து
மணிமுடிபுனையெனக் எங்கள்
தன்னகமகிழ்ந்துகோலாகலி வாயெனமின்னி (தே
தானபணிந்திடவரு

௪. மதிதயன்மகனக்கம்புகழுளி மலர்களையடைகுகா ளிக்கைவிட்டெக்கெளுளி
அதிதனையுனக்குண்டாமென்று அரி
யாளையமூவரும அருள்தந்தோமென்று (தே)

பொது-விருத்தம்.

எழுந்தகங்காசரன்விடைமேற்கைலேசென்றார்
இசைக்குரடாருடரும்பாற்கடல்சேர்ப்புக்கார்
செழுந்தகைமையுடையவன் அன்னமேறிச்
செய்யபிரமலோகமதிற்சேரகலனுமி
விழுந்தகோசிகன்வீரமெமைவாதித்தன்
வினைவிளிந்தபேய்வேலேதவிர்செனறாரங்க
அழுந்தவடித்திடுவிசைப்பக்தெழுந்தவர்போல
அசைதணடாசைசந்த்ரனைமேற்றிசைகண்டானே (௯)

அரிச்சந்திரனயோத்திக்குப்போகுதல்,

பொதுவிருத்தம்,

அம்புவிபோய்மதிதயன்பாலடைந்தபோது
அருணனிலெக்தோபிளையாதிந்தனேறித்
தெம்புடனேவரவாரஞ்சிவேந்தன்
திகழுசெயபேரியுண்முரசமார்க்க
அம்புவிசிற்றேவர்களும் முனிவர்யாரும்
அயோத்தியரசனு துமுடிசூட்டவென்றே
தம்புருநாரதர்முதல யப்பயணமாகத்
துடங்கினார்மனத்த யாமடைகின்றீர். (௰)

௯-தரு-ம-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

இந்திரனுடன்முனிவொர்களும்அயோத்திக்கு-எழுந்தருள்புரிந்தார

அநுபல்லவி,

சுந்திராயிகுமரிச் சந்திரனுக்குமகுடம்
சூட்டிவரவேமூவ சொல்லருள்முதனடை (இந்)

சரணங்கள்.

௧. காசிமன்னனுடைன் கரிபரிசேனை
கனமணித்தேர்களும் கவசசிவிகைகளுங்
விசியபுகழுடன் விளங்குமடைந்தையரும்
கூசிடாதமுன் வடக்குமன்னரும்
கூறுந்திசொல் கலைதெரிக்க
மாசிலாமகுட வர்த்தனர்புகழ
மண்டலத்துமது நீதியோர்திகழ
ஆசிகாதர்ம நீதிகசியர்முதல்

ஆனந்தக்கடலாட — மறைகள்பாட
மனமகிழ்வாட — மகிழ்ந்துகூட (இ)

௨. தேவர்கட்கரசனும் — தேவிமாதவத்தோனும்
நிர்மலரிராஜனும் — செகசத்யகீர்த்தியும்
தாவுருசேனையரும் — தத்துபரித்திரனும்
ஆவலுடன்கூடக்க — அனைவரும்
அடைந்தவர் — நகர்கடக்க

௩. காவலங்கடந்து — வருவதுகண்டு
களித்ததேவர்கள் — மனக்குறைகொண்டு
கேவலத்தினை — முதபூபதையை
யாவர்களும்போற்றி — அரசையேற்றி
கவலைமாற்றி — பூக்கள்தூற்றி (இ)

௪. கற்குயர்கின்னரக் — கன்னியரெவர்களும்
களித்தரக்கப — மங்களம்பாட
வந்தாமைபெயவை — பூர்வசித்திலோத்தமை
வாருடன்கூடமாட் — வானவர்
வந்தம்பரத்தில — நாட
சுந்தரிகர்ப்பெனும் — சுடர்தனக்குநிட
சூழ்ந்தமாவிடும — சுர்களுங்கெதுமி
இந்திராணியர — விந்தக்கைகள்வே
சந்தரமதியைத்தொட்டு — தேரிவிட்டு
கோலமிட்டுக் — காசிவிட்டு

கங்காதேவியை தேவேந்திரன் முதலானவரும் தடுத்தல்.

பொதுவிருத்தம்.

புண்ணியவேந்தனும்மகனும்புனிதமாதும்
பொற்றேரிலேறியரப்பூவொர்பெற்ற
கண்ணியவாரணவாசித்திலோடி
காடுகெடுக்காலமலைத்தலைகடந்து
விண்ணிடையோர்புகழ்முனைதியுமூடு
விளங்கியகோதாவிரியும்விளைவிரோடி
கண்ணிதனிற்பட்டகலைகளிப்புற்றுப்போல்
கரைகண்டார்கங்கைநதித்துறைகண்டாரே

ம. தரு-இ-ம-கேதாரகௌளம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கண்டனளிலேதாயைக் கண்டுகளித்தவந்த
கங்கைக்கண்புகூறுங்-காரம்பகருங்கராப்
புண்டரீபோலவே-கங்கைமகாநதி
பரணிகொணபுராணப் புவியிலுள்ளோர்பிரான் (கண்)

அநுபல்லவி.

கொண்டவேகத்திற்பல — குன்றுகளுமுருளக்
கோக்குமுதலாயபிக — வோங்குமரத்திரள்
முண்டமொங்களும் — முருந்துமதிலங்களும்
முதலைகளும்வராலும — முனைகொண்டெழில்வர (கண்)

சரணங்கள்.

௧. மரகதம்புட்பராகம் — மாணிக்கம்கோமேதகம்
வைடூரியங்கள்பதுச — வர்ணமிகுவைரமும்
உரகனுமிழ்மணியும் — ஒப்பியநன்னீலமும்
உத்தகருமணியும் — உயர்ந்தசெம்பவளமும்
நாகதம்போலேயிகத் — தோன்றும்ஜலராசியும்
தாரமடுக்கனமைத் — நாற்றுவரும்வாசியும்
மூரகராயின்னமென்ன — மோசமிதென்னமாந்தர்
மொழியும்புகாந்தகால — முனையில்வந்ததுபோல (கண்)

௨. அலைவிரிகடலென — வார்க்கவெழுகோஷையால்
அரசன்வரவிதென்ன — அயோத்தியோருணமகிழ
அலையில்லாத்துன்பம்யாவும் — அலைந்துதென்றேவிதிகள்
தோறும்அலங்கரிக்கத் — துடங்குமாந்தர்திகழ

௩. உலைவிலாமலக்கங்கு — உம்பருடன்முனிவர்
ஒருமித்தோர்புறமன்னை — உலகாளன்பூசைபண்ண
தலைவியுந்தனையனும் — தார்வேந்துமந்திரியும்
தானொருபுறங்காசித் — தலைவனோர்புறந்தங்கக (கண்)

௪. சேனைத்தலைவர்காவல் — சிறந்தபடைத்தலைவர
செய்யமாமுனிவர்கள் — சேர்ந்தொருபுறம்மேவ
ஆனைகுதிரைமெத்த — ராணுவத்தோரோர்புறம்
அணியணியாகவந்த — ஆவினங்களோர்புறம்
கானவனோக்தலாவக் — கங்குகல்காய்நடந்த
காளையரட்கள்வந்த — களித்திரங்குமோர்புறம்
வானையளாவிய — செந்நாட்பரந்திட
வந்தமன்னோர்விண்ணோர்கள்வருந்திப்போற்றிக்கொண்டாடி

வசிஷ்டமகாமுனிவர் ராஜராசனுக்கு விசுவாமித்திரருடைய வரலாறு கூறுதல்.

பொதுவிருத்தம்.

கஞ்சநாதிக்கரைவிட்டரவமர்ந்தெல்லோரும்
சந்திரரும்பிராது செதுமனுசெய்துய்த
இவ

பங்கையக்கண்ணாவிரலன்முதலானோரும்
படைத்தபுசிப்புண்டிடலும்பருதிசாய
மங்கையிராப்பெண்ணுடன்சந்திரனெழுந்தான்
வசிஷ்டனாககோசிகர்வரலாறுரைப்பீரென்று
செங்கையிரண்டையுங்குவித்தான்காசிமன்னன்
செப்பினான்வசிஷ்டனதற்கொப்பினானே.

௧௪-தரு-இ-ம-சங்கராபரணம்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

ஆதிமுதலாயிந்தக்கவுசிகர்சரிதையை அன்புடன்கேள்மன்னவா

அநுபல்லவி.

நீதிநெறிதவறு — நித்யனேசத்யனே
நிரந்தரமானகாசி — நெடியசெங்கோலாளவோனே (ஆ)

சரணங்கள்.

௧, பிரமன்வம்சத்துதித்த — குசனென்னும்நாமனும்
பிறந்தான்குசவசு — குசநாபன்வனார்த்தன
பெருகும்கிரிவிரசும் — கோசாம்பியெனும்நாமம்
பின்னோகுசனும்குச — நாபனுமாய்ஆறுந்
தருமவசுவனார்த்தர் — தனாசசெங்கோலையந்தி
தக்கவசுமதிவர்ண — நாடாளுங்காளில்
தன்யன்குசநாபன்றன் — தவப்பெண்கள்ஒருநூறோர்
தம்முட்களித்தோர்காவில் — தங்கியேவிளையாட
ஒருமனதாயெனைப்புணர்வீர் — மன்மதன்அல்லல்
ஒழிப்பீரென்றோடிவாயு — ஒன்றோடியபர்ச்சேர
உத்தமிகளயர்ந்து — உளத்தில்மிகபயந்து
தூகோயிதென்னஞாயம் — உலகாளர்க்கிதோகோபம
பெருமையுடனெங்களைப் — பெற்றோர்உற்றோர்அறிய
பெருங்கியதிருமணத்தி — வியம்புண்டாலஃலது
பெண்கள்புருடருடன் — பேசத்தகுமோசொல்வாய்
பிரமைகொண்டதென்னபோபோதித்தா வென்றிகழ்ந்திட (ஆ)

௨, வல்லியரிவரையும் — வரித்துமிகவுங்கெஞ்ச
வணங்கிடாமல்யெதிர்த்து — வசைகூறுகின்றீர்ச
வாயுமிகவெகுண்ட — டீவர்கள்முதுகொடித்து
வைய்த்தினில்வீழ்த்தி — வாறுந்தன்னிடஞ்சென்றான்
நல்லியல்மெய்குழ — வாலகுந்தளர்ந்து
கந்துமனைக்கேகலும் — நடந்தவண்ணமையாவும

நற்றவக்குசநாப — ருமன்தந்தைக்குரைக்க
நரபதியன்றேகுளி — மைந்தன்பிரமதத்தன்
சல்லியமனைத்தையும் — அகற்றிரணச்சமர்த்தன்
தானென்றநூறோரையும்தானவர்க்குக்கொடுத்தான்
சலதிமுழுதிக்களித்தார்
சகலருமானந்தச — நாபன்அதற்குப்பின்பு
சத்திரபதிகுச — காதிபுதுவைத்தான்தயி
புல்லியவேள்வியிற் — புவியாண்டவெருநாள்பின்
புகழ்மணிமுடிபூண்டு — கௌசிகன்தோற்றப்
பூவைகௌசிகைமுன்னதும்பின்னும் — புணர்ந்துகளித்தான் (ஆதி)
புனிதன்குறினைகௌசிகையைப் — பயமுனிதவஞ்செய்ய

௩, ஆரணன்உவந்தே — அகன்றதற்காப்புவம்ப
அரிவைகௌசிகையோயன் — யாறுநீஆவாயென
அவளையம்முனிசிறி — அருமானதவாவியிற்
ஆக்ராமித்தச்சயிக — பொங்கிச்சாயுவிவில்
பூரணப்ரவாகமாய்ப் — புகழுங்கோமதிஆறு
புரண்டுகுவலயத்தில் — சரிதையிந்தூவாகும்
புனிதகௌசிகையின் — பூவுலகாளும்நாளில்
புண்யன்கோசிகமன்னன் — பூர்த்திநாப்பெற்றுக்
காரணமைந்தசொரு — காளிலவிலனை
வனித்திவர்க்கிணையு — காதல்கொண்டானைசேனை
கருதிவாழ்ந்தவருடன் — கானகமாவேட்டையில்
கனபரிதிரருடன் — வினமும்வெருண்டோட
வாரணவினமும்புலி — மடியக்கணைகள்தாவி
வலேபகலைபரிகள் — துணிதும்வனைதடியும்
வண்ணஅடியினும்வேலதும்
வதுகவேறிகுகொண்டு வாய்த்தயாவுமகைக்கொண்டு (ஆதி)

௪, காட்டில்திரிந்தலைந்தே — தபிந்தனைகள்வெதுபயிக்
கண்டபசிக்குத்தின்று — காடுக்குருகுங்நாள்ல
கடுகிவெழுங்கெதாகுகான — கனமலைப்புறஞ்சென்று
கதிகவனைத்துயகாசி — காதுங்கயிந்தசந்து
காட்டுமலையினி — லகப்பட்டமாவி —
காடிமைதத்தடர்ந்துகாவாய் — மெய்க்கலகவாய்ந்து
நாளைமுத்தவிப்புகழ — னாபமுரற்சையுற்று,
நானதவம்புரியுமேச — சாரல்வந்துகண்ணுறின்
மேட்டியக்குவித்தெதன் — மெனபதந்தாபணிந்து

மேவியதுன்பமெல்லாம் மெய்ப்பித்தமுரசம்வாட
மிகப்படைக்குங்காம தேனுவையான் அழைத்து
மெய்யினைப்புக்களைப்புந் தீரவமுதளித்தேன்
முட்டியபசிதாகந் தீர்ந்திளைப்பாறிப்பின்பு
முனைகொண்டசேனையு டெந்தனருகணைந்து
முனிவரனேயிந்தக் காமதேனுவைத்தர
முயல்வாயென்றெனைக்கேட்டான் முடியாதென்றுலென்றேன் (ஆதி)

வசிஷ்டர்விசுவாமித்திரருக்குள்ள மனவிரோதத்தைக்
காசிராஜனுக்கறிவித்தல்.

பொதுவிருத்தம்.

அதைமனதில்நினைத்தானே சேனையோடு
அப்பசுவைவளைந்தெதிர்பாசத்தால்வீச
வதைபடையாத்தேனுதனக்கெதிரேவந்த
வாம்பரித்தேர்சேனைகளைவாணிலேற்றச்
சிதைபட்டவாலாலமெழுந்ததெனச்சீறி
சேனைபடைத்தலைவர்களைச்சினத்தலோடும்
பதைத்தவர்களெதிர்த்திடவப்பசுவாலன்றோ
பகைசொல்வேன்படையொழிந்தவகைசொல்வேனே. (௰௧)

௰௨-தரு-இ-ம-மத்யமாவதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

காமதேனுவைப்பாய்ந்ததே-கௌசிகமன்னன்
கரிபத்திரள்கள்மாய்ந்ததே

அநுபல்லவி.

சேமமில்லாதிந்த நீர்மையதென்றுவா
னிடையில்உள்ளோர்மயங்க நிலத்தோரெல்லாந்தயங்க (காம)

சரணங்கள்.

௧. காலாட்களில்அனேகர்-எதிர்வந்த கரிபரியுடன்அனேகர்
வேலாட்களில்அனேகர்-பிடித்துவந்த-வில்லாளர்களில்அனேகர்
கோலாளர்கள்அனேகர் குனிவிற்கைக்கொண்டோர்அனேகர்
குத்தடியரனேகரைக் கொம்பினுலிடித்துப்போரில் (காம)
௨. ஆனைகள்வீழ்ந்திடுமே-குதிரைகள் அருண்டகன்றோடிடுமே
சேனைகள்குடல்சரியுமே முளைசிதறி செக்கர்மாரிசொரியுமே
கானைச்சூழ்ந்துகக்கு கங்கையெலருமோட
கலைந்துவலைந்துலாவால் கதறக்கதறவீசி (காமதேனு)
௩. தண்டெடைத்தலைவேல்-முறிபட்டு தலைசழிவ்வார்சிலபேர்
கண்டமெனத்துபாரல்-கதிகலங்கி கைகூப்புவார்சிலபேர்

மண்டெனோக்கமின் காலகளாவுதைப்பட்டு
மாயப்படைத்தலைவர் மேயமிகவுமாய (காமதேனு)

வசிஷ்டர்-விசுவாமித்திரருக்கும்-காமதேனுவுக்குமவந்த
விரோதத்தைக்காசிராஜனுக்குரைத்தல்.

பொதுவிருத்தம்.

இவ்வாறுகௌசிகனைஜெயித்துவந்தேன்
இணையடியைத்தொழுதினியான்செய்யுங்கன்மம்
எவ்வாறென்றியம்பிடவாணிடைபேசென்றேன்
ஏகாதுமெனைப்பிரியக்காமதேனு
அவ்வாறுசொற்றிடக்கேட்டகங்கொந்து
அதைத்தேற்றியமாருள் கடையவிட்டேன்
இவ்வாதமன்னன்மக்கள் நூறுபேரும்
ஒருமித்தார்என்மீது மருமித்தாரே.

௰௩-தரு-இ-ம-அடாணா-ஆதிதாளம்

சரணங்கள்.

௧-போர்செயவெனைவெல்லவந்த பொடியர்-விழித்தியால்வீ
பூழியாய்வெந்தொழிந்தாரந்தக்கொடியர்.
கார்காலத்திடிபோலப்பதறிக் கமரிமிகக்குமுறி
காட்டித்தீயைப்போலச்சீறிக் காமன்கணைபோற்கதறி
௨-மைந்தர் நூறுபேரும் மாளகண்டு-பிரளயசண்ட
மாருதவேகங்கொண்டு வெகுண்டு
எந்தன்முன்கைவில்லாளை எற்றியபொழிந்தார்களை
செந்தலைத்தண்டைமுன்னூணிச் சிறுடன்காத்தேன்பெண்மேனி
௩. கட்டதண்டம்வந்தசர மரி-சக்கரங்கள்தை
கன்மழை வேல் ஆயில் கணைமா வாரி
விட்டவையாவுமிழுந்தி வெம்மையாலெங்கும்புழுங்கி
அட்டகாசஞ்செய்யக்கண்டு அரசனுந்தளர்ச்சிகொண்டு
௪-அம்புகளெல்லாமாய்க்கண்டு டஞ்சி-அருந்தவத்தோர்
அரசரில்மேலோரென்று நாணுற்றே
தெம்புடன்தானும்நாடி தேசமெல்லாஞ்சூழவிட்டு
சம்புவைநினைத்துத்தவஞ்-செய்யவென்றேபன்றுதொட்டு

௫- இவன்தவமழிக்கநினைத் திந்த்ரன்-திலோர்த்தமையை
ஏவஅவளைப்புணர்ந்தித் தந்த்ரன்.
புவனத்தில்மானிடச்சென்மம் பூணென்றவளைச்சபித்து
சிவனைமதித்தேற்றித்தவஞ் செய்யவென்றேயபின்னும்
௬- அந்தநாள்திரிசங்குவென் பாலணுகி-அங்கத்துடனே
அமருலக்டைய வேண்டுமென்ன
இந்தவசையுனக்கடா தேதென்றவென்னுரைகேட்டு
எந்தமாதவத்தோர்பின்னும் ஏகுவேனென்றென்னைவிட்டு
௭- நீசனுவாயென்றவனைநான் சபிக்க-நீணிலத்தோர்கள்
நெஞ்சறவோர் சிச்சியெனக்கோபிக்க
நேசமறந்தென்னைவிட்டு விட்டேர்ந்தனக்கேற்பட்டு
நிமலனென்றிலஞ்யாற்சென்று நேமமாய்வணங்கிடுஞ்சுன்
௮- வணங்கிடக்கண்டங்காருள்ள வன்மம்-தனைநீங்கு
மாமலைநிகர்விமான மறைத்து
இணங்கியிதிலேறிக்கொண்டு ஏகுவாய்மன்னவாவென்ன
எழிலுறநடக்கத்தேவ ரெவர்களுமிகழ்ந்தாகூவ
௯, நமியீற்கௌசிகனுக்கபய் மென்றே-பூபனும்வீழ்
பொற்புடனெதிர்கொண்டேகிக் கையால்
கேயித்தவ்விமானம்பூவில் நெறிதவறிவீழ்ந்திடாமல்
நின்றிடச்செய்தநணகளில் நிறைகனற்கணத்திறுவே
௰. அண்டபகிரண்டங்களைத் தியத்து-உலகோரும்
அண்டர்களும் வேறுவேறுண்டாக்கி
கண்டப்படிசெய்வேனென்ற காலத்திலீசனும்மாலும்
கண்ணுபிரமனயனுங் கடிதினிலவ்விடம்வந்த
௰௧. இன்னமென்னவிளையுமோ வெவ்றஞ்சி-கடுங்கோபத்தை
இனிவிடுவாயென்றவரைக் கெஞ்சி
மன்னவனுக்குநட்சத்ர மண்டலமதளித்த
மாதவத்தினிற்சிறந்த மாமுனிவனுவாயென்று
௰௨. அன்றதொட்டெனக்கு மவனுக்கும்-உளவன்மத்தா
அனேகமிதைப்போ லகர்விளைத்தான்
ஒன்றுமெனைவென்றதில்லை உத்தமனுக்கிட்டான்தொசா
உலகுளோர்க்கினியபாயம் ஒழிந்ததென்றறிவாய்கிய
௰௩. இனியுன்மனதின்மிகக் களிப்பாய்-உம்பர்மாளிக
எவர்க்குமநற்கால மூண்டாம்செழிப்பாய்
தனிச்செங்கோலானனேயென்றும் தாரணியிலமிகுந்த
தழைத்திடும்மனமகிழ்ச்சி தக்கிம்வி வேசமூர்த்

அரிச்சந்திரன்அயோத்திநகரில்பவனிவருதல்

பொது-விருத்தம்.

மன்னவனவ்வுரைகேட்டு மகிழ்ச்சியுற்று
மாதவத்தோன்மலர்ப்பதத்தைப்போற்றிசெய்தான்
பொன்னகருக்கிறைவன்புலோமிசைக்குக்கவை
புகழ்படைத்தவிதம்பரவும் புகன்றெழுந்து
அன்னவனாச்செயபேரி முழக்கச்சொல்லி
அறுகண்டமாரெல்லாமத்திசையிக்க
நன்னகரயோத்திதனை யடைந்தவீதி
நண்ணிநூர்பவனிவரப்புண்ணினுரே (௰௫)

௰௬-நியதை-இ-மௌளிபட்ச-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்,

௧, இந்தஅயோத்திநகர்க் கிடையூறுழிந்ததினி
இந்திரபுரியிதென்பார் வெகுபேர்கள்
அந்தநாட்செய்ததவமோ இந்திரனிவ்வூரில்வா
எவர்செய்தபுண்யமோவென்பார் வெகுபேர்கள்

௨, மன்னனைக்கண்டசோதி மாமுனிவன்படையாவும்
மாய்ந்ததென்னவிதமென்பார் வெகுபேர்கள்
மின்னனையிடையாளியமெல்லிசந்திரமதியாள்
மெய்த்தவப்பயனிதென்பார் வெகுபேர்கள்

௩, தீயும்பாவிர்கட்கிணையுமதிளர்க்கழைத்தற்காக்கும்
தேவரிவர்களேயென்பார் வெகுபேர்கள்
காயுங்குறுதினைக்காக் கபெயுங்கார்மேகம்போல
காவலனைக்கண்டோமென்பார் வெகுபேர்கள்

௪, அண்டகோளம்முட்டத்தேவர்டிஅகப்படாதபுதையலின்று
அனைவர்க்கும்லபித்ததென்பார் வெகுபேர்கள்
கொண்டலனவன்வெறுத்தமலடிகைப்பிள்ளைபோலக்
கோமானைக்கண்டோமென்பார் வெகுபேர்கள்

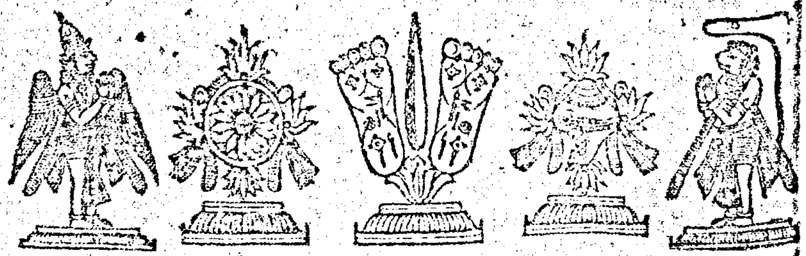

ஸ்ரீராமஜெயம்

அரிச்சந்திரமகாராஜனுக்கு

திருமுடிசூட்டுதல்.

பொருவிருத்தம்.

பலர்களும் பவுருகப்பவனிவந்தான்
பனிமலர்பொன்மாரிபரந்துபூசொரிந்தார்
மலர்களுடன் சேனைகளை யிறைத்தயோத்தி
மாககளிந்சமங்கலசன் மகிழ்ந்தாட
இலர்களித்துச்சபிசோபனங்கள்பாடச்
செப்பமறையாகமநன் னூல்தெளிக்க
கலர்களுடனிக்ஷவரிச் சந்தரங்கோவில்
காடியரசனுக்குமுடி சூடினரே. (ம

௩௯-தரு-இ-ம-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மணிமுடியணிந்தானே-அரிச்சந்திர மன்னவன்
மனமிகமகிழ்ந்தானே

அநுபல்லவி.

இனிபுபமன்னர்களும் தெளிக்கமாமுனிவரும்
பணியப்பெற்றதேவேந்திரன் அன்புமிகுந்தகையால் (மணி

சரணங்கள்.

௧. முனிவரெவருக் [illegible] நாலுவேதமும்
முறைமறையோர்பாட
பனிமலர்பலர்போட ரம்பையூர்வசி
பாங்குடனடமாட
மேனகைதம்பின்வரர் முனோக்தநிதங்கள்பாட
இனிதாய்கவிஞர்கூடத் தனதாய்தவேர்காட
முனிவரசனும்வாட முனிவோகொண்டாட (மணி

௨. எழுகனைதீர்த்தங்களும் தேவமங்கையர்
எழிலுடன் பெருமையுடன்
பழுதில்லாச்சோபனப் பெண்கள்-பரிவுடனே
பண்களைசொல்லிக் கொண்டுவர
முழுதுமுணர்ந்தஞான முனிவர்களெல்லோரு
தொழுதுகட்டியங்கூற மழுதொழுக்காலும்நேர
வழுவுகன்னைச்சோர வாவலாம்வர்த்தார (மணிமுடி)

௩. கொங்கணர்கலிங்கர்வங்கர் வங்கர்துளுவர்
தெங்கணர் தெலுங்கர்மச்சர்
சிங்களர்பாஞ்சாலர் சோனகாம்போசர்
சிறந்தகூர்ச்சரர் கேரளர்
அங்கர்வங்காளர்லாடர் அருள்மிகுந்தகர்னாடர்
பொங்குமுடனேவரப் பூர்ணகும்பங்கள்தர
சிங்காசனத்திருந்து மங்களாசபெற (மணிமுடி)

௪. வெய்யவன்குலத்துதித்து அரிச்சந்திரன்
மேலவருள் படைத்து
மெய்யகற்புமிகுந்த தவமிகுந்த
அறவோனை மனுசரித்து
மையல்மிகுந்தசந்த்ர மதிபுமிகக்களித்து
செய்யமைந்தன்லோகிதன் மெய்யனைதாரதன்
வையம்புகழுங்கீர்த்தி மைமிலாதமூர்த்தி (மணிமுடி)

அரிச்சந்திரமகாராஜன்-செங்கோல்செலுத்தல்.

பொருவிருத்தம்.

மணிமுடியைச்சூடியசிங்காசனத்தில்
மன்னனரிச்சந்திரன் வீற்றிருந்தான்
இனிபுபனெவியுந்தாரமியற்றித்
தேவர்களைபேற்மனுமந்திரமன்றே
மணிமிகுந்தபுட்பகவி மானமேறி
மாதுபுலோமிசையுடனம்பரத்திற்சென்றான்
மணிநிறைந்தமுடிசூடியயோத்திவேந்தன்
பதமகண்டானபாரமெல்லாந்தன்கொண்டானே. (ம

௪௦-தரு-இ-ம-பைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி. (வே

வாசதனைகயால்முடிபேற்றவிச்சந்திரமன்னவன்செங்கோலாண்டான்

அநுபல்லவி.

மாசற்றவிருல மன்னரினிவன்மெத்த
மருத்வமடைந்தோனென்றுமாதவத்தோர்புகழ (வாச)
இவனு

சரணங்கள்.

௧. வேதநாலுமாறு — நூற்சாஸ்திரத்திய
விதிமுறைதவறாமல் — வெற்றியிருக்கபஞ்ச
பூதங்காத்தனைபுன்னி — பொற்புனைமெனவயின்னைப்
பூபதிவெளியிரு — பிபனியனையென
புத்திமகிழ்ந்தருள் — சிந்தியாசனுல் (வாச)

௨. நாலுசாதிகாருக் — கடைபுரளாமலே
நல்லுயிரெவ்வகைக்கும் — தங்கிறதேயாமலே
பாலுங்கீரும்போலே — பசுவும்வ்யாக்ரமோர்போலே
பாயுநன்னீருண்டுப் — பண்பில்மிகத்திருந்தி
பாலைசந்திரமதி — பணையீதவத்திருல் (வாச)

௩. வேறொருவேந்தனுக்கும் — விரும்பிவருமனைக்கும்
வெற்றியிருக்தயார்பும் — வினைபயமுங்கோடாமல்
ஆறிவொருகடமை — கைக்கொண்டுதன்னமைமை
அனைத்தைபுங்காத்தருள் — மனக்குறைநீத்தருள்
ஆண்டவனிவனைத் — தாண்டவமூர்த்தியால் (வாச)

விசுவாமித்திர ராச்ரமஞ்சேர்தல்

பொதுவிருத்தம்.

விளங்கியசெங்கதிர்கோடிவீற்றாற்போல
வேந்தனரிச்சந்திரனரியாசனத்திற்
களங்கமறவெழுந்தருளிபிரப்பேர்க்கெல்லாங்
கருதியவரவர்க்கேற்றகவைகயீந்து
துளங்குருடன்னவர்வலம்வந்து ந்தன்கோல்
தன்பொந்தியாண்டிடக்கண்டானந்தகொண்
டுளங்களித்தகோசிகமாமுனிவங்காண்டிக்
கோதுறுமிருடிகளைக்கூடினனே. (௰அ)

௰அ-தரு-இ-ம்-கருட்டிஅடதாளம்

பல்லவி,

கோசிகன்வனமடைந்தான்-அரிச்சந்திரன்-விசிடபுகழடைந்தான்

அநுபல்லவி.

வசியாய்ச்செய்த — தவத்திற்பாதிதானை
வாரத்தரிச்சந்திரனை — வாழ்கவென்றேவாழ்த்தி (கோ)

சரணங்கள்.

௧. காருலாவுந்திரு — வயேசத்திகர்தனை
காவல்கொண்டமதி — கதிருள்ளளவும்முனை
பேருலாவுமிருலகுளோர் — புகழ்மூர்த்தி
செங்கோல்செலுத்தி — யாசாருவாயென்வாழ்த்தி (கோச

௨-உலக்கினையெவரிசை — முதலிறையெனைப்போற்றி
உம்பர்கோனமுதலோரா — புளமதிக்பணிக்தேற்றி
மனக்கவலையொழிப்பாய் — மனைவிமைந்தனைக்காப்பாய்
மானிலத்திவ்வியே — மாதவவெனவாழ்த்தி (கோசி)

௩, உத்தமவசிட்டருக் — குபசாரயிகசெல்லி
உளமகிழ்மன்னனை — மாதைமைந்தனைப்புல்லி
மெத்தவுங்கீர்த்தி — பலுத்திரெனகூறி
மெவியசத்தியகீர்த்தியால் — மிகவாழ்த்திச்சினமாறி (கோ)

மார்க்கண்டேயர் கதாஸமாப்தஞ்சொல்லுதல்.

பொது-விருத்தம்.

முனிவிஸ்வாமித்ரனிந்த வண்ணஞ்சென்றுவ்
முழுதுணர்ந்தவசிஷ்டர்பதமுனைந்துபோற்றிக்
கனிவினைத்தசொல்லுரைக்குங்காசிவேந்தன்
காதலுடனுருமாதயயோத்திநாட்டில்
தனிவிருத்துணைடிளப்பாரித்தனைதுசெங்கோல்
தனைச்செலுத்தத்தங்கத்திதோதிப்போயவ்
வனிவிளங்கச்செய்ற துசொலவேனிகுற்ற
வளஞ்சொலிதித்திபகபமங்களஞ்சொல்லுவேனே. (௰௯)

௰௯-மங்களம்-இ-ம்-பந்துவராளி.

பல்லவி,

மங்களம்-விக்னராஜர்க்கு-மங்களம்-ஜெயமங்களம்.

அநுபல்லவி,

மங்களம்-விக்னராஜர்க்கும் — மகவான்மருகனுக்கும்
பொங்கரவிஷூணர்க்கும் — பூமிக்கொழுநனுக்கும் (மங்க)

சரணங்கள்.

௧, நாமகள்மணாளனுக்கும் — நயனமேனியனுக்கும்
காயிதகளிற்ஆகாக்கும் — கடவுளரெவர்களுக்கும் (மங்கள)

௨, வல்லபையம்மையர்க்கும் — வள்ளிதெய்வானையர்க்கும்
வல்லவினையவல்லிக்கும்வாழ்வுக்குமவெட்டுயிக்கும் (மங்கள)

௩, காவிலுதிப்பவட்கும் — கங்கைபுலோமிசைக்கும்
ஆவலளிக்குந்தேவ — வதிகளையானைவர்க்கும் (மங்கள)

௨௰-மங்களம்-தரு-இ-ம்-ஆஹிரி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

நித்யமங்கலனுக்கு நித்தியமங்களம்.

அநுபல்லவி.

சோதிருள்பூபனுக்கும்-சொற்றவருப்-பூவையர்க்கும் (நீதி)

சரணங்கள்.

க, மதிபூசத்திலிருக்கு — மந்திரிசத்யகீர்த்திக்கும்
விதிமுறைதவறாத — வெற்றிமிகுலோகிதர்க்கும் (நீதி)

உ, அக்கினிதேவனுக்கும் — அரிவைசுவாகாதேவியர்க்கும்
மிக்கவெமதர்மனுக்கும் — மெல்லியைசாமளைக்கும (நீதி)

௩, வாரணவாசிபானும் — வள்ளல்காசிமன்னனுக்கும
ஆரணன்முதலோர்புகழ் — அரிவைமதனவல்லிக்கும் (நீதி)

வாழிவிருத்தம்.

ஐங்கரன்வாழிவாழி யறுமுகக்கடவுள்வாழி
சங்கரன்சங்கமேந்தி சதுமுகன்மகவான்வாழி
புங்கவர்ஐவர்தர்ம புத்திராதியரும்வாழி
திங்கள்செங்கதிரூவாழி தேவமார்க்கண்டர்வாழி (உ௰)

இதுவுமது.

மன்னவர்வாழிவாழி மாமறையோர்கள்வாழி
மன்னும்நான்மறையும்வாழி மாதவத்தோர்கள்வாழி
நன்னகரயோத்திவேந்தன் கதையைபடிப்போர்வாழி
இன்னிலத்திதனைக்கேட்போ ரியாவரும்வாழிவாழி (உக)

11806

காண்டங்களின் விவரம்.

விருத்தம்.

வருமரசுவிவாகமிந்திரன்சபை
குருநுவஞ்சனைவேட்டமுன்னரும்வினை
பெருகுமாரண்யங்காசிமயானகந்
திருமுடிசூட்டல்பத்துமுற்றிற்றே.

—*—

அரிச்சந்திர நாடகம்.

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ-காண்டம-௰-சரு-விருத்தங்கள்-உ௱௯-தருக்கள்-௯௬-
நத்தார்த்தம்-௯-வெண்பா-௫-கலித்துறை-௭-கொச்சகம்-௭-ஆனந்தக்
களிப்பு-௨-சுலோகம்-௯-அகவல்-௯.